

శ్రీ

రాజా ప్రతాపసింహచరిత్ర

(ఐతిహాసిక ప్రబంధము.)

ప్రొద్దుటూరు

శ్రీ జానకీ ముద్రాక్షరశాలయంను ముద్రితము.

1934 ప్రథమ ముద్రణము 500 ప్రతులు.

1935 ద్వితీయ ముద్రణము 1000 ప్రతులు.

శ్రీ విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారి సమీక్ష.

(భారతి నవంబరు 1943.)

రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర తలమానికమువంటి గ్రంథము. ఆహ్లాదయ
మీ రాణాప్రతాపచరిత్రయందు మహాభారతమునం దెంత యున్నదో యంత
యున్నది. భారతము పూర్వకాలము కథనే చెప్పును. అందులోనున్న ధర్మము
మాత్రమే మనజాతిది. ఆవిషయము ద్వాపరయుగమునాటిది. మనపరిస్థితులతో
సంబంధము లేనిది. ప్రతాపసింహచరిత్ర మనధర్మమునేగాక మనపరిస్థితులను
గూడ చెప్పును. ప్రతాపసింహునికన్న ధర్మరాజాదు లేమియు నెక్కువవారు
కారు. వస్తురమ్యతకుగాని, కథాచమత్కారమునకుగాని, ఇందలి భిన్న పాత్రల
భిన్న తావిశిష్టతకుగాని భారతమున కీగ్రంథము తీసిపోదు. వస్తు విటవంటిది.
కవి యెటువంటివాడు? వ్యాసునకు తిక్కన్నకు నెంత వీరరసావేశ మున్నదో
యంత వీరరసావేశము గలవాడు. న న్నెవరైన భారతములోని యుద్ధపంచ
కము తిక్కన్నగారు వ్రాయకయుండుచో మఱియెవరు వ్రాయగల్గుదురని
ప్రశ్నించినచో నేను “రాజశేఖరశతవధానిగా” రని సమాధానము చెప్పెద.
యుద్ధవర్ణన యెచ్చటచూచినను, తిక్కన్నగారి రచనతో దులదూగుచున్నది.
ఈగ్రంథము అస్వతంత్రజాతి కొక స్మృతిగ్రంథము వంటిది.

రాణాప్రతాపునకు మహాత్మునకు గల సామ్యము భారతజాతికి గల
యస్వతంత్రత. మహాత్మునిది కత్తిలేని సాత్త్వికపు పోరు. ప్రతాపునిది కత్తి
గల సాత్త్వికపు పోరు. నేటి సత్యాగ్రహమునకు ఆనాటి ప్రతాపుని యుద్ధ
ధర్మమునకు భేదమే లేదు.

ఈ రచన భారతమును దలపించుచున్నది. ఈకవి చాలచోట్ల నన్నయ్య
గారిని పోలినట్లు వ్రాయును. ప్రతాపునిశౌర్యాన్ని రాజమండి యత్యుగ్రమై
పాతికయేండ్లు తగులబెట్టిన ఘట్టము. ఆశౌర్యము, ఆయుద్ధములు, ఆప్రతిజ్ఞలు
అవి యన్నియు వ్రాసినచో పట్టరానంత గ్రంథ మగును. ఈకవిసార్వభౌముడు
ఈఘట్టము చిత్రచిత్రములుగా వ్రాసెను. మొదటనే చెప్పితినిగదా ఈగ్రంథము
యుద్ధపంచకమువలె నున్నదని.

ప్రతాపుడు ప్రకృతి బిడ్డ. భోగవిముఖుడైన రాజు. ప్రతాపుడు గాంధీ వంటివాడు. సుక్రీస్తు వంటివాడు. మహాత్ముల వంటివాడు. ఇట్లు వాగ్దాసిన నూరక పెరిగిపోవును. “శ్రీనృపలోకజగద్గురుండు మాయప్ప ప్రతాపదేవుడు” ఇందు రసధ్వని వేయిమూర్తుల రూపు గల్పించున్నది. హృదయమునుండి వచ్చిన భాష యనగా నిది. ఇట్టి రచన మహాకవులే చేయగలరు.

అంతయునైనది గాని, ఓయి ప్రతాపా! శ్రీనృపలోకసర్గరూ! మాయప్ప!

సీ॥ అక్కరు విశ్వంభరాధీశమాళిది

ధనసేవ! నీయది సైవసేవ!

మతని కుండినదెల్ల నైహికబలము! ని

న్నాశ్రయించిన దెల్ల నాత్మబలము!

యాతని దెల్లప్పు డాత్మవైభవము! నీ

యది నిరంతరము నాత్మావబోధ!

మతని దందఱకన్ను లలరించు భోగంబు!

నీది జగముమెచ్చు నిండుత్యాగ!

ఆ॥ వె॥ మతడు జగము గెలిచె! నాత్మ గెల్చితివి నీ!

వాతఁ డితరజనుల నాశ్రయించు!

నీవు స్వాశ్రయిండువు! నీకు - నాతని - తెన

లేదు జగము క్రిందు మీదులైన॥

ఇంక నొకమాట. ఈరసప్రవాహములో ప్రవాహమువెంటనే పోయి విమర్శించితిని. వేఱొక గతి లేదు. కాని, ప్రవాహము నడుమను తీరమువెంట నంగుళమంగుళము కల తామరపూలు, కలువపూలు, నీటిబెద్దరులు మొదలైన శోభలు పాఠకులే చూచుకొనుచు చదువుకొనవలయును. ఇది పరమోత్తమ గ్రంథములలో నొకటి.

వలయువారు:—

జనోపకారిణీస్టోరస్, ప్రొద్దుటూరు.

శ్రీ

విజ్ఞప్తి.

—❁—

లెఫ్టనెంటు కర్నల్ జేమ్సు టాడ్డూదొర (Lieutenant-Colonel-James-Tod) రాజస్థానదేశచరిత్రము (Annals and Antiquities of Rajasthan) చదివి నప్పటినుండియు నాగ్రంథమునెడ నా కతిశయ గౌరవము గలిగెను. ఆ యితిహాసరంగమున నర్చించిన పాత్రములలో “మహారాణా—ప్రతాపసింహుడు” పూర్వాభిగణ్యుడు. స్వాతంత్ర్యశబ్దమునకు మున్నెన్నడునులేని రసార్థసంపత్తి గూర్చిన ‘విశ్వవీరచూడామణి.’ భగీరథ ప్రతీకాశ కార్యదీక్షా ధురంధరుడు. చిన్నరాజ్యమున కధీశ్వరుడయినను మాతృదేశభక్తి పరత్వముపెంపున నీ రాజర్షి పుంగవుడు రీలక్షలు పాదాతిబలము, 15 లక్ష లాశ్వీకదళము, 10 వేలు వారణములు, 10 వేలు పిరంగులు గలిగి ప్రపంచోన్నత ప్రబలసార్వభౌముడయిన యక్బరుపాదుషాతో నిరువదియైదు వత్సరములు మహాసంగ్రామము నడిపి స్వాతంత్ర్యము నిలుపుకొని ధర్మవీర శిరోమణియని కీర్తి మోసెను.

నిజమాక్తికసితాతపత్రచ్ఛాయల సమగ్రదక్షిణాపథ రాజ్యము లన్నింటికీ జలువఁ గూర్చి దశదిశల ధవళకీర్తిచంద్రికలు నెఱపి శ్రీకృష్ణదేవరాయలు యశఃకాయుడైన పిదప నతని యనంతరమువారి పరిపాలనమున రాజ్యము చెదరి, పాయలై, చెడి, దేశమంతయు ననంత నిరంతర సంగరములలో మునింగిన కాలమగుట “రాణాప్రతాపసింహుని” వీరవిక్రమ విహారకథనములు దక్షిణభారతమున వ్యాపింప నవకాశము తక్కువ యయ్యెను. ఆకారణమున నితనిపేరు దక్షిణాపథమున నేపదిమందియైన నెఱింగియుందురో లేదోయని సందేహముండెడిది. ఉత్తరభారతదేశమునమాత్ర మా మహావీరుని దివ్యనామముఁ గీర్తించి పులకితశరీరులుగానివారు లేరు.

పూజ్యులగు పూర్వమహాకవులు పలుమాటలు వ్రాసిన పురాణాంశములఁ గుఱించి కాని, కల్పితకథలను గొనికాని ప్రబంధములు రచించుట తొలుతటినుండియు నాకు రుచించినదిగాదు. అతిశయోక్తులకుఁబోక జరిగినది జరిగినట్టులు వ్రాసిపెట్టిన సత్యమగు దేశచరిత్రములు ప్రజాప్రభోధకప్రబలసాధనములని నావిశ్వాసము. కావున నింతకుముందు ఘూర్జర దేశచరిత్రమందలి “వీరమతీదేవి చరిత్రము” మేవాడ్ దేశ చరిత్రమునందలి “చండనృపాల చరిత్రము” పద్యగ్రంథములుగ విరచించితిని. ఎన్నివిధములనయినను యత్నించి లోకోత్తర వీరవ్రతుండగు “ప్రతాపసింహుని” దివ్యచరిత్రముఁగూడఁ గావ్యముగ రచించి యాంధ్ర భాషాయోషామణి మృదుపదార విందములచేత సమర్పించుకొని కృతకృత్యుడఁ గావలె

నని నాకుఁ గొండంత కోరిక గలిగినది. ఆ విశ్వవీరుని నామధేయము కనబడిన గ్రంథముల నెల్లఁ దెప్పించుకొవి పఠించితిని. భాగ్యవశమున ననేకామూల్యాంశములు గడింపఁగలిగితిని. వత్సరములకొలఁది నామహాభాగుని గుణగణము లూహించి, భావించి, భ్యానించి, తన్నయఁడ నగుచుంటిని.

ఇతివృత్తము సంపూర్ణముగఁ జరిత్రాత్మకము. రంగము పవిత్రమయిన యార్యావర్తక్షేత్రరాజము. పృథాననాయకుఁ డు త్రమోత్తమ భారతీయ శిరోమణి. అయిన నుత్తర హిందూస్థానమందలి (అహమ్మదాబాదు - అహమల్ వారా - ఝసల్ మియర్ చౌరాఘర్) మున్నగు పురముల నామములును, (ఛోగరీశుఁడు - సోనెగుట్టమహేంద్రుఁడు - మహమ్మజ్జలాలుద్దీనకృరు - ఖాన్ ఖానన్ - హక్కింహుమాం - మీర్జా అబ్దురహిమాన్) లోనగు పురుషుల నామధేయములును, (మండలగృహము - అంతల్లా - కుంభల్ మియర్ - చేవందా - చానార్ దుర్గము - తారాఘర్ - రణస్తంభపురదుర్గము) మొదలగు కోటల పేర్లును శ్రుతికటువులై దీర్ఘములై ఛందోగణములలో నులభముగ నిముడనివై యున్నవి. మఱియు నిది 25 సంవత్సరము లవిచ్ఛిన్నముగ సాగిన మహాసంగ్రామము. సాధనములు శరచాపములుగావు. తుపాకులు - శతఘ్నులు. మాతృకలోఁ బదునాలుగుపుటలున్న ప్రతాపసింహరాజచంద్రుని చరిత్ర మొక్కకళ తక్కువగ వెలుఁగుచున్నది. రాజస్థానదేశచరిత్ర మనేకరాజ్యములను వీరయోధులను గుఱించి వ్రాయఁబడినది. కావునఁ బ్రతాపుని పాత్రమును బ్రత్యేకముగను సమగ్రముగను బోషింప నవకాశము లేకపోయియుండుట సత్యము. ఆ కొఱవడిన 'ఆధ్యాత్మికకళ'ను జేర్చి యా రాజగురుమహాసార్వభౌముని పాత్రమునకు వన్నె చేకూర్చి నిర్వచనకావ్యముగ వెలయుప నారంభించితిని.

1932 మార్చి నెలకు మూఁడాశ్వాసములు వ్రాయఁగలిగితిని. ఆరోగ్యము చాలక కడపఁ దాటి కదలఁజాలని దుర్బలస్థితి నుండి గ్రంథ మంతటితోఁ గడమవడిపోవునేమో యని పలుమాఱు వగ నొందితిని. పదునెనిమిది మాసము లంతరాయమున కోర్చి మఱల నారంభించి యొకమాసమున గ్రంథముఁ బూర్తిచేసితిని. నా పరమమనోరథఫల స్వరూప మగు ప్రతాపదేవుని దివ్యచరిత్రము నాద్యంతము రచించి నిర్వహింప ననుగ్రహించి నాకు మనఃపరితృప్తి గలుగఁజేసిన యీశ్వరుని కరుణామయత్వమును గొనియాడితిని.

ఈ గ్రంథమున కావిష్కరణమహోత్సవముఁ దీర్చిన మిత్రులు ప్రశంసాపాత్రులు. ఆవిష్కరణసభ "కావ్యకళానిధి" బిరుదము నొసంగి నన్ను గారవించినందులకై ప్రొద్దుటూరు హైస్కూలులో "కళానిధి" - బహుమానము శాశ్వతముగా నెలకొలిపిన శ్రీ పు బహదూరు వి. వసంతరావుగారి యాదార్యమును గణింతును.

1934 జనవరి మాసమున గ్రంథముప్రతులు నాయొద్దఁ జేరెను. నాయొడిగిన కవులకును, బండితులకును, మిత్రులకును, బంపుకొంటిని. వారందఱు సంతోషించి నాయొగ్యతకు మించి నన్నుఁ గొనియాడిరి. వారికృతమును మఱవను. ఒక్కొక్కచోఁ బది-పదునాఱు పుటలవఱకును బ్రాకిన యమూల్యాభిప్రాయములను సంగ్రహపఱచి ముద్రింపించి నందులకై వారు తుమింతురని నమ్ముదును. నా గ్రంథమునెడ నపారాదరము నెఱపిన బ్రాచిలుకూరు నారాయణరావుపంతులు (M. A. P. H. D.) గారి యుదార-మృదు-హృదయమును నేను ప్రత్యేకవిశ్వాసముతోఁ గొనియాడు చున్నాను. ప్రతాపమహారాణా గారి త్రివర్ణ చిత్రపటము ప్రతు లొకసహస్రము నాకుఁ బంపి యుపకరించిన 'భారతీపత్రికా' సంపాదకులు శ్రీ. గన్నవరము సుబ్బరామయ్యగారి సాయము స్మరింతును. మైసూరు-మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయములవారు గ్రంథమును వరుసగా "నింటర్మిడియేట్-బి. ఏ." పరీక్షలకుఁ బాఠ్యముగ నిర్ణయించి నన్నుఁ బ్రోత్సహించిరి.

చతుర్థాశ్వాసమున నొక్కయెడను బంచమాశ్వాసమున నొక్కతావునను గొన్ని పద్యములను జేర్చుటతప్ప నీముద్రణమున నాచేసిన మా ర్పొక్కందును లేదు. ఈ కావ్యమున లేశమేని గుణము గనఁబడునేని యిది యాంధ్రమహాజనులమన్ననకుఁ బాత్రమై శాశ్వతస్థాయి నలరారుఁ గాతమని పరమేశ్వరుని బ్రార్థించుచు నుపరమించు చున్నాను.

ప్రొద్దుటూరు.
1—9—35.

}

ఇట్లు,
' అపధాని పంచానన - కవిసింహ - కావ్యకళానిధి, '
డి. రాజశేఖరశతావధాని.

అ భి ప్రా య ము లు.

The book has duly been presented to His Highness, the "Maharana" Sahib Bahadur and I am desired to convey to you His Highness's thanks for the same.

Yours faithfully,

TEJ.SIMHA,

Private Secretary.

Udaipur. }
20—8—1934.

The poet has far excelled his original Todd. The central character, the hero of heroes is Rana Pratap. He is depicted as the truest Rajayogin. With no kingdom, no forts, no army, no shelter, no food, except edible grass, he raises the banner of freedom aloft, holds it high for twenty five years against Akber, the greatest emperor of the day, declining to whisper into the ears of Raja Man Singh one word of submission to the Mogul Padushah. His stern simplicity, his intrepid valour, his resolve to defy fate and worship at the shrine of liberty, his unyielding pride in his Solar descent, his patriotic attachment to the barren wilds of the Aravalli Hills, his chivalrous courtesy even unto the enemy are all so painted in words that the written word appears to transcend the best colouring effect on the canvas. No sense of despair mars the effect of his marvellous courage. The series of his [Pratap's] valourous deeds constitute a reading that is rivalled in Telugu literature only by the deeds of Bhishma and Abhimanyu in Thikkana's Bharata.

The portraiture of the opposite camp is no less elevating. One can easily find modern parallels for Akbar and Man Singh. There does not however appear to be a parallel to "Abdur Rahiman" the chief minister of Akber. He is the noblest of the noble, the flower of Islam, the truest devotee of true Virtue..... The nationalistic outlook of the work is really a pleasure to ponder over.....

The poet's style is classic. It is what moderns in Telugu call "Grandhic." However the flow is so natural, the language is so idiomatic, the illustrations are so familiar, the expression is so homely and pithy that the most modern pedant would have very little quarrel with the poet for the style employed. In two cantos does the poet show his partiality for Sanskritic metre. The rest of the work abounds in the quick mellifluous cadence of the native metre.

Madras. }
19—6—34.

"THE HINDU."

The production of this beautiful book marks an epoch in the modern Telugu literature. The author takes us back to those glorious days of India when Freedom's battles were fought in the great theatre of the Indo-Gangetic plain. It is highly Miltonic in conception and the reader's attention is sustained throughout by the rich mental imagery contained in verse after verse. There is a superb touch

of epic grandeur about the work and the intense heroism and love of country displayed by "Rana Pratap" are very well depicted; in short the reader is roused to a sense of hero-worship. The tense situation between the Hindu hero on one side and the Great Mogul on the other, is rendered highly melodramatic and the reader cannot go through this portion of the work without a thrill of enthusiasm. The whole work is classical in tone and the historical back-ground is so true and accurate that the author deserves immense congratulations for his great diligence and fidelity to details.

I have very great pleasure to commend this book for introduction in High Schools and Colleges.

Anantapur. }
22—4—1934 }

Yours sincerely
GULAM DASTAGIR,
D. E. O. Cuddapah-Anantapur Dists.

I have read a portion of your work. As a matter of fact no opinion is needed for your beautiful poetry. As far as I read it is very interesting with beautiful thoughts and charming style.

Rajahmundry. }
19—5—34 }

CHILAKAMARTI LAKSHMI NARASIMHAM.

The work is certainly on a par with our epic poems. You have kept up your word that your composition will be in "ಕೃಷ್ಣಾಪಾಕಮು."

Cokanada. }
18—11—34 }

M. VEKATA RAMAIYA
Subordinate Judge.

A book of this kind is opportune at present. "Rana Pratap Singh," is sure to inspire the leaders and the rank and file to act like a phalanx in union, and sacrifice their lives, if necessary, for the cause of the country.

25—9—34 }

P. PARTHASARATHI IYENGAR,
Sub-Judge.

- గీ॥ పక్వమగు తీయమామిడి ♦ పండుమాడ్కిఁ బదపదంబున రసముట్టి ♦ పడుచునుండఁ
బదియు నెనిమిది వందలు ♦ పద్యములను గావ్యముగవ్రాసి కంటి వ ♦ ఖండకీర్తి !
- గీ॥ సరళముగను జల్లఁగను ర ♦ సంబుఁగురిసి తన్మయత్వముఁగూర్చి గ్రం ♦ ధంబునడుపు
ప్రజ్ఞ సీసొమ్మటంటి; నా ♦ పట్టులందుఁ దిక్కనకవీంద్రుఁ దలపించు ♦ దీప్తిఁగంటి !
- గీ॥ ఉత్తమోత్తమ వీగుల ♦ కుండవలయు నుత్తమోత్తమ గుణముల ♦ కొజ్జబాతి
నిల్వటద్దంబునై యొప్పు ♦ నీప్రతాపువీరచరితంబు “రెండవ ♦ భారతంబు” !
- గీ॥ అన్న! నేటి మహాసభా ♦ ధ్యక్షుఁడనయి బారుతీరిన విబుధుల ♦ ప్రార్థనమ్ము
పఱలఁ “గావ్యకళానిధి” ♦ బిరుద మొసఁగు భాగ్యమునుగాంచి పరవశ ♦ త్వంబుఁగంటి.

ప్రొద్దుటూరు.
17-12-1933

జనమంచి శేషాద్రిశర్మ.
(ఆవిష్కరణ మహాసభాధ్యక్షులు.)

ఎచ్చట నేరసము చిలుకవలయునో అచ్చట నారసము గలదియై, నిర్దుష్టమై,
“రెండవభారత” మన్నంత యందచందములతో మీకవిత యున్నదని నాకుఁ దోచినది.
ఇది సూత్రప్రాయమైన నా ముఖ్యాభిప్రాయము.

కడియం.

చెల్లపిళ్ల వెంకటశాస్త్రి
(తిరుపతి వెంకటేశ్వరులు)

నమస్కారములు. తాము సాదరముగ పంపిన “రాజాప్రతాపసింహ” చరిత్రముచు
కృతజ్ఞతతో స్వీకరించినాను. దాని నామూలగ్రముగఁ జదివితీ. చరిత్ర గ్రంథమును
కావ్యముగ వ్రాసి రసవంతముగ నిర్వహించడము కష్టమైనపని. మీకభాకథనవిధాన మిప్పు
టి కద్వితీయమైనదని చెప్పిన అతిశయోక్తి అని తలంపరని నమ్ముచున్నాను. ఇంతటి పెద్ద
కావ్యాల నింతచక్కగ వ్రాయఁగల వా రింక నుండడము శుభావహము. మీకవితాధార చే
తనిసినాను. మీకు ధన్యవాదములు.

అనంతపురం.
29-4-34

చిలుకూరు నారాయణరావు,
(ఎం. ఏ. పి. హెచ్. డి.)

క॥ చదివిన భారతమేకద చదువంగా వలెనటన్న ♦ సామెత వృధయై
పొదలుఁ బ్రతాపచరిత్రము చదివినవారలకు నెందు ♦ సత్కవితిలకా!

చ॥ పలుకులఁ దేనె లుట్టిపడు! ♦ భావములందు స్వతంత్రిదీ ప్తి శో
భిలు! వినువారి వీనులకు ♦ విందు లొసంగు కథావిధాన! మి
య్యాలఁ దులలేదు నీకవిత ♦ యెంతయుఁ దిక్కనభారతంబె! యశాఁ
దలలఁ గదల్చుజేయు విబు ♦ ధప్రకరంబున కంచుఁ దెల్పెదన్.

కడప.

23—12—1933.

కావ్యపురాణతీర్థ, విద్వాత్,
జనమంచి వెంకటసుబ్రహ్మణ్యశర్మ,
ఆంధ్రోపాధ్యాయుడు.

పరశ్చితప్రణామములు:

తమ రచన చాల గొప్పది. ఒకానొక కాలమున నేనును ప్రతాపరాణాచరిత్రమును
పద్యకావ్యముగ వ్రాయ నుత్సాహపడి యుపక్రమించి యుండినవాడను. సుమారు 300
పద్యములు వ్రాసి నడుమంత్రమున వదలితిని. వ్రాత గ్రంథముగూడ నావద్ద లేక నశించినది.
తమ గ్రంథముఁ జదువ మొదలిడఁగానే నా ప్రయత్నము నిరవశేషముగా నశించుట
యెంతో మేలే యాయె ననిపించినది. ఇంత గొప్పగ్రంథమును ఒక పేధారతో అందదుకులు
యోదుకులు లేక రచించి ముగింపఁగల్గిన తమశక్తి సామర్థ్యముల కాశ్చర్యపడి యభినందించు
చున్నాను. తనుది ప్రబంధముల పక్షతతోఁగూడిన పురాణశయ్య. ఈ శైలిలో నిజ
ముగాఁ దా మొక పురాణమునే వ్రాసియుండిన నెట్లుండెడిదోయని యాశపడుచున్నాను.
ఈస్థితిలో నీకావ్యము నింతరసవంతముగాఁ బఠనీయముగాఁ జేయశక్తులు చాలమంది లేర
నుట నిస్సందేహమైన విషయము. ఎక్కువ విన్నవింపలేను. యథాపకాశముగా గ్రంథ
మును బూర్తిగాఁ బఠింతును.

మైసూరు.

30-8-34

రాళ్ళపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ.

శా॥ భావాభ్యున్నతి, దానికిదగిన రూ ♦ పన్యాస మద్దానికి
లావణ్యంబిడు సుప్రసాదగుణలీ ♦ లల్ దానికి సత్కళా
జీవంబౌ రసమాధురీమహిమమున్ ♦ సిద్ధించి నీకావ్య వి
ద్యావై శిష్యము పండెనోయి! కవిసిం ♦ హా! నీకు బ్రహ్మయువౌ.
శా॥ సమ్యగ్వాఙ్మయ పద్ధతి నడచు భా ♦ పాయోషకున్ నీచపుం
గ్రామ్యంపుంబడి దాపరించె! విమల ♦ ప్రాచీకళాసూచక

స్వామ్యంబుల్ నశియించె! నిట్టియెడ దు ♦ సాహిత్యధూమ్యాకుల
భ్రామ్యజ్ఞాతికి నీప్రతాపకృతి దీ ♦ వ్యజ్ఞోతియై ద్యోతిలున్!

చ॥ తటచిన భారతంబొకఁడు ♦ తక్క నిజానకు వీరకావ్య మీ
వట కుదయింపలేదు మన ♦ వాఙ్మయమందొకఁడైన; జాతికిన్
బరువము మాతృదేశమున ♦ భక్తి మదిన్ బురికొల్పి నేటి కా
తఱుఁగు భవత్ప్రతాపుచరి ♦ తంబునఁ దీతినదోయి! మిత్రమా !

మ॥ పరమాభ్యున్నత భావపర్వత పత ♦ ద్వాగ్గుంభగంభీర ని
ర్ఘ్నరవీచీ రసధారఁ గావ్యసరసిన్ ♦ సంధించి ఛందఃపరం
పరల్ కాల్వలు జాలువాచ్చి తెలుగు ♦ మ్మాగాణి జాతీయకా
వ్యరసారామము వెంచితోయి! కవిసిం ♦ హా! కావ్యపంచాననా!

సీ॥ అలచిత్రకారు రం ♦ గులమాటి రాణాప్రతాపసింహమ్మాపు ♦ రూపపటము
ననరాదుకాని; నీ ♦ యమృతాక్షరన్యాసమూర్తిముం దది వెట ♦ బొమ్మమాత్ర!
బ్రహ్మకల్పముదాఁక ♦ వన్నెమాయనియట్టు లాత్మయన్ కొలిమి వీ ♦ రాగ్ని బలిమి
కవనంపుమూసలోఁ ♦ గఱఁగి మేల్పిసాన జాతీయతాముద్ర ♦ సోతపోసి

గీ॥ వీరరాణాప్రతాపరా ♦ డ్విగ్రహమును దెనుఁగుఁగోవెలఁ బ్రాణప్ర ♦ తిష్ఠచేసి
నిలిపితివి! చేరి మనసారఁ ♦ గొలుచు నాంధ్రవీరసంతతివాంఛ లీ ♦ డేరుఁగాక.

కాళహస్తి.

4—9—34

కవితాకళానిధి: బలిజేపల్లి లక్ష్మీకాంతకవి.

ఆధునికులగు తెలుఁగు కవులకు దేశభక్తి—దేశాభిమానములు శూన్యములు. వారి
గ్రంథములలో దేశప్రబోధకములగు రచనములు తక్కువ. చరిత్రాత్మకములు కడుంగడుఁ
దక్కువ. చరిత్రాత్మకములై దేశభక్తి నుద్దీపింపఁజేయు పద్యకావ్యములు లేనే లేవు.
వేలసంఖ్యను మించిన తెలుఁగుకవులలో దేశమును దలఁచుకొనువా రరుదు. భావకవుల కీ
గొడవ పట్టనేలేదు.

ఈ సుకవి కవిత్వము రసవంతమైనది. శైలి మధురమైనది. ధార గంగాప్రవాహ
వేగముగలది. పదముల పొండికయు భావగౌరవమును మిక్కిలి మెచ్చఁదగినవి. జాతీయ
ములును లోకోక్తులును తమంత వచ్చి మూఁగి పడినట్లున్నవి. ప్రతిఘట్టమునను బ్రతి పద్య
మునను గవికిఁగల దేశభక్తియు, శూరశిఖామణి యగు ప్రతాపసింహమహారాజసింహుని

యం దీ కవిసింహునకుఁగల భక్తి-కౌరవములు తొలుకాడు చున్నవి. ఎచ్చటఁ జదివినను జదువరుల హృదయములు కరఁగి నీరుగాక మానవు. ఎంతటి దేశద్రోహులైనను దేశ భక్తులుగ మాత్రక మానఁగ. ఇట్టి విశేషములు వివరముగఁ దెలుపఁబూనిన నిది యొక గ్రంథమంత యగును.

నిడుదవోలు.

మంగిపూడి వెంకటశర్మ.

గీ॥ మొగముముందటి యిచ్చక ♦ మ్ములకు దిగక మనసులో మాట వల్కుటేమంచెదేని
నామతంబున వీరరా ♦ కాప్రతాపచరిత గమగమల్పైఁ జిమ్ము ♦ జాజిపువ్వు!
కప్పురపుఁ బల్కు పొదిగిటఁ ♦ గవిసికొన్న వింతయేడాకులరఁటి బా ♦ లెంతరాలు!
కుదుపు తొరపిళ్ళ సుడియక ♦ కుదురునడల నిండుకొని పాటు నెలఁదోఁగఁనీటికాల్య!
చిదుమఁగారాని రసమొందు ♦ జిదువాట గింజ లలమని కమ్మనా ♦ రింజపండు;
తీర్పు మార్పుల నంది పం ♦ దిరులఁబోక యనువుమై నల్లు నవకపు ♦ టడవిమల్లె!
చిఱునగవుఁదేలు చిటిపాపఁచిన్నిమోము! సిగ్గుఁదెఱనాడు ముగుద కుఁచ్చితపుఁజూపు!
నలఁతవోని కుచేలు ని ♦ ల్లాలిహృదయ! మొడలెఱుంగని వీరు క ♦ ట్టడి కటారు!
విరులు నవ్వు వసంత వా ♦ సరములందుః జలకమాడి చల్వలు గట్టి ♦ కలప మలఁది
ప్రొద్దుట 'షికారు' వెడలు మాఁరుతమువోలె నందుఁగాత మీకృతి జనఁస్వాగతమ్ము!

విద్యాక కవిసింహ అవధానిపంచానన,

ప్రొద్దుటారు.

17—12—1933

గ డి యా ర ము. వెంకట శేష శాస్త్రి,
తెలుఁగు పండితుఁడు. మునిసిపల్ హౌస్కూల్.

గీ॥ కాలకుహరమ్మునక బిట్ట ♦ కతల ముచ్చమునిఁగి తనుఁగు ప్రతాపసిం ♦ హుని చరిత్ర
నీకలము యోగదండమై ♦ నీవచస్సు జీవనద మంత్రమై చిరం ♦ జీవిజేసె.
అమృతబీజాక్షరమ్ముల ♦ నామహాత్ముకతకుఁ బ్రాణమ్ము వోసిన ♦ కవివి! రాజ
శేఖరా! నీసమాఖ్య సు ♦ స్థిరతఁగాంచె! ధన్యతమమయ్యె నీకవి ♦ తా ప్రవణత!
తల్గుకు నగిషీలులేక ము ♦ స్తాబులేక, చికిలి చిత్తారి జిలుగు బ ♦ చెనలులేక,
మెఱుఁగు మెఱుఁగులు, గులుకులఁమురువులేక, కసరతుల పల్లటీలేక, గతి మలఁపక,
తాత-ముత్తాతనాటి ఛాఁదసములేక ప్రాత-కొత్తల నడిమిత్రో ♦ వల ఘటించి
వస్తువునకొ పదార్థ సం ♦ పత్తిఁగూర్చి వ్రాయఁబడినది ప్రకృతిప్ర ♦ బంధ మిద్ది!
సానఁదీరిన మెఱుఁగు వ ♦ జ్రాలమాలఁబోలు: సారశ్యమున నీప ♦ దాలచాలు;

సహజధారకుఁ బొసఁగెఁ బ్ర ♦ సాదగుణము: భవ్యనవ్యానురూప దాం ♦ పత్యసరణి.
 నుఱుఁగుఁదరగలఁ బొల్లెత్తి ♦ తొరఁగు గాంగనిర్ఘరముగెల్వ సఱచు బాదెమ్ము! నీదు
 భావవీచీసమాలోల ♦ వాక్స్రవంతి! ప్రస్తుతి కతిక్రమించె ధా ♦ రాప్రసక్తి!
 వీరరస మేకధారగా ♦ వెడలఁగ్రాయు “హల్దిఘాట్” మున్నుగా భీక ♦ రాహవ ప్ర
 కరణములు విన్నఁ జదివిన ♦ నరునిగుండె: నడికడలి నుప్పెనన్ సుడి ♦ వడెడు పడవ
 వడువు నొడి-దుడుకులఁబడి ♦ యడలవలయు.

ఆలు పిల్లలతోఁ బ్రతా ♦ పావనీశుఁ డడవులం బడ్డ యిడుమలఁ ♦ డడవు నపుసు
 కంటఁ దడివెట్టవలె నెట్టి ♦ కటికయైన: ముదముఁ దెల్పితి నిటు మనః ♦ పూర్వకముగ.

ఏలూరు.

మున్నంగి-లక్ష్మీనరసింహశర్మ.

- సీ॥ ఈకాలమునఁ గవు ♦ లింతయుద్గ్రంథమ్ము పూని రచించుటం ♦ తై న గొప్ప!
 ఇంత గ్రంథములోన ♦ నెచటనైన రసంబు చిప్పిలుచుండుట ♦ గొప్పగొప్ప!
 కన్నీరు పులకలు ♦ గ్రమ్మనై కరుణమ్ము వీరరసము వెల్లి ♦ విరిసె నార!
 జీవకళల్ గల్గి ♦ యీవీరచరితమ్ము సరిగ భారతమును ♦ జ్ఞప్తిఁదెచ్చు!
- గీ॥ నవ్యభారతసృష్టి రా ♦ ణాప్రతాప! భావపుష్టి పదాచితి ♦ పద్యగతియు
 దివ్యముగఁ దోఁపఁ గృతి దిద్ది ♦ తీర్చినాఁడు రాజశేఖరకవి! కవి ♦ రాజమాళి
- సీ॥ పంచపాండవులొక్క ♦ ప్రభువయి రాణాప్రతాపసింహుండు ప్ర ♦ త్యక్షమయ్యె!
 ఢిల్లీశ్వరుని గూడి ♦ యల్లరాధేయు వైఖరి మానసింహుండు ♦ గానఁబడియె!
 దక్కుయోధులు రెండు ♦ దిక్కుల గుణకర్మ యోజనల్ భారత ♦ యోధులట్ల!
 యుద్ధముల్ భారత ♦ యుద్ధంబులట్ల: “రెడవ భారతంబ” రా ♦ ణాప్రతాప!
- గీ॥ ధర్మమర్మములను వీర ♦ కర్మములను జక్కఁగృతిగూర్చి తిక్కనన్ ♦ సాటిచెప్ప
 నొప్పననఁగ నాంధ్రావళి ♦ కుపకరించె రాజశేఖరకవి! కవి ♦ రాజమాళి!

ప్రొద్దుటూరు.

17—12—33

కవిరత్న. కసిరెడ్డి వెంకటసుబ్బారెడ్డి.

రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర ప్రత్యేకవై లక్షణముగల యొక యద్వితీయకావ్యము.
 భారతము-భాగవతము విడిచినఁ బలుమాఱు చదువఁదగ్గ గ్రంథములులేక యాంధ్ర
 విద్యార్థుల మంగలార్చు చుంటిమి. మీ రా కొఱతఁ దీర్చితిరి.

గ్రంథము మొదటినుండి తుదివఱకు 1800 పద్యము లొక్కడే లిరికుగా (Lyrio) వ్రాసిన మీ యపూర్వము నలొకకము నగు నావేశము నెట్లు ప్రశంసింపవలెనో యేర్పడకు న్నది. మన పూర్వకపు లేయైన మానసింహు నెంత యధమునిగా మార్చియుందురో! అతని యుదాత్తత, యాధ్యత్వము, శౌర్యము కన్నులఁ గట్టినట్లు చిత్రించిన మీరు “Poet is the noblest specimen of his Age” అనిన కార్తైలుగారి పలుకు సత్యము గావించి తిరి. ఏడ్ల పర్యంతము లోపలనే కుములుచుండి హఠాత్తుగ నగ్నిపర్వతమునుండి పొంగి నిరాఘాటధాటితోఁ బ్రవహించు “లావా”వలెనున్న మీకావ్య మాండ్రదేశమునఁ బ్రసరించి హృదయముల నుడికింపఁ గలదు.

తెనుఁగున గణింపఁదగిన గ్రంథములఁగూడ “రహి-మహి” జాబితానుండి యన్ని పదము లవిచ్ఛిన్నముగా స్వీకరింపఁ బడినవి. అట్టి లోప మొక్కఁడునులేక విమర్శకుల యెదురఁ దలయెత్తి చరింప మీ రవకాశము గలిగించితిరి. మూలేతిహాసమునఁ బదునాలుగు పేజీలున్న యితీవృత్తము గ్రహించి మూలాతిక్రమణముచేయక వీరకరుణములరెంటినే గై కొని జీవరస మొలికించి పాఠకునకుఁ బరమాణువంత వినుగునూడఁ దోఁపకుండునట్లు రచించిన మీయద్భుతశక్తి కొనియాడఁ దగియున్నది.

ప్రొద్దుటూరు.

17-12-35.

వి. ఉమామహేశ్వరుడు, బి. ఏ.

గీ॥ “తెలిసె! తెలిసె! నిప్పుడు తేటఁ తెల్లమయ్యె! నేలరాడొఁ మా యన్నయ్యఁ యిల్లు గదలి
యేలపాల్గొనఁడో పృజాఁ హితములై న పనులయం”దని నామనం ఁ బునఁ దపింతు!
నా తపసు పండె! హేతు వీ ఁ నాఁడు తెలిసె! నే ననుకొను రీతిగ గుడి ఁ లోన దేవుఁ
డున్నటుల మిన్న కింటఁ గూ ఁ ర్చుండలేదు! మేలు మేలు! చితోడ్గడు ఁ నేలుచుండె!
దివిరి స్వాతంత్ర్యరక్షణ ఁ దీక్షతోడ దుర్నిరీక్ష తేజమున శ ఁ త్రువు నెదిర్చి
పృబల శత్రు వక్పరు ఢిల్లి ఁ పాదుషాయె యెత్తివచ్చిన తొణకక ఁ కత్తి గట్టి
ధైర్యలక్ష్మితోడ కొలంది ఁ దండుతోడ లావు మెఱసి యసంఖ్య బ ఁ లంబుగలుగు
శత్రువీరుల గుండియల్ ఁ జలదరింపఁ జైతకాశ్వము వైరి వ ఁ క్షములపై న
గొరిజ మోవఁగ దుముకించి ఁ యురవడించి యొర దిగిచి కత్తి కుత్తుకల్ ఁ నరికి నరికి
నెత్తురు వసంతమాడి లో ఁ కోత్తరముగ హల్దిఘాటాదిగా సమ ఁ రాంగణముల
నిలిచి వీర విహారము ఁ సలిపి మేనఁ దొరగు రక్తముల్ జడివాన ఁ గుఱిసి రాజ
పుత్ర కాయము లొగి గాయ ఁ ములుగ మాఱఁ జెట్టునీడ సౌధము ఁ గడ్డి-రొట్టెతిండి

పట్టుపానై శిలాతతి! ♦ యట్టె పండి పట్టపుందేవి బిడ్డలు ♦ చుట్టుగొలువ
 నబ్బురంబుగఁ దాను సిం ♦ హంబువలెనె యడ్డులేని యరణ్యరా ♦ జ్యము వరించి
 యక్క రీజూచు నీవుల ♦ కాస పడక యేక్షణమ్మును స్వాతంత్ర్య) ♦ దీక్ష విడక
 చాలునని పాదుషాయె వే ♦ సారువటకు “అన్న యక్కరు తోడఁ బో ♦ రాడుచుండె
 ఎల రాడొ మా అన్నయ్య ♦ యిల్లు గదలి! ఇందుకేసుమి రాడనియిపుడు తెలి
 తప్పని సరిగ రాణాప) ♦ తాపసింహుఁ డిచటఁ గవిసింహమై పుట్టె! ♦ నిది నిజం
 సిద్ధముగ దొడ్డ యా రాజ ♦ శేఖరుండు! ఇపుడు డీ. రాజశేఖర ♦ మే సుమండి!
 కత్తి కలమయ్యె! విశ్రాంతి ♦ గాంచి శ్రమముఁ బాసి స్వీయచరిత్రము! వ్రాసెనను
 భావపుష్టి, పదాచితి, ♦ పద్యగతుల నితరు లేగుణముల మెత్తు ♦ రేని నేను
 మని శతపథాని పూర్వజ ♦ స్థంబులోని చర్య మఱువని జ్ఞాపక ♦ శక్తి మెత్తు!

ప్రొద్దుటూరు.
 17—12—83

ఇట్లు, మెచ్చుకొను
 ఏ. కె. ముని.

చ॥ తెనుఁగున భారతంబు మఱి ♦ దిక్కన దాటినమీఁద నీప్రతా
 పుని చరితంబుఁ బోల్ రచన ♦ ముక్ నినుఁబోలిన సత్కవీంద్రునిన్
 గని విన దాంధ్రభూమిసుమి! ♦ గ్రంథము రెండవభారతంబె! నీ
 పు నపరతిక్క యజ్ఞవని ♦ పూజ్యులు వల్కుట తథ్యమే యగున్.
 ఉ॥ ఈయఖల ప్రపంచమున ♦ నందునులేనివి భారతంబు రా
 మాయణమట్టి కావ్యములు! ♦ నందలి వీరులకన్న మిన్నయై
 పాయని ధైర్యశౌర్యగుణ ♦ వై భవధూర్వహు నొక్కనిన్ మహా
 నాయకసార్వభౌము జత ♦ నంబున నిచ్చితి వెట్టి ప్రోడవో!
 గీ॥ పరమగీతా రహస్యంబు ♦ భాతి దీని ముప్పదైదుకోటులు హైంద ♦ వులు దినం
 భక్తిఁ బాఠాయణముచేయ ♦ భరతఖండ మఖల విశ్వోన్నతైశ్వర్య ♦ మందు టర

సి. సుబ్రహ్మణ్యశర్మ.

ఎచ్చటఁ జూచినను శైలి కరము మనోహరమై యనర్గళధారా విలసితులై
 శాంధ్ర పదయుతంబై యలరారు చున్నది. చరిత్రవిషయముల నింత లలితముగా వ్రా
 ట కడింది. అయినను గ్రంథకర్తగారు దీనిని మిక్కిలి నైపుణ్యముతో వీరరస ప్రధాన
 రచించి యునికి శ్లాఘనీయము. “కావ్యకళానిధి” బిరుదమునకుఁ గవిగా రెంతయు నర్హు

ఈ గొప్పకావ్య మన్నివిధములఁ బ్రశంసనీయము. ఆంధ్రభాషాయోష కొక యనుత్తమ భూషణంబై విలసిల్లు చున్నది. గ్రంథమంతయు నొకేస్థాయిగా రసవంతముగా వ్రాయుట చాలఁగష్టము. కవిగా రతిచమత్కారముగా నిర్వహించి యున్నారు.

“విమర్శ కాశ్రమః”

నాగపూడి-కుప్పస్వామయ్య బి. ఏ.

శీతాపారాయణమునకువలె నడుగడుగునకు ద్విగుణీభూతోత్సాహంబున ధారాళ దాక్షిణ్యపాకంబునఁ వెలసిన భవదపారస్వాతంత్ర్య వీరప్రబంధముఁ బఠించి నాయనుభవించిన యానందమునకు మేరయే లేదు. అనర్గళధారాశుద్ధి గలిగి యుపమాసందర్భములఁ గాళిదాసుని దలపించుచు, నుభయభాషాప్రవేశగాంభీర్యముఁ దెల్పుటకోయన సాంస్కృతికంబుల నటనటఁ బఠించుచుఁ దెలుఁగునుడికారంపుఁ దీయందనంబులఁ దిక్కయజ్వ కుద్దియనిపించుచు లోకజ్ఞతం దెల్పు నుడుల ననల్పంబుగఁ గురియించుచు మీకావ్యరచన మపారప్రతిభావైశద్యమును వెల్లడించినది. ఉత్తమములగు జాతీయములు జానుదెనుఁగు నుడికారములు చక్కనినాన్తుడుల్లు మనోహరాలంకారములు గుంపులు గుంపులై తమంత నచ్చి దూఁకినట్లు గ్రంథమంతయు రససమాకీర్ణమై శ్లాఘనీయమై యున్నది. ఈగ్రంథము భారతమునకుఁ బైచేయి. ఈగ్రంథము వ్రాసి మీరు ధన్యులై యాంధ్రలోకము ధన్యతఁ బడయఁ జేసితిరి. ఈగ్రంథముఁగూర్చి యెంతదూరము ప్రశంసించినను కొఱతయే యగును.

యస్. విశ్వనాథశర్మ,

లెక్చరర్, నైజాంకాలేజి,

ఉ॥ కాంచితీ సీదుపొత్తము న ♦ ఖండపు టోపికతోడఁ బూర్తిగా
మంచిది శుద్ధి! కూర్పు కడు ♦ మంచిది! మంచిది శయ్య! పాకముకొ
మంచిది! కీతియుకొ మిగుల ♦ మంచిది నీకృతీయందుఁ! గాన ని
న్నియ కవీశ్వరుల్ ధర జ ♦ నితురు నూటికిఁగోటి కొక్కరై!

5-8-1935.

కాశీ-కృష్ణాచార్యులు,

శతావధాని.

మీకావ్య మిప్పటి కబ్బపుంబలుకులమ్మకుఁ గులుకుందొడవు. చూచి పరమానందము ననుభవించితిని. జాతికి వార్తకుఁ గని. సహృదయహృదయముల రంజింపఁజేయుచున్నది. మొగల్ చక్రవర్తులఁ దబ్బిబ్బుపఱచినప్రతాపసింహుని చరిత్రమును వర్ణించుటకు మిమువంటి కవిసింహులే సమర్థులు. మీ రచన నవకవుల కాదర్శకమై ముగ్ధులొలుకు చున్నది.

ఉభయభాషాప్రవీణ జి. జాషువా.

ఆనంద మందిరి. ప్రతాపుని పాత్రముఁ జక్కగఁ బోషించితిరి. ఆనాయకుని మును బ్రాథమ్యము నమోఘముగ వర్ణించితిరి. కాలస్థితి ననుసరించి వలయు సోఁయుఁ బెద్దలయెడ గౌరవము నద్భుతముగ వివరించితిరి. కులగురువులగువారికెల్ల నీతిఁ గలిగిన “భామాసాహి” శిష్యవాత్సల్యము త్యాగము వివరించునెడ నానందబావ కెంతయు నడ్డులేకపోయె. జోషీబాయి-పృథ్వీరాజు-అబ్దురహిమానుల ధీరోదాగుణసంపత్తియు సార్వభౌమునిముంగల జరపు సంభాషణమును క్షత్రియకులమఁకు వన్నె పెట్టుచున్నవి. అది యిది యననేల! గ్రంథమంతయు రసమున నుజ్జ్వలము న్నది. పిప్పి పెదకినను గానరాదు. కడుదీనదశఁగూడ బిడికెడు మన్నెత్తి మేవాడ మాతృభూమిని శిరసావహించి ప్రకటించిన దేశమాతృభక్తితత్పరత నిరుపమానముగఁ పఁగలిగితిరి.

గా. రామేశ్వరరావు.

కావ్యములలో ప్రత్యేకలక్షణములతో శోభిల్లునవి అరుదు. ఏకావ్యమును ఒక్కొక్కచో నుండి తీసినకమ్మి. ఒక పోటాకు నకలు. కావ్యశిల్పమున ప్రతేక్షణ్యమును గలిగినవి శ్రీతిరుపతి వెంకటకవుల గ్రంథములు. తరువాత అట్టి ప్రతేక్షణ్యముతో వచ్చినది ఈ ‘రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర’ యని చెప్పిన సాహసముకా

ఎంత ఛందోయాత్ర చేసినను భాషావాహిని భావవాహినితో సమగతిని ప నదిగాని కుంటువడలేదు. అలయలేదు. వెనుబడలేదు.

ప్రతాపునివలెనే యీకవియు వీరవ్రతుఁడేమో యనిపించునట్లు ఎంతకాలము యో అంతర్నితమైయున్న ప్రతాపవహ్ని ఒక్కమారుగాఁ బైకుబికి వచ్చినదా చ నడిచినది కావ్యము. ప్రతాపుని అతని ప్రతిస్పర్థులనుగూడ సమదృష్టితోఁ గావా నది కవి మనీష. పిడికెడు మట్టిని జేకొని మేవాడవీరులు మాతృభూమిని శిరసావహించి ప్రకటించిన యీకవి చాతుర్యము వర్ణనాతీతము.

18-8-34.

“కృష్ణాపత్రిక.”

బహుకాలమున కొక గొప్ప పురాణమును జూడఁ గలిగితిమి. ఈ పురాణ మైన ఐతిహాసికము. ఈ గ్రంథము భారత-భాగవతాదుల సంతతిది. ఇంక ముంద పల్లెయందును భారత-భాగవతములవలె దీనిని గూడఁ జారాణికులు జనులకుఁ గ పింపవలెను. తిక్కన-పోతనల నామము లెంతకాలము ఆంధ్రులందు స్మృతిపథముఁ నో యంతకాలము మన కవిశేఖరుని నామమును స్మరింపఁ బడుచుండుఁగాక. 4

ము భారతమున కెందును దీసిపోవనిది ఆధునికులలో నింతకన్నఁ బెద్ద గ్రంథములు (పురాణములు) వ్రాసినవారు లేకపోలేదు. కాని వానికన్న నీగ్రంథమే పూజనీయమైనది. మాతృదేశభక్తి. స్వాతంత్ర్యరక్తి, సాహసాధార్య ధైర్యకార్యోద్వృత్తి వీనిని బుటబుటయందును బద్యపద్యమందును బ్రకటించి యాయా రసములఁ జక్కఁగాఁ బోషించి యాంధులను సంతతాఖండ మృదుమధుర మధుధారాకవిత్వ రసానుమోదకులగాఁ జేసిన మనకావ్య కళానిధిగారి జన్మము ధన్యమైనది.... ఏరరస మొక్కఁడే యిందు గ్రహింపఁ బడినది. అదియే మన కిప్పు డవసరమైనది. అది చచ్చుటచే మనమును జచ్చినట్లే యున్నాము. ఇక ముం దాలంకారికులు “ఏకోరసో వీరవ” యని నియమింతురుగాక.

గ్రంథమంతయు నిర్వచనమేయైనను కవిత యొక్కచోటనైనను కుంటువడక శ్రుతి కటువు జబ్బయల్లిక పులిమిపుచ్చుటకై తెచ్చుకొనిన పాదపూరణములు. ఎందును గాన రావు. బెందడి బిలుకులులేక తీర్చి మలిచిన రాశ్యతోఁ గట్టిన కవితాపుణ్యాలయ మిది. మంచి సామెత లిముడ్పఁబడియున్నవి. ప్రతాపుని గుణము లనంతములుగా వర్ణింపఁబడినవి. ఇట్టి యుత్కృష్టగ్రంథము సర్వాంధ్రలోకమందు శాశ్వతముగ నాదరణీయమై వెలయుఁగా తమని కోరుచున్నాము.

0-1-44 ఫసలీ.

“గోలకొండ పత్రిక.”

ఈకవిగారు 1900 పద్యములుగల బ్రహ్మాండమైన చరిత్రమును రచించిరి. దేశచరిత్రములలోనుండి యిదివర కెన్నడు నెవ్వరు నింత గ్రంథమును బద్యములుగ రచించి యుండలేదు. రసానుగుణవర్ణనములతోఁ బద్యములు నిర్దుష్టముగఁ జక్కని నడకతో నొప్పుచున్నవి. పలువురు తలంచునట్లు వీరిని యతిప్రాసలేమియుఁ గష్టపెట్టలేదు. శంకరకవి చెప్పినట్లందుఁ దాముతామే యుచితస్థితి వచ్చి నిలిచి కష్టపెట్టునని భయపడువారిని నవ్వుచున్నది. కవిగారి కవిత్వశైలి కిప్పుటి ప్రసిద్ధకవులు హర్షజలరాశిఁ దేలేదరు. సంస్కృతమునుండి యాద్రీకరించుటకును ఇతర భాషలలోనుండి తీసి యాంధ్రగ్రంథ మార్గమునకుఁ బెచ్చుటకును జాల భేద మున్నది. రెండవది మిగులఁ గష్టము. కవిగారి నింతవఱకుఁ బ్రస్తుతింతుము.

భావనామ సంఘ

“ఆంధ్రసాహిత్య పరిషత్పత్రిక.”

శ్రావణ-భాద్రపదములు.

ఇతర వర్ణనములతో నెంతయుఁ బ్రొద్దుపుచ్చక వీరకరుణములతోనే విశేషించి గ్రంథము నింపిన యీ కవిగారిశక్తి విద్యతకవుల మనస్సును హరింపఁ జాలియున్నది. గ్రంథమంతయు మృదుమధురపదభూయిష్ఠము. ధార ధారాళము. ద్రాక్షాపాకము. కృతి నిర్దుష్టము.

పండిత పామరజనరంజకము. పూర్వకపులు భారతభాగవతాది పురాణేతిహాసములలోని చరిత్రములు లిఖించియున్నారు. ఈ కవి యట్లుగాక యధునాతన చరిత్రమును వ్రాసి యున్నాడు. అందును కథానాయకుడు హిందువైనను బ్రతివీరుడు యవన చక్రవర్తి యయిన యక్కరు. ఈ పేరుతోపాటితని పక్షమునఁ జేరినవారందఱపేళ్లును నిట్టి తుగుష్క భాషకుఁ జేరినవే. వీరియుద్ధము భారతాది యుద్ధములవలె నస్త్రశస్త్ర ధనుస్సాధముగాక ప్రాకృతసాధన భూయిష్ఠము. ఇట్టిదానిఁ బ్రాచీనకవితాధారలో నడిపించి గ్రంథమునకు వన్నె తెచ్చిన యిక్కవిప్రార్థిమ కడుంగడు శ్లాఘ్యము. రంగారాయచరిత్రాదుల వంటివి కొన్నియున్నను నవి యతిప్రాధములై కేవల పండితైక పేద్యములేకాని యాంధ్ర భాషావిదుల కందఱకును సులభములుగావు. కనుక దేనజూచినను నీ గ్రంథము మిక్కిలి కొనియాడఁ దగియున్నది. ఇట్టి చరిత్ర రచించి తన యసాధారణ ప్రతిభనేకాక దేశభక్తిని సనాతన ధర్మతత్పరత గ్రాంథిక భాషాభిమానము వెల్లడించిన యీ రాజశేఖరముగారు కడు ధన్యులు.

భావ. మార్గశిరము

“అభినవ సరస్వతి”

ఈ మహాకవి విద్యాశేఖరుడైన సంపన్నగృహస్థువు. అనేక గ్రంథములు రచించిన కవిలోక శిఖామణి. గ్రంథము సర్వోత్తమమైనది. నవరత్నములను ప్రసిద్ధికలను. కాని యిం దన్ని పద్యములు రత్నములే యనవలయు. ప్రతాపసింహుడు ధనబలముమాత్రము లేకున్నను దేశాభిమానబల మపారముగఁ గలవాడగుటచేఁ బోరాడుచు సైనికుల కుత్సా హము గలిగించుచున్న తావులకగల పద్యములఁ జదివినచో ముఖాశ్రుబిందు సందోహము ప్రవాహరూపము దాల్చకపోదని మా విశ్వాసము. ఉదాహరింతమని యేభాగమును జది విన నందొక్క పద్యమైన వదలఁ దరముగాదు. ఏభాగము చూచిన యతిప్రాసములకై కక్కురితిపడిన జాడ గానరాదు. శైలి గంగాప్రవాహమువలె నున్నది.

ఆషాఢ బ ౧౧ లు

“శ్రీలింగ”

టాడ్డుదొర గ్రంథము పూర్ణ చరిత్రాత్మకము. ఆ బంగారమున కీకవి సువాసన యబ్బించినాడు. కవీశ్వరుడు ప్రతాపుని ప్రతాపము నుగ్గడించుటలో వైరివీరుల విశేష మును మఱవలేదు. అక్కరు ముఖ్యమంత్రి “యబ్బూరహిమాను” శీల మప్రతిమానము. అతఁడు మహాత్ముడేసరి. యజమానినే ధిక్కరించి ప్రతాపుని సర్వస్వతంత్రునిఁజేసిన నిరు పమానశాంతచిత్తుఁ డీయబ్బూరహిమాను. భామాసాహి శీలము ప్రతాపసింహుని శీలమున కెనయనఁ దగును. కవిత్యము కేవలము భావ ప్రధానమైనదేకాక ఘట్ట-ఘట్టమును గర్ణ

రసాయనంబై యనర్గళధారా ప్రవాహ పరిపూర్ణంబై మృదుఃమధుర పద భూయిష్టమై
 శైలి శ్లేష-ప్రసాద మహిమలఁ జెన్నొందుచు యుద్ధపుఁబట్టుల దిక్కన-సోమయాజితై లిని
 దలపించుచుఁ గొన్ని యెడలఁ బోతన-కంకంటి పాపరాజప్రధానుల స్మరణకుఁ దెచ్చుచున్నది.
 ప్రిస్తుతాంధ్రకవికుంజరులలో నీ కవి యసమాన విఖ్యాతి వహించి యున్నాఁడు.

శ్రావణ శుశిలు.

“కామోదకి”

వీరి కృతులు దిగంత విశ్రాంత కీర్తివహించి జయపతాకము నెలకొలిపినవి. కవికుల
 కోటిలో వీరి క్రగతాంబూల మియక తప్పదని “థంకా” వాయించినది వీరి “రాణా
 ప్రతాపసింహ” చరిత్ర. ఈ గ్రంథ ప్రాశస్త్యము వివరించి చెప్పఁదలఁచిన నీ గ్రంథమంత
 గ్రంథము వ్రాసినఁగాని తేటపడదు. ఏ యే సమయముం దే యే పదము ప్రయోగించిన
 రస ముట్టిపడునో యా యా సమయమున నా యా పదమునువాడి జిలిబిలి ముద్దుపలుకుల
 తో, ధారాశమైన ధారతో, లలితములైన పదములతో, సరళమైన శైలితో, గ్రంథమంతయు
 నొకే తీరున నడిపించిన వీరి యద్భుతశక్తి సంశ్లాఘ్యము. ఆంధ్రులపాలిటి కల్పవృక్ష మిది.
 కవిత్రయము వారు భాషా గురువులై యాంధ్రకవిత్రయమునకు మార్గదర్శకులై నట్లు నవీన
 ప్రబంధములకు వీరు మార్గదర్శకు లగుచున్నారు.... వేయేల! యీ గ్రంథము వ్రా
 యునపుడు వీరే రాణాప్రతాపసింహులై రో, రాణాప్రతాపసింహుఁడే కవిసింహులగు వీరి
 రూపముఁ దాల్చెనో యనిపించినది. అరుగరాచిన కొలంది పరిమళ మతిశయించు శ్రీగంధపుఁ
 జెక్కవలె నీగ్రంథము చదివినకొలంది నమృతరస మొలుకు చున్నది. ఈగ్రంథము మహా
 భారతమువలె నైతిహాసికు లితిహాసమనియుఁ గవి వృషభులు మహాకావ్యమనియు శ్లా
 ఘింపవలెను. అన్ని గ్రంథము లొకయెత్తు. రాణాప్రతాపసింహ చరిత్ర మొక్కయెత్తు.
 ఆంధ్రభాషా రామామణి కిది శిరోభూషణము. ఆంధ్రవాఙ్మయక్షేత్రమున ఫలించిన పారి
 జాతము. ఆంధ్రలోకమున నవతరించిన మహారత్నము. రాజశేఖరు నింట వెలసిన వాగ్దేవి.
 కవి గావించిన యాంధ్రసారస్వతకృషినుండి యుద్భవించిన యమృతకలశము....
 ఓమహాకవీ!

గీ॥ నీదు కావ్యంబునం దెంత ♦ నిగ్గు గలదో వ్రాయుచో భారతం బంత ♦ గ్రంథ మగును!
 సారమును గాంచఁ గొన్ని వ ♦ ర్షములు పట్టు నన్న! దీని గుణంబెన్న ♦ నలవియగునె!

నూజవీడు.

“వై జయంతి”

... ఈ వీరచూడామణి (ప్రతాపసింహుడు) భారతీయులకు నిత్యోపాస్మ్యుడు. ఈతని యుద్ధాత్తచరిత్రము నిరంతరపారాయణయోగ్యము. వస్తు గౌరవమునను గ్రంథవిస్తృతిని యీకాలమున వెలువడుచున్న కావ్యములలో దీనికి మహత్త్వము సమధికమై యొప్పినది.

ఈ కవి వీరసత్త్వ సంపన్నుడు. ఈయన కృతులు వీరరస ప్రతికృతులు. వీరవరుల గాఢ లీవీరసత్త్వ ని హృదయమునకు సాక్షాత్కారము నొసఁగి వీరరస ప్రవాహినులగు పృథుల కావ్యములై వెలసినవి. ఇట్లు అగ్గలించిన అలవాటునను పెంపుగనిన నేరుపునను, చేయి వడిదిరిగిన యీయన నేడు రచించిన యీ రాజాప్రతాపసింహచరిత్రమీయన రచనములకు మేల్బుంతి. దీనిని వెలయించి యిపు డీయన కావ్యకళానిధియైనాడు. ఈయఖండ కావ్యమున కవితాసామగ్రి గ్రంథకర్త సామార్థ్యమున కుద్దిగ నున్నది. ఈ గ్రంథమున కవితా సామగ్రికిఁ గొంతయేలేదు. ఉపమాలంకారము లిం దసంఖ్యముగఁ గలవు. వానిలోఁ బెక్కింటి కపూర్వతయు నబ్బినది. గ్రంథమున నవిరళముగనున్న సవ్య కల్పనములు గ్రంథకర్త కల్పనా కౌశలమునకుఁ జక్కని తెలివిడి. కవితాధార ఉత్కృలముగఁ బొంగిన వర్ణకాలమునందలి మహానదీ ప్రవాహమువలె నిరాఘాటముగ పరువులు వారుచుండును. అందఁడు దానఁ బూర్వకపుల ధోరణియు పొడకట్టు చుండును.

*

*

*

కవి తనస్వతంత్రశక్తి నన్నింటను గనబఱచినాడు. అది యిందలి విశేషము. ఇట్టి గ్రంథములు కేవల చరిత్రాత్మకములు వీరరస ప్రధానములు నయినవి ఆంధ్రవాఙ్మయమునకుఁ గ్రొత్తలు. వెనుకటివారి కట్టివానిపయి రుచి పుట్టినదికాదు యే యిద్దఱు-ముగ్గురకోతప్ప. నేటివారిలోఁ గొందఱ కట్టి రచనములు గిట్టినను అఖండత అవునుగాని దయిపోయినది. అఖండముగ నట్టి గ్రంథములఁ బెక్కింటిని రచియించి యాంధ్రమున కర్పించిన యీతఁ డిప్పటి కీరాజశేఖరకవియే కనుపించునది. ఈయన రచనములవలన నాంధ్రసాహిత్యము బలుపుఁ గనినది. దీనికై యీకావ్యకళానిధి నెంత కొనియాడినను దీఱదు.

డిశెంబరు 1934.

“భారతి”

౧౯

కావ్యకళానిధి, కవిసింహ యీ అనధానిపంచానన,
దుర్భాక రాజశేఖరశతావధాని.

విషయ సూచిక.

ప్రథమాశ్వాసము.

విషయము.	పుట.
భారతదేశముపై మహమ్మదీయులదాడి.	3
దూలారావు యుద్ధము.	10
గజనీమహమ్మదు దండెత్తి వచ్చుట.	12
ఘోరీమహమ్మదు దండెత్తి వచ్చుట.	6
సంయుక్త స్వయంవరోత్సవము.	8
చిత్తూరు మొదటి ముట్టడి.	11
హమీరుసింహుని పరిపాలనము.	14
కుంభుడు మేవాడదేశము నేలుట.	15
మేవాడదేశముపై బేబరు దండెత్తి వచ్చుట.	17
చిత్తూరు రెండవ ముట్టడి.	19
కర్ణావతీదేవి పంపిన తోరమును హుమయూను గ్రహించుట.	21
హుమయూను రాజ్యభ్రష్టుం డగుట.	25
అక్బరు జననము.	27
హుమయూను మూల రాజ్యము గ్రహించుట. అక్బరు పట్టాభిషేకము.	28
అక్బరు దిగ్విజయములు.	30
చిత్తూరు మూడవ ముట్టడి.	32
ఉదయసింహుఁ డుదయపురముగల్గి కాపుర ముండుట.	38
ఉదయసింహుఁడు జగమల్లుని గాజుచేయఁ గోరుట.	39
ఉదయసింహుడు దివింగతు డగుట.	41
కలంబ్రాకృష్ణసింహుఁడు జగమల్లుఁడు పట్టభద్రుఁడగుట ననుమతింపకపోవుట.	42
కృష్ణసింహుఁడు శోపాద్వీపితుం డగుట.	45
కృష్ణసింహుఁడు సింహాసన మధిష్ఠింపుమని ప్రతాపసింహు నర్థించుట.	46
ప్రతాపసింహుని పట్టాభిషేకమహోత్సవము.	48
ప్రతాపసింహుని సాగరసింహుఁ డాశ్రియింపించుట.	50
కృష్ణసింహుఁడు సాగరసింహునకు హితము నుపదేశించుట.	51
సాగరసింహుఁడు ప్రతాపసింహుని నిలువరించుట.	55
ప్రతాపసింహుఁడు సాగరసింహుని దేశము వీడిపామ్మని యాజ్ఞాపించుట.	57
ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులఁగూడి 'అహోరియా' వేటఁకు బోవుట.	58

ద్వితీయాశ్వాసము.

ప్రతాపసింహుఁడు నూత్తుని రాజధాని కంపుమని కృష్ణసింహు నర్థించుట.	60
కృష్ణసింహుడు లుగాదికానుకలు తొనితెచ్చుట.	61

చివయము.

పుట.

ప్రతాపసింహుఁడు వేటకు వెడలుట.

62

రాజపుత్రునైన న్యమధ్యమునకు వరాహము వచ్చుట. ప్రతాప-నూ క్తులు వాదించుట.

64

కృష్ణసింహుఁడు నూత్తునకు బుద్ధిచెప్పుట.

65

నూత్తుఁ డవినయము చూపుట.

66

ప్రతాపసింహుఁడు కృష్ణసింహునకుఁ గోపాపశమనము చేయుట.

67

హరభట్టు నూత్తునకు నీతి గఱపుట.

68

ప్రతాపనూత్తులు పోరయత్నించుట. హరభట్టారకుఁ డాత్మార్పణము గావించుట.

69

ప్రతాపసింహుఁడు నూత్తుని దేశభ్రష్టుని గావించుట.

71

ప్రతాపసింహుఁ డనుచుఁ తోఁ గర్తవ్య మాలోచించుట.

72

కృష్ణసింహుఁడు తన విశ్చయము నెఱింగించుకొనుట.

77

భానుసింహుఁడు తన నిర్ణయము దెలుపుట.

78

మనస్సింహ-శ్యామసింహుల యభిప్రాయము.

79

తేజసింహుఁడు తన తెరం గఱింగించుట.

80

రామచంద్రదేవుఁడు తన మనోగతము తెలియఁజేయుట.

82

భీమచాందు తన సాయము వివరించి చెప్పుట.

83

ప్రతాపసింహుని నిర్ణయము-నిబంధనములు.

85

మేవాడదేశమంతయుఁ బాడువడి యరణ్యముగ మారట.

88

అక్కరు రణస్తంభపురదుర్గము గొనుట.

89

అక్కరు ఘూర్జరదేశము జయించుట.

90

అక్కరు వంగదేశము జయించుట.

91

అక్కరు-మానసింహుల మంత్రాంగము.

92

అక్కరుచక్రవర్తికి మానసింహుఁడు మనస్తాపాపశమనము చేయుట.

95

మానసింహుఁడు ఘూర్జరమునకు వెడలుట.

96

మానసింహుఁడు ప్రతాపసింహుని దర్శించుకొనుట.

97

ప్రతాపసింహునితో మానసింహుఁడు సంధిమాటలు జరుపుట.

99

కృష్ణసింహుఁడు మానసింహు నధిక్షేపించుట.

109

తృతీయాశ్వాసము.

అక్కరు మేవాడపై నైన్యముల నంపుట.

115

హస్తీఘాటు కనుమవర్ణనము.

116

మానసింహుఁ డనుచులను హస్తీఘాటుకనుమఁ జొర నియోగించుట.

117

కృష్ణసింహుఁడు కనుమ శాక్రమించుట - యవనులు రాత్రి డండు విడియుట.

118

రాజపుత్రునైన న్యను తెదిగివచ్చి హస్తీఘాటుకనుమఁ జేరుట.

121

నూర్యోదయము.

123

ప్రతాపసింహుఁడు నూర్యోపాసనము చేయుట.

124

విషయము.	పుట.
ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతోఁజేయు యుద్ధప్రకంఠ.	125
ప్రతాపసింహునితోఁ గృష్ణసింహుఁడు తన పట్టదల నెఱింగించుకొనుట.	126
తేజసింహుఁడు తన కక్తి యుక్తు లెఱింగించుకొనుట.	127
భీమచాందు పరాక్రమవాక్యములు.	128
మొగలు సైన్యములు యుద్ధమున కాయత్తమగుట - ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధసన్నద్ధుఁడగుట.	129
ప్రతాపసింహుని విషాదము.	131
ప్రతాపసింహుఁడు సైన్యాధిపతుల యుద్ధమునకుఁ బురికొల్పుట.	133
రాజపుత్ర సేనాధిపతులు యవనసేనలను దాఁకుట.	134
ఖేల్వాపతి-యబ్దుర్ రహిమానుతోఁజేయు యుద్ధము.	135
తేజసింహుఁడు యవన సైన్యముపైఁబడి ధ్వంసముచేయుట.	137
కృష్ణసింహుఁ డాసఫ్ ఖానుపైఁ గవియుట.	138
ప్రతాపసింహుఁడు తోడరమల్లు సైన్యములను దాఁకి చీకాకు గావించుట.	139
శ్యామసింహ-ఖాసింఖానుల యుద్ధము.	141
భానుసింహుఁడు యవన సేనలను దాఁకుట.	142
రామచంద్రదేవుని యుద్ధము.	143
ఖండేరావు యుద్ధము.	144
బేడ్లా-ఖా టేరియా ప్రభువుల యుద్ధము.	145
భిల్లలు యవనులతోఁజేయు యుద్ధము.	146
మధ్యాహ్నవర్ణనము - మానసింహుఁడు పిరంగులు వేలిపించుట.	147
చంద్రభట్ట రాజపుత్రులకుఁ బోదోద్యోగము కలిగించుట.	151
తేజసింహుఁడు విజృంభించి పిరంగులపై నేగుట.	151
తేజసింహునకుఁ గృష్ణసింహుఁడు తోడగుట.	153
యవన సేనాపతు లొక్కొక్కరి రాజపుత్ర సేనలఁ దాఁకుట.	155
ప్రతాపసింహుని ద్వితీయ యుద్ధము.	157
యవనులవారణబలముతో రాజపుత్రులకైన యుద్ధము.	158
భీమచాందు యుద్ధము. బుడుతకీషులు పిరంగులు వేల్పుట.	159
ఖండేరావు యుద్ధము.	160
భానుసింహ-పిరంగుల యుద్ధము.	162
రామచంద్రదేవుని ద్వితీయ యుద్ధము.	163
శ్యామసింహుల యుద్ధము.	164
ఖండేరావు రణరంగమునఁ గూలుట.	165
చంద్రభట్టారకుఁడు యవనులపైఁ గవియుట.	166
తేజసింహుని మూడవ యుద్ధము.	170
తేజసింహుని నిర్యాణము. ప్రతాపసింహుఁడు విజృంభించి యవన సైన్యముఁ దాఁకుట.	172
ప్రతాపసింహుఁడు మానసింహ-శరీములఁ దగులుట.	

విషయము.

పుట.

రంగరంగము వీడిపోవు ప్రతాపసింహుని యవనసేనాధిపతులు వెన్నంటుట.

176

నూత్తుఁడు ప్రతాపుని మన్నన వేడుట.

177

చైతన్యము వీరస్వర్గమున కేగుట.

180

నూత్తుని దండింపవలదని యబ్బూరహిమాను వాదించుట.

181

బదోని డిల్లీకి వెళ్లి పాదుషాకు యుద్ధఫలముఁ దెలుపుట.

182

అక్బరు నూనసింహునితో నిఘోళోత్తు లాడుట.

183

చతుర్థాశ్వాసము.

ప్రతాపసింహుఁడు వీరస్వర్గమునకేగిన సామంతులఁగూర్చి యాలోచించుట.

185

ప్రతాపసింహుఁడు సేనాధిపతుల సత్కరించుట.

187

నూత్తుఁడు ప్రతాపసింహుని జేరవచ్చుట.

188

ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతోఁ గర్తవ్యము నాలోచించుట.

„

శిండవసంవత్సరము యుద్ధము.

191

కుంభల్మియత్ యుద్ధము.

191

ప్రతాపసింహుఁడు చేపంచాదుర్గమును జేరుకొనుట.

193

చంద్రభట్టారకుఁడు భానుసింహునకుఁ దోడుపడుట.

194

మానసింహుఁడు “ధర్మైతి-గోకుండా” దుర్గమును జేరుకొనుట.

195

పరీదుఖాను ప్రతాపసింహునితోఁ జేయు యుద్ధము.

„

అక్బరు కైలావారా సీమయందలి ఫలవృక్షములు గొట్టించుట.

197

ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులకు ‘దోనా’ పంపిపెట్టుట.

199

యవనసైన్యములు మేవాడపై నెత్తివచ్చుట.

200

దేవేరీయుద్ధము.

201

ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధరంగమువీడి శైలగుహ కరుగుట.

204

పాటేశ్వరి ప్రతాపసింహుని విచారమునకుఁ గారణ మడుగుట.

207

పాటేశ్వరి ప్రతాపసింహునకు తణోత్సాహము గలిగించుట.

209

యవనుల నోడించి రాజపుత్రులు ప్రతాపసింహుని జేరుట.

211

భిల్లుఁడు డిల్లీపురమున కరుగుట.

212

అక్బరు డిల్లీపురము నలంకరింపఁ జేయుట.

213

అక్బరు సభా-భవనము.

214

అక్బరు కొలువుఁగూటమునకు వచ్చుట.

220

అక్బరు పృథ్వీరాజునకు బహులు చెప్పట.

224

పృథ్వీరాజు మానసింహుని మాటలను ఖండించుట.

225

పృథ్వీరాజు భిల్లుని దోడ్కొని యింటి కరుగుట.

227

అబ్బూరహిమాను పృథ్వీరాజును దర్శింప వచ్చుట.

228

భిల్లుఁడు డిల్లీపురమునుండి వచ్చుట.

232

విషయము.

పుట.

ప్రతాపసింహునకు ధీల్లీనుండివచ్చిన లేఖ.

233

కృష్ణసింహుఁడు ధీల్లీలేఖను గొనియాడుట.

240

పంచమాశ్వాసము.

యవనులు రాజపుత్రుల దుర్గములను గొనుట.

243

నూర్యమహల్ దుర్గ యుద్ధము.

244

యవనులు భీమదర్గమును మట్టడించుట.

245

పాల్వేశ్వరి తన భర్తనుగూర్చి భిల్లు నడుగుట.

247

ఏకలింగేశ్వరాలయ వర్ణనము.

250

ప్రతాపుపసింహుఁడు దేశత్యాగముచేయఁ దలఁచుట.

251

ప్రతాపసింహు ననుసరింతునని కృష్ణసింహుఁడు చెప్పుకొనుట.

256

పన్నీయా - ప్రియాణము - భామాసాహి మేవాడకు వచ్చుట.

261

భామాసాహి ప్రతాపసింహునకు ధర్మోపదేశము చేయుట.

264

భామాసాహి ప్రతాపసింహునకు రాజనీతి నుపదేశించుట.

266

భామాసాహి రాజపుత్ర నైసికులను బురికొల్పుట.

268

రాజపుత్రులు భీమచాండు నివాసమునకు వచ్చుట.

270

రాజపుత్రనైస్యములవచ్చి ప్రతాపసింహునిఁ జేరుట.

271

ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధసన్నద్ధుఁ డగుట.

271

పాల్వేశ్వరి - ప్రతాపుని విజయయాత్రకుఁ బంపుట.

272

దేవరీదుర్గ ద్వితీయయుద్ధము.

273

కుంభకోమియరు దుర్గమును జేకొనవలెనని ప్రతాపసింహుఁ డాలోచించుట.

276

అక్కరుసార్యభాముని విషాదము.

277

మానసింహుఁ డక్కరునకు మనస్తాపోప శమనము చేయఁబూనుట.

280

అబ్దురహిమాను ప్రతాపసింహుని గుణములఁ గీర్తించుట.

282

మానసింహుఁడు యవనసభను దృఢీకరించి మాటాడుట.

285

పృథ్వీరాజు మానసింహు నధిక్షేపించుట.

287

అక్కరు శాంతవచనములు పలుకుట.

287

అక్కరు నిర్ణయమును మానసింహుఁడు సమ్మతింపక పోవుట.

288

అక్కరు మానసింహుని శాంతింపఁ జేయుట.

289

రాజపుత్రులు మఱలఁ దమదుర్గములను బట్టుకొనుట.

290

ప్రతాపసింహుఁడు మాల్వరమును గొల్లగొనుట.

291

స్వాతంత్ర్య దినోత్సవము.

291

ప్రతాపసింహు డంద రనుచరులను సత్కరించుట.

293

భామాసాహి ప్రతాపసింహు నాశీర్వాదించుట.

29

ఉపసంహారము.

296

గ్రంథమునందలి పాత్రములు.

ప్రతాపసింహుడు = మేవాడేశప్రభువు. కథానాయకుడు.

ఉదయసింహుడు = ప్రతాపసింహుని తండ్రి.

సూక్తుడు-సాగరుడు-జగమల్లు = ప్రతాపసింహుని యనుజులు.

కృష్ణసింహుడు = సలుంబ్రాధీశ్వరుడు-ప్రధానమంత్రి-సర్వనై న్యాధీశ్వరుడు.

హరభట్టారకుడు = ప్రతాపసింహుని పురోహితుడు-కులగురువు.

చంద్రభట్టారకుడు = ప్రతాపసింహు నాస్థానకవి-వీరుడు.

[తుడు.

రామచంద్రదేవుడు. (కుమారుడు ఖండేరావు) గ్వాలియరురాజు = ప్రతాపసింహు నాశ్రి ఘేల్వాపతి = చోండావద్వంశజుడు. సామంతనృపుడు.

భానుసింహుడు = సో నెగుట్టమహీపతి. ప్రతాపసింహునకు మామవరుసవాడు.

తేజసింహుడు-మనస్సింహుడు-శ్యామసింహుడు-దూడాసింగు-

బేడ్లా-కొటేరియానృపులు-షాపురాబు నేరాధీశ్వరులు-దుర్జయుడు-

హరిదాసు-ముకుందదాసు-

...

...

...

} సామంతనృపులు.

అమరసింహుడు = ప్రతాపసింహుని ప్రథమపుత్రుడు.

సాతేశ్వరీదేవి = ప్రతాపసింహు నర్ధాంగలక్ష్మి-పట్టయహిషి.

భీమచాందు = శబరలోకసార్వభౌముడు. ప్రతాపసింహుని మిత్రుడు. స్వతంత్రుడు.

భిల్లుడు = సేవకుడు.

అక్కరు = మోగలుచక్రవర్తి. ఢిల్లీ శ్వరుడు.

సలీము = అక్కరు కుమారుడు-యువరాజు.

మిర్జా అబ్దురహిమాను (ఖాన్ ఖాన్) = అక్కరు ప్రధానామాత్యుడు.

హరివిజయసూరి = జైనుడు-అక్కరు గురువు.

పఢ్యీరాజు = అక్కరు నాస్థానకవి-సేనాధిపతి.

ధనసేనుడు = గాయకసార్వభౌముడు.

భగవాన్ దాసు-కున్వార్ మానసింహుడు-తోడరమల్లు-వీరబలుడు-

రాయసింహుడు-రాయశీలుడు-అబ్దుల్లా-షాబాజుఖాన్-అసఫ్ ఖాన్-

ఖాసింఖాన్-మహబత్ ఖాన్-ఫరీదుఖాన్-ఫయాజి-

} మోగలు
సేనాధిపతులు

అబుల్ ఫజల్-ఫెరిస్తా-బదోనీ-సూరిదాసుఅబ్దు-స్సమాద్ = కవులు, చరిత్రకారులు, చిత్ర

కారులు.

(శ్రీ)

కా మే శ్వ ర్యై న మః.

రాణా ప్రతాపసింహచరిత్ర.

పూర్వ పీఠిక.

నాథాబ్జభవాదు లెవ్వని మృగు ♦ శ్రీపాదపంకేరుహ
ధ్యానానందరసాబ్ధిదేలి కృతకృ ♦ త్యత్వంబుఁ బ్రాపించుచు;
దా) నీహార నగాత్మజాప్రియుఁడు ని ♦ త్యానందుఁ డారోగ్యవి
జ్ఞానశ్రీ లిడి చంద్రశేఖరుఁడు వి ♦ శ్వంబెల్ల రక్షించుతన్.

1

సీ॥ అబ్జాతనయనుని ♦ యత్తవారితై న కలశపాథోరాశి ♦ గర్భమందు
వజ్రమాక్తికపంక్తి ♦ పరువని పరుపులై తేజరిల్లెడు మణి ♦ ద్వీపమందు
రవిరశ్మి నింత చొ ♦ రంగనీని కదంబ తరురాజవనము మ ♦ ధ్యంబునందుఁ
బ్రాభాతసూర్యప్ర ♦ భాభాసమానమా చింతామణీ భద్ర ♦ సింహాపీఠః

గీ॥ ద్రిదిశకోటీ కిరీటసం ♦ దీప్త రత్నరాజి నీరాజిత పదాబ్జ ♦ యై జగంబుఁ
బాలన మొనర్చు మాయమ్మఁ ♦ బ్రస్తుతింతు రమ్యగుణధన్య శైలాధి ♦ రాజకన్య.

2

సీ॥ పుంజీభవించి యు ♦ ప్పొంగి శైలములు శృంగములెత్తి దివిని బ్రా ♦ కంగజనిన,
రంగదుత్తుంగ త ♦ రంగసంఘములతో నీరధి కలఁగి ఘూ ♦ ర్ణిలుచున్న,
హోమకుండముల న ♦ హోరాత్రముల నూర్ణ శిఖల నగ్ని తపంబు ♦ సేయుచున్న,
గులశైలములు పెల్ల ♦ గిలఁ బ్రభంజనుఁడు జృంభించి భీకరధాటి ♦ వీచుచున్న,

గీ॥ శబ్దగుణరూఢి నవ్యయ ♦ సరణి నభము విష్ణుపదమై తనర్చిన, ♦ వీసమైన
నేజనని శక్తిమాహాత్మ్య ♦ మెఱుంగ; వట్టి భవుని కొమ్మను మాయమ్మఁ ♦ బ్రస్తుతింతు.

సీ॥ ఏమహామహుఁడు సం ♦ స్కృతపాండితిని గొప్పపర్వతంబని నుతుల్ ♦ వడయఁగలిగె!
నేఘనుం డాంధ్రమం ♦ దెల్లపండితులచే దిద్దంతియనుచుఁ గీ ♦ ర్తింపఁబడియె!
నేసగ్గుణార్ణవం ♦ డెల్లెడఁ దర్కసింహుఁడటంచుఁ బెనుకీర్తి ♦ నొందఁగలిగె!
నేకభావినుఁడు వై ♦ యాకరణుల నిట్టి ఘనుఁడు లేడనుచు వి ♦ ఖ్యాతిఁగొంచె!

గీ॥ సట్టి కందాల్లవంశ సు ♦ ధాంబురాశి చంద్రుడైన దాసాచార్య ♦ సత్తముంచు
గురుడు దైవంబు; తత్పాద ♦ సరసిజములు స్వాంతమున నెంచువాడ న ♦ పారభక్తి. 4

మ॥ తననాథుం డొనరించు సత్కృతుల కు ♦ తాహమ్మునన్ దోడుసే
యను గాంక్షించి సహస్రహస్తముల శి ♦ ప్యశ్రేణిఁ బోషింపనే
ర్చిన మత్సంగు మానినీతిలక మా ♦ “శ్రీరంగమాంబా మహా
జననీరత్నము.” గొల్తు నెల్లపుడు సా ♦ ట్టా దిందిరాదేవిగన్. 5

మ॥ తనసౌజన్యము సజ్జనుల్ పొగడ ని ♦ త్యంబున్ సదాచార వ
ర్తన మొప్పార, గురుండు దైవమగుచున్ ♦ బ్రహ్మోపదేశాది సా
వనకృత్యంబులు నాకొనర్చిన ఘనున్ ♦ బ్రఖ్యాతచారిత్ర మ
జ్జనకున్ వెంకటరామయ్యాయ్య మదిలో ♦ సద్భక్తి భావించెదన్. 6

గీ॥ “మాతృదేవోభవ” యటన్న ♦ మహితసూక్తి మఱువరానిది; నిరతము ♦ మజ్జననిని
దొడ్డముత్తైదువను మన ♦ స్తోయజమునఁ గొలిచెదను సుబ్బమాంబ స ♦ ద్గ్రాణకదంబ. 7

మ॥ నను గారామునఁజేర్చి యాంధ్రమున ‘నో ♦ నామాలు’ మెట్రిక్యులే
షనుపై నాంగ్లము నేరిపించి తనచా ♦ సర్వస్వ మర్పించి పెం
చిన కారుణ్యరసార్ద్రమానసుడు మా ♦ చిన్నయ్య ‘సంజీవరా
యని’ దుర్భాకకులాబ్ధిసోముని మదిన్ ♦ ధ్యానింతు నెల్లప్పుడున్. 8

గీ॥ భారతీనాథు నవరావ ♦ తారములనఁ గావ్యజగము సృష్టించి లో ♦ కములు మనుషు
నన్నయాది కవీంద్ర మం ♦ దారతరుల నాంధ్రభాషాగురుల నిత్య ♦ మభినుతిగతు. 9

గీ॥ ప్రకృతితత్త్వరహస్య స ♦ ర్వస్వ మెఱిఁగి నవనవోన్మేషమైన ప్ర ♦ జ్ఞయుఁ దనర్పఁ
గృతులు విరచించి లోకోప ♦ కృతులు పెంచు నార్యకవికోటి నిత్యవి ♦ ద్యాద్ధిగణము.

గీ॥ నూతనోజ్జ్వలమిచ్చు ప్రా ♦ భాత దక్షిణానిలము సోకఁగా మేడ ♦ వైన “టూడ్లూ”
దొర రచించు రాజస్థాన ♦ చరిత మెత్తి యొక్కనాడేను జమపుచు ♦ నున్నయపుడు.”

సీ॥ సంస్కృతాఖండ భా ♦ షాకావ్య సాహిత్య సామ్రాజ్య సర్వస్వ ♦ చక్రవర్తి,
యఖిలాంధ్రభాషా మ ♦ హాకావ్యవిరచన వ్యంగ్యవైభవ పట్ట ♦ భద్రకీర్తి,
బహుళవిద్వద్భృంద ♦ పరిషదర్చిత పుష్ప మాలా మనోహర ♦ మహితమూర్తి,
తేజంబునెఱపు జ్యో ♦ తిశ్శాస్త్రవిద్యాంగనా నవ్య రుచిర భా ♦ వానువర్తి,

గీ॥ శత శతవధాన హర్షితా ♦ స్థాన దత్త కనక జయఘంటికా సింహ ♦ కంకణ రవ
ముఖరితాశాంతసదృశః ♦ పూర్తి సుకవి సింహబిరుదుండు వెంకట ♦ శేషశాస్త్రి; 12

క॥ చనుదెంచి నన్నుఁగని వందనమని వచియించి నిలువఁ దమ్ముఁడ రార
మ్మని కౌఁగిటఁజేరిచి చెంతను నేఁగూర్చుండుమన న తఁడు కూర్చుండెన్. 13

గీ॥ స్వాంతమునఁ బొంగి పొరలెడు తార్వభరము వికసిత తుఖాజ్జములపైన తల్లివిరియ
మాటలాడితి మలపును తమలపులేని కుశల సంప్రశ్నములఁగూర్చి తొంతతడవు. 14

చ॥ చిటుసగ వాస్యసీమ విక తింపఁగ వెకటశేషశాస్త్రి “సో
దర! మును నన్నయాది కవి తల్లజు లెల్లపురాణసంతతుల్
సరస పదార్థ భావ గుణ తంభృతమై తగు మంచి శైలిలో
విరచన చేసియుండి రవి విశ్వజగన్నుతమై తనర్చెడున్. 15

క॥ పిదపఁ బురాణాంతర్గత విదిత వివిధకథలు గొనుచుఁ బెద్దన్నాగుల్
పదునెనిమిది వర్ణనములు గదియించి రచించి రఖిల కావ్యశ్రేణుల్. 16

ఉ॥ కాలము కొంత యిప్పగిదిఁ గావ్యయుగంబుగ సాఁగె; దానిలోఁ
బూలవనంబు లయ్యమృత తుక్కునెలయేఱులు నిగ్గుటాణి ము
త్యాలబెడంగు మేల్గొడుగు లచ్చపు వెన్నెల సోగలో యనన్
జాలిన మేటికావ్యము ల సంఖ్యముగా జనియించె వ్రేల్మిడిన్. 17

ఉ॥ ఆవలఁ గొన్ని నాల్గరుగ తంతట సంతట సారవంతమా
త్రోవలు తప్పి కాంతి చెడి దుర్గమ దుర్గములట్లు భీకరా
శీవిషమున్న వేటికల చెల్వినఁ గాననరాజి మాడ్కిఁ గా
వ్యావళులున్ వికాసగుణ తంతయుఁ గోల్పడె బీడువోవుచున్. 18

క॥ పెక్కామడ కొక్కఁడుగా నక్కడలిని గల్లు దీప్త లట్టులు కైశల్
చక్కఁగ లిఖించు వార్గల రికాకలంబునను నొక్క రిగువురు పెద్దల్. 19

మ॥ ప్రతిభాపూజ్యులు వారువ్రాసిన మహా గ్రంథంబు లశ్వంత పు
ణ్యతమంబుల్ గద! వానిఁ నట్లునిచి య న్యగ్రంథముల్ చూచినన్
మితియో మేరయో యేమనన్ వలయు! స్వా మీ! వద్దు చాల్ చాల్ సర
స్వతికిన్ వాఁతలు పెట్టిన ట్లలరు ‘బా త పం శాంత’ మిప్పట్టునన్. 20

చ॥ యతులు వనాశి, బ్రాసములు నాయుధశాలల, లక్షణంబు ల
శ్వతతి, రసంబు వైద్యుకడఁ; బాకము వంటలలోన, నయ్యలం
కృతులు పడంతులందు, మఱి రీతులు రోతల, శయ్య మేడ, ని
ట్లతికిన కావ్యముల్ గనిన నయ్య! యెడల్ దహియించినట్లగున్. 21

శా॥ ఈవిన్నాణము తెన్నియేని గల వా ♦ యీ యంశముల్ కొంతమే

లై వర్తించు ముసల్లపండువది ముం ♦ దైయున్నదన్ మాడ్కిఁజె

లై వ విశ్వం బగలించుచున్నయది యా ♦ హా! గ్రాంధికగ్రామ్య భా

షావాదంబు ఊణఊణంబునకు హె ♦ చ్చన్ జొచ్చె నీవేళలో.

22

గీ॥ దేశమంతటఁ బాటు న ♦ దీమత్సల్లి వంటిదగు వ్యావహారిక ♦ భాష; దాని

నచ్చటచ్చట దేశంబు ♦ నలముకొనిన మంచియును జెడ్డయును నాశ్ర ♦ యించియుండు.

ఉ॥ ఊరకభాష కేమిటికి ♦ నుత్తమ సంస్థితి గల్గు! దాన సం

స్కారబలంబు గల్గి యధి ♦ కారము దాల్చిన ప్రాజ్ఞకోటి భా

షారచనంబుఁ బూని కృషి ♦ సల్పినఁ గల్గెడి; రిక్తు లూనినన్

బారము ముట్టునే! గజము ♦ పైఁజవుడోలు ఖరంబు మోయునే!

23

క॥ అంతస్సారములేక యవాంతరభాషలను గల్గు ♦ పదజాలములన్

దొంతరగఁ గలుప బాసయుఁ గంతులు గలవాని మేను ♦ కైవడిఁ బొలుచున్.

24

క॥ క్రమమునకు బాస లోనయి యిముడమి, బుధకోలులెల్ల ♦ 'నెవరికి వారే

యమునాతీరే' యనుగతి భ్రమగొని దెసలకును విఱిగి ♦ పారుదు రొకటన్

25

ఆ॥ సరసశబ్ద మిట్టి ♦ సబ్బండు బాసలోఁ దక్కఁబోవ దింకఁ ♦ దమవి కొన్ని

తాల్లపాకవారి ♦ తప్పులు మఱికొన్ని యనఁగఁ దప్పుఁగుప్ప ♦ లై రహించు.

26

ఉ॥ భావకవిత్వ మొక్కఁడట; ♦ భావములేని కవిత్వమింక నాం

ధ్రావనిఁగా ది కేయవని ♦ నైనను గల్గునె! కల్గెనేని యా

ప్రోవు కవిత్వమంచు బుధ ♦ పుంగవు లెంతురే! యేటిమాటలో

భావ మభావమా కవిత ♦ ప్రాణములేని శవంబు గాదొకో!

27

ఉ॥ పేరెది యైననేమి మఱి ♦ పేరున యోగ్యత వచ్చునే! రసం

బూరెడు నట్టి కైత మది ♦ యుత్తమ; మన్య మయోగ్య; మెల్లెడన్

సారభపూరముల్ దెసలఁ ♦ జల్లెడు తామరపూవుఁ జూచి యే

పేరునఁ బిల్చినన్ గుణము ♦ వీసము హెచ్చునో! లేక తగ్గునో!

28

గీ॥ అలగుఁదేనెల మఱపించు ♦ పలుకుఁబొందు, పలుకుఁబొందుకుఁ దగినట్టి ♦ భావపుష్టి,

భావపుష్టికే దగు రస ♦ నై భవంబు, కూర్పు ధన్యుడై పో కవి ♦ కుంజరుండు

29

చ॥ పరువడిఁ బద్యకావ్యములు ♦ వ్రాయుట మోటదనంబటంట, నా

గరకత కెంతో లోపమట, ♦ గద్యమొ గేయమొ సదస్సోత్తర

స్ఫురణను మించునంట, మఱి ♦ పొత్తము పెద్దదిగాఁగ నుండినన్
బరువంట, చిన్నిపొత్తములు ♦ నాడెముఁ గూర్చునటంట, వింటివే.

29

సీ॥ భాషామహాదేవి ♦ వాహ్యాళి యొనరించు మానితనందనో ♦ ద్యానచయము!
సాహిత్యలక్ష్మి వి ♦ శ్రాంతి కేర్పఱచిన హాటక వివిధ సౌ ♦ ధాగ్రతతులు!
బహుళవిద్యాధన ♦ ప్రకరంబు నింప దీపించు భాండాగార ♦ సంచయములు!
బాగోగు బోధించి ♦ ప్రజ నుద్ధరించెడు విజ్ఞానసర్వస్వ ♦ వేశ్మవితతి!

గీ॥ పద్యకావ్యసమూహ సౌ ♦ భాగ్యగరిమ మిట్టిదని వివరింపఁగా ♦ నెవ్వఁ డోపు!
లోకకల్యాణ విజయ సు ♦ శ్రీకదివ్య పారిజాత ప్రసూనైక ♦ హారసమితి.

30

గీ॥ ప్రకృతసారస్వతస్థితి ♦ వఱలునిట్లు; మాటవరుస కంటినిగాక ♦ మనకు నేల
దానిఁజర్చింప” ననుచు మం ♦ దస్మితంబుఁ గొలుపు నాతని వదన మేఁ ♦ గలయఁజూచి,

గీ॥ “పూర్వకాలఁపుఁ బాండిత్య ♦ పుంబ్రశస్తి కావ్యముల యున్నతాదర్శ ♦ గౌరవంబు
కొఱతవడ నిష్టపడనట్టి ♦ గొప్పసుకవి వగుట నితఁగఁ బరితాప ♦ మందె దీవు.

32

చ॥ తల కొకబుద్ధి, బుద్ధికిని ♦ దగ్గ తలంపు, తలంపులోపలన్
వెలువడు భిన్నభిన్నగతిఁ ♦ బెక్కులు యోజన, లింక నేగతిన్
బలుపుర కైకమత్య మది ♦ పట్టు! స్వతంత్రత ముఖ్యదైనమై
నిలిచిన నేటికాలమున ♦ నీహితబోధ మెవండు చేకొనున్!

33

చ॥ తెలివీగలట్టి బాలుఁ డొక ♦ తీటు పఠించుచు మాతృభాషలో
పలఁ దగుజ్ఞాన మొందెడు ప్ర ♦ బంధము లియ్యెడ నాలుగేనియున్
వెలువడ వెట్టిపాపమొకొ! ♦ నేర్పెడు విద్యయుఁజూడ, నూటికీన్
నలువదికన్నఁదక్కవ గు ♦ ణంబులు వచ్చిన వాఁడు నెగ్గెడిన్.

34

గీ॥ వాలి వాల్మీకి కేమికా ♦ వలయు ననుచుఁ! గైక కైకసి చెల్లెలు ♦ గాదెయనుచుఁ!
గడ్డఁ డాకుంభకడ్డని ♦ కడపటికొడుకగుఁగదా! యని యడుగు వి ♦ ద్యార్థులుండ్రు.

35

ఉ॥ క్రూరమృగంబు, వాడియగు ♦ కోటలు, పెద్దది తోక, యాఘ్రికా
తీరవనంబులన్ దిరుగు, ♦ దీనిని మర్త్యులు పట్టలేరటం
చాటవ “ఘోరమున్” జదువు ♦ నర్భకుఁ డొక్కరుఁ డావిభీషణున్
గూరిచి వ్రాసె; నెట్టులు ♦ కనుంగొననేర్చెద విట్టిరోతలన్!

36

క॥ ఇది యెంతఁజెప్పిన నున్నది; ప్రకృతము ననుసరిత; ♦ మస్మత్కనమం
దుడయించినట్టి కోరిక నిదె తెలిపెద నాలకింపు ♦ మీ! శ్రద్ధమొమున్.

37

గీ॥ సప్తసంతానములఁ బ్రశ ♦ స్తమయి ఖలముగాని దొకకృతి యన్న స ♦ త్కవులమాట
కలికి పదియాఱువన్నె బం ♦ గారుమాట రమ్యతరమైన రతనాల ♦ రాచబాట. 38

సీ॥ జ్ఞానంబునకు మూల ♦ సారమా నాత్మ కావ్యకవిత్వమని “వడ్డు ♦ వర్ష” నుడివె;
సత్యంబునకు సౌఖ్య ♦ సంగంబు చేకూర్చు జాలిన కళ యంచు ♦ “జాన్స” ననియె;
నతుల సంగీతర ♦ సాత్మకంబయిన భావాలాపమనుచు “గా ♦ గైలు” తెలిపె;
బ్రతిభావిలాసంబు ♦ వాక్యదేహంబు దాల్చిన రూపమనుచు ‘షె ♦ శ్రీ’ వచించె;

గీ॥ ‘హడ్స’ నాదిగ నెందఱో ♦ యాంగ్లకవులు పద్యకవితకుఁ గల గౌర ♦ వప్రశస్తి
యట్టిదిట్టి దనంగ రా ♦ దని సహస్ర ముఖముల నుతింప విన మొకో ♦ పూర్వమందు.

గీ॥ దేశభక్తియుతంబు నీ ♦ తిప్పభోధకము ఘనాదర్శమగు పద్య ♦ కావ్య మొకడు
సరసజనములుమెచ్చ ర ♦ సంబు హెచ్చ సృష్టి సేయంగ నిపుడు యో ♦ జించుచుంటి.

⊙ క॥ విరచించునెడలఁ గల్పన పెరయకయును నతిశయోక్తి ♦ పెంపొందకయున్

జరిగినది జరిగినట్లులు మెఱయుటచే దేశచరిత ♦ మెప్పు వహించున్.

41

గీ క॥ అదిగా కార్యాచరము త్రిదశులకును బావనమగు ♦ దేశము; దానన్

బాదలెడు నృపులు మహేంద్రుని మదిమెచ్చును పుణ్యవిభవ ♦ మాన్యతలందున్.

⊙ Is it to be imagined that a nation so highly civilized as the Hindus, amongst whom, the exact sciences, flourished in perfection, by whom, the fine arts, architecture, scripture, poetry, music, were, not only cultivated but taught and defined, by the nicest and most elaborate rules, were totally unacquainted, with the simple art of recording the events of their history, the characters of their princes and the acts of their reigns. Where such traces of mind exist, we can hardly believe that there was a want of competent recorders of events, which synchronical authorities tell us were worthy of commemoration. The cities of Hastinapoor and Indraprastha, of Anbulwara and Somanath, the triumphal columns of Delhi and Chittoor, the shrines of Aboo and Girnar, the cave temples of Elephanta and Ellora, are so many attestations of the same fact. Nor can we imagine that the age in which these works were erected, was, without an historian. In the heroic history of Prithwi Raj, the last of the Hindu sovereigns of Delhi, written by his bard Chund, we find notices, which authorise the inference that works similar to his own, were then extant, relating to the period between Mahammad and Shahbuddin (A. D. 1000-1193) but these have disappeared

“Annals & Antiquities of Rajasthan.”

§ The splendour of the Rajput states however, at an early period of the history of that country, making every allowance for the exaggeration of the bard, must have been great. Northern India, was rich from the earliest times, that

౧॥ మేవాడరాజ్య ల ధీ పదాంభోజాత ములను గొల్చిన దత్త ధీ పుత్రకుడు!
బాలగోవింద వి ధీ ప్రస్వామి శిష్యుడై తవిలి మ్రొక్కిన మేటి ధర్మమూర్తి!
స్వస్థరక్షాబంధ ధీ బద్ధుడై బూందీమహారాజ్ఞి సేవించు ధీ ననుగుదమ్మ!
డఖిలప్రవాగణం ధీ బభినుతుల్ గావించు రామసింహుని రాజ ధీ రక్షకుండు!

గీ॥ తీవ్రరుజ పెచ్చుపెరిగి భాధించుచున్న ద్రుటియు మేవాడ విడబోని దొడ్లమగడు!
భరతఖండాభిమాని స ధీ తృభువతంస మాస్తమణి టాడ్డుదొర నిత్య ధీ మభినుతింతు.

మ॥ సరసాశ్రేసర చక్రవర్తియును నా ధీ 'స్కాట్లండు' సంవాసియున్
వరకారుణ్య రసార్ధి మానసుడు క ధీ ర్నల్ జేమ్సు టాడ్డుడితుం
డిగనై రెండగునేడ్లు హైందవమునం ధీ దింపార నుద్వోగిన్
చరియించెన్ గిరులున్ బురంబులును రా ధీ జస్థానదేశమ్మనన్.

43

portion of it situated on either side the Indus, formed the richest satrapy of Darius. It has abounded in the more striking events which constitute the materials for history. There is not a petty state in Rajasthan that has not had its Thermopylae or scarcely a city that has not produced its Leonidos. But the mantle of ages, has shrouded from view what the magic pen of the historian might have consecrated to endless admiration; Somnath might have rivalled Delphos; the spoils of Hind might have vied with the wealth of the Lybian King; and compared with the array of the Pandus, the army of Xerxes would have dwindled into insignificance. But the Hindus either never had or have unfortunately lost their Herodotus and Xenophon. If the moral effect of History depends on the sympathy it excites, the annals of these states possess commanding interest. The struggle of a brave people for independence, during a series of ages, sacrificing whatever was dear to them for the maintainance of the religion of their forefathers and sturdily defending to death, and in spite of every temptation, their rights and natural liberty, form a picture which it is difficult to contemplate without emotion. Could I impart to the reader but a small portion of the enthusiastic delight with which I have listened to the tales of times that are past amid scenes where these events occurred, I should not despair of triumphing over the apathy which dooms to neglect almost every effort to enlighten my native country on the subject of India.

"Colonel James Tod."

§ There is something magical in absence, it throws a deceitful medium between us and the objects we have quitted, which exaggerates their amiable qualities and curtails the proportions of their vices. I look upon Mewar as the land of my adoption and linked with it, the associations of my early hopes and their actual realisation, I feel inclined to explain with reference to her and her unmanageable children. "Mewar! with all they faults, I love thee still."

౧౬॥ వీరరసార్ద్రమా కథలు ♦ వీనులు సోక నమస్కరించి పూ
జారతి వీరుల గొలుచు ♦ సజ్జనుడౌటను రాజపుత్ర ధా
తీరమణాళి సత్కథలు ♦ రేయుఁబవల్ గడియించి యాంగ్లభా
షా రమణీయకావ్యముగ ♦ శ్రద్ధమెయి రచియించె నాశుఁడు.

42

౧౭॥ సర్వసన్నతము రా ♦ జస్థానదేశంబు మాతృదేశము మించి ♦ మహితభక్తిఁ
గొలిచి తద్దేశ వా ♦ సుల బాధువులపోల్కిఁ బ్రేమించుటను జేసి ♦ పృథ్వీజనులు

I dipped the middle finger of my right hand and made the tilac on his head. I then girt him with the sword and congratulated him in the name of my government, declaring aloud that the British government would never cease to feel a deep interest in all that concerned the welfare of Boondi and the young prince's family.

The mother of the young prince sent me by the hands of the family priest the bracelet of adoption as her brother, which made my young ward, henceforth my bhanji or nephew.

§ His annals of Rajasthan show the result of his administration as restorer of Rajputana. The people were deeply attached to him as Heber continues to observe "His name appears to be held in a degree of affection and respect by all the upper and middling classes of society, highly honourable to him." Speaking of Bhilwara which Tod had almost recreated, he says "It ought to be called Todgunge but there is no need, for, we shall never forget him." The fact is, that the place was called Todgunge but the name was withdrawn at the instance of Tod himself. In the year 1822 after two and twenty years of service, eighteen of them spent among the Rajaputs of Western India and five as Political agent, Colonel Tod's shattered health called upon him imperatively to suspend his toils and quit the climate of India. But the ruling passion forbade him to proceed direct to the port of embarkation. In 1819, he had completed the circuit of Marwar, visiting, its capital, Jodhpur [via] Kumbhalmore thence returning by Mairtra and Ajmir to Udaipur. Next year, he visited Kotah and Boondi the latter of which he revisited in 1821 having received the intelligence of the death of his friend the 'Rao Raja Ram Singh,' who had left Colonel Tod guardian of his infant son, the prince of Haras. He returned to Udaipur in March 1822 and took final leave of the valley in June of that year. He proceeded across the Aravali to Mount Abo and inspected the wonders of that sacred place—and embarked for England at Bombay in the early part of 1823.

☉ The religious feelings of the Rajput will not permit him to see the axe applied to the noble peepul or unbrageous burr (ficus indica) without execrating the destroyer. Unhappy the constitution of mind which knowingly wounds religious prejudices of such ancient date. Yet, is it thus with our countrymen in the East, who treat all foreign prejudices with contempt, shoot the bird sacred to

పాశ్చాత్యులైన నీ ధర్మమును టాడ్డార రాజ పుత్రుడే యనుచు నీ ధర్మమును
 రక్షించును రాజపు ధర్మమును కొలుకుఁ బ్రాణములైన నిచ్చు చుండును మెలఁగె;
 గీ॥ నమ్మహాత్ముండు వ్రాసెను గ్రంథమునందు వీరరసతరంగములతో ధర్మరజులది
 కరణి మాధుర్యములు పెంచు చరిత్రలెన్నో కలవు కలవారియిండ్ల బంధు గారమట్లు. 43
 శా॥ ఆ కర్ణధ్వజపావనంబగు చరిత్ర ధర్మశాస్త్రము లందెల్లఁ గ
 న్నాకై దివ్యరసాలవాలమయి నీ ధర్మ న్యాయ సంపూరితం
 బై కన్పట్టెడి నాపత్రికాపు చరిత్రం! ధర్మని నే గోసనీ
 పాకంబొప్పఁగ నొక్క దొడ్డకృతిగా ధర్మము బ్రయత్నించెదన్." 44
 మ॥ అన "నీమాటలు వేదవాక్యము; లవ ధర్మశాస్త్రము రాజాపత్రికా
 పుని గీర్తింపు; మతండు వీరజనతా ధర్మార్వాభిగణ్యండు; క
 మ్మని నీకై తకు నమ్మహాప్రభుని ధర్మ శ్రీరతుల్ హరికం
 బునకు సారభపూరముల్ గలుపు సాంధ్య ధర్మ గాంచి వాసి గనున్." 45

the Indian Mars, slay the calves of the Bal and fell the noble peepul before the eyes of the native without remorse. He is unphilosophic, and unwise who treats such prejudices with contumely, prejudices beyond the reach of reason. He is uncharitable who does not respect them; unpolitic who does not use every means to prevent such offence by ignorance or levity. It is an abuse of our strength and our ungenerous advantage, over their weakness. Let us recollect who are the guardians of these fane of Bal, his Peepul and sacred bird (peacock) the children of Surya and Chandra and the descendants of the sages of yore; they, who fill the ranks of our army and are attentive though silent observers of all our actions, the most attached, the most faithful and the most obedient of mankind. Let us maintain them in duty obedience and attachment by respecting their prejudices and conciliating their pride. On the fulfilment of this, depends the maintenance of our sovereignty in India. But the last fifteen years have assuredly not increased their devotion. Let the question be put to the unprejudiced whether their welfare has advanced in proportion to the dominion they have conquered for us, or, if it has not been in the inverse ratio of this prosperity. Have not their allowances and comforts decreased?.....

For the good of the ruler and servant, let these be rectified. With the utmost solemnity I aver, I have but the welfare of all at heart in these observations. I loved the service. I loved the native soldier. I have proved what he will do, where devoted, when, in 1817, twenty two fire locks of my guard, attacked defeated and dispersed a camp of fifteen hundred men slaying thrice their numbers. Having quitted the scene for ever, I submit my opinion dispassionately for the welfare of the one and with it, the stability or reverse of the other. "Tod."

- క॥ అని ప్రోత్సహించుమతి ననియెను వెంకటేశేశాస్త్రి; యెసంతఁ బ్రతా
పుని చరిత కావ్యరూపముగను వెలయుంపంగ వ్రాయఁ ఁ గా మొదలిడితిన్. 46
- క॥ ఉత్తమ మితివృత్తము! సముదాత్తము చిత్తూరుపురి! ప్ర థ తాపుడు ధీరో
దాత్తుడు! కైతము మెత్తని! దిత్తటి మెత్తురని తలఁతు థ నల్లబుధేందుల్. 47
- శా॥ నా ధారాళ కవిత్వమందుఁ గల వి థ న్నాణంబు లట్లుండ, నీ
గాధల్ కర్ణయుగంబుఁ బట్టుకొని యా థ కర్షించు లోకంబు; వి
ద్యాధుర్యుల్ విని చిట్టు బుస్సనక యా థ స్తోదిత్రు; విశ్వైక కీ
ర్యాధారంబులు రాజపుత్రనృప శౌ థ ర్యావార్య హేలాకశేత. 48
- శా॥ ఈపాత్తంబునఁ గొంచెమేనియు గుణం థ బెదేనిఁ బెంపొంద శ్లా
ఘాపీఠంబది 'జేముటాడ్డు'దని లో థ కంబెంచి హర్షించుఁగా!
కేపట్టెన వికాసమూడి రసమెం థ తే దక్కువెయున్న నా
లోపంబంతయు నాదిగాఁ దలఁపఁ గె థ లుక్ మోడ్చి ప్రార్థించెదన్. 49
- మ॥ వినమే మున్ను ప్రతాపునంతటి మహా థ వీరుడు లోకంబునన్
గనుపింపడని పూజ్యతెల్లఁ బలుకం థ గా; నట్టి రాణాప్రతా
పుని గీర్తించెడుపట్ల నెట్లు కవనం థ బుక్ సాగఁగాఁ జేతువో
నిను సేవించు విరించిరాణి! సుమపా థ ణీ! వాణి! న న్నోమవే. 50
- సీ॥ రచియించియుంటి వీ థ రమతీచరిత్రంబుఁ దిరుపతివెంకటేశ్వరులు మెచ్చఁ!
గృతియొనర్చితిఁ జండ థ నృపమాళికథ దేశచరితముల్ శోధించి థ సరసు లలరఁ!
దగఁగూర్చియుంటిఁ బ థ ద్మావతీవిజయంబు వీరంబు హాస్యంబు థ వెల్లి విరియ!
వ్రాసియుంటి సమగ్ర థ రామాయణము నాటకములుగా విబుధలో థ కములు పొగడ!
- సీ॥ నిన్ని యొకయెత్తు! మఱి ప్రతా థ పేంద్రుచరిత మొక్కయెత్తు! సుధారసంబాలుకుచుండ
నొక్కచూ పెక్కుడుగఁ జూచి థ యుద్ధరింపు శైలరాజేంద్రకన్య! నా థ జన్యధన్య! 51
- మ॥ జననం బందిన దాది యేడునెల ల థ స్మద్దేహసీమన్ విను
తన కల్యాణ దరస్మితప్రభలు ని థ త్యంబుక్ బ్రసాదించి దే
వుని సాన్నిధ్యముఁ జేరఁగాఁ జనిన మా థ త్పుత్రుండు కామేశ్వర
య్యను మత్పాణసమాను నేదలఁతు లో థ కాష్లాది సద్విగ్రహున్. 52
- మ॥ కుమరగు ప్రేమ నొక్కలత థ కూనను గాచితిఁ జైత్రవేళ; న
య్యది యొడిగెన్ హూయల్ గులుకు థ నర్మిలి మొగ్గను; దానిఁ గాంచి నా

యెద మొలిచె మనోరథము † తెన్నియె; గాలికి నూడి దేవి శ్రీ

పదముల రాలె మొగ్గ! యది † వంద్యమె, తజ్జని ధన్యమాటచే.

53

ఆ॥ పూర్ణచంద్ర మూర్తి † పుత్రుఁ డుద్భవమొంద నమరులైన వలవ † దసరు సరియె!

యిచ్చినట్టి దేవుఁ † డెత్తి కొంపోయినఁ బొగుల నేల! వగపు † మిగుల నేల! 54

గీ॥ అవగుణంబులు మిగుల మా † యంగఁజేసి సుగుణములను వేయంత లె † చ్చుగనుజేసి
ప్రణయరతులైన నరుల దే † వతలఁజేతు వోవియోగమ! నీవృత్త † ముత్తమంబు. 55

మ॥ జననీ! నీవు దయాసముద్రమవు! యు † ష్మద్భక్తు నేవేళలం

దూన నేరీతిని గష్టసౌఖ్యముల యం † డుక దేల్పుఁగానుండు వా

పనులక నీవయి తీర్పుఁగా ననుభవిం † డుక నంతగుకగాక! వ

ల్దన నే నెంతటివాడ! నాకెపుడు నీ † యాజ్ఞ ల్ శిరోధార్యముల్.

56

నీ॥ స్థిరమగు వానిలో † స్థిరతమంబగు చోటఁ! జరపుణ్యరతులు వ † సిండు చోట!

నాశమెప్పుడును గ † నంగఁ బోవని చోట! నానందనిలయమై † యలకుచోట!

వ్యాధు లిండుకయును † బాధ సేయని చోట! సత్యంబు స్థాయిగా † జరుగు చోటఁ!

గై వల్య లక్ష్మీకే † గాపురంబగు చోటఁ! జిత్తంబునకు శాంతి † ఁడని చోటఁ!

గీ॥ బ్రేమ యమృతరూపమున వ † ర్షించు చోట! నామణిద్వీప రత్న సిం † హాసనమున!

శ్రీభవానీపదంబుఁ జే † రితివి! గాన నేల నీకయి వగవఁ! గా † మేశ్వరయ్య! 57

గీ॥ జర నమలుచున్న యస్థిపంజరము నాది! యింక సుఖమొందఁ గల యాసఁలెందు లేవు;

మధుర దరహాస వదన ప † డ్దంబు నీది మఱచిపోవుద మన్నను † మఱపు రాదు.

నీ॥ కలశపాథోరాశి † గర్భమందు జనించు నలల బంగారు టు † య్యాల లందు!

నలచతుర్దశలోక † ములను బావనమాచుఁ దసరు మణిద్వీప † తటము లందు!

గొడుగులు వంచిన † ట్లడరు కదంబ వృక్ష వితాన శీతల † చ్చాయ లందుఁ!

శ్రీలఁ జెన్నారెడి † చింతామణి భద్ర సింహాసనము పార్శ్వ † సీమ లందుఁ!

ఆ॥ బాల కడలి చలువఁ † దేలు తెమ్మెరలందు! నీడు లేని పసిడి † మేడ లందు!

గౌరి లోకజనని † కామేశ్వరస్వామిఁ ద్రిప్పి కూర్చి నాద † రించు గాక!

59

క॥ ఈమహనీయ గ్రంథముఁ గైమోడ్చుచు నంకితమ్ము † గా నిచ్చెద నే

బ్రేమఁ బెనుప నోచని నా కామేశ్వరు నెత్తి పెంచు † కామేశ్వరికి.

60

(శ్రీ)

కా మే శ్వ ధైర్య స ము.

రాణా ప్రతాప సింహ చరిత్ర.

ప్రథమా శ్వాసము.

మత్కందుకమట్లు గుండ్రమయి వా ♦ రిక్ రెండుపాళ్ళొక్క-పాల్
భూమిక్ నిండియు నూలునర్వదియుఁ గో ♦ ట్లుక్ మర్త్య లొప్పారఁగా,
వోమంబంటు నగాధిరాజ నివహం ♦ బుల్ మీఱ, విశ్వంబు శో
భామూల్యస్థితి నొప్పు నీశ్వరు సనం ♦ తై శ్వర్యముల్ చాటుచున్.

సీ॥ కాంచన శృంగ భా ♦ గము కిరీటముగాఁగఁ! గాశ్మీర మాస్య పం ♦ కజము గాఁగ!
సింధుగంగానదుల్ ♦ చేదోయి గాఁగ! నార్యాన్తర్దేశం బు ♦ రంబు గాఁగ!
వింధ్యాచలేంద్రంబు ♦ బెడఁగు మధ్యము గాఁగ! శౌతమి కనక మే ♦ ఖలయుఁ గాఁగ!
మలయసహ్యాద్రు ల ♦ ఙ్గులు గాఁగ! సింహశద్వీప మంభోరుహ ♦ పీఠి గాఁగ!
గీ॥ లవణ రత్నాకరము సరః ♦ ప్రవరమగుదుఁ జెలఁగు భారతదేశ ల ♦ క్షీ సమగ్ర
భాగ్య సౌభాగ్య విగ్రహ ♦ ప్రాభవమ్ము లిట్టివని వివరింపఁగా ♦ నెవరి తరము! 2

శా॥ జానొందన్ బహుభాంబు పూరము వనా ♦ శా శంభుశల్ నింప, స
స్యానీకంబు సమృద్ధమై యెదిగి భా ♦ గ్యస్ఫూర్తి హెచ్చింప, ల
క్షీ నిత్యోత్సవ మందిరంబయి తన ♦ ర్చై విశ్వ సర్వోన్నత
స్థానం బంది సమస్త వైఖగుల రా ♦ జస్థాన మవ్వేళలో. 3

సీ॥ ఇట్టి రాజస్థాన ♦ మెపుడు స్వతంత్రులౌ జనపాలమణుల పా ♦ లనము నొందు
దేశంబు లిరువది ♦ దీపింప వెలుగొందు; వానిలో నెల్ల మే ♦ వాడ దేశ
మగ్రగణ్యము; దాని ♦ యధిపతి యగువాని 'రాణా' యని జనులు ♦ ప్రస్తుతింతు;
రతఁడు మతాధిప ♦ త్యమున నెల్లరకు జగద్గురుండగుచు వి ♦ ఖ్యాతిఁ గాంచు;

గీ॥ నగరములలోనఁ గాశికా ♦ నగర మట్లు చిరయశము గాంచుఁ జిత్తూరు ♦ పురవరంబు;
నచటి రాణాయు నందఱ ♦ నగ్రపూజ్యుఁ! డెల్ల సురలందుఁ గాశి వి ♦ శ్వేశు మాడ్కి.. 4

శ్రీ సీ॥ హఃరావళీ పర్వ ♦ తావళి విరివిగా నింద్ర నీల శిలల ♦ నీను చుండ!

సాంబారు లూనీ వి ♦ శాల ప్రదేశముల్ సహజమా లవణం బొ ♦ సంగు చుండ!

గను లెల్లెడల మర ♦ కతములు రత్నముల్ సావీరమును మంచి ♦ స్ఫటికములు,

జంద్రకాంతశిలలు ♦ స్వర్ణ రౌప్యంబులు నెడతెగకయె యెప్పు ♦ డిచ్చు చుండ!

గీ॥ భాగ్యము లొసంగి యేలిన వారి యిండ్లు బంగారు గొండలట్లు సేయంగఁ గలిగి

‘రత్నగర్భ’ యటన్న సా ♦ ర్థకపదంబుఁ బడసి మేనాడదేశంబు ♦ పరిధవిల్లు.

శా॥ ఆవిశ్వోన్నత పుణ్య నైభన యశో ♦ హఃరాళి హఃరావళీ

గ్రావోత్తంసము తూర్పునన్ సరసిజా ♦ రామంబునన్ బొల్పు ల

క్షీవామన్ బలె రాజధానియగుచున్ ♦ జిత్తూర్పురం బొప్పఁగా

మేవాడ్ దేశము వీరఖండమగుచున్ ♦ మించున్ ధరాస్వర్గమై.

శ్రీ సీ॥ సచరాచర ప్రపంచ ♦ చప్రాణమగు సూర్యభగవానుఁ డాదిమ ♦ వంశకర్త!

త్రిజగతీ ధానుష్క ♦ దీపకుండయిన రాముని సుతుండు లవుండు ♦ మూలపురుషుఁ

§ The tin mines of Mewar were once very productive and yielded, it asserted, no inconsiderable portion of silver, but the caste of miners is extinct and political reasons, during the Mogul domination led to the concealment of such sources of wealth. Copper of a very fine description is likewise abundant and supplies the currency. Soorma or oxide of antimony is found on the western frontier. The garnet amethystine quartz, rock crystal, the chrysolite and inferior kinds of emerald family are all to be found within Mewar, and though I have seen no specimens decidedly valuable, the Rana has often told me that according to tradition his native hills contained every species of mineral wealth.

Such the pride of these small Kingdoms in days of yore and such their resources, till reduced by constant oppression. But their public works speak what they could do and what they have done; witness the stupendous work of marble and its adjacent causeway, which dams the lake of Raysumund at Kankarowli and which cost upwards of a million. When the spectator views this expanse of water this (Royal sea) on the borders of the plain; the pillar of Victory towering over the plains of Malva, erected on the summit of Chitor by Rana Mokul, their palaces and temples in this ancient abode, the regal residence erected by these Princes when ejected, must fill the observer with astonishment at the resources of the state. They are such as to explain the metaphor of my ancient friend Zalim Singh who knew better than we, the value of the country; ‘every pinch of the soil of Mewar contains gold.’

“Annals of Mewar.”

☉ These are styled ‘Ranas’ and are the elder branch of Sooryavansi or ‘Children of the Sun.’ The Hindu tribes yield unanimous suffrage to the prince of Mewar as the legitimate heir to the throne of Rana and style him ‘Hindu

- డల యగస్త్యాశ్రమ ధ్యాత మాబూగిరి నేకలింగేశ్వరుం ధిష్ణజైవ!
- మతిపావనము లయో ధ్యా వల్ల భీ సీమ లాదికాలము నాటి ధ యాటపట్టు!
- గీ॥ లాశిలాదిత్య కనకసే ధ నాది రాజ రాజ పరమేశ రణ విహ ధ ర పత్నిష్ఠ
- ఖండఖండంత నగర వి ధ ఖ్యాతిహేతు వట్టి మేవాణ్ణిపుల నెన్న ధ నలవి యగునె! 7
- మ॥ సమమై యొప్పు విశాల శైల శిఖర ధ స్థానంబునన్ రాజపు
- త్రమహీకాంతకు వజ్రభూషణమటుల్ ధ రాణించుఁ జిత్తురు స
- ద్రముమధ్యంబునఁ గోటలేడు కొమరొం ధ దన్ బైకిఁ గన్నట్టు దు
- ర్గమ లంకాపుర పూర్వవై భవము జో ధ కల్ జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చుచున్. 8
- గీ॥ ప్రక్కప్రక్కనఁ బదిబండ్లు ధ వరుస గాఁగ నరుగ ననువైన వై శాల్య ధ మతిశయిల్ల
- నహిత దుర్భేదమగు గోడ ధ లలరు కోట లేడుచుట్లు చిత్తూరు ధ కెసఁగి యుండు. 9
- * సీ॥ విఫణిమార్గములతో! ధ వీధుల తుద నొప్పు శివకేశవాలయ ధ శ్రేణి తోడ!
- నారామములతోడ! ధ నపరంజి దాపిన సముదార భవనాంగ ధ ణముల తోడ!
- జతురంగములతోడ! ధ నతివిశాలుబైన వివిధాయుధాంగార ధ వితతి తోడ!
- మణిచిత్తకలతో! ధ మధుర నానాజాతి ఫలమహీరుహ కదం ధ బకము తోడ!
- గీ॥ సాధముల తోడ! బహుసరఃస్సమితి తోడ! రచ్చగమి తోడ! వారి యంత్రముల తోడ!
- భరత ఖండైక లక్ష్మీ ని ధ వాసభూమి నగరమాత్రంబె చిత్తూరు ధ నగర వరము!

Soorag' or Sun of the Hindus. He is universally allowed to be the first of the 'thirty six royal tribes,' nor has a doubt been raised respecting his purity of descent.

(Succeed)

"Annals of Mewar."

It is well known that the Rajas of Udaipur are exalted over all the princes of Hind. Other Hindu princes before they can succeed to the throne of their fathers must receive the Khuska or tilac of regality and investiture from them. This type of sovereignty is received with humility and veneration.

"Lakshmi Narayana Shufteek Arangabad."

* Chittor is within the grasp of no foe, nor can the vassals of its chief know the sentiments of fear. Its towers of defence are planted on the rock nor can their inmates even in sleep know alarm. Its kotars are well filled and its reservoirs, fountains, and wells are overflowing. There are eighty four bazars many schools for children and colleges for every kind of learning, many scribes of the Beedur tribe and the eighteen varieties of artisans. Of all, the Ghelote, is the sovereign, served by numerous troops both horse and foot and by all the thirty six tribes of Rájputs of which he is the ornament. Of all the royal abodes of India none could

మ॥ పనితాళీలము నిల్ప శత్రువులఁ ద్రుం ♦ పక్ష నేడు చిత్తూరు ద
 ప్పిన నీలోకము శూన్యమంచుఁ గరముల్ ♦ వేయెత్తి ఘోషించెనో
 యన సూర్యధ్వజకోటు లెల్లడ సహ ♦ సాంశుల్ పిసాళించి న
 ర్తనమాడుకొ మృదులానిలంబు తమమీఁ ♦ దక్షిణోక హేలాగతికొ.

11

సీ॥ నవ్వనేర్పకమున్నె ♦ క్రొవ్విన రిపుకోటిఁ బాటుగఁ దోలి న ♦ వ్వంగ నేర్పు!
 కూర్చుండుటకుమున్నె ♦ క్రోధోగ్ర శత్రు వక్షో దేశమెక్కి కూ ♦ ర్చుండ నేర్పు!
 నడువకమున్నె చం ♦ డ విపక్ష మకుట సంతతులఁ బాదము లుంచి ♦ నడువనేర్పు!
 పరువులెత్తకమున్నె ♦ పరిపంథితతి నొంచి తఱుముచు వెనువెంటఁ ♦ బడువనేర్పు!
 గీ॥ రాడుటకుమున్నె ఘోర ర ♦ కాంగణముల నరిశిరంబులతో బంతు ♦ లాడ నేర్పు!
 కార! చిత్తూర్పురి జనించి ♦ నట్టివారు శైశవము దాటుటకు మున్నె ♦ శౌర్యమహిమ!

శా॥ ఇంద్రప్రస్థము గాదు! ద్వారకయుఁ గా! ♦ దే కాశియుఁ గాదు! ని
 స్తంద్ర ప్రాభవ కీర్తి శోభిత మయో ♦ ధ్యా పట్టణంబేని గా!
 దింద్రోపేంద్రసమానులౌ నృపులు తా ♦ మేలంగఁ జిత్తూర్ మహా
 సాంద్ర శ్రీలను గుత్తకుఁ గొనిన యా ♦ చందంబు దీపించెడుకొ.

12

సీ॥ హరిత మాసింద్రు పా ♦ దాబ్జాతయుగళికి శిష్యుడై శుశ్రూష ♦ చేయఁగలిగె!
 వ్రాఘ్యశైలంబు తాపసు కూర్మిఁగని ద్విధారా ఖడ్గమును బొంది ♦ రాణ మెఱు సెఁ
 బ్రనురుల గెల్చి 'భా ♦ రత సూర్యు'డనియు 'విశ్వపతి' యనియుఁ గీర్తి ♦ పడయఁగలిగె!
 'ఖాండహ రిస్పహాక' ♦ 'కాఫరి' స్థానాది మ్లేచ్ఛ సీమల గెల్చి ♦ మెప్పుగాంచె!
 గీ॥ వందలకుఁబైనఁ బుత్రులఁ ♦ బడసి సూర్యవంశమును నిల్చి సౌఖ్య ♦ పర్వతమునఁ
 దపము గావించి ముక్తికాం ♦ తను వరించె! 'బప్పురావు' మేవాడ్భూప ♦ వంశకర్త.

14

సీ॥ తమ యువనదుల సం ♦ తతులెల్ల వెండిరేకులు వోలె నెల్లడ ♦ నలము కొనఁగ,
 జహ్నుకన్యా సింధు ♦ సలిల పూరములు సారతఁ గూర్ప, బం ♦ గారు పండు
 రసఖండమై, పచ్చ ♦ రా బయలుల మాడ్కి లలిత సస్య శ్యామ ♦ లంబు నగుచు,
 విడికెడు చోటైన ♦ వెలిబోవ నట్టి యార్యావర్త బహుళ భా ♦ గ్యాంక కథలఁ,

compete with Chittor before she became a widow. Near the temples are two reservoirs built of large blocks each one hundred and twenty five feet by fifty feet wide and fifty deep, said to have been excavated on the marriage of the "Ruby of Mewar" to Achil Keechie of Gogrown and filled with oil and ghee which were served out to the numerous attendants on that occasion.

గీ॥ జెవులు చిల్లులుపోఁ బార ♦ సీక యవన ఖాండహః రిస్పహను బా ♦ గ్గాడు మొగలు
గజ్జుపతులు మిడుతదండు ♦ క్రమ్మినట్లు దాడివెడలిరి తండోప ♦ తండములుగ. 15

గీ॥ ఎనిమిదవ శతాబ్దారంభ ♦ మునఁ గలీపు 'వాలిదు' తొలుత ఖాసిముఁ ♦ బంపె; నతఁడు
సింధుదేశమ్ము దాటి కా ♦ శీపురంబువలకుఁగల సీమలన్నియుఁ ♦ బాడు చేసె. 16

మ॥ ఒకబాగ్గాడు నరేంద్రచంద్రుఁడు "కలీప్ ♦ ఓమార్ "అబుల్ హాసు సే
న కధీశుక్ బొనరించి హైందవముపై ♦ నక బంపఁగా దూరమెం
చకయే యామడ యద్దుగా నడిచి రా ♦ జస్థానముజేరి భూ
పకులారణ్యములక దహించె నతఁడుక ♦ వై శ్వానరప్రక్రియక. 17

గీ॥ అతని నజమీరు'తారాగృ ♦ హః'ధిపతియుఁ దొడరిమడిసె దూలారావు! ♦ కొడుకుసప్త
వర్షముల లాటుఁ డరిఁగూల్చి ♦ వానివెంట నరిగె నభిమన్యుపై చేయి! యన జగంబు.

సీ॥ లాటసింహుఁడు మహా ♦ గ్రాటాపనిధియంచు నజరామరబైన ♦ యశముఁగాంచె;
జోహాణు లా బాల ♦ శూరుని విగ్రహంబులు రచింపించి దే ♦ పుని విధానఁ
బ్రతివత్సరము భక్తి ♦ వలల జ్యేష్ఠద్వాదశీదినమందుఁ బూ ♦ జించు చుందు;
రాలాటుఁ డనిచేయు ♦ నపు డున్న కాలిగజ్జెల నెల్లజనులు ద ♦ స్థించిపోదు;

ఆ॥ రాదినంబునుండి ♦ యాదినంబునకుఁ జోహాణకులంబువార ♦ లాత్మజులకుఁ
గాలిగజ్జెయలను ♦ గట్టరు; లాటునియెడల వారిభక్తి ♦ యెట్టి దొక్కొ! 19

సీ॥ భాగ్యసౌభాగ్య సం ♦ భావ్యముల్ సింధుఘూర్జరదేశములను వ ♦ ర్తకముపెంప
'ట్రైగ్రిస్'నదీ కృషీ ♦ టపవిత్రమైన 'యరాబియా'పాలించు ♦ రాజలోక
మణి కలీప్ ఉస్మాను, ♦ మఱి కలీప్ ఆలి, యేడీదు ఖొరాసాను ♦ క్షీతిపమాళి,
యబ్దుల్ మలీకు సై ♦ న్యసముద్రములను బొంగించి హైందవమును ♦ ముంచి తేల్చి;

గీ॥ రటుపయిని "హరూక్ ఆల్ రాశ్చి♦దను కలీప్ అరాబియా మొదల్ కాశిపఃర్యంతమేలె;
నవ్వల "సెబాక్త జను"వచ్చె! ♦ నతఁడు ప్రళయభైరవుని మహమ్మదుఁదెచ్చె! వానికొడుకు.

మ॥ తడవిం తేనియులేక వీరభటసం ♦ తానంబు తన్గొల్చి వె
బడిరా సింధునదిక దరించుచు మహా ♦ మ్మద్ గజ్జి గజ్జీవిభుం
డడువుల్ గాల్చుచు భస్మముక సలుపు దా ♦ వాగ్ని క్రియక బొంగుచుక
దుడిచె భారతదేశ పట్టణము లం ♦ దుకగల్గు సర్వస్వముక. 21

మ॥ కడుసౌభాగ్యము గల్గు రాష్ట్రముల వం ♦ కక సుంత కన్నె త్తి చూ
డఁడు; బంగారము పండు నేలలను జూ ♦ డం డట్టె పేర్వాసిగాం

చెడు దేవాలయలింగముల్ పెటికి గ ♦ జ్ఞీసాధసందోహ మె
కెడు సోపానచయంబుఁ చేసె విహితుల్ ♦ కీర్తింప వేభంగులన్.

మ॥ అనయోత్సాహముతో మహమ్మదు చలం ♦ బారంగ సారాప్రము
దున విచ్చేయుచు సోమనాథపురమం ♦ దున్ సోమనాథేశ్వరా
దినిలింప ప్రకర ప్రపూజ్యమగు జ్యో ♦ త్లింగ సంఘాతమున్
దునియల్ చేయుచు ద్రవ్యరాసులను దొం ♦ తుల్ దొంతులున్ జేకొనెన్.

సీ॥ భువనవీరసమూహ ♦ మున మేటి యితఁడంచు యశ మొందఁగనిన మ ♦ హాభుజాఁ
కొండపల్లెను మార్చి ♦ గొప్పసామ్రాజ్యసంస్థగఁ జేయు రాజతం ♦ త్రజ్ఞమాళి!
కన్నకొడుకునైనఁ ♦ గడికండలుగఁ జీల్చి ధర్మంబు నిలుపు ను ♦ దారబుద్ధి!
విశ్వకళాశాల ♦ వెలయించి దేశదేశముల విద్యనునించు ♦ జ్ఞానమూర్తి!

గీ॥ కవుల పాలిటి ముంగిటి ♦ కల్పకంబు! విగ్రహారాధనముపైన ♦ వెగటువలన
గజనిమహమ్మదు దండెత్తెఁ! ♦ గాకయున్న నంతవాఁడెట్లు జనహింస ♦ కనుమతిం.

గీ॥ ఇటుల పండ్రెండుమాల్లు దం ♦ డెత్తి వచ్చి ధనకనకవస్తుతతిఁ గొని ♦ చనుటెకాని
భరతఖండంబు శాశ్వత ♦ వాసముగను జేయఁదలఁపక నిజసీమఁ ♦ జేరుకొనియె.

ఉ॥ ఆ కడగండ్లు తీటి భర ♦ తావని కొంతకుఁ గొంత కోల్పోనన్
బోకయమున్నె వేఱొక రి ♦ పుండు మహమ్మదు పేరివాఁడు ఘో
రీకులుఁ డాత్మవాహినులు ♦ క్రిక్కిరియంగను గోరుచుట్టుపై
రోకటిపోటునాఁ బ్రళయ ♦ రుద్రునికై నడి వచ్చె నుద్ధతిన్.

శా॥ ఆకాలమ్మున సార్వభౌముఁడయి యా ♦ ర్యావర్తమున్ బృథ్వీరా
జేకచ్ఛత్రముగాఁగ నేలె; నతఁ డ ♦ య్యింద్రాత్మజుఁబోలె సు
శ్రీ కల్యాణపరాక్రమోన్నతుఁడు; ఘో ♦ రీవంశజున్ దాకి చీ
కాకై పాటఁగఁజేసెఁ దత్ప్రబల సే ♦ నానీకమున్ బల్మరున్.

గీ॥ చేరి హమ్మిర-గుభీర ♦ సింహనృపులు 'కాకసన్' పర్వతమునుండి ♦ కాశిదాఁక
నూటయెనమండ్రు క్షితిపులఁమాటమాత్రఁ బిలిచికొనివచ్చి పృథ్వీశుఁగొలుతురెప్పు

మ॥ అతితేజోబలధాముఁ డాసమరసిం ♦ హత్మాతలేంద్రుండు వం
దిత నానాజనపాలలోకుఁడగు పృ ♦ థ్వీభర్తకున్ సోదరీ

❀ Samarasimha proceeded to Delhi. His arrival at Delhi is hailed with songs of joy as a day of deliverance. Prithwi Raj and his court advanced seven miles to meet him and the description of the king of Delhi and his sister and the chiefs on either

పతి, వజ్రాయుధకోటి మ్రొంగఁగల మే ♦ వాడ్ దేశ రాహుత్తులున్
గృతహస్తాల్ దనుఁగొల్వ వచ్చె నని కే ♦ కీభూత చేతస్కుఁడై .

29

గీ॥ భరతఖండంబు నాకమిం ♦ పంగఁ దలఁచి యేడుమాటులు ఘోరి దం ♦ డెత్తి వచ్చె;
మఱియును బావయును దారుమారు చేసి యతని వెనుకకు నంపించి రాఱుమాన్లు.

సీ॥ ‘త్వార్వంశ సంజాత ♦ ధరణీతలేశ్వరుల్ పూర్వ మింద్రప్రస్థ ♦ పురిని సార్వ
భాములై యేలి; ర ♦ వ్యారిలోన ననంగపాలుండు కడపటి ♦ వాఁ; డతండు
పుత్రసంతతి లేక ♦ పుత్రకలను నిర్వురను గాంచె; మొదటి దా ♦ నిని గనూజ
బీజపాలునకును ♦ బిదపటి దాని సోమేశున కజమీరు ♦ దేశ పతికి

గీ॥ నిచ్చె; వారికి జయచంద్ర ♦ పృథ్వివిభులు గలిగి; రయ్యనంగుఁడు కొంత ♦ కాలమునకు
వ్యాధి పీడితుఁడగుచు ని ♦ జాత్యజలను మనుమలను బిల్చుకొని చెంత ♦ నునిచికొనియె.

గీ॥ ఒక్కనాఁడు పట్టాభిషే ♦ కోత్సవంబు జరుప సామంత నృపుల నం ♦ దఱను జేర్చి
యయ్యనంగుఁడు “ధిల్లి సింహాసనంబు నెక్కుమ”న నెక్కి కూర్చుండెఁబృథ్వియపుడు.

సీ॥ ‘ఇరువుర మేము చా ♦ హితులమైయుందు! మప్పనెల్లెండ్రుకు ♦ నాత్మజలము!

పదియు నెన్నిది యెండ్ల ♦ ప్రియమందున్న నన్ వదలి యెనిమిదేండ్ల ♦ బాలుఁ బృథ్వి

side who recognize ancient friendship is most animated. Samarsi reads his brother-in-law an indignant lecture on his unprincely inactivity and throughout the book divides attention with him.

In the planning of the campaign and march towards the Caggar, to meet the foe, Samarsi is consulted and his opinions are recorded. The bard represents him as the Ulyses of the host; brave cool and skilful in the fight, prudent wise and eloquent in council, pious and decorous on all occasions; beloved by his own chiefs and revered by the vassals of the chohan. In the line of march no augur or bard could better explain the omens, none in the field could better dress the squadrons for battle, none guide his steed or use his lance with more address. His tent is the principal resort of the leaders after the march or in the intervals of battle, who were delighted by his eloquence or instructed by his knowledge. On the last of three days desperate fighting Samarsi was slain together with his son Calyan and thirteen thousands of his household troops and most renowned chieftains. His beloved Pritha, on hearing the fatal issue, her husband slain, her brother captive, the heroes of Delhi and Chittor ‘asleep on the banks of Caggar’ in the wave of the steel, joined her lord through the flame.

“Annals of Mewar.”

- సింహాసనాసీనుఁ ♦ జేయు టధర్మ! మీతని యధికార. మే ♦ ననుమతింప!
 నాక్షేపణ మొనర్తు" ♦ నని ధిక్కరించి యాజయచంద్రుఁ డేగె నా ♦ సభను హిం
 గీ॥ యతనితోడ నాబూపర్వ ♦ తాధికారి వ్యాఘ్రరాజేంద్రుఁడును బట్ట ♦ కాధినాథి
 డసమబలుఁడు భోళాభీముఁ ♦ డాక్షణంబ కదలిపోయి రాస్థాన రం ♦ గంబు వదలకే
 సీ॥ తుహినాద్రి నుండి సే ♦ తువుదాకఁ దనరు నఖండ భారతఖండ ♦ మండలంబు
 సకల మేకచ్ఛత్ర) ♦ సామ్రాజ్యముగ ధరిత్రీ రాజ్యమేలెఁ బృ ♦ ధ్వీనృపాలుఁ!
 డామహావీరుని ♦ యసమ సంగ్రామ జయంబు సామంత ధ ♦ రాధిపతుల
 పౌరుష విక్రమ ♦ ప్రాభవంబులు ధర్మసంస్థాపనాచార్య ♦ చతురతలును
 గీ॥ జంద్ర భట్టారక సుకవి ♦ చక్రవర్తి వ్రాయు శతసహస్రాధిక ♦ గ్రంథమందు
 రససమృద్ధిని బర్వ ప ♦ ర్వంబునకును జీవకళ లుట్టిపడఁగ రం ♦ జిల్లుచుండు!
 చ॥ అమిత విశాలమై సిరు ల ♦ నంతముగాఁ దగి కాన్యకుబ్జరా
 జ్యము మును దక్షిణాపథము ♦ నందును వ్యాకన మొందె; రాజసూ
 యము సలధర్మనందనుని ♦ యవ్వల నీజయచంద్రుఁ డొక్కఁ డు
 క్కుమిగిలి చేయనేర్చె నృప ♦ కోటి యొనర్ప సమస్త కార్యముల్.
 గీ॥ అధ్వరము చేసి యతఁడు ని ♦ జాత్యజాత పరిణయ మొనర్పఁగా స్వయం ♦ వరము చా
 సకల దిగ్దేశవర్తి రా ♦ జన్యులకును బంపె నైవాహి కాహ్వాన ♦ పత్రిములను.
 సీ॥ తనకెకా దింక భూ ♦ స్థలి రాజులకు నెల్లఁ బెద్దయకా రారాజు ♦ పృథ్వీరాజ
 మాళి కాహ్వాన మం ♦ పమి యట్టులుండ, నావిభు విగ్రహము రచిం ♦ పించి, సేవ
 కుని దుస్తులిడి, తీసి ♦ కొనిపోయి యాస్థానమున మహాద్వారంబు ♦ ముంగల నిడె!
 నాస్వయంవరమున ♦ కరుగుదెంచిన సర్వభూమిశ్వరులు ద్వార ♦ సీమ నిలువఁ
 గీ॥ బడిన యాతనిఁ జూచి సంభ్రమముభయమునొంది గుసగుసల్ వోవుచునొదిగియొడి
 కూరుచుండిరి; మందార ♦ హారముఁ గరమందుఁ గొనివచ్చె సంయుక్త ♦ యచటి కపుడు.
 మ॥ విమతుం డాజయచంద్రుఁడు సృపుల వే ♦ ర్వేణ్ నిరూపించి వా
 రి మహానైభవ ముగ్ధింప విని నీ ♦ రేజాస్య కన్నెత్తి చూ
 డమి నుద్యోగులఁ జూపె; గాంధయును దాఁ ♦ ల్ జూచ్చె; నాస్థానరం
 గమునం దందఱఁ జూపె దండ్రీ; సతియున్ ♦ గాంక్షింపలే దెవ్వరిన్.
 మ॥ పెనుకోపమ్మున మండి యాతఁడు సుతన్ ♦ బృథ్వీశు బింబుబు త్రో
 వను గేల్వట్టియు నీడ్చుకొంచఁగి "నా ♦ బం టితనిన్ జూడు; మి

మృతజన్ గూడు" మటంచుఁ ద్రోయఁ జెలియున్ ♦ మందారహారంబు వే
సి నమస్కారము చేసి నిల్చె నెడరన్; ♦ సిగ్గంతలోఁ బైకొనెన్.

39

మ॥ సుమహారంబు గళంబునన్ బడిన య ♦ చోచ్చి విగ్రహం బట్టె మ
ధ్యమఃనన్ ప్రీలుచుఁ బృథ్వీరాజతిలకం ♦ బావిర్భవం బంది య
కొమ్మఁ జేతన్ గొని యశ్వ మెక్కి "యిడిగో ♦ కొంపోపుచున్నాడ! దై
ర్యము మీకుండిన నన్నుఁ దాఁకు"డని చే ♦ రన్ బోయె ఢిల్లీపురిన్.

40

మ॥ 'సమరోర్వీతల ఫల్గునుం డితఁడనన్ ♦ సత్కిర్తి దిగ్దేశ భా
గములం దల్లిన యామహాప్రభుని దాఁ ♦ కన్ దైర్యముల్ లేక యె
ల్ల మహీంద్రుల్ తల లట్టె వంచుకొని యిం ♦ డ్లన్ జేరి; రా తోక దొ
క్కు మహాహీన్ బలె నక్కనూజిపతియున్ ♦ గ్రుద్ధాత్ముఁ డయ్యెన్ గడున్.

41

గీ॥ ఎందఱనొ యాశ్రయించి యె॥న్నెన్నొగతులఁ గుట్రలు కుతంత్రములు పన్ని॥కోటియత్న
ములను జయచంద్రుఁ డొనరించి॥ఫలముగానఁ;డరులు బెగడొందఁ బృథ్వీంద్రుఁడవని నేలె

సీ॥ ఇంకొక్కమాటు దం ♦ డెత్తిరా జయచంద్రుఁ డర్థించె ఘోరీమ ♦ హమ్మదు విభు!
నావార్త విని యసం ♦ ఖ్యచమూతతుల్ కొల్వ నరుదెంచె సమరసిం ♦ హప్రభుండు!
మూఁడు క్రోసుల దూరమునకేగి పృథ్వీంద్రుఁ డడుగులకును మ్రొక్కి॥యతనిఁదెచ్చెఁ!
'గగ్గార్'నదీ తట॥త్సాసీమ యవనపై న్యము లుండె! ఢిల్లీపై॥న్యములు చేరె! ప్రోయి

గీ॥ నాపులును దాను జయచంద్రుఁడాయవనులఁ గదిసె; నుదయ మయ్యదిచూచి ♦ కదలి
తండ్రి మృదుపాదములకు వం॥దనమొనర్చి యొప్పుమెయి మహారాజ్ఞసం॥యుక్తయపుడు

సీ॥ "భారత స్వాతంత్ర్య ♦ భరము మాపఁగ వైరు లరుదెంచి! రదినిల్ప ♦ నరుగుదెంచె
నాప్రాణవిభుఁ డఖం ♦ డ ప్రాభవుండు! నేనుండ వేర్వేటి మీ ♦ కుండఁ దగదు!
ధర్మపక్షము మాది! ♦ దయచేయవయ్య! పృథ్వీవిభు నర్థాంగిఁ ♦ బిలుచుచుంటి!
జెడుగులే దీవు వ ♦ చ్చిన! సత్కరించు నాభర్త! నిన్ వైరము ♦ వదలదేని

గీ॥ యేగుము కనూజ; కటులు పో॥వేని భారతావనిని దాస్యమునఁ ద్రోయు॥నపయశంబు
లనుభవించు వాచంద్ర తా॥రార్క"మనుచు మ్రొక్కి సాగిలపడఁ గడుఁ॥గ్రుద్ధుఁడగుచు

సీ॥ కమనీయ భారత ♦ ఖండ సామ్రాజ్య సౌభాగ్యలక్ష్మి విధానఁ ♦ బరగు మంగ
ళోదారమూర్తి సం ♦ యుక్త సాగిలపడియుండ భూదేవ మం ♦ త్రోక్తిపూత
కంధిజలాభిషే ♦ క పవిత్ర మామెమూర్ధము నట్టె వామసా ♦ దమునఁ దన్ని
"కదలిపో! నాసము ♦ ఖమున నుండకు"మంచుఁ ద్రోసిన లేచి యా ♦ దొడ్డతల్లి

- గీ॥ “తెలిసినది విన్నవించితి! ♦ దీన నీదు హృదయము కఱంగకున్న నే ♦ నేమిసేతు”
నని కదలివచ్చె! నుభయ సై ♦ న్యములకును రణంబు ఘోరంబుగా మూఁడు! నాల్గుజరిగె
- గీ॥ సమరసింహుండు పడియె; సై ♦ న్యములు చెడియె; రాజపర మేశ్వరుండు వీరప్రభుండు
పృథ్వీరాజేంద్రుడును ఢిల్లీ ♦ రిపుల బారిఁ బడిరి; భారతదేశ నా ♦ రాగ్యకలన!
- మ॥ తొలుతన్ సాయముచేసి నట్టి జయచర ♦ దుగ్ధ దాఁకె ఘోరీయు; దు
ర్బలుఁడై రాజ్యము వాఁడు వీడిచనె; నా ♦ ర్తావీరులున్ వెంబడి
గలయన్ దాఁకిరి; దిక్కులే కతఁడు గం ♦ గావాహినిన్ దూఁకి య
వ్వలి కేగెన్; దలఁ ద్రొంచి చంపిరి రిపుల్ ♦ వై వస్వతప్రాయులై. 47
- సీ॥ “తత రమాఖండ భా ♦ రతఖండ గగనాగ్రరంగ మధ్యాహ్న మా ♦ రాండమూర్తి!
బప్పురాయాస్వయా ♦ భరణ వత్త్రింశ స్నృపాలక కుల భూరి ♦ వజ్రమకుట!
యరిగితి ననుఁబాసి; ♦ చటవడె నాపృథ్వీ; మఱద లెదరిగెనో ♦ యెఱుఁగరాదు;
పదమూఁడువేల్ దొరల్ ♦ కదలఁ గల్యాణుండు పుష్పాస్త్రసముఁడు నా! ముద్దుకొడుకు
- గీ॥ తన స్వయంవరమునకట్లు ♦ చనియె దివికి; నిచటఁ బనియేమి మీరింద ♦ తేగుపిదప!”
నని పృథాదేవి వగచి ని ♦ న్ననుగమింప సమసితే శత్రుగజసింహ! ♦ సమరసింహ! 48
- సీ॥ “ప్రార్థింతు వలవ దీ ♦ పని” యంచు సంయుక్త కొనకాళ్లఁ బడి వేడు ♦ కొనిన వినక
ఘోరీని బిలిపించి ♦ కొంప కగ్గి ఘటించి నృపచంద్రు సమరసిం ♦ హేంద్రుఁ డ్రుంచి
పృథ్వీశు నట్టేట ♦ నిడి కుంకుమూడ్చి సంయుక్త వైధవ్య సం ♦ యుక్తఁ జేసి
యుద్వి యున్నంతకు ♦ నుగ్రాపకీర్తిమై రాజ్యంబుఁ బారతం ♦ త్ర్యమున నిడితె!
- గీ॥ కటకటా! కోటియుగములు ♦ గడచుఁగాక పృథ్వీవిభువంటి రాజరా! జెటులఁ గలుగు!
నతనికన్నులు దీయించె ♦ యవననృపతి! చెనఁటి జయచంద్ర! నిబిడదు ♦ స్ఫీర్తిరుండ్ర!
- గీ॥ “చెట్టుపైఁ బక్షిశిరమును ♦ జెండు”మనినఁ బృథ్వీరాజు మూఁడుశరంబు ♦ లెత్తి పక్షి
కంఠమును, వెంటనే, ఘోరి! గళముఁ డ్రుంచి, యాత్మహృదయంబు భేదించి! యరిగెదివికి.
- గీ॥ పృథ్వీనృపమాళి కులము, ఘో! రీ కులంబు, సమరసింహు కులము, జయ! చంద్రు కులము
నాల్గుకులములు మొదలంట ♦ నాశమయ్యె దుష్టుడగు నొక్కదేశవి ♦ ద్రోహికతన.
- క॥ “కుటుబుద్ధీ” సేవకసంతతివాఁడు! సమర్థుడౌటఁ ♦ దగునని ఘోరీ
పతి భారతసామ్రాజ్యం బతని వశము చేసియుండె ♦ నంతకు మునుపే!
- ఉ॥ జంభవిరోధి వైభవ వి ♦ శాలత భూప్రజ నేలి శాశ్వత
జృంభితకీర్తిచంద్రికలఁ ♦ జిమ్ముచు వాఁడు ‘కుటుబ్ధినా’ శిలా

స్తంభము నొక్కదాని జయ ♦ సంభృతమై పాలుపొంద నిల్చె; వి
శ్వంభరఁ బొల్చు నయ్యదియు ♦ సప్తవిచిత్రములందు నొక్కఁడై.

మ॥ పరిపాలించిరి వానివెన్న ధరణీ ♦ భాగంబుఁ బెక్కుర్ నృపా
లురు; ఖల్జీకులుఁ దొక్కఁ డాదట జలా ♦ యుద్ధీను ను స్తంత్రము
మృదుఁ డప్పుండెడు ఢిల్లీరాజు శిరమున్ ♦ ఖండించి యేతత్పురీ
వరమున్ జేకొని రాజ్యమేలఁ దొడఁగెన్ ♦ బట్టాభిషిక్తుండునై.

53

క॥ అవల నలాయుద్ధీనను యవనుండు పరాక్రమక్ర ♦ మాటోపుడు పా
ర్థివుఁడయ్యె! మోగలులు దండువిడియసాగిరి కడుంగ ♦ డున్ యత్నమునన్.

54

మ॥ ఉరుశౌర్యంబునఁ బెక్కుమాటులు నలా ♦ యుద్ధీను మోగల్ రిపూ
త్కరమున్ బాటఁగఁ దోలి హైందవము నే ♦ కచ్చత్రమై యుండఁగా
జరపన్ గోరుచు రాజ్యతృష్ణమెయి రా ♦ జస్థాన దేశంబుపైఁ
బరతెంచెన్ యమదూతలట్టి సుభట ♦ వ్రాతంబు తన్మోల్వఁగన్.

55

సీ॥ కడుఁ బిన్నవాఁడు ల ♦ క్షుణ్ణసింగు రాజౌట భీమసింగాని ♦ పిన్నతండ్రి
పాలించుచుండె మే ♦ వాడేశ; మతఁడు సేనలతోడ యుద్ధ స ♦ న్నద్ధుఁడయ్యె;
యవనసేనలు కోట ♦ కవ్వల రాజపుత్ర చమూచయంబు దు ♦ ర్గమున నుండె;
సంనత్సరంబు మా ♦ సము లాటు ముట్టడి సాఁగె; నయ్యభయ ప ♦ తుంబు లందు

గీ॥ వందలున్ వేలు నై వీర ♦ భటులు మ్రగ్గి; రంతకంతకు విజయేచ్ఛ ♦ యతిశయించెఁ
బ్రాణములపైని యాస లవ్వలకుఁ ద్రోసి రణము గావించి రాత్మ గా ♦ రవముఁగోరి.

సీ॥ “వెలఁదిఁ బద్మినిఁజూప ♦ విడుతు ముట్టడి”ననె యవనేంద్రుఁ! “డద్దంబు ♦ నందుఁ జూడఁ
దగు”నని రాజపు ♦ త్రకులు దెల్పిరి; వాఁడు విచ్చేసి సతిఁ జూచి ♦ వెన్నకరుగు
నప్పుడు భీమసింగ ♦ గరిగె వీడ్కొల్పుచు; గోట దాటఁగఁ దురు ♦ మ్ములు నతనిని
బట్టి “పద్మిని నియ్య ♦ వదలెద”మని; రేడు వంద లాందోళిక ♦ లందు భటులు

గీ॥ గొలువఁ బద్మిని చనె; దురుఁమ్ములను దాకి రాజపుత్రులు పోరి ర ♦ బ్రంబుగాఁగఁ!
బద్మిని-భీమసింహు ల ♦ వ్వలికి వచ్చి చేరిరి సురక్షితులయి చి ♦ త్తూరు కోట.

§ Bheemsi had espoused the daughter of Hamir Sank [chohan] of Ceylon, the cause of woes unnumbered to the Sesodias. Her name was Pudmini a title bestowed only on the superlatively fair, and transmitted with renown to posterity by tradition and the song of the bard. Her beauty, accomplishments, exaltation and destruction, with other incidental circumstances, constitute the subject of one of the most popular traditions of Rajwara. The Hindu bard recognizes the fair,

మ॥ స్థిరమా సత్ప్రభుభక్తియుక్తి నిజరా ♦ జ్ఞానమానసంతాన ధ
 ర్మరసావేశము పొంగి పైబారల గో ♦ రాసింగు బాదూలుసిం
 గు రణగ్రణంబున వైరివీరుల తలల్ ♦ కోటానగోట్లు వసుం
 ధర రాలక్ విహరించి రయ్యెడఁ గృతాం ♦ తపాయులై యిరువరుక్.

58

మ॥ అమితోత్సాహముతోడఁ బోరెసఁగఁగా ♦ నానాఁడు మేవాడ రా
 జ్య మహాసాధమునందు స్తంభముల యో ♦ జక్ బొల్పు లోకైక వి
 క్రమధౌరేయు లొకండయేని మిగులం ♦ గాఁబోక సంగ్రామ రం
 గమునక్ వీరవిహారముల్ నెరపి స్వ ♦ ర్గంబేగి రొక్కుమ్మడిక్.

59

క॥ బాదూలుసింగు బాలుఁడు ద్వాదశవర్షములవాఁడు ♦ తనపూర్వుల మ
 ర్యాదను జెడనీయక ధీరోదాత్తత రణ మొనర్చి ♦ యొందె యశంబుక్.

60

చ॥ షడతులు వేలు తన్గొలువఁ ♦ బద్ధిని వహ్నిని జొచ్చె; వైరులుక్
 గుడులును రాజసాధములు ♦ గోపురముల్ బురుజుల్ గృహంబులుక్
 బుడమిఁ బడంగజేయఁ బుర ♦ ముక్ సిరి దప్పె గజంబులుక్ జొరం
 బడి కలఁపక్ గలంతవడు ♦ పద్మసరః ప్రవరంబు చాప్పునక్.

61

మ॥ అనహుల్ వారయు బూంది దేవగిరి ధా ♦ రావంతులుక్ మారువా
 రును మండుపుర మాజసల్మియరు గో ♦ గోక్షదేశముక్ బెక్కు లొ
 య్యన నొక్కొక్కఁడు గాఁ దురుష్క నరపా ♦ లాధీశ్వరుక్ గొల్చి యా
 తని రారాజుగ సమ్మతించె బరతం ♦ త్రితవంబుమై గుంగుచుక్.

62

in preference to fame and love of conquest as the motive for the attack of Allaudin who limited his demand to the possession of Pudmini, though this was after a long and fruitless siege. At length he restricted his desire to a mere sight of the extraordinary beauty and accepted to the proposal of beholding her through the medium of mirrors. Relying on the faith of the Rajputs he entered Chittor slightly guarded and having gratified his wish, returned. The Rajputs, unwilling to be outdone in confidence, accompanied the King to the foot of the fortress amidst many complimentary excuses from his guest at the trouble he thus occasioned. It was for this that Alla risked his own safety; relying on the superior faith of the Hindu. Here he had an ambush. Bhimsi was made a prisoner, hurried away to the camp, and his liberty made dependent on the surrender of Pudmini.

● Badul was but a stripling of twelve but the Rajput expects wonders from this early age. He escaped though wounded, and a dialogue ensues between him and his uncle's wife, who desires him to relate how her lord conducted him.

- ❶ సీ॥ ప్రక్కనఁగల భిల్ల ♦ పతులతో సంతత సంగ్రామముల నెట్లొ ♦ జరుపుకొనుచు
నుర్విని నజయసిం ♦ హుండు కొన్నేండ్లేలి యొక్కొలగంబూడి ♦ యొక్కనాచు
తనయులఁ గని “భిల్ల ♦ జనపతి మూంజుని వలని భయము నాకుఁ ♦ దొలఁగ నమ్యె;
నిద్రలో నతఁడె క ♦ నించు; నాచితచే సగమైతి; వలసిన ♦ సైన్యముఁ గొని
గీ॥ వాని బరిమార్చి నాభీతిఁ ♦ బాటదోలుఁ” డనినఁ “బెండ్లి పేరంటము ♦ లనక మా
కరుగుడన నెట్లు నోరాడె” ♦ ననిరి వార లంతఁ; జెంత నాడెడు హమీరరుగుజెంచి,
మ॥ “ఒకయశ్వం బొకఖడ్గ మొప్పుజని నే ♦ నుద్దండతక్ మూంజు మ
స్తకమున్ దెచ్చెద” నన్న “నీపలుకు హ ♦ న్నంబిచ్చె నోతొడ్డి! నో
నకుమం” చాడెడు పెద్దతొడ్డిఁ గని “దే ♦ వా! మూంజు మస్త్రబుఝా
నికఁ దెత్తుంజుమి; లేనిచో నిటకు రా ♦ నేరా” నటం చాడుచున్.

64

self before she joins him. The stripling replies “He was the reaper of the harvest of battle; I followed his steps as the humble gleaner of his sword. On the gory bed of honor he spread a carpet of the slain, a barbarous prince his pillow, he laid him down and sleeps surrounded by the foe.” Again she said “Tell me Badul! how did my love behave!” “O mother! how further describe his deeds, when he left no foe to dread or admire him.” She smiled farewell to the boy and adding “my lord will chide my delay,” sprung into the flames.

“Annals of Mewar.”

❷ Mewar was now occupied by the garrisons of Delhi and Ajeysi had besides, to contend with the mountain chiefs amongst whom Moonja Balaicha was the most formidable, who had on a recent occasion, invaded the Shero-Nalla and personally encountered the Rana whom he wounded on the head with the lance. The Rana's sons Sujansi and Ajimsi though fourteen and fifteen, an age at which a Rajput ought to indicate his future character, proved of little aid in the emergency. Hamir was summoned and accepted the feud against Moonja, promising to return successful or not at all. In a few days he was seen entering the pass of Kailwara with Moonja's head at his saddle bow. Modestly placing the trophy at his uncle's feet, he exclaimed “Recognize the head of your foe” Ajeysi kissed his beard and observing that fate had stamp'd empire on his forehead, impressed it with a teeka of blood from the head of Balaicha. This decided the fate of the sons of Ajeysi, one of whom died at Kailwara and the other Sujansi was sent from the country. He departed for the Dekhan, where his issue was destined to avenge some of the wrongs the parent country had sustained and eventually overturned the monarchy of Hindustan, for, Sujansi was the ancestor of Sivaji, the founder of the Satara throne.

“Annals of Mewar.”

- గీ॥ అందఱును జూడ నొకభక్త ♦ మశ్వముఁగొని గాలికన్న హమీరు శీ ♦ ఘ్రుముగఁబోయె
జనె దినములు వారములు మాఁసములు గడచె; నతఁడుచను పేరికిని జ్ఞప్తియందెలేదు.
- సీ॥ కొన్నాళ్ల కవ్వలఁ ♦ గొండలోయను గద వంటి యాయుధమును ♦ బట్టి యొక్క
యాశ్వికుం డరుదేర ♦ నజయసింహుఁడు వాని కొలువువాఁడును జూడ్కి ♦ గొలిపి; రు
నాహమీరుఁడు బల్లె ♦ మవనిపై నిడి తండ్రి శ్రీపాదముల నమ ♦ స్కృతి యొనర్చి
'గుఱుతింపు నీమూంజు ♦ శిరమన్న' తేఁడు పుత్రకుని ముద్దాడి యె ♦ త్తుకొని సింహ
- గీ॥ పీఠమెక్కించి తిలకంబు ♦ పెట్టి రాజు సలిపి నిజపుత్రయుగము దే ♦ శమును వీడి
యరుగుమనిపంపె; నంతఁ గా ♦ లాంబువాహ భూరి గంభీర కుతిని హ ♦ మీరవిభుఁడు
- సీ॥ "తఱుచుగా వేటల ♦ కరుదెంచునని సాద్రి సీమాటవుల నేను ♦ జేరియుంటిఁ;
బండిఁ దఱుముకొంచుఁ ♦ బరివారములు లేక మూంజుఁకొక్కఁడె వనంబునఁ గనఁబడె;
నడిగె "నీవెవ్వఁడ" ♦ వని నన్ను; "నీవెవ్వఁడ"ని యంటి; "మూంజుఁడ" ♦ న నెడు నంతఁ
దల నామ భక్తధా ♦ రల నూడి యిలరాలె; గుంతంబుకొనఁ దలఁ ♦ గుచ్చి యెత్తి
- గీ॥ శీఘ్రముగ నీపదంబులు ♦ చేరవచ్చి నాడ"నన నెల్లరపుడు సం ♦ తసము నొంది;
రిట్టు లఱువడియును నాలు ♦ గేండ్ల దాఁకఁబాలన మొనర్చె నతఁడు మే ♦ వాడ సీను.
- చ॥ అతని కుమారుఁడు, మనుమఁ ♦ డౌ లఘుఁ, డవ్వల రాజు తాచు శా
శ్వత బహుళాభివృద్ధి కొన ♦ సాగఁగ నేలిరి దేశము; లఘు
క్షితిపతి 'జావురా' ఖనుల ♦ సీసము వెండియుఁ దామ్రమాది ధా
తుతతులు శ్రవ్వఁజేసి తఱి ♦ తో ధనరాసులఁ జేర్చె మెండుగ.
- మ॥ జనకుం డాడిన యొక్కమాటకయి త ♦ తామ్రాజ్యము దాని ప
జ్జను లావణ్య నిధానమై వెలయు హం ♦ సాదేవిని వీడి త
మ్ముని రారాజు నొనర్చి భీష్ముచరిత ♦ మ్ముగ దాఁ బ్రదర్శించె జం
❀ డన్యపుం డీలఘురాజు పుత్రుఁడు ప్రచం ♦ డ ప్రాభవోద్భవఁడు.
- క॥ ముకుళుఁడు లఘురాజు కుమారకుఁ; డాతనివెనక నేలె ♦ రాజ్యము; తత్పు
త్రకుఁడగు విదళిత రిపుహ స్తికుంభుఁడౌ కుంభనరప ♦ తి శ్రేష్ఠుండు.

68

70

70

❀ Discussing with Chonda his (Laghu's) warlike pilgrimage to Gya, from which he might not return, he sounded him by asking what estates should be settled on Mokul. "The throne of Chittor" was the honest reply; and to set suspicion at rest, he desired that the ceremony of installation, should be performed previous to Lakha's departure. Chonda was the first to pay homage and swear

మ॥ జనముల్ మెచ్చంగ నేబడేండ్లగను రా ♦ జ్యంబేలె; మేవాక్కి
 త్రిని నయ్యెప్పది నాల్గు కోటలను ద్వా ♦ త్రిశ న్మహాసంఖ్యె యా
 తనిచే నిర్మిత మయ్యె; నన్నిటం గడుక్ ♦ దాన్త్యంబు నై శాల్యము
 గొని యవ్వీరవతంసుపేర నిలుచుక్ ♦ గుంభల్మియక్ దుర్గముక్.

71

సీ॥ మాళవపతి మహా ♦ మృద్భిల్లి వాద్ధి తరంగముల్ వలె జతు ♦ కంక బాము
 గొలువ ఘూర్జరరాజు ♦ గూడి దండెత్తిరా నొకలక్ష యుత్తమా ♦ క్షేత్ర ముంబ
 పదునాల్గువేలు కా ♦ బ్బలముతో నరుదెంచి యెదిరించి వారి జ ♦ యిది మాన్య
 ధరణీశుఁ దనరథ ♦ స్తంభంబునకుఁ గట్టుకొనుచుఁ జిత్తూర్పురం ♦ బుఁకుఁ దిచ్చి

గీ॥ కాపుగా నైన్యముల నిచ్చి ♦ కాన్క లిచ్చి తగిన నారవ మిచ్చి స్వా ♦ తంత్రి నిచ్చి
 యెడఁదఁ గరుణకుఁ జోటిచ్చి ♦ విడిచి పుచ్చెఁ గుంభరాణా సమాను లే ♦ తిశానా

మ॥ తన సంపూర్ణ జయంబుఁ దెల్పుంగ జయ ♦ స్తంభంబులక్ భక్తి
 పును సూచింపంగఁ గోవెలల్ నిలిపె నా ♦ బూ శృంగ శృంగాబకం

obedience and fidelity to his future sovereign reserving as the recompense of his renunciation, the first place in the councils and stipulating that in all grants to the vassals of the crown, his symbol (the lance) should be superadded to the autograph of the prince. In all grants the lance of Saloombra still preceeds the monogram of the Rana.

"Annals of Mewar"

⊙ The only thing in India to compare with this is the Kutub Minar at Delhi, but though much higher, it is of a very inferior character. This column is one hundred and twenty two feet in height, the breadth of each face at the base is thirty five feet and at the summit, immediately under the cupola, seventeen feet and a half. It stands on an ample terrace, forty two feet square. It has nine distinct stories, with openings at every face of each storey.....While the Sun continues to warm the earth so long may the fame of Khoombo endure. Seven years had elapsed beyond fifteen hundred when Rana Khoombo placed this ringlet on the forehead of chittor. Sparkling like the rays of the rising Sun is the toran, rising like the bridegroom of the land.....What does it resemble which makes chittor look down on Meru with derision. Again what does Chutterkot resemble from whose summit the fountains are overflowing; the circular diadem on whose crest is beauteous to the eye; abounding in temples to the Almighty planted with odoriferous trees to which myriads of bees resort and where soft zephyrs love to play. This impregnable fortress was formed by Maha Indra's own hands.

"Annals of Rajasthan."

- బున; వ్యాఖ్యానమొకండు వ్రాసి యనయం ♦ బుక్ గీత గోవిందమున్
 జను లాబాలము నేర్వఁజేసెఁ గవితా ♦ సందైక సుధాతయై.
- గీ॥ కలముచేఁ గత్తిచే రెండు ♦ గతులఁ గీర్తికాంతఁ గొలిచిన మేటి భూ ♦ కాంతు లందు
 నిత వొడ్డవాఁడున్నవాఁ ♦ డేయటంచు తోణిజనులెన్న మనియె నా ♦ కుంభనృః
- సీ॥ సాధ్వీ మిరాబాయి ♦ సౌజన్యధన్య కుంభనసుధరాధీశు ♦ పట్టమహిమి;
 జగదేక పావిత్ర్య ♦ సంపద కీలేమ పర్యాయపదము; గో ♦ పాలకృష్ణు
 నమగులు తలచి భ ♦ క్త్యావేశమునఁ బొంగి యమృతగీతములు పె ♦ క్కాలపించెఁ;
 దన్నాధునికి సొక్కి ♦ తలలూచి యాతల్లి స్మరియింపనట్టి య ♦ న్నరులు లేరు;
- గీ॥ ద్వారకాపురి మొదలుగా ♦ వారణాసి వఱకు దేవాలయముల గో ♦ పాలదేవుఁ
 గూర్చి కీర్తించి యాయమ్మ ♦ కూరుచున్న చోటులను నేటికిని గూడఁ ♦ జూపుచు
- మ॥ చరితాంధుడగు కుంభు పాత్రుఁ డవలన్ ♦ సంగ్రామసింహుండు భూ
 వరుడయ్యెన్; రణమన్నఁ బండుగువలెన్ ♦ భావించు శౌర్యాధ్యుడీ
 పురుషశ్రేష్ఠుని కాలము దరిచయం ♦ బుల్ వచ్చె జాక్సాంటీస్
 సరసన్ వెల్లెడు సూర ముష్కర తురు ♦ మ్మస్థాన మందుండియున్.
- శా॥ చెంగినఖాను కుమార్తె సంతతి జనిం ♦ చెన్ ముందా టైమూరు; స
 ర్వాంగీణ స్ఫుటశక్తితో సమరఖం ♦ డాధీశుడై, దానఁ దృ
 ప్తిగాంచంగనుబోక భారతమహా ♦ దేశంబునున్ గెల్చె; స
 త్సంగుం డీతని రాజ్య మింతని వచిం ♦ చన్ జాల రెవ్వారలున్.
- శా॥ “ప్రేమ్లాన్లము” ప్రపాత్రుపాత్రుఁ డతిశి ♦ ప్తస్తుత్య సౌజన్య లీ
 లామందారము ద్వాదశాబ్దముల కా ♦ లంబందె “బేబి” నృపుం
 డై మోగల్క్షీతి నేలఁబూని రిపుగో ♦ త్రాధీశులన్ దాఁకి యు
 ద్దామప్రీధిని వారిఁ బోదటిమి సం ♦ స్థాపించెఁ దద్రాజ్యమున్.
- పి॥ “జాక్సాంటీసు శ్రే ♦ వ్యతమంబె కాని జాహ్నవియో! లోకైక పూ ♦ జ్యతకు తావు!
 టక్కి ప్రశస్తమం ♦ డల మాను గాని యార్యావర్త మమృత ర ♦ సాత్మకంబు!
 సమరఖండ మతియో ♦ గ్యమ కాని ఢిల్లీపురము స్వర్గమునకు స్వ ♦ గ్గమగు తావు
 తురకలు స్వజనుతా ♦ దురు కాని భారతక్షజలు లోకోత్తర ♦ ప్రాభవాంకు!
- పి॥ లింటనుండిన విశ్వాంతి ♦ మొసఁగుఁ గాని రామమాంధాత తేలిన ♦ భూమి గెలువ
 ఘనతరైశ్వర్యములు గల్గి ♦ గణన గల్గు” ననుచు బేబరు దండెత్తి ♦ యరుగుదెంచె.

శా॥ ఆకాలమ్మున ఢిల్లిపట్టణనృపుం ♦ డౌ యిబ్రహీంలోడి తా
నాకర్ణించుచు వీనిరాక దశ ల ♦ తూసికినుల్ త్కౌస్థలం
బాకంపిపగఁ జేరవచ్చి యని సే ♦ యజ్ఞోచ్చే; బేబర్ విభుం
డాకాలాంతకునట్లు శాత్రవులఁ జెం ♦ డాడెన్ మహాదగ్గుడై.

80

మ॥ గడియల్ మూడగు నంతలో రణము త ♦ గ్గసాగె; నా యిబ్రహీం
పడియెన్; సేనలు భిన్నభాండగతులన్ ♦ బ్రాపించె; బేబర్ మహీం
ద్రుడు ఢిల్లీపురి నాక్రమించుకొనె; హిందూదేశ సర్వస్వ మ
ప్పుడు దాసోహమటంచుఁ దత్పదయుగం ♦ బుగ్ గొల్చె నిర్వీర్యమై.

81

మ॥ అరులన్ గెల్పుచు సార్వభౌముడయి రా ♦ జ్యంబేలి సంగ్రామభూ
వరు సంగ్రామతలంబునన్ గెలిచి మే ♦ వాద్దేశమున్ జెందఁగా
నురు మత్తద్విపరాజ వీర్యులగు నా ♦ యోధుల్ తనున్ గొల్వఁగా
నరిగెన్ బేబరు; సూర్యవంశమణి యు ♦ ధ్ధాయత్తుడయ్యెన్ వడిగ్.

82

సీ॥ ఊంగరీశుడు బలో ♦ త్తుంగుం డుదయసింగు, రత్నసింహుడు సలుం ♦ బ్రా విభుండు
రణమల్లనృపుడు మా ♦ ర్వారు నాయకమాళి, మేత్రావిభుండగు ♦ తేత్రసింగు
ఝాలానృపాలుఁ డు ♦ జ్జయసింగు సోనెగుట్టమహీంద్రుడైన యా ♦ రామదాసుఁ
డల ప్రమరుండు గో ♦ కులదాసు చంద్రభానుండు మాణిక్యచం ♦ ద్రుడు శిలాదుఁ

గీ॥ డును హుసే నిబ్రహీంపాహితనయుఁడొకఁడు స్వామి సంగ్రామసింహు వెంబడినిబోరి
“చచ్చుటో గెల్పుటో వేటు ♦ జాడ లే”దటంచు సేనలతో వచ్చి ♦ రని యొనర్ప. 83

సీ॥ రెండువాహినులు కా ♦ ర్తికశుద్ధపంచమి నాబయానాప్రాంత ♦ మందుఁ గలిసె;
రాజపుత్రులు మృగ ♦ రాజులట్టులు దాక యవనసేనలు వెన్క ♦ కరుగఁజొచ్చె;
బేబ రాగ్నేయాస్త్ర ♦ వితతిఁ బ్రయోగించె; హైందవాశ్వకకోటి ♦ యడ్డె దానిఁ;
బులులమాడ్కిని రాజ ♦ పుత్రవీరులు ముందు దూకి డీల్పఱచిరి ♦ తురకదండు;

గీ॥ తనబలముఁ దూచుఁ; గెలుపుకై ♦ కనులు వాచు; నాప్తతతి నేచు; దిగ్గననట్టె లేచు;
విసిది తలరాచుఁ; జేతులువెలికిఁ జూచు; నకట! బేబ రెవ్వఁడు గాచుననుచుఁ జూచు!

గీ॥ స్వామి పదసీమఁ దెగి నిజ ♦ ప్రాణమైన ధారపోయు పవిత్ర హైం ♦ దవులయందు
నకటకట! శిలాదుడు గాకయన్నము దిను నాతఁడెవఁడు స్వామిద్రోహమాచరించు!

గీ॥ కడపటి దినంబు నిరు మొనల్ ♦ గలిసి నపుడు బలముతో శిలాదుండు బే ♦ బరును గలిసె;
నని తునులమయ్యెఁ; బెళ్లు గాయములు తగిలి యవల సంగ్రామఁ డరిగె; నై ♦ న్నములు విజిగె.

మ॥ కడుఁదీక్షంపుఁ బిరంగిగుండొకఁడు మో ♦ కాలఁ బ్రవేశించె; మం
డెడు నుగ్రంపుఁ దుపాకి సోఁకి కను లూ ♦ టిఁజెందె; నెమ్మేనిపైఁ
బొడమెఁ గాయములెన్న; దిట్లు రుధిర ♦ మ్ముఁ జిమ్మి పుప్పించి యుం
డెడు బంధూక మహీజముఁ దెగడె త్తో ♦ ణీనేత సంగ్రాముఁడుఁ.

మ॥ చనఁ జిత్తురికి గెల్పులేకయని బు ♦ స్సాప్రాంత మంగుండె; న
ప్పెనుగాయంబులఁజేసి శక్తిచెడి ని ♦ ర్వీర్యంబునై దేహ మ
జ్జననాథేశ్వరుఁ డొక్కవత్సరమునఁ ♦ స్వర్గస్థుఁడయ్యె విక
ర్తనుఁ డస్తంగతుఁడైన కై వడిఁ బ్రజల్ ♦ దైన్యంబునఁ గ్రుంగఁగఁ.

క॥ అరిరాజాంతకుఁడై బేబరు సంగర జయము నొంది ♦ భారత ధరణీ
శ్వరులకును రాజరాజులు పరిపాలింపందొడంగె ♦ వసుధా తలముఁ.

చ॥ ఒకసమయంబునందు హుమ ♦ మూనును వ్యాధియు సోఁకి యంతకం
తనుఁ జెలరేగె; బేబరును ♦ “శక్తాని నాసుతుఁ గావు దేవ” యం
చకుటిలబుద్ధి వేడుకొనె; ♦ నట్టలె వ్యాధియు వాని సోఁకి పు
త్రకుఁడును వ్యాధిఁబాసె; నొక ♦ రాతిరి ప్రాణము వాసె బేబరుఁ.

క॥ ఘనశౌర్యుఁడు సంగ్రాముని వెనుక నెతని సుతులు రత్న ♦ విక్రమసింహుల్
మనుజేంద్రులై మహీతలమును బరిపాలించి రధిక ♦ మోదముతోడఁ.

§ On the 16th March the attack commenced by a furious onset on the centre and right wing of the Tartars and for several hours the conflict was tremendous. Devotion was never more manifest on the side of the Rajput attested by the long list of noble names amongst the slain as well as the bullets of their foe, whose artillery made dreadful havoc in the close ranks of the Rajput cavalry, which could not force the entrenchments, nor reach the infantry which defended them. While the battle was still doubtful, the Tuar traitor, who led the van went over to Baber and Sanga was obliged to retreat from the field which in the onset promised a glorious victory; himself severely wounded and the choicest of his chieftains slain. Sanga Rana was of the middle stature but of great muscular strength. He was celebrated for energetic enterprise, of which his capture of Muznffar, King of Malwa, in his own capital is a celebrated instance; and his successful storm of the almost impregnable Rinthum-bhor, though ably defended by the imperial general Ali, gained him great renown. Had he been succeeded by a prince of his foresight and judgment, Baber's descendants might not have maintained the sovereignty of India. A cenotaph long marked the spot where the fire consumed the remains of this celebrated prince.

“Annals of Mewar.

మ॥ అనలాస్త్రంబులు వాడినన్ జయము త ♦ ధ్యంబంచు నావిక్రముం
డును గొన్నింటిని దెచ్చె; వీరభటులెం ♦ తో మూర్ఖులై “వీనిఁ జే
కొన మశ్వంబుల నుండియున్ దిగము నీ ♦ కున్ గూర్చు నెవ్వారిన్
న నియోగింపుము వీనిఁబూన్ప” నని మం ♦ దప్రజ్ఞులై యాడుచున్,

92

చ॥ పెడమొగమైన నన్యులను ♦ విక్రముఁడున్ నియమించె; సేనలున్
జెడె నిరుపాయలై యొకరి ♦ నిన్ మఱియొక్కరు మెచ్చకుండ; నీ
దుడుకుఁదనం బెఱింగి ‘బహా ♦ దూర’ను ఘూర్జరదేశ భర్తయున్
వెడలె మహాచమూతతులు ♦ వెంటఁ జనంగను జిత్తురిన్ గొనన్.

93

మ॥ తమ శత్రుఁడొకఁ డిప్పు చిత్తురిపయిన్ ♦ దండెత్తునన్ మాట శ్రో
తములన్ సోకిన రాజపుత్రనృపులున్ ♦ దౌదవ్వు లందుండి సై
న్యములన్ దోడ్కొని వచ్చి రొండొరువు లు ♦ తర్భేదముల్ లేక; డౌ
దములన్ జిత్తు రనంగ నెంత యభిమా ♦ నం బున్నదో వారికిన్!

94

సీ॥ రాద్ర కేసరి కేస ♦ రముల నుమ్మెలలూఁగు నతిబలాఘ్యులు దేవ ♦ రాధిపతులు
కులపర్వతముల డీ ♦ కొని పిండిగాఁజేసి యంబుధిఁ గలుపు ఝూ ♦ లావనీంద్రు
లుంకించి తాకిన ♦ నుద్వీతలాబు పై కెగిరించు సోనెగు ♦ జ్ఞేశ్వరులును
ఘాలాక్షుతో మెడ ♦ పట్టులు పట్టి గెల్వంగఁ జాలిన హర ♦ వంశ్యమణులు

గీ॥ జగము సర్వసంహారము ♦ సలుపఁ గలుగు నసమ శౌర్యులు చోండావ ♦ దన్వయులును
నడచు సంద్రంబు లనఁగ సై ♦ న్యములఁ గొనుచు వచ్చి చేరిరి చిత్తూరు ♦ పట్టణమ్ము.

గీ॥ పదము వెనక మఱల్పని ♦ పటు పరాక్ర మైకధన్యులు గొలువ ను ♦ రేశమల్లు
సుతుఁడు భాగ్జీ తరలివచ్చె; ♦ నితఁడు బాడబానలముఁ బాట్రమింగు మ ♦ హాభుజుఁడు.

గీ॥ అఖిల జగములలోని శౌ ♦ ర్యంబు ముద్దచేసి దుర్గంబునిడ నుం ♦ చినను గాని
సూరులగు పరంగుల పిరంఘులకు ముందుఁ దూఁచుకొన రాయి నిలుచుట ♦ దుర్లభంబు.

సీ॥ లాభిఖాన్ బిరుద మ ♦ లంకరించెడు ప్రోడ గోతులు త్రవ్వించి ♦ కూరి మగదా
వహ్ని రవుల్ కొల్పి ♦ పగిలించె; నీతఁడు బహదూరుశాహి సే ♦ వలను దనువు
పోర్చుగీసు పరంగి; ♦ మునుపు వాస్కోడిగామా మోట నరుదెంచె; ♦ మందు గుఱు
పరగించి యగ్నిప ♦ ర్వణము పొంగినయట్లు పొంగించి బహుమర్గ ♦ ములనుగూఁతెచ్చె;

- గీ॥ వైరి దుర్భేదమైన చి ♦ తూరుకోట దక్షిణపు గోడ పగిలి రం ♦ ధ్రంబు పడియె;
 గీ॥ నూర్జిత జగన్నుత పరాక్ర ♦ మాన్యునుం డరాతులను దాకి యర్జున ♦ రావు మడిసె.
 గీ॥ ఐదు వందలు హరవంశ్యు ♦ లతని తోడఁ బడిరి; మధ్యాహ్న మార్తాండు ♦ పగిది మండి
 యరులఁ దాకి దుగ్గారాయఁ ♦ డస్తమించె నఖిల చోండావదన్వయు ♦ లనుసరింపఁ.
 గీ॥ అవల దేవరభటులు ఝా ♦ లాన్వయులును జీవము లొసంగి; రంత భా ♦ స్త్రీయు వచ్చి
 ప్రళయకాలాంతకునిఁబోలు ♦ భటులఁ గూడి కదన మొనరించి పండె నా ♦ గండిదండ
 సీ॥ తరువాత రాజమా ♦ తయు జవాహిరిభాయి రాఠోడుసుత తను ♦ త్రాణ ఖడ్గ
 ములనూని యాస్థలం ♦ బునఁ బోరి మడిసె; నవ్వెలఁది కీర్తిని జరి ♦ త్రల సునగ్గ
 పఠమాక్షరముల వా) ♦ సిరి పూజ్య లాదినం; బంతలో దర్గ మా ♦ వంత యవల
 విఠిగె; లోపలి వీర ♦ వరుల సంఖ్యయుఁ దగ్గె; నుదయసింహకుమారుఁ ♦ డొకఁడు తఱ
 గీ॥ రాజవంశ మంతయు రణా ♦ గ్రమున మ్రగ్గె; నతని సురధానిరాయల ♦ కప్పగించి
 వెలికి దాటించి మిగిలిన ♦ వీరు లొక్క స్థలము చేరిరి కార్య ని ♦ శ్చయము కొఱకు.
 సీ॥ గందపుక మంచి చె ♦ క్కల నొక్కప్రోవుగాఁ గూర్చి తైలము పోసి ♦ కుప్పలుగను
 గర్పారరజము పైఁ ♦ గప్పి యగ్ని రగిల్చి వెలఁదులు పదమూఁడు ♦ వేలమంది
 జలకంబు లాడి దు ♦ వ్వలువలు సొమ్ములు దాలిచి పూచిన ♦ తంగెడు లటు
 వెడలి పెండ్లికిఁ బోవు ♦ విధమున గుంపులై చిఱునవ్వు మోముల ♦ సిరుల నింప
 గీ॥ బంగరు సలాక లటు పా ♦ వకునిఁ జొచ్చి; రీవెలఁదులఁ గట్టావతీ ♦ దేవి నడిపె;
 నానె యుదయసింహకుమారు ♦ ననుఁగుఁ దల్లి మర్జయాన్వనరాయని ♦ తోడఁబుట్టు.
 మ॥ తమ కాంతామణులెల్ల వహ్నిఁ బడి మ్రం ♦ దన్ దేవరస్వామి మ
 ర్గమునందుండిన యోధులన్ గొనుచు సూ ♦ ర్యద్వారమున్ దీసి సిం
 హముమాడ్కిన్ వెలిదూకి శాత్రవులు చీ ♦ కాకొంద వర్తించి నై
 న్యములున్ దానును నిర్విశేషముగ నం ♦ తంబొందె నవ్వేళలో.

❀ Rao Arjun was this prince, who was blown up at the Chitore boorj. The Boondi bard makes a striking picture of this catastrophe in which the indomitable courage of this prince is finely imagined "Seated on a fragment of the rock disparted by the explosion of the mine, Arjun drew his sword and the world beheld his departure with amazement.

చ॥ దురము భయంకరంబగుచు ♦ దుర్గము నిల్వడటంచుఁ దోచు ముం
దర, నవరత్న సంతతులు ♦ దాఁపిన తోరము, రాజ్ఞి, ఢిల్లీ భూ
వరు కడ కంపె; గర్జములు ♦ వచ్చిన యప్పుడు రాజపత్ను లీ
కరణి నొనర్చి సాయమును ♦ గాంచుట వాడుకయై తనర్చెడున్.

104

శా॥ వీరుల్ ముప్పదిరెండు వేలు సమరో ♦ రివ్ కో వ్రాలి ప్రాపించి ర
వీరస్వర్గము; దుర్గమున్ యవనభూ ♦ భృన్మోళియున్ జొచ్చి శౌ
ర్యరూఢిన్ నివసించె; సంతటను “నై ♦ న్యంబున్ మఱల్పించి చి
త్తారు వీడు”మటంచు వచ్చెను హుమా ♦ యూన్ పాదుషా యాజ్ఞయున్.

105

సీ॥ పరిసరగ్రామ సం ♦ వాసినులగు వెలందులు వేయిమంది యా ♦ తోరము నొక
కనకపుం బల్లెరం ♦ బున నుంచి పూవు లక్షతలుచు బెట్టి పూ ♦ జల నొనర్చి
నడచుచు వెల్లి యం ♦ దలు ఢిల్లీ జేరిరి; హుమాయూను వంగదే ♦ శమున నుండె;
నటకేగి దర్శించి; ♦ రతండు హర్షించి హస్తమున రక్షాబంధ ♦ నము నొనర్చి

గీ॥ “సారస దళాక్షులార! యీ ♦ తోర మంది నపుడె కల్లావతీదేవి ♦ కన్న నైతి;
నామె నాచెల్లె; లుదయసిం ♦ గల్లుడయ్యె; వారి సేమమె నాసేమమై రహించు. 106

గీ॥ భువన వంద్యుండు సంగ్రామ ♦ భూపమణికి ముందు మాత్రాడి కూర్చిన ♦ కుందు దీఱ
నతని దేవేరిని గుమారు ♦ నాదరించి నా మొగల్ వంశమును బావ ♦ నం బొనర్చు. 107

⊙ The Rajpoot dame bestows with the Rakshi the title of adopted brother and while its acceptance secures to her all the protection of a Cavalier Servante, scandal itself never suggests another tie to his devotion. He may hazard his life in her cause, and yet never receive a smile in reward, for he cannot even see the fair object, who, as brother of her adoption, has constituted him her defender...
... The acceptance of the pledge and its return is by the katchli or corset of simple silk or satin or gold brocade and pearls. In shape or application there is nothing similar in Europe and as defending the most delicate part of the structure of the fair it is peculiarly appropriate as an emblem of devotion. A whole province has often accompanied the katchli and the monarch of India was so pleased with this courteous delivery in the customs of Rajasthan on receiving the bracelet of Karnavati which invested him with the title of her brother and uncle and protector to her infant Udai Singh, that he pledged himself to her service “even if the demand were the castle of Rinthumbhor.” Humayun proved himself a true knight and even abandoned his conquests in Bengal.

గీ॥ అఖిల నృపులకుఁ బాదుషా ♦ యనుటకన్న రాజపుత్ర మహాదేశ ♦ రాజమ
కన్న యనుటయె కడు గౌర ♦ వాస్పదంబు; పయనమై వత్తు; బహదూరు ♦

మ॥ స్ఫురదీదీవరనేత్రలార! యిక నా ♦ పుణ్యంబు వర్ణింపఁగాఁ
దరమే! నేటి విపత్తు దీర్చుటకు నిం ♦ ద్రప్రస్థమేయైన భా
గ్య రమాక్రాంతము నాదు రాజ్యమయినన్ ♦ గాదేని నాప్రాణమ
పురమోత్కృష్టగుణాధ్య పాదముకడన్ ♦ భక్తి సమర్పించెదన్.”

మ॥ అని శీఘ్రముగ వచ్చి చూచి “యిటఁ గా ♦ ర్యం బంతయున్ మించిసో
యెను; దుర్గం బరిచేతఁ జిక్కెను; బలం ♦ బెల్లన్ నశించెన్; గృహ
ఖని నన్గోరిన దొడ్డతల్లియగు నా ♦ కర్ణావతీదేవి యే
మని చింతించెనొ; మందభాగ్యులకు నే ♦ లా దక్కుఁ దత్సేవనల్.

మ॥ అకటా! సూర్యుడు వంశక్షరయట; క్షీ ♦ రాబ్ధిన్ వలెన్ బూజ్యమై
యకలంకంబగు గొప్పవంశమట; ధ ♦ న్యాత్ముడు సంగ్రామసిం
హు కుటుంబంబట; సుంత సాయపడఁగా ♦ నొక్కొంత తావున్నఁ బా
యక మత్కీర్తి వెలింగియుండుఁగద బ్ర ♦ హ్మంజైక సుస్థాయిగన్.

సీ॥ “ఆతల్లిమాఱు త ♦ దాత్మజుఁ గొలిచి దేహము ధన్య మొనరింతు” ♦ నని తా
‘చిత్తూరుపురి విన ♦ ర్దించి ఘూర్జర మేగు’ మని బహదూరుషా ♦ కాన తా
నామూర్ఖుడు తదాజ్ఞ ♦ నొదలఁదాల్చక సమర సన్నాహముల్ ♦ జరుపఁ
బాదుషాఁ తుదిలేని ♦ బలములతో దుర్గమును నాల్గునైపుల ♦ ముట్టడించె;

గీ॥ నామహాసేనఁ జూచి భ ♦ యంబు లేచి నీరు సోకు నుప్పటులఁ గ ♦ న్నింప
బలముతో బహదూరు; మా ♦ శ్వమును ఘూర్జరము హుమాయూన్ జయిం

[మ

గీ॥ వెదకి విక్రమసింహుని ♦ విభుని జేసి యాహుమాయూను ఢిల్లీకి ♦ నరిగె; విక్ర
మావనీశుని పిదపఁ బ్ర ♦ జాళు లెల్లఁ బృథ్వివిభుని జేసిరి వన ♦ వీరసింహు

సీ॥ జననంబు క్రూర ము ♦ ష్కర తురుష్కుకులంబు! భావమో రాజ్య సం ♦ పా
ప్రాయమో సకలప్ర ♦ పంచంబు తనదని పోరాడ వలసిన ♦ పూర్ణ వయస
నరిది రాజాస్థాన ♦ మాకర్షకము! కాని రాణి యర్థింప సా ♦ భ్రాత్ర మూ
వంగభూమిని దన ♦ పనిమాని యొకవేయి మైళ్లగుడెంచి ధ ♦ ర్మము వరించి

- గీ॥ స్వకులు బహదూరు శిక్షించి ♦ పంచి దేశమందు భయమును డించి సా ♦ ఖ్యంబు నించి
వట్టిచేతుల వెనుకకు ♦ వచ్చె! నెట్టి సరళ హృదయుండో! హుమయూను ♦ చక్రవర్తి!
- సీ॥ వనవీరనృపుడు పా ♦ లన మశాత్రవముసేయ నుదయసింహుఁ గూ ♦ ల్పను దలంచె;
బున్నా యనెడి దాది ♦ ముందెట్లొ సడివట్టి యొకపూలబుట్టిలో ♦ నుదయసింహు
నుంచి భటులచేత ♦ నూరివెల్పుల కంపె; దనపుత్రు నుంచె ద ♦ ణ్ణానమందు;
వనవీరుఁ “దుదయసింహుని జూపు”మని వచ్చె; సతి నిజాత్మజుఁ జూపె; నతఁడు పొడిచె;
- గీ॥ బుత్తేశోకము దిగమింగి ♦ పున్న వెడలి స్వామి నొకినుంచి దేశదే ♦ శములు తిరిగి
వర్తకుం ‘డసాసా’ కడ ♦ వానిఁ జేర్చి సకలలోకైక విఖ్యాతి ♦ సంతరించె. 115
- క॥ తను నెంత కాచి కుడిపినఁ దనసుతుఁ బరుసుతుని కొఱకు ♦ దారుణ ఖడ్గం
బునఁ జీల్చు గనిన వెలదులఁ వినియుంటిమె! పున్నఁ దప్ప ♦ వేతొకదానికొ. 116
- మ॥ వనవీరుండు ప్రజావిరుద్ధముగ భూ ♦ భాగంబుఁ బాలింపఁ దీ
రని కష్టాంబుధిలో మునుంగుచు జన ♦ వ్రాతంబు సంగ్రామసిం
హునిపుత్రుం డతిదూరగుం దుదయసిం ♦ హుఁ దెచ్చి చిత్తూర్పురం
బున రాణా నొనరించెఁ బూర్వవిభనం ♦ బుక నిల్చు గాంక్షించుచుకొ. 117
- గీ॥ సమరోత్సాహము లేదు; విక్రమకళా ♦ సంపత్తియుకొ లేదు; దు
ర్దమధైర్యోన్నతి లేదు; చిత్తురుమహా ♦ రాజ్యంబుఁ బాలింపఁ బూ

§ Rana Udai Singh ascended the throne in A. D. 1541-1542.

“Woe to the land where a minor rules or a woman bears sway” explains the last of the great bards of Rajasthan; but where both were united as in Mewar, the measure of her griefs was full. Udai Singh had not one quality of a sovereign; and wanting martial virtue, he was destitute of all. Yet he might have slumbered life away in inglorious repose during the reign of Humayun or the contentions of the Pathan usurpation; but unhappily for Rajasthan, a prince was then rearing, who forged fetters for the Hindu race, which enthralled them for ages; and though the corroding hand of time left but their fragments, yet even now though emancipated, they bear the indelible marks of the manacle; not like the galley slaves, physical and exterior; but deep mental scars, never to be effaced. Can a nation which has run its long career of glory be regenerated? Can the soul of the Greek or the Rajpoot be reanimated with the spark divine, which defended the Kangras of Chitore or the pass of Thermopylae? Let history answer the question.

జ్యమయా సద్గుణమొక్కఁడేనియు రహిం ♦ చక్షబోదు; వైయాఘ్రగ
ర్భమునకా మేకవిధంబునకా బొడమె సం ♦ గ్రామేంద్రు గర్భమునకా.

118

● మ॥ ఉదయాస్తాచల మధ్యగంబగు జగం ♦ బుట్టుఁతలూఁగించె బె
ట్టిమఁడౌ పుత్రుఁడు; ఘోర సంగర కిరీ ♦ ట్రిపాయుఁడై కీర్తనం
పద నార్జించెను దండ్రీ; యెట్లితఁడు మే ♦ వాడ్రాజ్య మందారశా
ఖఁ దినంజొచ్చిన పుష్పియట్లు వొడమెకా ♦ గీర్తిక గళంకించుచుకా.

119

చ॥ వరుసగ ముప్పదేం డ్లితఁడు ♦ పాలనముకా బొనరించె; నందులో
నిరువదియైదు శాంతముగ ♦ నెట్టులొ సాఁగె; ననంతరమునకా
దరతరముల్ తపింపఁదగు ♦ దారుణ ఘోర విషత్తు దేశముకా
బారిగొని గౌరవంబు నుడి ♦ పోవఁగఁజేసె నరుంతుదమ్ముకా.

120

మ॥ అనఘుకా విక్రమసింహు భూరమణుఁ జే ♦ యకగర్భి ధిశ్లోపురం
బునకేగెకా హుమయూను; వంగమున రా ♦ ణ్ముఖ్యుండు సామంతుఁడై
చను పేర్థాను స్వతంత్రరాజ్యమును సం ♦ స్థాపింప యత్నించినాఁ
డను వార్తల్ విని పాదుషా వెడలె సై ♦ న్యాయత్తుఁడై వానిపై.

121

ఉ॥ అంతములేని సైన్యముల ♦ నంబుధి చాడ్చున నిల్పియున్న సా
మంతుని దాఁకి పోరుట ప్ర ♦ మాదకరంబని సంధి గోరి వృ

● But the magnitude of the peril confirmed the fortitude of Pratap, who vowed in the words of the bard to make his mother's milk resplendent: and he amply redeemed his pledge. Single handed, for a quarter of a century did he withstand the combined efforts of the empire; at one time carrying destruction into the plains, at another flying from rock to rock feeding his family from the fruits of his native hills, and rearing the nursing hero Umra amidst savage beasts and scarcely less savage men, a fit heir to the prowess and revenge. The bare idea that the son of Bappa Rawal should bow the head to the mortal man was insupportable; and he spurned every overture; which had submission for its basis or the degradation of uniting his family by marriage with the Tartar, though lord of countless multitudes... The brilliant acts he achieved during that period live in every valley, they are enshrined in the heart of every true Rajput, and many are recorded in the annals of the conquerors. To recount them all, or relate the hardships he sustained, would be to pen what they would pronounce a romance, who had not traversed the country where tradition is yet eloquent with his exploits, or conversed with the descendents of his chiefs who cherish a recollection of the deeds of their forefathers and melt as they recite them, into many tears.

"Annals of Mewar".

తాంతము నంపె; 'పే'ర్కులుఁడు • తానును సమ్మతి చూపె; గ్రుంకఁ బ్రొ
ద్దంతట; రెండుసైన్యములు • నచ్చట నిల్చెను నిద్ర నొందఁగన్.

122

చ॥ కొసరి కసాయి మేకలను • గొంతులు గోయు విధాన, మారీయున్
మసఁగిన యట్లు, మృత్యువది • నాలుక సాచిన భంగి, ఢిల్లినై
న్యసమితిపైన వ్రాలి తును • మాడఁగఁ జొచ్చిరి నిద్రవోవుచు
దు సమయమందె వంగసుభ • టుల్ తమనాథుని యాజ్ఞ పెంపునన్.

123

మ॥ హుమయూ నంతటఁ బాటె ఢిల్లీ దెస; క • త్యుగ్రుండు పెర్ఖా ససై
న్యముగా వెంటను దాఁకె; నేమియును జే • యన్ లేక యందండు మా
గ్గమునన్ జక్కిన వారిఁ జేర్చుకొని పా • టన్ జొచ్చె; బాంచాలదే
శము డాయంగనె రెండుసైన్యములకున్ • సంగ్రామ మయ్యెన్ వడిన్.

124

సీ॥ రణమంచు వినిన మ • రణమంచు బెదరి దిజ్జార్గంబులకుఁ గొంత • మంది నడువ!
సమద శాత్రవ పరా • గము దృష్టిగతమైన మది కలంగియుఁ గొంత • మంది పాట!
విమతసైన్యము దర్శ • సము దండధరదర్శనంబని యడలి కొం • దలు తొలంగ!
మొదటి పిరంగి చ • ప్పడయినంతనె గుండె లవిసి నీరయి కొంద • టవలి కుటుక!

గీ॥ నాహుమాయూను త్రోవలో • నడ్డమైన జనులఁ జేరిచి చేసిన • సైన్యమెల్లఁ
జేయి జారిన కడవయై • ఛిన్నమయ్యె! పేరుఖాన్ ఢిల్లీఁ బట్టాభి • ప్పిక్తుడయ్యె! 125

మ॥ చముపుల్ లేక మహామహీవలయ రా • జ్యం బూడిపోవంగ నా
హుమయూనున్ వెనువెంటనే తగిలి లా • హోర్ డాకఁ బోనీక సై
న్యములన్ జేకొని, పేరుఖాను తఱిమెన్; • వాడంతటన్ దేశదే
శములన్ గ్రుమ్మరె నచ్చేటేనిఁ దలదా • చన్ వచ్చు సంచాసనో.

126

మ॥ స్తిమితత్వంబు వహింపకేగి యొకచో • 'పేకల్లి'యన్ బారసీ
క మహాయోగిని గాంచి యాతఁ డడుగం • గాఁ దెల్పె నాత్మీయవృ
త్తము; దత్సన్నిధినున్న వానిసుత "యు • ద్వాహమ్ము గావించుకొం
దు మహాభాగుని వీని నే"నన, నతం • డున్ వాని కిచ్చెన్ సుతన్.

127

సీ॥ ఏలుటకు మహామ • హీతలంబది లేదు! కొలుపుసేయఁగ భట • కోటి లేదు!
కాంచనాదిక ధన • గ్రామంబులును లేవు! సముదార దివ్య భో • గములు లేవు!
వసియింపఁగా మేటి • భవనంబులును లేవు! తాల్ప ననర్హవ • స్త్రములు లేవు!
వాహ్యాభి యొనరింప • వాహనంబులు లేవు! శ్రమదీఱ గంట వి • శ్రాంతి లేదు!

గీ॥ కేవలము హుమాయూన్ పడుఁ క్లేశమెంచి మనసు గరగించు సౌజన్యమహిమఁ గాంచి
కోరి యర్థాంగమును బంచు ఁ కొనియె! నెట్టి పావనాత్మికయో 'హమీ ఁ డా' వధూటి.

మ॥ వనిత యోధులఁ గొంచు యోధపురభూ ఁ పాలున్ సమీపింప, వ
ద్దనె నాతండు; జసల్ మియర్ ప్రభుఁడు పొ ఁ మ్మంచాడె; మర్వార్ నృపుం
డును బంధింపఁగఁ జూచె; గొన్ని నెల లి ఁ ట్లుక జెల్ల రారాజు చే
రెను దూరమ్మున సింధుదేశపుటెడ ఁ రిన్ దైవము దూఱుచున్. 129

సీ॥ వైశానర జ్వల ఁ జ్వాలాసమూహంబు చిమ్మి సూర్యుఁడు ప్రకా ఁ శించుచుండ!
నుర్వీతలంబెల్ల ఁ నుట్టుఁతలూఁగ జృంభించి వాయువు పెల్లు ఁ వీచుచుండ!
సుడికట్టి మండుటి ఁ సుక లేచి మిన్నంది వ్రాలి పాంథుల ముంచి ఁ నైచుచుండ!
బెక్కుయోజనములు ఁ వెడలిన నాల్కపైఁ జేర్పఁ జక్కయు నీరు ఁ చిక్కకుండ!

గీ॥ నరులు దఱుమంగ! ననుచరు ఁ లంతమొంద! స్వస్థ సౌధంబుల వసించి ఁ పరమ సుఖము
మీఁదగు నిండుచూలా లె ఁ డారి యంచు నాహమీదాలతాంగి యె ఁ ట్లరుగ నేర్చె!

గీ॥ రాచటికమది బరువయ్యె ఁ రాజమాళి; కనుచరత్వంబు బరువయ్యె ఁ ననుచరులకు;
నున్న వారెల్ల బరువైరిఁ మొటియలకు; నొక హమీడ మాత్రము చలింపకయె నిలిచె.

మ॥ హుమాయూ నెక్కిన యొంటెయున్ మడిసె న ఁ త్యుగ్రాతపవ్యాప్తి; గూ
రిమి భృత్యుండని యొంటె నిమ్మనుచు టా ఁ ర్డి బేగు నర్థించె; గూ
రమతిన్ వాఁడు తిరస్కరించిచనె; నిం ఁ ద్రప్రస్థరాజ్యంబుఁ బూ
ర్ణముగా నేలినమేటి నీరమున క ఁ న్నన్ బల్చనయ్యెన్ గటా! 132

గీ॥ తురకతేనికిఁ గష్టముల్ ఁ పెటిఁగెఁ గాని పెక్కు విశ్వయత్నములు స ఁ ల్పినను గాని
కానరాదయ్యె వట్టివె ఁ క్కసము తక్క! నిండుదప్పి నార్పఁగ నొక్క ఁ నీటిచుక్క. 133

గీ॥ చూలుపండిన యాహమీ ఁ దాలతాంగిఁ జిచ్చుటెండ తెడారిలోఁ దెచ్చుటెల్లఁ
బూఁచపిందెల క్రొమ్మావి ఁ మొక్క నకట! తీవ్ర దాహాగ్నిలో నీడ్చి ఁ తెచ్చుటయ్యె.

సీ॥ శడిలేక యెండి కొ ఁ టడు గట్టి నాల్క నాభినిఁజేర దిగగుంజ ఁ కొనుచుఁబోవ!
నెంతేని జలియించి ఁ హృదయకోశంబట్టె కుత్తుక కెకతొట్టు ఁ కొనుచురాగ!
మెదడు నీరసమయి ఁ ప్రిదిలి వైత్యోద్రేకమునను బ్రలాపసం ఁ ధిని వెలార్ప!
క్షీతితలంబెల్ల మ్రిం ఁ గినఁగాని తీరబో దనిపించు మరణవే ఁ దన కలుప!

గీ॥ నున్న కష్టంబు లట్టులే ఁ యుండ యవనభటులు దాహంబునకు నీరు ఁ వడయలేక
పిచ్చియై త్రియుఁ గేకలు ఁ వేసికొనుచుఁ బాడి రెల్లెడ నినుకయె ఁ డారి నడుమ. 135

❁ చ॥ కనిరొకబావి వేకువనె ♦ కన్నులపండువు గాఁగ; దాన మో
టనిడి జలంబు దోలెడు నె ♦ డన్ వడి నెద్దలఁ దోలుకొంచుబో
వునతని కొక్కచోఁ ‘బయికి ♦ బొక్కెన వచ్చె’నటంచు మాటలుక
వినఁబడఁబోమిఁ బెద్ద రణ ♦ భేరిని గొట్టుటవశ్యమై తగెన్. 136

సీ॥ అతిదాహమున నోరు ♦ లట్టైతెఱచియున్న జనులు బొక్కెన నూయి ♦ కొనను నిలిచి
నిలువకమున్నె దా ♦ నిపయిన్ బడి జలంబుఁ ద్రావఁబోవఁగ దాని ♦ త్రాడు తెగుచు
బావిలో బొక్కెన. ♦ పడె; దానివెంటఁ గొందఱు నూతఁ బడిరి; కొం ♦ దఱు మహోగ్ర
తాపమోర్వక సైక ♦ తస్థలిఁబడి మ్రగ్గి; రికఁగొంద తానూయి ♦ నెక్కి దూకి;

సీ॥ రంతఁ గొందఱు చేది తో ♦ యంబుఁద్రావి గుండె బరువెక్కి కూలిరి; ♦ కొందఱెట్లొ
‘యమరకొట’కు నాటి సా ♦ యంతనంబు నడచి కన్గొని రచటిరా ♦ కాప్రహారు 137

మ॥ మనుజాధీశుఁడు వారినందఱను స ♦ న్మానించె సౌఖ్యంబెల
ర్పను; నైదున్ బదివందలున్ నలువ దా ♦ పై నింక రెండైన యే
టను నాకార్తిక జీవవారము ‘హమీ ♦ డాభానుబీగంబు’ పు
త్రుని సీల్లాడె నుదాత్తలక్షణయుతున్ ♦ దుర్వార తేజోనిధిన్. 138

శ్లో శా॥ పెద్దల్ గోత్రజు లక్కుమారకునకున్ ♦ బ్రీతిన్ “మహమ్మజ్జల”
లుద్దీ నక్కసు” నామ ముంచిరి; హుమా ♦ యూన్ పాదుషా చూచి యా

❁ On the fourth day of their retreat they fell in with another well, which was so deep that the only bucket they had, took a great deal of time in being wound up and therefore a drum was beat to give notice to the cassilas when the bucket appeared that they might repair by turns to drink. The people were so impatient for the water that as soon as the first bucket appeared, ten or twelve of them threw themselves upon it before it quite reached the brim of the well by which means the rope broke and the bucket was lost and several fell head long after it. When this fatal accident happened the screams and lamentations of all became loud and dreadful. Some lolling out their tongues rolled themselves in agony on the hot sand while others precipitating into the well met with immediate death.
‘Annals of Mewar’.

§ On this Humayun ordered the musk bag to be brought and having broken it on a China plate he called his nobles and divided it among them as the royal present in honor of his son's birth. This event, adds Jowher, diffused its fragrance over the whole habitable world.
“Colonel G. B. Malleson C. S. I.”

మ

ముద్దుంగుట్టుని కీర్తివల్లి దెసలన్ ♦ బుస్సింపఁ గాంక్షించుచున్
ముద్దల్ ముద్దులు పంచె నాపులకు స ♦ మోదమ్ముమై గన్తురన్.

చ॥ తనుఁ గడుఁజేరఁదీసి తల ♦ దాచుకొనన్ నెలవిచ్చి పేర్చి నె
కొనఁగ మెలంగు నయ్యమర ♦ కోటనృపాలునియొద్ద నాత్మమో
హనసతియా హమీదను ని ♦ జాత్యజు నక్కరు నుంచి వెంట న
య్యనుచరులేగుదేరఁగఁ బ్ర ♦ యాణమొనర్చె నతండు వెండియుఁ.

న

మ॥ త్వరమై నాతఁడు పారసీకమును గాం ♦ ధారంబు కాబూల్ వసుం
ధరలన్ జేకొనెఁ గాని రాజ్యము స్థిర ♦ త్వం బూననే సాగె; నీ
కరణిన్ గాఁ బదునాలుగేడులు మహా ♦ కష్టంబులన్ బొంది వం
దురె; నీలోపలఁ గొన్నిమార్పు లచటన్ ♦ దోతెంచె ఢిల్లీ పురన్.

గ

మ॥ అల పేర్థాన్ బలశౌర్యశోభితుఁడు రా ♦ జ్యంబెల్లఁ గౌశల్యముల్
వెలయన్ బాలనచేసె; వానిపిదపన్ ♦ బృథ్వీశ్వరుల్ చాలదు
ర్యలులున్ గ్రూరులు నొట రాజ్యమది స్థై ♦ ర్యంబూడె; గొన్నేండ్ల క
వ్వల రాజయ్యె 'సికంద'; రీతఁడు సురా ♦ పానక్రియాలోలుడౌ.

క

న

మ॥ స్థితి యిట్లుండుటెఱింగి దండుగొని డా ♦ నెన్ దా హుమాయూను; తూ
రతముం డుగ్రపరాక్రమక్రముఁడు బై ♦ రాంఖాను వచ్చెన్ జహూ
పతి; పండ్రిడవయేటనున్న సుతుఁడ ♦ క్బర్ గూడ నేతెంచె; ను
ద్ధతిమై యుద్ధము సాగె ఢిల్లీని సికం ♦ దర్ హా చమూపాభితో.

గ

మ॥ కడులేబ్రాయపుఁ జన్నిక్కుఱుడగు న ♦ క్బర్ ముందు నిల్చుండి యె
క్కుడు శౌర్యం బుసికొల్పి పూన్పు సుభటుల్ ♦ ఘోరంబుగాఁ దాకి ర
య్యెడ ఢిల్లీపతి యోడి పాటె; విజయం ♦ బింపారఁ జట్టాభిషి
క్తుఁడునయ్యెన్ హుమాయూన్ నిజాపులును సు ♦ తోషించి యుష్పంగఁగన్.

క

సీ॥ 'పేర్మాడలం'బను ♦ స్నిగ్ధసాధంబున హుమాయూను గూర్చుండి ♦ యొక్కనాఁడు
పొత్తముల్ చదువున ♦ ప్పడు ప్రార్థనముచేయు కాలంబుఁ దెలుపుచు ♦ గంట మ్రో
వడివడి దిగిరాఁగ ♦ దొడఁగె నాతఁడు; నునుపై యున్న మెట్లపై ♦ నడుగు జాతెఁ;
బైనుండి క్రిందికిఁ ♦ బడుట గాజవిధానఁ దలయెల్ల వేయి వ్ర ♦ క్కులుగఁ బగిలె;
గీ॥ నవలఁ బంజాబునందున్న ♦ యక్ష్మ రటకు వచ్చె; బమనై దువందలే ♦ బదియు నాట
నగు శరత్తున నతనిఁ గ ♦ ల్యాణపురిని ఢిల్లీ పతిఁజేసి రుద్యోగు ♦ లెల్లఁ గలిసి.

క

గ

॥

- ౫॥ ప్రవిశేషోగ్ర సమగ్రవిక్రముఁడు “బై ♦ రాంఖాను” త్వాత్రైకధ
 ర్మవిమం! డాహామయానుకోడలు సలీ ♦ మాదేవిఁ బెండ్లాడి బాం
 ధవుఁడై యక్కరు బాల్యమూడి తరుణ ♦ త్వం బొందునందాఁక రా
 జ్యవిధానంబును నిర్వహింపఁదొడఁగెన్ ♦ సంరక్షకుండై తగన్.
- ॥ కాశ్మీరమందు సి ♦ కందరుశాహి సైన్యము ప్రోవుచేసి ర ♦ ణంబుఁ గోర,
 నచటఁ గాబూలులో ♦ నక్కరు ప్రతినిధి తరుణంబు వీక్షించి ♦ తిరుగఁబడఁగ,
 మాశ్వదేశాధీశ ♦ మణి ఢిల్లీపైఁబడు టెప్పు డెప్పుడటంచు ♦ నెగురుచుండఁ,
 బులివంటిప్రోడ హే ♦ ముఁడు త్షణత్షణమును దండెత్తిరాఁ గాలు ♦ ద్రవ్యచుండ,
- ॥ నల్ల కాబూలుకొఱకేగ ♦ ఢిల్లీ ప్రోవు; ఢిల్లీకై చూడఁ గాబూలు ♦ చెల్లిప్రోవు;
 పెనుక నూయి ముందర గోయి ♦ యనుటయయ్యె శౌర్యధనుఁడు బై రాంఖాను ♦ సైన్యపతికి
- ॥ తొలుత సికందరుశాహిని గలియుచు బై రాముఖాను ♦ కల్యాణారణ
 స్థలమున నోడింపఁగ నతఁ డలఘుగతి శివాలకన్రు ♦ లందున డాగెన్. 148
- ॥ లక్ష పదాతి ద ♦ శంబు కరుల్ వేయి తనవెంట నేతేర ♦ దండు వెడలి
 హేముఁ డాగ్రాపురి ♦ కేగి చేకొనె దాని; నవల ఢిల్లీపురం ♦ బాక్రమించె;
 బై రాముఖానుఁ డ ♦ క్బరు ససైన్యముగ సిద్ధంబై రి పానివ ♦ ట్టంబు నొద్ద;
 నుభయసైన్యములకు ♦ యుద్ధం బెసఁగె; దురుష్కులు శత్రుసేన వ్ర ♦ య్యలుగఁజేసి
- ॥ హేము బంధించుకొనుచు బై ♦ రాముఁజేర్చి; రతఁడు కారుణ్యమును మాని ♦ యక్కరుఁ గని
 “శత్రుశేష ముపద్రవ ♦ సమితిఁ దెచ్చు! శీఘ్రముగ వీనిమ స్తంబుఁ ♦ జెండు”మనియె.
- కా॥ “నామే ల్గూర్చి వచించు నీనుడిఁ దలన్ ♦ దాల్పంగనోఁ గాని, యీ
 హేముం డోడినవాఁడు; పట్టువడినాఁ; ♦ డీనాఁ డవధ్యుండు; నా
 కై మన్నింపు”మటంచు నక్క రనె; ఖ ♦ డ్గంబెత్తి ఖండించె బై
 రాముం డత్తటి హేముమ స్త మిలపై ♦ రాలన్ భటుల్ భీతిలన్. 150
- ౫॥ త్వాత్రప్రధాన ని ♦ శాతవర్తనుఁడౌట నావేశ మది కొంత ♦ యలరుఁ గాని!
 బై రాముఖానుఁ డ ♦ క్బరుఁ బెక్కుగురువుల వేర్వేఱ నియమించి ♦ వివిధవిద్య
 లభ్యసింపఁగఁజేసె; ♦ నాతని వేయికన్నులఁజూచి వేయిచే ♦ తులను గాచి
 ధరణిరాజ్యం బూర్జి ♦ తము చేసె; గాబూలు చేకొనె; గాంధార ♦ సీమ గెలిచె; చై;
 గ్గి॥ జాన్పురం బజమీర్ ప్రదేశములు గొనియె; గ్వాలియరు పట్టుకొనియె; మా ♦ ర్వారునొం
 త్షణము విశ్రాంతిఁగొనక రా ♦ జ్యములు గెలిచె నక్కరున్నతి పరమ ల ♦ క్ష్యముగనుంచి.

మ: అరుదెంచె బదు నెన్నిదేడులగు ప్రా ♦ యం; బప్పు డక్కర్ వసుం
 ధరఁ దానేలఁ దలంచె; సేవకతతి ♦ ద్రవ్యంబు నర్పించి సం
 బరమొప్పారఁగ నాత్మరక్షకుని నా ♦ మక్కాకుఁ బంపించెఁ ద
 ాట “నబ్బూరహిమాను” దత్తుతుని వే ♦ డ్కజేర్చి పోషించుచున్.

సీ: ఆజాను దీర్ఘ బా ♦ హర్గళయుగళుఁ! డుద్యత్పద్మపత్ర నే ♦ త్రములవాఁడు!
 ఘన సార్వభౌమ ల ♦ తుణలక్షితుండు! ప్రసన్న మనోహరా ♦ స్యంబువాఁడు!
 బలశోభితారోగ్య ♦ వచ్చరీరుండు! నీరదతుల్య గంభీర ♦ రవమువాఁడు!
 శాంతీప్రధాన వ ♦ ర్చశోభితుండు! దయాపూర్ణ మృదుహృద ♦ యంబువాఁడు!

గీ: కష్టము సహింపఁగలదైర్య ♦ గరిమవాఁడు! వితరణ వికాసములవాఁడు ♦ వేయునె
 భరతఖండ మేలిన సార్వ ♦ భౌములందు నింతవాఁ డింక లేడను ♦ నంతవాఁడు.

సీ: అంచెల మార్పుచు ♦ నశ్వంబులను, స్వారి యిరువదై దామడల్ ♦ పఱచియుండె!
 ఘూర్జరమ్మునఁ ద్రోవ ♦ గొప్పబెబ్బలి రాఁగ నద్దానిఁ జేతఁ జొ ♦ ప్పడఁచియుండె!
 విడక “ఖండీరా” వ ♦ నెడి మత్తకరి నెక్కి-యైదామడల దూర ♦ మరిగియుండె!
 నాఁడుసింగము పిల్ల ♦ లైదు మండుటెడారియందుఁ బైఁబడఁ బీచ ♦ మణఁచియుండె!

గీ: నిరువ్వరను దన సందిట ♦ నిటికికొనుచుఁ గోటగోడలపై నెక్కి ♦ దాఁటియుండె!
 నప్రతీప్రతాప దై ♦ ర్యములు దేహబల మితని సొమ్మనుచు మెచ్చఁమెలఁగియుండె!

మ: భగవాన్ దాసునిపుత్రి యొక్కరిత న ♦ క్బర్ కోరి పెండ్లాడె; నా
 భగవాన్ దాసుని సోదరాత్మజుఁడు “కు ♦ న్వార్” మానసింహుండు వీ
 రిగరిష్టుండయి ఘల్లించెరి పరరా ♦ వ్రశ్రేణులన్ గెల్చి కీ
 ర్తిగురుత్వంబు వహించి యక్బరుకడన్ ♦ దీపించె సేనానియై.

16

సీ: ముప్పాల్పప్రజ హైంద ♦ వులుగాన వాఠిసేనుము తనకెప్పు సే ♦ మమని తలఁచె;
 కని జయించియుఁ బట్టు ♦ కొనినవానిని బానిసలఁ జేయుచట్టంబు ♦ నిలిపినై చె;
 యాత్రలకేగు భ ♦ క్రావళితోఁ బన్నుఁ గొనరాదనుచు దానిఁ ♦ గొట్టినై చె;
 రికాలముగను వే ♦ నెడు జుట్టపన్ను న్యాయవిరుద్ధమని దాని ♦ నవలద్రోసె;

గీ: హైందవ బున యవనరా ♦ జ్యంబు నిలుప నెన్నియత్నముల్ వలయుఁ దా ♦ నన్నిచేసె;
 మునుములనుండి కన్యాకు ♦ మారి దాక వసుధనెల్లఁ బాలింప న ♦ క్బరు దలంచె.

క: కొక మేత్రాదుర్లము; చేకొనె గోగోన్ గోట; యింక ♦ గోవిందవనం
 బను దేవము గెల్చెచు; గోటచు నాగార్పురమునన్ దృ ♦ ధమ్ముగఁ గట్టెన్.

157

- I శరణని మాళవపతి దరి కరుదేరఁగఁ గూర్చిఁగని స ♦ హస్రహయాధీ
శ్వరసేనాధీశుగ నాదరమున నాస్థానమున న ♦ తనిఁ జేర్చుకొనెన్. 158
- II తపతీనదిపైఁగల బ్రహ్మపురంబును విజయగృహము ♦ నతిరయమారణ్
నృపకులదీపకుఁ డక్కరు కృపకును లోనగుదుమనుచుఁ ♦ శ్రేష్ఠురికె వడిన్. 159
- II రావలపిండి సమీపములో విలయాంతకునకైన ♦ లొంగని గక్కా
రావీరుల కావర ముడివోవఁగఁ బంజాబుదేశ ♦ మును గెల్చుకొనెన్. 160
- II తూరుపుసీమల దృష్టిని సారింప నడేల్కులుండు ♦ చానాన్ దుర్గ
ద్వారములు దీసి యక్కరు భూరమణుని పాదకమల ♦ ములు పూజించెన్. 161
- II నరసింగపూరు చౌరాఘరు మఱి హోసంగబాదు ♦ క్రమమొప్పఁగ న
క్కరుబాదుశాహి చరణాంబురుహంబులు శరణమనుచుఁ ♦ బొగడుచు నిలిచెన్. 162
- II 'రండో పురుషోత్తమ!' యని ఖండిషునృపుండు కాల్లు ♦ గడిగి తనూజన్
మండలరాజ్యంబు నృపా ఖండలునకు నప్పగించెఁ ♦ గడుభక్తి మెయిన్. 163
- II చతురనంతబలంబులు ♦ సందడింప సింధు గంగా నదుల మధ్య ♦ సీమలుండుఁ
తైత్రియాత్రాపరంపరల్ ♦ సలిపి దిగ్విజయము సాగించె నక్కరు ♦ చక్రవర్తి. 164
- II "భరతఖండైకభాగ్యమై ♦ పరగు రాజ పుత్రరాజ్యమేలని వాని ♦ పొడవు వృథయె"
యని నడిపె సేన;తద్భార ♦ మాగ లేక యురగనాయకు ఫణములు ♦ ట్టూతలూఁగె.
- II మహిత ధైర్యుండు తోడర ♦ మల్లు మేరు శిఖరమట్టి ఖాసింఖాను ♦ సింహమట్టి
బిరుదు'ఖా'ఖానను'పిడుగుల్ ♦ శ్రేష్ఠ నలుపు భయదశౌర్యలు నిలిచి రక్కరును గొలిచి.
- III అలఘుప్రాభవకీర్తివిక్రమయుతుం ♦ డౌ మానసింహుండు కొం
డలఁ బిండిబడఁగొట్టు మేటి భగవాన్ ♦ దాసిందునందున్న యో
ధులకున్ వృద్ధపితామహుం; శిరువురున్ ♦ దోతెంచి రీతండ్రికొ
డ్కులు దర్పించిన నడ్డుపాటు గలదే ♦ ట్తోణీతలంబందునన్! 167
- క II ఈమెయి నక్కరు నడుపు చమూమానం బింతయనఁగ ♦ బుద్ధిచోరదు; బు
స్సామొదలుగఁ బాండోలీ సీమవలకుఁ బదియుమైల్లు ♦ సేనలు నిండెన్. 168
- సీ II జలధులంతటి సర ♦ స్సులు పెక్కులుండె; గ్రిందట వనాశానది ♦ నడచుచుండె;
దరఁగని బహువిధ ♦ ధనధాన్యతతులుండె; బైరు క్రొత్తఁగ నెక్కి ♦ వచ్చుచుండె;
గోటలేడును జుట్టు ♦ కొని దృఢమ్ముగనుండె; సప్తమహాద్వార ♦ సమితియుండె;
గురుతరాయుధపరం ♦ పర చెంతనుండె; యోధతతి చిత్తములందు ♦ ధైర్యముండె;

- గీ॥ నక్కరునకెకా దవాని ♦ యబ్బకైన దగ్గక రణంబు సాగింప ♦ దగ్గ యన్ని
సాధనము లుండె; లేమి యెచ్చటనుగలుగ దుదయసింహరాణా లేమియొకడొక
ఉ॥ అంగడినున్నవన్ని శని ♦ యల్లునినోర నటన్నమాట వా
సిం గనజేసి యాయుదయ ♦ సింహుడు యుద్ధమటన్న భీతిచే
గ్రుంగుచు రాజపిప్పలిని ♦ గోహిలువంశ్యులయొద్ద డాగె; నై
నం గనరాదు లోపము ర ♦ ణం బొనరించెడు యోధకోటికి.
- శీ॥ అల సలుంబ్రాధీశు ♦ డగు సాహిదాసు, శౌర్యాన్వితుడగు దేవ ♦ రాధిపతి
ఫల్వాప్రభుడు శుద్ధ ♦ కీర్తి 'పుత్త' నృపుండు, బేడ్లా కొటేరియా ♦ పృథ్వీవర
నింక మడేరియా ♦ నృపతి దూడాసింగు, పావనాత్ముండు ఝా ♦ లావిభుండు
ఝాలూరినేత యీ ♦ శ్వరదాసు, సోనెగుర్రుండ్రుడైన కరుణా ♦ సాందరాజ
గీ॥ గ్వాలియగుదేశపతి లోను ♦ గా మహిపులు పగిలెడు పిరంగిగుండుతు ♦ వక్షము
ధైర్యహేమాద్రులు విశేషదళము లలరఁ బోయినిల్చిరి గెలుపొ చావో యల్లు
క॥ అల్ల యమభటులఁగేరెడు బల్లిదులగు భటులు గొలువ ♦ వైరుల మనముల్
తల్లడిలఁగ వచ్చెను జయమల్లుడు రణరంగపార్థ ♦ మహితయశుడై.

❊ It (Chitor) lacked not however brave defenders. Sahidass at the head of a numerous band of the descendants of Chonda was at his post (the gate of the city) there he fell resisting the entrance of the foe, and there his alter stands on the brow of the rock which was moistened with his blood. Rawut Dooda of Machhal led the sons of Sanga. The feudatory chiefs of Baidla and Kotario, descended from the Prithwi Raj of Delhi, the Pramara of Bijoli the Jhala of Sadri inspired the contingents with their brave example; these were all home chieftains. Another of Deola again combatted for Chitor with the Sonegurra Row of Jhalore. Esaradass Rahatore, Karamchand Katchwaha with Dooda Sadani and the Tuar prince of Gualior were distinguished among the foreign auxiliaries on this occasion... But the names which shine brightest in this gloomy page of the annals of Mewar which are still held sacred by the bard and the true Rajput and immortalized by Akbar's own pen, are Jaimall of Bednore and Putta of Kailwa, both of the sixteenth century superior vassals of Mewar. The first was a Rahtore of the Mairtea house, the bravest of the brave clans of Marwar, the other was head of Jugawats another grand shoot from Chonda. The names of Jaimall and Putta are as household words inseparable in Mewar and will be honored while the Rajput retains a spark of his inheritance or a spark of his ancient recollections.

- సీ॥ ఇతఁడు మార్వార్మహీ ♦ పతి మాళదేవుని సుతుఁడు; బాల్యమునందె ♦ శూరలోక
చూడామణియన వి ♦ శుద్ధకీర్తి గడించె; దండి కీతనికి భే ♦ దంబు వచ్చి
చిననాఁడు తనదేశ ♦ మును వీడి వెడలె; నీతని భుజాటోప దు ♦ ద్దాంతత విని
చిత్తూరిరాణాయఁ ♦ జేయిచ్చి మన్నించి బదనూరు సంస్థాన ♦ పతి నొనర్చె;
- గీ॥ మహితధైర్యంబు వజ్రవ ♦ ర్మంబుగాఁగఁ దనదు రాఠోన్మహావీర ♦ తతులఁ బూన్చి
తగిలి బ్రహ్మాండమైనఁ బిం ♦ డిగనొనర్చు రాద్రోతరధాటిఁ గాలాగ్ని ♦ రుద్రుఁడితఁడు.
- క॥ కృప నాదరించు చిత్తూర్ నృపచంద్రుని పనులు మేని ♦ నెత్తురు కండల్
విపులముగ ధారపోసి జరుపు స్వామిస్నేహబుధు ♦ రుల్ వీరెల్లఁ. 174
- సీ॥ సమర మనేకమా ♦ సము లయ్యె; నక్కరు పెక్కురుపనివాండఁ ♦ బిలువనంపె;
దుర్గంబుక్రింద గో ♦ తులను ద్రవ్వించి చొప్పించి యగ్నిరజంబు ♦ ప్రేలీపించె;
జిత్తురిసేన కా ♦ చిననూనియలు శిలల్ గుప్పుచు వైరులఁ ♦ గూల్చుచుండె;
యవనులు తలలపై ♦ శవకోటిఁగప్పి దుర్గము క్రిందఁద్రోయంగఁ ♦ గడగుచుండి;
- గీ॥ రెప్పుడునుగాని యాగోడ ♦ లెచటఁగాని పగులుటయుఁగాని సేన లోఁ ♦ బడుటగాని
కానరాదయ్యె! నక్కరుఁగడియగడియ కెటులెటులటంచు విసుగు నొండుటయకాని.
- సీ॥ ఉన్నమందంతయు ♦ నొకమాత్ర పెక్కుతావులఁ బోసి కూరి ని ♦ ప్పను ఘటింప
నొకగని ప్రేలె; ముం ♦ దుండిన మోగలుల్ గూలిరి; గోడయుఁ ♦ గొంత యురలె;
దానితోఁ గొందఁ బం ♦ తమునొంది; రీవ లావలివారు ముందుకుఁ ♦ గలయదూకి;
రంత బ్రహ్మాండంబు ♦ నగలించు నొకపెద్ద ధ్వనితోడ నొండొక్క ♦ గనియుఁ బ్రేలె;
- గీ॥ దాన యవనహైందవులగా ♦ త్రములు గాలిఁగలిసె శతశ సహస్రశః ♦ ఖండములయి,
వీటిగె నొకగోడఁబెట్టురుయవనులు హైందవులు చేరిరయ్యె ఘోరాహవంబు.
- క॥ రణరంగమృగేంద్రులు చోహణవీరులతో. గొప్పరి ♦ యా-బేడ్లారా
ణ్ణు లాసమ్మర్దరణాంగణమునఁ దెగి స్వర్గసీమఁ ♦ గట్టిరి గృహముల్. 177
- క॥ హరివంశ్యుల నడుపుచు నీశ్వరదాసును దేవరాధి ♦ పతియును ఝాలే
శ్వరుఁడును బెండ్లికి నడిచిన కరణిని ననికేగి మడిసి ♦ కనిరి యశంబుఁ. 178
- క॥ దురమున దూడాసింగును గరుణాసాంద్రుండు వైరి ♦ గణమస్తములఁ
దలుగుచు రాసులు పోసిరి పరలోక ద్వారసిమ ♦ వఱ కవ్వేళఁ.
- క॥ భండన శతఘ్ను లనఁదగు చోండావద్భటులతో వి ♦ శుద్ధ యశస్సా
ద్రుండైన సాహిదాసుఁడు ఖండితుఁడై యొరగె భటులు ♦ కళవళ మందఁ. 179

క॥ చండ నృపాఖండలు కులమండనుఁ డరిదండధరుఁ డ ॥ మాత్యుఁ డితందున్

బండినయెడ నినాటి కఖండ స్తంభం బొకండు ॥ గననై యుండున్.

సీ॥ సాహిదా సేగ నా ॥ స్థానంబు మఱలఁ జొండావత్కులుండె చెం ॥ దవలెఁ; గాన
భారమ్ము పుత్తపై ॥ వ్రాలెఁ; బ్రాయము పదునాతేండ్లు; తండ్రిలేఁ; ॥ డమ్మపె
నిందుకు మూన్నాళ్ల ॥ ముందె పెండిలియమ్యెఁ; బసపుగుడ్డలతోడ ॥ వచ్చి సేన
కధిపతియాచు సూ ॥ ర్యద్వారమున విజృంభించుచు నాకొత్త ॥ పెండ్లికొడుకు

గీ॥ గొట్టియలమండఁ జొచ్చి గ ॥ గ్గోలుపఱచు బెబ్బులివిధానఁ దురకల ॥ పిండు న
నామహాబాహు బాహుశౌర్యంబుఁ గాంచి యభయసైన్యంబులును దలఁలూఁచిని

కీ॥ నవ్వు చవ్విరు జనని చోం ॥ డావదన్వయము యశము పెంచు త్రానవీరావలె
కోడలిని వెంబడిని బిల్చు ॥ కొనుచు వచ్చి వైరిశిరములు రాసులునడఁగ నల

సీ॥ ముద్దుమోమున నాణి ॥ ముత్రెంపుబాసికం! బద్దంపుఁజెక్కిళ్ల ॥ యందు మెఱుఁగు
గాటుకచుక్కయుఁ! ॥ గాల్లఁ బారాణియుఁ! బసపువన్నియ పెండ్లి ॥ వస్త్రములున
సకల కల్యాణ భూ ॥ షణరాజితో! దనుతాణంబుఁ దొడిగి హ ॥ స్తమున భి
మరలఁ బ్రాణేశ్వరు ॥ నండ నిల్చుచు సత్య నరకుసేనల నట్లు ॥ నజీకె రిపుల;

⊗ The Rajput premier is the military minister, with the political Government of the fiefs; the civil minister is never of this caste. At Udaipur he is called Bhanjgurh. His influence, necessarily gives him unbounded authority over military classes with unlimited power over the inferior officers of the state.... When "Rana" of Udaipur leaves the capital, the Salumbra-Chief is invested with the government of the city and charge of the palace during his absence. By his hands the sovereign is girt with the sword and from him he receives the mark of inauguration on his accession to the throne. He leads by right the van in battle and in case of the siege of the capital his post is the Suryapol (the gate of the sun) and the fortress which crowns it in which this family had a handsome palace which is now going fast to decay. "Annals of Mewar"

⊗ When Salumbra fell at the gate of the Sun, the command devolved on Putta of Kailwa. He was only sixteen, his father had fallen in the last shock and his mother had survived but to rear this the sole heir of their house. Like a Spartan mother of old, she commanded him to put on the 'Saffron robe' and to go for Chitore. but surpassing the Grecian dame, she illustrated her precept by example; and lest any soft compunctious visitings for one dearer than herself might dim the lustre of Kailwa she armed the young bride with a lance, with her decorated the rock and the defenders of Chitore saw her fall fighting by the side of a Brazilian mother. "Tod's Rajasthan."

- గీ॥ “వెన్నముద్ద పిరంగియై ♦ వెడలివచ్చె! హరిణశాబము బెబ్బలి ♦ యగుచు దూఁకె!
నబ్బిసీలత బ్రహ్మస్త్ర ♦ మగుచుఁ దాఁకె”నన రణమొనర్చె నాపుత్ర! యనుఁగుఁ బడఁతి.
- గీ॥ పుత్రయు-నవోధ-తల్లియు ♦ ద్వృత్తిఁ బోరి దన్యుగళరక్తముల వసం ♦ తమ్ము లాడి
తల్లి చిత్తూరులక్ష్మీపాదముల నొఱిగి సమసి రుభయసైన్యములు బాష్పములు విడువ.
- సీ॥ ధన ధాన్య వసన వా ♦ హనము లియ్యఁగవచ్చుఁ; గోరిన తిండి చే ♦ కూర్పవచ్చు;
గందంబు మెయినిండు ♦ గా రాయఁగావచ్చుఁ; బెక్కు భూషణములు ♦ పెట్టవచ్చుఁ;
దడితేని విద్యలు ♦ చదివింపఁగా వచ్చు; విభవంబు లెన్నేనిఁ ♦ బెంపవచ్చు;
గ్రింద మన్నని శిర ♦ మందుఁ జేర్పఁగవచ్చు; నమరాద్రి తెచ్చి యియ్యఁగవచ్చుఁ;
- గీ॥ గాని రణదుర్గ కర్పింపఁ ♦ గన్న కొడుకుఁ గోడలిని బంపి దీవించి ♦ తోడు వచ్చి
శత్రుశవకోటిపై వీర ♦ శయన మందెఁ; బుత్ర! నీతల్లి మొఁతటి ♦ పుణ్యవతియొ! 186
- సీ॥ తూత్రధర్మైకని ♦ శ్చలుఁడు రాతోడ్వంశజులకెల్ల ఘనయశో ♦ జ్యోతియైన
జయమల్లుఁ డవ్వలి ♦ తుణమె సూర్యద్వారసీమకు నడచుచుఁ ♦ జిచ్చువోలెఁ
బరసేనఁ దాఁకి కొ ♦ బృరకాయలవిధానఁ దలలు కుప్పలుగాఁగ ♦ నిలను రాల్చి
దక్షాధ్వరధ్వంస ♦ దారుణకృతిఁ బెంచు వీరభద్రుఁడువోలె ♦ వెలుఁగఁజొచ్చె;
- గీ॥ “నకట! నాభాగ్యమున సూర్యుఁడ స్తమించి యాగె రణ; మీతనికి గంట! వ్యవధియున్న
సేన సర్వసంహారంబు ♦ చేసియుండు” ననుచు నక్కరు వెఱగొందె ♦ నతని కృతికి.
- మ॥ ప్రళయారంభమునాఁడు లోకముల గూ ♦ ల్పవచ్చు నారుద్రునిఁ
దలఁపఁ జేయుచు దుర్నివారబలవ ♦ ధ్ధాటీసమారంభమై
యలఘూద్యజ్జయమల్ల మందర మమి ♦ తానీకినీవారిధిఁ
గలఁపఁ జొచ్చెను! బ్రొద్దు క్రుంకి రణ ము ♦ తం బందె నానాటికిఁ. 188
- గీ॥ చ॥ పలుచని పాలవెన్నెలలు ♦ పై నొలయఁ జయమల్లుఁ డాత్మయో
ధులఁగొనుచుఁ బరాహ్ణమున ♦ దుర్గముగూలినచోట రాలు సం
దులనిడి బాగుసేయుటను ♦ దూరమునఁ గని యక్క రంతలోఁ
గొలిపెను గుండు ‘సంగ్ర’మను ♦ గొప్పతుపాకిని బట్టి పేల్చుచుఁ. 189

§ By the light of the torches Akber recognised the Rajput general and believing him to be within distance, he fired and killed him on the spot. The Rajputs rallied indeed subsequently but it was too late and though they exerted to the utmost they could not regain the lost advantage. When the day dawned Chitore was in the possession of Akber. “G. B. Malleson”

మ॥ విడితాగ్నిప్రభలోప్ప మండుచుఁ గడున్ ♦ వేగంబ హృత్కోశము
దది దూఱన్ జయమల్లసూర్యుఁ డకటా! ♦ యస్తంగతుండై భయా
స్పదదుఃఖాంధతమంబునన్ విడిచె మే ♦ వాహ్మప్రపంచంబుఁ నె
ల్లదళంబుల్ స్పృహతప్పి బెండువడి నే ♦ లల్వట్టె దైన్యంబునన్.

191

మ॥ అకటా! సింధుకు బ్రహ్మపుత్రకును మ ♦ ధ్యన్ గల్లు నీసర్వధా
త్రీకి రారాజపు! యుద్ధ మాఁపుతటి! రా ♦ త్రిక్! గార్యనిర్మగ్నుఁ! జౌ
ర్యకృత్రిక్ జంపితి వెచ్చరింపకయె వీ ♦ రవ్రాతశార్దులు; నే
టికి నీగొప్పతనంబు ధర్మమును బా ♦ టింపంగ లేకున్నచో.

191

చ॥ విలయకృతాంతమూర్తు లిటు ♦ పెక్కురు నాథులు గూల ధైర్యముల్
నిలువక యోధు లందఱును ♦ నిల్చిరి జీవములేని బొందులున్
వలెఁ; దరుణీజనుల్ పడిరి ♦ వహ్నిని; నెన్నిదివేలు రాజపు
త్రు లపుడు తమ్ములమ్ముఁ గొని ♦ తోడ వసంతములాడి ముందటన్,

192

క॥ సూర్యద్వారము ధైర్యాహార్యములై యపుడు తెఱచి ♦ యవనుల విజయా
వార్యుల నఱకుచుఁ దామును శౌర్యము రాజిలఁగఁ బోరి ♦ సమసిరి వరుసన్.

193

ఉ॥ కూలిరి వేల కంగనలు! ♦ కూలిరి నూర్లకు రాజబంధువుల్!
కూలిరి వీరపుంగవులు ♦ గొబ్బున ముప్పదివేలమంది! య
వ్వేళను బెక్కువంశముల ♦ పెద్దలు గూలిరి! త్వరువంశుఁడౌ
గ్వాలియరీశుఁ డొక్కరుఁడె ♦ పాణముతో మనియుండె! నేమనన్!

194

నీ॥ సంవత్సరంబు క ♦ వ్యముచేసి గెలిచిన చిత్తూరిలోఁ బ్రవే ♦ శించి యచటి
సాధరాజములు పా) ♦ సాదంబులును గుల్లు గొప్పకట్టడములు ♦ కూలదొోసి
పెదపెద్దవగు రణ ♦ భేరులు డంకాలు గొని భవానిదేవి ♦ కోవెలఁ గల
స్వర్ణదీప స్తంభ ♦ సమితియుఁ జిత్తూరునగరమ్ము ద్వారబం ♦ ధములు గొనుచుఁ

గీ॥ గుంభవిశ్వంభరాధీశ ♦ జంభవైరి దగు జయ స్తంభ మాదిగా ♦ నచట నున్న
పూర్వరాజ విక్రమచిహ్నా ♦ ముల నఖిలము వీడ కక్కరు బగ్గము ♦ పాడు చేసె.

195

గీ॥ తనకు లొంగక తవిలి మా ♦ రొగిన రిపుల కన్నివిధముల సాయమైరనుచు దుర్గ
వాసులందఱ నఱకి ము ♦ ప్పదియువేలు పండువంటి సంసారముల్ ♦ పాడుచేసె.

§ Akber entered Chitore, when thrity thousand of its inhabitants became victims to the ambitious thirst of conquest of this "Guardian of mankind." All the

మ॥ తనచుట్టుకొగల రాతిగోడ హిమవం ♦ తంబట్లు ముద్దేదమా
నని శత్రుభయమొదిపాట నొకవే ♦ యబ్బంబులు గీర్తిమో
సిన విశ్వోన్నత పట్టణప్రవర మా ♦ చిత్తూర్ కటా! కాంతులె
ల్లను గోల్పోవుచు గాడుగా నిలిచె! గా ♦ లా బింక నెబ్బిగిదో!

197

సీ॥ చిగురైన జిమమ నొ ♦ చెడుచోట ముప్పదివేలపౌరులఁ గూల్చు ♦ జాలి తెల్లు!
కటవె భేరులు! నీకు! ♦ గడుపు నిండెనె! ప్రాతతోల్ముక్కలే! కాని ♦ దొరకఁగలదె!
దివ్వెకంబముఁ గొంటె! ♦ తీతెనే నీదరిద్రత! కటా భూరి సా ♦ మాజ్యపతివె!
కోట గెల్చితిగాక! ♦ కుంభ జయస్తాభ మేల కూల్చితి! లాభ ♦ మేమి నీకు!
గీ॥ గుడుల దివ్వెలార్చెడు పచ్చి ♦ కూశలైన జేకొనరె! యెట్లు చేయాడె ♦ జిత్తురుపురి
ద్వారబంధముల్ గొనఁ జల్లఁపడెనె కనులు! సరస గుణధామ! యక్కరుసార్వభౌమ!
సీ॥ చిత్తూరునగర ల ♦ క్షీభాగ్య సాభాగ్య మానాటితోడనె ♦ యంతమొదె;
నవల మేవాడ రా ♦ జ్యమున కయ్యది రాజధానియై విభవ ము ♦ ధంగలేదు;
కోటల నెనరు బా ♦ గుపడఁజేయఁగ లేదు; భేరీధ్వనులు విని ♦ పిపలేన;
పుడమితో డ్లెప్పడం ♦ దడుగిడినదియులే; దొకయింట దీపంబు ♦ నుడలేదు;
గీ॥ యవనపతి చేసెచనిన మ ♦ హాపకార మనుదినము చాటు చిప్పటి ♦ కల్లె భయద
మృగములకుఁ గంటకావృత ♦ వృక్షములకు వాసమైయున్న! దెంతటి ♦ సాతకంబా!
గీ॥ మహిత చిత్తూరునగర సా ♦ మ్రాజ్యభవ్య నాటకాభ్యంతరమున నీ ♦ నాటి కకట!
కట్టకడతెర వ్రాల ము ♦ గళముపాడె ననఁగ ధ్వనిలేపుచుండు వి ♦ హంగతతులు!

heads of clans both house and foreign, fell and seventeen hundred of the immediate kin of the Prince sealed their duty to their country with their lives. The Tuar chief of Gualior appears to have been the only one of note who was reserved for another day of glory. Nine Queens and five Princesses with two infant sons and the families of all the chieftains not at their estates, perished in the flames or in the assault of this ever memorable day. Their divinity had indeed deserted them, for it was on Auditwar (the day of Sun) he shed for the last time a ray of glory on Chitore. The rock of their strength was despoiled; the temples, the palaces dilapidated; and to complete her humiliation and his triumph, Akber bereft her of all the symbols of regality; the nakaras whose reverberations proclaimed for miles around, the entrance and exit of their Princes, the candebras from the shrine of the Great Mother and in mockery of her misery, her portals, to adorn his projected capital Akberabad. The abode of regality which for a thousand years reared her head above all the cities of Hindusthan is become the refuge of wild beasts which seek cover in her temples. "Annals of Mewar."

క॥ 'పదునైదువందలును నర్వదియెనిమిది' యనిన సకల ♦ పరిభవముల కా
స్పదమని మేవాడ్ ప్రజ లాపదమును నేటికిని వినఁగఁ ♦ బాల్పడ రకటా!

201

సీ॥ ఆరణంబున నక్క ♦ రజరామరఖ్యాతిఁ గను శౌర్యధను లిద్ద ♦ అనుచు మెచ్చి,
జయమల్లు పుత్తల ♦ సత్కిర్తికై వారి విగ్రహంబులు రచి ♦ పించి, ఢిల్లీ
లో మహాద్వారంబు ♦ సీమ నిర్వంకల వాని రెండేన్దుల ♦ పైన నుంచి
హితులును బంధులు ♦ నేతేరఁ జూపి వారల శౌర్యకథనముల్ ♦ దెలుపుచుండుఁ!

శ్రీ॥ గొండలట్లుండు నమ్మేటి ♦ కూజరములు వానిపై నున్న యవ్వీర ♦ వరులు నేఁటికి
కటకరిగి చూచువారల ♦ స్వాంతసమితి నెంత వెఱపునూర్తురొ! దేవుఁ ♦ డేయెఱుంగు

—*) ఉదయసింహుఁ డుదయపురముఁగట్టి కాపురముండుట. (*—

చ॥ కదనము నిల్చిపోయెననఁ ♦ గ్రమ్మరి వచ్చి తటాకమున్ ముదా
స్పదముగఁ గట్టి పే 'రుదయ ♦ సాగర'మం చిడి చెతనే వసిం
చెదనని కట్టె నిల్లుదయ ♦ సింహుఁడు; పెక్కురు కట్టిచేరి రం;
దుదయపురాభిధానమున ♦ నొప్పెఁ బురంబది వాని పేరునన్.

202

క॥ చిత్తూరి రాజ్యమంతయు ముత్తునియలుగాఁగ నుదయ ♦ పురరాజమె స
ర్వోత్తమము చాలునంచని యిత్తటి నయ్యుదయసింహుఁ ♦ డేలఁదొడంగెన్;

203

☉ I find nothing remarkable at the entry but two great elephants of stone which are in the two sides of one of the gates. Upon one of them is the statue of Jaimall, that famous raja of Chitore and upon the other Putta his brother. These are two gallant men that together with their mother who was yet braver than they, cut out so much work for Akber; and who in the sieges of towns which they maintained against him gave such extraordinary proofs of their generosity, that at length they would rather be killed in the outfalls with their mother than submit and for this gallantry it is, that even their enemies thought them worthy to have these statues erected to them. These two great elephants together with the two resolute men sitting on them, do at the first entry into this fortress make an impression of, I know not what greatness and awful terror.

Letter written at Delhi 1663.

Such the impression made on a Persian, a century after the event, but far more powerful the charm to the author of these annals, as he pondered on the spot where Jaimal received the fatal shot from Singram, or placed flowers on the cenetaph that marks the fall of the son of Chonda and the mansion of Putta whence issued the Sesodia matron and her daughter. Every foot of ground is hollowed by ancient recollections.

"Annals of Mewar"

- క॥ సుతు లిరువదియైదుగురై సతతము బహుపుత్రకులకు ♦ జనకుడని సం
స్తుతికెక్కె; గాని రాజ్యోన్నతికేమియుఁ చేయఁ డితఁ డ ♦ నామకుడగుచున్. 205
- సీ॥ ఉదయసింహుఁడు పూర్వఁ మొకనాఁడు కొలువుండ నొకకత్తి లోహకాఁరకుఁడు దెచ్చె;
నది పడనైనదో ♦ యనిచూడ నొకపుల్లఁ గొంచెము చివ్వి యా ♦ మంచె గత్తి;
యచటనుండిన సూక్తుఁ ♦ డై దేండ్ల బాలుఁడు 'కత్తు లొరుల నటు ♦ కఁగ నె కాని
పుడకలుచివ్వ నే ♦ ర్పడ'వంచుఁ దనదు సొస్తము చీల్చె; దాన గొ ♦ ట్టమునఁ జిమ్మి
గీ॥ నట్లు వేడినెత్తురు గాతె ♦ యచటి రత్న కంబళంబంత రక్తసి ♦ క్తముగ నయ్యె;
నందతాశ్చర్యమగులై; ♦ రక్కుమానుఁ డచలుఁడై చూపు తండ్రి యాఁస్యముననిలిపె.
మ॥ తను నెట్లైనను జంపు నీతఁడని భీ ♦ తస్వాంతుఁడై తేఁడు "ఏ
నిని గొంపోయి వధింపు"డంచు భటులన్ ♦ నేమించె; వారున్ మహా
వనమున్ జేర్చిరి; త్రోవవచ్చెడు సలుం ♦ బ్రాకృష్ణుఁ డిక్కించి యా
తనిఁ దోడ్చెచ్చుచు నిటఁ జేర్చుకొని పు ♦ త్రప్రేమఁ బెంచె వడిన్. 207

—*) ఉదయసింహుఁడు జగమ్ముని రాజుచేయఁ గోరుట. (*—

- సీ॥ చిత్తూరుదుర్గంబు ♦ చెడిన నాల్లేండ్లకు వసుధేశునకు గొప్ప ♦ వ్యాధి గలిగె;
మఱుదులు సచివసా ♦ మంతభాంధవజనుల్ గనుఁగొనవచ్చి; రొ ♦ క్కదినమందు
నుదయసింహుఁడు వారి ♦ నొద్దకుఁ బిలిచి "నే మనఁబోను; నానోట ♦ మాటయున్న
యపుడె నావెన్క మీ ♦ రాచరింపఁగఁదగ్గ పనులు దెల్పినను మే ♦ లనుచుఁ దోచె!
గీ॥ గొడుకు లిర్వదైదుగురు నాఁకుం గలిగిరి; సూక్తుఁడు ద్వితీయుఁ; డై దేండ్లుఁచొచ్చినపుడె
చేరఁగొనిపోయి యాకృష్ణ ♦ సింగు పెంచుఁ బరమవాత్సల్యమున సలుంఁబ్రాపురమున.
గీ॥ చందురునినిండ జ్యోత్స్న యింఁపొందినట్లు నగవు మొగమునఁగులుక నుంఁతయుఁగలఁగక
తనగళంబున వేడిర ♦ క్తంబునైన నేటు పాటింపఁగల కడుఁ ♦ గ్రూరుఁ డతఁడు. 209
- క॥ అదయుం డతఁ డిలువెడలుట పదికొట్లని యుంటి; వానిఁ ♦ బార్థివుగాఁ జే
యఁదగునె? దేశము సర్వంబు దహించు నొకింత యనల ♦ మును లేకుండన్. 210
- ఉ॥ మూడవనాడు సాగరుఁడు; ♦ మూర్ఖులలోఁ బ్రథముండు! నిర్వచా
నేఁడులు వచ్చె; నుండఁ డెపు ♦ డేనియు నాకడ; నాల్కవేడి; యే
నాడును ద్రవ్య మిచ్చియయి ♦ నన్ రణమున్ గొనితెచ్చి పెట్టు; మే
వాడధరిత్రి నాకొఱవి ♦ పాలనచేసిన మీకు నచ్చునే!

చ॥ నరహరి! వీడు నాసుతుల ♦ నాల్గవవాడగు; మింటఁ బెట్టినన్
గురియదు వాన; నేలనిడఁ ♦ గోల్కొనఁబోవదు పైరు; పిల్చినన్
దరియఁడు; చెంతకేగిన తు ♦ ణంబునఁ బర్వీడు; వట్టి యగ్గియా;
నరహరిగాదు ప్రాణహరి ♦ నా కతఁ డియ్యిల నేల నర్హఁడే!

211

సీ॥ సకలమేవాణ్మహీ ♦ చక్రభారము దాల్చి పాలింపవలసిన ♦ ప్రథమపుత్రఁ
డాప్రతాపుం డెప్పు ♦ డతిసాహసికుఁడు! యుద్ధంబున్న విందని ♦ తలఁచుచుండు!
నొరులతోఁ బలుకఁడు! ♦ పరులను బిలువఁడు! నవ్వఁడు నొవ్వఁ డే ♦ నాఁడుగాని!
యనుకొన్న పనిని జే ♦ సినదాక విడువఁడు! నామాటయనిన సుం ♦ తయును జెల్ల
గీ॥ దిల్లనక వాకిలనక రే ♦ యెల్లఁ దిరుగు! మనరిపులు భిల్ల పతులతో ♦ మైత్రీసేయు!
నిది పెదవిదాటు పల్లని ♦ యెపుడో విడిచి! తేమిచేయును! నాభాగ్యమిట్లు లుండె!

చ॥ ఇరుపదియైదు పుత్రకుల ♦ నిర్వదినల్వగు మాది యిట్లులుం
డిరి! జగమల్లుడొక్కఁ డిది ♦ నీదని నాదని కొంత కాపురం
బెఱిగిన బుద్ధిశాలి; యెపు ♦ డింట నెయుంకి సమ స్తకార్యముల్
జరుపుచునుండు; నందఱను ♦ జక్కఁగఁ బిల్చియు మాటలాడెడున్.

214

చ॥ అదియును నాఁడువారని య ♦ నాదర మూనక యమ్మ యప్పయుం
చేద గరఁగన్ జరించు; నేపు ♦ డేనియు శౌర్యము గిర్యమంచునున్
వదరఁడు; బైటఁబోఁడు; భయ ♦ భక్తులు గల్గిన ప్రోడ; సద్గుణ
స్పదుడని మీరెఱుంగుమరు ♦ వాని నొకించుక సేపు చూచినన్.

215

చ॥ కొడుకుల శ్రేయమున్ దలఁచి ♦ గొప్పగఁ దాడులు చెప్పఁగూడ, దా
తఁడె సకలావసీభరమఁ ♦ దాల్పఁగ యోగ్యుడ; నాడు మాటలన్
బెడచెవిఁ బెట్టి కాదరము ♦ పెంచుచు నాడు ననంతరమ్ము మీ
రుడుగక సింహాపీఠమున ♦ నుంచుచు వానిని రాజుఁ జేయుఁడి!

216

మ॥ మఱియొక్కం! డధికారమంతయు సలుం ♦ బ్రానాథుఁడున్ నాయనం
తరమందున్ వహించి యేర్పఱచు రా ♦ ణా నొక్కనిన్ గాన; ని
త్తఱి నాతో జయమల్లు రాజగను సుం ♦ స్థాపితునం చాతఁడి
దఱలోఁ బెప్పుచుఁ జేతఁజేయిడినచో ♦ నాయూత్మ శాంతి గనున్.”

217

మ॥ అనుచున్ బల్కినఁ గృష్ణసిం గుదయసిం ♦ హాధీశ్వరున్ “సేయను
జ్ఞను బాలించిన మేటిభాగ్యమగు; రా ♦ జస్థానసింహాసనం

బునఁ జూతుఁ జగమల్లు; నేకొఱ మనం ♦ బుఁ జేరఁగానీకు; దే
వని ధ్యానించుచు శాంతి నొందు"మని సం ♦ బోధించె నయ్యందఱు.

218

చ॥ త్వరపడి కృష్ణసింగు వసు ♦ ధాపతిమాటల కొప్పెనంచు నం
దఁగును నత్మప్రిగాంచి వగ ♦ దాఁగొని కుందిరి; కాని, కత్తివా
దరకరణిఁ బ్రతాపగుణ ♦ తన్మయుఁ డప్పులిరాజుమ్రొల నె
వ్వ రిదియుఁ గాదు కూడదని ♦ పల్కఁగ నేర్తురు ధైర్యమూనుచుఁ!

219

మ॥ శిరముల్ వంచుచుఁ బ్రక్కప్రక్కలకు వి ♦ చేసెన్ మహామండలే
శ్వరసంఘము; ప్రతాపుమామయగు నా ♦ ఝాలూరిరా వల్లుడ
ద్దిర! రాజౌనను నాస లూఁడెనని చి ♦ తించెన్; మహారాజ్ఞియున్
గరమున్ శోషిలె; బంధు లందఱును బా ♦ క్కజొచ్చి రవ్వార్తకున్.

220

మ॥ "అవురా! పుత్రులలోన జ్యేష్ఠుఁడు ప్రతా ♦ పాలంకృతుం డాప్రతా
పు వృథాచేసెనె రాజ్యహీనునిగ నీ ♦ భూమిశుఁ! డాకృష్ణసి
గవలీలన్ దలయెట్టులూఁపె! నెటుచే ♦ యన్ వచ్చు! నెదీనె న
న్న వెసన్ గొట్టమునందుఁ గట్టుడను చం ♦ దంబయ్యె! నేడెంతయున్.

221

మ॥ కమలాస్తాన్వయమా! భవత్కృతమహా ♦ ఘంబేమో! రాముండు పూ
ర్వము కొన్నేడులు మానియుండవలసెన్ ♦ బట్టాభిషేకంబు; చం
డమహీనాథుఁడు లేకయే చనియె; నీ ♦ నాఁ డీప్రతాపుండు స
ర్వముఁగోల్పోయెను; దుర్బలుల్ జనకు లా ♦ రా! యెంతకున్ గర్తలో."

222

—*) ఉదయసింహుఁడు దివంగతుడగుట. (*—

చ॥ అని వగనొంది బంధుజను ♦ లంద అరుంతుడవశా విషాదవే
దనలను బొంది కుందిరి; ప ♦ దంపడి యజ్ఞననాథు జబ్బు హె
చ్చెను; మఱునాటిరే యుదయ ♦ సింహుఁడు తాఁ బరలోకయాత్రకే
గెను, సుతులున్ సతీజనము ♦ కేవల దుఃఖపయోధి ముగ్ధుగన్.

223

క॥ అవనిపతులు మరణించిన శవముఁ బురోహితుని యింట ♦ జక్కవిడువ నం
త్యవిధుల నలండు దీర్పుట యపుఁ బూర్వాచార మచటి ♦ యధిపుల యిండ్లన్.

224

క॥ వరసాధము 'నాచోకి' నగరులోఁ బట్టాభిషేక ♦ కార్యక్రమముల్
జరుగఁగఁ దొడఁగె; ముహూర్తము త్వరపడి జగమల్లుడలరఁ ♦ దరియఁగవచ్చెన్.

225

—*) పట్టాభిషేక ప్రయత్నము. (*—

సీ॥ పన్నీరు పునుగు జ ♦ వాది యత్తరు దెచ్చి యెల్లవీధులయందు ♦ జల్లినారు!
ప్రతిగృహంగణము కం ♦ బముల రంభా స్తంభనివహంబులను దెచ్చి ♦ నిలిపినారు!
సారభంబాలుకు మం ♦ దారమంజులమాలికలు తోరణంబులు ♦ గట్టినారు!
'భువనగురుండొందు ♦ బూర్ణవైభవ'మంచు స్వాగతాక్షరములు ♦ వ్రాసినారు!

గీ॥ దివ్యమగు రంగవల్లులు ♦ దీర్చినారు! పెక్కెడలఁ జల్వపందిరుల్ ♦ వేసినారు!
బీదలకు నన్నమేర్పాటు ♦ పెట్టినారు! సిరులఁజమ్మంగఁ బురమెల్లఁ ♦ జేసినారు! 22

సీ॥ సౌభాగ్యలక్ష్మి కా ♦ స్థానమొక్కో! యనఁ బలువిధాలంకార ♦ ములను గూర్చి
నిత్యజయోత్సవ ♦ నిలయమై యలరార నాస్థానమండపం ♦ బలవరించి
సమచతుష్కణ వి ♦ శాలవిత్తర్దిపై నవరత్నదివ్యసం ♦ తతులు గలిగి
కనకమయంబు ను ♦ త్కటకాంతి మంతమా నొక్కసింహాసనం ♦ బొనరనునిచి

గీ॥ దానికవ్వల శోభాప్ర ♦ ధానమైన పీఠపంక్తులు వరుసగాఁ ♦ బెక్కునిలుప
నిద్రుని సుధర్మయోయన ♦ నెసఁగె! సుప్రభాస్థలంబగు రాణాసభాస్థలంబు. 22

గీ॥ సమచతుష్కణవేదికాం ♦ తమునఁ దూర్పు కొనను సింహాసనమునకు ♦ వెనుక నొక్క
వేయియపరంజిరణముల్ ♦ వెలుఁగ నలరె నతితరానందదంబు నూ ♦ ర్యధ్వజంబు 22

సీ॥ గ్వాలియర్ పతి మొదల్ ♦ గాఁగలిగిన రాజపరమేశ్వరులు కుడి ♦ ప్రక్కఁ దనరఁ!
జత్తూరిరాణాల ♦ సేవించు సామంతజనపతుల్ వామపా ♦ ర్శ్వమున వెలయ!
నున్నతోద్యోగసం ♦ పన్నులై శూరులౌ రాజబంధులు వెనక ♦ ప్రక్క వెలుఁగఁ!
గవులు వై వజ్రులు ♦ గాయకుల్ చారణుల్ సింహాసనముముందుఁ ♦ జెలఁగుచుండ!

గీ॥ బహుళసంఖ్యాకులగుచు భూప్రజలు వికసి తాస్యములతోడ వచ్చి యందందనిలువ!
నిత్యకల్యాణమందిర ♦ నియతి నొప్పి యాసభామందిరం బప్పు ♦ డందగించె.! 22

—* { జగమల్లు సింహాసనము నెక్కరాఁగా సలుబ్రా కృష్ణసింహవిభుఁ } *—
డనుమతింప కపోవుట.

మ! అరుదొచ్చె జగమల్లు నూత్నతరది ♦ వ్యాలంకృతుల్ మేనన
చ్చెరువు గొల్పఁగఁ దాల్చి; తత్త్వణమె యా ♦ సింహాసనంబెక్కి భా
స్వరశోభాకరరాజదండమును హ ♦ స్తంబుదఁ గీలించి "యం
దలు నన్మోల్కుడు మీకు నెల్లరకు రా ♦ ణానైతి నే నిత్రటికె.

మ॥ అని యెంతో యధికారయుక్తువలె నం ♦ దాసీనుడౌవాని బో
రనఁ జేరకొజని బుజ్జగించుచు సలుం ♦ బ్రా కృష్ణసింహుండు తా
ననువొ మాటల “సింహపీఠమిది దే ♦ వా! నీదిగా దాప్రతా
పుని; దవ్వీరుఁడు వచ్చు; లేచి యిటు నీ ♦ పుక రమ్మ దూరమ్మగఁ. 231

క॥ అదియు నృపుఁడు కాఁదగువాఁ డుదయం బభిషేకమై ము ♦ హూర్తము దరియక
గదియఁదగు సింహపీఠం; బిది తగునే! ముందెవచ్చి ♦ యిటుఁ గూర్చుండక.” 232

మ॥ అని పల్కక జగమల్లుఁ “దేమనెద వా ♦ హా! నాఁడు మాతండ్రి చె
ప్పినయాచొప్పున సమ్మతించియును నీ ♦ వేళక ననుక లేచిపా
మ్మని యెట్లాడెడు! ధర్మసూక్ష్మముల నా ♦ వంతైనఁ బాటంప! వె
వ్వని రాజుక బొనరించెఁ దండ్రి యతఁడే ♦ పాలింప నర్హుండగుక. 233

ఉ॥ ముప్పదియేఁడు లేలి చనె ♦ భూమిని! దండ్రియనుజ్ఞగాక నీ
విప్పుడు చెప్పినక వినెద ♦ నే! యివి యేటికి వెట్టిమాట! లే
నొప్పును! నన్ను వీడి చను ♦ మూఱక! వద్దని గద్దరింప నీ
కెప్పుడు గల్గె బాధ్యత! యి ♦ నీ! జగమల్లుఁడు నీకలంతియే!” 234

మ॥ అని కోపమ్మునఁ బల్కు నాతని సలుం ♦ బ్రాధీశుఁడుక చూచి “నీ
జనకుం డక్కట! ధర్మముక విడిచి రా ♦ జ్యంబందు నిన్నుంచుమీ!
యన నాఁడో మఱునాఁడొ చచ్చు; నపు డే ♦ లా యామహీనాథు నా
జ్ఞ నిరోధింప నటంచు మంచిదని శీ ♦ ర్నంబూఁచి దాఁటించితిక. 235

మ॥ అటుగాకుండిన నాప్రతాపుఁ డఖిల ♦ త్కూధీశ్వరుల్ గొల్వఁగాఁ
బటుదర్పంబున సౌర్వభౌముఁడగుచుక ♦ బాలించునక మాట నీ
కెటులక జ్ఞప్తిని లేదు! బంధువులు భూ ♦ మీశుల్ హితుల్ భూజనం
బెటుమాన్పకగల! రమ్మహత్ముని బలం ♦ బేమంచు భావించితో! 236

మ॥ అతిపూజ్యంబని తండ్రియానతికి శీ ♦ ర్నంబొగ్గి కూర్చెండెఁగా!
కశఁడే రేఁగిన దేవదైత్యులకు శ ♦ క్యంబానె వారింప! ని
చ్చతురంభోనిధి సంవృతాఖిలమహీ ♦ చక్రంబునుక భస్మసా
త్కృతముక జేయఁడ! కుయ్యొ మొఱ్ఱొయనినక ♦ దిక్కుండ దామీఁదటక. 237

సీ॥ జననమాదిగ వేయి ♦ కనులతో నాతని వీరవర్తనముఁ గ ♦ న్నెట్టియుందు!
రవికులోద్భవ రాజ ♦ రాజశిరోమణి కాఁదగ్గ గుణకోటి ♦ కల దతనికి!

- మేవాడఖనిని జ ♦ నిన్దించిన మణులలో నింతతేజముగల ♦ దేదిలేదు!
 చిత్తూరురాజ్యం ♦ క్షీభాగ్యవశమున నేకలింగేశుడే ♦ యిట్లు వొడమె!
 గీ॥ నుర్వి రవిచంద్రతారక ♦ లుండుదాక నవతరింపఁబోఁ డట్టి మ ♦ హామహుండు!
 కోటి బ్రహ్మాండములనై నఁ ♦ గోట మీటి పట్టభద్రుని జేతు! నా ♦ ప్రాణమానః॥
 మ॥ అనిశోత్సాహపరాక్రమస్ఫురణ రా ♦ జ్యంబేలె! సంగ్రామసిం
 హునివెనక బలహీనుఁ డయ్యుదయసిం ♦ హుం డెక్కిరాకుండఁ దీ
 వ్రనితాంతాప్రతిమప్రతాపుడు ప్రతా ♦ పస్వామి సింహాసనం
 బునఁ గూర్చుండియెయున్నఁ జిత్తురుపురిక ♦ బోఁగొట్టి యిట్లేస్తుమే! 21
- ఉ॥ ఏమని రాజ్యభారము వ ♦ హించెనొ, నాటనుగోలె ముప్పులే
 సీమకుఁ దెచ్చె; యుద్ధమనఁ ♦ జేటెడు గుండెలుగాఁగఁ బాతె నూ
 తామడ; కాలమెట్లొచనె; ♦ నాతడు మేలనిపింతువీవు; నీ
 తో మహిరాజ్య మాకొటవి ♦ తోఁ దలగోకిన యట్టులుండదే! 21
- ఉ॥ ఇప్పటి దేశకాలముల ♦ నెంచిన నప్రతిమానశౌర్యుడ
 యొప్పులకుప్ప సర్వసుగు ♦ ణోన్నతుఁ డింకఁ బ్రతాపుడొక్కడే
 తప్పక రాజుగా నిలువ ♦ దార్ధ్యము గల్గిన బుద్ధిశాలి! ని
 న్నిప్పుడు నిల్పినక జెటతు ♦ వేమియుఁ జేతికిఁ జిక్కకుండఁగన్. 21
- ఉ॥ కాన మదీయభోధనముఁ ♦ నై కొని ప్రక్కకురమ్ము; మార్భ్యమున్
 మాను'మటన్న లోకమున ♦ మంచియుఁ జెడ్డ యెఱుంగనట్టి య
 జ్ఞాని యతండు "నీనుదులు ♦ సాఁగవు; పొమ్మిక నన్నువీడి; యే
 మైనను సింహాపీఠి విడి ♦ యవ్వలికేగ నొకింతయేనియున్.
- మ॥ జనకుం డాజ్ఞయొసంగె; నక్కతన రా ♦ జస్థానసింహాసనం
 బునఁ గూర్చుండఁగ నేనె యప్పుడ; ననున్ ♦ బోనాడుచున్ బ్రక్కకం
 పిన సామంతులు భూజనుల్ కినిసి యి ♦ ప్పే నిన్ను శిక్షింతు; గొ
 క్కనివీ విందట నేమిచేసెదవో! చ ♦ క్కన్ జూతుగా కియ్యెడన్. 24
- శా॥ ఏమయ్యా! యిటు చూచుచుండెద రిదే ♦ మీ చోద్య! మాదంగులెం
 తో మేలే! యొకయక్రమంబు తమక ♦ న్నుల్ చూడఁగా సాగనీ;
 రేమో యీతడు ప్రేల భీతిగొనఁగా ♦ నేలొ యదల్పుండు; మీ
 కేమేఁ బ్రాణభయంబు గల్గినను నే ♦ నిందుండి కాపాడెదన్. 24

ఉ॥ ఈనిన సింహమట్లు పయి ♦ కీతఁడు దూఁకెడి నమ్మచెల్ల! వృ
ద్ధైన యొకఁడు తానె బల ♦ మంతగఁ జూపిన మీరు పల్వు రెం
తేనియుఁ బట్టుపట్టినను ♦ నెంతలు పుట్టునో! వ్రేలు వాచి రో
లైనను రోలు వాచినఁ గ ♦ టా! మితయున్ మఱి మేర యుండునే.”

245

—*) సలుంబ్రా కృష్ణసింహవిభుఁడు కోపోద్దీప్తితుండగుట. (*—

మ॥ అని పీఠమ్మున వెన్కనానుకొని సా ♦ ఖ్యాసీరుఁడౌ నాతనిన్
గని కృష్ణుండును “మేలు, తాతకును ద ♦ గ్గన్ నేర్పు ధీశాలివౌ
మనుమం డైతివి; వీరలందఱు నినున్ ♦ బట్టాభిషిక్తున్ బొన
ర్చి ననున్ దాఁకెడువారె! నీకుఁబలె వా ♦ రిన్ వెఱ్ఱియున్ సోకెనే!

246

శా॥ రాణాలన్ బొనరించు బాధ్యత సలుం ♦ బ్రావారిడన్ మాట యీ
క్షోణిన్ గల్గిన వారెఱుంగఁగల; రి ♦ చ్చో నేఁ బ్రతాపున్ మహా
రాణాగా నొనరింతుఁ; గూడదను ధీ ♦ రగ్రామణుల్ గల్గినన్
బాణిన్ బైకెగనెత్తుఁ; డిప్పుడె యెదు ♦ ర్పన్ వత్తు నత్యుద్ధతిన్.

247

మ॥ ఇది నాయుంటికి నాదువాకిలికినై ♦ యేజేయు కార్యంబె! యి
య్యదనన్ యోగ్యు సమర్థు భూధవుని జే ♦ యన్ నిత్యకల్యాణముల్
పొదలన్ రాజ్యము సౌఖ్యమున్ గనెడి; న ♦ ట్లున్ గానిచోఁ జెందు నా
పద; యప్పాపము పెద్దపే ర్లలరుటన్ ♦ వ్యాపించు మాబోంట్లకున్.

248

మ॥ పనియే మొక్కరితోడ నాకిక! సలుం ♦ బ్రాకృష్ణుఁ డన్యాయముల్
తనమ్రొలన్ జరుగంగ నోర్వఁడని పె ♦ డ్దల్ చేయు నాశీస్సుకే
వినయం బూనెద; నిన్నుఁగాని మఱియున్ ♦ వేతెవ్వరిన్ గాని మ
న్ననలన్జేయఁ; బ్రతాపునిన్ బతిగ సం ♦ స్థాపితు మేవాడకున్.

249

ఉ॥ మెత్తని మంచిఘాట లివి; ♦ మేలని వైశమ లేచి రమ్ము; లే
డిత్తటి లేవనన్న నిను ♦ నెత్తుచు దూరము చేర్తు” నన్న న
య్యత్తముఁ డింతయున్ గదల ♦ కుండినఁ గృష్ణవిభుండు చేతితో
నెత్తి మృగేంద్రపీడి విడి ♦ యేగఁగఁజేసెను బట్టి త్రోయుచున్.

250

ఉ॥ త్రోసిన నేమిచేయుటకుఁ ♦ దోపక యాజగమల్లుఁ డీసునున్
రోసము తన్గలంప వడి ♦ రోజుచుఁ గేసరిరాజుచేతిలో

నాని వానిదప్పుకొను ♦ కైవడిఁ గానని గొట్టెమాడ్కి నా
లో నభవీడి యశ్రుతత ♦ లోచనుడై చనె బీదమోముతో.

251

మ. “అవ్వనా! యెంతటి పూజ్యచిత్తుఁడు సలుం ♦ బ్రాధీశుఁ! డీవేళలో
కవకాశంబు లభించుమాత్రమున న ♦ న్యాయంబు వారించి ని
క్కువ మేపారగ ‘సింహపీఠముపయిఁ’ ♦ గూర్చుండ యోగ్యుండు భూ
ధివంశుఁడు ప్రతాపుడే’ యనియె ని ♦ ద్వాక్ష్మీణ్యచిత్తంబునన్.

252

మ. అమ్మతంబున్ మలయాద్రిమందపవనం ♦ బద్దంబులున్ స్వచ్ఛభా
వముఁ గోల్పోయినఁ బోవవచ్చును! సలుం ♦ బ్రాకృష్ణ మాలిన్యతే
శమునున్ సోఁదటం చెఱింగియు నజ ♦ స్రస్వచ్ఛ మాధీరు చి
త్తమునున్ దప్పదలంచుటంటి! మహరా ♦ ధంబయ్యో! నెంతేనియున్.

253

మ. పరితలఁజేరి వంటయిలు ♦ వాయని యాజగమల్లు వీడి మా
నసు నూరించినట్టి యభి ♦ మానధురంధరు విక్రమైకవ
క్తరు కవివంశవర్ధనుఁ బ్ర ♦ తాపు ధరాధిపుఁ జేయనుండెడిన్!
మరియెడఁగత మీతఁ డతి ♦ మానుషకీర్తి సహస్రవర్ష ముల్”

254

—* { సలుంబ్రాకృష్ణసింహవిభుఁడు సింహాసన మధిష్ఠింపుమని
ప్రతాపసింహుని బ్రార్థించుట. } *—

మ. అని నామంతులు భూప్రజాళులు సలుం ♦ బ్రాధీశు వేనోళ్లఁ గీ
క్తముల్ చేయ “శుభాభిషేకము నొన ♦ ర్పణఁబోదము” చందటన్
దేవవెంబుగొని కృష్ణసింహుఁడును నా ♦ స్థానంబునందుండి భూ
వనివాసంబునుజేరి యచ్చటఁ బ్రతా ♦ పస్వామికిన్ మ్రొక్కుచున్,

255

శ్రీ. కష్టకాభ్యము చొక్క ♦ గతిఁజూతు! యుద్ధ ముగాదిపండుగయట్లు ♦ గాంచుచుండు!
నాహాసికాగ్రత ♦ స్పరుడవు! పరులబాధలు చూచి యోర్వ నీ ♦ తరముగాదు!
వీరపూజ్యము నీయు ♦ దారత దేవ! నీతండ్రి మార్భ్యముగాఁగ ♦ దప్పదలంచి
త్వేషపుత్రుడవౌటఁ ♦ జెందఁగావలయు మేవాడేశసామ్రాజ్య ♦ భరముఁబాపి

శ్రీ. పురువును నెత్తికెత్తు కు ♦ మారుడనుచు నల్లజగమల్లునకొసంగు ♦ మనియె! నప్పు
ముఠక వాడేల యని తల ♦ యూచియుంటి! సమయమైనట్లు చూచుకొం ♦ దమనితలంచి
నాని అంభంబుననుండి నీపయిన నా ♦ యాశాభరంబెల్ల దై
వాదున్; నాదగు విన్నపంబుగొని రా ♦ జ్యశ్రీని దోస్తసంభకే

- || శీరంగంబున నిల్చి ధర్మమునఁ బా ♦ లింపన్ బ్రయత్నింపు పు
ష్పారామంబటు సౌఖ్యసౌరభములున్ ♦ వ్యాపింప దేశమ్మునన్.” 257
- మ|| అని వాక్రుచ్చిన నాప్రతాపుడు సలుం ♦ బ్రాధీశు వీక్షించి “మ
జ్జనకాభీష్టముఁ దీర్చకుండినను నా ♦ చంద్రార్క ముగ్రాపకీ
ర్తిని నేనొంద నె! ధర్మదూరగుడనై ♦ దేవేంద్రభోగంబులన్
గనుకంటెన్ నిరుపేదనై మనుట యో ♦ గ్యంబంచు భావించెదన్. 258
- ఉ|| ధారిణిరాజ్యమున్ స్థిరమె! ♦ ధర్మము దేవునియట్లు సుస్థిరం
బై రహియించు; ధర్మమును ♦ నాదట మీఱఁగనోప! దండ్రీకిన్
మారటతండ్రీ! వందటకు ♦ మాన్యుడ వీవొనరించు నాజ్ఞలన్
దూరముసేయనోప! నెటు ♦ తోఁపక చిత్తము తత్తరించెడున్. 259
- చ|| మృదుహృదయుండు మాజనకుఁ ♦ డెప్పుడు నీరుమహాభుజంబె యా
స్పదముగ రాజ్యమేలెను! భ ♦ వత్కృప సుంత తొలంగియున్న ని
య్యదయపురంబునున్ నిలిచి ♦ యుండను! మేమును నిల్చియుండ! మో
సదయ! భవన్మహోపకృతి ♦ సర్వజగన్నుతిపాత్రమై తగున్.” 290
- చ|| అని యెటుచేయఁదోఁప కిటు ♦ లాడు ప్రతాపుని జూచి “దేవుడే
నిను సృజియించె సర్వధర ♦ ణీస్థలికిన్ బతిగాఁగ జ్యేష్ఠనం
దనునిగ; నీవు రాజగుటె ♦ ధర్మము; భూప్రజ యే యుదాత్తవ
ర్తను వరియించునో యతఁడె ♦ రాజుగ నిల్పుట యెందుఁ గ్రొత్తయే!” 261
- మ|| అని కృష్ణుండు వచించిచూడఁగనె య ♦ ♦ ప్థందున్న సామాతులున్
జను లొక్కుమ్మడి నైకకంఠ్యముగ “రా ♦ జస్థానసింహాసనం
బునఁ గూర్చుండి ప్రతాపుడే నృపతియై ♦ పూర్ణప్రజామోదమున్
గని పాలించెడుఁగాక నిర్మలయశః ♦ కల్యాణముల్ చేకురన్. 262
- శా|| మేమై కోరు ప్రతాపునిన్ విడుచుచున్ ♦ మేలంచు నీవల్ల సు
త్రామున్ దెచ్చిన శౌరిఁ దెచ్చిన సమా ♦ ధానంబు మాకుండ దే
మో! మమ్మందఱ నుద్ధరించుననుచున్ ♦ ముందెంతకాలంబుగా
నో మాకున్నవి కోర్కె! లి ప్డితని నో ♦ హో! వీడఁగా నేర్తుమే. 263
- ఉ|| ఎప్పు డితండు రాజగునో! ♦ యెప్పుడు కన్నులవిందుగాఁగ మా
యప్పను జూతుమో! యనెడి ♦ యాసలు కొండలువోలె నుండు! నీ

యొప్పమి నేమియున్ బలుక ♦ నోడితి: మింతకు నీప్రతాపుడే
తప్పక రాజుగావలయు! ♦ దప్పదు! తప్ప"దటంచు బల్కినన్,

264

చ॥ "కనుఁగొనినాడవే ప్రజల ♦ కౌతుక! మిందఱకోర్కె త్రోసివే
యనగునె! సన్నుహూర్తము ర ♦ యంబున డాసె! శుభాభిషేకమున్
బానరుతు! మాజ్ఞ సేయు"డని ♦ మ్రొక్కి వచించెడు కృష్ణసింహు ప్రా
ర్థనమును ద్రోయఁజాలక ప్ర ♦ తాపుడు సమ్మతిఁజూపె నయ్యెడన్.

265

—*) ప్రతాపసింహుని పట్టాభిషేక మహోత్సవము. (*—

క॥ కొంగులముడి యలరారఁగ బంగరుపీటల విభుండు ♦ పాశేశ్వరియున్
జెంగటను నమరసింహుఁ డనంగనిభుఁడు గూరుచుండి ♦ రతిహర్షమునన్.

266

మ॥ హరభట్టారకముఖ్యభూసురులు మం ♦ త్రాసీకముల్ పల్కి బం
గరు కుంభంబులనుండు వార్ధిజలమున్ ♦ గంగాపవిత్రాంబు ల
బ్బురమున్ గొల్పఁ బ్రతాపసింహునకునై ♦ మూర్ధాభిషేకంబు చే
సిరి సఁపూర్ణ విశుద్ధచిత్తముల నా ♦ శీర్వాదముల్ చేయుచున్.

267

సీ॥ సౌరభసురభిశ ♦ వారిపూరమ్ముల జలకంబుఁ దీటిచి, ♦ జిలుఁగుబట్టు
వలువలు ధరియించి, ♦ తలను ముత్రైపుసరుల్ కలకలలాడు పా ♦ గా ధరించి,
విలువవజ్రాల సా ♦ మ్ములు మేననిడి, సుగంధద్రవ్యములను గా ♦ త్రమున నలఁది,
మందారకుసుమదా ♦ మము వక్షమునఁ దాల్చి, సూర్యదేవునిమ్రొక్కి, ♦ స్తుతులొనర్చి,

గీ॥ యేకలింగేశ్వరుపదంబు ♦ లెదఁ దలంచి, భక్తి మెయి భవాసీదేవిఁ ♦ బ్రస్తుతించి,
గురుల హరిచంద్రభట్టార ♦ కులను గొలిచి, యాప్రతాపుఁడాస్థానమునందుఁజేరె.

క॥ పరిపుల్ల రుచిర సరసిజ పరంపరలు నెఱపి నటు స ♦ భాభవనం బ
ప్పురజనముల నెమ్మోములఁ బరమామోదమున నపుడు ♦ భాసిలుచుండెన్.

269

సీ॥ దై వజ్ఞమణులు త ♦ దేవలగ్నంబంచు సమయంబు చూచి హె ♦ చ్చరిక చేయ!
వేదభూసురులు దే ♦ వీంవాచమరు ముత్ర ముచ్చైస్సవనమున వా ♦ కుచ్చుచుండఁ!
జారణల్ పూర్వము ♦ హీరమణాభిషేక ప్రసంగములు వే ♦ డ్కను బఠింప!
పండులు జయజయ ♦ ధ్వనిపూర్వముగఁ బ్రతాపశబ్దమ్ము సం ♦ దడిగఁబొగడఁ!

గీ॥ జంద్రభట్టారకుండు ర ♦ సంబుగురియు పెక్కుకల్యాణ వృత్తముల్ ♦ ప్రీతిఁజెడువ!
నెంతసంతోషభరమొకో! ♦ యెవరెఱుఁగుదు! రందఱును మేను మఱచుచునవశులైరి.

కలనాదం బలరఁగ, మంగళతూర్యములెల్ల మ్రోఁగ, ♦ గాయకులును బాటలు పాడ, నాప్రతాపుఁడు కొలువున సింహాసనమునఁ ♦ గూర్చుండె నొగిన్. 271

ఆమహాన్నతశుభసమ ♦ యమున హర్ష సరభసములైన బహుళ హ ♦ స్తములనుండి యాసభాస్థలి నపుడె పె ♦ ల్లాక్రమించి కురిసె మెఱుఁగారు బంగారు ♦ విరులవాస. 272
బంగురు బల్లెరమున జ ♦ వాది పునుఁగు పచ్చికస్తురి మెదిపియుఁ ♦ దెచ్చి యియ్య నాప్రతాపుని వికసితా ♦ స్యంబునందుఁ దిలకమును సలుంబ్రాభర్త ♦ దిద్దె నపుడు.

అమితోత్సాహముతో ఫణిశ్వరుని చా ♦ యన్ వెల్లు దుద్దాంతఖడ్గము మధ్యంబునఁ గట్టి రత్ననివహా ♦ క్రాంతంబునౌ రాజదండము హస్తంబున కిచ్చి హటకకిరీ ♦ టంబున్ దెసల్ నిడు తేజముతోడన్ మిఱుమిట్లుగొల్పుఁగను సం ♦ స్థాపించె మూర్ధమ్మునన్. 274

“భరియింపఁగలఁ డీత్రాపుఁడిక మే ♦ వాడేదేశసామ్రాజ్య; మిత్రతీ రాణానొనరించితిన్; బంజలు శ్ర ♦ ధ్ధాభక్తులేపార నిప్పురుషశ్రేష్ఠుని గొల్వఁడి”యని కరం ♦ బుల్ మోడ్చి ముమ్మాఱులున్ సరపైఁ జాగి నమస్కృతుల్ సలిపె నా ♦ నందాబ్ధినిర్మగుండై. 275

గొడుగు పట్టినట్టులు చల్వ ♦ గూర్పనేర్చు! రామరాజ్య మీతని”దని ♦ ప్రచురపఱుపఁ బట్టిరి సితాతపత్ర; మ ♦ ప్పట్లఁ గదలెఁ జామరగ్రాహిణుల హేమ ♦ చామరములు.

సూధరేంద్రపుత్రికఁబోలు ♦ పుణ్యసతులు దొడ్డముత్తైదువలు హస్త ♦ తోయజముల సరుస బంగారు దీపాల ♦ పల్లెరములతో నివాళించి రపుడు భూ ♦ జాని నచట. 277

సత్నముల నొక్క కనకపా ♦ త్రమునఁబోసి హారతుల నెత్తి యంగన ♦ లవనిఁ బోసి; రవి వెలిఁగె నాకసమునిండ ♦ నలముకొనిన వివిధ తారకా కోరక ♦ వితతి మాడ్కి.

అంతట నొక్క గొక్కరుగ ♦ నాన్యపశేఖరు పాద పంకజస్తాంతముఁ జేరఁబోయి విన ♦ యమ్మలరార నమస్కరించి సామంతులు భూజనంబులు క్ర ♦ మమ్మున వస్త్రములున్ విభూషలున్ సొంతరలాడఁ గాన్కలిడి ♦ తోరపు హర్షము లొంది రయ్యెడన్. 279

హరభట్టారకుఁ జంద్రభట్టకవి ప ♦ స్త్రాలంకృతుల్ పెట్టుచున్ సరితోషింపఁగఁజేసి యల్లన సలుం ♦ బ్రా స్వామికిన్ మ్రొక్కి “యా సరణాబ్జంబులు నాకు సేవ్యములు మా ♦ చండక్షమానాథు శ్రీ సరణంబుల్ వలె” నంచుఁ బీఠమున హ ♦ ర్షం బొప్పనాసీనుడై,

మ॥ “పువులుక బూచి సమస్తభూతలమున ♦ పువ్వు గొల్పెనక మాడ్కి నూ
త్తువికాసస్ఫరణంబు వెంటఁగొని చై ♦ త్రంబుక బ్రేవేళించె; రా
ణ్ణివహంబుల్ ప్రజ లేగుదేరఁగ భవా ♦ సీమాతకుక బ్రీతిగాఁ
గ వరాహంబులవేటలాడ నరుగం ♦ గా నెంచితిక గానకుక.”

21

మ॥ అని తేడాడినఁ గృష్ణసింహుఁడును “దే ♦ వా! చైత్రమాసోదయం
బున నూత్నంబుగఁ బట్టభద్రులయిన ♦ ప్లుక వేటకై కానకుక
జను టాచారము తొల్తునుండియు; భవ ♦ చ్చాపంబునక నేడు గూ
లిన సశ్వంబులఁ బట్టి భావిఫలముక ♦ లెక్కింతు) ట్తోణీజనుల్.

22

—*) పట్టభద్రుఁడయిన ప్రతాపసింహుని సాగరసింహుఁ డాక్షేపించుట. (*—

చ॥ ఇది శుభసూచనం బిప్పుడె ♦ యేగుద”మంచన నెల్లవారు నొ
ప్పెదమనునంత గోడపయిఁ ♦ బిల్లి విధంబున దూకి సాగరుం
డెదురయివచ్చి “యేటిపని! ♦ యెచ్చటి కేగెదు! రాజ్యలాభముల్
గుదిరెనటంచు సంతసము ♦ గొప్పగఁ గల్గెనె! నీకు నియ్యెడక.

23

మ॥ అరరే! యాజగమల్లుఁ బోదరిమి య ♦ న్యాయంబుమై ధారుణీ
భరముక గొంటివి; మంచి చెడ్డ లవి దోఁ ♦ పక లేదె! యేచట్టపుం
బరిపాటిక వహియించి చేసితివో! వ ♦ హ్వ! నేటి నీసేత యె
వ్వరికిక శక్తి యెసంగు వారె నృపులక ♦ భంగిక నిరూపించెడిక.

24

చ॥ ఇది కొఱమాలినట్టి పని! ♦ యింతటి దుర్జయముక గనంగ నా
హృదయము నిల్వలేకు; నిను ♦ నిండులనుండియు సుంత యవ్వలక
గదలఁగనీను; నన్నుఁ గడ ♦ గాఁ దొలఁగించి యభీష్టకార్య మిం
పొదవఁగ దీర్పు; మేను మని ♦ యుండిన సాగవు నీప్రయత్నముల్.”

25

మ॥ అని యాతండు సరోవ దృష్టిని సలుం ♦ బాధీశ్వరుక జూచి “యే
మనఁగావచ్చును నిన్ను! నేడిచట న ♦ న్యాయంబు నీవల్ల నే
జనియించెజమి; యిప్పు డేమచుచు మె ♦ చ్చక జేతొ! లోకం బిసీ
యనదే నిన్నని; స్వామిభక్తియనఁ గ ♦ ట్టా! యిట్టిదె యుండునే!

గీ॥ పాసపూర్వాక్షరమునందు ♦ వలె సమస్త గుణగణంబులు నీయందుఁ ♦ గొఱతలేక
యలరవలెఁగాక! యుటక ని ♦ న్నునుసరించు నతని నననేటి కోసలుం ♦ బ్రాధినాథ!”

—*) సలుబ్రాకృష్ణసింహవిభుఁడు సాగరసింహునకు హితము నుపదేశించుట. (*—

చ॥ అనుచుఁ బ్రతాపుఁజేరఁజను ♦ నాతనిఁ గన్గొని కృష్ణసింగు “నీ
వనుజుఁడ వమ్మహాప్రభున; ♦ కాయన నిందఱలోన నిప్పు డి
ట్లనుచు నిరోధమున్ సలుప ♦ న్యాయమె! శత్రువులెవ్వ రిట్లు కా
దని యెదిరింప! నియ్యదియు ♦ నార్యులు మెచ్చెడి మేటికార్యమే! 288

చ॥ కలకలలాడుచున్న సభఁ ♦ గల్గిన లోకుల మోములెల్ల ము
గలములమాడ్కి నైన వివె ♦ కన్గొను దారుణమైన నీకు మా
టలు వినినంత; కోపము వి ♦ డ్కజను నిత్తటి; శాంత మూనఁగాఁ
గలిగిన మేలు సుమ్మిపుడు; ♦ గడ్డము పట్టి వచింతు సాగరా! 289

మ॥ మనమందున్ గల క్రొర్యమున్ విడుపు; నా ♦ మాటన్ మది న్నిల్పు; పా
వన గంగార్పుర వారిపూరముల వి ♦ ప్రశ్నేణి మూర్ధాభిషే
చనమున్ జేసిన యిమ్మహాత్ముని పదా ♦ బ్జంబుల్ శలన్ సోఁక నొ
క్కనమస్కారము చేయు; మీతఁడు నమ ♦ స్కారార్హుఁ డెవ్వారికిన్. 290

క॥ సరళమతిన్ యోజింపుము; పొరవడకుము; వినవె! ‘పితృస ♦ మో జ్యేష్ఠ’ యనన్;
గురుఁ డుదయసింహుతో నిప్పురుషవరుఁడు సముఁడు నీకుఁ ♦ బూర్వజుఁ డగుటన్. 291

చ॥ కలుగఁగఁజేయఁబోకుసుమి ♦ గందరగోళము; విన్ను నీకు మా
ట లితని సద్గుణంబుఁ బొగ ♦ డ్కదగు; నిందకుఁ బన్నిరావు; చే
తు లితనిపాదముల్ నిలుపఁ ♦ దోరపుఁ బాదుకలైనఁ జెల్లు; గ
త్తులుగొని తాఁక దోషమగు; ♦ దోచిన యంతయు నీకుఁ జెప్పితిన్.” 292

చ॥ అని వినయమ్మునున్ నయము ♦ నాదర మొప్పుఁగఁ గృష్ణసింగు ప
ల్కిన విని సాగరుండును జ ♦ లింపక “ధర్మ మొకండె నేను గో
రిన; దది వీడి వీను లల ♦ రించెడు నీతు లివేల! తెల్పు మే
మనెదొ ప్రతాప! నీ విపుడు ♦ న్యాయము నిల్పెదొ! ప్రక్క కేగెదొ! 293

చ॥ స్థిరగుణమాన్యుఁ డయ్యుదయ ♦ సింహమహీరమణాగ్రగణ్యుఁ డం
దఱను సమంబుగాఁ గనిన ♦ తండ్రి; కుమారుల యోగ్యతాపరం
పరల నెఱింగి రాజు జగ ♦ మల్లును జేయఁగ నాన తిచ్చె; న
ప్పురమవిత్రమానేసుని ♦ పల్కును నిల్పుట పుత్రధర్మమా. 294

గీ॥ ఇరువదైదుగురైన భా॥త్వవరులందు జ్యేష్ఠుడవు! ప్రపంచముత్రోవ॥లెఱుగువాడ!
వనుచితంబని త్రోవక ॥ యనుజ సొమ్ము నపహరించితి! వింతయ ॥ త్యాశ తగునె!

సీ॥ కనుమూసి గుడ్డక ॥ ట్టిన దేమిలేదు; సమస్తభూప్రజయు సా ॥ మంతనపులు
పరికించునెడఁ బట్ట ॥ పగటివేళను దండ్రు “జగమల్లు రాజాజ ॥ సలుపు”డనుచు
గొంతెత్తి యనె; నందుఁ ॥ గూడిన వారెల్లఁ దలలూచి; రిపుడు నీ ॥ దండఁజేరి
ప్రియభాషలాడు నీ ॥ కృష్ణసిం గానాడు చిత్తంబని కరంబు ॥ శిరము వంచె;

గీ॥ నేడుగద రాజరాజుల ॥ నిర్ణయించు దొడ్డయధికార మితని చే ॥ తులకుఁ జిక్కె!
మీర లిరువు రేకతమున ॥ మెదిపి మెదిపి కార్య మిటు త్రిప్పియుంటిరి ॥ కట్టకడకు .297

చ॥ ఇక నొకవేయమాటలఁ బ ॥ నేమి! యిదే జగమల్లు రాజాజే
యక జనకాజ్ఞ మిఱుచు దు ॥ రాశ ధరేశత సంగ్రహించు నీ
వకట! మదీయవాక్యముల ॥ నాదృతి నుంతువె! తల్లిఁ జంపువా
నికిఁ బినతల్లిచేతులు గ ॥ నింపఁ జివుళ్ళచు చొప్పెఱుంగవే! 297

ఉ॥ ముందొకఁడాడి వెన్నుకును ॥ బోయి మఱొక్కగతికొ జరించు నా
చందము లెప్పు నేనెఱుగ; ॥ స్వాంతము విప్పివచింతుఁ; దండ్రుయా
జ్ఞం దలఁదాల్చి భూరమణు ॥ సల్పుము మా జగమల్లు; లేనిచో
నిందలు గల్గుఁ; గన్పములు ॥ నీకును బెక్కులు వచ్చు నియ్యెడక.” 298

చ॥ అని బిరుసెక్కు చూపులను ॥ నందఱఁ జూచెడు తమ్మునికొ గనుం
గొనుచుఁ బ్రతాపుఁ “ఁడోకొమర! ॥ కూడునె తొందర! మంచి చెడ్డలకొ
మనమున నిర్ణయించి జగ ॥ మల్లుని యోగ్యత నెంచి పౌరు లె
ల్ల నుడువు మాటలెంచి యిటు ॥ లకొ బొనరించితి నుమ్ము సాగరా! 299

౩॥ ఎఱుగుదు నే మన ॥ మిరువదైదుగురలో జగమల్లునకుఁ దండ్రు ॥ మిగులఁగూర్పు!
లెఱుగు దాతని వసు ॥ ధేశుఁజేయుడటంచు మనతండ్రు సృపులతో ॥ ననినతెఱుగు!
నెఱుగుదు నెదురాడ ॥ కెల్లగు మంచిదం దొకమాతె యశాదల ॥ లూచుటయును!
నెఱుగుదు జగమల్లుఁ ॥ డెట్టైన మేవాణ్మహోర్వి నేలెదనంచు ॥ నూఁగుటయును!

॥ నిన్ని యెఱిగియె న్నాపైన ॥ నెసఁగు భార మవలఁజనెనంచు నాబూ శి ॥ ఖాగ్రసీమ
నేకలింగేశు చరణనా ॥ లీకయుగము నెడఁదఁగొలుచు నుపాయంబు ॥ నెఱిగియుంటి.

॥ అతిపూజ్యుడదయసిం ॥ హ ట్టావరోత్తను కొడుకులలోఁ బెద్ద ॥ కొడుకనాట!
మారట తండ్రు స ॥ న్మాన్యుడి కృష్ణ భూజాని యానతి మీఱ ॥ రాని దగుట!

సామంత మండలే ♦ శముఖు లేకగ్రీవముగను సింహాసనం ♦ బునకుఁ గోరఁ !
బ్రస్తుతస్థితిని నీ ♦ పాలన లేకున్నఁ జెడుదు” మంచని పౌరు ♦ లడలు చుండ !

గీ॥ నిన్నికష్టసుఖంబుల ♦ నెంచి యెంచి విముఖమై యున్న మనసును ♦ వెనుకఁ ద్రిప్పి
యన్నరో! పట్టభద్రుండ ♦ నైతిఁ; గాని కోరి భారంబు తలను గై ♦ కొనఁగలేదు. 301

చ॥ మన జనకుండు ధాత్రి జగ ♦ మల్లున కిచ్చె నటంచు విన్నయం
తనె “తొలఁగెఁ దలఁగలుగు ♦ తద్దయు భారము; నే స్వతంత్ర జీ
వనమును నెందుఁగాని జర ♦ పఁగల; దేవుఁడు కూర్చిఁ జూచెఁ బా”
మ్మని మది యుబ్బి పోవునటు ♦ హర్షముఁ గాంచితి సుమ్ము సోదరా! 302

శా॥ ఈ మేవాడ నివాసముఁ దవిలి నే ♦ నిందున్న క్షీణజనం
తి బేమాడ్కిఁ దలపోయునో మది నటం ♦ చే ‘పన్నియా’ చేరి యా
‘భామాసాహి’ పదాంబుజంబులకడఁ ♦ వర్తింపఁ గాంక్షించి యి
ష్టే మున్నుండు ప్రయాణముఁ సలుప నుం ♦ టిఁ గంటకుఁ ముందటఁ. 303

ఉ॥ అప్పుడు కృష్ణసింహుఁడు ప్ర ♦ జాళి నృపాళియు వెంటరాఁగ నే
ర్పొప్పఁగ వచ్చి “యూరకిటు ♦ టుండఁగ నేటికి! లేచి రమ్మ! నీ
విప్పుధిపీతలంబుఁ గొని ♦ యేల వలెఁ జమి! నీవు తప్ప మా
యప్ప! యెరుల్ మహీరమణు ♦ లై నను రాజ్యము నిల్వ దీయెడఁ.” 304

చ॥ అని యభిషేకముఁ సలిసి ♦ య్హ్వామకూలముఁ గట్టఁజేయుచుఁ
గొని యిటుతెచ్చెఁ; బౌరులును ♦ “గూడదు కాదిక సింహాసీతమం

⊙ It has been said that the brahmanical religion was foreign to India, but as to the period of importation we have but loose assertion. We can easily give credit to various creeds and tenets of faiths being from time to time incorporated ere the present books were composed; and that previously the sons of royalty alone, possessed the office. Authorities of weight inform us of these grafts for instance, Mr. Colebrook gives a passage in his “Indian classes.” “A chief of the twice-born tribe was brought by Vishnu’s eagle, from ‘Saca Dwipa.’ By Saca-Dwipa, Seythi is understood of which more will be said hereafter. Ferista also translating from ancient authorities says to the same effect, that in the reign of Mahrage, King Kanooj, a brahmin came from Persia, who introduced magic, idolatry and worship of the stars, so that there is no want of authority for the introduction of new tenets of faith.
“Annals of Mewar.”

దున వసియింపుమీ" యనినఁ ♦ దోయఁగఁజాలక విజ్ఞు లాజ్ఞ చే
సిన యటు సింహపీఠిని వ ♦ సించితి దేశము సేమ మెంచుచున్.

30

మ॥ పరమోత్కృష్టమృదుస్వభావుఁడు సలుం ♦ బ్రాహ్మి! యీధన్యు భా
స్వర కారుణ్య కళా విశేషమున మే ♦ వాల్లత్కి శోభా పరం
పరలన్ గోల్పుడ కున్న దిప్పటికి! రా ♦ ణ్ణందారుఁ డిప్పుణ్యసా
గరునిన్ దూఱుచు వ్రేల్లుచూపి యటవం ♦ గాఁ బాడియే! నీకిటన్.

31

మ॥ ఎఱుగకయుండువొక్కొ! పురు ♦ టింటినిఁ బాయనిదాది తండ్రినిన్
మఱువఁగఁజేసి యీభువన ♦ మాన్యుఁడు నన్నును నిన్నుఁ దమ్ములం
దఱుఁ గొని యంతవారలను ♦ దద్దయుఁ బెద్దలఁ జేసి పెంచె; నొ
క్కరుఁ డెదురైన నేటికిని ♦ గాఁగిటఁ జేరుచుఁ దండ్రి భంగిగన్.

32

గీ॥ మర్గమారణ్యములుచేర్చి ♦ త్రుంపుమనుచుఁ దండ్రిపంపఁడె సూక్తు! నా ♦ తఁడు చిగాయ
వైసలుంబ్రాపురమున సా ♦ ఖ్యమునమనుట యెవరిబలమూని! యీధన్యు ♦ కృపను గా

క॥ పౌరులసేమంబును ట్లోణీరాజ్యముసేమములును ♦ నీసేమం బా
క్లిమఁడెఱుంగు; నెఱుంగఁగనెర! వతఁడె తల్లి తండ్రి ♦ నీకున్ నాకున్.

33

మ॥ మనముతాత యొకప్పు చండవిభుఁ డా ♦ త్మశ్యాగమున్ జేసి త
మ్మునికై రాజ్యము వీడె; దజ్జనకుఁ డ ♦ పూజ్యున్ సలుంబ్రాభున్
బొనరించె; దమదారవంశము యశం ♦ బున్ బొంద జన్మించె ని
య్యనఘుండున్ మనతాతచందమునఁ బూ ♦ జార్హండు ముమ్మాటికిన్.

34

చ॥ హిమకరునందుఁ గందుగల! ♦ దీశు గళంబున నల్పెసంగు! బం
కము కనులంబు నంటుకొనుఁ! ♦ గాని జగంబులు క్రుంగినన్ గిరీ
ద్రము లవి బెండుదేలినను ♦ ధన్యచరిత్రుఁడు కృష్ణసింగు స్వాం
తమునను గంచొకించుకయుఁ ♦ దార్హొననేగదు! కోటి చెప్పినన్.

35

గీ॥ నేను నృపుఁడనై యీతని ♦ నెత్తి బెద్ద మకుట మిడలేమ; మఱి జగ ♦ మల్లెఁ డవని
నాభుండయి తీయునది లేదు; ♦ నడుమఁజక్కి పరులచే నాటుదూఱును ♦ బడుట తక్క

చ॥ జనకుఁడు పెద్దకాలము రు ♦ జా పరిపీడితుఁడౌట నెట్టులన్
మనమున నిర్ణయించెనొ! కు ♦ మారులలోఁ బ్రథముండు తండ్రి పో
యిన పిదపన్ ధరావలయ ♦ మేలుట యెందును లేదె! వై పరీ
త్యనిచుతి నేడు పుట్టెనె! క ♦ టా! యిది లోకము పాడియే కదా!

36

చ॥ ఇది జనకోటి కిష్టమని ♦ యెక్కితి ని త్తటి సింహాపీఠి; ని
య్యదనను నీకు నొక్కనికి ♦ స్వాంతము సమ్మతిఁగాంచకున్న నే
వదలుట యెట్లు సాధ్యమగు! ♦ బాలక! నేనిదె శక్తివంచనల్
గొదుకఁగనీక కష్టపడి ♦ ట్కోణిని నేలఁ బ్రయత్న మూనెదన్.”

314

—*) సాగరసింహుఁడు రాణాప్రతాపసింహు నిలువరించుట. (*—

చ॥ అనుచుఁ బ్రశాంతరీతిని న ♦ యంబును వత్సలతానిరూఢి నె
క్కినఁగఁ బ్రతాపసింహుఁడనఁ ♦ గోపము పట్టఁగలేక సాగరు
“డనుజుఁడ వంచు మే ల్దలఁచి ♦ యాడిన నీతలకెక్క దయ్యె; గా
జ్యనియతిముందు నీతులు వి ♦ సంబుగఁ దోచెను నీకు నేఁడిటన్.

315

సీ॥ బహుకాలముగను మే ♦ వాడైశమేలిన జనకుండు దీర్ఘరు ♦ జా ప్రపీఠు
డై యెట్టులో నిర్ణ ♦ యమొనర్చెనట! నతఁ డన్యాయవర్తనం ♦ డంట! యణువు
మొదలుగా బ్రహ్మాండ ♦ మును మ్రింగి త్రేచెడు నీకృష్ణసింహుఁ డ ♦ స్తోక ధర్మ
నిరతుఁడౌనట! మీర ♦ లిరువురొక్కండయి ధర్మదేవత భార ♦ తంబు నుండి

గీ॥ లేవఁగొట్టంగఁ బుట్టు క ♦ లిస్వరూపులని తెలిసెఁ! బట్టపగలు ప్ర ♦ జాళియెదుట
నింద్రజాలమునొనరించి ♦ యిట్టులుకనుఁ బ్రామఁగలిగితి! రేమన ♦ వచ్చు మిమ్ము.

మ॥ సదయుం డాజగమల్లునిన్ బిలిచి రా ♦ జ్యంబిమ్ము; కాదేని నేఁ
గదనంబందునఁ దాకి లోకమలరం ♦ గా ద్వంద్వయుద్ధంబు చే
సెద నీతోడ; మదీయమానసము కిం ♦ చిత్రైన ధర్మంబు మీ
ఱను; పాణంబు లశాశ్వతంబులగు; ధ ♦ ర్మంబే చిరస్థాయియన్.

317

మ॥ అవనీరాజ్యము నిత్తువో! వివిధశ ♦ స్త్రాస్త్రంబులన్ దాల్చి యా
హవరంగంబున నన్నుఁ దాఁకెదవో! యీ ♦ యర్థద్వయంబందు నీ
వవలంబింపు మొకండు; లేనియెడ శౌ ♦ ర్యస్ఫూర్తి నిట్టట్టులున్
లవమేనిన్ గదలంగనీ! నిపుడె తె ♦ ల్పన్ బోలు నీభావమున్.”

318

క॥ అని బిట్టబిగిసి తనమోమునఁ జూడ్కులు నిలిపి యుద్ధ ♦ మును గోరెడు త
మ్మని గనుఁగొనుచుఁ బ్రతాపుం డనె గాంభీర్యప్రధానుఁ ♦ డై జనులు వినన్. 319

మ॥ “అడుగై నన్ గదలంగనీని శ్రమమే ♦ లా! రాచపుట్టొందు నె
వ్వఁడుగానీ రణమన్నఁ బండుగనుచున్ ♦ భావించు; నీయందఱున్

గడుహర్షంబునఁ దెచ్చి నాపయినఁ జ ♦ క్కొనిల్పి రీరాజ్యమున్;
గడఁద్రోయన్ జన; దట్టు లొట రణమే ♦ కర్తవ్యమై కన్నడున్.”

మ॥ అని యడ్డప్పుడె మధ్యమందున సలుం ♦ బ్రాధీశుఁడున్ గట్టియుం
చిన నాగేంద్రసమానఖడ్గమునకై ♦ చేసాచె; నాసాగరున్
గని సామంతులు భూప్రజానివహముల్ ♦ ”కట్టా! యితండేడవ
చ్చెనొ! పిడ్గుబలె మామనోరథము శు ♦ స్మీభూతమై పోవఁగన్.

చ॥ కనికరమన్నమాటను జ ♦ గమ్మర నీతఁడు విన్నయట్టులన్
గనఁబడ; దిందుఁజేరియు ర ♦ గంబు రణం బనుచున్ తుణతుణం
బు నుడువు; స్థానమో సమయ ♦ మో గ్రహియింపఁడు; వానికేమి! గె
ల్చిన సకలావసీభరము ♦ చేపడునన్న దూరాశ తక్కఁగన్.

మ॥ అమితప్రాభవమొప్పు నిప్పుడు సలుం ♦ బ్రాధీశుఁ డాస్యంబు నం
దమునొందన్ నెలకొల్పు నాతిలకమున్ ♦ మట్టారదే! ద్వంద్వయు
ద్ధము రానేల! ప్రతాపుఁడేటికి సమా ♦ ధానంబు సూచింపఁ! గ
ప్తములన్ దెచ్చు నితండు! వల్లనుచు నా ♦ జ్ఞాపింపఁగా రాదొక్కో!

మ॥ కులశైలోపమ ధైర్యభూధనశిరః ♦ కోటీర కోటీ మణి
జ్వలదారక్తరుచుల్ పదంబులు నహిం ♦ చన్ జూచుచున్నట్టి క
న్నులతో దారుణసంగరాంగణమునం ♦ దన్ ఖడ్గముల్ చీల్చిఁగా
వెలికిఁ దూఁకెడు క్రొత్తరక్తములనున్ ♦ వీక్షింపనా నేమొక్కో!”

మ॥ అని యిట్లంచు వచింపరాని కడుఁజుం ♦ తావేశ దైన్యంబులన్
గని దుఃఖింపఁగఁ గృష్ణసింగు. “రణమే ♦ కర్తవ్యమే! వేలుత్రో
వ నిరూపింపఁగరాదె! యిప్పు డిప్పుడే ♦ పట్టాభిషేకంబు శో
భనమై సాగెను; యుద్ధమెట్లయిన ని ♦ ల్పన్ భావ్యమౌ నియ్యెడన్.”

చ॥ అనఁగఁ బ్రతాపసింహుఁడు “మ ♦ హాత్మా! భవద్వచనంబు మానసి
యనియతి నొప్పు; నైన నొరుం ♦ డాహావమున్ బొనరింపఁగోరి పి
ల్చినను నిరాకరింపఁగల ♦ తేతమనం బది లేను; కాని మీ
రనినటు లిట్టిసౌఖ్యసమ ♦ యంబున నెట్లని చింత కల్గెడున్.

క॥ దండించుట క్రోర్యమ్మగు; దండింపమి మర్బలతకుం ♦ దావగు; నవసి
శుండనయి నాపరిస్థితి యొండేటికి! సున్నితముగ ♦ నున్నది తండ్రీ.

మ॥ సరి; యీమంగళవేళయందు రణమున్ ♦ సాగింప కొండ్కొక్కడౌ
కరణిన్ గార్యముఁదిప్పి యీతనిఁ దొలం ♦ గజేతుఁ బొమ్మంచు “సా
గర! చిత్తూర్పురరాజ్యమెల్ల మదుద ♦ గ్రస్థార బాహుబల
స్ఫురణన్ రక్షణసేయ నెంచితి శుభం ♦ బుల్ నేడు సుధిల్లఁగన్.

328

మ॥ అనిశప్రేమ వెలుంగ నయ్యదయసిం ♦ హత్మావరుం డీమహా
వనిఁ బాలించి యశంబు గాంచెను; సలుం ♦ బ్రాహ్మణుఁ డానేత పో
యినవెన్నన్ దనకున్ లభింపఁగల ప్రి ♦ త్యేకాధికారంబు పే
ర్చిని నన్నీడకుఁ దోడితెచ్చుచును ధా ♦ త్రీనాథుఁ జేన్ నడిన్.

329

మ॥ ఎవఁడో యొక్కఁడు రాజుగా నిలిచి యి ♦ పృథ్వీస్థలిన్ వాని శ
క్తివిశేషమ్మున నేలు తొప్పు; బ్రజ భ ♦ క్తిన్ వాని యాజ్ఞాబలం
బవలంబించుట యొప్పు; లేనియెడఁ జీ ♦ క్తాకై విపత్కొటిచే
నవరుద్ధంబగు రాజ్య మెవ్వనికి వాఁ ♦ డై యేలఁగాఁ బూనినన్.

330

ఉ॥ ఓరువరాని కార్యమిది; ♦ యూఱక కావర మూని నీతివి
ద్యౌరమణుండు కృష్ణవిభు ♦ నాడితి నోరికి వచ్చినట్లు; నా
తో రణమాచరింపుమని ♦ త్రుళ్లుచు నాదు మహాధికార ధి
క్కారము చేయుచుంటి; విఠఁ ♦ గాదు సహింప భవత్ప్రవర్తనల్.

331

—*) రాణాప్రతాపసింహుఁడు సాగరసింహుని దేశమువీడి పొమ్మనుట. (*—

మ॥ నిను వీక్షించుచు మత్ప్రజల్ సుగుణని ♦ ర్ణిద్రుల్ భవద్దృష్ట వ
ర్తనమున్ నేర్చిన నేర్పు; కావున నినున్ ♦ దండింపఁగా నొప్పు; వే
చను నాదేశమువీడి యిడై పరరా ♦ ప్రశ్రేణులన్ జేర; నో
ర్వ నిమేషం; బిట నాలసించినను; శీ ♦ ర్ష చేచ్చదమున్ జేసెదన్.

332

మ॥ ఇది నాయాజ్ఞ! బహిష్కరించితిని ని! ♦ న్నీదేశమం దెచ్చటన్
మెదలన్ బోక”న సాగరుండు నగి “స్వా ♦ మీ! చాల సంతోషమై
నది! రాజ్యంబది యొత్తీపనుచు డెం ♦ దంబందు భావించితో
విదితంబయ్యె సమ స్తభూజనులకు! ♦ బెక్కేల వాక్రువ్వఁగన్.

333

మ॥ ఇది నాయూ రిది నాదురాప్రమనుచున్ ♦ హీనుల్ మఱిన్ దుర్బలుల్
మది నూహింతురు; కాని విక్రమకళా ♦ లంకారులౌ వారి క

య్యదయాస్తాచలమధ్యగంబయిన స ♦ రోవ్వోర్వతలంబుక్ ముదా
స్పదమా కొంగుపసిండివోలె దమదై ♦ భాసిల్లు నెల్లప్పుడుక్.

మ॥ పరమపాభవ మొప్పు నీదయిన మే ♦ వాడ రాజ్యమందుండగా
నెరియుక్ నామది; నీవు శత్రుడగుటక్ ♦ నీవారలుక్ శత్రులా
దురు; నీకెప్పుడు గర్భశత్రువులు మి ♦ త్రుల్ నాకు; నట్లాట మ
చ్చరణంబుల్ క్షణకాలముంచుచుఁ జరిం ♦ చక్ నీదు దేశంబునక్.

సీ॥ పనియేమి పరభూమి ♦ పతులసీనులకేగ! మేవాడ నెడ్డెప్పు ♦ మ్రింగుదునని
కనువిచ్చియుండు న ♦ కృరుధరామండలాఖండలుం! డాతని ♦ కడకుఁ బోదుఁ;
దృద్ధికటప్రవ ♦ ర్తనమున నతనికి విత్రలాభము గల్గు ♦ మేర యొదవె;
నిప్పుడె పయనించి ♦ యేగెద ధిల్లీపురమునకుఁ గొన్ని ది ♦ నములలోన!

గీ॥ హెచ్చరికగల్గి రాజ్యంబు ♦ నేలుచుండు! మిదియె శాశ్వతమనియుండ! ♦ కెప్పు డె
కెచట నేరీతి నిన్ను జ ♦ యించి దాని నపహరింతురా! తెలియఁబో ♦ దజానాకైన."

—*) రాజాప్రతాపసింహుఁ డనుచదులతో వేటకుఁ బోవుట. (* —

మ॥ అని గాంధీర్యమెలర్పఁగాఁ బలికి య ♦ శ్వాసాధుడై పోయె! నా
తని వీక్షించుచుఁ గొంతసేపటికి యో ♦ ధశ్రేష్టులుక్ బెక్కురుక్
దనవెంటక్ జనుదేర నయ్యెడ నర ♦ ణ్యప్రాంతముక్ జేరఁగాఁ
జనె వేటాడ బ్రతాపసింహుండు జనుల్ ♦ సంతోషముక్ బొందఁగక్.

31

ఉ॥ కొమ్ములులేని యమ్మహిష ♦ కోటులు, తొండములేని భద్రనా
గమ్ములు నాగనొప్పు పనిఁ ♦ గల్గిన మత్తమహావరాహ పో
తమ్ముల నాప్రతాపుఁ డతి ♦ దారుణ లీలల నీటియక్ శరీ
రిమ్ములు గాడఁగాఁ బొడిచి ♦ రాసులురాసులువోసె నేలపై.

32

మ॥ అరుణాంశుచ్ఛటలీన నేత్రములు, శౌ ♦ ర్యాటోప మేపార, ను
గ్రరసోద్రేకమునక్ బ్రతాపధరణీ ♦ కాంతుండు సత్తాత్రసం
భరితుం డె త్తినయీఁబెదింపక మహా ♦ మాయాకిరాత్తుండట్లుల్
నిరతోదగ్రవిహారముల్ నెరపి ఖం ♦ డించెక్ వరాహమ్ములక్.

33

మ॥ మొ॥ సామంతులు వీరయోధనివహం ♦ బుల్ వారి దోశ్యక్తికిఁ
దగు చందంబున నొక్కమైఁ గదిసి కాం ♦ తారమ్మునక్ గల్లు న

మృగసంతానములకు తుణుకునను భూ ధిమి గూల్చి పెక్కింటికి గు
ప్పగఁ దామొక్కెడఁజేర్చి రారుధిరముల్ ధిమి గూల్చి పెక్కింటికి గు

340

చ॥ అరిది ముదంబు మీఱ మృగ ధిమి గూల్చి పెక్కింటికి గు
త్వరముగ లెక్క సేయఁగఁ బ్ర ధిమి గూల్చి పెక్కింటికి గు
దలు సమయించు నమ్మగవి ధిమి గూల్చి పెక్కింటికి గు
వలలఁగ మంచి కాలమది ధిమి గూల్చి పెక్కింటికి గు

341

మ॥ శివుముత్తైదువ ప్రీతి కేకలములకు ధిమి గూల్చి పెక్కింటికి గు
ధవితానంబులు నూతనోత్సవసము ధిమి గూల్చి పెక్కింటికి గు
దివియుక్ గ్రక్కదలంగ నార్చుమఁ గడుక్ ధిమి గూల్చి పెక్కింటికి గు
గ్రవనంబువిడి రాజధానిని జొరం ధిమి గూల్చి పెక్కింటికి గు

342

సీ॥ చిత్తూర్పురము శత్రు ధిమి గూల్చి పెక్కింటికి గు
దమదేశసామంత ధిమి గూల్చి పెక్కింటికి గు
గడలేని యుద్ధసం ధిమి గూల్చి పెక్కింటికి గు
బరిపంథియో నభో ధిమి గూల్చి పెక్కింటికి గు

గీ॥ దమమది హరించు ఘనుఁడు దు ధిమి గూల్చి పెక్కింటికి గు
యాప్రతాపుఁడు రాజౌట ధిమి గూల్చి పెక్కింటికి గు

గద్యః— ఇది శ్రీమత్కామేశ్వరీ కరుణా కటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసవత్కావ్య
నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, దుర్భాకవంశదుగ్ధాంభోరాశి
రాకాకైరవమిత్ర, శాలంకాయనగోత్ర పవిత్ర, సుజనజనాను
గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహ 2 వధాని
పంచానన కాన్యకళాని ధీత్యాదిబిరుద విఖ్యాత, సుకవి
రాజశేఖర, రాజశేఖరకవి ప్రణీతంబయిన
“రాణా ప్రతాపసింహ చరిత్రం” బ
ను పద్యకావ్యమునం
దుఁ బ్రథమా
శ్వాస
ము

(శ్రీ)

కామేశ్వరైశ్చ సము.

రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర.

ద్వితీయాశ్వాసము.

మ॥ వరసౌఖ్యంబులకు నిరోధమగు నే ధర్మాటల్ దొలంగించి సు
స్థిరతఁ బెంచు వ్యవస్థలఁ దిటముగాఁ ధర్మకూర్పుచు సత్యధ
ర్మరతుల్ మీఱఁగ రాజ్యమేలుకొనుచుఁ ధర్మాప్రతాపావనీ
శ్వరమందార మొకానొకప్పుడు సలుం ధర్మభర్త నీక్షించుచుఁ,

—* { సూక్తసింహుని రాజధాని కంపుమని ప్రతాపసింహుఁడు
కృష్ణసింహు నర్థించుట. } *—

మ॥ “మొదలఁ నెత్తురు పంచుకొం చనుజుడై ధర్మపుట్టించె; నాపైన బా
ల్యదశఁ బైనను బ్రక్కనుఁ బడుచుఁ దు ధర్మప్రేమతో మైత్రి కా
స్పదమై న్నరిలె; సూక్తుఁ డొక్కత్రుటి నఁ ధర్మబాయం; డొకపైనఁ ద
ల్లిదరిఁ జేరఁడు; ప్రాణమొక్కఁడు నొడల్ ధర్మరంజన యట్లుండెడిఁ.

గీ॥ రాము నుపమ నాయెడఁ బల్క- ధర్మరామ! గాని తెప్పవాల్పక కనుపెట్టి రేముఁ బని
ననుచుండయి నన్గొల్చునపు డతఁడు నిజంబు మూఁడుమూర్తులకు లక్ష్యమై డెనున్.

గీ॥ సూర్యవంశప్రదీపుడౌ ధర్మసుతువిపత్తుఁ బాపి కాపాడితనుచు నీ ధర్మభవ్యయశము
నలుదెసలఁ బ్రాకె! సూక్తుఁడనంతకోటి జనవిజయసూక్తుఁడగుచుఁ దేజమునఁ బెరిగె.

గీ॥ అతఁ డడుగు మోపు సమయభాగ్యమునఁ జేసి యెంతకాలమొ సంతానమొలుగకున్
కడుపు ఫలియించి కొమరులఁ గనియె నీమ దొడ్డయిల్లాలు జగము సం తోషమగున్.

చ॥ ఎఱుఁగుదురెంతో సౌమ్యముగ ధర్మనేను వచించిన మార్గమూని సా
గరుఁడు సభాముఖంబుననె ధర్మాకాటులు పేర్లుట; దానఁ గోపవి
స్ఫురణను దేశముఁ విడచి ధర్మమొని పంపితి! గాని కూర్మిసో
దరు నెడఁబాటుచే మది య ధర్మధాతైచనె నేమి తెల్పుదుఁ!

గీ॥ సూక్తు నంపుము; చెంతనుం చుకొననెంత; నెచటనున్న నీవాఁడు గాఁడే యతండు!
నేనుమొదలుగ నీరాజ్య మెల్ల యుమ్మ దమృతహస్తాభిరక్షితం బగును గాదె!”

మ॥ అని యెంతేని బ్రతాపసింహుఁడును ద ✱ న్నన్ధింపఁగాఁ గృష్ణసిం
గను మోముకవికసింప “దేవ! నిను ని ✱ త్యంబుక మహాభక్తి నె
క్కొనఁగాఁ గొల్చుటకన్న నొందుపని నా ✱ కుక హర్షదంజానె! యె
దును నీయానతి వేదతుల్యమని తా ✱ ల్లుక నేను శీర్షమ్మునక.

8

శా॥ నామాటొక్కఁడిదేల; నేను సుతులుక ✱ నాబంధులుక నాసలుం
బ్రాముఖ్యావనిరాజ్యలక్ష్మీయును స ✱ ర్వస్వంబు నీచేతిదే;
యీమే నియ్యిలలోన నుండువట కి ✱ క్లే సాఁగినక జాలు; నా
స్వామిస్నేహముమ్రోలఁ దుచ్చములు స ✱ త్తద్వీపసామ్రాజ్యముల్.

9

గీ॥ వత్సరమున నార్జెల్లు తా ✱ వకసమక్షమంను నేనుందు; నాసమ ✱ యంబునందు
దేవ! నీమృసుపాదరా ✱ జీవయుగము సూక్తు వదనారవింద మే ✱ జూడఁగందు.”

10

చ॥ అనుచుఁ బ్రతాపసింహవసు ✱ ధాధిపసింహు ననుజ్ఞనొంది శో
భనతర లక్షణాన్వితము ✱ వార్వము నెక్కి నిజాప్తయోధులుక
దను గొలువంగ నాత్మసద ✱ సంబును జేరి లతాంగిసమ్మతిక
గొని కొనివచ్చె సూక్తు యపు ✱ కుంజరసింహుఁ బ్రతాపుఁజేరఁగక.

11

గీ॥ తావియును బూవు కరణి సో ✱ దరు లిరువురు కలిసి రాగరసాతీసం ✱ కలనఁ బెరసి
యేకమతు లేకవాక్కులైః ✱ యెల్లరలర నొండొరులు పాయ కొక్కఁడై ✱ యుండిరపుడు

—*) వ స ం తో ద య ము. (*—

గీ॥ పల్లవవ్యాప్తి పుష్పవ ✱ ద్వైభవంబు ఫలనవోదయభూతి కొ ✱ మ్మలకుఁ గూర్చి
మాధవగృహీతయగు మధు ✱ మాసలక్ష్మి యఖిలజగము పూఁదోటయట్లలరఁజేసె.

—*) సలుంబ్రాకృష్ణసింహుడు లుగాదికానుకలు గొనివచ్చుట. (*—

మ॥ తలపై నక మగతాఁదురాయి వెలుఁగొం ✱ దక, ధాళధళ్యంబు రం
జిలు ఖడ్గంబులు వ్రేల, దొడ్డ నునుతే ✱ జీలెక్కి యోధాళి చెం
తల నేతేరఁ, బ్రతాపసింహుఁ గొలువక, ✱ నానామహీమండలేం
ద్రులు వేంచేసి రుగాదికానుకలు దొం ✱ తుల్ దొంతరల్ తెచ్చుచుక.

14

⊗ As Vasanti or Spring personified, the consort of Hur is worshipped by the Rajput, who opens the season with a grand hunt led by the prince and his Vassal chiefs when they chase slay and eat the boar. Personal danger is disregarded on this day as want of success is ominous that the great Mother will refuse all petitions throughout the year. “Annals of Mewar.”

శా॥ లోకైక స్థిర విక్రమక్రముడు ను ♦ శ్లోకుండు చండేశ వం

శాకల్పండు శిశోదియాభిజన దు ♦ ధాంభోధిచంద్రుండు ని

శ్చీకస్వాతుడు స్వామిభక్త మణియన్ ♦ పేర్గన్న వాఁ డాసలుం

బాక్ష్మ్యం డరుదెంచె స్వామిచరణ ♦ ద్వంద్వంబు సేవింపఁగన్.

గీ॥ ధీరలోకైకమాళి రూఢా ♦ లూరినృపతి సోనెగుట్టుకులాంభోధి ♦ సోముడై న

భానుసింహుడు వేంచేసెఁ ♦ గానుకలుగఁ జానునవరత్న దివ్యభూషణను గొనుచు

గీ॥ ముందుఁ జిత్తూరురణమున భూమి వడఁక మెలఁగు జయమల్లసుతుడు దోర్బలయుత

తేజసిగు రాఁడౌవంశ ♦ దీపకుండు తరలె బదనూరునుండి ప్ర ♦ తాపుఁ గొలువ.

క॥ రూఢాలాకులేంద్రుడు మహాత్రాలమగు రుమాలుదాల్చి ♦ తపనీయవిభూ

షాలిఁగొని శౌమసింహుడు హేలాగతి సాద్రుండి ♦ యే తెంచె వడిన్.

ఆ॥ స్వామిభక్తి యుగ్గు ♦ పాలతో మఱఁగిన పావనుండు ధేల ♦ వార నృపతి

యరుగుదెంచె నప్పు ♦ డామనస్సింహుండు కందులేని మనసు ♦ కాన్క చేయ.

గీ॥ మదన-మాధవులటు గాఢ ♦ మైత్రితోడ వెలయు బేడ్లా-కొటేయా ♦ పృథ్వి నాథు

లాప్రతాపమహీంద్రు పా ♦ దాంబుజములఁ జేరి సేవింప నెంచి వేం ♦ చేసి రపుడు.

మ॥ విమలారణ్యమనోజ్ఞ వస్తువితతుల్ ♦ పెక్కుల్ రహింపన్ స్వతం

త్రమహీరాజ్యరమాధురంధరుఁ డహా ♦ ర్యధైర్యుఁ డాదిద్విష

త్సమదవ్యాఘ్రమహాకిరాతుఁడు కిరా ♦ తస్వామి యాభీమచాం

దమలస్నేహమెలర్ప వచ్చెను బ్రతా ♦ పాధీశ్వరున్ జూడఁగన్.

మ॥ తనసామంతుల గారవించి ముదమం ♦ దన్ జేసి యాబాల్యమి

త్రుని భిక్షేశ్వరు భీమచాందుఁ గడు సం ♦ తోమంబు నొందించి మ

న్ననలన్ దన్ని ప్రతాపుడంతట “నప ♦ ధ్వాదేఽకిన్ బ్రీతిగా

వనికిన్ బోవలె వేటలాడ” ననియెన్ ♦ వారంద “రానా” ననన్.

—*) సామంతరాజ సహితుడై ప్రతాపసింహుడు వేటకు వెడలుట. (*--

నీ॥ చైతకంబనెడు నా ♦ జానేయమున మహాదాత్తుండు రాణాప్ర ♦ తాపసింహుఁ!

డాతనికడ నుత్త ♦ మాశ్వంబుపై ధీరుఁ డినకోటితేజుఁడా ♦ కృష్ణసింహుఁ!

డితని చేరువ వాజి ♦ నెక్కి గ్వాలియరు మహామహీనాథుండు ♦ రామచంద్రుఁ!

డతనిప్రక్కన సము ♦ ధ్ధతహాయానాథుడై శూరశిఖామణి ♦ సూక్తసింహుఁ!

గీ॥ డతనిచెతను భానుసిం॥ ♦ గతనిపొంతఁ దేజసింహుఁ. డీతని కుడి ♦ చసను శ్వాసు
సింహుఁ! డతని పిఱుఁద మనఁస్సింహుఁ! డవలఁ దరతమస్సూర్తి వెడలిరం॥దఱునుగలిసి.

మ॥ నుదుటన్ దొడ్డవిభూతిరేఖ కటియం ♦ దున్ శాటి కంఠంబునన్
రుదురాకల్ గల పేరులున్ ముఖమునం ♦ దున్ బ్రహ్మతేజోగతుల్
పొదలన్ రాజపురోహితాగ్రణి జగ ♦ త్పుజ్యస్వభావుం డవా
ర్యదయుండౌ హరభట్టునున్ వెడలె ది ♦ వ్యాందోళికాయా ధుఁడై. 24

చ॥ వెలిజిగివల్వలన్ దొడిగి ♦ శ్వేతహయంబుల నెక్కి- విచ్చుక
త్తుల తెలికాంతిపుంజముల ♦ తోఁ జను నాశ్వీకు లొప్పిరయ్యెడన్
గొలకున గుంపుకట్టి చను ♦ కోమల రాజమరాళముల్ వలెన్!
బలుచనిగాలిసోకుల శు ♦ భంబుగఁ దూఁగెడు పూలగుంపటుల్! 25

గీ॥ పణవరవము భేరీభాంక ♦ రణరవంబు తప్పెటల బూరగొమ్ముల ♦ ధ్వానములును
బూరటిలి రోచసిఁ బగిల్చి ♦ నీరథులను గలఁచుగతి మిన్ను మన్ను నేకముగ మ్రోసె.

గీ॥ వనము వలయాకృతిగఁ జుట్టు ♦ కొనుచు నిలిచి యలబలంబుల నొనరించి॥యలబలాంబు
భీకరాట్టహాసములతోఁ ♦ బిలిచి పిలిచి తట్టి తట్టి మృగాళి నం ♦ తటను లేపె. 27

గీ॥ భయద వార్షక మేఘగ ♦ ర్భంబు వెడలి వివిధముఖములఁ బరతెంచు ♦ పిడుగులట్లు
చిమ్మచీకట్లు క్రమ్ము వ ♦ సమ్మునుండి ఘాతుకమృగాళి నానాము ♦ ఖముల వెడలె.

ఉ॥ ఎత్తిన హస్తయుగ్మముల ♦ నీఁటెల ముందుకుఁ దూలఁబట్టి య
త్యుత్రమ మంజులాశ్వముల ♦ నూల్కొని పాఱఁగ హెచ్చరించి రే
కెత్తు మహతోత్సవస్ఫురణ ♦ నెల్లరు నొండొరుఁ బిల్చుకొంచు రా
హుత్తులు ముందుకున్ వెడలి ♦ రుగ్రమృగావళులన్ వధింపఁగన్. 29

చ॥ సకల దిశావకాశముల ♦ శాత కృపాణ ముఖోజ్జ్వలాయుధ
ప్రకరముతోడ దూఱు భట ♦ వర్గముఁ దప్పకొనంగలేక దా
మొకఁడును రెండు మూఁడిటుల ♦ నుగ్రమృగంబులు గుంపులై యొకా
నొకభటుమీఁదికిన్ గవయు ♦ చుండుట చూడఁగ వేడుకై తగెన్. 30

మ॥ ఒకపర్యాయమె యొక్కచోటనె మహా ♦ మోధుం డొకొక్కండు కుం
తకృపాణాదులఁ బర్వఁజేసి మృగసం ♦ తానమ్ములన్ గూల్చి యీ
టెకొనన్ వాని గుదుల్ గుదుల్ గొనుచు న ♦ ప్లేవచ్చు నాదృశ్య మిం
చుకచూడన్ గనులున్న భాగ్యమని తోఁ ♦ చున్ గాదె యెవ్వారికిన్! 31

—*) వేటచాలించి కూర్చుండిన రాజపుత్రసైన్యమధ్యమునకు నరాహము వచ్చుట. (1

మ॥ తనుకుంతంబులు దీర్ఘశూలములు వ్య ధి ర్థంబింతయుగాక సా
ర్థములైయొప్ప మృగంబులకు దునిమి వీ ధి రశ్రేష్ఠు లక్కాన నా
శ్రమముబోలె రచించి వేట నపుడే ధి చాలించి; రంతక వరా
హమొకం డయ్యెడ కేగుదెంచి జనమ ధి ధ్యంబందు దూతెక వడి.

మ॥ ధనుర్వస్త్రంబులు శట్టి ఖడ్గములు చే ధి తక దాల్చి యుత్సాహవ
ర్ధనలై యెల్లరు చూచుచుండగ నమం ధి దస్ఫూర్తి నద్దానిఁ గూ
ల్పను సూక్తుడు ప్రతాపుఁ డశ్వములపై ధి లఘించి; రాకోడముక
జనియెక గుమ్మరసారెయట్లు భటులక ధి బల్మాటునుక జుట్టుచుక.

చ॥ ఒకమొగమై పెనంగుచు మ ధి హోన్నతరోషముతోడ భీకరాం
బకములు పర్వజేసినను ధి బందియు నక్షత భూరిగాత్రమై
సుకముగఁ బాటుచుండె; నిది ధి చూచి సహింపక వార లిన్వ రొ
క్కొక నొకమోముగాఁ దిరిగి ధి యుగ్రతఁ దాకిరి కోడప్రతముక.

వెనుక ధనుజయవిక్రమ ఘనుడగు సూక్తుండు ముందు ధి గా ఫాలవిలో
చననదృశుండు ప్రతాపుండు చని మోదిరి సూకరము ని ధి శతాస్త్రములక.

—*) సూక్తసింహుండు ప్రతాపసింహునితో వాదించుట. (*—

1 ముడుచుకొని పండి పుడమినిబడి నీలై; బ్రతాపసింహ ధి వసుధావరు డ
య్యెడఁ జేరె; దత్తతామ సూక్తుండు దూకెను “బంది నాది ధి తొలఁగు”మటంచుక.
“కాదిది నాచేబడె; నీయేదు ముఖము పగిలి కూలె; ధి నిదె కనుఁగొనుమీ!
నాదుడెస పురోభాగము; నీది వెనుకు; ముందుఁ దగులు ధి నే! నీశరముల్” 37

అని విభుండన సూక్తుఁ “డయారె! పండి యెపు డెచట నెట్లు తిరిగెనో ధి యెవరెఱుగును!
రిందు నీదని వ్రాసితే ధి యేమిగుఱుతు! నాది గాదన దృష్టాంత ధి మేది” యనియె. 38

“పనికిమాలిన పండికై ధి యన్యతమాడె; దిలయుఁ గ్రుంగెనె! యంభోధు ధి లింకి చ నెనె!
వెలగలుగు వస్తువేయెన ధి వెనుకబడెదె! కోటి యన్యతమ్ములేనిఁ బ ధి ల్కుటకుఁ గాని.”

అని నిలుచున్న ప్రతాపునిఁ గని సూక్తుండు “పండి నేమి ధి గాఁ దలఁచితివో!
మును దానికైకదా పార్థునితోబో రాడె శంక ధి రుండు ఘోరముగక!

గీ॥ తలఁపు లొకఁడైన లవము భేదమునురాదు; కొస్తుభంబైనఁ జనుఁ జిల్లిఁగవ్వమాడ్కిఁ!
బారుషము మాటపట్టింపు ♦ వచ్చినపుడు గడ్డిపోచయె మేరువై ♦ గణుతిఁగాంచు. 41

మ॥ పలుకఁ బూనిన విల్వనుఁ గుఱిఁచి మే ♦ వాడ్రాజ్యముఁ బోలఁగాఁ
గల భాగ్యం బిలలేదు; సోదరకృత ♦ ఘ్నత్వంబునుఁ మీఱఁగాఁ
గల పాపంబును లేదు; నీతులను బ ♦ ల్కవచ్చు; నెవ్వారు వా
రలతప్పల్ గ్రహియింతురే! జనుల మ ♦ ర్యాదల్ కడుఁ జిత్రముల్. 42

సీ॥ విశ్వస్తుతాఖండ ♦ విక్రమక్రమునిసా మృవనిరాజ్యవిభూతి ♦ యండ్రు బుధులు;
మనలోన విక్రమ ♦ మహిమఁ బూజ్యండెవఁ డతఁడె మేవాల్లక్ష్మీ ♦ కర్వభర్త;
కాని నీవొకఁడవే ♦ గళమునఁదాళిఁగూర్చిన భర్తగావు; నిఁ ♦ మ్రింగఁగలుగు
పోటరు లండక ♦ పోరు; నీనెత్తిని బొడవైన యొకకొమ్ము ♦ పుట్టెనొక్కొక్క!

గీ॥ యేను డప్పిన నీరాజ్య ♦ మేలు ఘనుఁడు పుట్టఁడని యెంచినావు! నీ ♦ ముఖమునందె
ప్రాన్తుపొడుచునె! యిటు లేని ♦ పోని దురభిమాన మూనితి; వికనైన ♦ మానుటాప్పు.

క॥ పదికోట్ల మాటలేటికిఁ! గుదురుగ వాదంబు మాని ♦ క్రోడంబు నొసం
గుడువో! నాతో మాక్కొని కదనము చేసెదవో! తెల్పఁ ♦ గావలె" ననినఁ. 44

చ॥ “కలఁగెనొ ప్రజ్ఞ! లేక చెమ ♦ కాలమి వచ్చెనొ! స్నేహమెంతయుఁ
వెలసిన యన్నదమ్ములకు ♦ నిప్పువిధాన మనోవిభేదముల్
గలిగెను జూచుచుండనె; య ♦ కారణవైరము లిట్టివేకదా!
ప్రళయము వచ్చె; మాన్పఁగ ను ♦ పాయము దోపద-యేమిచేతుమో!” 45

క॥ అని పుట్లకొలఁదిగా విసమును గడుపులఁ బోసినట్లు ♦ పొగులుచు దృష్ట్యల్
మొనయించి రంద టొక మొగమునను సలుంబ్రాధినాథు ♦ ముఖకమలముపై. 46

—*) సలుంబ్రా కృష్ణసింహుఁడు సూక్తసింహునకు బుద్ధిచెప్పట. (*—

ఉ॥ ఆతఁడు లేచి సూక్తు దరి ♦ యఁ జనుదెంచి “శిశోదియాకులో
దూభతులు పూర్వజుఁ గనిన ♦ మ్రొక్కఁగనేర్తురు కాని యెన్నఁడుఁ
నీతితోలంగి నిట్టఁగను ♦ నేరరు; క్రొత్తలు తెచ్చి పెట్టి మా
చేతములఁ దహించితివి; ♦ చెప్పెడి దేమిక నీప్రవర్తనల్!

చ॥ శివశివ! యెట్టిపాపకము ♦ చేసితి; దేవుని దిట్టి కొట్టు దా
నవులయినఁ మహాన్నత గు ♦ ణంబులఁ బొల్చిన యగ్రజన్ము పా

దవనజముల్ భజించి నుతిఁ ♦ దన్నుదురే! గురుతుల్య జ్యేష్ఠు ని
ట్లవినయబుద్ధివౌచుఁ దెగ ♦ నాడుచు ధర్మముఁ బూదిగల్పెదే!

మ॥ అనురాగాంబుధి స్వామికాశ్శబడుచున్ ♦ బాంధ్రించి మూన్నాళ్లు నీ
వనుతాపమ్మునఁ గ్రాగి పస్తువడి పా) ♦ యశ్చిత్తమున్ జేయకుం
డిన మేవాడధరితి) నెందరిగినన్ ♦ 'నీవిందురా; కూరుచుం'

తనువా రుందురే! యెవ్వరోర్పెదరు క ♦ ట్టా! స్వామిధిక్కారమున్.

మ॥ మనవంశంబున నెన్నఁడున్ గలుగ దీ ♦ మర్యాద; యన్నన్న! నే
మనియున్నప్పుడె నాసమక్షమున న ♦ స్మతాస్వామి నిందించు నీ
వనుకంపార్హుడవౌదె! వధ్యుడవు! బా ♦ ల్యంబందు నిన్నెత్తిపెం
చిన దోషంబున నోర్చుకొంటి! గడునొ ♦ చ్చెన్ జేత మిప్పట్టునన్."

—*) సలుంబా) కృష్ణసింహునెడ సూక్తసింహుఁ డవినయము జూపుట. (*

మ॥ అని వాత్సల్యముఁ ద్రొంగులేక యిటు న్యా ♦ యంబాడు నాకృష్ణునిన్
గని సూక్తుండును "బిల్లికిన్ జ్వరమనం ♦ గాఁజెల్లె; నీమాటలన్
వినఁగా నోపను; నీప్రతాపవిభునిన్ ♦ నేమొక్కఁగానోపఁ; బం
ది నెటుల్ వీడఁగనోప; నోప రణమొ ♦ తేనిన్ విసర్జింపఁగన్.

ఉ॥ గుట్టుగ మీరలిర్వురును ♦ గూడుచు నాజగమల్లు బాధ్యతల్
మట్టినిబెట్టి రాజ్యరమ ♦ లాగుటెఱుంగదె లోక! మందఱన్
గుట్టెడు తేలు ధర్మమిది ♦ గోయని చూపిన యట్టులయ్యె; నీ
కిట్టటులాడె బుద్ధి; కడు ♦ వృద్ధవు; నోరు మెదల్పకుండుమి.

మ॥ సిరి వీరున్ వెదకున్; ఘనుల్ బెదరి యి ♦ స్సీ! మూలలన్ దాఁగఁబో;
రురుశౌర్యోజ్జ్వలు లిందుఁ గల్గు మగలం ♦ దొక్కొక్కమా తొక్క రె
వ్వరినేఁ బూన్చుము చెడివై చెదఁ! బ్రతా ♦ పస్వామి మద్విక్రమం
బెఱుఁగున్; బైఁబడఁ; డీవు సాయమయి ర ♦ మీ! చూతు నాయుద్ధతిన్."

మ॥ అని గర్వించెడు సూక్తునిన్ గని సలుం ♦ బ్రాధీశుఁ "డేమంటి! ని
గ్గనఁబాపం! బిసుమత యోర్వ గురుధి ♦ కాకరాఘమున్! నిన్నుఁ బెం
చిన వాత్సల్యమునైనఁ జూడక శిర ♦ శ్చేదంబు గావించు ని"
ష్ఠని ఖడ్గంబుఁ గొనన్ బ్రతాపుఁడు రయం ♦ బారన్ సమీపించుచున్,"

—*) ప్రతాపసింహుడు సలుంబ్రాకృష్ణసింహునకుఁ గోపోపశమనము చేయుట. (*—

మ॥ “గురుతుల్యుండవు! మాకు వంద్యుండవు! నూ ధ క్తుండాడు గర్వోక్తులకు
దరుణాబ్జాత దళాతికోమలము స్వాం ధ తం బెంతగా నొచ్చెనో
స్థిరకారుణ్యసముద్ర! వానిబదు ల ధ ర్థింతుకు ఊమాభిక్ష! యే
కొఱలేకుండఁ బ్రసన్నమూర్తివయి నా ధ కుకు దర్శనం బీయవే! 55

గీ॥ గురుని దండన తన్ను మేల్పటచు ననుచు నెఱుంగ కితఁడాడు నుడుల వంధుఁగఁబోకు!
వాఁడు నాచేత నిపుడు త్రోవకునువచ్చు సస్త్ర మస్త్రేన శామ్యతి ధ య నెడు నట్లు.”

క॥ అని సూక్తుఁ జూచి “కొమరా! కనుచుండ నె యొత్తవఱకుఁ ధ గడపితి నుడులకు!
నిను నీవెఱిగితి తేదో! యనుచితమని నీకుఁ దోచ ధ దా! యిపుడైనక. 57

ఉ॥ తండ్రికిఁ బంగనామములు ధ తద్దయుఁ దీర్చెడు పుతుఁడండ్రె పె
క్కం! దొకమాచి పేర్గొనుట ధ కష్టము; మన్యుఁడటంచుఁ బేరు చే
కొం ద్రవివేకు లూఱకయ; ధ కూడిన వీరవరేణ్యు లింద తే
మాడ్చినియైన నెంచ కిటు ధ లాడుచు నిందలఁ గట్టుకొందువే! 58

మ॥ జనకప్రాయ మహాత్ముఁ గృష్ణవిభు ను ధ స్వాంతంబు నొప్పించి న
న్ననురాగార్దుని జ్యేష్ఠ భూరమణు హ ధ స్యంబాడ నుకించి; తిం
కను గన్విచ్చుచు మంచిచెడ్డల నెఱుం ధ గలేక యిట్లున్న నే
మని నీభావము నెంచఁగానగును! గ ధ ట్టా! యిట్లు వర్తింతువే! 59

గీ॥ గురు లమృతహస్తములతోడఁ ధ గొట్టినపుడు విసముగా నది తోచుట విలయమునకె;
యెందఱను గొట్టెదీవు! నేఁ ధ డేల యిట్టి తలబిరుసుమాట! లిపుడైనఁ ధ దెలివిగనుము.

మ॥ ఉపశౌర్యుల్ మన నెత్తిపై నడచువా ధ రున్నాగు బ్రహ్మాండ ము
క్కఱఁజేయంగల విక్రమప్రకటు: లే ధ లా నీదు గర్వోక్తు లిం
దఱలో! దాడిని దన్నువాని శలపై ధ దన్నంగలాడుండు! నీ
గరువంబుక సకలంబు దింపఁగల నొ ధ క్కుండఁ నిమేషంబునక.” 61

గీ॥ అనిన “ముంజేతి మణిఁజూడ ధ నద్దమేల! కుడువఁబోయి కూరలరుచి ధ యడుగ నేల!
చేయి చేయిని గలుపు! నీ ధ శీర్ష మెగిరి యవలఁబడకున్న నను సూక్తు ధ డనఁగఁబోకు!

గీ॥ ఇంక నొక్కఁ డిందొన్నవా ధ రెవ్వరైన నందతైనను నన్ను మా ధ రొందురేని
మివుల హర్షించి ప్రళయభై ధ రవునిమాడ్కి సర్వసంహార మొనరింతుఁడగుములోన.”

—*) హరభట్టారకుఁడు సూక్తసింహునకు నీతిఁ గఱపుట. (*—

మ॥ అని మీసంబునఁ జేయిమోపుచును గ ♦ ర్వావేశమున్ జూపు సూ
క్తుని వీక్షించి ప్రతాపసింహుఁడు కడున్ ♦ గ్రుద్ధాత్ముడై “నెత్తికిన్
గనులెక్కెన్జమి నీకు; నిప్పుడె భవ ♦ ద్గర్వాంధతన్ డింతు ర”
మ్మనునంతన్ హరభట్టు వారలను డా ♦ యన్ బోయి దీనాస్మ్యుడై,

ఉ॥ “నాయనలార! సూర్యకుల ♦ నాశకరమ్మగు ఘోరకృత్యమున్
జేయఁగ నుంటిరేల! పగ ♦ చే రిపులన్ సమముంపవచ్చుఁగా!
కీయెడ నన్నదమ్ము లటు ♦ లీసును రోసము నూని పోరు ట
న్యాయమటంచుఁ బూజ్యులన ♦ రా! వినరా! రణధర్మపద్ధతుల్.

మ॥ ఒకకాడన్ జనియించు రెండుపువుల ♦ ట్లొప్పరి మీరెట్లుఁ గూ
ర్చికినిన్ బేర్చికిఁ దావులై మెలఁగినన్ ♦ మిన్నంది మాబోంట్ల మూ
ఱక హర్షింతుము! కాని యుద్ధము లొన ♦ ర్పన్ బూనినన్ మానసం
బకటా! వ్రయ్యలు వ్రయ్యలై చనదె! క ♦ ట్టా! చూచి యెట్లొర్తునో!

చ॥ అదియును నాశ్రితుండగుట ♦ నందఱు మెచ్చఁగ నిచ్చకంబులన్
వదరె నితండటంచుఁ దలఁ ♦ పన్ వల; దింటిపురోహితుండ న
భ్యుదయమె మీయెడన్ దలఁచు ♦ చుండుట క్రొత్తయుఁగాదు; క్షేమసం
పదఁ బరికింప నాకుఁ గడు ♦ భాధ్యత యుండు తెఱుఁగు లోకమున్.

చ॥ తరములకొద్ది మిమ్ము వసు ♦ ధాపతులంచని మేము మమ్ములన్
గురువులటంచు మీరలును ♦ గొల్చి పరస్పరభేదలేశముల్
పొరయఁగనీక కాలమును ♦ బుచ్చితి; మట్టులుగాన మిమ్ములన్
దరియు విపత్తు లేశమయి ♦ నన్ మఱి మేరువుగాఁ గనంబడున్.

ఉ॥ మంచియుఁ జెడ్డయున్ వెలుపు ♦ మాన్యులు లేరు; గతిఁచెఁ దండ్రీ; ప్రా
పంచక పద్ధతుల్ తెలియు ♦ ప్రియముగా; దిశ రాజ్య మొత్తొ భా
రాచితమా; రిపుల్ బలియు; ♦ రాహవ మ్హముగాదు; మిమ్ముఁ బ్రా
ర్థించెదఁ దండ్రిలార! విన ♦ రే! గురువాక్యము మీఱరాదనన్.

మ॥ వల దాత్మక్షయకారకంబయిన యీ ♦ వ్యాపార; మిందుండియున్
దొలఁగన్బాం; డిది సోదరత్వమునకున్ ♦ దూరంబు; నాయానయున్

గల" దంచాడిన నవ్వి సూక్తుడు "నమ ధ స్కారంబు నైకొంచు న
వ్వలకుఁ బొం డిఁక; నడ్డువచ్చి కలిగిం ధ పఁబోకుఁ డాలస్యముఁ.

70

గీ॥ అపజయమొ లేక జయమొ యిష్టందఁగోరి చావు బ్రదుకుల నున్నాము! మీవచ్చించు
చప్పనగు మాట లూఁకొట్ట ధ మొప్పఁబోవ! మేమిటికిఁ గష్టపడఁగ! నింఁకేల వగవ!

మ॥ తనదౌశక్తికి మీఱు కార్యములకుఁ ధ దారొన్నచో ముప్పు న
చ్చును; మాయుర్వరలోన నొక్కఁడు రణ ధ ట్తోణి మృతిగన్న మీ
రును రావచ్చును! నేడ్వవచ్చు! మఱి బా ధ రోహిత్యము జేయవ
చ్చును! లబ్ధి గొనవచ్చు! నిష్ఠ చనవ ధ చ్చుఁ దాటి దూరమ్ముగఁ."

72

క॥ అనిన హరభట్టు నిలువెల్లను నీరయి యడుగు నవ్వ ధ లఁవైచి ప్రతా
పుని వంకను దీనముగాఁ దనదృష్టులు వఱపె; నాప్ర ధ తాపుండంతఁ,

73

క॥ "గురుఁడనక దైవమన కెవ్వరినైనను దెగడు వీని ధ పై నభిమాన

స్ఫురణము మాను; మెఱుంగవె! యరసికులఁ బలుకరింప ధ నగు ముప్పనుచుఁ. 74

క॥ మలినమును జలముకై వడి నిల నలమిన పాపసమితి ధ నింకించు రణం

బు; లవశ్యము కరణీయంబులు నృపవంశమునఁ బుట్టు ధ పురుషులకెల్లఁ.

75

క॥ ఏవేళ కేదివచ్చునో యేవెరవునఁ బరిణమించు ధ నెవరెఱుంగఁగలా!

రీవేళ మమ్ముఁ గూఱిచి భావమునను నొవ్వ"కనుచుఁ ధ బలుకుచు వెడలెఁ.

76

—*) సూక్తసింహ-ప్రతాపసింహు లొండురు పోర యత్నించుట. (*—

మ॥ కమలాస్తానవ్యయ మీదినం బపయశః ధ కాలుష్యముఁ బొంది పూ

ర్ణముగాఁగఁ జెడనున్న! దీప్రళయముఁ ధ దప్పింపఁగా నిష్ఠ మా

ర్గ మొకండున్నదె; తొప్పపాటదను మీ ధ రఁబోయినఁ వీరి దే

హములుఁ జేతికిఁ జిక్కునే! యకట! వ్ర ధ య్యల్ వ్రయ్యలై రాలవే."

77

మ॥ అని యందుండిన వారలందఱును దుః ధ ఖావేశ దైన్యంబులఁ

గని శోషిల్లఁ బ్రతాపసూక్తులు నిజో ధ గ్రస్థార ఖడ్గంబులఁ

గొని వేగమ్ముగఁ ద్రిప్పు చొండొరుల ను ధ గ్గునూచముఁ జేయ ముగ

దున కొక్కుమ్మడి దూఁకి! రేమనఁగ నుం ధ డుఁ మీఁది కార్యంబులుఁ!

78

—*) హరభట్టారకుఁడాత్మార్పణము గావించుట. (*—

చ॥ మెఱుపు తటాలునఁ మెఱయు ధ మెల్పున నాహరభట్టు తత్త ణ

స్ఫురిత మనోవికాసమున ♦ భూరి-కృపాణము నెత్తి వక్షమున్
బరియలుగాఁగ జీల్చుకొని ♦ వారల మధ్యను నేల వ్రాలుచున్
బారిపారిఁ బ్రాణముల్ విడిచె ♦ ముక్కున నోరను నెత్తు రొల్కఁగన్.

❁ మ॥ తనసేవించు నృపాలనందనులు కృ ♦ ధత్వంబుమై నొండొగున్
దననేత్రముల మ్రోల మాగొనుచు నం ♦ తంబొందఁ జూడన్ సహిం
పని పుణ్యాత్ముడు! నాటి కష్టదశఁ దీ ♦ ర్పణబూని యాత్మార్పణం
బు నొనర్చెన్ హరభట్టు త్యాగనిధియై ♦ ముల్లోకముల్ మెచ్చఁగన్.

మ॥ వనధిధాన్యగభీరఘోషము రహిం ♦ పన్ బ్రక్కకున్ వచ్చి సూ
క్తుని వీక్షించి ప్రతాపుడున్ “నినుఁ గనుం ♦ గొన్నన్ గడున్ బాపముల్
జనియించున్! గలుగంగరాని యిడుమల్ ♦ సంధిలై! క్షీరాబ్ధిఁబో
లిన సూర్యాన్వయ మొందె నీకతన మా ♦ లిన్యంబు లీనాటికిన్.

ఉ॥ ఒత్తడిచేసి కోరకుము ♦ యుద్ధము వద్దని కృష్ణసింహుఁడున్
నెత్తిన నోరుపెట్టుకొని ♦ నీకు వచించె; వినంగనైతి వ
య్యత్తము బోధ మించుకయు; నూటక ప్రేలితి; నేడు నీతలన్
గ్రొత్తలు పుట్టె; మిట్టిపడి ♦ కొంపకుఁ జేటును దెచ్చి తెంతయున్.

మ॥ సమరంబున్ బొనరింపనుండఁగ వసి ♦ వృత్రాభవాఘ్నండు పు
ణ్యమయుం డీహరభట్టు తా నుదయసిం ♦ హాక్షాతలాధీశు చం
దమునన్ వంద్యుఁడు ముందు దూకి మనమ ♦ ధ్యంబునునన్ వ్రాలి జీ
వము లగ్నించి త్యజించె దేహముఁ దృణ ♦ ప్రాయంబుగా నెంచుచున్.

చ॥ ఇతఁడును వేదరాశి! శత ♦ వృద్ధ! కుమారులభంగి నిన్ను, నన్
సతతము పెంచె; నిట్టి సుగు ♦ నివ్రతుఁడు బలియయ్యె నీను మా

❁ As they (Pratap and Sookta) took their ground and agreed to
together, the purohit (family priest) rushed between the combatants and in
them not to ruin the house. His appeal however being vain, there was no
way being left to prevent the unnatural strife, the priest drew his dagger
plunging it in his breast, fell a lifeless corpse between the combatants. At
at the horrid deed “the blood of the priest on their head” they desisted from
infuriated aim. Pratap waving his hand commanded Sookta to qu
dominions who, bowing, retired and carried his resentments to Akbar.

ర తవలనఁ; గనుంగొనుము ♦ కాలువ గట్టుచు నమ్మహాత్ము ర
క్తతతులు పాఱజొచ్చె! నెటు ♦ కన్గొని యొర్చెద నిట్టిదృశ్యముఁ.

84

మ॥ పలుకష్టమ్ములఁ గూడు నీళ్లు గొన కీ ♦ బ్రహ్మాండ మున్నంతకుఁ
దలక్రిందాచుఁ దపంబు చేసిన గురు ♦ ధ్వంసాఘపుంజంబులుఁ
దలఁగఁ బాటునె! తన్నహానలశిఖల్ ♦ దర్పించి నిన్నుఁ సనుఁ
గులముఁ దేశముఁ గాల్పవే! యెటుల నా ♦ కుఁ దప్పు! నిప్పాపముల్.

85

చ॥ గురురుధిరంబు దాటఁగను ♦ గూడదు; కావున నిష్ట సంగర
స్ఫురణము మానుటఁ బ్రదికి ♦ పోతివి; నీవిదె నామ రాజ్యముఁ
ద్వారగఁ ద్యజించి యిష్టమగు ♦ తావునకుఁ జను; మాలసించినఁ
శిరము నిమేషమాత్ర ధర ♦ నికబడు" నంచు వచింప సూక్తుఁడుఁ,

86

—*) ప్రతాపసింహుఁడు సూక్తసింహుని దేశభ్రష్టుని గావించుట. (* —

మ॥ “హరభట్టారకమూర్తి పుణ్యతముఁ; డ ♦ య్యాచార్యుఁ డిట్లాటకుఁ
నెరియుఁ నామది; కాన నేఁడు రణముఁ ♦ నేఁగోర; భీతిల్లి నే
నరుగఁబూనితినంచు నెంచకుము; నీ ♦ యాధ్యత్యబాహుబల
స్ఫురణఁ వమ్మొనరింపకుండినను నే ♦ సూక్తుండనే కాదుపో!

87

చ॥ ఇరువుర నెవ్వరో యొకరుఁ ♦ డీజగతిఁ విడునంతకుఁ బర
స్పర ముఖదర్శనంబు కొన ♦ సాఁగక యుండెడుఁగాత ఘోరసం
గరములఁదప్ప; బ్రాణమును ♦ గాచి మెలంగు'మటంచుఁ బల్కి తా
నరిగెను ఢిల్లితో'వకుఁ గు ♦ లాంతకు లందఱు పోవు తావుకుఁ.

88

మ॥ “సమయఁజేసి కృతాఘపుంజములఁ బ ♦ శ్చాత్తాపదీప్తాగ్ని, శు
ద్ధమతిఁ వచ్చినఁ జోటులేదనదు"వా ♦ త్సల్యంబువారాశి కో
పము జన్మింపని దొడ్డతల్లి మనమే ♦ వాణ్మాత! దాక్షిణ్యహ
స్తము పైఁగప్పు శతాపరాధికయినఁ ♦ సద్భక్తిఁ బ్రార్థించినఁ.”

89

మ॥ అని తా నింటికి వెళ్ళి యయుదయసి ♦ హస్వామికిఁ బోలె న
య్యనఘాచార్యున కంత్యసత్త్రియలు చే ♦ య్కబంచి యాత్మోపశాం
తిని బెంపఁ జపహామదానములు సం ♦ ధింపఁ మొదల్ పెట్టి య
జ్ఞననాథాగ్రణి యిచ్చెఁ దత్సుతునకుఁ ♦ సారాగ్రహారంబులఁ.

90

గీ॥ మారగురుం డనంతత్యాగః • మాచరించి నట్టియెడ నొక్క సత్రంబు • గట్టఁబనిచె
శాశ్వతాన్నదానంబును • జరుపఁదలఁచి దుర్మరణదోష మతనిని • దొరయకుండ. 91

క॥ ఆమఱునాఁడు కిరాత గ్రామణి సామంతనృపులు • గ్వాలియరు మహా
భూమిశ్వరుఁడు ప్రతాపస్వామికడకు వచ్చి రతని • సందర్శింపఁ. 92

మ॥ పసఁజెన్నారు చిరత్నరత్నతతి శో • భల్ గుల్కు క్రొమ్మేడపై
నసమానంబగు వ్యాఘ్రచర్మమున న • భ్యాసీనుఁడై రాజయో
గసమాధిస్థితినున్న భూపమణియుఁ • గన్నె త్తి వీక్షించి చెం
త సమాసీనులు గండటంచుఁ గనుస • న్నఁ జేసి యత్యాదృతిఁ, 93

—*) ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతోఁ గ ర్తవ్యము నాలోచించుట. (*—

సీ॥ “తనదేశలక్ష్మి సం • తతభోగభాగ్యవై భవములఁ దులఁదూఁగ • వలయుననుచుఁ!
దనప్రజ లీతిభా • ధలులేక బహువిధైశ్వర్యంబులు వహింప • వలయుననుచుఁ!
దనయిల్లు పూర్వాగ • తప్రతిష్ఠాభరంబుల వృద్ధి నొందంగ • వలయుననుచుఁ!
దనపేరు పరుల నిం • దల కాస్పృశంబీక స్వచ్ఛమై యెపు డుండ • వలయుననుచు!

గీ॥ వసుధపై జన్మమె త్తిన • ప్రతిమనుజుఁడు జీవితమునిండ యత్నంబు • చేయుటొప్పుఁ!
గాని మనదేశమందభా • గ్యమునఁజేసి యదియుఁ దలపోయ దుర్ఘటంబై రహించె.

మ॥ కనుఁ డామధ్యధరాసముద్రముమొదల్ • కాబూలుపర్యంత మొ
ప్పిన విస్తారసమస్తదేశముల వ్యా • ప్తిగన్న తొరుష్కభూ
పనికాయంబులు పూర్వ మేడవశతా • బ్దబాదిగా భారతా
వని కేతేరఁదొడంగె నాహవకళా • ప్రత్యర్థిగుర్వారమై. 94

క॥ ఎఁటేట వారు లక్షలుఁ గోటులుఁగా సైన్యములను • గొనివచ్చు మహా
ధాటికి భారతదేశము బీటలువారిన విధంబు • వెఱ పొనఁగూర్చుఁ. 95

సీ॥ ఆఖోరాసా నిస్స • హా నాప్తనిస్థాన మాబెలూచిస్థాన • మాయరాను
టర్కీ-యిరాకు బా • గ్గాడు మెసపొటోమియా శిరియా సీమ • లందునుండి
వసుధ యీనినయట్లు • బహుసంఖ్యగలుగు యావనవీరభటకొటి • బయలుదేఱి
పలుశతాబ్దములుగాఁ • బరతెంచి పైఁబడి భరతఖండంబు డీ • ల్పడఁగఁజేసె!

గీ॥ నందనోద్యానమట్టులుం • డొగఁదగిన భూమి పారతంత్ర్యమహాబ్ధి • మునిఁగి, కఱపు
వ్యాధు లీతిబాధలు గల్గి • బలముతటిగె! మనభరతఖండపాప మే • మని వచింతు!

సీ॥ కోటిసూర్యప్రభాం ♦ కుండు పృథ్వీసార్యభాముఁ డీయవనుల ♦ బారి మడిసె!
సర్వజ్ఞతుల్యుఁడా ♦ సమరసింహనృపుండు తురకలతోఁబోరి ♦ తొఱఁగెఁదనువు!
సమన ర్తిమూర్తి దు ♦ ర్దమశౌర్యుఁడా హమీ రాయువున్నంత కా ♦ హవ మొనర్చె!
గుంభుండు రాజది ♦ కుంభి తదర్థమై తనజీవితమునెల్ల ♦ ధారపోసె!

గీ॥ నింక సంగ్రామసింహ భూ ♦ మీశ్వరాదు లప్రతీపప్రతాపులు ♦ యవనసేన
నాపి మెండొడ్డి దేహంబు ♦ పాణములునుగోరువెట్టి స్వాతంత్ర్యంబుఁ ♦ గొలిచిరపుడు.

మ॥ ఒకనాఁడా! యొకమాసమా! మఱియుఁడా ♦ నొక్కబ్బమా! వేయియేం
డ్లకుఁ జైనయ్యె మహమ్మదీయసుభటుల్ ♦ లక్షోపలక్షల్ లయాం
తకులై పైఁబడసాగి; యెంత జనబృం ♦ దంబున్న మేవాడమా
తకునైనన్ దలమున్నులై బ్రకు కసా ♦ ధ్యంబంచుఁ దోఁపించదే!

99

శా॥ ఒడ్డారిండుచు పై న్యముల్ గొని యలా ♦ యుద్ధీను చిత్తూరుపై
నొడ్డెన్ ముట్టడి; వానిధాటికి జగం ♦ బూటాఁడె; వాఁడెంతఁగాఁ
జెడ్డల్ చేసెనొ దేవుఁడేయెఱుఁగుః ని ♦ స్సీ! ధర్మమో సత్యమో
యడ్డంబుండునె! నా స్తికాధముల దు ♦ ర్వాపారముల్ మాన్పఁగన్.

100

మ॥ అరుదెంచెన్ బహదూరుశాహి బహునై ♦ న్యాసీకమున్ గొంచుఁ జి
త్తురుపై నన్; బ్రళయీగ్నిఁబోలె నతఁ డు ♦ ద్యోతించి దుర్గంబు రూ
పఱ నహ్నిస్త్రములన్ నిగుడ్చుచు స్వరూ ♦ పధ్వంసమున్ జేసె; వీ
రరసాంభోనిధు లెందఱో మడిసి రా ♦ రా! నాటి యుద్ధంబునన్.

101

గీ॥ ఆ లలాటాక్షుమూర్తులో ♦ యనఁదగు హరకులజు లై దువందలమంది ♦ కొలుచుచుండ
దుర్జయుడు మాపితామహి ♦ తోడఁబుట్టు రణము సాగించి యర్జున ♦ రావు మడిసె. 102

సీ॥ నాదు ముత్రాత చం ♦ డనృపాలు సంతతివాఁడు దుర్గారావు ♦ పశ్చిమభైర
వారావుఁడై వైరు ♦ లడలిపాఱఁగఁ బోరి పడియెఁ జోండావద ♦ న్వయులఁగూడి!
యాపైనవచ్చి మా ♦ యవ్వ జవాహిరిబాయి గాయంబులు ♦ వేయుఁగాఁగ
మహిషాసురేశ్వర ♦ మర్దనివలె రేగి విమతుల నోర్చి పాఠి ♦ ణములు విడిచె!

ఆ॥ బదియుమూఁడు వేలు ♦ పడతులు గొలువఁ గర్ణావతియును నాదు ♦ నాయనమ్మ
రోహితాశ్వశిఖిల ♦ జోహాదు గావించె! నిట్టి వీరమూర్తు ♦ లెందుఁ గలరు! 103

సీ॥ కడకు మూఁడవమాటు ♦ గా నక్క రేతెంచె నంతములేని సై ♦ న్యములఁగొనుచు!
వీరులందఱుగూడి ♦ విశ్వపూజ్యంబైన చిత్తూరుకోట ర ♦ ష్టింపవచ్చి!

రల పరంగుల పిరం ♦ గులమ్రోల దుర్గంబు గాజువిధాన వ్ర ♦ క్కలయి కూలె!
మేవాడ వీరల ♦ క్షీవజ్రమకుటముల్ జయమల్ల ముఖవీర ♦ సమితి మ్రగ్గె!

గీ॥ గనుదెఱచి కాపురని కూయఁ ♦ గాఁ దెలియని శిశువులాదిగ జగదేక ♦ జేతృశౌర్య
పరులవఱ కందఱను బట్టి ♦ నఱకె నక్క! రెటులు చిత్తూరురమ తల ♦ యెత్తిబ్రదుకు!

గీ॥ ఆచతుశ్శాల! లాభవ ♦ నాంగణమ్ము! లాజయ స్తంభతతులు! దే ♦ వాలయమ్ము!
లూఁచముట్టుగఁ జెడియె! జి ♦ తూరుపురము కాడుగామాటి పాండవ ♦ బీషు దేశ.

సీ॥ తలపైనఁ గొమ్మున్న ♦ ధైర్యమేరువులు ఝాలావనీంద్రుల సేన ♦ లడఁగిపోయె!
నహిరాజు కోటల ♦ నైనఁ బట్టి పెకల్చు చోహణబలములు ♦ చొప్పుదప్పె!
బాతాళ మఱచేతఁ ♦ బగిలించు ప్రమర లేవలన స్రుక్కిరొ సుంత ♦ తెలియరాదు!
గగనధాత్రుల నేక ♦ ముగఁజేయఁజాలిన రాతోడ్కులంబు పే ♦ ర్మఱువనయ్యె!

గీ॥ నల చతుర్దశలోకముల్ ♦ గలిసెనేని సమయఁజేయు చోండావతుల్ ♦ సన్నగిలిరి!
నలుగు రెదిరించినను దాకి ♦ నిలువరించు పోడిమికిఁ దప్పి మేవాడ ♦ వాడు దేతె!

ఉ॥ వైరులు మాసమాసమును ♦ బైరులఁ గోసెడు నట్లు వీరులన్
నూఱులు వేలు గోయఁగ, మ ♦ నోజ్జ సువర్ణ శలాకలట్లు లం
గారశిఖాచయంబులను ♦ గాలుచు వేలకు వేలు స్త్రీలు జో
హారులు చేయ, దేశ మక ♦ టా! జనశూన్యము గాక నిల్చునే!

సీ॥ తనదు కండలును ర ♦ క్తము క్రుమ్మరించి మేవాణ్ణాత వీరసా ♦ భాగ్యలక్ష్మీ
యొక వేయియేండ్లుగా ♦ నోర్చె! నోచ్చుచునుండె! శాత్రవతతిపోటు ♦ సడలదయ్యె!
దధ్ధాతములకు నా ♦ తల్లి శరీరమ్ము కుమ్మెలు పోవుచుఁ ♦ గుట్టు పట్టె!
నుపచారశతముల ♦ నొళ్లుపెట్టమ! చిక్కి చిద్రుపలై శల్యావ ♦ శిష్టమయ్యె!

గీ॥ నమ్మహామాత గతి తలఁ ♦ పై నయప్పు డొడలు పరవశమై రక్త ♦ ముడుకు లెత్తుఁ!
గడుపు చుమ్మలుచుట్టు! నే ♦ కరణి నామెఁ దేర్తునని రేయుఁబవలు చిం ♦ తించు మా!

మ॥ తన లోకావన కచ్చహాన్వయము పా ♦ తాళంబునన్ గ్రుంగఁ బు
త్రిని ఢిల్లీశునకిచ్చి వియ్యమును బ్రీ ♦ తిగూర్చి తత్పుత్రు! నా
తని కప్పించెను మానసింహు, భగవాన్ ♦ దాసుండు తొల్దొల్త; నే
మని వర్ణాశ్రమ ధర్మ పద్ధతి తిరం ♦ బై నిల్చు! లోకమ్మునన్.

తి సీ॥ తనయంతరాజు లేఁ ♦ డనిపించి విస్తారభూమి మర్వా లేలు ♦ భూపమాలి
యుదయసిం గక్పరు ♦ నెదురేగి తోడ్పెచ్చి తనరాజ్యలక్ష్మి స్వా ♦ తంత్ర్యలక్ష్మి
నొసఁగుచు సోదరి ♦ యోధబాయి నొసంగి యేకసహస్రహా ♦ యేశుడయ్యె!
ననుజుని జంద్రసే ♦ నుని నిజాత్మజు శూరసింహు ఢిల్లీని సేవ ♦ చేయఁబనిచె!
గీ॥ బదులుగా నక్బ రొకకొన్ని ♦ పల్లె లియ్య నతని సామంతుడగుచు రాజ్యంబొనర్చు!
ధీరుడెవఁ! డధీరుడెవండు! ♦ పీఠపులె సిగ్గుచెడి తగ్గుకూటి కా ♦ సించినపుడు.

మ॥ బికనీరీశ్వరుడుఁ జసల్మియరు పృ ♦ ధీనాథుడుఁ వారి క
న్యకలఁ ఢిల్లీకిఁ గాన్కగాఁబనిచి సే ♦ నాధీశ సామంతులై
సుకముఁ గోరుచు నక్బరుఁ గొలువఁగాఁ ♦ జొత్తెంచి! రిల్లెదఱో
యకటా! సోదరభూపతుల్ చెడిరి! హే ♦ యంతైన దాస్యమునన్. 111

మ॥ వడకించె సచరాచరావనిఁ బ్రశా ♦ పస్ఫూర్తిఁ జిత్తూరుము
ట్టడియ స్థప్తసరావు; శూరధనుఁ డి ♦ ప్రశ్రేష్ఠుఁ డమ్మాన్యు పు
త్రుఁడు! మాతాద్రీకి మేనమామకొడు! కెం ♦ తో కూర్చువాడయ్యె నన్
విడి ఢిల్లీశ్వరుఁ జేరె! నీకథలు వి ♦ నింపంగ సిగ్గయ్యెడిన్! 112

మ॥ దురదృష్టాబదియెల్ల నాపయిని గం ♦ తుల్ వెట్టె! గాదేని సా
గరుఁ డప్పద్మహితాన్వయం బపయశః ♦ కాలుష్య మొందంగ న
క్బరు పాదాబ్జముఁగొల్వ నేలచను! హృ ♦ ద్బంధుల్ హితుల్ సోదరుల్
పరునిఁ జేరిరి! మాదభాగ్యమున కె ♦ బ్బంగిన్ వగన్ గాంతునో! 113

⊙ Raja Udai Singh of Marwar, surnamed the fat, chief of the Rahtore held but the munsub of one thousand, while a scion of this house Raj Singh of Bikanir had four thousand. The independent prince of Chanderi kerow Duttea with the tributary feudatories of the larger principalities and member of the Shekavati Federation were enrolled on the other grades from four to seven hundred. In short it became general and what originated in force or pursuatic was soon coveted from interested motives and as nearly all the states submitted time to give queens, to the empire, few were left to stigmatize this deralectic from Hindu principle.

Akbar thus gained a double victory, securing the good opinion as well the sword of these princes in his aid. A judicious perseverance would he rendered the throne of Timoor immoveable, had not the tolerant principles and beneficence of Akber Jahangir and Shah Jahan been lost sight of by the bigot and blood thirsty Aurangzeb. "Annals of Mewar."

మ॥ అకటా! సూక్తుఁ డకారణంబుగ నె క ♦ య్యంబెంచి వాదాడి ఢి
ల్లికి వేంచేసెను నిన్న; శత్రుజనపా ♦ శిఖ మన్ని తూటాడు సిం
హాకిశోరంబులు తమ్ము లిట్లుగుటకై ♦ యస్మన్మంబెట్టి బా
ధకు లోనయ్యెనొ దేవుఁడే యెఱుఁగు! ని ♦ ద్రక్ష గాన రేయంతయున్. 111

సీ॥ సువిశాలదుర్నిరీ ♦ క్షువికాస మక్ష్మ రాస్థానరంగప్రభా ♦ తతికిబ్రమసి!
యాశ్రయించినవారి ♦ యాసలన్నియుఁ దీర్చు నతని వింతగు వదా ♦ న్యతకు నలరి!
తమపేరు జగమునం ♦ తకుఁ బెద్దరారాజు పేరుతో జతగూడు ♦ పెంపు నెంచి!
కనకసాధాగ్రభా ♦ గములందుఁ దెరలలో విహరించు తురక బి ♦ బ్బీలఁ దలచి!

గీ॥ సేతుశీతనగాంతర ♦ సీమఁ గలుగు మనుజపతులెల్ల మతిచెడి ♦ కనులు తిరిగి
విడని పేరాస నక్ష్మరు ♦ విజయరథము కాడి మోసిరి స్వాతంత్ర్య ♦ ఘనత మఱచి.

మ॥ కనుసన్నన్ ననుఁగొల్పు భూపతులు మో ♦ గల్ జేని గుఱ్ఱాలు గా
యను వేంచేసి! రనేకదుర్గవితతుల్ ♦ హారావళీపర్వతా
వనిదక్కన్ రిపుచేతఁజిక్కె! జమువుల్ ♦ వమ్మయ్యె! భాండారముల్
ధనశూన్యంబు! లికెల్లు నిల్పనగు! స్వా ♦ తంత్ర్యంబు మేవాడకుః. 116

సీ॥ స్థానమా! విశ్వవి ♦ శ్వంభరాదేవికి వజ్రభూషణము మే ♦ వాడసీమ!
యన్వయమా! జగ ♦ దారాధ్యదశదిశా వ్యాప్త కీర్తియుతంబు ♦ భానుకులము!
పూర్వులా! లోకైక ♦ పూజ్య లిక్ష్వాకు హరిశ్చంద్ర మాంధాతృ ♦ నృపతిమణులు!
ప్రజలా! జగజ్జైత్ర ♦ పరిపూర్ణవిక్రమ ప్రాభవోద్దాము లా ♦ రాజపుత్రు!

గీ॥ లాత్మలో తూత్రగుణ మణు ♦ వంతయైనఁ గలుగువాడెవఁ దుఱక గా ♦ జలు ధరించి
చల్లఁగా నింటఁగూర్చుండ ♦ సాహసించు! దనమ సర్వస్వ మర్పింపఁ ♦ దలఁచుఁగాని.

ప॥ త్నాగోళమును ముంచు ♦ గాఢాంధతమసంబుఁ గరదివ్వెనో నార్పఁ ♦ గడఁగునట్టు!
లత్యగాధము సాగ ♦ రానంతజలముల కేతమ్ము వేయ నూ ♦ హించునట్లు!
వసుధ బొగ్గుగఁగాల్చు ♦ పశిశయాగ్ని హోత్రంబుఁ గన్నీటిచే నార్ప ♦ నున్నయట్లు!
క్షయకాలమున రేఁగు ♦ సప్తమాయతథాటి, తేటి రెక్కల నాపఁ ♦ దివురునట్లు!

ప॥ అని జగము నన్నుఁ బరిహాస ♦ మాడుఁగాక! యెక్కటిని నిల్చి బలమెల్ల ♦ నెమరువెట్టి
విధికి మాఱొడ్డి స్వాతంత్ర్య ♦ విజయలక్ష్మి యడుగులకు నిత్తుఁ గల్యాణహారతులను.

ప॥ ఎట్టి బ్రహ్మప్రయత్నంబు ♦ నేనిఁజేసి యుదయపురలక్ష్మికిఁ గిరీట ♦ ముంతుఁ దలను!
గాక దైవోపహతుఁడనై ♦ కడిమిచెడిన రక్తతతిఁ గూర్చు రతనాల ♦ రావిరేక. 119

శా॥ నా కొక్కించుకయైనఁ గష్ట మెదురై † నన్ మేరువుగఁగఁ జీ
కాకున్ జెందు మృదుస్వభావులరు! మీ † యాశీస్సు శ్రీరామర
క్షాకల్పంబగు! ధర్మసూక్ష్మముల నీ † సందిగ్ధకాలమ్మునన్
నాకున్ జెప్పి కృతార్థుఁజేసి కడుఁ బు † ణ్యంబొందఁ బ్రార్థించెదన్.”

120

క॥ అని వెండికొండ సింహాసనమున శివుఁబోలె శాంతి † సదనంబగు స్వా
మినిగని భక్త్యావేశంబునను సలుంబ్రామహీశ † పుంగవుఁ డంతన్,

121

—*) సలుంబ్రా కృష్ణసింహవిభుఁడు తన నిశ్చయము నెఱిగించుకొనుట. (*—

మ॥ “ఇవియున్ వీరరసాబ్ధివీచికలు గా † నీ మాటలున్ గావు; నైం
దవమం దెందును సత్యధర్మములు సఁ † స్థాపింప మేవాడభా
గ్యవిశేషంబునఁ బుట్టువున్ గనిన సా † త్వాద్విశ్వనాథుండవౌ
దువు; మర్త్యుడవు గావు; నిన్గొలుచు పెం † తో మాకు శ్రేయంబగున్.

122

మ॥ తెలియున్ దేశము నాదు స్వామిపదభ † క్తిస్థైర్యలీలత్; చతు

⊗ రజరాశిప్రమితావనీతల మహా † సామ్రాజ్య మర్పింప దా
పలికాలన్ దగులంగ నొల్లను; భవ † త్పాదాబ్జాముల్ భక్తిమై
దలపై నన్ ధరియించి నామనుగడన్ † ధన్యంబు గావించెదన్.

123

గీ॥ నాదు భటకోటి ధనము ప్రాణంబు రాజ్యరమయు నర్పింతు! మఱియు నాప్రాణమిత్తుఁ
దండ్రీ! నీమస్వాతంత్ర్యర † ధంబు మోయఁ గుడిబుజం బప్పగించుట † గొప్పయగు నె!

మ॥ తమగర్జ్జారవధాటి నెల్లెడల గో † త్రత్కూఢరశ్రేణి ఖం
డములై త్రైశ్యఁగఁజేయు దోర్బలులు చోం † డావన్మహావీరసిం
హములన్ దోడ్కొనివచ్చి నిల్పెద! విప † త్కారణ్యముల్ గాల్చి భ
స్మముగావిత్తు సమగ్రవిక్రమకళా † సంగంభపారీణతన్.

125

మ॥ పదివేలేఱులయంత దార్ధ్యమున మ † ద్భావంబు నీపాదముల్
గదియున్ నిక్కము! దేవదానవులు లా † గన్జూచినన్ సుంతయున్

⊗ It is a rare thing for a Rajput to betray his Thacoor. Fidelity to the chief, 'Swami Dharma.' is the climax of all virtues. The Rajput is taught from his infancy in the song of the bard to regard it as the source of honor here and of happiness hereafter.

“Annals of Mewar.”

గదలఁబో! దనిలోన శత్రులను మ్ర ♦ గ్గజేతు! గాదేని నీ
 పదపద్మంబుల మ్రోల వ్రాలి విడుతుఁ ♦ బ్రాణంబు లో యీశ్వరా!
 మ॥ తనువుల్ నశ్వరముల్; విశుభ్రయశముఁ ♦ ధర్మంబు సుస్థాయియై
 తనరారుఁ; వెనుకంజవేయకు; పవి ♦ త్రంబైన దీకార్య; మే
 యనుమానంబును లేదు; పేగమె రణ ♦ ప్రారంభముఁ జేయుమీ!
 నిను సేవించెద; నీకుముందు రిపుకుం ♦ క్తిజించి చెండాడెదఁ.”

—*) భానుసింహుఁడు ప్రతాపసింహునితోఁ దన నిర్ణయము చెలుపుట. (*—

గీ॥ అనుచుఁ గేల్తోడ్చి విరమించునతనిమాట నందుకొని భానుసింహుఁ “ఁదో! మధిప! మ
 స్వామిభక్తియై రక్తరూ ♦ పమునఁ బాటు; నిన్ననుసరింప కేరీతి ♦ నిలువఁగలము.

సీ॥ స్వామి! స్వాతంత్ర్యప) ♦ భామనోజ్ఞంబు నీపదనమ్మ భువనసే ♦ వ్యమ్ముగాడె!
 యకలుషస్వామిభ ♦ క్తికిని మాచిన్నిరాష్ట్రమ్ములు పూర్వకా ♦ లమ్మునుండి
 సూతికాగృహముల ♦ శోభఁ జెన్నారు! నిందుకుఁ దోడుగా నీమ ♦ నోజ్ఞనామ
 సంస్మరణంబు దు ♦ స్సాధ దుశ్శేద దుగ్గముగాఁగ మమ్ము ర ♦ క్షణముచేయుఁ!

గీ॥ గంఠమునఁ బ్రాణవాయువుల్ ♦ గలుగుదాఁక మాందునకెకాని వెనుకవై ♦ పునకుఁజూ
 మరుల కలవాలములు పూల ♦ సరములట్లు కంఠములు కౌఁగిలించిన ♦ కాలమందొ

చ॥ ముదుసలినైన మోగలు చ ♦ మూవిసరంబు ముఖంబు, భూస్థలిఁ
 గదియుచుఁ జేల్చు నాగఁటివ ♦ గఁ బగిలించుచు, రెండుపాయలై
 చెదరఁగఁజేతు; బాణములు ♦ చిచ్చటపిడ్గులువోలె వైతుఁ! గ
 ల్గదు లవమేనియుఁ బిటికి ♦ కండ మదీయశరీరమందునఁ.

ఉ॥ కూరతురుష్కసంతతుల ♦ కుఁ మఱి నీకు ఘటిల్లు నామహా
 భారతయుద్ధరంగమున ♦ ఫల్గునతుల్యుడవొచు నీవు చె
 న్నారఁగ నీపదంబులు హృ ♦ దబ్జతలంబున నిల్పి మత్స్యధా
 తీరమణుడొకోయన న ♦ రిప్రతిఁ గడతేర్చు నాజిలో.

మ॥ దివియుఁ భూమియు నొక్కఁడై పడిన నా ♦ దేహంబునఁ బ్రాణవా
 యువు లున్నంతకుఁ గన్నులెత్తి యహితుం ♦ డొక్కండు నిజాడఁగా
 నవకాశంబు నొసంగఁబోవ; సముద ♦ గాఁటోప మేపార న
 య్యవనాంభోనిధిఁ ద్రచ్చివైచెద జగం ♦ బానందముఁ బొందఁగఁ.

క॥ వినిపింపనేల పెక్కులు! నిను మొక్కి వచించువాడ ♦ నీప్రాణము వె
న్కను మాప్రాణంబులు ముందరిన మనస్సింహుడప్పు ♦ దందలు వినఁగన్. 133

—*) మనస్సింహుడు తన యభిప్రాయము వెల్లడించుట. (*—

క॥ “ఝూలానృపతులు శౌర్యోత్తాలులు పరిపంథి గహన ♦ దహన జ్వలన
జ్వాలాభు లనెడు కీర్తిని నేలఁగలుప సాహసితు ♦ నే! నీమోలన్. 134

సీ॥ శూరుతా గ్వాలియర్ ♦ సోనెగుఱ్ఱేశ్వరుల్ ద్రుపద మాత్స్యక్షితీం ♦ ద్రులునుగాఁగ!
సకలసంగరమర్మ ♦ సర్వజ్ఞమూర్తి యాభీమచాందును యదు ♦ స్వామిగాఁగ!
శ్రీసలుంబొక్కష్ట ♦ సింహుండు దోర్బలోద్దండసాహసుడు భీ ♦ ముండుగాఁగ!
దేజసింహుఁ డమాను ♦ పాజేయ వికృమగురుకీర్తిఘనుడు ఫ ♦ ల్గునుడుగాఁగ!

గీ॥ శ్యామసిం గేను కవలమై ♦ యండచుండ! ధర్మరాజవై నిలిచి స్వా ♦ తంత్ర్యరథము
స్వర్ణజయఘట మ్రోయించి ♦ జయముగాంచి ధర్మసంస్థాపనాచార్య ♦ తను వహింపు.

గీ॥ దన్యుశవకోటిపై న మ ♦ ద్భటులు నేను దనువులను వాల్చి, నీవు స్వా ♦ తంత్ర్యలక్ష్మి
కలవఱచు రత్నదేవాల ♦ యమ్ముజేరఁ బరచఁగలమయ్య! కనక సోపానపంక్తి. 136

మ॥ ‘పనులెల్ల సమకూరె మీవినయసే ♦ వల్ తృప్తి సుధించె స్వ
స్వనివాసంబుల కేగుఁ’ డంచు భవదా ♦ జ్ఞల్ వచ్చుదాఁకన్ దినం
బును భూశయ్యయు నేకభుక్తము వ్రతం ♦ బుకబూని వహ్నిన్ జొరుం
డనినన్ దక్షకుఁ బట్టుడన్న వెరుదీ ♦ యన్బోము రాజేశ్వరా!” 137

—*) శ్యామసింహుడు తన నిశ్చయ మెఱిగించుకొనుట. (*—

క॥ అని వచియించిన నుగ్రాశనితుల్యుడు శ్యామసింగు ♦ సాద్రీశ్వరుఁ “ఊ
యినవంశాభరణ! నాయనుజని మార్గమునె నేను ♦ ననువర్తింతున్. 138

ఉ॥ ప్రాణము తీపుగాడు, కర ♦ వాలభుజంగికిఁ గ్రూరశాత్రవ
ప్రాణసమీరమిచ్చి విజ ♦ యంబు యశంబు గడించి నిత్యక
ల్యాణము లొందుటొక్కఁడు; మ ♦ హాహవరంగములందు వ్రాలి ని
ర్యాణమునొందు టొక్కఁడు ప ♦ రాక్రమపూజ్యము రాజకోటికిన్. 139

సీ॥ విశ్వంబు నగలించు ♦ వేడిపిడ్గులనైనఁ బువ్వులవలె శీరం ♦ బున వహింతు!
శేషాహిపతి నైనఁ ♦ జేనెత్తి ముత్యాల హారంబువలె గంఠ ♦ ముందు బాల్తు!

హిమవత్కుఢరశీర్షః ♦ 'మేవరెస్తు'పైనుండి దూఁకెదఁ బాతాళః ♦ లోకమునకు!
నాత్మగర్జాస్ఫుర్తి ♦ నడవి మార్తోయించు మృగరాజు నశ్వము ♦ ట్లెక్కనేర్చు
గీ॥ గ్రూరతౌరుష్కతతులసీ ♦ మ్రోలఁ బట్టి కసిమసఁగనేర్చు మననేర్చు ♦ గాని ని
విడువనేర్చు నె! ప్రాణముల్ ♦ విడిచియైన నగుణకేతనచ్ఛాయలఁ ♦ డిరుగనేర్చు.

మ॥ మిడియెండై నను నర్థరాత్రమయినన్ ♦ మిట్టైన గుంతైన నె

క్కుడువాడై నను లొచ్చువాడయిన మీ ♦ కున్ దోచిన ట్లజ్జపె
ట్టఁడు! ముందున్ మఱి వెన్కచూడకయె పి ♦ డ్గబోనె వైరివ్రజం
బడఁగన్ దాఁకెదఁ! జూడు వేయునుదులే ♦ లా! ముందుఁగార్యంబులన్.

మ॥ కడప్రాణంబులు బొందివీడి చనుదాఁ ♦ కన్ నిన్ను సేవించు; నె
క్కుడు దర్పిన్నతి సంగరాంగణములన్ ♦ ఘోరారి సుఖంబులన్
దొడరన్ బోయెద; వీడ కందఱను గొం ♦ తుల్ గోసి తద్రక్తముల్
మడవల్ గట్టెద దేశమంతట; యశో ♦ మందారముల్ పెంచెదన్."

క॥ అని వచియింపఁ బ్రతాపుఁడు తనచేతను దైర్యపర్వ ♦ తమువోలె వసి
చిన బదనూర్ నరపతిఁ జూచిన వదనంబెత్తి తేజ ♦ సింహుండంతన్,

—*) తేజసింహుఁడు తన తెఱు గెఱింగించుకొనుట. (*—

మ॥ "అవసీభారము హెచ్చి ధర్మములు వ్య ♦ త్యస్తంబులై పోవఁ బూ
ర్వవికాసం బలరింప నీశ్వరుఁడు స ♦ ర్వజ్ఞుండు మీవంటి మా
నవమూర్ఖన్యుల రూపమొంది యిల జ ♦ న్నంబెత్తు; నీదర్శనా
దివిశేషంబులు లోకమంతటికి సఁ ♦ ధించున్ మహాశ్రేయమున్.

సీ॥ ఒకయెత్తు నీవు వే ♦ టొకయెత్తుగా దైవకోటి నిల్చిన నిన్నె ♦ కోరుకొందు!
స్వామి! యీనీపద ♦ ద్వయి విశ్వపూజ్యంబు! నడుమ తోవను నీవు ♦ నడచునఁ
డడుగు సోకిన ధూళి ♦ యణుమాత్ర మంటిన నఖిలలోకముఁ గాల్చు ♦ హలహాలః
చేదంతయును దగ్గి ♦ శీతమై తీయనై నిమిషస్మృలో నమృ ♦ త్తముగ మాఱుఁ!

గీ॥ ద్వత్పదము లెంత కొలిచినఁ ♦ దనివిలేదు! నీయనఘనామ మెంత ధ్యా ♦ నించుచు
విసుగు గనుపింప! దింకను ♦ విడక కొలువ ధ్యానమొనరింపఁగాఁ గోర్కి ♦ యగునుగ

సీ॥ ధర్మసంస్థాపనా ♦ ర్థము ధాత్రి మెలఁగు దేవా! యేకలింగాప ♦ రావతార
పదిచూఱు లేడ్లు యా ♦ వనన్యపుల్ భరతఖండమునకుఁ గూర్చు బ ♦ న్నములు,

వారింపఁగాఁ బూర్వ ధీరుల త్యాగంబు, ప్రస్తుతకార్య కర్తవ్యములను
నెఱిగించుచో నీమ ధీమదులాతిమృదుల భావం బెంతనొచ్చె దై వమ యెఱుంగు!

గీ॥ వినుకొలఁది చిచ్చుదఁకొన్న విధమతోఁచె! పై న్యబల మల్పమనె కాని చాలియున్న
దలను బూవాడ కింట ని నిలిపి నేనె రిపుల సర్వనాశన మాచ రించియుందు.

సీ॥ భువనపావన! నీవు పూనినకృతి జగద్వంద్య! మందఱము దో డృడఁగఁగలము!
రణమహోత్సాహవ ర్ధనమైన సుముహూర్త మెంచి సూర్యధ్వజం బెత్తి నిలుపు!
కలికి బంగరు చిఱు గజ్జెల మ్రోశ మోగలులు యామృతమహిష కంఠ కాంస్య
ఘంటానినాదంబు గా వినెదట గాక! ధ్వజము చుట్టుందుము బలిసి కొలిచి

గీ॥ పులులఁ బోలిన చరణదా సులముమేము! కడకు మేవాడ నొకచిన్న కత్తి పట్టు
మగనిసువుగల్గ నది రాలకెగుఁగఁగాక! యమరులు నుతింతుగాక! నీవిమల యశము.

సీ॥ 'ప్రా'భవంబిత్తు రా స్త్రమునిత్తు ధనమిత్తు రాణాను విడనాడి రమ్మటంచు
ధిల్లిపురంబునుం డి దినంబు వచ్చు లేఖల నొక్కకొట్టంబు గప్పవచ్చు!
ద్యౌగై కమూర్తి! ధర్మావతారా! నీముఖము నొక్కమాటు దూరముననుండి
కనువిందుగాఁగఁ జూ చినవాఁ డెవండైన నీచితరమార్గ మెట్లు సాచ్చు!

గీ॥ బ్రాణమలతోడ నిన్నెడఁ బాయఁగలుగు వాఁడొకఁడులేడు నీమ సే వకులలోనఁ!
జెంతఁ జింతామణిని వీడి చిల్లిగవ్వ కెగుబుజము చూప నెవ్వని మొగమువాఁచె.

సీ॥ హారావళీ భూధ రావతంసప్రాంత సానుభాగము యజ్ఞ శాలగాఁగఁ!
బావనాత్ముఁడు చంద్ర భట్టారకు కవిత్వధారలు వేదమం త్రములుగాఁగ!
నల సలుబ్రా కిరా తాధీశు లసమానవిక్రమక్రములు బు త్విజులుగాఁగ!
శార్ఙ్గసన్నిభ బల స్థౌల్యశోభితము నీపటుమహాధనువు యూ పంబుగాఁగ!

గీ॥ బ్రబల యవనసేనలు పశు ప్రితతిగాఁగ! యాయజూకుడనై దీక్ష నవధరించి
సవనమునుదీర్చి జగము ని ర్యవనముగనుజేసి త్రైలోక్యనుతుల రం జిల్లవయ్య!

శా॥ 'ఔరా! శాత్రవకోటిపాలిటికిఁ బ శ్యత్ఫలమూర్తుల్ గదా
యీరాతోణ్ముఁగు'లంచు జిత్తురురణం బం దందఱెన్న రవి
ద్వారంబందునఁ జేసె శాత్రవకుల ధ్వసంబు మాతండ్రి; యా
వీరాగ్రేసరచక్రవర్తి యడుగుల్ వేయెండ్లు సేవించెదన్.

150

మ॥ "పదివేల్ వీరుల బాహుశౌర్యయుతుఁడీ బాలుం"డటం చెన్నఁగాఁ
గదనం బెచ్చట భీమమా నచటఁ జ క్కవాళి దుర్దాంత శ

తుదశచ్ఛేదము చేసి నిన్ను జయయు ♦ క్తుజేయ యత్నింతు! నీ
బదనూర్సింహము తేజసింహము నుడుల్ ♦ వ్యర్థంబు గాకుండుతన్!

శా॥ నింగిన్ ముట్టెడు కోటకొమ్మగుములున్ ♦ దేవాలయమ్ముల్ జయొ
త్తుంగ స్తంభము లొప్ప; స్త్రీపురుషు లెం ♦ డన్ బుత్రపౌత్రా ప్తి నొం
దంగా. మాదృశభూపతుల్ కొలువునన్ ♦ ద్వత్పదముల్ మోయఁగా,
సింగారించిన తేరియ ట్లలగు నా ♦ చిత్తూర్పురిన్ గాంతునే!”

మ॥ అని వాక్రుచ్చి హృదంతరాశమున వీ ♦ రావేశ ముప్పొంగ, వి
చ్చిన కెందామరలైన కన్నులతుదిన్ ♦ జెన్నారు లేమంచుబా
ట్టన నొక్కశ్రుకణంబు జాఱఁగను వీ ♦ రాగ్రేసరుండుండె; వె
న్నను గూర్చుండిన గ్వాలియర్ విభుఁ డనం ♦ తత్యాగ సంశోభియై,

—*) రామచంద్రదేవుఁడు తన మనోగతము దెలియఁజేయుట. (*—

సీ॥ “దరిలేని జల మగా ♦ ధస్తాయి వెలుఁగొందు కడలికి నొకతోయ ♦ కణమునట్లు!
బ్రహ్మాండమంత గొ ♦ ప్పగనున్న పెనునైకతాదికి నొకచిన్న ♦ యణువునట్లు!
శాఖాచయంబు ది ♦ శాకోణములఁబాకు నవనీజమున కొక్క ♦ యాకునట్లు!
భూదేవి మకుటమై ♦ పొడవు నెత్తున్న పర్వతరాజమున నొక్క ♦ రాయియట్లు!

ఆ॥ లేబలుంబు లేని ♦ యేకాంగి బహువాహినీశు నీకు సాయ ♦ మేమి చేతు!
హృదయకుసుమ మొక్కఁ ♦ డే నాచు సర్వస్వ! మదియె నీపదముల ♦ నప్పుగిం

చ॥ అజిత పరాక్రమంబున మ ♦ హాహవసీమలఁ గత్తిమోసి నా
బుజములు కాయగాఁచె! గడుఁ ♦ బూర్వుడ వృద్ధుడ నైతిఁగాని, నీ
విజయరథంబు మోయ భుజ ♦ వీర్యము పట్టున లోటులేదు! నే
గజబిజచేసి శాత్రువుల ♦ కండలు మెండుగ రాల్చు మేదినిన్.

శా॥ చందారాతి కులాటవీ దహన శ ♦ శ్వత్కిర్తి! సర్వస్వ మీ
తండ్రిొక్కండె ప్రపంచమందుఁగల మ ♦ ద్భాగ్యంబు నాకూన! యీ
ఖండేరావు కురంగముల్ దునుము వ్యా ♦ ఘ్రస్వామిపోలెన్ బలో
ద్దండుండై తెగటార్చు వైరులఁ గృతాం ♦ తప్రియుడై యాజిహ్.

సీ॥ కరుణావిహీనుఁ డ ♦ కృప సర్వభక్షకుండయి గ్వాలియరును గొ ♦ న్నయది మొ
నెట్టిసాయములేక ♦ యెందొ రెక్కలులేని పక్షి నైపడిన యీ ♦ బడుగునన్ను

- మేవాడఁజేరిచి ♦ మీతండ్రిగారు సహస్రహస్తములతో ♦ నాదరించి!
 రతని యనంతరం ♦ బభిమానమెనయఁ దండ్రీవిధాన నోమితి; ♦ నీయుణంబు
 గీ॥ వేయిజన్మంబులెత్తి నీ ♦ విమతనృపుల నసమరణభూమిఁ జీల్చి చెం ♦ డాడియైనఁ
 దీర్పఁజాలమి సత్య! మీ ♦ దేహ మెపుడు త్వత్పదసమర్పితంబు భూ ♦ ధవకులేంద్ర!
- సీ॥ నిత్యకల్యాణమం ♦ దిరము చిత్తూరుమండలము వివాహమం ♦ డపముగాఁగ!
 రంగుగుఱ్ఱు సనేక ♦ రాజపుత్రస్యందనమ్ము లై రేనికుం ♦ డలునుగాఁగ!
 గృష్ణసింహాది వీ ♦ రేశ్వర దోఃప్రతాపస్ఫూర్తి రత్నదీ ♦ పతతిగాఁగ!
 యవనభూధవ కిరీ ♦ టాళి నిర్గతమణుల్ వజ్రరంజిత రంగ ♦ వల్లిగాఁగ!
- గీ॥ దన్యుగళరక్తముల వసం ♦ తమ్ములాడి నీదుకరవాల మెచటఁదా ♦ నై దనర్చి
 సకలమును దీర్చు నాగప ♦ సానిగాఁగ! విజయలక్ష్మి వరించి నిన్ ♦ బెండ్లియాడు.”
- గీ॥ అని యుపరమించె; నంత నాతనిసమీపమున మహాన్నతరూపుఁడై ♦ మూర్తిఁగొనిన
 పీఠరసవాఙ్మయో యనఁ ♦ గూరుచున్న భిల్లలోకైకనాథుఁ డా ♦ భీమచాండు, 159

—*) భీమచాండు తన సాయమును వివరించి చెప్పుట. (*—

- సీ॥ “కాండ్రుకాండ్రని పెద్ద ♦ గా మోతల నిగిడ్చి గబ్బిబెబ్బలిపిండు ♦ బాబ్బరించు!
 శైలముల్ పగిలి ప ♦ చ్చడిగాఁగ ధ్వనిచేసి సింహపోతములు గ ♦ ర్జించుచుండుఁ!
 జేయెత్తు లేచి ప ♦ చ్చివిసంబు వెదచల్లి కోడెనాగులు బుస ♦ కొట్టుచుండు!
 వసుధ యిట్టటులాడ ♦ బరువై పరువులెత్తి యేనుంగుగుములు ఘో ♦ కృతులుసేయుఁ!
- గీ॥ బద్మజాతాండమంతలై ♦ భయము గొలుపు గండశిలలఁ గొండలు చుట్టు ♦ నింపియుండుఁ!
 బ్రచుధయుతుఁడైన కైలాస ♦ భర్తకై నఁ జాలునే గుండె! నాదు రా ♦ జ్యంబుఁ జొరఁగ
- సీ॥ భూలోకనాకమా ♦ బోయెపాళెంబుండుఁ! జందనతరువర ♦ చ్చాయలుండుఁ!
 గొలువుకూటంబుండుఁ! ♦ గోడెగుబ్బెతగముల్ వింజామరమ్ములు ♦ వీచుచుండు!
 బామిడికంబుల భిల్ల ♦ పుంగవుల్ నడదివ్వె లగుదు! రందఱును నీ ♦ యాజ్ఞ నుండ్రు!
 నాయాత్మకెంతో యా ♦ నందమా! నాదు సింహాసనంబును నీ ♦ వధివసింపు!
- గీ॥ మండఁ గూర్చుండి తుణమైన ♦ నవలఁ బోక కొలిచి దేవునకట్లు సే ♦ నలు ఘటెంతు!
 నదుగు మన్నెట కోర్వ! నా ♦ హస్తయుగము జాళువా పట్టుదిండుగా ♦ సంతరింతు!
- మ॥ సరియంచున్ పలయూఁచిచూడు మఱి! నా ♦ స్వర్గంబు నందైన ని
 ర్జరులున్ ముప్పుదిమూఁడుకో ట్లెపుడు పూ ♦ జల్చేసి సేవించు న

- పురుషాతుండును జూచియుండని సుఖం ♦ బుల్ భోగముల్ వచ్చి దొం
తరలై చుట్టునుజేరి కొల్చు నిను! మ ♦ ద్వాక్యంబు నాలింపుమా!
మ॥ అకటా! నీయెడ నెయ్యపుకబలిమి నే ♦ నట్లాడితిన్ గాక యే
టికి నాపార్థన మియ్యకొందు! వెపుడున్ ♦ డెందంబునన్ దేశమా
తకు నాటిల్లు విపత్తుకై వగచి చిం ♦ తన్ గ్రాంగు నీ వగ్గి మ్రిం
గక స్వాతంత్ర్యము దక్కుదాక నొకచో ♦ గాలూని కూర్చుందువే!
- సీ॥ జాతియు జన్మదే ♦ శమును భిన్నములైన! మనపూర్వులకు మైత్రి ♦ దనరకున్న,
నాకన్న వయసు సుంతగఁ దక్కువైన, బాల్యమున నొండొరుఁజూచి♦నది మొద
నీపైన నవ్యాజ ♦ నియతి నామదినిల్చె! రెండవదేవుడన్ ♦ రీతిఁజూతుఁ!
గడ్డఁబోదు నీకు జా ♦ గ్రన్థంగళాకృతి కలనైన హృత్ఫల ♦ కముననుండి!
- గీ॥ నీవు పాల్గొననట్టి యీ ♦ నిఖిలలోక సార్వభౌమత నరకవా ♦ సముగ రోతుః
నండ నీవున్న నంబలి ♦ నైన నమృత మట్లు సేవించి యానంద ♦ మందనేర్తు!
- సీ॥ అహితమై తేయ ప ♦ శ్యత్ఫలమూర్తుతా శౌర్యమర్జయు లొక్క ♦ జాతివారు
తరతరంబులుగ స్వా ♦ తంత్ర్య లక్ష్మీమహోదయముఁ గోరి విదేశ ♦ ధరణిపతుల
మాజొడ్డి బాహుశుం ♦ భత్పితాపము చూపి ధనభాగ్య వస్తువా ♦ హనయుతము
సర్వార్పణ మొనర్చి ♦ శాశ్వత ధన్యత్వ మందు తెవ్వరికి వం ♦ ద్యంబుగాను!
- గీ॥ హృదయముగలట్టి మానవుంఁడెవఁడు వారియడుగులను గొల్చి, యహితంబునఁచి
పావనముసేయఁ డాతని ♦ బ్రతుకదేల! బల మదేల! నిర్భయై ♦ శ్వర్య మేల!
- సీ॥ అకటా! ముప్పదికోట్ల మ్రోదవులు మో ♦ యదగ్గ భారంబుఁ గొం
కక నీవొక్కడ వెత్తికోఁ దలఁచి! తిం ♦ కన్ నిన్ను సేవించి గొం
తుక లర్పించెడువారు పూజ్యులగు భ ♦ క్తుల్! నీపతాకంబు క్రిం
దికి రానొల్లనివార లందఱును మా ♦ తృదోహులున్ వంచకుల్.
- సీ॥ పొదలన్ వెల్పుడు దొడ్డకోరిపులు లే ♦ పున్ జూపు నాసింగపుం
గొదమల్ వీరని శాత్రవుల్ బెదరు ను ♦ క్కుందుట లున్నార లే
బదివేల్లెంకలు భిల్లవంశజులు నీ ♦ పాదాబ్జముల్ గొల్వ సే
కొదలేకుండఁగ నందఱుబనిచి నీ ♦ కున్ బీతి గావించెదన్.
- సీ॥ వెదురు పొదలనుండి ♦ ప్రిదిలిన యాణిముత్యములు కుప్పలు కుప్ప ♦ లై రహించు!
ఫణిఫణాగ్రములందుఁ ♦ బండి రాలిన మణుల్ పరుపులు పరుపులై ♦ ఫణిదవిల్లు!

గనుల మొల్చిన యన ♦ ర్ఘస్వర్ల రాప్యాది లోహముల్ పెనుకొండ ♦ లుగఁ దనర్చు!
శైలసానువులలోఁ ♦ జంద్రకాంతశిల లీజగమంతటికి నైనఁ ♦ జాలియుండు!

గీ॥ బెరుగుటయె కాని తఱుఁగుట ♦ యెఱుఁగనట్టి రత్నగర్భ సార్థముగ నా ♦ రాజ్యసీను!
యూఁచముట్టుగ నాయొద్ద ♦ నున్నసిరులు నాథ! నీమ్రొల సర్వార్ప ♦ ణం బొనర్తు.

మ॥ రవిబింబధ్వజమొప్ప నీ వనికిఁ జే ♦ రన్ నీకు మున్నున్నె యా
రవికన్నన్ మునుదోఁచు నప్పొడుపుఁదా ♦ రన్ బోలె జృంభించి యా
హవరంగాభ్రముఁ జొచ్చి శాత్రువ కుల ♦ ధ్వాంతంబుఁ జీల్తున్ బ్రతా
పవిభుండన్న పిరంగి కీఘనుఁ డయః ♦ ప్రిస్థిత గోళంబనన్.

169

సీ॥ పారతంత్ర్య మదల్చి ♦ స్వాతంత్ర్యమునునిల్పు బవరమ్ము వచ్చె! సం ♦ వత్సరాది
పండుగువోలె నీ ♦ భారతప్రజకెల్ల సమభాగమైన యు ♦ త్సహవేళ!
యండఱ మొక మొగం ♦ బై నిల్చి యరుల గెల్చితమేని స్వాతంత్ర్య ♦ సిద్ధియొదవు!
ననిలోనఁబడినఁ గ ♦ ల్పాంతంబువఱకు శాశ్వత నాకలోక వా ♦ సంబు గలుగు!

గీ॥ రెంట నేదిగల్గినఁ గృత ♦ కృత్యు లగుదు! మింతకన్నను జిరపుణ్య ♦ మేది గలదు!
మీనమేషంబులను బొండ్లు ♦ మించకుండ నిపుడె ప్రస్థానభేరి మోగి ♦ యింపవయ్య!”

—*) ప్రతాపసింహుని నిగ్గ యము—నిబంధనములు. (*—

మ॥ అన గాంధీర్యము పూరుషాకృతిని దృ ♦ శ్యంబౌచు నిందుండెనో
యనఁ గూర్చున్న బ్రతాపసింహుఁడు “మహా ♦ త్మా! నీ కసాధ్యంబు గ
ల్గునె! యీనాటి కిరాతవేషమునఁ జె ♦ ల్వుబోటి వెన్వెంట లే
దనుటేకాని పురాకిరాతుఁడవు గా ♦ వా! శత్రుప్రార్థాహకా!

171

గీ॥ త్యాగమూర్తులు వీరధ ♦ రైకనిరతు లింద టుండఁగ జయసిద్ధి ♦ కేమికొఱత!
యాకసమువ్రాలుఁగాక చే ♦ యప్పళించి యాపఁగలము! విపత్కొటి ♦ నోపఁగలము!

సీ॥ సమరముల్ నిష్కార ♦ ణమరేగి రత్నగర్భయు రక్తగర్భయా ♦ పనికి జాల!
నొకచీమకైన నిం ♦ చుకహాని గలిగినఁ గనలేను; భారతా ♦ వనిని గలుగు
తరు లతా గుల్మ భూ ♦ ధర గహ్వరములఁ బ్రేమింతుఁ బ్రాణమును బ్రేమించునట్లు!
నాదుహృద్బంధు లిం ♦ దఱ మిమ్ముఁగొనిపోయి రణరంగమునను శా ♦ త్రవుల కత్తి

గీ॥ వాడరల కప్పగింపఁగా ♦ వలయు ననిన మేరువంతటి బాధ జ ♦ న్నించు నాకుఁ!
గటకటా! కోరరాని దు ♦ ష్కార్యముల రణంబునంతటి ఘోరకృ ♦ త్యంబు గలదె!

- గీ॥ అలఘుమేవాడ లక్ష్మీ ము ♦ ఖాబ్జమునకుఁ గుంకుమంబట్టి చిత్తూరు ♦ గుఱుతుఁబాపి
యిపుడు హారావలీసీమ ♦ నెల్లఁ గొనఁగ నక్కరు తలంచినటు తెలి ♦ యంగనయ్యె.
- గీ॥ రాజ్యలక్ష్మి సేనాలక్ష్మి ♦ రాప్యలక్ష్మి లంచములుమాపి యతఁడు వం ♦ చించితీఱు
నెంత బలవిక్రమములున్న ♦ నిపుడు మనకు నాత్మనిగ్రహమును ద్యాగ♦మవసరంబు.
- గీ॥ ఏను మొదలుగ సామంతు ♦ లెల్ల ప్రజలు రజత సౌవర్ణరత్నపా ♦ త్రములు విడిచి.
ప్రకృతియర్పించు పచ్చతా ♦ పల్లెరములు చనుదుఱాకు లందున మెస ♦ వుదముగాక.
- గీ॥ తలఁచిన మనోరథప్రాప్తి ♦ గలుగుదాఁక వ్రతము నడిపిన దశరథ ♦ రాము కరణి
హంసతూలికాతల్పమ్ము ♦ లవల విడిచి మృదుల దర్భాసనముల నుం ♦ డుదముగాక.
- క॥ పెరుగునుగావుత చికురో త్కరము శిర శ్చుబుక గండ ♦ తలముల; భద్రా
కరణము సేయింపకయుండిరుగాత మహర్షికోటి ♦ తో నెన యగుచున్. 178
- క॥ మొరయునుగావుత ముందఱ మొరసెడు దుందుభులు వెనుక ♦ మొగమై యనిలో!
నఱనిదురయు నఱకడుపును బొరయఁగఁ బూనుదము వీర ♦ పూర్ణస్మృతమున్. 179
- సీ॥ ఈశ్వరఽనభక్తి ♦ యెపుడు మానఁగరాదు! మధుమాంససేవన ♦ మఱగరాదు!
బంగారు పట్టువ ♦ ల్వయి గట్టఁగారాదు! భోగకోటులవంకఁ ♦ బోవరాదు!
కామాది శత్రున ♦ ర్గము లంటరాదు! సత్యంబు శౌచము విడ ♦ నాడరాదు!
త్యాగంబుఁ గలనైనఁ ♦ దగ్గనీయంగరా! దాత్మనిగ్రహము పో ♦ నాడరాదు!
- గీ॥ మాన ముత్తమధనమౌట ♦ మఱువరాదు! ధర్మమే దైవమనుబుద్ధి ♦ తలఁగరాదు!
నిఖిలజగములు మాఱొడ్డి ♦ నిలుచుఁగాక దేశభక్తిని విడనాడి ♦ తిరుగరాదు! 180
- సీ॥ స్వాతంత్ర్య ధర్మవాం ♦ ఛాశీలురగువారి దారిఁగట్టంబులు ♦ చేరియుండు!
నావిపత్తోక్తితో ♦ నడలక వీరులు శాశ్వతయుద్ధంబు ♦ సలుపవలయు!
సనుపమశ్యాగస ♦ మారాధనములతో ధర్మదేవతఁ గొల్చి ♦ తనుపవలయు!
దద్భక్తజన జీవి ♦ తమ్ము దుర్దమ తపోమయమై సురక్షితం ♦ బయి తనర్పు!
- గీ॥ మహితకష్టానుభూతి ధ ♦ ర్మంబు పొలుచు! నపజయంబుల నది తగ్గ ♦ కఠిశయ్యులు!
గాన విజయంబె ముఖ్యంబు ♦ గాదు మనకు! ధర్మనిర్వహణంబు క ♦ ర్తవ్యమెపుడు!
- సీ॥ ఉదయమే లేచి జే ♦ పుదయపురమువీడి కుంభలోమియకొట ♦ కును జనుదము;
పదివేలపల్లెల ♦ ప్రజలు స్వస్వనివాసములు వీడి యచటికే ♦ పోవవలయు;
బొలములుదున్న నాఁ ♦ గలి మోపఁగారాదు; పశుపుల నెచట మే ♦ పంగరాదు;
బాటల నెవ్వరు ♦ పయనింపఁగారాదు; కూపముల జలంబుఁ ♦ గోలరాదు;

గీ॥ వనమృగం బొక్కఁడైనఁ జంపంగరాదు; మఱచియో తప్పియో చెట్టునఱుకరాదు;
కేల నొకగడ్డిపోచయు ♦ గిల్లరాదు; గిరులు విడనాడి బయలులఁ ♦ దిరుగరాదు.

శా॥ నీరంధ్ర ద్రుమ పుంజ రంజితమునై ♦ నిద్రాణ నానామృగ
స్ఫారంబై భయదాంజనాచల మిటుల్ ♦ వ్యాపించెనాఁ జీకటుల్
బారై యంబరుదేశమాదిగ సలుం ♦ బ్రాసీమయున్ దాక బ్ర
హ్మరణ్యం బగుఁగాక దేశము జనం ♦ బం దేగరాకుండఁగన్. 183

క॥ తనకించుకయును లాభము దనరదనుచు నక్క రెఱిగి ♦ దండెత్తక యుం
డిన నిరుదెగలకు మేలగు! మన ముందము కొన్నినాళ్లు ♦ మానముతోడన్. 184

క॥ తనపట్టు విడక సంగర మునకున్ దొరకొనినఁ దడిసి ♦ ముప్పందుము మో
యును! నిక్కము మనకున్న దతనికున్నది! తప్పదపుడు ♦ ధారణి కుంగున్. 185

సీ॥ తతహరిశ్చంద్ర మాం ♦ ధాత్రాదులు చరించు వజ్రాలబాట నా ♦ భానుకులము!
నరమాత్రుఁ డొకని కే ♦ శిర సొగ్గి యిత్వాకులకు మసిపోక నో ♦ ప్పుకొనలేను!
భరతఖండంబు కం ♦ పము పట్టి మేవాడ మునిగి క్రిందికి గ్రుంగి ♦ పోవుఁగాక!
యవనులతోడి బాం ♦ ధవ మూన! నిన్నాళ్లు మని తురుష్కులకూడు ♦ తినఁగఁజాలఁ!

గీ॥ గాన బలమెల్లఁ జూపి సంగర మొనర్చి గెలిచి స్వేచ్ఛాభి మానముల్ ♦ నిలుపుకొనుటా!
దురమునను వ్రాలి మరణ మొందుటా నిజంబు! కలుగ దెందును మధ్యమాధ్యంబునాకు.

క॥ ఇది నానిర్ణయమని “మంచిది యెల్ల ర కనుసరింపఁ ♦ జెల్లు నటులె చే
యుదు”మని యందఱు గదలుచు సదనములకు వెల్లి రథిక ♦ సంతోషమునన్. 187

మ॥ “పరివారంబులతో ధనావళులతో ♦ వస్తుప్రపంచంబుతో

⊙ నరుగన్ గావలె నేడె యందఱుజనుల్ ♦ హారావళీగవ్వారో

⊙ Pratap commanded his subjects on pain of death to retire into the mountains. During the protracted contests the fertile tract watered by the Bunas and the Beris, from the Aravalli chain west, to the eastern table-land was be-cheragh (without a lamp.)

Many tales are related of the unrelenting severity with which Pratap enforced obedience to this stern policy. Frequently with a few horse he issued forth to see that his commands were obeyed. The silence of the desert prevailed in the plains. Grass has usurped the place of waving corn; the high ways were choked with thorny babul and beasts of prey made their abode in the habitations of his subjects. In the midst of this desolation a single goat-herd trusting to elude observation disobeyed his prince's injunction and pastured his flock in the

తూరముల్ చేరఁగ; నెవ్వ డాజ్ఞను దిర ♦ స్కారంబు గావించినన్
ధరపై రాలుఁ దదీయశీర్ష" మని మ్రో ♦ తల్ పెట్టె ధక్కాధ్వనుల్.

198

గీ॥ అట్టె హారావళీపర్వ ♦ తాంతరమునఁ బరిణయము లొక్కలక్షయు ♦ జరిగెనేని
గ్గి యంత జనబృంద ముండఁబో ♦ దనఁగఁదనరె! నఖిలదేశంబుప్రజయెల్ల ♦ నచటనుండె.

—*) మేవాద్దేశమంతయుఁ బాడువడి యరణ్యముగ మాటుట. (*—

సీ॥ రాజులు నివసించు ♦ పాసాదములు గూలి పనమృగంబులకు ని ♦ వాస మయ్యె!
బాలములలోన వి ♦ త్తులు రాలి మొలిచి చెట్లకాశమును దాఁకు ♦ నట్లు పెరిగె!
గొలతులలోఁ గూప ♦ ములలో జలము నిల్చి వాడుక లేమిని ♦ బాడువడియె!
నదులు సోఁకమి స్వేచ్ఛఁ ♦ బెరుగుచు నొకటికి వేయిగా మృగములు ♦ వృద్ధి నొందె!
గీ॥ నలఘు రావీ-వనాశాంత ♦ రావనీతలము లతావృక్షమృగవిహం ♦ గమవృతమయి
దేవదానవులకు నైనఁ ♦ దేరి చూడరాక చొరరాక మృత్యువ ♦ క్రమముగఁ దనరె.
గీ॥ తరులు రాపాడుమ్రోత, వాతములమ్రోత, మృగవితతిమ్రోత, పలుసెలఁయేళ్ల మ్రోత,
ఖగతతులమ్రోత, గలిసి యోంకారనాద మెపుడు నలైసలందుఁ బై ♦ కేగయుచుండె.
మ॥ ఒకమా తా 'బదనూ'రరణ్యములలో ♦ నుద్దండులై శత్రు పై
నికు లేతేరఁగ నాప్రతాపవిభుఁడు ♦ వీక్షించి యాత్మీయ పై
న్యకదంబుబులతోడ వచ్చి మదశుం ♦ డాలమ్ములన్ జీల్చు సిం
హాకిశోరంబటు దాకి కూల్చెను జగం ♦ బౌరా యటం చెన్నఁగన్.
ఉ॥ వేటొకసారి యిట్లై పడి ♦ వేలభటుల్ షహబాజుఖాను చి
త్తూరికి వెళ్ళుచుండఁగ మ ♦ హోగ్రీవనంబున ముట్టడించె; వా

192

luxuriant meadows of Ontolla on the banks of the Bunas. After a few questions he was killed and hung up in terrorum. By such patriotic severity Pratap rendered the garden of Rajasthan of no value to the Conqueror.

"Annals of Mewar."

§ Without a capital, without resources, his kindred and clansmen dispirited by the reverses of his house, yet sympathising with him in his refusal to ally himself with a muhammādan, Pratap Singh had established himself at Kumbhalmer in the Aravallis and had endeavoured to organize the country for renewed struggle.

G. B. Malleson C. S. I.

రూఱక నిల్పిరందలు; ద † యోదయుఁడౌచుఁ బ్రతాపుఁడంత సం
హారముసేయకే విడిచె, † నద్దర! యాతని ధర్మ మెట్టిదో! —

193

- సీ॥ గొల్లలు మేకలఁ † గొని మేపుమరటంచు బచ్చికబయలులఁ † జొచ్చి చూచుఁ!
గాపు పొలాన నాఁ † గలి మోపునోయంచు దూరప్రదేశముల్ † తొంగిచూచు!
వేటరుల్ మేకముల † పిండుఁ జంపుదురంచు ఘోరవనంబులు † దూరిచూచుఁ!
దరుల బోయలును వా † గుర లొడ్డుదురటంచుఁ గొండపేటెక్కి యం † దుండిచూచు!
గీ॥ నాసలుంబాధిపతి వెంట † నంటియుండ దేశమెల్లడఁ దిరిగి శో † ధించుచుండుఁ!
దనదునానతి లవమైనఁ † దప్పెనేని ప్రళయమగుఁగాక! యెవ్వఁడు † బ్రతుకఁగలఁడు!
గీ॥ భోగసన్నాసమున వీర † పూర్ణదీక్ష పట్టి యిటఁ బ్రతాపుఁడు కష్ట † పడుచునుండ!
రాజ్యతృష్ణభరైక పూ † క్ష్ణవృత్తులు దీక్షగొని యక్క రచట సా † ధించుచుండె.

—*) అకృరుసార్యభౌముని దిగ్విజయములు. (*—

- సీ॥ అంబరుదేశము † దా రణస్తంభపురము నాష్టనుఁడు పాల † నము నొనర్చె;
నల శమంతకసింహుఁ † డనువీరుఁ డాదుర్గమును వానికడనుండి † కొనుచు “నుదయ
పురికి సామంతుఁడై † పరిపాలనముసేయు” మని తనపతి శూర † ధనునకిచ్చె;
గోటవాఁకిటనున్న † గొప్పపల్లె శమంతకుఁడు గొని తా నేలు † కొనుచునుండె;
గీ॥ గొండకన్న దుర్భేద మా † కోటఁగొనఁగ దండువిడిసి యక్కరు నిల్చె † రెండునెలలు;
చెంతనున్న మందంత పో † సిననుగాని జయమొదవునన్న యాన లే † శమును లేక.
సీ॥ తురకలు సంధిగో † రిరి; దుర్గపతి యొప్పె; సేవకుఁడును మాన † సింహుఁ డరిగి;
రంద తాస్థానము † నందుఁజేరిరి; శూరధనరావు పినతండ్రి † తనకెదురుగ
మానసింహుని పీఠ † మాని నిల్చిన భటుఁ గనుటెప్పపెట్ల కొ † క్కగతిఁజూచి
యక్కరని గ్రహించి † యతనిచేతులుపట్టి సింహపీఠమున నా † సీనుఁజేసె;
గీ॥ నక్కరును శూరధనరావు † నాదరించి కాశికామండల మొసంగి † గారవించె;
❀ గోటవెలికి రాదలఁపఁ గ † వాటసీమ నతనిఁ దాకె శమంతకుం † డతిరయమున.

❀ But this dereliction of duty was effaced by the rigid virtue of the brave Sawunt Hara who as already stated had cojointly with the Kotario Chohan obtained Rinthumbhor. He put on the saffron robes and with his small but virtuous clan determined inspite of his sovereign's example, that Akbar should only gain pcssession over their life-less bodies. Previous to this useless explosion of fidelity he set up a pillar with a solemn anathema engraved thereon on "what-

మ॥ “పురముల్ పోయిన రాజ్యముల్ చెడిన నె ధ్ధ మాకు రాణాయె ను
స్థిరదై వంబగు; నట్టిస్వామిపదభ ధ్ధ క్తి మాని మోగల్ధరే
శ్వరు పాదంబులు గొల్పె శూరధనుడు ధ్ధ భాగ్యంబు నాసించి; యో
హరవంశ్యాగ్నిలూర! యాయధము దు ధ్ధ రావ్యపారముల్ మెత్తురే.”

198

మ॥ అని తాను దనయైదునూర్లు హరవం ధ్ధ శ్యశ్రేష్ఠతా సద్భటుల్
చని యొక్కుమ్మడి వారల ధ్ధ దగిలి యా ధ్ధ స్వాతంత్ర్యయుద్ధంబున
దనువుల్ వీడుచు నిత్యనాకసుఖమొ ధ్ధ దక్ష బోయి; రాదేశభ
క్తిని లోకంబులు మెచ్చి వారియశము ధ్ధ గీర్తించె వేనోభుల.

199

గీ॥ రామచంద్రుడు రీవామ ధ్ధ హామహేంద్రుడు డలఘు కాలంజరీ దుర్గ ధ్ధ మప్పించె!
బాజబహదూరొసంగె మాశ్వము! సహస్రవాజిపతులొచ్చుగొలిచి రక్షరును వారు.
గీ॥ జోధబాయి మార్వార్మహీ ధ్ధ శునితనూజ కనె జహంగీరు; తక్కిన ధ్ధ కాంతలనూ,
నక్బరు ‘మురాదు’ ‘దనియాలు’ ననెడు సుతులఁ బుత్రికామణు లొక్కరి ర్వురనుబడసె.

—*) అక్బరుసార్వభౌముడు ఘూర్జరదేశము జయించుట. (*—

మ॥ జనసమ్మర్దము ఘూర్జరంబు ‘ముజఫర్ ధ్ధ హా’ యన్న దుర్బాగ్గుఁ దా
ఫ్లనుడు బాలననేయఁగా నచటి క ధ్ధ క్బర్ కొంతనై న్యూబుతోఁ
జనె; వాఁడెంతయు భీతుడై యతని ప ధ్ధ జ్జజేరె; డిల్లీకుఁ దా
తని సీమగొని కొన్నిపల్లె లొసంగె ధ్ధ ద్జవనాథంబుగ.

202

“Hara of gentle blood should ascend the castle of Rinthumbhor or who should
keep it alive.” Sawunt and his kin made the sacrifice to honor, they gave up their
lives blood to maintain their fidelity to the Rana albeit himself without a capital;
and from that day no Hara ever passes Rinthumbhor without averting his head
from an object which caused disgrace to the tribe.

“Annals of Mewar.”

☉ The possession of numerous ports and the resulting extensive maritime
commerce made Guzarat the richest kingdom in India. Ahmadabad the capital
is justly reputed to be one of the finest cities in the world, while the manufacture
of salt, cloths, paper and other commodities flourished in many localities.
The sovereign consumed as Akbar was by the lust of conquest and the ambition of
power, could not possibly allow, such a delectable land on his frontier to continue
the enjoyment of unfettered independence.

“Akber the great Mogul.”

మ॥ మును బైరాముడు రాజరక్షకుడు! త ♦ త్పుత్రుఁ బదాతేంద్రవా
నిని నబ్జూరహిమాను సైన్యపతిగా ♦ నేమించి యాఘూర్జరం
బునకుఁ రెండవమాటు సేనల రణం ♦ బుఁ జేయఁగా నకృరుఁ
గొనిపోయెఁ సచరాచరావని వడం ♦ కుఁ బొంది శోషిల్లఁగఁ.

203

సీ॥ ఉభయసేనలకు మ ♦ హోద్ధతయుద్ధంబు పడియె నహమ్మదా ♦ బాదు పొంత!
నకృరుపతి ఘూర్జ ♦ రాధిపు రణరంగమందుఁ బెల్లుగఁదాకి ♦ బందె గొనియె!
సమర మంతమునొందె! ♦ జయ మకృరు వరించె! ఖండిషు కై రాయుఁ ♦ గధియనాడ
కాంబె బ్రోచియు రివా ♦ కాంత మాహీకాంత, రాధాపురంబు సూ ♦ రతు బలిస్స
గీ॥ పయి బరోడా యహమ్మదా ♦ బాదు మఱియుఁబాలనపురాది బహుమండ ♦ లాలియవన
సార్వభౌముని మృనుపదా ♦ జ్జములు చేరి యేబదియులక్షలధనంబు ♦ నియ్యఁదొడఁగె.

—*) అకృరుసార్వభౌముడు వంగదేశమును జయించుట. (*—

మ॥ వరుసఁ వంగవిహారముల్ కొనఁగ న ♦ కృర్ కోరె; నాసీమలఁ
బరిపాలించె సుఖపదమ్ముగ సులే ♦ మాఁఖానుఁ; డావీరుడుఁ
మరణంబొందినమీదఁ దత్సుతుఁడు స ♦ మాట్టయ్యె దావూదు; ము
ష్కరుడై లోకుల బాధపెట్టుచును రా ♦ జ్యంబేలె వాఁ డయ్యెడఁ.

205

సీ॥ ధనము లక్షలు కోట్లు ♦ దనరె; నర్వదివేల యాశ్వికుల్ మూఁడువే ♦ లాఱునూర్లు
ద్విరదంబు లిర్వది ♦ వేల్ పిరంగులును లక్షయును నల్వదివేలు ♦ కాలిబుట్లు
పదినూర్లు యుద్ధనా ♦ వలు గల్గి దావూదు చక్రిన్తని లెక్క ♦ సలుపఁబోక
సరిహద్దునందున్న ♦ 'జామేనియా' దుగ్గమును సేనలను గొంచు ♦ ముట్టిడించె;

గీ॥ నదియుఁ గోపకారణమయ్యె ♦ నకృరునకు; మానసింహుడు తోడర ♦ మల్లు పీక
బలుఁడు ఖాసిముఖానాది ♦ ప్రబలవీరు లండఁ గొలుపుండ వెడలె బ్రహ్మాండమద్రువ

మ॥ అమర ద్వీపవతీ తటాంతరమునఁ ♦ హజీపుర ప్రాజ్య దు
గ్గమునుఁ జేకొని పాటలీనగర దు ♦ గ్గంబుఁ గొనె! బెక్కుయు
ద్ధములఁ జేసి విహారవంగముల నా ♦ తర్వాత నోడ్రంబునుఁ
గ్రమమొప్పఁ గ్రహియించె నకృరు సమి ♦ ధ్గాడివి యీతండనఁ.

207

క॥ పరిపూర్ణవిజయమున నకృరు ఢిల్లీపురముఁ జేరి ♦ కడ సంతోష
స్ఫురణమున మానసింహుని సరసకుఁ బిలిపించి గోష్ఠి ♦ సలిపెడువేళఁ,

208

—* { అక్బరుసార్వభౌముఁడు కున్వార్ మానసింహప్రభువుతో } *—
మంత్రాంగము చేయుట.

- మ॥ పదమూడేడులు దాటిదాటకయే లేఁ ♦ బ్రాయంబునన్ దండ్రయున్
ద్రదివం బేగెను; నాటనుండియు ధరి ♦ త్రీ రాజ్యభారంబు నన్
గదిసెన్; దేవునికూర్చి సర్వమును జ ♦ కన్ దాల్చి కల్యాణసం
పదలన్ లోపము గల్గకుండ నెపుడున్ ♦ వర్ధిల్లఁగాఁ జేసితిన్. 2
- సీ॥ తెగినహారమున ము ♦ త్తియములువోలె భారతరాజ్యమది పెక్కు ♦ వ్రక్కలగుచు
జనచిన్న పాయలై ♦ చెడె; రాష్ట్ర పతులలో నొండొరులకు మైత్రి ♦ యొదవ దెపుడు
నిత్యలక్ష్మీ శుభ ♦ నిలయములై యుండవలయు రాజ్యములు శా ♦ శ్వత రణముల
ధనజనవస్తువా ♦ హనశూన్యమై పాడువడి శ్మశానములట్లు ♦ ప్రభదొలంగె!
- గీ॥ నిట్టి కుబ్జావతారంబు ♦ లెల్లబోయి భరతఖండ మఖండైక ♦ భాగ్య విభవ
నిలయమైయుండఁ జూడఁగా వలయుననుచుఁ గడుపులోఁ గొండయంతాసఁగలిగెనా
- సీ॥ సింహాసనం బధి ♦ ప్రించినదాది నీభావమే మది వేరు ♦ పాటియుండె!
నాగ్రా మొదల్లాగ ♦ ననుదినం బొక్కొక్కరాజ్యంబు గెలిచి రా ♦ష్ట్రమునఁజేర్చి
ప్రాభాత మృదుగంధ ♦ వహునట్లు భారతమేదినితల మాకృ ♦ మించి ప్రజల
కామోదసాభాగ్య ♦ మలవరించుచు రామరాజ్యవిఖ్యాతిఁ గూ ♦ ర్పంగఁగంటి!
- గీ॥ నెందొ యొకరిరువురు రాజ్య ♦ తృష్ణచేత నక్బరును దిగ్దయ మొనర్చు ♦ నండ్రు! గా
సత్య మీ వెఱుంగవె! ధాత్రిజను లెఱుంగరె! భువనములనేలు నాదిదేవుండెఱుంగ!
- సీ॥ సహగమనము భీతి ♦ సడలించుచుంటి, నన్యాయమా పన్నుల ♦ నణచియుంటి;
మధుమాససేవన ♦ మాన్పితి; భారతనృపులతో వియ్యంబు ♦ నెరపుచుంటి;
నొకకంట నమృత మి ♦ కొకకంట సున్నంబు గలిగి వీక్షింప; మో ♦ గలులు హై
వులటన్న భేదంబు ♦ గలుగదు; మీలోన మత్ప్రాణసము లెంత ♦ మంది లేరు!
- గీ॥ భారతాభ్యుదయముఁ గూర్చి ♦ పవలు రేయు నేను పడుబాధలాదేవుఁడే యెఱుంగ
నీకుఁ జెప్పిన దప్పున్న ♦ దే! కనులకు ఊణము సేపైన నిద్దర ♦ గదియరాదు. 2
- శా॥ రారాజైమితిలేని సౌఖ్యభరమున్ ♦ బ్రాపించి యున్నాడటం
చీరెన్నందగుఁగాక; నాదు హృదయం ♦ బెస్థాక్క చింతాగ్నిచే
క్షీరాభోనిధి క్రూరబాడబహుహా ♦ గ్నిజ్వాలచేబోలెఁ గం
గాకాచుండును; నాని బాధలకుఁ గ్రుం ♦ గన్పాగితి బెల్లుగన్. 2

మ॥ అది యెవ్వారల తోడనేఁ దెలుపరా! ♦ దద్దాని నెవ్వారు తీ
రృదమన్నన్ మఱి తీరఁబోవ! దెపుడున్ ♦ జొతించి చింతించి నేఁ
దుదిదాఁకన్ మది నోర్వసేవలయు; నెం ♦ తో కూర్చు మిత్రుండ! ప
య్యది నేఁజెప్పిన నీదు మానసము చిం ♦ తాయ త్తమై కుఁగెడున్.

214

చ॥ ఇరువదియొండ్లుగాఁగ సహి ♦ యించుచునుంటిని; యెన్నిమాల్లో నీ
వెఱుఁగవుగాని యేకతమ ♦ యిర్వర ముండినయపు నావ్యధా
భర మిటులుండెనంచుఁ దెలు ♦ పన్ గమకించితి; నంతలో హృదం
తరము కలంగి మాటయయి ♦ నన్ వెలిదాటక నిల్చిపోయితిన్.

215

చ॥ ఒకయెడ సింధువాహిని మ ♦ టొక్కటఁ బూజ్యము బ్రహ్మపుత్ర యి
కొకయెడ వింధ్యభూమిధర ♦ ముత్తరమందు హిమాలయంబు వీ
నికి నడుమన్ గలట్టి యవ ♦ నీస్థలి నాపరిపాలనమ్మునన్
వికసన మొంది భూపఃజయు ♦ నేనును సౌఖ్యము గంటి మెంతయున్.

216

మ॥ అరులెల్లన్ నశియించి; రక్ష్మరన నా ♦ హా! యంతరాజేఁడి యం
దురు; గర్భంబు ఫలించి పుత్రకలు పు ♦ త్రుల్ గల్గి; రత్యంతభా
గ్యరమల్ పొల్పెడి; కోటిమంది హితు; లిం ♦ కన్ బ్రాయమో స్వల్ప; మే
కొఱత ల్లేపు; మహాన్నతస్థితులె నా ♦ కున్ జెల్లె నీనాటికిన్.

217

మ॥ అనురాధీశుఁడుగూడ నానవడు నా ♦ ర్యావ ర్తదేశంబు స
ర్వము నాఛత్రము క్రిందికై నడిచె; మే ♦ వాడ రాజ్య మొక్కందు మా
త్రము స్వాతంత్ర్యరమాభిమానముల మ ♦ త్ప్రజ్యాధికారంబు లే
శము మన్నింపక గర్వముల్ బలిసి శీ ♦ ధ్నంబెత్తి కేఁగించెడున్.

218

చ॥ నను గడుఁబేర్చిమైఁ గనుచు ♦ నాప్రభుత్వ మదిమెచ్చి కన్యని
చ్చిన మిమువంటివారి వెలి ♦ చేసి ప్రతాపనృపుండు పంజీభో
జనములకైన నించుకయు ♦ నైపక తేలికచేసి చూచె; మీ
ఘనతకు హానివచ్చినను ♦ గల్గవె నాకు విషాదవేదనల్!

219

చ॥ కలుగఁగరాదు లాభ మొక ♦ కానును నాకని దేశమందు లో
కులఁ బురముల్ త్యజించుచును ♦ గొండలనుండఁగఁ బిల్చి సంపదల్
వెలసెడి దేశమెల్లఁ బెను ♦ బీడుగఁజేసె; వివేక మున్నదే!
యెలుకల దాడి కోడి తన ♦ యింటికి నిప్పిడు కూళలుందురే!

220

ఉ॥ ఆదిమసూర్యవంశభవుఁ డంట; తురుష్కులఁజేరి కొల్వఁగా
రాదఁట; నల్వరెవ్వనొ ప డ రాక్రమవాక్యము లాడినంత మా
మీదికిఁ గాలు దువ్వునఁట; మేము భయంపడి దూరమున్న మ
ర్యాదఁట; కాక రేగినను డ నంతముచేయు నటంట; వింటివే!

22

మ॥ మఱి నాయొద్దను జేరు భూమిపతులన్ డ మర్యాదతోఁ జూడనో!
ధరణీభాగము లియ్యనో! పిలిచి బాం డ ధవ్యంబు చేకూర్చనో!
చిరమైతికి విహరింపనో నృపులు నన్ డ నేవించి చే దేమి మే
సిరి! తానింతటి మార్ఫ్యమేమిటికిఁ దా డ ల్పెన్! జెప్పఁగాఁ జాలుదే!

22

ప॥ నేఁగోరునది యెల్ల డ నిఖిలభారతఖండభాగ మొక్కడనేల డ వలయు ననియె!
యెపు డిర్వురు స్వతంత్రు డ లిటనుండఁ జోటుండరాదు! లోకము పెద్ద డ రాజననుచు
నంగీకరించె న! డ న్నాతఁ డంగీకరించిన దాన నిసుమంత డ చేటు గలదె!

తనకిరీటుంబు క్రిం డ దను వ్రాలునే! వట్టి పెడసరకట్టె య డ నించుకొనుటె

ప॥ కాని! నేరేగినను నాపఁ డ గలుగువారలేరి! తానెంత! తనదేశ డ మొంత! తనదు
సేనయది యెంత! హృద్భంధు డ లై న మిమ్మువంటివారలఁ గని యూరఁకుంటిఁగాక.

ప॥ నిజము చెప్పటకేమి! డ నీవాతనినిగూర్చి పలుమాఱు గడుఁగార డ నంబు నెరపి
పలుకుటఁజేసి నీ డ భావమెచ్చటనొచ్చునో యంచు నెట్టిలో డ యోర్చియుంటి!
“నీవాడ” ననమను! డ నేనేల నీకిష్ట మైనట్టు లతని మ డ ర్యాద చేయు!
మతఁడు స్వతంత్రుడై డ యలరరాదనికాదు! దేశమొక్కటిగ వ డ ర్థిల్లవలయు

ప॥ ననుచు నింతగఁ జింతింతు; డ నతని మార్ఫ్య మంతకంతకుఁ బెరిగె; రా డ జ్యంబు పాడు
వడియె; నేమనఁగూడక డ యెడరుపడితి హృదయశల్యము పాయు చొప్పెఱుగనైతి.

చ॥ విను కడమాటగా వినుతుఁ! డ బెద్దయుఁగాలముగా శరీరమున్
డినియెడి రాచపుండువలెఁ డ దీరని వ్యాధియుఁబోలె నాప్రతా

⊙ It is not necessary to adduce any particular incident as supplying a motive for the attack on the Rana Pratap, who is represented by Abul Fazl as serving chastisement by reason of his alleged arrogance, presumption, disobedience, deceit and dissimulation. His patriotism was his offence. Akbar had won over most of the Rajput chieftains by his astute policy and could not endure an independent attitude assumed by the Rana, who must be broken if he would not bend like his fellows. The campaign of 1576 was intended to destroy the Rana early and to crush finally his pretensions to stand outside the empire. The

పునిదెసనైన చింతఁ దను † పుక మనసుక వ్రణ మయ్యె; నేగతిక
దినములు దాటు! దీఱి దిది † దేహముతోడుతఁగాని యీజనిక.

225

మ॥ అకటా! చల్లఁగ నింట నన్నిలిపి య † యస్తాద్రియందుండి చూ
డ్కికి వేగ నదయాద్రిదాకఁగల ది † గ్దేశములక గెల్చి లా
భకళల్ నించెడు నీవు నాప్తమణినై † వరించినక జింతఁబా
యక నేనప్పుడు క్రుంగిపోవలసె! † గ † ట్టా! దైవ మెల్బొంగిదో!"

226

—*) అక్కరుచక్రవర్తికి మానసిహప్రభువు మనస్తాపోపశమనము చేయుట. (* —

మ॥ అని యాస్యంబును వాల్చి చూపు ధరపై † వ్యాపింపఁగాఁజేసి చిం
తను సూచింపఁగ మానసిహుండు ప్రచం † డప్రాభవోద్దండుఁ దా
తని వీక్షించుచు "దీని కింతవడిఁ జిం † తక బొందఁగా నేటి! కీ
పని నీకోరినయట్లు తీర్పఁగను మ † ద్భారంబు! నీ కేటికిక!

227

ఉ॥ ఇంతకు నీవు కోరుపని † నెవ్వరి కేనియుఁ దప్పుపట్టఁ గా
సంతయుఁ జోటు లేదు! జగ † మంతయు సేమమునొందు సౌఖ్యసి
ద్ధాంతమె చూపినావు! తఱి † యైనపు డమ్మహనీయుఁ జూచి త
త్సంత మెఱింగి వీలయిన † యట్టులు కార్యము నిర్వహించెదక.

228

సీ॥ అతఁడు మాకులముల † కధిపతి; యతని శ్రేయముఁ జూడ మాధర్మమండ్రు; కాని
యెప్పటిమాటలో! † యెన్నటిజోలియో! వినుటయే యతని నేఁ † గని యెఱుంగ!
ధ్వజనీపతిశ్వాసం † బంధంబు సామంతభావంబు వియ్యంబు † బాంధవంబు
సేండ్లుపూండ్లును దాటు † హితవృత్తి యెల్లప్పు సముఖమున మెలంగు † చనువుకలిమి
గీ॥ పయిని నొకవేయి సంబంధబంధములును దొడరి పూలసంకెలలు నామెడనుబడుచుఁ
గట్టుపడినాడ నీపాద † కమలములకు! నాతనికిఁ గూర్తునే! నిన్నె † యనుసరితు.

గీ॥ ఉదయపురిపై న దండెత్తి † కదియఁబోకు! స్వల్పరాజ్యము! నీధాక † పై పలేదు!
మృదుశిరీషపుష్పమ్మా! తుమ్మెదయెవ్రాల నోర్వదు! ఖగేశ్వరుడు క్రొక్క † నోర్వఁగలదె!

failure of the effort caused deep disappointment to Akbar. The emperor desired the death of the Rana and the absorption of the territory in the imperial dominions. The Rana while fully prepared to sacrifice his life if necessary was resolved that his blood should never be contaminated by inter-mixture with that of the foreigner and that his country should remain a land of freemen. After much tribulation, he succeeded and Akbar failed.

"Akher the great Mogul."

చ॥ అన “సరి యట్లుచేయు”మని ♦ యక్కరు “పెక్కురు కార్యదక్షులన్
బనిచితి! రెండుసారులుగ ♦ వారలు ఘూర్జరదేశ మేగి యం
దునఁగల రాజ్యకార్యములు ♦ తోచినయట్టులు తీర్చి! రైనఁ బా
లనము స్థిరత్వమున్ గనిన ♦ లా గగుపింపదు పెక్కులేంద్రకున్.”

231

—*) మానసింహప్రభువు ఘూర్జరమునకు వెడలుట. (*—

క॥ అనిన “నదియెంతపని లెమ్మ”ని పలుకుచు మానసింహుఁ ♦ డామఱునాఁడే
తనవెంటఁ గొంతసైన్యముఁ గొనుచుఁ బ్రయాణం బొనర్చె ♦ ఘూర్జరమునకున్. 232

చ॥ చని యటనున్నకార్యములు ♦ సర్వముఁ దీటిచి యుత్తమవ్యవ
స్థను నెలకొల్పె; రాజ్యరమ ♦ సర్వసుఖంబులు గాంచి వృద్ధినొం
డెను; బలవంతుఁడున్ బ్రబల ♦ నిర్ఘ్న మెంతటి దుర్గచుస్థలం
బునయినఁ జీల్చి చొచ్చుకొని ♦ పోవు నటంచను పల్కు నిల్పుచున్. 233

మ॥ తనయంబ్ పురిఁ జేరఁగామఱిలి మ ♦ ధ్యన్ గల్గు మార్గంబునన్
జనుచో నొక్కెడ మానసింహుఁడు “కడున్ ♦ సద్భక్తి నీపాద ద
ర్శనమున్ జేయఁగఁ గోర్కెకల్గె! నిదె యా ♦ జ్ఞన్ వేగఁ బాలింపవే”
యని మామన్ జయమల్లు బంచెను బ్రతా ♦ పాధీశు నర్థింపఁగన్. 234

చ॥ కదిసి ప్రతాపసింహానృపుఁ ♦ గార్య మతం డెఱిగించె; సమ్మదా
స్పదుఁడయి భూవిభుం ‘దుదయ ♦ సాగరసీమరు జూతు’ నన్న వా
ర్తఁడెలిపె నాతఁ; డిచ్చటఁ బ్ర ♦ తాపుఁడు నచ్చట మానసింహుఁ డ
య్యుదయపురంబుఁ జేర గమ ♦ నోన్ముఖులై చని చేరి రిర్వురున్. 235

గీ॥ అన్నియును బర్ణశాలలే, ♦ యంతరమున నన్ని దర్భాసనంబులే, ♦ యన్నిచోట్ల
నతినిరాడంబరత్వమే, ♦ యందఱ ముఖముల నమాయికత్వంపుము ♦ ద్రలె, రహించె.

గీ॥ అచటి యందఱు భోగసఃస్వాసిమణులు! పరమహంస ముఖ్యుఁడు ప్రతాపప్రభుఁడు!
పజ్జనున్న గంభీరాస్ర ♦ వంతి వోలెఁ బరమగంభీర మందఱ ♦ భావవృత్తి. 237

గీ॥ అతుల సువిశాల పర్ణశా ♦ లాంతరమున మృదుల దర్భాసనంబులు ♦ పది దనర్ప
నొక్కదానిపైనఁ బ్రతాపుఁ ♦ డుండె! నతని చేతనే సలుబ్రాకృష్ణసింహుఁడుండె.

—*) మానసింహప్రభువు ప్రతాపసింహుని దర్శించుకొనుట. (*—

గీ సీ॥ వజ్రదీధితులు శు ♦ భ్రకపోలములపైన నాట్యమ్ము సలుపు కుం ♦ డలము లలరఁ!
 బరమగుర్ల భమహా ♦ భాగ్యరేఖ లెసంగు రమణీయ దీర్ఘ నే ♦ త్రములు దనర!
 సౌందర్యదేవతా ♦ సదనమై సంపూర్ణ చంద్రుని గేరు నా ♦ స్వంబు వెలుగ!
 క్షీతినెల్లఁ ద్రుటిని వ ♦ శీ కృతి గావించు భూరిలక్షణదివ్య ♦ మూర్తి యమర!
 గీ॥ మంచి చందురుకావి రు ♦ మాలుపైన రాజ చిహ్న మౌ మగతా తు♦రాయిగులుక!
 మానసింహుండు ప్రబలాభి ♦ మానధనుఁడు హయముడిగి పర్ణశాలకు♦నరుగుదెంచె.

మ॥ కరముల్ రెండును మోడ్చి భూమిపలు మో ♦ కా లూని కూర్చుండుచుక
 శిరముక వంచి నమస్కృతుల్ సలిపి ని ♦ ట్టె మానసింహుండు; సా
 దరచిత్తూడు ప్రతాపసింహవిభుఁ డు ♦ త్సహంబుతో “నంబరే
 శ్వర! ర విచ్చుటఁ గూరుచుడు”మని సం ♦ భావించె సంప్రీతిమై. 240

గీ॥ “రాజపుత్రభూస్థలిఁగల ♦ రాజులందు నాయనా! నిన్నుబోలు రా ♦ ణ్ణులు గలరె!
 ప్రాభవమునందు యశమాను ♦ ఒలమునందు నింతవాఁ డింక లేడన ♦ నెసఁగినావు!

చ॥ ఒకత్తొనియేనియొక వ్యవధి ♦ యుండదు; భారతదేశకార్యముల్
 సకలము నీపయిఁబడి తో ♦ లంగవు; వేసవియందు మండుటెం
 డకుఁ గడుదూర విట్లు పయ ♦ నం బొనరించితి; వెట్టి దొడ్డ కా
 ర్యకరణ మూనియో! తెలుప ♦ నర్హమయైనను విందు” నావుడుక. 242

మ॥ “నిజధర్మాచరణం బొనర్పఁ బురముక ♦ దేశంబు సర్వస్వముక
 స్వజనంబుక విడనాడి యెప్పు ప్రబల ♦ స్వాతంత్ర్యముక గొల్చి బే

§ Mann singh the nephew and the successor of Bhagavandoss was the most brilliant character of Akbar's court. As the Emperor's Lieutenant he was entrusted with the most arduous duties and added conquests to the empire, from Khotam to the Ocean. Orissia was subjugated by him; Assam humbled and made tributary; and Kabul maintained her allegiance. He held in succession the governments of Bengal and Bihar the Deccan and Kabul. Raja Mann soon proved to Akbar that his policy of strengthening his throne by Rajput alliance was not without hazard; these alliances introducing direct influence in the state which frequently thwarted the views of the sovereign. “An account of the life of Raja Mann would fill a volume. There are ample materials at Jaipur.

రజ మొక్కింత మొటుంగకుండెడు మహా ♦ రాజర్షి! నీపాదపం

కజముల్ గొల్పుటకన్న నిష్ఠ మతి మే ♦ కార్యంబు నాకుండెడిక!

243

సీ॥ హారావళీపర్వ ♦ తాటవి రాజ్యంబు! కొండగుహలు కొల్వు ♦ కూటములును!

బూచిన పెనువృక్ష ♦ ములు సితచ్ఛత్రమ్ము! లాగండశిలలు సిం ♦ హాసనములు!

విరులగుచ్ఛమ్ములు ♦ వింజామరమ్ములు! పంచాస్యవితతి సే ♦ వకగణంబు!

ప్రకృతిసౌందర్యంబు ♦ భాగ్యసౌభాగ్యంబు! జ్ఞానమే మోక్షల ♦ త్యంబుగాఁగ!

గీ॥ ముప్పదియునాటు కులముల ♦ భూపమణులు పాదములు గొల్వఁదగు జగత్పావనుండ

వడవిఁ బడరాని యిడుమలు ♦ పడుచునుంటి! ధర్మ నిఘ్నర వీర వ్ర ♦ తంబుఁ బూని."

క॥ అని మానసింహభూవరుఁ డనఁగఁ బ్రతాపుఁడును "మత్కు ♦ లాభరణులు పూ

ర్వనృపాలుర ధర్మము నే ననుసరణ మొనర్చుచుంటి ♦ నతిదృఢనిష్ఠఁ.

245

మ॥ స్థిరదీక్షఁగొని ధర్మదేవత నుపా ♦ సింపఁ బ్రయత్నించు నా

నరులఁ గష్టములెల్ల మార్కొను! ననం ♦ తత్యాగ ధైర్యంబు ల

క్కరయకా వారికిఁ! జీఁకటల్ బలియఁ జు ♦ క్కల్ తేజముఁ బెంచు నా

కరణిఁ ధీరులు పెంచుచుందురు విప ♦ క్కలంబునక ధైర్యముఁ.

246

సీ॥ దృక్పథంబున భేద ♦ మే కాని దైవదత్తములెకా కష్టసా ♦ ఖ్యములు రెండు!

రెంటిలోఁ గష్ట ము ♦ త్కృష్టమం! ద్రది దాను వలగొన్నవారి పా ♦ పములు గడిగి

ప్రకృతివిజ్ఞానసం ♦ పదలఁ బెంపొందించి శమదమాదిగుణాళి ♦ సంతరించి

యఖిలజగం బీశ్వ ♦ రాధీనమని తెల్పి యుత్తమజ్ఞానంబు ♦ నొందఁజేయు!

గీ॥ నిరత మాత్మశోధనచేసి ♦ నిశితశిక్ష పెంచి కష్టానుభూతి వ్రా ♦ పించి గాక

మనుజుఁ డొకకోటియోగముల్ ♦ మరగియైన నుత్తమోత్తమపురుషత్వ మొందఁగలఁడ!

మ॥ అమరోద్ధ్యానముఁబోలె నెల్లడ సమ ♦ గానందముఁ బెంచి లో

కముఁ గల్యాణపుమండపంబటు వెయిం ♦ గఁజేయు స్వాతంత్ర్యధ

ర్మమహాదేవత ముగ్ధఁ గిల్పిషసము ♦ ద్రంబందునక; రక్షహ

స్తములక లేపిన లేచు; లేవ దణుమా ♦ త్రక రిక్షహస్తంబులక.

248

మ॥ పొడయెండైనను సోఁకఁగా నెఱుంగ కె ♦ ఘ్న శీతలచ్ఛాయలక

బడినక, దుఃఖము మా పెఱుంగక సుఖ ♦ పాబల్యభావంబు లే

ర్పడినక, నొప్పి రవంతయుఁ దేలియ క ♦ శాంతంబు భోగంబు చొ

ప్పడినక, మానవుఁ డాత్మజీవితపు శో ♦ భాలాభముల్ చెందునే!

249

క॥ నాకష్టంబులఁ గూఢిచి వాకొనకుము; కష్టములకు ♦ భయపడ" నన "నాఁ గాక"నుచు మానసింహుఁడు "నాకొక్కఁడు తోఁచు! దెల్పి ♦ నక గనలకుఁడీ! 250

—*) ప్రతాపసింహునితో మానసింహప్రభువు సంధిమాటలు జరుపుట. (*—

- సీ॥ కాబూలుమొదలు వం ♦ గముదాఁక వ్యాపించు సకలభూతలమేలు ♦ చక్రవర్తి!
యవనహైందవులందు ♦ లవము భేదములేక సమదృష్టిఁజూచు వి ♦ జ్ఞానశాలి!
యడుగ రేకాని త ♦ న్నడిగిన రాజ్యమైన నొసంగఁగల వదా ♦ న్యప్రభుండు!
తనచూపుపాటు ది ♦ క్కుననెం దపజయంబు వినరాని రణరంగ ♦ విజయమూర్తి!
- గీ॥ కాలిబండ్లబద్దెదు ల ♦ క్షులును బదియు నైదులక్ష లాశ్వీకదళం ♦ బైదువేలు
హస్తితతి గల్గు విశ్వలో ♦ కైకభర్త! యక్బరునృపాలుతుల్యు లీ ♦ యవనిఁ గలరె!
- సీ॥ భూదేవి పూలమే ♦ ల్మునుఁగూనెనోయన వఱలు నున్యానముల్ ♦ పెరుగఁజేసె!
ఛత్రముల్వలె వంగి ♦ చలువ నిచ్చెడు చెట్ల రాజమార్గముల నే ♦ ర్పాటు చేసె!
ద్వాదశవర్షముల్ ♦ వర్షంబు లేకున్నఁ దఱుఁగని చెఱువులఁ ♦ ద్రవ్వఁజేసె!
మహియెల్ల నీశ్వర ♦ మయమంచుఁజాటఁ గోవెలులు దీపములట్లు ♦ వెలయఁజేసె!
- గీ॥ సకలభాషాకవీంద్రుల ♦ సత్కరించి కృతులు వ్రాయించి బహుబహూ ♦ కృతులుచేసె!
బదియు నాఱునూఱులు సైన్యఃపతులుగొలువ మీతె మధ్యమలోకము♦దారుఁడగుచు.
- సీ॥ క్షూచక్రిమెల్ల నే ♦ కచ్చత్రమైయుండ నాసించి దిగ్విజ ♦ యము లొనర్చు!
దనచేఁ బరాభూతిఁ ♦ గనిన రాజులనెల్ల సమగౌరవమ్మున ♦ సత్కరించు!
దనయేలుబడిని నాఁ ♦ దలఁదాల్తు మనిపించి పారిదేశమ్ము ల ♦ వ్వారి కిచ్చు!
నికఁగొంత రాజ్యంబు ♦ నిచ్చు! నాస్థానము దరసి సేనాధిప ♦ త్యంబు నిచ్చు!

⊗ Students well versed in European History seldom, if ever, realise the fact that the empire of Akber during the last quarter of the sixteenth century, undoubtedly was the most powerful in the world and that its sovereign was immeasurably the richest monarch on the face of the earth. Proof will be given later, that when he died in 1605 he left behind him in hard cash not less than fifty millions of pounds sterling equivalent in purchasing power to at least two hundred millions at the present time and probably to much more. Even in 1576 the amount of his hoarded riches must have been stupendous and none but the bravest of the brave could have dared to match the chivalry of poverty-stricken Mewar, against the glittering hosts of rich Hindustan.

"Akber the great Mogul"

- గీ॥ నెయ్యమునకుఁ దోడుగఁ దన ♦ వియ్యమిచ్చు! నడుగ లేదనఁజాలఁ! డే ♦ మైన నిచ్చు
గల్పకము మేరుగిరి కామ ♦ గవియుఁజేరి యతనియాకృతి నిల జన్మ ♦ మందె నిజు
- ❖ మ॥ అలబ్బందావనమేగి యందలి మునీం ♦ ద్రానీకమున్ గొల్పి గో
కులసాలాన్వయవార్ధి చంద్రుడగు నా ♦ గోవిందు భావించి కో
వెలల్ నాలుగు గట్టినాడు! యవనో ♦ ర్వీనాథు లీభారతీ
యులదై వంబుల మ్రొక్కి దేవళము లో ♦ హో! కట్టి సేవించిరే!.
- సీ॥ ప్రజ బానిసలుచేయఁ ♦ బడు చట్టమును నిల్పె' జట్టుపన్నును దుద ♦ ముట్టఁజేసె
బరమేశుఁగొలువ నం ♦ దఱును సమానార్హులని యాత్రికులపన్ను ♦ నణఁచినై యె
బ్రతిదిసోదయము త ♦ ల్పమునుండి లేచినయంతఁ బరబ్రహ్మ ♦ మాత్మఁ దలఁచు!
నాతి'మూర్తులకన్న ♦ నాదిదేవునికన్నఁ బూతంబులంచుఁ గో ♦ వులకు మ్రొక్కు!
- గీ॥ నార్హవిధి సూర్యభగవానుఁనర్చ సేయుఁ! దెల్లగడ్డయు మాంసంబుఁదివఁగఁగోయు
నికఁ బెక్కేల నీకాల ♦ మీగుణమ్ము లుత్తమబ్రాహ్మణులకైన ♦ నున్న చెవున
- గీ॥ స్వామి యాతండు! సద్గురుఁస్వామివీపు! నిహ మతఁ డొసంగు! బరసౌఖ్యఁమోహంసం
దిగువురును రెండుకనులు నా ♦ కేకరీతిఁ గొలుతు నిరువుర పాదముల్ తల ధరించి.

❖ The most notable examples of the eclectic style of Akber's age, with a predominance of Hindu elements, outside Agra and Fatepur Sikri are to be found at Brindaban in the Madhura District, the reputed residence of the Deity Krishna. Local tradition affirms that in 1573, the year of the conquest of Guazarat, Akber was induced to pay a visit to the gosains or holy men of Brindaban and was taken blindfold into the sacred enclosure of the Nidhbbhan (Grove of the nine treasures) where a vision was revealed to him so marvellous that he was constrained to admit that he had been permitted to stand upon holy ground. The Rajahs who bore him company expressed a desire to commemorate the vision and do honour to Krishna by the erection of four temples which were constructed in due course.

"Akber the great Mogul."

§ He (Akber) performed private devotions four times a day, at sun rise, noon, sunset and midnight spending a considerable time over them. In his latter days these devotions consisted largely of acts of reverence to the sun, fire and light.....Akbar's action in abstaining almost wholly from eating meat and in issuing strongest prohibitions resembling those of Asoka restricting to the narrowest possible limits, the destruction of animal life, certainly was taken in obedience to the doctrine of his Jain teachers.

"Akber the great Mogal "

మ॥ భవదత్కు త్తమధర్మదీక్ష త్రిజగ ♦ ద్వంద్వంబయా! దేశకా
లవిధుల్ చూచియు సుంతమార్పుకొనినన్ ♦ లగ్నయ్యెడిన్; రాజనీ
తివికాసం బఖిలార్థసిద్ధులను సం ♦ ధించున్; వృథాకష్టన
ప్రవిచారంబులు పెంచుపట్టల నను ♦ ప్తానంబు మార్పన్ దగున్.

256

సీ॥ నీవీరధర్మంబు ♦ నెపమున లోక మెంతగ బాధనొందుచు ♦ న్నదియొ చూడు!
ప్రజలు నిల్వఁగ నీడ ♦ పడయక తినఁగూడు కట్ట బట్టయులేక ♦ గాసిపడిరి!
పాడుపడె ధరితి! ♦ బలియురౌ మగలు కంకాశమ్ములోయనఁ ♦ గానఁబడిరి!
భాగ్యదేవతలట్టి ♦ పడతులు దుర్భరదారిద్ర్యదేవత ♦ ల్లా రహించి!

గీ॥ రనుదినం బేకభుక్తంబు ♦ నవనిశయ్యఁగొని ప్రపంచోన్నతుండవై ♦ మనఁగఁదగిన
నీవు సన్న్యాసివేషాన ♦ నిలువ గుండె దిటవు చెడియెఁ! గొండంత సం ♦ కటముగలిగె!

ఉ॥ నీరవివశగై రవము ♦ నిల్పుట పూర్వమునుండివచ్చు నా
చారము మాకు; వదనము ♦ సల్పి వచించెద; నట్టివానితో
వైరము మేలుగా; దెపుడుఁ ♦ బాలును నీరునుబోలె నొక్కఁడై
మీరు మెలంగినన్ జగము ♦ మేలు గనున్; సుఖమగ్గలంబగున్.

258

మ॥ గురువైరాగ్యకళాసముద్రుండవు నీ ♦ కున్ బూర్ణసాభాగ్యభా
గ్యరమాసేవధి యక్పరీశ్వరునకున్ ♦ కల్లోల గంభీర ను
స్థిర పాథోధులఁగూర్చు చిన్ని జలసం ♦ ధిన్ బోలె నే సంధినిన్
వఱలన్ జేసెద! శంభుమాధవుల తే ♦ వన్ మైతి వర్తింపరే!

259

క॥ సిరులఁ దులఁదూగ వలసిన ధరణిని యుద్ధములులేపి ♦ దారుణవధలన్
జరిపించి రక్తబలులను నెఱపఁ దలఁపఁ బోకుమనుచు ♦ నిన్నర్థింతున్.”

260

క॥ అన మోముమందహాసము చినుకఁ బ్రతాపుఁడును మాన ♦ సింహు వదనమున్
గని “నీసచించు హితములకును నామది నెంతయేనిఁ ♦ గుతుకంబయ్యెన్.

261

సీ॥ సచరాచరప్రపంచం ♦ చము పుట్టుటాది యాత్మస్వేచ్ఛ ప్రథమబా ♦ ధ్యత నరునకు!
నొకమానవుండు వే ♦ ణొకనికి లోబడి మనుటయు దైవస ♦ మ్మతముగాదు!
ధన రాజ్య విభవ సా ♦ ధనము లాసగఁజూపువారు వానికి నాస ♦ పడెడువారు
సమముగాఁ గలుషభా ♦ జను! లై హికాముష్మికసుఖముల్ వారికిఁ ♦ గలుగఁబోవు!

గీ॥ స్వేచ్ఛ మదినెంచి స్వజనంబు ♦ నెల్లసిరులు ప్రాణమును సర్వమును బాయు ♦ వారియెడల
దైవమే లేకయున్న నీ ♦ ధరణియందు సత్యమేలేదు! పైన నీ ♦ శ్వరుండె లేడు. 262

26207
25373

- సీ॥ రాజసీతియును ధ ✱ ర్మం బీద్యయిని నీతి తఱుచుగా లాభప ✱ దముగఁ దోచుఁ!
 గాని కామోపభో ✱ గముల కైశ్వర్య సంపాదనకే యది ✱ పనికివచ్చు!
 ధర్మం బఖిలలోక ✱ తత్వంబులకు నెల్లఁ దల్లియుఁ దండ్రీయుఁ ✱ దైవమగును!
 నీతియో గౌరవ ✱ స్వాతంత్ర్యముల కడ్డుపడనంతవఱకె సు ✱ భావనీయ!
- గీ॥ మాతృగౌరవహాని డా ✱ వైనయపుడు మానధనులకుఁ ద్యాగసం ✱ పదయుఁ బొర
 షమును సాహసమును గాక ✱ శరణయోగ్యమగు పథం బొక్కఁడుండదీ ✱ యననియంద
- సీ॥ పలుపురు నీవంటి ✱ వారు ఢిల్లీశ్వరుం డగణితగుణశాలి ✱ యనఁగ విందు;
 నతఁడు ఘనుడుకాఁ ✱ డనను నేఁగూడ; నక్కరుదెసఁ గడుగౌర ✱ వం బెసంగు;
 నతఁ డమానుషసద్గు ✱ణాధ్యం డనను; గాని యవనభూపతుల యో ✱గ్యతముఁడందఁ
 గొన్నిమంచిగుణంబు ✱ లున్నవి నిజము; శాత్రవుడైన గుణమన్న ✱ దాపరాదా;
- గీ॥ పరులవృత్తి విమర్శించి ✱ పారబట్టి లేని పోని దశ్శంకలు ✱ లేవనెత్తి
 నలుపులు గణించి లేని నిం ✱ దలుఘటించు టభిమతముగాదు నాకు బా ✱ల్యంబును
- సీ॥ జగమునందిల్లున్న ✱ సప్రమాట్టులందెల్ల నక్కరు పెద్దవాఁ ✱ డగుట నిజము!
 నీవనినట్టు నే ✱ నావారములు లక్షలుం గోటు లతనికుం ✱ డంగవచ్చు!
 బట్టిన దంతయు ✱ బంగారు గావచ్చు! గోపాలదేవునిఁ ✱ గొలువవచ్చు!
 సర్వేశ్వరుని కటా ✱ క్షమున శ్రీమంతుడై జనియించె! నతఁడు సు ✱ శయములేన
- ❀ గీ॥ కాని నరుడౌట నిష్పాక్షి ✱కముగఁజూడ నుండనే యుండు లోపమ్ము ✱లోకఁడు రేం
 మనకును దురుష్టులకును ధ ✱ర్మములు వేఱు! మనది వేదంబు! వారిదై ✱చనుభౌరా
- మ॥ తనచే నిర్జితులైన భూపతులు క్రో ✱ ధంబుల్ విసర్జించి యె
 ప్లును బ్రేమంబునఁ దన్నుఁ జట్టుకొని కొ ✱ ల్పకజేయఁ గాంక్షించి యె

❀ He never gave anybody the chance to understand rightly his inmost sentiments or to know what faith or religion he held by; but in whatever way could best serve his own interests, he used to feed one party or the other with the hope of gaining him to itself, humouring each side with fair words and protestations that he had no other object with his doubts than to seek and find out by the answers the simple truth till then hidden from him! And in all business this was the characteristic manner of king Akbar a man apparently free from mystery as quite as honest and candid as could be imagined but in reality so close and so contained with twists of words and deeds so divergent one from the other at most times so contradictory that even by such seeking one could not find the clue to his thoughts.

"Bartoli."

- దును దేశంబు మతంబు వేఱయిన బం ♦ ధుత్వంబుఁ గల్పించు నా
పనికిఁడిగ్గె; నిగూఢ మాతని మనో ♦ వ్యాపార లీలాగతుల్. 266
- గీ॥ అల్లుడై బావయై మామ ♦ యైన తన్ను వెలితి గననీక శ్రీమహా ♦ విష్ణునట్లు
భారతీయులు గొలుతురన్ భావ మెఱిఁగి యక్బ రిటుచేసె; హేతు వన్యంబు గలదె!
- గీ॥ సీ॥ తనకెదురుండరా ♦ దను దీక్ష కకట! దుర్గావతితోడి సం ♦ గరము సాక్షి!
చాందేలు వంశాబ్ధి ♦ కిందిరాసతి! మహాబా గన్న పుణ్యసం ♦ పన్నమూర్తి!
యామహాజనని రా ♦ జ్యము సంపదలతోడ వేదనాదముతోడ ♦ విద్యతోడ
వ్యాపారములతోడ ♦ వస్తువ్రజముతోడ నానందసదనమై ♦ యతిశయిల్లె!
- గీ॥ రాజ్యతృష్ణాభరై కకా ♦ రణముగాక తోడరి చంపంగనేటి కా ♦ దొడ్డతల్లి!
జగము కటకటపడె; స్వదే ♦ శప్రభువులమైన మాకెల్లఁ దలవంపు ♦ లై దనర్చె.
- సీ॥ అఖిల ప్రజా హృద ♦ యక్షేత్రముల సత్య ధర్మబీజములుంచు ♦ ధన్యచరిత!
యాబాజబహదూ ర్మ ♦ యానాపతుల గెల్చి పరిభూతి యెఱుఁగని ♦ బలిమికత్తె!
పల్లెలపైఁ బులి ♦ పడెనన్నఁ జని చంపుదాఁక నుపవసించు ♦ ధర్మమూర్తి!
వివిధ వర్ణాశ్రమ ♦ విధులు తూ చా తప్పకయె స్రుతిష్ఠించిన ♦ గౌరవాధ్య!
- గీ॥ యట్టి ఊత్రతపస్విని ♦ నరులుదాఁకఁ బ్రాణముల నియ్యలేక భా ♦ రతమహీశు
లంగనలకన్న దుర్బలు ♦ లైరటంచు దేశదేశముల్ తిట్టు దు ♦ స్థితులు వచ్చె. 269
- సీ॥ సిరి పుట్టినిల్లు ఘూ ♦ ర్జరదేశమును దవానలమొకోయన ఊమ ♦ మలముకొనియె;
మ్రొంగ మెరుకులేక ♦ మేదిసీప్రజ తినరానిజంతుల శరీ ♦ రములు దినియు
నాకలి చల్లార ♦ కట్టె కుప్పలు కుప్పలై కూలె; దక్కువా ♦ రా శనములఁ
గాకులు గ్రద్దల ♦ కరణి బైబడి పీకి తినఁజొచ్చి; రక్షరు ♦ దిగ్విజయము

§ That country was then governed by a gallant lady Rani Durgavati who, fifteen years previously had become regent for her minor son. She proved herself worthy of her noble ancestry and governed her adopted country with courage and capacity doing great things by dint of her far seeing abilities. It was her custom that when she heard that a tiger had made his appearance, she did not drink water until she had shot him. She carried out many useful public works in different parts of the kingdom and deservedly won the hearts of her people. Her name is still remembered and revered. Akbar's attack on a princess of a character so noble was mere aggression wholly unprovoked and devoid of all justification other than the lust of conquest and plunder.

"Akbar the great Mogul "

❖ గీ॥ చల్లగా సాగ వంగదే ♦ శముననుండే! గాని త్రుటియైనఁ జింతించు ♦ కరణి లేకు
జగము సర్వంబు గెలిచిన ♦ సౌఖ్యమేమి! ప్రజ కెడరులేక పాలింపవలయుఁగా?

గీ॥ పదిపండ్రెండు వసంతముల్ గడచిపో ♦ వకలేదె సన్న్యాసులక
గదనంబు బురికొల్పి యందు నొకప ♦ తుంబూని తా నందఱక
దుదముట్టించి ధనేశ్వరంబునను గ ♦ న్నుల్ చల్లగాఁ జూచుచుక
మదిమోదింపఁడె; దొడ్డవారి కుచితం ♦ బా! యిట్టి హింసారతుల్!.

27

మ॥ ఘనదుర్గంబులు వాహినీతతులు భా ♦ గ్యశ్రేణులక బట్టి యె
ఘ్నను దేశోన్నతి నెన్నరాదు; గుణసం ♦ పూర్ణత్వము నిగ్రహం
బును ధర్మాచరణంబు సత్యము యశం ♦ బుక ద్యాగముక గల్గు న
య్యనఘస్వాంతులసంఖ్యఁ బట్టి యెపుడా ♦ యాన్నత్య మేపారెడుక.

27

క॥ తనతల్లియుఁ దనదేశము తనకా స్వర్గమునకన్నఁ ♦ దత లక్ష్మీవ
ర్ధనములు పూజ్యతమంబులు నను నిది సత్యమును సహజ ♦ మై పాలుపొందూక.

27

ప॥ అచలవృత్తివహింతు ♦ నాధర్మమూని! లోకము పుట్టుకాది యీ ♦ క్షణముదాఁక
మాభానువంశంబు ♦ మానవమాత్మన కెవనికిఁ దలయొగ్గి ♦ యెఱుంగదెప్పు!
డస్వతంత్రము మేరు ♦ వైన లక్ష్మముచేయ! స్వేచ్ఛ జీవింప నూ ♦ హింతుగాని!
యక్కరు తనరాజ్య ♦ మంత యిచ్చెదనన్న నదియేల! క్రింగంట ♦ నైనఁజూడ!

❖ The ruling passion of Akbar was ambition. His whole reign was dedicated to conquest. His aggressions made without the slightest regard to moral calculations were not determined in any instance by desire to better the condition of the people attached. In reality, a more aggressive king never existed. His attacks on Gondwana, Kashmir, Sind were aimed avowedly at destroying the dependence of every state on his borders and of securing the material gains of conquest. We may be tolerably certain that the people of Gondwana were happier under Rani Durgavati than they were under Asaf Khan.

“Akbar the great Mogul.”

§ It is disappointing to find that a man like Akbar could encourage such sanguinary spirit and even wantonly sacrifice the lives of his own soldiers who had no interest in the quarrel. In his youth he certainly had no qualms of conscience about bloodshed. The story does not stand alone as a proof that theocity of his Turk and Mogul ancestors was an essential element in the character of Akbar, kept under control as a rule, but occasionally given free play.

“Akbar the great Mogul.”

- గీ॥ వల్కలముఁ గట్టి స్వాతంత్ర్యవైభవమున నిట్లు సన్న్యాసివై యున్న ధనియె చాలు!
నాకు భోగభాగ్యముల కెం ధి తయునుదూర! మాస విడిచిన వానికా యాసమున్నె!
- సీ॥ అఖిలభోగములున్న ధి నాత్మతృప్తియులేక దారిద్ర్యజలధి నా ధి తడు మునుంగు!
నేసంపదయులేక ధి యే స్వతంత్రతనుండి యీశ్వరుకృప గడి ధి యింపనేర్తు!
గౌరవమునకు భం ధి గముదెచ్చు నక్కరుతో సంధి నాకు సం ధి తోష మిడదు!
మేమిర్వురము దూర ధి మై మనుటయె శ్రేయ! మిది దైవసంకల్ప! ధి మితమాత్ర
- గీ॥ భారతావనికెట్టి లో ధి పమును రాదు! కాలచక్రము తిరిగెనా ధి కలిమి తిరుగుఁ!
దిరుగదా యుండనిమ్ము! సా ధి ధింపరాని పనికి వగపేల! యాయాస ధి పడఁగనేల!
- శా॥ ఆకాపట్యము! లాదరస్మితము! లా ధి యాదార్య! మావియ్య! మా
మోకాల్ మ్రొక్కులు! నాచమావిభవ! మా ధి ముప్రొద్దు సేవించుటల్!
నాకెత్తు దలచొప్పి పట్టణముల ధి న్న; మీకు నెట్లుండునో!
నా కీ కొండలువోలె సౌఖ్యమిడు శాం ధి తస్థానముల్ లేవు పో!
- శా॥ ఈసర్వంసహయెల్ల లోబడకపో ధి యె నాకటం చెప్పుడు
గాసిబొందఁ; బొగ డ్దపై మదినిడ; ధి గప్పంబు లెక్కింపఁ; బే
రాసక ద్రవ్యముగోర; నిట్టి తృణశ ధి య్యల్ పర్ణశాలల్ సుధ
ర్మాసింహాసన వై జయంతముల మే ధి రక జూచి యుప్పొంగెడక."
- గీ॥ అనుచుఁ దనమాట మోయనీ ధి యమినిజేసి మో మొకింత వివర్ణతఁ ధి బొంగుచుండ
నెట్లొ సవరించుకొని ప్రతా ధి పేంద్రుఁజూచి మానసింహుఁడు కార్యంబుమఱువలేక,
సీ॥ "క్రొత్తగా నేడెప్పు ధి కొనఁగ నేమిటికి! నీయెఱుఁగని ధర్మాబు ధి లెందులేవు!
మేవాడరాజ్యల ధి క్షీదేవిదెస నొక్క కనువై చియుండు న ధి కృరునృపాలుఁ!
డెప్పుడు శేఁగునో! ధి యేదెస వచ్చునో! యెట్లుచేయునో! యెవ్వ ధి రెఱుఁగఁగలరు!
పట్టుపట్టెనయేని ధి వానిచలంబును బొరుష మింతని ధి పలుక వశమె!
- గీ॥ లేడిపయి దూఁకు సింగంబు ధి జాడవచ్చు! నెంత విక్రమోన్నతియున్న ధి నేమిఫలము!
వాని పొరుషధాటి కో ధి ర్వంగలేక బాధ పడెదవు; బలవద్వి ధి రోధ మేల!
- చ॥ పెరనృపులెల్ల లోబడెడు ధి వేళలఁ గొన్ని నిబంధనంబు ల
కృరు విధియించుచుండుట జ ధి గంబెఱుఁగుకద! యైన నిన్ను నా
తెఱుఁగునఁ బొమ్మనకగలనె! ధి దేవునియిట్లా మఱొక్కచోటా నే
నెఱుఁగనె! యెల్లకాల్యముల ధి నే సమకూర్చెద నీకుఁ దృప్తిగక.

276

277

279

280

- సీ॥ నీకన్నియల బాధుఁ డా కిచ్చుటయులేక! జట్టుప న్నేనాడుఁ డగట్టకుండఁ!
 బనిమీఁద సింధువా ఁ హిని దాటుటయులేక! యాస్థానమున కెప్పు ఁ డరుగకుండఁ!
 జాతియు మతము లే ఁ శము వీడుటయులేక! సేనాధిపత్యంబు ఁ చెందకుండఁ!
 మోఁకాలిపై వ్రాలి ఁ మొక్కి నిల్చుటలేక గుట్టంబులను దెచ్చు ఁ కొనకయుండఁ!
- గీ॥ వత్సరారంభపు నవరా ఁ త్ర్యుత్సవముల సంతలకు రాజీవాసమ్ము ఁ చనుటలేక!
 కడుపులోఁ జల్ల యిటునటు ఁ గదలకుండ! సమత దైవార మీకు నే ఁ సంధిఁగూర్చు.
- సీ॥ నీ కశౌరవమైన ఁ నాకైనయట్లే! నీదివ్యచిత్తము సుఖ ఁ స్థితిని నుంచు!
 మీఁపల్ల శాలలో ఁ నేకాంతముగనుండఁ! మిచటికి నొరులెవ్వ ఁ రెఱుఁగకుండ
 మెలమెల్లఁ జీకటుల్ ఁ మొలుచువేళకుఁ దెత్తు! నక్కరుచెవిని ర ఁ హాస్యముగను
 “సరియె పొమ్మ”ను! మొక్క ఁ క్షణమున నాతని నేను గొంపోయి థి ఁ ల్లీని జేర్చు!
- గీ॥ నుదయపురినేలుకొనుము! చిత్తూరుపురము బాగుపఱుపంగఁ బట్టు దఁవ్యంబుఁబెత్తుఁ!
 గొడువ యనిపించినను మాశ్వ ఁ ఘూర్జరములు తీసికొన నాజ్ఞ నెత్తిపైఁమోసి తెత్తు.
- సీ॥ ముప్పదిమూఁడు రా ఁ ణ్ముఖ్యవంశములు పాదములు గొల్చెడు గురు ఁ స్థానమీవు!
 నీపాదపాంసుల ఁ నిరత మ్మాదలఁ దాల్చు నేను నీయున్నతి ఁ సెగ్గఁజేతు!
 సంధి సంగరములే ఁ శరణమై కనుపించు; సంధిఁ దోసినను ని ఁ శ్చయము రణము!
 ప్రస్తుతస్థితుల న ఁ క్షరువీడి నినుజేరి దుర మొనర్చుట నాకు ఁ దుర్లభ మగు!
- గీ॥ నతఁడు విడఁ డీవు లోబడఁ డంతమేది! మకర గజరాజముల పోరు ఁ మాడ్కి సాగుఁ!
 బుష్పవనమట్టి భారత ఁ భూమియెల్ల నగ్గి పెట్టితిరంచు దు ఁ ర్యశము గలుగు. 283
- ఉ॥ భూరమణేంద్రు లందఱును ఁ బోయిన మార్గమె యోగ్య! మింతకున్
 వేఱగు తోవలేదు; పృథి ఁ వికల సర్వము వెంటఁగొంచు నీ
 యే టిటు పాఱజొచ్చె నెదు ఁ రీద నెవండు సమర్థుడౌ; వృథా
 పౌరుషమున్నదంచు బడ ఁ బాజ్వలనంబును బాఱమింగెదే” 284
- గీ॥ అన ముసిముసి నగవులు మోమునకుం జెంగావిరంగు ఁ మొనయింపఁ బ్రతా
 పనృపతి యంబర్పతి యాననముదెసను గాంచి “ముగిసె ఁ నా! నీమాటల్. 235
- గీ॥ కోమటి యొకచిల్కఁ ఁ గొని కొన్నియేండ్లకుఁ బంజరంబును గొంచు ఁ వనికిఁ పోయె!
 నడవిచిలుక “చుట్ట ఁ మా! బండెగొనిరె! స్వాతంత్ర్యమ్ము చెడె! నెట్లొ ఁ తప్పుకొనుచు
 నేగుడె”మ్మనె! స్వేచ్ఛ ఁ యెఱుఁగని తొలిచిల్క “గాలిలో నెట్టులు ఁ తేలుచుంటి!
 క్రిందఁ బడవె! యేమి ఁ తిందువీ యడవి! నెవ్వరు సాకెదరు! శత్రు ఁ భయములేడె!

గీ॥ పంజరమునఁ జోటిత్తు! నా ♦ పజ్జనుండు! కోమటియఁ దియ్యమామిడి ♦ గుఱ్ఱపెట్టు!
బిల్లి కరువదు! పామును ♦ బీక దిచట; భయములేక కాలముఁ గడప ♦ వచ్చు"ననియె.

సీ॥ ఆది సెల్యూకసుం ♦ డరుదెంచినపుడు సర్వబలంబు లుండె భా ♦ రతధరిత్ర!
కాచంద్రగుప్తుఁ డా ♦ హవమందుఁ దాఁకి వానిని మూఁడుచెఱువుల ♦ నీళ్లుదాపె!
నాపిమ్మట నరబ్బు ♦ లరుదెంచి! రప్పుడు దార్ఢ్యతేజము కొంత ♦ తగ్గి పోయె!
నవలఁ బఠానులు ♦ యవనులు వచ్చి! రయ్యెడ దేశవీర్య మె ♦ క్కుడుగఁజెడియె:

గీ॥ నిపుడు భారతలక్ష్మీ తా ♦ నెట్లు లుండె! గోల్లకొలఁదిగ జనులెల్ల ♦ గూడులేక
పరమదారిద్ర్యజలధి ము ♦ గ్గిరి; కనుఁగొను మినుపసంకెలల్ మనకాళ్ల ♦ కెక్కియుండె!

సీ॥ పదివేల పల్లెలు ♦ పాడుగాఁ బడియుండె; రాష్ట్రమంతయు మహా ♦ రణ్య మయ్యె;
నొకకాని ధనమేని ♦ నొకచిట్టి ధాన్యమేఁ గరగతమా నట్టి ♦ వెరవు లేదు;
పడమటికొండల ♦ బ్రహ్మమానులమాడ్కి బీదలమగుచు జీ ♦ వితముఁ దీర్తు;
మిట్టిదేశముపైన ♦ నీపట్టుదలయేల! మము గెల్చి యేమి లా ♦ భము వచ్చిపు!

గీ॥ పరుల కావంత కీడొన ♦ ర్పంగలేని హరిణశాబము హింసించు ♦ నతఁడు రెండు
కొమ్ములును జర్మమును గాక ♦ కొట్ల కట్టె పడగలెత్తెడు భాగ్యంబుఁ బడయఁగలఁడె.

సీ॥ స్వాతంత్ర్యలక్ష్మీ వి ♦ శాల సేవలకు జీవితమును నేదీసి ♦ పెట్టినాడె;
బ్రహ్మాండమంత వి ♦ పత్తు వచ్చిన నోర్తు; నించుకయేని జం ♦ తించఁబోను;
మఱి నెందుఁగాని ని ♦ ర్మాణమునకు ముందు విధ్వంసనము ముఖ్యవిధిగనుండుఁ;
బరతంత్రగతి నొందు ♦ నైభవంబునకన్న స్వాతంత్ర్యమున వచ్చు ♦ చావు మేలు;

గీ॥ మాశిశోదియా వంశ సుభవులు బ్రదికి స్వేచ్ఛమై నుండవలె; లేని ♦ యెడలఁ జచ్చి
స్వర్గముననైన నుండఁగా ♦ వలయుఁ; గాని మధ్య వేఱొందు మార్గంబు ♦ మాకులేను.

సీ॥ ఆర్త రక్షణము చే ♦ యఁగబూని మేని కండలు చెండియిచ్చు వి ♦ జ్ఞాననిధులు!
సత్యంబుకొఱకు యో ♦ పాపుత్రకుల నమ్మి మాలనిఁ గొలిచిన ♦ మానధనులు!
పితరులకై పూని ♦ క్షితియెల్ల మేలొండ స్వర్గంగఁ దెచ్చు దీ ♦ ట్టానిరతులు!
జనకాజ్ఞకై పెక్కు ♦ సంవత్సరము లరణ్యములఁ గష్టములొందు ♦ విమలయశులు!

గీ॥ భానుకులమునెకాక స ♦ ర్వప్రపంచమును యశశ్చంద్రికలఁ బూత ♦ పూయఁగలిగి!
రట్టి పూర్వుల దొడ్డపే ♦ రగ్గిఁ గలుప నోర్తు నే! ప్రాణములు వీడ ♦ నేర్తుఁగాక. 290

సీ॥ మానసింహా! యభి ♦ మానసింహుఁడవుగా కగునని యిట్లాడఁ ♦ దగునె నీకు!
నుగ్వి యెప్పుడు పుట్టె ♦ నో యపై మాభానువంశంబు ప్రభవించి ♦ వాసిఁగాంచె!

- నెన్నియుగంబులో! ♦ యెన్నియుద్ధంబులో! యిందాకఁ దలవంప ♦ కెత్తి నిలిచె!
మావంశస్మకతుల ♦ మహిమ నూహించి నే బరవశత్వమున మై ♦ మఱచుచుందు!
- ❉ గీ॥ నట్టి విశ్వోన్నతంబైన ♦ యన్వయమున కకట! యేనీచుండైన దుర్వశముఁగూర్చు
బూనినను బ్రాణములతోడఁబోవఁగలఁడె! వ్రక్కలై శీర్ష మది నేలఁవ్రాలుఁగాక,
- సీ॥ అప్రతిహతముగా ♦ నక్కరొక్కఁడె యేల క్షితిని దేవుఁడు సృష్టి ♦ సేయలేదు;
వితత ప్రజాకోటి ♦ యతనిచేఁ దనుమాడఁబడుటకై పుట్టింపఁ ♦ బడఁగలేదు;
సకలభూపాల క ♦ న్యక లాఘనుని భోగపరత కుద్దేశింపఁ ♦ బడఁగలేదు;
ధరణీశులెల్ల నా ♦ తనిఁజేరి కొలిచి పాదము లొత్తఁ బుట్టువం ♦ దంగలేదు;
- గీ॥ తనయొకనిరాజ్యతృప్తికై ♦ ధరణిఁగలుగు ప్రజయు స్వాతంత్ర్యమును బాసిఁపారతంత్ర్య
మున మునుఁగుటెల్లఁ బాడిగా ♦ దనుచు నక్కరెంత యెఱిఁగిన జగమున ♦ కంత మేలు.
- మ॥ “అకటా! కష్టము! నాకుఁ దోడుపడుమీ!” ♦ యం చొక్కనిన్ వేఁడు పా
తక మే నేరను; మీఁదుమిక్కిలి భవ ♦ త్సహాయమున్ నాదు కు
త్తుకయున్ బోయెడు నప్పుడైన నడుగన్; ♦ దొల్తొల్లఁ దొరుఱ్ఱు ని
టికి ని న్నిల్లటపల్లుగా విడిచి, పా ♦ డిన్ దప్పి వర్తితునే! 29!
- సీ॥ తెఱవ లఖండ పా ♦ తివ్రత్యబలమున జ్వలదగ్నిశిఖల తే ♦ వను రహింత్రు!
పురుషులు వీరధ ♦ ర్మరసావతారులై వితత ఘోర శతఘ్ని ♦ పిండములటు
లొక్కొక్క రొకదుర్గ ♦ మోయన నుందురు; వైరుల దృష్టి మే ♦ వాడసీమ
చిన్నదై కానుపి ♦ చినను దుచ్చేదమా; దేశ నై సర్గిక ♦ స్థితులఁబట్టి

❉ From the most remote periods we can trace nothing ignoble nor any vestige of vassal origin. Reduced in power and circumscribed in territory compelled to yield much of their splendour, and many of the dignities of birth they have not abandoned an iota of pride and high bearing arising from a knowledge of their illustrious and regal descent. On this principle, the various revolution in the Rana's family never encroached and the mighty Jahangir himself the Emperor of the Moguls, became like, Caesar, the commentator on the history of the tribe of Sesodia. The potentate of the twenty two satrapias of Hind, dwell with proud complacency on this Rajput King, having made terms with him. He praises heaven that what his immortal ancestor Baber, the founder of the Mogul dynasty failed to do, the project in which Humayun had also failed and in which the illustrious Akber his father had but partial success, was reserved for him. It is pleasing to peruse in the commentaries of these conquerors Baber and Jahangir their sentiments with regard to these princes. "Annals of Mewar."

గీ॥ యౌతమేరయు గెలిచిన ♦ నంతె కాని! యంగుళంబైన ముందున ♦ కరుగు టరిది!

శతశతాబ్దముల్ యుద్ధముల్ ♦ జరిపియైన నక్బ రఖిలంబుఁ గొనుట సాధ్యంబె కాదు.

మ॥ నను నారాజ్యము దూరముంచి తనస ♦ న్నాహంబు లెచ్చొటనై

నను సాగించిన నాకు నేమనుచు మా ♦ నంబూనఁగావచ్చు; నా

ఘనుఁడున్ నాదెసఁ జన్నివ్రేలొకఁడు ని ♦ క్కన్ బెట్టినన్ మాటలన్

బని యేమున్నది! దేశమున్ బ్రళయమొం ♦ దన్ జేతు నిక్కంబుగన్.

295

క॥ విసుతుల ఖిడ్డము హృదయాబ్జముఁ జొచ్చునుగాక యచటి ♦ స్వాతంత్ర్యపు పీ

జముఁ జంపుట మాత్ర మసాధ్యము; నెఱవేఱదు జగంబు ♦ తల క్రిందైనన్.

296

మ॥ పుడిసెందూపిరి మేన నున్నవఱకున్ ♦ బోరాడి యీత్రోవనే

నడతున్; గాదని యాకసం బురలుచున్ ♦ నాశ్తకిక్ మిఱున

ప్పుడు ఢిల్లీ పురిఁజేరి యక్బరు సభా ♦ భూమిన్ బ్రవేశించి కే

ల్లుడుతున్ బొమ్మిక; నంతదాకను వినన్ ♦ బో నేరి సందేశమున్.”

267

గీ॥ అనుచు గంభీరముద్రయా ♦ స్యమునఁ దొలకరింపఁగానుండె నంతలోఁగృష్ణసింహుఁ

డాత్మభావ మించుక తెలి ♦ యంగఁజేయ మానసింహుని వదనప ♦ ద్దమును గాంచి.

—*) సలుగ్రా కృష్ణసింహుఁడు మానసింహు నధిక్షేపించుట. (*—

సీ॥ “సాటిరాజుల భుజా ♦ శౌర్యవఁతుఁడవు! ధైర్యబలంబు సాహసం ♦ బలరు ప్రోడ!

వఖిలదేశమ్ము దా ♦ స్వాంధకారమ్మునఁ బడి దుర్గతుల మున్గి ♦ చెడెడువేళ

భుజమిచ్చి లేపక ♦ మొగలురాజులఁ జేరి నేవించుచుంటకై ♦ సిగ్గుపడక

తగుదు ననుచు వచ్చి ♦ ధర్మదేవతవంటి యిమ్మహాప్రభు సము ♦ ఖమ్మనంచుఁ

గీ॥ బిరికినుంచు పోయఁగ నిట్లు ♦ పెనఁగుచుంటి వార! యిన్నాళ్లు బ్రదికి నీ ♦ సీరసోక్తు

లాలకింపఁగనయ్యెఁగా ♦ యనుచుఁ జింత హెచ్చె! నేమందు! నీభాగ్య ♦ మిట్టులుండె.

సీ॥ నవ నిబంధనముల ♦ నవలనుంచుదువంట; చీకటిలో సంధి ♦ చేతువంట;

యక్బరుచెవి నేమొ ♦ యాడఁగావలెనంట; యెవరిని బ్రదికింప ♦ నిన్నిపాట్లు!

టాటోటువిద్దెలు ♦ బూటకం బీమహావిభుఁ డొప్పుననియె భా ♦ వించినావె!

మాయయెఱుంగని ♦ మహానీయులకు రహస్యములతో నెపుడైన ♦ నవసరంబె!

గీ॥ కనులు కర్ణంబు లొకవేయఁగలిగి జగము నిండియుండెడు దేవుండునిజ యెఱుంగఁడె!

ధర్మతత్వైకమూర్తి ప్ర ♦ తాపుఁడేడ! జగమున్నయు రోయు నీ ♦ సంధియేడ! 300

గీ॥ యవనుల పదంబుఁ గొలిచి వియ్యంబు వలచి కుశమహారాజు కులకీర్తిఁగఁటఁగలి
చెడుపవచ్చితె మమ్ముఁ! దాఁజెడ్డ కోతి వనము నంతయుఁ జెఱుచునన్ భంగిదోడు

క॥ ఉరగమును వృశ్చికమ్మును గరళక్రూరములు; పాము • కన్నను మేలం
దురు తేలు; నిన్నుఁగన నక్కరు మేలననచ్చు స్వకుల • వర్ధనుఁడౌటన్.

302

శా॥ పావిత్ర్యంబున కాటపట్టు! పరిశు • భంబైన సత్కిర్తికిన్
దా! వాసత్యము నూతకోల! యగు నీ • ధర్మాత్ముతో నూలులున్
వేవే లక్ష్మరులైనఁ దూఁగుదురొకో! • నీ కేటి కీ వెఱ్ఱి! కా
శీవిశ్వేశ్వరుఁ డొక్కఁడే సవతుగాఁ • జెప్పంగఁబోలున్ జుమీ!

303

మ॥ లవమున్ నీదగుబోధ మొప్పఁడన నే • లా! యేకలింగేశుఁ డి
య్యవనీచక్ర సమగ్ర రాజ్యమును నీ • కర్పింతు నన్గార్చి య
య్యవనాధీశ్వరు మైత్రిచేయుమనఁగా • నొనం చనన్ బోడఁ; మా
నవుడీ ధైర్యసురాద్రి పట్టుదల మా • న్నన్ నేర్చునే యెవ్వఁడున్.

304

మ॥ సకలస్థావర జంగమాత్మక మహీ • చక్రంబునన్ సత్యధ
ర్మకళల్ నించు ప్రతాపసింహవిభుఁ! డీ • రాజర్షి కాలుంచు పా
దుకలున్ మోయఁగ యోగ్యతల్ మనకు నెం • దున్ గల్గునే! యట్టివా
నికి ధర్మంబులు నేర్పఁజాలుదుమొకో! • నీవున్ మఱిన్ నేనునున్.

305

చ॥ కఠఁగిన లక్కపైన నదు • కన్ గల ముద్రికవోలె మాకునం
దటకు మనోంబుజంబులఁ బ్ర • తాపుఁడు తాండవమాడు; నీతఁడొ
క్కరుఁడని యెంచెనేమొకొ మొ • గల్పతి; యిర్వదిరెండువేల యు
ద్ధరబలులుందు మించుకయుఁ • దొట్రిలఁబోని శతఘ్నులున్ బలెన్.

306

మ॥ కరముద్రేకముతోఁ దరంగతతు లా • కాశంబునున్ సోక సా
గరమధ్యంబున శీర్ష మెత్తి లవమున్ • గంపింపఁగాఁబోని దు
ర్భర భీతిప్రద గండశైలమువలెన్ • రాణాప్రతాపేంద్రుఁ డ
క్కరు సేనాంబుధి చుట్టినట్లు నిలువం • గానేర్చు శౌర్యోగ్రుఁడై.

307

§ From Kush descend the Cutchwaha princes of Nirwar and Amber, and their numerous clans. Amber, though the first in power is but a scion of Nirwar transplanted about one thousand years back, whose chief, the representative of the celebrated Prince Nala, enjoys but a sorry district of all his ancient possessions.

"The Rajput tribes."

మ॥ ధరణిఁ గల్గిన రాజులందఱ బరా • ధత్యప్రభా రేఖ న
 క్షరు మస్సాధుఁడటందు; వీశ్వరకటా • తుంబున్న నాస్వామి యొ
 డ్కరుఁ డవానినిఁ బట్టి గావుగొను; భూ • కంపంబు దుర్వారభూ
 ధరముఁ తెప్పయు మూయులోపలనె పా • తాశంబునఁ దింపదే! 308

మ॥ ఘనుఁ డయ్యక్షరు మాట యేమిటికి; న • క్షర్ వానిసేనల్ స్వదే
 శస్యపాలుర్ మఱి భారతక్షితియు వి • శ్వంబెల్ల బైనెత్తివ
 చ్చినఁ దానొక్కఁడటంచుఁ గొంచమయినఁ • జింతింప! దువ్వెత్తుగాఁ
 గొని జృంభించి రసాతలంబునకుఁ ను • క్కనూకఁగాఁ ద్రొక్కెడున్. 309

మ॥ కనులన్ మూసియు నూటకుండినను మే • లల్లున్! బ్రతాపప్రభం
 జనుఁడున్ రేఁగిన సర్వవస్తుతతులున్ • శైలంబులున్ భారతా
 పనియున్ సప్తసముద్రముల్ చెదిరి స • ర్వం బేకమై చూర్ణమై
 చను; నీయక్షరు నెచ్చటన్ వెదకెదో • సందేహ! మామీఁదటన్. 310

మ॥ రవి యస్తాద్రిని మొల్చుఁగా! కఖిల పా • రావారముల్ కుంగుఁగా!
 కవనీచక్రము వీల్చుఁగాక! చెడుఁగా • కాకాశ! మయ్యుగ్రభై
 రవుఁడై విశ్వముఁ గాల్చుఁగాని! లవమున్ • రాణాప్రతాపుండు గౌ
 రవమున్ గోల్పడి మర్త్యమాత్మనకు శీ • ర్నంబొగ్గఁ డెప్పట్టునన్! 311

గీ॥ పెద్ద పిన్న మర్యాదల • విధము లెఱుఁగు టభ్యుదయము గోరెడు వానిఁకత్యవసర!
 మట్టై తొందరపడకు”మ • టంచుఁ దెలిపి యాప్రతాపాధినాథు నాఁస్యంబుఁ జూచి,

నీ॥ “వసుమతీదేవి కీ • శ్వరుఁడిచ్చు మణిభూషలగుచుఁ బుష్పము లుండు • నంతదాఁక!
 తుణమైన విడక జ • గత్పాణిఁడును జగత్పాణిమగుచు నుండు • నంతదాఁక!
 నమర సన్నతము స • త్యంబు చిరస్థాయియై లోకమున నుండు • నంతదాఁక!
 స్వాతంత్ర్యధర్మ శ • బ్దము ధీరహృదయాభ్రమందు మోయుచునుండు • నంతదాఁక!

గీ॥ నోప్రభూ! నీమహార్ఘ్యగు • ణోజ్జ్వలతయు భావపరిశుభ్రతయు సత్య • వైభవంబు
 ధర్మసంత్రాణకీర్తి యీ • ధరణి నిండి యారవి సుధాకరం బొచ్చు • నలరుఁగాక.” 313

గీ॥ అని పలుకునంత నొక్కసే • నాధినాథుఁ డదుగుడెంచి “జగద్గురూ! • యారగింప
 వేళ యయ్యె” నటంచని • విన్నవించి నిలువ నందఱు లేచి లో • పలికిఁ జనిరి. 314

మ॥ అటఁ జుట్టుకొగల తావులందుఁ బదివే • లాకుల్ దగన్ వేయఁగా
 భటులెల్లన్ వడిఁ జేరి; రొంగొకయెడన్ • బ్రత్యేకమర్యాదఁ గొ

న్నిటినికే వేయుచుఁ గూడుఁగూరలును బా ♦ నీయంబు వడ్డించి; ర
తటఁ గూర్చుండిరి మానసింహుఁడును జెం ♦ తన్ వానినై న్యప్రభుల్.

315

సీ॥ అచటికప్పు ప్రతాపు ♦ నాత్మజుఁ డమరసింహుఁడు వచ్చి మానసి ♦ హునిగనుఁగొని
“ప్రొద్దయ్యె; భోజనం ♦ బునకుఁ గూర్చుండుఁడు పరిపేచనం బొనర్చుంగఁదొడఁగుఁ”
డన నంబరేశ్వరుం ♦ డమరసింహునిఁ జూచి లోకగురుం డింక ♦ రాక పోయె”
ననుఁడు, వా రారోగ్య ♦ మనువుగాలేమి న్నబనిచిరి మీకు స ♦ పర్యసేయ”

గీ॥ ననిన మానసింహుఁడు ముఖమపైయెత్తి “యతిశినైయున్న నాకు మీయయ్యగాకు
స్వయముగా వచ్చి పంక్తిభోజనముపెట్టి ప్రియము దొలుకాడఁగా గారవించుటొప్పు.

మ॥ తనమర్యాదకు నాయశంబునకు నిం ♦ దల్దెచ్చె! దా వచ్చి చెం
తను గూర్చుండకయున్న నొక్కమెదుకై ♦ నన్ దాక; నాపిమ్మటన్
బను లేలాగున సాగునో తెలియఁగా ♦ వచ్చున్ జమీ! పోయి యా
యన రప్పింపుము! తప్పదో యమరసిం ♦ హ!” యంచు వాక్రుచ్చినన్;

317

సీ॥ అంతలోనఁ బ్రతాపుఁ ♦ డక్కడి కేతెంచి “యయ్య! నీవెఱుఁగని ♦ యదియుఁ గలదె!
యవనులతోడ బాం ♦ ధవమూను వారల సరసఁ గూర్చుండి భో ♦ జనముసేయ
నని నియమమ్మునా ♦ కగుట నీచెంత భుజింపలేమిని దద్ద ♦ చింత యొదవె!
నేనేమి చేయుదు! ♦ నీధర్మ మిట్లుండె; నియమంబు విడనాడ ♦ నేర నేను;

గీ॥ పంక్తిభోజన మది తప్ప ♦ వలయురీతిఁ గోటిమర్యాదలను గూర్తు! ♦ గొడువగలుగ!
దయ్య! భటులును నీవు విం ♦ దారగించి చల్లఁగాఁ బొందు దేవు మీ ♦ ఢిల్లిపురికి.”

మ॥ అనుచున్ బల్కినఁ దొడ ద్రొక్కిన భుజం ♦ గాధీశు మర్యాద బో
రన శృంగంబులు భంగమై చనిన గో ♦ రాజంబు చందంబునన్
గినుకన్ దాల్చుచు మానసింహుఁ “డరరే ♦ నీయున్నతిన్ బెంపుసే
యన తెరుష్కనరేంద్రబాంధవము చే ♦ యగల్గె నాబోంట్లకున్.

319

ఉ॥ నేడును నక్బరీశ్వరుని ♦ నేను భరంపడి నిల్చుకున్న న
వ్వాఁడు ప్రచండవారినిధి ♦ భంగములో యన సేన లంపి మే
వాడ రసాతలంబునకుఁ ♦ బంపుచు నిన్నును బట్టి తున్నిశూ
టాడకపోయియుండ! డిప్పు ♦ డైనను గండము తప్పిపోయెనే!

320

మ॥ తలతో నీపదపద్మముల్ గొలువఁ జెం ♦ తన్ జేరు నన్నున్ మహా
బలదర్పొద్ధతుఁ బంక్తిబాహ్యుఁడనుచున్ ♦ వాక్రుచ్చె! ది ట్టైనచో

నిలువన్ నేర్పునొకో భుజద్వయిపయిన్ ♦ నీశిర్షమున్! గన్నులున్
దలకెక్కెన్ జుమ్మి! నీదు గర్వమును డిం ♦ దన్ జేతు నేకత్రుటిన్.

321

గీ॥ తెగియె నేటి కిర్వురను బంధించియున్న స్వామిభృత్యధర్మము! లాహవములు పెంచి
నిలువ నీడ లేకుండ గు ♦ ట్టలఁజరింపఁ జేయలేకున్న నను మానసింహుడనకు.”

సీ॥ అని కోపమునఁ బల్కు ♦ నాప్రతాపమహింద్రుఁ “ఓ నిష్ఠురోక్తుల ♦ నేమి లాభ!
మున్నమాటాడిన ♦ నులుకు నొందెదవేల! యిటు నీకుఁ బరిభవ ♦ మేమిగలిగె!
నేనయి నినుఁబిల్చి ♦ యిటుచేసియున్న లోపంబెల్ల నానత్తి ♦ పయిన నుండు!
నీవె వచ్చితివి! సం ♦ భావించి దర్శనం బిచ్చితి! భేదమిం ♦ లేని లేక

గీ॥ చేయఁదగిన మర్యాదలు ♦ చేసియుంటి! బూర్వనియమానుసారము ♦ భోజనమును
విడిచితిని; వేఱుగతిని భా ♦ వించి కినుకఁజెంది యేమేమొ పలుకఁజొ ♦ చ్చితివి నీవు.

గీ॥ నేను నోపాబు నొందను! ♦ గాని మానసింహు రణమందు సంధించి ♦ చేయిచేయి
గలిపి బలము తూచుకొనంగఁగలిగెనేని యదియ పదివేలటంచు సమ్మదముఁగాంతు”

మ॥ అని మందస్మితరోచులన్ నెఱపఁగా ♦ సయ్యంబరీశుండు “నీ
మనియున్నంతకు నాదునామము జపిం ♦ పన్ జేసి రే నిద్రయున్
దినమం దన్నము బుద్ధికిన్ లవము శాం ♦ తిన్ గల్గఁగానీక నే
బెనుకన్బంబులు పెంచి డిల్పఱచి నిన్ ♦ వెన్నంటి వేటాడెదన్.”

325

మ॥ అని శేషాగ్నివిభాన రోజుచు సమ ♦ గ్నావేశుడై యన్నదే
పుని ప్రీత్యర్థముగాఁగ నైదుమెదుకుల్ ♦ బోసేసి చేగడ్డి మ్రో
లనె నిల్పుండిన యాత్మనైనికుల నె ♦ ల్లన్ శీఘ్రమే లేచి రం
దని తా నానతి యిచ్చి నచ్చి జవనా ♦ శ్వారూఢుఁ డయ్యెన్ వడిన్.

326

మ॥ పరమోల్లాస హృదంతరుండగు సలుం ♦ బ్రాస్వామి “యోయంబరీ
శ్వర! నీమాట యటుండనీ; సగరిలో ♦ వర్తించు నీబావ న
క్బరు నీవెంటనె లేవలెన్! మఱచిపో ♦ వన్ రా”దటంచాడ సం
దఱు నొక్కుమ్మడిఁ జప్పటల్ చఱచి రు ♦ త్సహమ్మ దై వారఁగన్.

327

గీ॥ మండిపడి వెన్కఁచూచి యంబరువిభుండు “భవ్రనికడ నున్న బసవన్నవలెఁ బ్రతాప
గొలిచి తలయూప మఱఁగిన ♦ పలుకుబండ! నిన్ను లక్ష్యపెట్టుదునె! నేనెన్నఁదై
క॥ కనుఁగొందువులే నీగతి” యనుచు నెలుంగెత్తి పలికి ♦ యాత్మీయదళం
బును గొంచు ఢిల్లిదెసకైచనె మడిఁ గౌర్యమ్మ నీసు ♦ సందడిగొనఁగన్.

మ! అవసరేవులః బిల్వఃబంచుచును బు ♦ గ్యాహమ్మ చేయించి మ్రో
 ల వెలుంగొందు నదీజలంబుల సచే ♦ లస్నానముల్ చేసి పూ
 జ్యవిధానమ్మునఁ బంచగవ్యమును బా) ♦ యశ్చి త్తముకొబొంది మ
 క్కువమై నందఱు పోయి చేరుకొని రా ♦ 'కుంభలేమియర్' దుగ్గముక.

330

గద్యః:- ఇది శ్రీమ త్కా-మేశ్వరీ కరుణా కటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసవత్కావ్య
 నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, దుర్భాకవంశదుగ్ధాంభోరాశి
 రాకాకైరవమిత్ర, శాలంకాయనగోత్ర పవిత్ర, సుజనజనాను
 గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహావధాని
 పంచానన కావ్యకళాని ధీత్యాది బిరుద విఖ్యాత, సుకవి
 రాజశేఖర, రాజశేఖరకవి ప్రణీతంబయిన
 “రాజా ప్రతాపసింహ చరిత్ర” బ
 ను పద్యకావ్యమునం
 దుఁ ద్వితీయా
 శ్వాస
 ము
 సంపూర్ణము.

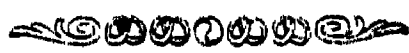

(శ్రీ)

కామేశ్వరైశ్చ నమః.

రాణా ప్రతాపసింహ చరిత్ర.

తృతీయాశ్వాసము.

మ॥ జలపూరం బడుగంటి కూపములు కా ♦ సారంబులుక్ వీలి సం
దులఁ బాతాళము లోతు చూప; ధరయుక్ ♦ దుర్వార ఘోరాగ్నిమం
డలమై మండుచుఁ బేలగింజవలెఁ బె ♦ ట్లక్ జంతుజాలంబు శో
షిల గ్రీష్మబడి నిప్పులక్ జెఱఁగి డా ♦ నెక్ సర్వముక్ గాల్చుచుక్.

1

—*) అక్కరు సార్వభౌముడు మేవాడపైఁ దన సైన్యముల నంపుట. (*—

⊕ సీ॥ స్థిరవై రియముడనక్ ♦ జెల్లు తోడరమల్లు! రణమర్మము లెఱుంగు ♦ రాయసింగు! ధీ
చండారి విపినాన ♦ లుండు వీరబలుండు! ప్రబలకీర్తినిదేలు ♦ రాయశీలుఁ!
దుల్లాసమతియు న ♦ బ్దుల్లాచమూపతి! పౌరుషంబూను షా ♦ బాజుఖానుఁ!
డభిమానసంధానుఁ ♦ డబ్దురురహిమానుఁ! డసమశౌర్యనిధానుఁ ♦ డసపుఖాను!
గీ॥ మఱియు ఖాసిముఖాన్ముఖుల్ ♦ మహితశౌర్యచేఖ ముల్లోకములఁ జప్పఁరింకఁగలుగు
యవననరపాలమాళి నై ♦ న్యాధినాథు లేకముఖమునఁ గదలి దం ♦ డెత్తిరపుడు.

మ॥ అరిసంత్రాసకరోగ్ర సత్వయుతమై ♦ హారావలీ పర్వతాం
తరమందుక్ జెలరేఁగుచుక్ జగమునం ♦ తక్ గాల్చు స్వీయాగ్రసో

⊕ Todar Mal was born in Oudh and after serving in subordinate offices received his first important commission by being entrusted with the Revenue assessment of Guzarat. He proved himself to be good and valiant soldier when serving in Bengal with old Muniam Khan and in 1577—1578 received his reward by being appointed as Vizier.

“Akbar the great Mogul ”

§ Raja Rai Singh led a gallant band of his Rahtores in all the wars of Akbar, the emperor obtained for Prince Selim, Rai Singh's daughter for wife. The unfortunate Purvez was the fruit of the marriage.

“ Annals of Rajasthan. ”

దర శౌర్యప్రబలాన్ని నార్పఁగ మహా ♦ భారాధరస్ఫూర్తి సా
గరసూక్తద్వితయంబు లేచెను దు ♦ రుక్మశ్రేణి మేల్మేలనన్.

సీ॥ యవరాజమణి సలీ ♦ మొకమదించిన కొమ్ముటంబాఁయేన్లుపై ♦ సధివసించె!

తి॥ నతివిక్రమోద్భాసి ♦ యగు మానసింహుండు యవనదేశమహోన్న ♦ తాశ్వమేకెక్!
నతనితో నిర్వది ♦ యైదువే లాశ్వకుల్ గదలి! దుర్వర గడ ♦ గడ వడంకె!
నక్కురు సర్వసే ♦ నాధిపత్యముభార మంబుదేశ్వరు శిర ♦ మందు మోపె!

గీ॥ జలనిధితరంగములఁబోలు ♦ సైన్యములును దత్తదధినాయకులుగూడి ♦ తరలిపోవ
ధిల్లిపురి జనశూన్యమా ♦ తేవఁ దనరె! నరిగి యంద 'ఁబంబు'దాటి ♦ రతిరయమున

గీ॥ మండలగృహంబును పురంబు ♦ దండఁ గనుమ కరిగి హారావళి పర్వ ♦ తాంతరమున
లోయలకబడి పయనంబు ♦ చేయసాగి రతిభయంకర విషిన మ ♦ ధ్యంబుఁ జొచ్చి.

—*) హస్తీఘాట కనుమ వర్ణనము. (*—

సీ॥ హారావళిపర్వ ♦ తాంత ముత్తరము 'కుంభల్మియర్,' దక్షిణ ♦ పార్శ్వమందు
దుక్సనాథమ్ము, తూ ♦ రుపు సతుల్లా, పశ్చిమము మేరుపురము, వీ ♦ మధ్యసీమఁ
బాడ వెనుబదిమైళ్లు ♦ వెడలు పెన్నదిమైళ్లు గలుగు హస్తీఘాటు ♦ కనుమతావు
పాపాణములతోఁ బ్ర ♦ పాత సంతతులతో లతలతో నిబిడ గు ♦ ల్మములతోడఁ

గీ॥ బాడలతో గండశిలలతో ♦ ననులతోడఁ గంటకమ్ములతోడ వృ ♦ ష్టుములతోడఁ
నిగకైనను జొరఁగ సం ♦ దీయనట్టి భీకరారణ్య శైల దు ♦ ర్భేద తలము.

❁ Raja Mann who had succeeded to the throne of Amber was the most celebrated of his race and from him may be dated the rise of his country. This prince exemplified the wisdom of the policy which Baber adopted to strengthen his conquest, that of connecting his family by ties of marriage with the Hindu. It has been already related that Humayun espoused a daughter of Bhagawandoss, consequently Raja Mann was brother-in-law to Akbar. His courage and talents well seconded this natural advantage and he became the most conspicuous of all the generals of the empire. To him, Akbar was indebted to half his triumphs. The Mutchwaha bard found a delightful theme in recounting his exploits from the snow clad Caucasus to the shores of the golden Chersonese. Let the eye embrace these extremes of his conquests, Cabul and the Parapomisan of Alexander and Araccan in the Indian Ocean; the former reunited; the latter subjugated to the empire by a Rajput prince and a Rajput army.

"Annals of Mewar."

సీ॥ కుండలీంద్రుడు చుట్టు ♦ కొని పండెనోయన వలగొనియున్న ప ♦ ర్వతపుబంక్తి!
నిలువుగా నటకెన ♦ ట్టులు పోకఁగారాక చక్కఁగా నిలుచు పా ♦ పాణసమితి!
ప్రకృతి నై సగ్గిక ♦ భంగిఁ బ్రోవుగనిడ్డ కొండపేటులమీది ♦ కోటగములు!
మలిచి కొలిచియుంచు ♦ మాదిరియై యేటవాలగు పర్వత ♦ పార్శ్వములును!

గీ॥ శకటములు రెండు సుఖపుగాఁ ♦ జనుటకైన నను వొసఁగనట్టి యొకచిన్న ♦ కనుమగలిగి
యల సురాసురులకుఁ జొర ♦ నలవిగాని కఠినతలము 'హల్దీఘాటు' ♦ కనుమ సీమ!

ఉ॥ ముందుగ మ్రోఁగు దుందుభుల ♦ మోఁతలు నిల్పుచు సైన్యకోటి నం
దందును నిల్వఁజేయుచు ర ♦ యంబునఁ దా నొకచోటఁ జేరి య
య్యందఱ వాహినీపతుల ♦ నచ్చటఁ జేరిచి మంతనంబు చె
ల్పందగ మానసింహవిభుఁ ♦ డాదర మేదుర చిత్త మేర్పడక,

8

—*) మానసింహుఁ డనుచరులను హల్దీఘాటుకనుమఁ జొర నియోగించుట. (*—

సీ॥ “ఇక దుర్గము మార్గః ♦ మీ మీదటి ప్రయాణ మతికష్టతరము; భ♦ మాస్పదంబు;
గంటకుఁ దక్కువ ♦ గాఁ బ్రొద్దు నిలిచె; ‘గుంభల్మియ’ రిటకు ని ♦ ర్వదియుమైల్లు
గలదు! హల్దీఘాటు ♦ కనుమ కట్టెదురఁ గన్నడి మృత్యుముఖమట్లు ♦ భయముఁగొలిపె!
మెలమెల్లఁ జీకటుల్ ♦ మొలుచువేళకునైనఁ గనుమ నెట్టులొదాటి ♦ చనెదమేని

గీ॥ యర్ధరాత్రము కుంభల్మియను జేరఁగలము! జయమొందఁగల! మటుఁగాకరిపులు
మనకుముందుగఁ గనుమ దూఁరిననుఁ బదప నంగుళంబైన ముందునకరుగు టరిది.

§ Pratap trusted to his native hills and the valour of twenty two thousand Rajputs to with-stand the son of Akber. The range to which Pratap restricted was the mountainous region around, though chiefly to the west of the new capital. From north to south Kumbhalmir to Ricumnath about eighty miles in length and in breadth from Merpur west to Satolla east about the same. The whole of this space is mountain and forest, valley and stream. The approaches to the capital from every point to the north, west and south are so narrow as to merit the term of defile; on each side lofty perpendicular rocks with scarcely breadth for two carriages abreast, across which are those ramparts of nature termed (col) in the mountain scenery of Europe which occasionally open into spaces sufficiently capacious to encamp a large force. Such was the plain of Huldighat, at the base of a neck of mountain which shut up the valley and rendered it almost inaccessible.

“Annals of Mewar.”

⊗ Kumbhalmere (Kumbalgarh) is situated on a mountain near the western border of Mewar about 40 miles to the north of Udaipur City.

“Akber the great Moghul.”

సీ॥ ఈగిరులెల్ల రా ♦ తాగారికి సమీప; మెపు డెందు దూతునో ♦ యెఱుగరాదు;
మనగాలి సుంత సోఁ ♦ కినను సింహంబులవంటి శిశోదియా ♦ భటులు గొలువ
సీనినపులి యట్టు ♦ లెగిరి పైవ్రాల్చి; నాతని నోర్వ నుడుట నే ♦ త్రమ్ము గలుగు
నా గజాసురవైది ♦ కైన దుర్భర; మెంత యప్రమత్తుల మైన ♦ నంత మేలు;

గీ॥ కాన వాద్యంబు లెల్లను ♦ గట్టిపెట్టి పెదవి గదలింపకయె మాన ♦ విధి వహించి
వడివడిగఁ దూటి కనుమవెం ♦ బడిని సాఁగి యవలఁ జేరంగవలయు నే ♦ ర్పతిశయిల్లి."

మ॥ అనుచు నల్వరు నల్వరై నిలువ సై ♦ న్యం బంతయున్ దీర్చి యీ
పని సంద్రంబున కేత మెత్తు టనుచున్ ♦ భావించియున్ మానసిం
హానృపాలుండు ప్రతాపునిన్ గెలుచు న ♦ త్యాశా బలా కృష్ణుడై
చనుడం చాజ్ఞ నొసంగె ముందునకుఁ ద ♦ త్రైన్యాధిపుల్ భీతిలన్.

—*) సలుంబా) కృష్ణసింహుఁడు హఠాత్తుగాఁ గనుమ నాక్రమించుట. (*—

సీ॥ కడ గానరాని దీ ♦ ర్ఘశరీరమున మహారగము నికుంజగ ♦ ర్భంబు వెడలి
వంకరగా సాఁగి ♦ పైకిఁ బ్రాకెడురీతి యవన సేనా దండ ♦ మల్ల నల్లఁ
గదలి హస్తీఘాటు ♦ కనుమ డాయుచు నందు మొదటినల్వరు కాలు ♦ మోపునంతఁ
బిడుగులచప్పు డె ♦ ల్లెడ రేగ మూఁడువే లాశ్వికోత్తములు త ♦ న్ననుసరింపఁ

గీ॥ దటములెకతట్టుకొని మహా ♦ ద్ధతిని దూతు పరమ గంభీర గంగాప్రవాహ ధాటి
నాకనుమఁదూటి యాద్యంతఁమలమి నిలిచె సింహమటు సలుంబ్రాకృష్ణఁ సింహవిభుఁడు.

చ॥ అనుపమ వాయువేగమున ♦ నద్రి ప్రతిధ్వను లీన నుద్ధతిన్
గనుమమొగంబు చొచ్చుకొని ♦ కట్టెదురన్ లయకాలరుద్రుడో
యనఁ బలుదూతు కృష్ణవిభు ♦ నా మొగలుల్ గని భీతిఁ గ్రుంగుచున్
వెనుకకు మ్రొగ్గి రగ్గరుడు ♦ నిన్ గని తగ్గు నహివ్రజం బనన్.

—*) యవనసైన్యంబులు రాత్రికి దండువిడియుట. (*—

మ॥ సమయం బెంతయుఁ బ్రాతికూల్యము వహిం ♦ చన్ గట్టునన్ జిక్కి తా
లిమివో రోజెడు నాదిశేషువలె ని ♦ ల్పెన్ మానసింహుండు వై
రము సాధించెదనంచు; నంతఁ జతుర ♦ శ్రవ్యహమున్ బన్ని ప
శ్చిమదిబ్బిస్త ముఖంబుతోడ వసియిం ♦ చన్ బాదుషా సైన్యముల్.

- మ॥ బలుసింగంపుఁ గడానికేతనము శో ♦ భల్ నలైసల్ నిందు క్రొంగ
జిలుగుబట్టు జిరా గుడారమున ని ♦ ల్పే దా జహంగీరు; ముం
గలిప్రక్కన్ నును పంచవన్నియ పతా ♦ కం బొప్పు క్రొమ్మించు చ
ల్వల జేరాకడ మానసింహుడు వసిం ♦ పబోయె నారాత్రికిన్.
- క॥ ఇరువుర గుడారముల నలుతెఱఁగుల యువరాజు నింటి ♦ తెరవలు గణికల్
మఱి కవులు గాయకులు విడిసిరి తత్తద్దత్త రుచిర ♦ శిబిరములందున్.
- క॥ నలుదెసల నీగుడారంబులచుట్టును మానసింహ ♦ భూవరు నంబర్
బల మిరువదియైదగువే లలరారె నరాతివిక్ర ♦ మాపహలీలన్.
- మ॥ అలనైన్యంబులచుట్టు నీధులను జే ♦ యబంచి పానీయశా
లలు గోశాలలు నాటి దాన్యధనశా ♦ ల్ చేర్చి సదైవద్యశా
లలు నెక్కిల్పియుఁ బెక్కులంగడులు ని ♦ ల్వజేయుచున్ మద్యశా
లలు స్థాపింపఁగ గొప్పపట్టణము లీ ♦ ల్ గ్రాలెఁ జో టంతయున్.
- క॥ ఈవీధుల వెలివరుసను యావనపాదాతిదళము ♦ లాశ్వికులును దం
తానళసమితి పిరంగుల ప్రోవులు నందంద భీతి ♦ పొడమఁగ నిలిచెన్.
- సీ॥ మొనసి హస్తీఘాటు ♦ కనుమకు నెమర యావనచమూ పశ్చిమ ♦ పార్శ్వమెల్లి
ముగురుసేనాధీశ ♦ ముఖ్యు లయ్యెడఁ బంచుకొని వారివారి యి ♦ క్కువల నుండి
రవ్వాలిలో మధ్య ♦ మందున నేబదివేల యాశ్వికులు సే ♦ వించుచుండఁ
బరిభూతి యెట్టిదో ♦ యెఱుంగని విక్రమమహితుండు తోడర ♦ మల్లు నిలిచె;
- గీ॥ ఘనుఁ డసప్ ఖాను ఖాసిముఖాను ప్రబల బాహుబలు రొక్కరొక్క రిర్వదియుడై
వేల యాశ్వికుల్ గొలువ న ♦ వీరవర్యు నుభయపార్శ్వదళంబుల ♦ నుండి రపు
మ॥ అదయాక్రామ దరాతివీరభట శౌ ♦ ర్యాగ్ని చ్చటా వార్షకాం
బుద మద్బూర్ హిమాన్యు వీరబలుఁ డా ♦ పూర్ణప్రభారాసు లే
బదివేల్ కాల్వరతో నొకొక్కరుడు ప్రా ♦ గ్భాగంబునన్ నిల్చి రా
త్నదళంబుల్ జయనాదముల్ సలుప ను ♦ త్సహంబు దీపింపఁగన్.

§ The great banner of Mewar exhibits a golden Sun on a crimson flag. Those of the chiefs bear a dagger. Amber displays the Panch-Ranga or five-coloured flag.

మ॥ చలదంభోధి గంభీర ధీర గుణు లా ♦ షాబాజుఖాన్ రాయసిం
హులునున్ దక్షిణమందు; ను త్రరము శౌ ♦ ర్యోదగ్రులై క్రోలుబె
బ్బులులన్ బోలిన రాయశీలుఁడును న ♦ బ్బుల్లాయుఁ డౌరుష్కసే
నల నొక్కొక్కరుఁ డర్థలక్ష గొనుచున్ ♦ దాముండి రా యా యెడన్.

22

సీ॥ రాత్రికాలమ్ము శా ♦ త్రవవాహినీ సమూహమున కతిసమీప ♦ మగుటఁజేసి
పడమటిదెసయందు ♦ వాయవ్య నిర్మతికోణములఁ బిరంగితం ♦ డములు నిలిపి
సూరుపు తరులతా ♦ మగ్గమారణ్యంబు గానఁ దద్భాగ ర ♦ షణము మదిని
వలచి యీశాన వై ♦ శ్వానగ కోణంబులందు వారణసమూ ♦ హంబు నిలిపి
గీ॥ పనులు పదివేలకనులతో ♦ భద్రపఱచి మానసింహుఁడు శిబిరంబు ♦ లోని కరిగె;
గాయకుల గేయములు గణి ♦ కాచయముల యాటలును సాగఁగాఁ జేసెనాసలీము.

—*) రాజపుత్రసై న్యము తెదిగినచ్చి హస్తీఘాటు కనుమచేరుట. (*—

సీ॥ కల్ప నిర్ఘాత సం ♦ కాశ రాతోడ్వంశ దీపకుల నడపెఁ ♦ దేజసింహుఁ!
డతులవిక్రములఁ జో ♦ హణవీరులను గొంచుఁ బరతెంచె బలియుండు ♦ భానుసింగు!
ధేలవారా సుభ ♦ టాళుల నడిపించె సింహశౌర్యుఁడు మన ♦ స్సింహవిభుఁడు!
పులిపిల్లలని శాత్ర ♦ వులు భీతినొందు ఝాలాన్వవాయులఁ దెచ్చె ♦ శ్యామసింగు!
గీ॥ హరకులోద్భవులును దేవ ♦ రాన్వయులును బ్రమరభటులుఁ హరావక్ ♦ పర్వతంబు
ముక్కముక్కలై పడఁ బెడ ♦ బొబ్బ లిడుచు వెడలి రప్పు డిర్వదిరెండువేలదొరలు.
గీ॥ సకలయవనుల కాల మా ♦ సన్నమైనఁ బూని సంయమనికిఁ గొని ♦ పోవ వచ్చు
యముఁ డతనిభటుల్ వీరనియరులు వెఱవ భిల్లభటులతో ముందుఁడభీమచాందు.
సీ॥ సర్వ సర్వసహా ♦ స్వాతంత్ర్యధర్మ మంత్రోపదేశ గుహాత్త ♦ మోత్తముండు!
నియతేశ్వర ధ్యాన ♦ నియతి బ్రహ్మైక్య సంధానంబు వెఱపు నా ♦ నందవాణ్ణి!
కారణమాత్ర సం ♦ సార మాటియు నంటకుండు నుత్తమరాజ ♦ యోగిమాళి!
సచరాచర ప్రపం ♦ చమునెల్లఁ దనుబోలె సమబుద్ధిఁ జూచు వి ♦ జ్ఞానశాలి!

⊙ It is worthy the attention of those who influence the destinies of states in more favoured climes to estimate the intensity of feeling which could arm this prince (Pratap) to oppose the resources of a small principality against the then most powerful empire of the world; whose armies were more numerous and far more efficient than any ever led by the Persians against the liberties of Greece. Had Mewar possessed her Thucydides or her Xenophon, neither the wars of Pelepo-

గీ॥ భర్త సంస్థాపనార్థము ♦ దృఢమునొందు దేవతాదివ్యతేజంబు ♦ దీర్ఘచూర్తి!
యాప్రతాపుడు “చైతక” హయమునెక్కి తరలె నమరులు మెచ్చి యకాదలలనూఁ

సీ॥ రాజపుత్ర భటోత్క ♦ రంబు దొంతరలుగాఁ గనుమకు రెండుప్రక్కలనుజేరెఁ;
బ్రబల శిశోదియా ♦ వంశ్యవీరులతోడ దానికి నడుమఁ బ్ర ♦ తాపుఁ దుండె;
నతని దక్షిణపార్శ్వ ♦ మందుఁ జోండావద్వరేణ్యులతో నిల్పెఁ ♦ గృష్టసింహుఁ;
డవ్వలఁ దేజసిం ♦ గాతని చెంత ఫేల్వాపతి నిల్చిరి ♦ భటుల తోడ;

గీ॥ నాప్రతాపుని వలపట ♦ శ్యామసింగు భానుసింహుండు గ్వాలియర్ ♦ పతియు ధేల
వార భూపతి బేడ్లా-కొ ♦ పేరియా నృపాలకులు నిల్చి రహిత దు ♦ ర్వార వీరు. 2

మ॥ తఱకు న్నిద్దఁపు జాభువా కలికి పూఁ ♦ తల్ గుల్కుచు వేయి వె
ల్లులు నల్లిక్కులఁ బిక్కిటిల్లఁ బలుని ♦ గ్గల్ దేలు బంగారు గ
జ్జెలు వాతాహతి మ్రోత లెత్తఁగఁ జలిం ♦ చె వైరినైనన్యంబు గుం
డెలు వీలంగ రవిధ్వజోత్తమము హ ♦ స్థీఘాలు సీమోపరిక.

2

సీ॥ పరిసర భూభృచ్చి ♦ ఖర కోటిపైన! నుగ్రములైన స్రవకృతిదు ♦ గ్గములపైనఁ!
గడునెత్తుగానున్న ♦ గండశిలలపైన! మధ్య నుండెడు నితం ♦ బములపైన!
నేటవాలగు కొండ ♦ పేటలపైన! జెంగటనున్న గొప్పవృ ♦ త్నములపైన!
గ్రింద మీదనుగల్గు ♦ సందుగొందులలోన! గుమురులై తగు నికుం ♦ జములలోన!

గీ॥ నెందుఁ గనుఁగొనినను నేల ♦ యీనినట్లు భీమచాందు తోడైచ్చిన ♦ భిల్లభటులు
సింహనాదంబుతోఁ బోయి ♦ చేరుకొనిరి పర భయంకర శర ధను ♦ స్పాణు లగుచు

సీ॥ హైందవాంగనల నా ♦ ట్యము సాగె రుచిరమై రాయశీలుని గుడా ♦ రమ్ములందు;
నమృత మూరెడు గాన ♦ మలరారె నబ్బూరురహిమాను పటకుటీ ♦ రమ్ములయందు;

nessus nor the retreat of the "Ten thousand" would have yielded more diversified incidents for the historic muse, than the deeds of this brilliant reign, amid the many vicissitudes of Mewar. Undaunted heroism, inflexible fortitude, that which keeps honour bright perseverance, with fidelity such as no nation can boast, were the materials opposed to a soaring ambition, commanding talents, unlimited means and the fervour of religious zeal; all however insufficient, to contend with one unconquerable mind. There is not a pass in the Alpine Aravali that is not sanctified by some deed of Pratap. Some brilliant victory or oftener more glorious defeat. Haldighat is the Thermoplae of Mewar, and the field of Davier her Marathon.

"Annals of Mewar."

మొగలు నపుంసకా ♦ పూర్వ నృత్యపుగోల చెలఁగె నాసవ్వాను ♦ శిబిరములను;
ద్రాక్షారసంపుఁ బా ♦ త్రలు సల్పె నర్తన ల్వాబాజుఖాను వే ♦ లములయందు;
గీ॥ నవల మిగిలిన యవనసే ♦ నాధిపతుల విడుదులను బ్రాద్దుపోకకై ♦ వెలసె మద్య
పానమును ధూమపానమ్ము ♦ పచ్చి నల్లమందు విందులు నందుపై ♦ సందడులును. 30

మ॥ యవనాశ్వంబులు హైందవాశ్వము లసం ♦ ఖ్యాకంబు లొండొంటిఁ జూ
చి విరోధమ్మునఁ గాలు దువ్వి రజనీ ♦ సీమంతినీ కర్ణరం
ద్ర విదారంబుగ హేషలక్ సలిపెఁ గాం ♦ తారంబు భేదిల్ల; ని
క్కువలక్ నిల్చుచుఁ గొండకోళ్ల గుములుక్ ♦ గూసెక్ విశేషార్భటిక్. 31

మ॥ సగవుక్ వెన్నెల మోముచందురునితో ♦ నాణెంపుఁ బావాలతో
సాగసుక్ జందురుకావి నిద్దపు జిరా ♦ చొక్కాయతోఁ గాంతులక్
బగటిక్ గూర్చు కృపాణితో నటఁ బ్రతా ♦ పస్వామి శైలంబుదం
డ గుడారంబులలోఁ జమూపతులఁ జూ ♦ డ్బోయె శీఘ్రమ్ముగక్. 32

సీ॥ తల్లి పుత్రకుల నా ♦ దరమునఁ జూచున ట్లనురాగ పూర్ణుడై ♦ యధిపుఁ డరయ
వీరులందఱు భక్తి ♦ వివశులై “మాదేవుఁ డిట మమ్ముఁబ్రోవ ని ♦ ప్డేగుదెంచె!
మందహాసజ్యోత్స్న ♦ లందమై వర్షించు నీమోము చూచిన ♦ డైల్లలోక
సామ్రాజ్య మిడిన హా ♦ స్తము సోఁకనిత్తుమే! యీతని పదసేవ ♦ యింద్రభోగ”

గీ॥ మనుచుఁ గన్నులఁ గని హృదయములఁ దలఁచి భూవిభుని సద్గుణంబులు ♦ పొగడుచున్న
యంత నుదయ ధరాధరమందు మొలిచె వెలుఁగు గములకుఁ బలునిక్క ♦ వేఁగుజుక్క

మ॥ “కలనాదంబు లొనర్చెఁ బక్షీతతి; చు ♦ క్కల్ వీడె వజ్రంపుశో
భలు; పాచీడిశఁ గాంతిపూర మలమెక్; ♦ బ్రాభాత మంగానిల
మ్ములు వీతెంచె” నటంచు మంజులరవ ♦ మ్ముల్ మీఱఁ దొరుష్కయో
ధులకుఁ బాడిరి మేలుకొల్పు లపు డెం ♦ తో రక్తి వైతాళికుల్. 34

—*) సూ ర్యో ద య ము. (*—

మ॥ “కులముక్ బ్రోచెడు ధర్మమూర్తులకు నె ♦ గ్గుల్ కల్గరా దీ తురు
మ్ములబారిక్ బడకుండఁ బ్రోచెద” నటం ♦ చుక్ వేయి బంగారుచే
తులు పైఁగప్పుచు నాదరించె ననఁ బ్రా ♦ దుర్భావముక్ బొంది తొ
ట్టొలుతెక్ సూర్యుడు దోఁచె దూర్పుమలయం ♦ దుక్ రాజపుత్రాళిక్. 35

—*) ప్రతాపసింహుడు సూర్యోపాసనము చేయుట. (*—

శా॥ “వీరుల్ పోయిన రాజ్యముల్ చెడిన ను ♦ ర్విక్ దేశదేశప్రజా
వారం బేగిన నూత్నజీవ మిడు శో ♦ భారాశివై విశ్వమం
దారప్రాయుడవై నభోగతి ననం ♦ త బ్రహ్మకల్పంబుగా
మీఱగల్గిన బ్రహ్మమూర్తివి! నినుక్ ♦ బేర్కొందు ఛాయాధిపా!

36

సీ॥ నగరమందలి ప్రధా ♦ నద్వార మెల్లప్పు సూర్య మహాద్వార ♦ శోభఁ గాంచు!
మాహర్మ్యమున రాజమణులు కొల్వొందు భాగము సూర్యభవన విఖ్యాతిఁ గాంచు!
జనులకు నృపులు డ ♦ ర్భనమిచ్చు పై మేడ సూర్య శిఖర మంచు ♦ స్తుతి వహించు!
సింహాసనము వెన్కఁ ♦ జకిలి బంగరు మేటి సూర్యబింబము మూర్తి ♦ సాబగు నొంగు!

॥ ధ్వజములు సితాతపత్రముల్ ♦ తనరు నీదు పేర నే; నిన్ను మించిన ♦ వేల్పు లేడు;
తలఁపులను గదలికలను ♦ బలుకులందు నీ వెపుడు గోచరించుచుం ♦ డెదవు మాకు.

బి॥ జననం బుడిచినవాడ నీకులమునక్! ♦ స్వాతంత్ర్య ధర్మంబు ని
ల్పను గాంక్షించితి; నేడు వైరుల నద ♦ ల్పక్ గూల్చి యత్నింతు; నీ
మునిమన్నండ మదీయ గౌరవయశం ♦ బుల్ నిల్వ దీవిపుమీ!
యని ప్రార్థించె బ్రతాపుఁ డర్యముని భ ♦ క్త్యావేశ ముప్పుంగఁగక్.

38

॥ ఆపయి సేకలింగవిభు ♦ నవ్వలఁ బర్వతసార్వభౌమ పు
త్రీ పదపద్మ యుగ్మము ము ♦ డిక్ గడుభక్తి భజించి ధర్మశి
క్షాపరులైన పూర్వనృప ♦ సత్తములక్ దలఁచెక్ బ్రతాపుఁ డెం
తో పరిశుద్ధమా హృదయ ♦ నోయరుహంబున భక్తిఁ జెంచుచుక్.

39

పదపడి దుందుభి ♦ ధ్వంసంబు చెలరేగె; రాజపుత్రులు తను ♦ తాణములను
ధరియించి దీర్ఘకుం ♦ తములు ఖడ్గములు హస్తములఁ దాలించి శిర ♦ స్త్రాణములను
వహియించి యున్నతా ♦ శ్వము లెక్కి భండనోచిత మండనములు రంజిల్లుచుండ
సమర సన్నద్ధులై ♦ తమతమ సేనాధిపతులపైఁ గన్నుంచి ♦ పజ్జ నిలువఁ

గృష్ణసింహాది బహువాహి ♦ నీశ్వరులును వీరరస పూరుషాకృతుల్ ♦ వెడలి పచ్చి
యాప్రతాపుని యదుగులఁబుండు వాగ్గిలి యుద్ధ మొనరింపఁగా నెలఁపొనఁగు మనిధి.

—*) పృతాపసింహుఁ డనుచరులకు యుద్ధముచేయ నెల వొసంగుట. (*—

మ॥ తఱఁగఁ బోవని దేశభక్తిమెయి స్వా ♦ తంత్ర్యంబు భావించి యీ
ధర మున్నెవ్వరు పూనియుండని మహా ♦ ధర్మవ్రతం బూని భో
గ రమావైభవముల్ త్యజించితిరి! ని ♦ స్కామ క్రియా యోగు! లిం
దఱ మిమ్ముగ్ గనుఁగొన్న నాహృదయ మా ♦ నందాబ్ధి నోలాడెడిక.

41

శా॥ నా మేవాడఁ గలట్టి వీరరస స ♦ న్నాహంబు సర్వస్వ మీ
భూమిధ్రంబున నేడు చేరినది పూ ♦ వుల్ పూచు చందాన! 'మీ
రా మేమా' యని ముందు దూఁకవలె వీ ♦ రశ్రేష్ఠ! లీనాఁటిసం
గ్రామంబట్టి మహావకాశ మిఁక గ ♦ ల్గఁబోవ దెన్నేండ్రకుఁ.

42

సీ॥ అక్కరు సకలలో ♦ కాతిశాయిబలుండు! లక్షలుగోట్లు కా ♦ ల్బంట్లు, లక్ష
లాశ్వికుల్ గలధీరుఁ! ♦ డఖిలజగం బొక్కనిమిషమే పిండిపిం ♦ డిగను జేయఁ
గల పిరంగులు వేలు ♦ గలవాఁడు! నడకొండ లట్టి వారణబలం ♦ బలరువాఁడు!
వేయేటి కీసర్వ ♦ విశ్వంబు ప్రతికూలముగ మనపైఁ ద్రిప్పి ♦ పూన్చినాఁడు!

గీ॥ మనము నిరుపేదలము! విక్ర ♦ మం బొకండె మనకుఁ గల సర్వసమరసామగ్రి; కాన
జంకకయు వెల్లిగనక యు ♦ త్సాహ మంది పోరు సలుపుద మపకీర్తిపారయకుండ.

సీ॥ రాజ్య తంత్రములు కా ♦ ర్యస్వతంత్రత వైభవంబులు చతురంగ ♦ బలము లొకట!
ధర్మంబు దైవత ♦ త్పరతయు స్వాతంత్ర్యవాంఛ యాత్మబలోప ♦ పత్తి యొకటఁ!
దమతమ శౌర్యవీ ♦ ర్యములతో మొనకట్టి యొడొంటి డీకొన్న ♦ యుద్ధ మిదియు!
నేపక్ష మిచట జ ♦ యించునో యని ప్రపంచమువారి కన్ను లి ♦ చ్చటికిఁ దిరిగె!

గీ॥ నాత్మవంచన లేక యాహవము నడిపి జయముఁ గైకొన్న స్వాతంత్ర్యసౌఖ్యమబ్బుఁ
బశుబలము నిల్వలే దాత్మబలముమ్రొల ననెడి సిద్ధాంతమును నిల్పుయశముగలుగు.

సీ॥ కల్లోల భయద సా ♦ గరమధ్యమున నిల్చు గండోపలము మాడ్కిఁ ♦ గప్టవేళఁ
గంపమొందని భట ♦ గ్రామణి వీరుఁ! డాతనికన్న మేటి యీ ♦ ధరణిఁగలుగఁ!
డాతని వైభవం ♦ బాత్మకారవ దీక్ష! ప్రఖ్యాతి యతని సం ♦ పాదనంబు!
తలఁగని కప్టవే ♦ లల స్వదేశీయుల దృష్టు లాతనిదెసఁ ♦ దిరుగుచుండు!

గీ॥ దేశ భక్తాగ్రగణ్యుఁడౌ ♦ ధీరు బ్రదుకు వేయునేండ్లైన ఊణమైన ♦ వెలితి యున్నె!
కాలగర్భంబునందుఁ రాఁ ♦ గలయుగముల నతనికీర్తి దివ్యజ్యోతి ♦ యై వెలుంగు. 45

శా॥ నా యీసై వ్యములందు నొక్కభటుఁడై ♦ నక భీరుఁడై యున్న ని
 ప్పే యుద్ధాంగణమున్ దృఢించి యెటకే ♦ నేగంగ లక్ష్మ; జగీ
 షాయత్తుల్ భయమే యెఱుంగని యుద ♦ గ్రాటోపులే నేడు నా
 కా యా పార్శ్వములందు నిల్చి జయమున్ ♦ హర్షంబు నీయన్దగున్.

క॥ సమయమున భీతిగొని శౌర్యముఁ గోల్పడి లోకపూజ్య ♦ మగు మీసంతా
 నము దాస్యశృంఖలా బద్ధము చేయకుండనుచు మిమ్ముఁ ♦ దగ నర్థింతున్.

సీ॥ నాల్గు దిక్కులఁ జుట్టు ♦ నభము సోకెడు మహోద్దండ శైలము లొప్పుకొండ
 మనల నెవ్వరు చూతు ♦ రని తలంపకుండు! జగచ్చతుఁడైన యా ♦ కర్మసాక్షి
 పైనుడిచూచు లో ♦ పలి తలంపులు! విపక్షచ్ఛేద మొనరించి ♦ సమయువారి
 నభినందనముచేసి ♦ యశము నిల్పిరటంచుఁ గడుపుపైఁ జేరిచి ♦ గారవించుఁ!

గీ॥ దాతలకుఁ దాతయైన యా ♦ ధన్యతముని బొజ్జపై కెక్కి మాహేంద్ర ♦ పురమ
 తొలిమహాద్వారమున దేవదూతలెల్ల మ్రొక్కఁగలభాగ్యమొందు టదభ్యతమా

సీ॥ శత్రులు నాల్గుల ♦ క్షులకుఁ బైబడియుండ్రు! ద్వావింశతినహస్ర ♦ దళము మన
 యొక్కఁ డిర్వదిమంది ♦ యోధుల నోర్చిన జయమున కింక సం ♦ శయము గల
 యాపాటి సాహసం ♦ బలరనివాడు మీయందఱలో నొక్కఁ ♦ డైనఁ గలఁడె!
 కవచఖడ్గములుండఁ ♦ గా రాజపుత్రుఁ డిర్వదిమందిఁ గూల్చు దు ♦ ర్ఘటమె యె

గీ॥ నైదువేల పిరంగులు ♦ సంతసంఖ్య ద్విరదతతియున్న భయమేమి! ♦ వేడి వేడి
 పిడుగు లురలెడు మనచూపులడర గజము లజములు పిరంగులవి బొంగులగుచు

సీ॥ వనచరసాహాయ్య ♦ మున రాముఁడొక్కఁడే యసురబలంబుఁ జ ♦ క్కాడ లేదె
 గోగ్రహణమునాడు ♦ కురువీరకోటుల ఫల్గునుం డొకఁడే డీ ♦ ల్పఱుపలేదె!
 మూంజుని భిల్లచ ♦ మూసమూహమునెల్ల హమ్మీరుఁడొకఁడే తు ♦ న్నాడ లే
 నామముత్తాత చం ♦ డనృపాలుఁ డొక్కఁడే చిత్తూరిసేన ని ♦ ర్జింపలేదె!

గీ॥ యాత్మతేజోబలాఘ్య లి ♦ య్యఖిలజగము లెత్తివచ్చినఁ ద్రుటిని జ ♦ యింప
 రందఱేకాగ్రమనముల ♦ నహితభటుల నూచముట్టుగఁ దాకంగ ♦ నొప్పునిపు

—*) ప్రతాపసింహునితోఁ గృష్ణసింహుడు తన పట్టుదల నెఱిగించుట. (*—

గీ॥ అనిన రాజానుగని సలుం ♦ బ్రాధినేత “యిచటి భటుల భీరుం డొకం ♦ డేని కె
 కట్టకడపటి భటుఁడైనఁ ♦ గట్టితెచ్చి మృత్యుదేవతఁ జెఱసాల ♦ నిడఁగఁ గలఁడ

సీ॥ ఒక్కొక్కడును సమ ధి స్తోర్వీతలమునిండ నిరుపమామోదంబు ధి నెఱపునట్టి
పూవు లసంఖ్యముల్ ధి పూచె రాజస్థాన నందన దేవము ధి దార తరువు!
తడ వొకింతయులేని ధి తోరుష్కవాహినీ జైత్రయాత్రా ప్రభం ధి జనముధాటిఁ
గూఁకటివేల్లతోఁ ధి గూడఁ గంపించెఁ జె! ట్టా పూవు లన్నియు ధి నవని రాలె!

గీ॥ నీవనెడు దొడ్డపూవైన ధి నిలుచుఁ బాలుచు విశ్వవిశ్వంభరామోద ధి విజయలక్ష్మీ
నలుదెసల నించునంచని ధి తలఁచుచుండ నక్బరనెడి జంఝానిలం ధి బలమె నేడు! 52

శా॥ పోనీ రాజ్యము; భోగభాగ్యవితతుల్ ధి పోనీ; సతీపుత్రులున్
బోనీ; ప్రాణము పోవనీ; మఱియు నీ ధి భూచక్రమే పిండియై
పోనీ; చండన్మపాలు పావనకులం ధి బుక్ దాస్యమున్ మోయఁగాఁ
బోనీయన్ ద్రిదివాధిపత్యవిభవం ధి బుల్ దక్కున ట్లుండినన్." 54

క॥ అనుచు సలుంబ్రాకృష్ణుం డనినంతనె తేజసింహుఁ ధి డమలస్మిత శో
భన వదనం బెత్తి ప్రతాపుని గని సైన్యంబులెల్ల ధి మోదంబుఁ గనన్, 55

— *) తేజసింహుఁడు తన శక్తి యుక్తు లెఱిగించుకొనుట. (* —

సీ॥ “శతశతాబ్దములు క ధి ప్తముచేసి కట్టిరి వంశపావనులు మే ధి వాడరాజ్య
సౌవర్ణ సౌధరా ధి జము; దుర్బలులమైన నిమిషంబులో నది ధి నేల వ్రాలుఁ;
బరతంత్రగతి సార్వ ధి భాములై బ్రహ్మాండ మున్నంతకు బ్రదికి ధి యుండుకంటె
దారిద్ర్యయుక్త స్వ ధి తంత్రజీవన మొక్కగంటయుఁ గడకొక్క ధి క్షణము చాలు;

గీ॥ దేశధర్మరక్షాదీక్ష ధి ధీరవృత్తి మీతెదముగాక! రిపులఁ జని ధి పెదముగాక!
భీతి మృత్యుమహావృక్ష ధి బీజ మగుటఁ బిరికిచేతి బల్లెం బది ధి బెండుగాదె! 56

సీ॥ తనపాటు తోవ దు ధి గ్రమగండశిలలైనఁ దునియలుతునియలై ధి తొరగునట్టు
లతితరోన్నత పర్వ ధి తాగ్రంబునుండి యప్రతిహతధాటితో ధి వచ్చి దూకు
నచలసరిత్ప్రవా ధి హము ముందునకెకాని వెనుకను మఱలని ధి విధముతోఁప
జృంభించి రేఁగి యే ధి కైకధాటిఁ దుగుష్కవీరుల నిపుడె యు ధి వైష్ణవగౌరవ!

గీ॥ మొక్కఁ డిరువండ్రనేటికి! ధి నొక్కవేయి మందినై నను దొడరి చం ధి పంగనేర్తు!
మేము విహరించు చోపెల్ల ధి మృత్యుదేవతా విహారస్థలంబయి ధి తనరుఁగాక. 57

మ॥ యవనుల్ నాలుగు లక్ష లుందురని యే ధి లా చూడ! మద్బాహుసం
భవ శౌర్యోగ్ర విహారమారుతము శుం ధి భద్ధాటికిన్ వైరి యో

ధవితానంబులు వృక్షసంతతుల ప ♦ త్రీశ్రీశ్రీణులబోలె ని

య్యవనిక డుల్లగజూతు! నీమదికి నా ♦ హ్లాదంబు చేతుక బ్రభూ! 5

క॥ శ్రమమేల; యగాధసముద్రముబోలిన యీ యపార ♦ తొరుక్కవూ

హమునందు వామభాగార్థము లేదని యింతనుండి ♦ తలపుము దేవా!" 5

క॥ అన భీమచాందు "భళి! నీజనకుని మఱపింపగలవు ♦ శౌర్యోటోపం

బున" నని ప్రతాపసింహుని గనుగొని లయకాలమేఘ ♦ గర్జారభటికె, 6

—*) భీమచాందు యుద్ధమునుగూర్చి యుత్సాహవాక్యము లాడుట. (*—

సీ॥ మనువులు పదునాల్గు ♦ మంది పుట్టకమున్నె! భరతోన్వి నార్యు లే ♦ ర్పడకమున్నె!

రామాయణంబు భా ♦ రతము వ్రాయకమున్నె! వేదముల్ భాగముల్ విడకమున్నె

రాజాధిరాజు లే ♦ ర్పడుటకుమున్నె! నాగరకత భువిని బ్రా ♦ కకయ మున్నె!

యీ యేరు లీ కొండ ♦ లీ గండశిలలు నీ వనములు మాభిల్ల ♦ వంశజులవి!

గీ॥ యీతురుష్కులెకాదు మ ♦ హేశుడైన నరుగుదెంచినా బ్రాణ ము ♦ స్నంతలోన

శిరములను ఖండఖండముల్ ♦ చేతుగొని మిగులనిచ్చిన నిద్రమొక్క ♦ మీస మొక్కొ

సీ॥ గొలుసులనున్న బె ♦ బ్బులిపిల్లలనగ యావనవీరమృగముల ♦ పైన వ్రాలి

కడికండలొలుచు యో ♦ గం బెప్పు డెప్పుడం చదె భిల్లభటులు ము ♦ ప్పదియువే

కొండకోటలపైన ♦ నుండి గుప్పునదూక నుత్సాహభరమున ♦ నున్నవారు!

రణమం దరుల డీల్ప ♦ ఆచి గెల్చుటో లేక చచ్చుటో మూడవ ♦ జాడ గలుగ!

గీ॥ దింక మేవాడపైన దం ♦ డెత్తు టనిన మృత్యుముఖము జొచ్చుటెయంచు ♦ నడదప్రి

యత్సరును భీతిగొనగ నా ♦ హవముసేతు నీపదములాన ప్రాణంబు ♦ తీపుగాదు. 6

మ॥ మదమాతంగ సమూహమట్లు బలసం ♦ పన్నాన్య లొక్కొక్క కే

బడిశైలంబుల నెత్తి సంద్రమునఁ ద్రో ♦ వకజాలు వా రల్ల ము

ప్పదివేల్ భిల్లుల నింటికి మఱిపో ♦ వకగోరఁ డొక్కండు! నే

దుదిప్రాణంబులు మేన నుండువఱకు ♦ దోడుండు నీముందటకె. 6

గీ॥ అనిన నాభానుసింహుడు ♦ లందఱొక మొగమున "నేడు హస్తీఘాటు ♦ కనుమనిండ

వైరిరక్తప్రవాహముల్ ♦ పాఱజేతు" మనిన నందఱొకట లూపు ♦ నంతలోన, 6

మ॥ "అరిసంఘంబులఁ గూల్చి గెల్చుగొన నా ♦ యత్తంబు గం" డంచు నం

దఱకు దెల్పుచు యావనాయన బృహ ♦ న్నాశాస్త్ర శుభద్దళాం

తరమందుండియుఁ బ్రేలె గుండొకఁడు ది ♦ గ్దంతిశ్రవోయుగ్మగ
హ్వరవిచ్ఛేది కఠోర దుస్సహ మహా ♦ ధ్వానంబు సంధించుచుకా.

65

—*) మోగలు సై న్యంబులు యుద్ధమున కాయత్త మగుట. (*—

శా॥ బారుల్ బారులు తీర్చి యావనభట ♦ వాతంబు లశ్వంబులం
దారోహించుచు నిల్చెఁ గట్టెదుర! బా ♦ హావిక్రమప్రాభవో
దారుల్ తోడరమల్లముఖ్యులు తను ♦ తాణాదులకా దాల్చి యా
మేరుక్షాధరశృంగముల్వలెఁ గడుకా ♦ బెంపారి రత్యుగ్రులై!

66

శా॥ ధీరశ్రీ లయకాల మృత్యుముఖ స ♦ ద్రీచీన ఘోరంబులై
నోరుల్విచ్చు శతఘ్నులకా నిలిపి యం ♦ దుకా శ్వేతసూచీముఖుల్
క్రూరాత్ముల్ భృతిపాలితుల్ జగము సం ♦ త్తోభింపఁగా నిల్చి రా
శూరుల్ పంచసహస్రముల్ బుడుతకీ ♦ చుల్ నిప్పులకా గుప్పుచుకా.

67

మ॥ సమసత్త్వంబులు నగ్నిచూర్ణయుతముల్ ♦ షష్ట్యంగుశక్రూరనా
శములుకా భీకరతిర్యగూర్ధ్వబిలమూ ♦ లమ్ముల్ తుపాకుల్ విశా
లముతా తొమ్ముల కాన్చి పచ్చితురకల్ ♦ బహాబలాతోపదు
ర్దములై నిల్చిరి దీర్ఘకాయులు రణా ♦ రంభక్రియాలోలురై.

68

సీ॥ ధవళ ధూసర హరి ♦ ద్ర శ్యామ లోహిత పింగవర్ణ తనుత్ర ♦ వితతిఁ దొడిగి
కరవాల పరశు ము ♦ ద్గర భిండివాలాది సమరోచి శాయుధ ♦ సమితిఁ దాల్చి
మూఁడులక్షలభటుల్ ♦ మూఁగిరి; మృగ మిశ్ర భద్ర మంద్రవిభేద ♦ వారణములు
నాకర్ష దీర్ఘ ము ♦ ఖాభీల కఠిన శాతాంకుశహస్తతా ♦ హస్తపకులు

గీ॥ నిలువ వివిధబలంబుల ♦ యలబలంబు యుగసమయఘూర్ణమాన ప ♦ యోధిరవము
ననుకరింపంగ యవనసై ♦ న్యప్రపంచ మొక్కమొగి విజృంభించె మహాగ్రగతుల.

—♦) ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధసన్నద్ధుఁ డగుట. (♦—

గీ॥ శుభద గోధూమసమ్మిత ♦ స్థూలలోహ వర్మమును దాల్చి యాప్రతా ♦ పప్రభుండు
తనరె భారతభూమి స్వా ♦ తంత్ర్యలక్ష్మి వీరయోధావతారయై ♦ వెలిగె ననంగ. 70

సీ॥ నలువదియంగుళం ♦ బుల దీర్ఘవదన మంతకును మూఁడంత తా ♦ న్నత్య మలరి
మాయూరకంఠస ♦ మగ్రీవమును హ్రస్వకుక్షియు నత్యల్ప ♦ ఖురపుటమును

మేఘనిస్వనము న • మేయసారము కాంతకాంతిమంతమ్ము ను • గంధరుచిర
మాకాశసీలవ • ర్ణామోఘమును సర్వతోభద్ర పద్మ భ • మాభిరామ
గీ॥ ముత్తమోత్తమ లక్షణ • యుతము పూర్ణహర్షము సువర్ణరత్నభూ • పాంచితంబు
నైన చైతకాజానేయ • మధిపుఁ డెక్కె నఖిల సామంత మండలి • యభినుతింప. 7

శా॥ హారావ శ్యచలప్రపంచము నితం • బాపత్యకోపత్యకాం
తారామాశ్మగుహాధునీయుతముగా • నాకంపమొందన్ మహా
దారప్రభవుఁ డాప్రతాపుని మహా • న్యద్దక్షిణావర్తశం
ఖారావంబులు భూనభోంతరము వ్ర • య్యల్ గాఁగ మోసెన్ వడిన్. 71

సీ॥ తపసియవజ్రసూ • త్రములు నాల్గంచులెక్కిన శంఖమూదెను • కృష్ణనృపతి!
సౌవర్ణచిత్రపు • వృషభాక్ష శంఖంబు మ్రోయించె గ్వాలియర్ • భూమివిభుఁడు!
మెఱుఁగారు మగతాల • మిసిమిగజ్జెలసరుల్ దెమరు శంఖంబొత్తె • దేజసింహుఁ
డాణిముత్తయముల • హారముల్ తుదివేల్చె శంఖంబుఁ బూరించె • శ్యామసింహుఁ
గీ॥ దుఃత్తమావర్త మర్థహ • స్తోన్నతంబు పశ్చిమాంభోధిభవము సా • వర్ణవృంత
మగు మహాశంఖ మొత్తె స • ర్వాతిశాయి వీరలోకైకమాళి యా • భీమచాందు. 72

సీ॥ అచలోపమాన దే • హాభీల యావన ద్విపసమూహము భూరి • బృంహితములు!
జగజ్జేకవిక్రమో • జ్వల రాజపుత్రవీరకదంబ సింహగ • గ్ధా విరావ!
మహితసైంధవదర్శ • నాతిరోషిత తురుష్కతురంగబహుళహే • పాస్వనంబు!
లనిలధాటీచలి • తాసంఖ్య సూర్యకేతన జాత పటపటా • త్కారరవము!

గీ॥ తురకల పిరంగిగుముల యు • ధ్ధరరవంబు! భిల్లసుభటకోదండ మా • ర్విధ్వనులును!
రెండునైన్యంబులను రేఁగు • డిండిమరవ! మట్టె మిన్ను మ న్నేకమా • నట్లు మ్రోసె

—*) { రణమున కుపక్రమింపుమని చంద్రభట్టారకుఁడు
ప్రతాపసింహుని హెచ్చరించుట. } (*—

ఉ॥ “వైరులు సర్వసన్నహన • భారముఁ దీర్చి రణంబుసేయ ను
న్నారలు; వారలన్ బలిగొ • నన్ మనవారలుగూడఁ బూనియు
న్నార; లుపక్రమింపుము ర • ణంబు తుణంబున” నంచుఁ జంద్రభ
ట్టారకుఁ డాప్రతాపు నిక • టమ్మునకున్ జని తెల్పు నాతఁడున్.

—*) ప్రతాపసింహుని విషాదము. (*—

మ॥ శిరమున్ వంచి నమస్కరించి “సుకవి ♦ శ్రేష్ఠా! సుఖావాప్తి సం
బరమున్ గవ్వమునన్ విషాదమును బెం ♦ పక్షాభాని యస్మన్న హా
స్థిరచిత్తంబు నిమేషమాత్రము చలిం ♦ చెన్ ముందుఁ గన్నట్లు నా
పరిపంథి ధ్వజినీ సమూహమును స ♦ ర్వం బిప్లు వీక్షించుటన్.

76

గీ॥ సీ॥ స్వచ్ఛజాంబూనద ♦ చంద్రహాసధ్వజప్రభలు నల్లిక్కులఁ ♦ బర్వచుండ
యావనసేనా ము ♦ ఖాగ్రభాగమున లక్షలులక్ష లాశ్విక ♦ సమితి తనదు
కనుసన్నల మెలంగఁ ♦ దనరు తోడరమల్లు మాయయోధ్యాపుర ♦ మండలభవుఁ;
డితని పితామహు ♦ లెపుడు మాపూర్వుల కాంతరంగికులయి ♦ యలరువారు;
గీ॥ కాల మించుక ప్రతికూలఁగతిని దాల్చు నక్బరునృపాలు పదము సే॥వ్యమనిపోయి
యసమమేధాబలమున సై ॥వ్యపతియగుచు నిదిగొ మనమీడి కిపుడు దం॥డె త్తివచ్చె.

మ॥ అనియందైనను దేవతార్చనము సే ♦ యక్షాభాక నీరైన ము
ట్టని యాచారపరుండు! సజ్జనుండు! తో ♦ డర్మమల్లు! సద్వంశవ
ర్ధనుఁ! డీయు త్తమభారతీయుండు స్వధ ♦ ర్మచ్ఛేదమున్ జేయుచున్
మనపై వచ్చె స్వదేశమిట్లు పరతం ♦ త్ర త్వంబుమైఁ బుంగిగఁగన్.

78

సీ॥ ఆవైపు కాంచన ♦ వ్యాఘ్రకేతన మూని కడుపొడవైన పా ♦ గా ధరించి
సువిశాలపాదాతి ♦ నివహంబు నడపు నా రాయసింగు బికనీర్ ♦ రాజమాళి!
మాపూర్వులకును సా ♦ మంతుడై కల్యాణసింహుఁ డీతనితండ్రి ♦ సేవ చేసె!
నప్పసెల్లెండ్రొ బెం ♦ డ్లాడి యీతం డక్బ రన్నదమ్ములవావి ♦ యలరుచుండు!

గీ॥ రొక మహారాజ్యమేలుచు ♦ నుండవలయు నితఁడు నాల్గువేల్పుయములఁకీశ్వరుండయి
తురకలనుగొల్చి మనతోడఁ ♦ దొడరవచ్చె! నింక స్వామిభృత్యన్యాయఁమెందుఁగలదు

§ The chief adviser of Akber in matters of revenue, finance and currency was the Raja Todar Mall, of whom I have spoken in the last chapter. He was a man of great ability and of tried integrity. Though attached to the court of a Muhammadan sovereign, he was an earnest Hindu and performed faithfully all the ceremonies of his religion. On one occasion when accompanying Akber to the Punjab, in the hurry of department he forgot his idols. As he transacted no business before his daily worship, he remained for several days without food or drink and was at last with difficulty consoled by the Emperor.

“G. B. Malleson C. S. I.”

సీ॥ ఆయుత్రరదిగంత ♦ మందుఁ దుపాకిపాజులనెల్ల సంగ్రామ ♦ సుముఖులుగను

❀ జేయుచుండెడి రాయ ♦ శీలుఁ డంబరునృపుండగు భగవాన్ దాసు ♦ నంకితుండు!

వానిపజ్జఁ దురుష్క ♦ పాదాతిదళము మందారమహీజకే ♦ తనముక్తిందఁ

బూన్పుచునున్న జాం ♦ బూనదకవచుండు జయమల్లుఁ డంబరే ♦ శ్వరుని మఱఁది!

సీ॥ యోధపురరాజమాళియా ♦ నుదయసింహు ప్రియతనూజను జేకొన్న ♦ పెండ్లికొడుకు!

మావసింహుని దనకూర్చి ♦ మేనయల్లు మొన్న నేగద దర్శన ♦ మునకుఁ దెచ్చె. 80

మ॥ కడఁజూడఁబడనట్టి దుర్దమ తురు ♦ ప్కప్రాజ్యపై న్యాధినా

ధుఁడయై సంగరచక్రముగ గరములం ♦ దుక్తదిప్పు నామానసిం

హుఁ డెవం! డన్నియుఁ జక్క-నుండినను న ♦ త్యుల్లాసియై యెప్పు నా

యడుగుల్ గొల్చెడు నాశ్రితుండెకద! యా ♦ రా! కాల మెబ్బంగిదో! 81

సీ॥ అంద టొక్కవిధులు ♦ ముందున్నది ముసల్ల పండుగ యన్నట్టి ♦ భంగిదోఁచ

నిదిగొ టోడరమల్లు ♦ నిరుదెస సింహమ్మఁ జేరి కొల్చెడు వ్యాఘ్ర ♦ శిశువులట్లు

సూక్తసాగరులు నా ♦ సోదరు లిరువురు గనుపింతు! రకట! ర ♦ కంబుఁ బంచు

కొని యేకగర్భంబు ♦ నను బుట్టితిమి! ఛాయయట్లు నన్నెప్పుడు ♦ ననుసరింతు!

సీ॥ నాకు వారికి భేదమిం ♦ తయును గలదె! కదలినంతనె వారలే ♦ యెగురుపడుదు!

రిది యవనసేనతోఁజేయు ♦ కదనమో! స్వజనముతోఁజేయు కదనమో! ♦ శంక గలిగె.

చ॥ బవరము లోకపావనము; ♦ భ్రాతలు మిత్రులు తండ్రిలైన నా

హవమునఁదాక బోరుట నృ ♦ పాళికి ధర్మమటందు; రట్టి ధ

ర్మవెఱుగలేకకాదు; మొగ ♦ ముల్ గని సోదర బంధు మిత్ర కం

తవిదళనం బొనర్చుట క ♦ టా! కడుఁగూర్చమటంచుఁ దోఁచెడున్." 82

॥ అనఁ గవి "లేవాత్మ ♦ కయ్యనస్థాభేదనాశముల్ దేహంబు ♦ నకునుబోలె!

నాత్మ నిత్యంబు! దే ♦ హం బనిత్యము! వీరుడగువానికిని స్వధ ♦ రాచరణము

❀ Raisi accompanied his proper liege lord the great Raja Mann of Amber against the heroic Rana Pratap of Mewar. Jaimall had been a great favourite with Akbar, for, of all the Rajapootana nobles, he had been the first to pay his respects to him and had ever rendered his true and loyal service. He had married a daughter of Raja Udai Singh of Jodhpur a princess possessing great strength of will.

తల్లిదండ్రులకన్నఁ ♦ దనకన్న మిత్రులకన్నఁ జుట్టంబుల ♦ కన్న మిగుల
ను త్తమంబగు! క్షత్రి ♦ యుం డెస్స దు త్తమో త్తమకర్మనీరుడై ♦ తనరవలయు!
సీ॥ సమధికాత్మైకతత్త్వవి ♦ జ్ఞానమయుడ! వోటు గెలుపుల సమబుద్ధి ♦ నూహసేతు!
నీకు ధర్మంబులను నేర్ప ♦ నేనెవండ" ననిన దిటపూని నృపతి పై ♦ న్యములఁజూచి;

—*) ప్రతాపసింహుడు పై న్యాధిపతుల యుద్ధమునకుఁ బురికొల్పుట. (*—

సీ॥ “హారావళీపర్వ ♦ తాగ్రగణ్యము విశ్వపావనమైన మే ♦ వాడసీమ
యీ కోన లీ లోయ ♦ లీ నదు లీ వను లీ భానుమండలం ♦ బిన్ని మనవి!
పూర్వ లెన్నియొ యుద్ధ ♦ ములుచేసి వారక్తములతో నీభూమిఁ ♦ దడిపినారు!
ప్రాణ మున్నంత కీ ♦ యవని విదేశీయు లాక్రమింపంగ నీ ♦ యంగరాదు!
సీ॥ కట్టకడయూపి రున్నంత ♦ కట్టె తనదు పట్టి బిగబట్టి పరులకుఁ ♦ బట్టియీని
జననికరణి హస్తీఘాటు ♦ కనుమ నాని పూని కాపాడుడో రాజ ♦ పుత్రులార! 85

సీ॥ ఇంతవిస్తారమం ♦ చెఱుంగరానిది కాలపాథోధి! యలలు సం ♦ వత్సరమ్ము!
లా కాలగర్భంబు ♦ సం దెందఱు నృపాలు! రెన్నెన్ని దేశంబు! ♦ లెన్ని రణము!
లెన్నెన్ని జాతులో! ♦ యెందఱు గెలిచిరో! యెందఱు మడిసిరో! ♦ యెఱుంగఁగలమె!
యందఱలో నొక్కఁ ♦ డైన నేడున్నాడె! యశమె చిరస్థాయి ♦ యయ్యెఁగాక!

సీ॥ మూటలనుగట్టి యాయువు ♦ బుట్టకెత్తి శాశ్వతబ్రహ్మకల్ప మీ ♦ జగతినుందు
మో! యరులఁదాకి గెలుపొ యోటోగ్రహింత! మందతేకమనస్కులై ♦ యనికేజనుడు

ఉ॥ ఆవడగండ్లవానవలె ♦ నంతట విశ్వములోని దుష్టవా
తావరణంబు శుద్ధమగు ♦ నట్లొనరించెడు యుద్ధముల్ జగ
త్పావనముల్; విపక్షబల ♦ భంజనులై గెలుపొందివచ్చినన్
బూవులసోనవానలను ♦ భూజనముల్ గుఱియింతు మీపయిన్. 87

సీ॥ వనిని బూవులు రాలి ♦ పడును! వసంతుఁ డాదటవచ్చి మఱల న ♦ న్నిటినిదెచ్చు!
జెడ నెండఁబాటిన ♦ చెట్టులు క్రొక్కాఱుచినుకుల మఱల లేఁ ♦ జివురు దాల్చు!
గొందఱో మనలోన ♦ నందఱో మడిసిన మనతావు చేకొండ్రు ♦ మనతనయులు!
నాయంతకేమొ యం ♦ తమునొందుదు నటన్న భయమింతయైనఁ గ ♦ న్నడఁగఁబోదు!

సీ॥ సాహసంబునఁ బోరి వి ♦ శ్వప్రపంచమునఁ బ్రజాహృదయముఁ జూఱఁ ♦ గొనెదమేని
మాట లేటికి! మనకింక ♦ మరణ మేది! క్షీతిఁ జిరంజీవులమయి ని ♦ ల్చెదముగాక.”

చ॥ అను విభువిక్రమోక్తులను ♦ నంతట నంతట నిల్చి తేజసిం
గును మఱిగృష్ణసింహుడును ♦ గొండ్లొకవైపున భానుసింగు యో
ధ నికర కర్ణ పేయముగఁ ♦ దద్రస మింత తొలంగకుండఁగా
వినిచిరి యక్షరాక్షరము! ♦ వీరరసంబున నూఁగె సైన్యముల్.

89

సీ॥ గగనభాగంబెల్లఁ ♦ బగిలించి పరతెంచు పిడుగుతండముల స ♦ వృడులఁబోలి!
పశ్చిమకాలాభీల ♦ వనదముల్ రాపాడ జనియించు మేఘుగ ♦ ర్జనము మించి!
రంగ దుత్తుంగ త ♦ రంగపంక్తులురేఁగు వనరాశి ఘోర ని ♦ స్వనముఁ గేరి!
సచరాచరప్రపం ♦ చము తూలిపడ వీచు ప్రకటప్రభంజను ♦ ధ్వనిని మీఱి!

గీ॥ దిగ్గజంబులు చెవు డెత్తి ♦ తెలిపి దప్ప నట్ట హారాసలీలైల ♦ మంత నిండి
యంబరేశ్వరు శిబిరంబు ♦ నటుత మ్రోగె సంగరారంభ దుండుభి ♦ స్వనభరంబు. 90

—*) రాజపుత్ర సేనాధిపతులు యవనసేనలను దాఁకుట. (*—

ప॥ అద్రి నెల్లెడ 'హర! ♦ హర! మహదేవ!' యన్ సమరనాదం బాక ♦ సంబు నిండ
శ్రీసలుంబ్రాకృష్ణ ♦ సింహుఁ డాసపక్షాను మూఁడువేల్ భటులతో ♦ మొదటఁదాఁకె!
బదనూరుభర్త పా ♦ బాజ్ పక్షాను రాయసింహుల కడ్లుపడె నంత ♦ బలముతోడ!
నాశ్వికత్రిసహస్ర ♦ మమర ఖేల్వాపతి యబ్బూరురహిమాను ♦ నని నెదిరెచ్చి!

వి॥ నప్రతీపప్రతాపాంకుఁ ♦ డాప్రతాపుఁ డతులకాలాగ్ని సమమూర్తు ♦ లగు శిశోది
యాస్వయులు మూఁడువేలతో ♦ యవనసైన్య మధ్యముననున్న తోడరఁ మల్లుఁదాఁకె!

౨॥ రెండువేలాశ్వికు ♦ లండఁగొల్వొండ ఖాసింఖానుతో శ్యామ ♦ సింహాన్యపతి!
యంతటి బలముతో ♦ నద్రిధైర్యుఁడు రాయశీలునితో భాను ♦ సింహభర్త!
పూని యబ్బుల్లా చ ♦ మూపతితో రామచంద్ర మనస్సింహ ♦ శౌర్యఘనులు!
విక్రమ ప్రకటు లా ♦ వీరబలునితోడ బేడ్లా-కొటేరియా ♦ పృథ్వీనాథు!

॥ లాహవారంభ మొనరింపఁ నలఘుబలుల నాత్మసుభటులఁ గొనుచు బ్రహ్మాండమద్రాన
వీరగీర్జ్వారవమెలర్ప ♦ భీమవాండు భీకరాస్త్రంబులు నిగుడ్చి ♦ తాఁకె రిపుల. 92

౩॥ వనధుల్ రెండును! దాకి ఘోర్ణిలెడు తే ♦ వన్ గొండతోఁ గొండ డీ
కొనున ట్లంబుదమాలికల్ దొడరి సా ♦ క్షోభించుచందాన యా
వనసైన్యంబులు రాజపుత్రచముపుల్ ♦ వైరంబు వీర్యంబు నె
క్కొన నొండొండు కలంగఁదాఁకె సమర ♦ క్రోధప్రవృద్ధంబులై.

93

३
 ४
 ५
 ६
 ७
 ८
 ९
 १०

అర్హులు	సా.బో.జు.భా.కో -	త్రో.డో.క.మ.లు -	భా.సిం.ఖా.ను	రాయశీలుండు	అర్హులొ.భా.కో	వీ.ర.బ.లు.డు
సహిమాను	రాయ	నూకుండు -	25000	50000	50000 కాల్వారు	50000 కాల్వారు
50000	అన.జు.భా.ను	సా.గ.రుండు.	అశ్వికులు	తు.పా.కి.పా.జు.		
కాల్వారు	సింహుండు.	50000 అశ్వికులు				
	100,000 కాల్వారు					

కున్యాక్
హాసనిగపాడు
నల్లీము అంబు
బలము 25000
ఆభిక్తులు.

2

మ॥ బెడఁగుంగత్తుల మేల్తల్ల తల్లల దోయ్ ధిన్ దటిత్తుంజముల్
 పొడమెన్; వీరరసావతారులగుచున్ ♦ మోగల్భటగ్రామణుల్
 కడుశౌర్యమున రాజపుత్రకులపై ♦ లంఘించి దోర్దర్పమే
 ర్పడ నొక్కుమ్మడిఁ దాఁకి యార్చిరి రణ ♦ ప్రారంభ సంరంభులై.

94

—*) ఖేల్వాపతి—యబ్బూరహిమానుతోఁజేయు యుద్ధము. (*—

ఉ॥ తారకదైత్యనాథు ననిఁ ♦ దాగొని యొంచు కుమారుభంగి ఖే
 ల్వారమణుండు బాహుబల ♦ వైభవుఁ డా లయకాలభైరవా
 కారుల యోధులన్ గొనుచు ♦ గాఢరయంబున నేగి తాఁకె న
 బ్బూరహిమాను మోగలులు ♦ తోడనె వెన్కకుఁ దూలి యార్వఁగన్.

95

ఉ॥ ఆతఁడు శైలముల్ పగుల ♦ నార్పుచు నేఁబదివేలు వీరపా
 దాతుల హెచ్చరించుచు గ ♦ దా కరవాల పరశ్వధాయుధ
 వ్రాతములన్ ధరించి గిరి ♦ వర్గము భేదిలఁ దాఁకు నాబలా
 రాతివిధానఁ దాఁకె నతి ♦ రాద్రభరమున రాజపుత్రులన్.

96

మ॥ ఇరువైయోధుల ప్రాయమున్ జెలువమున్ ♦ హెచ్చింప వారిర్వుగున్
 స్మరుఁడున్-శంబు నట్లు సాత్యకియు-న ♦ శ్వశ్శామయున్ బోలె నొం
 దొరు వెన్నీక హయాధిరూఢులగుచున్ ♦ యుద్ధంబు సాగింప న
 య్యిరువాగున్ భటులెల్ల నిల్చిరి దిద్ద ♦ తైకాగ్రచేతస్కులై.

97

సీ॥ ఉభయకూలంబుల ♦ నుప్పొంగి యుల్లోలకల్లోలమాలికల్ ♦ గడలుకొనఁగ
 నతితరధాటితో ♦ నగుగు నఖండగంగాప్రవాహభరంబు ♦ కరణి దూకు
 రాజపుత్రచమూభ ♦ రంబుడాకకు మొగల్ కాండముల్ పులినోటి ♦ కండలయ్యె;
 నెంత ఖండించిన ♦ సుంతయుఁ జెడక సముద్రతరంగముల్ ♦ పోలె బొంగి

గీ॥ పొరలి పైకెత్తివచ్చు న ♦ మొగలుపక్ష వాహినీభూరిపరిమాణ ♦ భార మప్పు
 డతులిత పరాక్రమోపేతు ♦ లైన రాజపుత్రులై నికులకుఁ దల ♦ మున్నకలయ్యె.

98

మ॥ కుదురాచున్ షహబాజుఖానుఁడు తుపా ♦ కుల్ ప్రేలిపింపంగ నే
 బదివేల్ గుండులు లేచి ధూమము నభో ♦ భాగంబుఁ గప్పంగఁ దు
 మ్మొదలున్ బోలె దటాలున్ జెడలి క్ర ♦ మ్మెన్ రాజపుత్రాస్యప
 ద్మదశంబుందునఁ! జేతఁ దట్టి యవి క్రి ♦ దన్ గొట్టి రవ్వీరులున్!

99

—*) తేజసింహుడు యవననై న్యముపై బడి ధ్వంసముచేయుట. (*—

మ॥ పెడబొబ్బల్ నికటాద్రీశృంగములఁ ద ధిబ్బైబ్బ పడన్ జేయ. బ
ల్విడిఁ దొరుష్కపదాతివర్గము విజృంభించెన్; మహావీరయో
ధుఁడు రాఠోణ్మణి తేజసింగు భటులన్ ధోడ్కొంచు నైరివ్రజం
బడఁగన్ దాఁకెను శంఖమూచుచును బ్ర ధిహృదంబు భేదిల్లఁగన్. 100

సీ॥ ఒకమాటు ముందున ధికుటికి సందొనరించి యవనయోధుల శిరం ధిబవియమోదు!
నొకమాటు దాపటి ధికుగ్రుఁడై దూఁకి యందిన వారినెల్లను ధిద్రెళ్లఁ జేయు!
నొకమాటు వలపటి ధికురవడి లంఘించి యందఱు దున్ని తూఁ ధిటాకి నైచు!
నొకమాటు పిటిడి కిం ధిచుకతగ్గి తనచుట్టు వెనుక నుండెడివారిఁ ధిబిలుకుమార్పు!

గీ॥ దీఁగమెటుపట్టు లశ్వంబుఁ ధిద్రిప్పికొనుచు మృత్యుదేవత చందాన ధిమెలఁగె! నపుడు
యవనసాదాతిదళములఁచెవులమ్రొసె యమ మహిష కంఠ ధిఘంటా మహాస్వనంబు.

చ॥ అడరి మహాగ్నికీలలను ధిసంతటఁ జిమ్ము తుపాకిగుండులున్
గడుపునఁజొచ్చి చుట్టుతిరు ధిగన్ బలువేదన నొందు మర్మ్యుకై
వడి నలతేజసింగు భట ధివర్గము దానును గర్భమున్జొరన్
బడఁగఁ దురుష్కనై న్యములు ధిబగ్గముపాడుగఁ గూలె నేలకున్. 102

ఉ॥ ఆషహబాజుఖాను సుభ ధిటాళులఁ గొందఱఁ గొంచు విద్విష
ద్భీషణబాహుగర్వమునఁ ధిదేజిని ముందుకుఁ బూన్చె; సంతలో
రోషకషాయితాక్షుఁడు గు ధిరుస్థిరశౌర్యుఁడు రాయసింహుఁ ధి
శేషఫణిద్రుమాడ్కిఁ గవి ధిసెన్ రభసమ్మునఁ దేజసింహుపై. 103

శా॥ ఆవీరుల్ హయముల్ గదల్చుకొని శౌ ధిర్యాయత్తులై మీఁదికిన్
రా వీక్షించి గజంబులన్ గనిన హ ధిర్యక్షప్రభుఁడో యనం
గా విచ్చేసెను సింహనాదము వెలుం ధిగన్ దేజసింహేంద్రుఁ ధి
ప్రావృట్కాల పయోద గర్భగత గ ధిజ్ఞాస్ఫూర్తిఁ గ్రేణించుచున్. 104

సీ॥ కల్పాంతకాల మే ధిఘము గర్భముననుండి వెడలు సాదామనీ ధివికతిమించి
తతమండలాగ్రి ధిధి ధితులు దిక్కులఁబర్వఁ ద్రిప్పికొంచును బోయి ధితేజసింగు
వార లిర్వురమధ్య ధివ్రాలి పో రొనరింప జ్యోతిర్లతలు చుట్టు ధిచుట్టివట్లు
కనులు కానఁగరాక ధివెనుకకుఁ దిరిగి భీకరహయంబులు త్రిప్పి ధిమఱలఁదాకి!

గీ॥ రంత రాతోడ్కులుండు క ♦ ల్పొంతరుద్రు శూలమునుబోలు కుంతంబుఁగేలఁ గాల్చి
“తెగితి రింకెందుఁ బోదురో ♦ ధీరులార!” యనుచు సింహనాదమునఁ బై ♦ కరుగుదెంచె.

మ॥ ఉదయద్భాను సహస్ర బింబగత ర ♦ క్తోనగ్ర కాంతిచ్ఛటల్
వదనం బీనెడు తేజసింగు నెదిరిం ♦ పన్ ధైర్యముల్ లేక పైఁ
గదియుండంచు భటాళికిన్ దెలిపి చ ♦ క్కన్ బాటి రాయుర్వ; ర
య్యదన్ గాల్చెను దేజసింహదహనుం ♦ డావైరి సైన్యాటవిన్. 106

గీ॥ అసమ దక్షాధ్వర ధ్వంస ♦ మాచరించు నుగ్రశివుఁబోలె దేజసిం ♦ హుండు పొది
వ్రచ్చి-వందఱలాడ, వి ♦ పక్షసైన్య మాక్షణం బకాండప్రళయమున మునిఁగె. 107

—*) సలుంబ్రాకృష్ణసింహుడు — ఆసపేఖానుతోఁ దలపడుట. (*—

కా॥ ఆసంరంభ విజృంభణంబు నఖిలం ♦ బాలించి కోపోగ్రుఁడై
యాసపేఖానుడు పంచవింశతి సహ ♦ స్రాసీకినిన్ బూన్చుచున్
జ్ఞానెన్ ముందుకు; మూడువేలు భటు లం ♦ డన్ గొల్వఁగా నాసలుం
బ్రాసింహం బెదిరించె నాతని భుజా ♦ వష్టంభ సంరంభమై. 108

సీ॥ ఎనిమిదంతలు బలం ♦ బెక్కుడై యున్నఁ జోండావతుల్ విక్రమా ♦ డంబరమునఁ
జచ్చఱపిడుగులై ♦ చెలరేగి యావనాశ్వికులపై వ్రాలి ని ♦ ర్జింపఁ జొచ్చి;
రాతురుష్కులు విజ ♦ యాతురుల్ సంఖ్యాబలమున నొక్కఁడుగఁ గ ♦ లంగఁదాకి;
సుభయసైన్యంబు లొం ♦ డొంటి సోకినఁ దోచె నుదధిద్వయము పొంగిఁయొరసినట్లు;

గీ॥ ప్రళయకాలాంతకోగ్ర జ ♦ హ్వా కరాళ దీర్ఘకుంతంబురుచులు న ♦ లైసలఁ బరవ
నాసలుంబ్రాధినాథుండు ♦ యవనవీర సుభటవక్షములను గ్రుమ్మఁ ♦ జొచ్చె నపుడు

క॥ కడు నున్నతాశ్వమును గుడి యెడమలకున్ ద్రిప్పుకొనుచు ♦ నినతేజుడు కృ
ష్ణుడు రిపులగాత్రములు పచ్చడియైపడ నఱకె శౌర్య ♦ సాహసవృత్తిన్. 110

చ॥ అదిగని యౌర్వలేక జ్వలి ♦ తాగ్రహుఁ డాసపుఖాను కృష్ణునిన్
గదిసిన నాతఁ డశ్వమును ♦ గ్రక్కున వెన్కకుఁదీసి యొక్కపె
ట్టదరఁగఁ దాకి సాశ్వఁడగు ♦ నాసపుఖానుని గొంచుబోయెఁ బె
ల్లెదిగి తృణంబు నెత్తుకొని ♦ యేగెడు నా సుడిగాలి కై వడిన్. 111

ఉ॥ సాహసవంతులున్ సమర ♦ శౌర్యనిధానులు రాజపుత్రు లు
తాహాభరంబుతోడ రిపు ♦ పైన్యములన్ జొరఁబారి చీల్చె ద

ద్వాహిని పట్టుదప్పి నలు ♦ వంకలకుఁ జెడఁబాఁజె! నట్టి కో
లాహల మాకసంబు పగు ♦ లఁ గవిసెన్ నలుదిక్కులందునఁ.

112

—*) ప్రతాపసింహుఁడు — తోడరమల్లు సైన్యముఁ దాకి చీకాకుగావించుట. (*—

మ॥ తనసూర్యధ్వజ మొక్కచేత నొకచే ♦ తఁ శేషనాగేంద్రుఁబో
లిన దుర్వారకరాశిక్షిణ్ణము రుచుల్ ♦ నింపఁ జగజ్జాలమున్
దునుమాడఁ జనుదెంచు నాప్రళయ రు ♦ ద్రుండోయనంగాఁ బ్రతా
పనృపోత్తంసుఁడు కొండ డిగ్గి యహిత ♦ వాఁతంబు డాసెన్ వడిన్.

113

ఉ॥ ఎత్తుననుండి వచ్చు కడు ♦ నెత్తుగు నశ్వము! దానిపైన లో
కోత్తర శౌర్య సాహస స ♦ మున్నతమూర్తి ప్రతాపదేవుఁ! డా
యుత్తమువెంట నొత్తుకొని ♦ యుగ్రబలాధ్యులు సూర్యవంశ్యరా
హుత్తులు! మొత్తమై గదలి ♦ రుర్విసమ స్తము కంప మెత్తఁగన్.

114

క॥ ఆరాజపుత్రసుభటుల యారభటులు యవనసైని ♦ కాళుల పృథుగ
జ్ఞారావంబులు నిబిడంబై రోదసినిండిఁ బొంగి ♦ యవలికిఁ బర్వెన్.

115

మ॥ త్వర లంఘించుచు వచ్చి సింహములు మా ♦ తంగోత్తమాంగులబుల్
ఖర నిష్ఠాత నభాగ్రసంతతుల వ్ర ♦ క్కల్ చేయుచందాన భా
స్వరశౌర్యాధ్యులు రాజపుత్రులు తురు ♦ ష్క శ్రేణిపై వ్రాలి నె
త్తురునున్ గండలు కాల్యలై ధరణియం ♦ దున్ బార్చి రొక్కుమ్మడిన్.

116

ఉ॥ శృంగము భంగమైన వృష ♦ భేంసునిచందము దోఁపఁ దోఁకఁ ద్రో
క్కంగనె పైకిఁదూఁకు భుజ ♦ గప్రభుమాడ్కి సరోషసాహసా
భంగురమై తురుష్కభట ♦ వర్గము రేగుచు రాజపుత్ర సే
నాంగము వెనక్కున్బడ మ ♦ హాబలధాటిని దాఁకె నయ్యెడన్.

117

ఉ॥ కత్తులు తాఁకు చచ్చు! మెయిఁ ♦ గప్పిన జోడులు చిన్లు చచ్చు! రా
హుత్తులు వ్రాలు చప్పుడు! హా ♦ యోత్తమముల్ ధరఁగూలు చప్పుడుల్!
దుత్తలఁబోలె నెత్తురులు ♦ దూఁకెడు చప్పుడు! గాయ మొంది యె
ల్లెత్తినవారి చప్పుడులు! ♦ నెల్లెడ రేఁగె రణాంగణంబునన్.

118

ఉ॥ ఒక్కొక్కరాజపుత్రకుల ♦ యోధుని బెక్కురు చుట్టు ముట్టి యు
క్కెక్కిన మోగలుల్ గవిసి ♦ యెల్లెడ నొంపఁగసాఁగి రౌర! వా

రొక్క-కరుణ బ్రతాపనృపు † నుజ్జ్వలమూర్తులనంగ వైరులన్
సుక్కుగఁజేసి! రెంతటి య † శోనిధులొక్కొ! శిశోదియాకులుల్.

119

మ॥ పొదియై తాఁకెడు రాజపుత్రుల బలం † బుల్ పుష్కలావర్తనీ
రదముల్ గాఁగఁ, బ్రతాపభూవరుఁడు ప † ర్జన్యండుగాఁగన్, బ్రభౌ
స్పదవర్మంబులు చంచలాతతిగ, శుం † భత్తడ్గ తీవ్రాశనుల్
గుదులై రాల్పఁ దురుష్క నై న్యములు ను † గ్గున్ నూచమై సోలిసన్;

120

మ॥ విరియన్ బారెడు వాహినీనికరమున్ † వీక్షింపఁగాలేక తో
డరమ ల్లందఱ హెచ్చరించుచుఁ బ్రచం † డస్సూర్తిమైఁ దాఁకె; సా
గరుఁడున్ సూక్తుఁడు కోపఘూర్ణిత కటా † క్షశ్రీలు రంజిల్లఁ గే
సరియుగ్మంబువలెన్ బ్రతాపుపయి ను † త్సాహంబుతోఁ దూఁకఁగన్.

121

సీ॥ త్రిజగద్విరోధుతా † త్రిపురాసురులతోడఁ దొరయు కైలాసమం † దిరుఁ డనంగ!
విలయకాలమున జృం † భించు త్రేతాగ్నుల ముంచెడు వరుణదే † వుం డనంగ!
మాల్యవ న్మాలి సు † మాలిముఖ్యులఁ బట్టి వేధించు శ్రీమహా † విష్ణుఁ డనంగ!
ఖరదూషణాది ర † క్షత్రేష్ఠులన్ గోపమునఁ దాఁకు శ్రీరామ † మూర్తియనంగ!

గీ॥ నసమ విక్రమ రణ సాహ † సాంకమూర్తి యాప్రతాపుఁడు సర్వసం † హారలీల
సాగి సూక్త తోడరమల్ల † సాగరులను మించి కలగించి యొంచి డియ్యించెనపుడు.

మ॥ బరువై యొప్పెడు దీర్ఘఖడ్గము ప్రతా † పస్వామి పై కెత్తితో
డరమల్లున్ బడమోది కంకటము గా † డన్ జీల్చి సూక్తున్ ధరన్
బొరలన్ దప్పఁగఁదోసి సాగరు శిరం † బున్ జూచి వేయంగ, ము
వ్వరు నవ్వరునిమోల నిల్వక పరి † భూతాత్ములై పాఠీసన్,

122

మ॥ ఉరగవ్రాతము సంహరింపఁగ మహా † గ్రోత్సాహమున్ బెంచు నా
గరటామంతుఁడు వానిచుట్టములవీ † కన్ రాజరాజేశ్వరుం
డరుగున్ దెంచెఁ బ్రతాపుఁడున్ భటయుతుం † డై! యావనశ్రేణి డు
ర్భర తద్భోర కఠోరధాటికిఁ జలిం † పన్ సాగె నాద్యంతమున్.

124

మ॥ కడుశాంతంబు నగాధమై పోలుచు నా † గంభీరవారాశిలో
నుడుకున్ నీళ్ల ప్రవాహ మొక్కమొగమై † యుప్పొంగుచున్ బాటు కై

⊗ It emerges from the gulf as the famous Gulf Stream and is joined by the Equatorial current. At first the Gulf-Stream is a rapid current of dark

పడి రాణాయ శిశోదియాభటులు గ ధృంబుక్ బ్రవేశించి య
య్యెడఁ దౌరుష్కచమూసమాహము బలం ధింకించి రత్నగ్రులై.

125

ఉ॥ మందరశైల మంబునిధి ధి మధ్యము చొచ్చి కలంచునట్లు చు
ట్టం దళమొందు మోగలు భ ధృల్ పదులుక్ శతముల్ సహస్రముల్
మృందఁ బ్రతాపసింహుఁడు బ ధి లస్థిగు లాతని యోధవీరు లం
దందఁ బరాక్రమస్ఫురణ ధి మచ్చుపడక్ విహరించి రయ్యెడఁ.

126

—*) శ్యామసింహ — భాసిభానుల యుద్ధము. (*—

మ॥ ఇరువైయెదగు వేల యాశ్వికబలం ధి బిర్వంకలక్ గొల్పు ను
స్థిర దుర్వార పరాక్రమక్రముఁడు భా ధి సింభానుపై శత్రుసం
హరణోద్యోగఁడు శ్యామసింహవిభుఁ డా ధి సాదీశుఁడుక్ వీరకే
సరియోనాగఁ బరాక్రమించి నడిచెక్ ధి ఝాలాన్వయుల్ గొల్వఁగక్.

127

మ॥ క్రతుకాలమ్మున యాయజూకుఁడు హవి ధి ద్రావతంబులక్ వహ్ని నా
హుతులక్ జేసెడునట్లు శత్రుభటులక్ ధి యుద్ధంబునక్ దాకి శీ
ర్ణ తతిక్ ద్రుంచుచు శ్యామసింహుఁడు గుహ ధి సంఘాతముల్ వక్కిలై
క్షితిపైరాలఁగ సింహనాదము నొన ధి ర్చెక్ వీరశౌర్యార్భటిక్.

128

ఉ॥ దండధరోపమాన భయ ధి దస్థిర మేచక దీర్ఘదేహు లు
ద్దండ కృపాణపాణులయి ధి దర్ప మెలర్ప మహమ్మదీయు లా
భండనసీమ వైరిభట ధి భంజనముక్ బొనరింప, గాలిచే
బండులు భూమిపైఁ బొరలు ధి భంగి శిరంబులు డులైఁ బెల్లుగక్.

129

శా॥ బాహశౌర్యులు శ్యామసింహుఁడును భాక్ ధి పర్యండు శౌర్యోగ్నులై
బాహ-బాహి కచా-కచిక్ బల మెల ధి ర్పక్ బోరఁ దద్దర్శనో
త్సాహశీరతులొచు రెండుమొనలక్ ధి దైవాదు రాహుత్తు లెం
తో హర్షంబున మౌన మూని రణమం ధి దుక్ నిల్చి రవ్వేళలో.

130

blue warm water. The average is three miles an hour or five miles in the coldest and warmest seasons. This is about equal to the speed of the Ganges or Irrawady. The current speeds out and becomes the North Atlantic Drift, flowing right across the Atlantic and keeping warm the shores of the British Isles and north western Europe generally.

“ L. Dudley Stamp ”

ఉ॥ అత్తటి విక్రమించి భయం ♦ దాహవశౌర్యుడు శ్యామసింహభూ
భృతిలకుండు శీర్షకము ♦ భేదిల మోదుచు ఖాను ఖడ్గము
ద్వృత్తి వియత్తలంబునకుఁ ♦ ద్రేవ్యగఁగొట్టి హయంబుఁ గూల్పు నో
రెత్తక వాఁడు మానము వ ♦ హించుచుఁ బాతెను నేల దూకుచున్.

131

—*) భానుసింహుడు — యవనసేనల నుఱుమాడుట. (*—

మ॥ దెసలెల్లన్ దన కేతనప్రభలు సం ♦ దీప్తంబులై వెల్ల సా
హసశౌర్యాంకుడు భానుసింహవిభుఁ డ ♦ య్యాదిత్యుడుబోలె వె
క్కసమా తేజముతోడఁ బొంగుచు విప ♦ క్షవ్రాతమున్ జీల్ప వీ
రసమూహంబును మోహరించుకొను సం ♦ రంభంబు వీక్షించుచున్;

132

చ॥ యవనులవైపు యోధులను ♦ నాజయమల్లుడు రాయశీలుఁ డా
హవమున కెచ్చరింప రయ ♦ మారఁ దుపాకులు గాల్చి రందఱున్;
బవనము వీపఁ దుమ్మెదలు ♦ పద్మములన్ విడివచ్చునట్లు గుం
డ్లు వెడలి రాజపుత్రభట ♦ లోకముపై బడియెన్ మహాగ్రమ్మె.

133

చ॥ పిడుగులు గుంపులై పడెడు ♦ వీకను నిప్పులు రాలునట్లు పైఁ
బడెడు తుపాకిగుండ్ల జడి ♦ వానలపెల్లున కోర్వఁజాలమిన్
దడఁబడి రాజపుత్రభట ♦ తండము ముందును వెన్క దోప క
య్యెడ స్పృహలేక నిల్వఁబడె ♦ నెచ్చటి గుం పచటన్ స్థిరంబుగన్.

134

మ॥ “అకటా! శత్రులు వేయఁ బెల్లెగయు న ♦ య్యాగ్నేయ మాహేంద్ర నా
గ కఠోరాస్త్రచయంబుఁ జూపులనె వ్ర ♦ క్కల్ సేయువారయ్యు రా
జకులాగ్రణ్యులు స్వల్ప మియ్యనలవ ♦ ర్షంబున్ భరింపంగఁజా
లక ముం దేగక వైరిఁగూల్పు కిటు ని ♦ ల్వన్ బాడియే! యియ్యెడన్.”

135

చ॥ అనుచును భానుసింహవిభుఁ ♦ డాడి హయంబుఁ గదల్చి వెంటరం
డని కదలన్ భటాళి నిబి ♦ డాతప మారవివెంట నేగు న
ట్లనుపమధాటి లేచి యన ♦ లాస్త్రపరంపర కోర్చి శత్రుసే
న నెదుగఁ బాతె; నంతట ర ♦ ణంబు చెలంగె భయానకస్థితిన్.

136

చ॥ కడువడి రాజపుత్రులు ము ♦ ఖాముఖఁ జెంతకువచ్చి దూకి పైఁ
బడఁగ మహమ్మదీయులు తు ♦ పాకులు గాల్చుఁగ వీలులేక యా

బడెలను ద్రిప్పి మోదిరి; కృ + పాణ భయంకర తీక్ష్ణ ధార తె
లైడ నిగుడంగ వారి నల + యించి కలంచిరి రాజపుత్రకుల్.

137

చ॥ తరణి నభంబునన్ దిరుగు + దారి మెలంగుచు భానుసింహుడ
త్రటి జయమల్లు శీర్ష కము + ధాత్రిని వ్రాలంగ మోది ముంగుకున్
బరచుచు రాయశీలు ఘన + వక్షము నుద్ధతి వేయ నాతఁడున్
సరగునఁబాతె ఖడ్గము భు + జంబున సోకుచు నెత్తు రొల్కంగన్.

138

మ॥ ఖురసంఘట్టన రేగు ధూళి సమర + త్రోణిన్ దివిజేరఁగా
హరిశౌర్యాధ్యులు రాజపుత్రకులు కో + పాటోప మేపారఁ ద
త్కరవాలోగ్ర భుజంగకోటికిఁ దురు + ప్కప్రాణవాతంబు ల
త్రటి భక్షింపఁగఁబెట్టి యార్పిరి వియ + ధ్ధాత్రుల్ పరికంపింపఁగన్.

139

—*) రామచంద్రదేవుని యుద్ధము. (* —

మ॥ సమరోత్సాహ విజృంభమాణ పటు గ + జ్ఞాన్సూర్తితోఁ గొండనుం
డి మనస్సింహుఁడు రామచంద్రపతి ఖం + డేరావు దోస్సారులై
బొమవిండుల్ ముడిదేలఁగా వెడలి య + బుల్ల చమూశ్రేణి స
ర్వము చీకాకుపడంగఁ దాకి సమయిం + పన్ జొచ్చి రాచెంగటన్.

140

శా॥ తోఁకన్ ద్రొక్కు భుజంగరాజువలె న + బుల్ల ఖౌరాసాభటా
నీకంబున్ బురికొల్పి గ్వాలియరుతో + ణీనాయకున్ దాఁకె; ము
క్కాఁకల్ దీటిన యాన్యపోతముఁడు ఖ + డ్గం బెత్తి సింహంబటుల్
కేకల్ వేయుచు వానిమహిమముఁ బగి + ల్చెన్ మోగలుల్ బెగ్గిలన్.

141

శా॥ పెత్తై రక్తము దూకి మూర్ఛిల, భటుల్ + వీక్షించి శీఘ్రంబె య
బుల్లఁఖానుని మోసికొం చవలికిన్ + బోవన్ మనస్సింహుఁ డ
త్యుల్లాసంబునఁ బొంగుచున్ రిపులపై + నుద్వృత్తి లంఘించుచున్
ద్రుశ్యజేసెఁ దురుష్కవీరభటసం + దోహంబు నిర్వంకలన్.

142

మ॥ ఒకమూర్తానువిభుండు దుర్దముఁ డలా + యుద్దీనుడన్ వీరుఁ డో
ర్వక యుద్ధాంగణమందు నలైసలకున్ + బాటన్ బ్రయత్నించు నై
న్యకదంబంబుల హెచ్చరించుచు దద + ధ్యక్షత్వమున్ బూని యా
జకి ధైర్యం బిగురొత్తజేసి మరలిం + చెన్ బూన్చి యవ్వేళలో.

143

—*) ఖండేరావు యుద్ధము. (*—

సీ॥ పదునాటువర్షముల్ ధి పాయని పూఁపలేఁబ్రాయంబు సాకుమా ధి ర్యము వెలార్పఁ!
దరుణారుణాబ్జప ధి త్ర విశాలమగు తేట కనుగవ పరమభా ధి గ్యంబుఁ దెలుపఁ!
దనమూర్తి సాబగు మ ధి దన వసంత జయంత సౌందర్యములకు సి ధి గ్గందఁ జేయ!
నిజ తనుత్రాణ కాం ధి తిచ్చట లఖలభాగములందు దుర్నిరీ ధి క్షతను బెంప!

గీ॥ నసమ వజ్రాభరణశోభి ధి యై తనర్చు దొడ్డకాంభోజహాయము ముం ధి దునకుఁద్రీప్తి
రామచంద్రు ఖండేరావు ధి రణముఖమునఁ దాఁకె విక్రాంతి వలల మూఁల్తానుదొరల.

మ॥ పులిపిల్లల్ చెలఁచేగి పైబడునటుల్ ధి మూల్కా భౌరాసాను యో
ధులు కౌక్షేయక కుంత ముద్గర గదా ధి దుల్ దాల్చి శౌర్యంబు వా
టిల నొక్కుమ్మడి వచ్చి పైఁబడిరి; ఖం ధి డేరాయఁడున్ దుర్భర
జ్వలనుండోయన యుద్ధసీమఁ జరియిం ధి పన్ సాగె వీర్యాభ్యుదయై.

145

మ॥ నికటారామఫలాళిఁ బాలకుఁడు ఖం ధి డింపన్ మొదల్ పెట్టు నా
రకమై పాచకసార్వభౌముఁడును గూ ధి రల్ గోయు నచ్చెంచుఁ బూ
నికమై వీరవిహారముల్ నెఱపి ఖం ధి డేరావు తొరుష్కయో
ధకదంబంబుల మస్తముల్ దునిమె దు ధి ద్దాంతక్రియాభీలుడై.

146

మ॥ వరుసన్ భీమ-ఘటోత్కచా-ర్జును లద ధి ల్పన్ భీతిమైఁబాటు న
క్కురుపైన్యంబుల భంగిఁ బాటిరి తురు ధి మ్ముల్ రామచంద్రుండు సు
స్థిరశౌర్యుండు తదీయపుత్రుఁడు మన ధి స్సింహుండు దుద్దాంతవీ
రరసావేశముతో నరాతిభటశీ ధి ర్షంబుల్ విదారంపఁగన్.

147

—*) బేడ్లా - కొటేరియా ప్రిభువుల యుద్ధము. (*—

గీ॥ ప్రాణయబద్ధులు చోహణ ధి వంశ్యమణులు వీరమూర్తులు బేడ్లా-కొ ధి శేరియా స్త్ర
పతులు నాల్గువేలాశ్విక ధి బలము గొలువ యవనులను దాకి రపుడు భయంకరముగ.

ఉ॥ గండశిలాప్రపంచము న ధి గంబుననుండియు దొర్లినట్టు లు
ద్దండమహోన్నతాశ్వికవి ధి తానము నాలుగువేలసంఖ్య పై
నుండియు టూదరా నిలువ ధి సోపక యావనసేన లన్నియున్
బండిన పైరునాఁ దలలు ధి వాల్చుచు మ్రొగై రణాంగణంబునన్.

149

మ॥ కవలున్ గౌరవసేనలన్ బొదివి వ్ర ♦ క్కల్ చేయుచుదాన బా
నవనై న్యంబుఁ గలంచు దంతిముఖ-సే ♦ నానుల్ వలెన్ వచ్చి శౌ
ర్యవికాసంబునఁ జోహణప్రభుకుమా ♦ రద్వంద్వ మవ్వేళ శా
త్రవనై న్యంబుల కంతలుంతన మొన ♦ ర్పకసాగె వేభంగులన్.

150

—*) భిల్లులు - యవనులతోఁజేయు యుద్ధము. (*—

మ॥ కడు నెత్తుఁడెడు కోటకొమ్మగుములన్ ♦ గండోపలశ్రేణివై
నడిఁ గూర్చుండిన భిల్లులున్ ధనువులన్ ♦ బాణాళి సంధించి సు
దడిగా నార్చుచు వేయఁగాఁదొడరి; రే ♦ తద్బాణసందోహముల్
జడివానల్ వలెఁ బెల్లు ముంచెను దురు ♦ మ్మ ప్రాజ్య సై న్యంబులన్.

151

చ॥ అచలనితంబభాగముల ♦ యందు రహించెడి గొప్పగుండులన్
బ్రచురబలుల్ కిరాతభట ♦ వర్యులు నూలులు వేలు పట్టి పూ
నిచి కదలించి, దొర్లెడు ధ్వ ♦ ని గిరు లన్నియు వీల శత్రుహ
స్తచయము నిల్చుచోటికిని ♦ జెచ్చెరఁ ద్రోసిరి గుంపుగుంపుగన్.

152

॥ ఆపయినుండి దుర్దమ మ ♦ హాబలధాటిని దాటివచ్చు గం
డోపలకోటి మార్గమున ♦ నున్న పదార్థములెల్ల నజ్ఞగు
జ్ఞై పడ వ్రాలి మోగలు గ ♦ జావళిఁ జొచ్చి పదుల్ శతంబులున్
రూపణ దొర్లసాగె యవ ♦ నుల్ ప్రళయంబున మున్గి కూలఁగన్.

153

మ॥ హనుమద్వానరభర్త శైలముల బా ♦ హశక్తిమై తెచ్చి వై
చిన రామాయణయుద్ధమందు నసుర ♦ శ్రేణుల్ వలెన్ వ్రాలి యా
వనదంతావళకోటియున్ శిలలు వై ♦ వ్రాలన్ ధరన్ వ్రాలి మొ
క్కనిమేషంబున మ్రగ్గె నట్టలవలెన్ ♦ గాత్రంబులున్ నుగ్గుగాన్.

154

చ॥ వెఱచుచుఁ గాలిమూఁకలును ♦ బిక్కబలంబునఁ బాఱె; నాశ్వికుల్
పరచిరి నోరులన్ బెఱచి ♦ ప్రక్కలకున్ గిరి నెక్కలేక; యు
ద్ధరతఁ దుపాకిపాజులును ♦ దోడనె కాల్చిరి; కాని గుడు లా
గిరిపయినున్న భిల్లతతి ♦ క్రేవకుఁ బోక పడెన్ ధరిత్రితై.

155

శా॥ ఆమాయాశబరస్వరూప మనఘం ♦ బై యిండ్రకీలాచలో
ద్దామప్రస్థములన్ జరించు గజదై ♦ త్యధ్వంసి చందంబునన్

భీమాటోపుడు భీమచాందు ధరణి ♦ భృచ్చృంగమందుండి యు
గ్రామోఘప్రదరాళిఁ గూల్చెను విప ♦ తూరణ్య సత్వంబులన్.

160

గీ॥ అలరి యలరించు నొక్కమాతాప్రతాపుఁ! బరుల నొకమాటు కనుసన్న ♦ బ్రమియఁజేయు!
విడక యుభయనై న్యముమధ్య ♦ విజయలక్ష్మి యబ్జనాళపుడూఁగుటు ♦ య్యాలనూఁగె!

—*) మధ్యాహ్న వర్జనము. (*—

శా॥ మెండై యొడలు నిండె; నల్లెసలఁ గ్ర ♦ మ్మెన్ నిప్పులన్ గుప్పు చు
ద్దండ గ్రీష్మసమీరముల్; నిఖిల స ♦ త్వంబుల్ గడున్ డసెన్; బ్ర
హ్మాండంబందుఁ బొగల్ నెగల్ తుటుములై ♦ వ్యాపించె; మధ్యాహ్నమా
ర్తాండుం డుజ్వలకాండుడై గగనమ ♦ ధ్వంబందు వెల్లొందఁగన్.

158

ఉ॥ ఆతప నాతపోద్ధతికి ♦ నాయసవర్మములెల్లఁ గ్రాఁగి సం
జాతకృశానుకీలలు భృ ♦ శమ్ముగఁ జమ్ముటఁజేసి యోధసం
ఘాతము దేహముల్ బడలి ♦ కల్ గని సేనలు రెండువైపులం
దాతఱి సుంత కన్మోగిచి ♦ నట్టులు కూర్కె నిమేషకాలమున్.

159

సీ॥ తలలపై బొమ్మిడికం ♦ బుల యిన్నరేకుల నలమి దహించు నూ ♦ ర్యాతపాగ్ని!
నలుదెసల మిడుంగు ♦ రులు చిమ్ము రక్తదీప్తాక్షులఁ గోపభ ♦ యంకరాగ్ని!
ప్రాభాతసంగర ♦ వ్యాయామమున రేఁగి జగము మ్రింగఁగఁగోరు ♦ జాతరాగ్ని!
భువనసంతతినెల్లఁ ♦ బొడిపొడిగావించు బహుబృహన్నాళాస్త్ర ♦ భైరవాగ్ని!

గీ॥ యన్నిటిని మించి లోకభ ♦ యంకరమయి యతిశయిల్లు బాహాప్రతాపాగ్ని! వెలుఁగ
భటులు పంచాగ్ని యోగ భావనల మెదిగి మఱలఁ దలఁపడి రనికి నిగ్జరులు పొగడ.

—*) మానసింహుడు పరంగుల నుసికొల్పి పిరంగులు ప్రేలిపించుట. (*—

చ॥ “ఇరువదిరెండువేల భటు ♦ తెల్లెడ నాలుగులక్ష లున్న మ
మ్మరవఱచేయఁ జొచ్చి రక ♦ టా! గతియే”మని కుంది దక్షిణో
త్తరముల మానసింహుడు శ ♦ తఘ్నుల సంతతధార నిప్పులన్
గురిసి విపక్షునై న్యములఁ ♦ గూల్చుఁగ నాజ్ఞ యిడెన్ భటాళికిన్.

161

సీ॥ మొగలాయి సేనా స ♦ ముద్రాంతరమునుండి పొడతెంచు బడబాగ్ని ♦ మూర్తులనఁగ!
రాణా ప్రభంజన ♦ రాజి మోగల్ శాఖ నిలువ కూడెడు తాళ ♦ ఫలము లనఁగ!

రణదుగ్ధ వీరశౌ ♦ ద్రమునఁ జేతికొలంది గుప్పు నిప్పులగొప్ప ♦ కుప్పు లనఁగఁ
దురకదండను తోటఁ ♦ దొడిమ యూడుచు దొర్లు పరిపక్వకూష్మాండఁఫలము లనఁగ!

1. సమయమాంత్రికమాళి భూతములఁ దనుప నడుపు రక్తాన్న నిబిడ పిం ♦ డంబులనఁగ!
నల పరంగులు పెనుపిరం ♦ గులను బేల్చి రాలె డెసలఁ దప్తాయస ♦ గోళతతులు. 162

మ॥ అవి లోకంబులఁ గాల్పఁగాఁ దొడరు బ్ర ♦ హ్మస్త్రాళినా నిప్పులన్
దివికి జిమ్ముచు వ్రాలి యోధులను భే ♦ దింపంగ రాణాచమూ
నివహం బుట్టుట లూఁగి యెత్తువడి భ్రాం ♦ తిజెంది వెల్వెల్లఁబో
యి వితాళొందిన లేతమోముల విధం ♦ బేమూచు వాక్రువ్వఁగన్. 163

2. మ॥ గుములై నిల్చి గుభాల్గుభా లని పిరం ♦ గుల్ మోగిగుటేశాని స
ర్వము నిశ్శబ్దతఁ దాల్చె; యోధతతి చా ♦ వన్ జూడఁగాలేక జెం
దమునన్ గుందుచు చాంచుభట్టొక మహా ♦ దంతావళం బెక్కి యు
త్తమ గంభీర మనోజ్ఞ నిశ్చల గళ ♦ ధ్వానంబు శోభిల్లఁగన్, 164

—*) చంద్రభట్టారకుఁడు రాజపుత్రసేనలకు రణోద్యోగముఁ గలిగించుట. (*—

ఉ॥ “ఓయసమాన సాహస స ♦ మున్నత శౌర్య సమగ్రమూర్తులా
రా! యడలంగఁబోకుఁడు పి ♦ రంగుల గుండ్ర! కఖండయుద్ధవి
ద్యాయుతులైన మీకుఁ గర ♦ మందు ధరింపఁగఁ బూలచెండ్లు గా
వే యవి! యొక్కమై దగులుఁ ♦ డీ! పొడియైపడ సర్వలోకముల్. 165

సీ॥ మొన్నగాఁ జిత్తూరి ♦ మూడవ ముట్టడి! పదియనాతేండ్ర లే ♦ బ్రాయమందె
కరకంకణములు మం ♦ గళవస్త్రములతోడఁ బెండ్లిపీటలనుండి ♦ వెడలి వచ్చి
పుత్త సూర్యద్వార ♦ మున శాత్రువులఁ గూల్చి! భార్య పండ్రెండేండ్రఁపడుచు రిపులఁ
గుప్పగూరగఁ ద్రుంచె! ♦ గోమలి త్యాగవిక్రమములు సకలలో ♦ కములు మెచ్చె!

గీ॥ నా యరుంధతీదర్శన ♦ మపుడె స్వర్గమునకు నచ్చరల్ కనుసన్న ♦ లను బొనర్చ
వలచు శౌర్యైకధనులు మీఁకొలమువార! లతుల మతులార! ఖేల్వా భటాభులార!

⊙ In the sacred bardai of the Rajput, we have the bard of our Saxon ancestry; those reciters of warlike poetry of whom Tactus says “With their barbarous strains they influence their minds in the day of battle with a chorus of military virtue.”

“Annals of Mewar.”

- సీ॥ గౌతమగోత్రంబు! ♦ గాధిపురము రాజధాని! యాచార్యుండు ♦ దైత్యగురుడు!
 వంశంబుకర్త వి ♦ శ్యామిత్రుఁ! డాస్వర్గమర్త్యముల్ మునుపు స్తం ♦ భన మొనర్చె!
 బదునాల్గులోకముల్ ♦ పైకి నచ్చిన సుంత కీడలుంగనిది రా ♦ తోడు కులము!
 బిగబట్టి తెచ్చి నిల్పినఁ దురుష్కులు మీముఖముఁ జూడ వెఱతుర ♦ ఖ్యాతిగలిగె!
- గీ॥ నఖిలభారతవీర మ ♦ హాభవనము గోపురమున నెత్తిన పూర్ణ ♦ కుంభతుల్యుఁ
 డగుచు మీతండ్రి జయమల్లుయశముఁగాంచె! ద్విణ్ణదేభేంద్రసింహ! యో ♦ తేజసిహ!
- సీ॥ సామ్రాజ్య మఖిలంబు ♦ సవతితమ్మున కిచ్చె సంతతత్యాగి యా ♦ చండన్యపతి
 యా బయానాసీమ ♦ నరుల తలల్ వేలు రాలఁగా విహరించె ♦ రత్న సింగు!
 చిత్తూరుకోట డు ♦ స్సినచోట నిలిచి దుర్గారావు స్రుశయరా ♦ ద్రమునఁ బోరె!
 నెనిమిదేడుల క్రింద ♦ నీరేడులోకముల్ జయపెట్ట వర్తించె ♦ సాహిదాసు!
- ఆ॥ సకల పూజ్యమైన ♦ చండేశు వంశంబు స్వామిభక్తి యుగ్గు ♦ పాలఁ బెట్టెగె!
 నాకులంబు వీరు ♦ లంను నాయకమణి కృష్ణసింహవిభుఁడు ♦ కృష్ణనిభుఁడు. 166
- సీ॥ జగదేకదుర్నిరీ ♦ క్షప్రకాశు లటన్నఁ జూపు నూర్లకొలది ♦ సూర్యకులము!
 నిత్యసత్యవ్రత ♦ నిష్ఠాపరు లటన్నఁ జూపు వేలకొలది ♦ సూర్యకులము!
 కండ లొలిచియిచ్చు ♦ ఘనవదాన్యు లటన్నఁ జూపుఁ లక్షకొలది ♦ సూర్యకులము!
 లోకంబులెల్ల గె ♦ ల్బు ధనుర్ధరు లటన్నఁ జూపుఁ గోట్లకొలది ♦ సూర్యకులము!
- గీ॥ క్షోణి వెలయు నసంఖ్యాకకులములందు సురలకును సాయ మొనరించె! సూర్యకులము
 సూర్యకులము దూరం బుంచి ♦ చూచునెడల నఖిలభవనంబు లంధకా ♦ రావృతములు
- సీ॥ ఇత్వాకు వెటు లోక ♦ హితుఁడు! కాకుత్స్థత్రిశంకులు మఱి హరి ♦ శ్చంద్రుఁ డెట్టి
 వారు! మాధాంత ప్రా ♦ భవ మెంత! నాభాగుఁ డంబరీషభగీర ♦ థాది నృపులు
 సామాన్యతే! యిక ♦ సగర-దిలీప-రఘుక్షీతీశులక్ష్మీ ♦ గొలువఁ గలమె!
 బ్రహ్మాండమంతయుఁ ♦ ద్రాసున నిడిన నిదుల నొక్కఁడొక్కఁడే ♦ తూఁగఁగలడు!
- గీ॥ భువనసామ్రాజ్యలక్ష్మీ కా ♦ పురముచేయు వజ్రహర్ష్యరాజంబు మీ ♦ భానుకులము
 శతశత నమస్కృతులు చేసి ♦ సకలజగము నీపదముఁ గొల్పు టరుదె ప్ర ♦ తాపదే
- సీ॥ కాఫర్దిస్థాప్రజా ♦ గణము నేటికిఁగూడ బప్పురాయల ఖడ్గ ♦ పటిమఁ బొగడ!
 నాఖోరాసాదేశ ♦ మందు ఖోమనసింహు నాణెంబు లింకను ♦ నడచుచుండ!
 సమరసింహేంద్రు వి ♦ క్రమగాధలెల్లప్పు ఘోరీజనులు కొడు ♦ కులకుఁ దెలుపఁ!
 గుంభరాణా శౌర్య ♦ జృంభణం బేవేళ దేశదేశములు గీ ♦ ర్తించుచుండ!

- గీ॥ భారతీయుల యొడఘలఁ ♦ బ్రాణముండ మఱువనేర్తు రె రవిదాళ ♦ చుహిను మెపుడు!
ధర్మసంస్థాపనార్థ మే ♦ తత్కులమున దేవుడై పుట్టితి ప్రితాప ♦ దేవ! నీవు. 171
- సీ॥ భరతఖండక్షమా ♦ భరము నిజోద్ధండ బాహుదండబున ♦ వఱలఁజేసి
జగమెల్ల జయపెట్ట ♦ శకము నిల్పినమేటి విక్రమాదిత్య పు ♦ ధ్వీవిభుండు!
సతత మింద్రప్రస్థ ♦ సామ్రాజ్యమున సార్వభౌమపరంపరఁ ♦ బాదుకొలిపి
బహుకాల మేలి శా ♦ శ్వేతకీర్తిఁ గనిన యచంగపాలాది రా ♦ ట్పుంగవులును!
- ఆ॥ సకలసుగుణగణవి ♦ శాలు రేవంశసాగరము గనిన దొడ్ల ♦ కొస్తుభమ్ము!
❀ లట్టి మేటివంశ ♦ మపకీర్తిఁ బడకుండఁ బోరరయ్య! త్వరు ♦ వీరులార! 172
- సీ॥ పావకాన్వయ సంభ ♦ వక్షత్రియులకెల్ల నాధారయట్టి చో ♦ హణకులంబు!
ము న్నేడవ శతాబ్ద ♦ మునఁ గురుష్కులను ఖండించె లక్షలుగ మా ♦ ణిక్యరాయఁ!
డితని యన్నకుమారుఁ ♦ డేడేండ్ల లాటుండు దస్యకోటిని ద్రుంచి ♦ తాను మడిసె!
సకలవీరక్షమఁ ♦ చము మాళివెలయు దివ్యజ్యోతి యితఁడను ♦ ఖ్యాతిఁగాంచె!
- గీ॥ నతనితండ్రి దూలారావు ♦ యవనవీర వాహినీ వార్ధి కుంభసం ♦ భవమహర్షి!
గ్రీ మిమ్ముఁ గనినంత జగము కంఠించుచుండు! బాహుబలులార! చోహణప్రభువులార!

❀ If it had to boast only of Vikramaditya, the paramount lord of India, whose era established fifty six years before the Christ, still serves as the grand beacon of Hindu chronology, this alone would entitle the Tuar to the highest rank. But it has other claims to respect. Delhi the ancient Indra-prastha, founded by Udisthira and which tradition says, lay waste for eight centuries, was rebuilt and peopled by Anangpal Tuar (A D 792) who was followed by a dynasty of twenty princes which concluded with the name of the founder, Anangpal [1164] when contrary to the Salic Law of the Rajputs he abdicated [having no issue] in favour of his grand child the Chohan Prithwi Raj.

"Annals of Mewar."

§ Chohan: This is the most valiant of the Agniculas and it may be asserted, not of them only, but of the whole Rajput race. Actions may be recorded of the greater part of each of the Chateeskula which would yield to none in the ample and varied pages of history. Its branches have maintained all the vigour of the original stem and Haras the Keechees, the Decras, the Sonegurrahs and others of the twenty four, have their names immortalized in the song of the bard..... There were several princes whose actions emblazon the history of the Chohan. Of these was Manikya Rao who first opposed the progress of the Muhammadan arms. Even the history of the conquerors record that the most

సీ॥ ఆ యనంగు ననుంగు ♦ టాడుబిడ్డకొడు! కింద్రప్రస్థపురము పు ♦ గౌరములపంట!

సోమేశు కులవార్ధి ♦ శుభ్రమరీచి! రుక్మా గర్భ శుక్తి ము ♦ క్రాఫలంబు!

సమరసింహుని స్నేహ ♦ సౌహృదప్రతిమ! పృథామహాదేవి సౌ ♦ దర్యధనము!

కల్యాణ మేనటి ♦ కపు ముద్దుమామ! సంయుక్తా మనోబ్జ భా ♦ నూదయంబు!

గీ॥ సమద జయచంద్ర జలద జంఘామరుత్తు! ఘోరి గజ సింహ! మితనిబోల్ వీరు లేరి!

యీచతుర్భుజరాజేంద్ర! ♦ నెన్నదరమె! పృథ్వీరాజై చతుర్భుజం ♦ డెసఁగెఁగొక.

శా॥ సౌరాష్ట్రంబుననుండి వచ్చుచుఁ దురు ♦ మ్మ శ్రేణిఁ జక్కాడుచో

మారాణాలను దొల్తనుండి బలసం ♦ పన్నాన్ములై కొల్చు దో

స్సారం బెల్ల జగంబును బొగడె! మీ ♦ ఘూలామహావంశ మా

ధార స్తంభము భారతాభ్యుదయ సౌ ♦ ధస్తాయితన్ నిల్పఁగన్.

175

శా॥ ఐదారేడుల చిన్నకుఱ్ఱలయినన్ ♦ హర్యక్షశాబంబుల

క్లీదస్యప్రకరంబుఁ గూల్చు కులమ ♦ ర్యాదల్ వెలుంగన్ రిపు

చ్చేదంబున్ బొనరించి వారితలలన్ ♦ జెండాడి చెం డాడుఁడీ!

యేదీ చూతము మీభుజాబల మహా ♦ హేలా కళా దీధితుల్!

176

ఉ॥ తొమ్మిదినూలులేండ్లు ధృతి ♦ తో నెలకొల్పు మతాభిమానభా

వమ్మును మాతృభక్తి ఫల ♦ పాకము వమ్మగు వైరి నోర్చు మా

కమ్మునఁ దక్కువైన; నలు ♦ గావున నిష్కర దీక్షఁ బూని శౌ

ర్య మ్మఖిలంబు చూపి రిపు ♦ లందఱ నొంపరె! కీర్తి నింపరే!"

177

మ॥ అని విప్రోత్తముఁ డంబుదస్వనముతో ♦ నందందును నిల్పియుం

డిన యవ్వీరుల వంశగౌరవము వ ♦ ర్ణింపన్ శ్రవఃప్రీతిగా

విని యాద్యంతము సైన్యమంతయు విజృంభ ♦ భించెన్ సముద్రంబు పొం

గినచందమ్మున భూరి వీర రస సం ♦ కీర్ణ ప్రభావమ్మునన్.

178

ఉ॥ అంతట మానసింహవిభు ♦ నాజ్ఞఁ బరంగులు పెన్పిరంగు ల

త్యంతజవంబు రౌద్రమును ♦ దార్కొనఁ ద్రిప్పుచుఁ జెంతనున్న మం

obstinate opposition which the arms of Muhammad of Ghazni encountered, was from the prince of Ajmir who forced him to retreat, foiled and disgraced from this celebrated stronghold in his destructive route to Sourashtra.

"Annals of Mewar."

దెంతయుఁ దొంటికన్న నిపు డిబ్బడి ముబ్బడిగాఁగఁ బ్రేల్పఁ గ
ల్పొంత మహాశనిప్రతితి య ట్లవి యాత్మబలంబుఁ గూల్పఁగన్,

179

గీ॥ హరుని నయనాన్నిఁ బొడమి దిగంతరములఁ గ్రమ్మి చండాన్నికణములఁకరణి యవన
పైనిక ముఖాబ్జ నిర్గత యచరీక పటలములు పైన వ్రాలెఁ దు య పాకి గుండ్లు. 180

—*) రాతోడేజసింహుఁడు విజృంభించి పిరంగుల పైకేగుట. (*—

సీ॥ ఆజానుదీర్ఘ బా య హర్గళయుగళంబు సమధికోదాత్త ల య తుణముఁ దెలుప!
నతనుసింహాసనం య బైన వక్షము మహారాజన్య పట్టిభ య ద్రత వెలార్ప!
నరుణరేఖామనో య హర దీర్ఘనేత్రముల్ సతత లక్ష్మీనివా య సతను బెంప!
దర్శనీయంబైన య తనమూర్తి నవకోటి మన్మథసౌందర్య య మహిమ నింప!

గీ॥ నమృతరస మొల్కు మొలకనవ్వలరు మోము శతశరచ్ఛంద్ర సౌభాగ్యసరణి గేరఁ
దన భటుల వీడి హయము ముం య దునకుఁ ద్రిప్పి ధీరలోకైకమాళి యాతేజసింగు.

సీ॥ రణదుర్గ పరమ శౌ య ర్యప్రాభవము మెచ్చి పైజల్లు శతపత్ర య పటల మనఁగ
గుహలు మార్మోయంగ య బహుశతఘ్నిక లవిచ్చిన్నధారల నన్నిఁ య జెఱఁగుచుండ
వేదమంత్రముల దీ య విచుచు భూదేవతతి చల్లు మంగళా య తుతల నడుమఁ
గరములు ముకుళించి య శిర మొకించుక వాల్చి పెండ్లికొడుకు మ్రొక్కవెల్లినట్లు

గీ॥ గుడియఁ గేడెంబుఁ జేతులఁ య గుదిలపటచి చిత్రధార నశ్వముఁ బూన్చి య శిరము వంచి
పరమసాహసుఁడగుచుఁ బ య ర్వతము డిగుచుఁ దేజసింగు పిరంగుల య దెసకు దూకె.

మ॥ “నిమిషంబున్ నిను వీడి యుండఁగలమే య నీతోడిదే మాకు లో
క”మటంచున్ దమజన్మమాది దృఢదీ య త్తా భక్తులన్ గొల్పు ను
త్తమరాతోడ్కులవీరు లందఱును మొ య త్తంబై నిజాధీశు పా
దములన్ గొల్పఁగ మెటఁ దూకి రరిసం య తానమ్ము చింతింపఁగన్.

183

శా॥ ఆలోకోన్నత శౌర్యసాహస సమ య గ్రాశ్చర్య దృశ్యంబుఁ దా
మాలోకించుచు రెండుపక్షముల వా య “రా! సురల్ గూడ నీ
లీలల్ నేర్తురె! నీసమాను లిలలో య లే” రంచుఁ దద్విక్రమ
శ్రీలన్ బాడిరి తేజసింహునకు “జే! య జే!” యంచుఁ గీర్తించుచున్.

184

—*) రాతోడ్ తేజసింహునకు సలుంబ్రాకృష్ణసింహుఁడు తోడగుట. (*—

శా॥ దూరంబందుననుండి యీకృతులు సం య తోషమ్ముతోఁజూచి “యా

రా! రాతోణ్ణణి! నీబలోద్ధతి ప్రపం ♦ చాతీత! మద్దానికిన్
బారం బున్నదె" యంచు మెచ్చుచు సలుం ♦ బ్రాస్వామి చోండావతుల్
బారై కొల్వ శతఘ్నికాతతిపయిన్ ♦ లంఘించె సింహాకృతిన్.

185

మ॥ తనచేఁ గాలుని దండమంతటి గదా ♦ దండంబు సంధించి భీ
మునిచందంబున గొప్పకన్నుఁగవ ని ♦ ప్పల్ రాల దుద్దాంతవృ
త్తిని రోపించుచుఁ దేజసింహుఁడును నాం ♦ దిన్ దీర్చి పుణ్యాహవా
చనమున్ జేసె శతఘ్నికాత్రయము పి ♦ చ్చల్ గాఁ బడన్ మోదుచున్.

186

మ॥ ఖరఖడ్గంబునఁ బోర్చుగీసుభటులన్ ♦ ఖండించుచున్ ఘోరము
ద్గరఘాతంబుల నాశతఘ్నులను వ్ర ♦ క్కల్ చేయుచున్ లోకసం
హరణోద్యోగపరాయణుండయిన ఘా ♦ లాక్షుక్రియన్ ధీర సు
స్థిరరాద్రోద్ధతిఁ దేజసింహుఁడు చరిం ♦ చెన్ శాత్రువుల్ బెగ్గిలన్.

187

❀ మ॥ సునిశాతస్థిరవీరవిక్రమయుతుల్ ♦ చోండావతుల్ వారిప్ర
క్కన రాతోడులు బాహుశక్తి యలరం ♦ గా నా"షహారా"యె దా
రిని నిప్పుల్ దిను గోడిపుంజులటు లు ♦ ద్వృత్తిన్ శతఘ్నిచయం
బును వ్రయ్యల్ పడ మోదనాగిరి గదా ♦ భూరిప్రఘాతంబులన్.

188

చ॥ కెరలుచు వ్రాలుచున్ బుడుత ♦ కీచులఁ గూల్చుచు నాశతఘ్నులన్
జెరచెరలాడి వ్రక్కలుగఁ ♦ జేయుచు దక్షిణ మాదిచేసి యు
త్తరమున కేగు లోకభయ ♦ దప్రతనిష్ఠుఁడు తేజసింహభూ
వరమణి యుత్తరాయన ది ♦ నాకరుఁబోలె వెలింగె నత్తటిన్.

189

సి॥ ఖగరాజు కినిసి ప ♦ న్నగరాజుశీర్షముల్ చిదుర్జపలై వ్రాలంగఁ ♦ జెండినట్లు!
వానకారునఁ గృషీ ♦ వలుఁడు గుద్దలి పట్టి పుట్టలన్నియుఁ దెగఁ ♦ గొట్టినట్లు!
కడురోషమున లోహా ♦ కారుండు మండెడు మూసలన్నియు డుల్ల ♦ నేసినట్లు!

❀ Among exotic birds there can be hardly one better known by report than the strange majestic and fleet footed creature that scorneth the horse and his rider or one that from the earliest times to the present has been oftener more or less fully described. And an adult male (bird ostrich) will stand nearly 8 feet in height and weigh 300 lb. The great mercantile value of ostrich feathers has led to the formation of the numerous "Ostrich-Farms." In favourable localities and with judicious management these establishments are understood to yield very considerable profit.

"Encyclopædia Britannica."

గీష్మవాతము బిట్టు ♦ కేగి యారామ జపాపుష్పముల రాల్చి ♦ నైచినట్లు!
 గీ॥ దండధర గదాదండ పృ ♦ చండ దీప్త దండమున శతఘ్నీ సము ♦ దాయ పృథుల
 వక్త్రములు వ్రక్కవ్రక్కలై ♦ పడఁగ మోదెఁ దేజసిహంబు తూత్రసంధీపుడగుచు
 మ॥ వడిమై నిప్పులయేటు దాటి భువన ♦ వ్రాతంబుపై నెత్తి వ
 చె్చెడు వైవస్వతుఁడో యనంగ “బదనూర్ ♦ సింహంబు” రాశోడులె
 ల్లడఁ జుట్టుకొ దనుఁగొల్వఁగా యవన వా ♦ హిన్యగ్రముకొ దాకి యె
 కుడు విక్రాంతి భటాళి మస్తముల ను ♦ గ్గుకొ నూతగా దంచినక;
 —*) యవనసేనాపతు లొక్కుమ్మడి రాజపుత్ర సేనలను దాకుట. (*—

191

ఉ॥ ఆరటమంది సైన్యవిభుఁ ♦ దాసపుఖానుఁడు, రాయసింహు న
 ధ్విారహిమానునికొ సమర ♦ ముష్కరు నాషహబాజుఖానునికొ
 జేరఁగఁబిల్చి సైన్యములు ♦ చేరిచి నల్వరు సూడి శౌర్యదు
 ర్వారులు రాజపుత్రకుల ♦ పై దొడరకొ నియమంబుచేయుచుకొ,
 మ॥ తనకంఘాణహయంబుఁ ద్రిప్పి సముదా ♦ త్రప్రాధి నాతేజసిం

192

గు నెదిర్చెకొ; షహబాజుఖాను దవలెకొ ♦ గ్రోధోద్ధతుకొ గృష్ణసిం
 హుని; భేల్వాపతి దూరమందు సకలం ♦ బూహించి యత్యంతధా
 టిని జేరకొజని రాయసింహవిభుఁ బ ♦ ట్టెకొ సైంహికేయుండనకొ.
 మ॥ బదనూర్ సింహము సింహవిక్రమమునకొ ♦ బైవచ్చి ఖడ్గమృతుల్

193

చదలకొబర్వఁగ నొక్కమైఁ దగిలె నా ♦ సప్తఖాను; వాడంత బె
 ట్టిదమకొ కోపముతోడఁ గుంతమును నా ♦ టెకొ దీర్ఘవక్షంబుపై;
 నది తుంటల్ పడెఁ తేజసింహవిభు ఘో ♦ రాశిశ్రయోగంబునకొ.
 మ॥ త్వరమై సాయుధుఁడౌచు వాడు బదనూర్ ♦ భర్తకొ సమీపించె; నా

194

బిరుదుకొ వీరసాంధివీచికవలెకొ ♦ వీతెంచె నాఖానుపై;
 మెలుపుల్ వోలెఁ గృపాణముల్ దిరిగె; గ్ర ♦ మ్మెకొ వాజిపై వాజి; యా
 పరివేషముల సూర్యచంద్రులవలెకొ ♦ భాసిల్లి రక్షిర్వరుకొ.
 మ॥ కరవాలములు నాగుపాములవలెకొ ♦ గంతంబులకొ జుట్టె; ని

195

ర్వుర వ్రేటుల్ మఱి పోటు లిన్నియనుచుకొ ♦ రూపింప రాకుండె; భా
 స్వరఖడ్గంబునఁ దేజసింహనృపుఁ డా ♦ సప్తఖాను మోదంగఁ, ద
 త్తురగం బీల్చినఁ, జెట్టుతోడఁ బడు మ ♦ ర్వుం డట్లు వాడుకొ బడెకొ.
 మ॥

196

ఉ॥ ఆరణవీరుఁ డిట్లయిన ♦ నవ్వల నాటుచుఁ దేజసింహుఁ డ
బూరహిమానుపైఁ గవినెఁ; ♦ దోడనె వాడును దాకె, వారిధి
వారిధి దాకు నట్టులు; ర ♦ ణంబు క్షణంబున ఘోర మయ్యెఁ; బా
కారి బలాసురుల్ పెనఁగు ♦ నట్టులు పోరఁగసాఁగి యెరువున్.

19

ఉ॥ భూరిభుజప్రభావగుణ ♦ ముక్ బ్రకటించుచుఁ దేజసింహుఁ డ
బూరహిమాను ఖడ్గరణ ♦ ధూర్వహశక్తి వెలుంగ, నుగ్రులై
యారణవేది వెల్లెడు మ ♦ హదహనోగ్రసమగ్రమూర్తులై
- పో రొనరించి యెరువును ♦ బూర్ణ పరాక్రమ రేఖ యొప్పఁగన్.

198

శా॥ ఔరా! నీదగు సాహసంబుని మనం ♦ బందెంచుచున్ విద్విష
ద్వీరారణ్య దవాసలుండు బదనూర్ ♦ పృథ్వీశ్వరుం డశ్వమున్
ప్రేరేపించుచు ముందు దూకి తనవై ♦ రిక్ గుఱ్ఱమందుండి దు
ర్వా రేఖంబు మృణాళమున్ గొనిన రే ♦ వన్ గొంచుఁబోయెన్ వడిన్.

199

ఉ॥ సైంధవుడో యనంగ బల ♦ సాహసుఁ డాషహబాజుఖాను ద
ర్పాంధుఁడు శ్రోవకడ్డువడ ♦ నాతనిఁ బైకొనెఁ గృష్ణసింహుఁ డా
కంధిని జొచ్చు కుంజరము ♦ కైవడి! దద్బలధాటి వాడు వ్రా
లెం ధరపైన దోమయుఁ బ ♦ లెన్ గనుమూసిన యంతలోపలన్.

200

మ॥ పరమోదారుఁడు రాయసింహవిభు ఖే ♦ ల్వాభర్త యా కౌరవే
శ్వరునిన్ దాకెడు సాత్యకి బలెఁ గడున్ ♦ సంరంభ మేపార సం
గరరంగంబునఁ దాకి యాతని భుజా ♦ గర్వమ్ము వచ్చె చనన్
గరవాలమ్మున వేయ నాతఁ డుఱికెన్ ♦ గాయంబు గాయంబుగాన్.

201

శా॥ ప్రావృట్కూల పయోధర ప్రతతి రే ♦ వన్ రేఁగి రాతోడు చోం
డానదీవు లరాతిసైన్యపటలాం ♦ తర్భాగమున్ జేరి వీ
రావేశమ్మున వైరివీరతతి ను ♦ దందన్ విదారించుచున్
ప్రోవుల్ ప్రోవులు పోసి రెల్లెడ సమి ♦ ద్భూమి శిరశ్శ్రేణులన్.

202

ఉ॥ చండపరాక్రమంబు భుజ ♦ శౌర్యము శోభిలఁ దేజసింహుఁడున్
ఖాండవమున్ దహించెడు ధ ♦ నంజయుఁ బోలె నరాతియోధులన్
మెండుగ శీర్షముల్ తఱిగి ♦ నేలకుఁ గోలకుఁ దెచ్చినంత నా
భండనసీమ మోగలులు ♦ పచ్చముపాడుగఁ గూలి రెల్లెడన్.

203

మ॥ పరసేనన్ బదనూరుభర్తయు సలుం ♦ బ్రాసేతయున్ జొచ్చి యి
ద్వరు ఖడ్గంబుల కప్పు తీరనిపనిన్ ♦ బుట్టించి రవ్వారి వీ
రరసోద్రేకమునందుఁ జిక్కి యమదం ♦ స్త్రామధ్యమున్ జొచ్చు నా
కరణిన్ వైరులు నూర్లు వేలుగను ద్రుం ♦ గన్ సాగి రవ్వేళలో.

204

ఉ॥ ఓడలు గుంపుగూడుచు మ ♦ హోదధియందలి నీటిమొత్తమున్
దోడనె చించుచున్ జవము ♦ తోఁ జనునట్లరిసేనఁ జొచ్చి చ
క్కాడుచు వార లిద్వరును ♦ నాశ్వికవర్గము గొల్వ సంగర
క్రీడల వ్రేగు చూపి విహా ♦ రించిరి శాత్రవ మధ్యసీమలన్.

205

—*) ప్రతాపసింహుని ద్వితీయ యుద్ధము. (*—

మ॥ ద్విసహస్రంబు శిశోదియాభటులు సే ♦ వింపన్ బ్రతాపప్రభు
డసమాన స్థిర వీర విక్రమ కళా ♦ వ్యాపార మేపార శ
త్రుసమూహంబుల మీదికిన్ వెడలి గొం ♦ తుల్ గోసి కోరాడి యు
గ్ర సహస్రాంశుడు వోలెఁ దేజము వెలుం ♦ గన్ నిల్చె దుర్వారుడై.

206

మ॥ కడుదట్టంబయి యొప్పు చెట్టడవి చీ ♦ కాకై ధరన్ వ్రాల సం
దడిమై దంతిపరంపరల్ గవియు చం ♦ దంబార, రాణాప్రతా
పుడు తద్యోధులు వైరినైన్యము ముఖం ♦ బున్ జీల్చి దోర్దర్ప మే
ర్పడఁ దన్మధ్యమునందు దూకి రహితుల్ ♦ పాఱంగ నల్దిక్కులన్.

207

శా॥ తోడన్ మల్లును యుద్ధనైపుణకళా ♦ దోస్సారుతా యోధులున్
దోడై కొల్వ. శిశోదియాప్రభువరే ♦ బున్ వీకమై దాకి పో
రాడన్ జూచె; బ్రతాపసింహవిభుఁ డు ♦ దృద్ధాటిఁ దచ్చిర్ప మూఁ
టాడన్ ఖడ్గము నెత్తి మోది యరిమ ♦ ధ్యంబందు దూకెన్ వడిన్.

208

ఉ॥ రోసమునొంది చుట్టును దు ♦ రుష్కులు కొందఱు కొల్వ, లోకసం
త్రాస విశేషశౌర్యబల ♦ దర్పుడు సాగరుఁ డగ్రిసోదరున్
డాసె; బ్రతాపుఁ డాతని క్ష ♦ ణంబునఁ గ్రిందికిఁ దెచ్చె; నిట్టి భ
స్మాసురు లట్టి యుగ్గినిట ♦ లాక్షుల చెంగట నిల్వ నేర్తురే!

209

శా॥ దూరంబందుఁ దురుష్కు-యోధులను నూ ♦ క్తుం దోక్కెడన్ జేర్చి “మీ
రీ రాణా నెదిరించి కూల్చు”డన వా ♦ రెల్లన్ బ్రతాపేంద్రువై!

బారై మాఁకిరి; కొండఱ్ఱ దునిమి కో † పన్నూర్తిమై నూక్కునిన్
జేరన్ బోయి తదీయశీర్షకముఁ జిం † చెన్ రాజమూర్తాండుఁడున్.

210

చ॥ జలరుహబాంధవుం డుదయ † శైలము నెక్కినఁ దత్ప్రకాశముల్
నలుదెసలన్ వడిన్ గవియు † లాగు ప్రతాపుఁ డరాతిసైన్యసీ
మల మెలఁగన్ దదీయభట † మండలి చుట్టును జుట్టుకొంచు మో
గలుభట శీర్ష కోటి కడి † కండలుగా నిలరాల్చె నయ్యెడన్.

211

సీ॥ అతిపావనంబు హ † రావలీశైలరాజమున హవీర్ధూటు † సవనశాల!
యతులప్రతాప బా † హవీర్యభర యశోధనుఁడు తోడరమల్లు † దక్షమకాని!
యాతని యాజమా † న్యమునఁ జేరి మెలంగు రాజపుత్రకులు ని † న్నరుల గణము!
వేలకువేలు సే † వించు యావనభటుల్ వేరెడు పొడుగు గ † డ్దాల ఋషులు!

గీ॥ శూరవరులు శిశోదియా † వీరభటులు ప్రమథగణములుగాఁ! బ్రతా † ప ప్రభుఁడు
ప్రళయ భైరవ విగ్రహ † ప్రాభవమున! నరిచమూతతిఁ జొచ్చి చ † క్కాడె నపుడు.

మ॥ కటకుంబీరపు రాజపుత్రకుల డా † కన్ సై పఁగా లేక యా
కొఱప్రాణంబులతోడ నెల్లెడఁ దురు † ఘ్నల్ పాఱఁగాఁజొచ్చి! రా
హరిశౌర్యండు ప్రతాపుఁడున్ యవనసే † నాంతంబుఁ బొప్పించి శం
ఖరవంబున్ బొనరించె భూధరగుహ † గర్భంబు లూఁటాడఁగన్.

213

మ॥ ప్రశయాంభోధర గర్జనంబువలెఁ ద † ధ్ధానంబు వీజేర న
వ్వల నిల్వంబుడు మానసిహవిభు నం † బ్బయోధులున్, జెంతసే
పులి గాండించిన దద్దటిల్లి హరిణం † బుల్ పాటుచందాన, ది
క్కులకున్ బాఱఁగఁ జొచ్చి; రెంతభయ మొ † క్కో! యాప్రతాపుఁడనన్.

214

గీ॥ అంతలోఁ బ్రక్కనున్నట్టి † యవనసేనఁ జెందుబెండాడి శ్రీకృష్ణ † సింహవిభుఁడు
శంఖనాదంబు విని చాల † సుభ్రమమున స్వామి యొద్దకు మెలుపట్లు † వచ్చిమాఁకి.

మ॥ “అకటా! యొంటిగ నిట్లు రాదగునె! దే † వా! శత్రుమధ్యం బపా
యకరస్థానము! వైరిసైన్యము లసం † ఖ్యాకంబుగా నున్నచో
టికి రాఁజెల్లదు! నామ పార్థసముఁ బా † టింపుం”డటం చొందుప్ర
క్కకుఁ గల్గెంబును బట్టి యశ్వముఁ దొలం † గన్ ద్రిప్పెఁ గార్యజ్ఞుడై.

215

చ॥ పువ్వు వికసించినట్లు మొగ † మున్ జిటున వ్వలరింపఁగాఁ బ్రతా
పవిభుఁడు “తండి! వీరున క † పాయము లేని స్థలంబులున్నె! యా

హవ మిది; వెన్కజూడఁ దగ" ♦ దంచన నంతటఁ దేజసింహుఁ డా
యవనులసేనఁ జించుకొని ♦ యక్కడకుఁ జనుదెంచె సూటిగఁ.

217

చ॥ ఒకయెడఁ గృష్ణసింహుఁడు మ ♦ తొక్కయెడఁ బదనూరుభర్త వై
తకము ఖలీనముఁ గొని ప్ర ♦ తాపునిఁ జేర్చిరి తొంటిచోట; చా
ని కవల రెండునైన న్యములు ♦ నింగియు నేలయు రాయునట్టి పో
లిక, నతిరొద్రధాటిఁ దవి ♦ లె రణశౌర్య విజృంభణంబునఁ.

218

—*) యవనుల వారణబలముతో రాజపుత్రులకైన యడ్డము. (* —

సీ॥ స్థావరత్వము మాని ♦ జంగమత్వముఁ దాల్చు నంజనాచల సమూ ♦ హము లనంగ!
మొగలాయి వాహినీ ♦ వ్యోమసీమఁ జరించు నీలకాదంబినీ ♦ నివహ మనఁగ!
దళముగా మొలిచి వి ♦ చ్చలవిడిఁ బెఱుగు నుత్తాల తమాల సు ♦ తాన మనఁగ!
మొగలు నదీజలం ♦ బులు తగ్గ వెలిదోచు విపులగంఢోపల ♦ వితతియనఁగ!
గీ॥ యవననై న్యోత్తర దిశా ము ♦ ఖాగ్రసీమ నిలిచి ఘోరముల నింగి ♦ నేలఁ గలిపి
కరిఘటాకోటి కాఱుచీ ♦ కటుల దాటి యరితతులఁ దాఁక వెడలె! భయానకముగ.

సీ॥ కడుఁబదనై యున్న ♦ గన్నెరాకమ్మలఁ దలలలో మెదడు బ్ర ♦ ద్దలుగఁగోసి!
బలమైన కత్తివా ♦ తి లకోరులు నిగుడ్చి దీర్ఘదంతంబులఁ ♦ ద్రెళ్ళవేసి!
నిశితధారల నొప్పు ♦ నెలవంకకోలల శోత్రవృంతములు రా ♦ సులుగఁబోసి!
వాఁడిమి గల పాఱ ♦ వాఱియలుంగులఁ దుండముల్ మిగులఁ దు ♦ త్తుమురుచేసి!
గీ॥ పలురకంబుల నంపదె ♦ బ్బాటువాన గురిసి కుంభస్థలంబులు ♦ గూలఁదోసి!
శరములను 'జత్తజల్లు'గాఁ ♦ బరపి భీమచాందు భటులు గూల్చిరి దంతిసంతతులను.

క॥ బలవంతులైన భిల్లుల యలుగులు మెయి నిండ నాటి ♦ యావనగజముల్
వెలిఁగె నొడలెల్ల ముండులు పులకెత్తిన యేడుపంది ♦ మాఁక లనంగఁ.

221

ఉ॥ బిట్టుగ మావటీండు గజ ♦ బృందముల నిశితాంకుశంబులఁ
నెట్టుచుఁ బూన్చి రదిగి; కవి ♦ నెమ్మది నెక్కఁగసాఁగె ఘోరకృతుల్
పెట్టుచు; మోగలుల్ కరుల ♦ వీపుననుండి తుపాకిగుండ్లతోఁ
గొట్టిరి; వాని డాకలకుఁ ♦ గొందఱు భిల్లులు కూల్చి రయ్యెడఁ.

222

ఉ॥ దట్టముగాఁగ మూఁగి బల ♦ దర్బులు భిల్లులు ప్రాసముల్ గదా
పట్టిన భిండివాల కర ♦ వాలతతుల్ గొని తుండముల్ తెగఁ

గొట్టినఁ గుంజరోత్కరము ♦ కొండలు గూలినయట్లు బిట్టు గీ
పెట్టుచు నేలపై నొఱుగె ♦ బెంటలు పెంటలు గాఁగ నత్తటిన్.

221

—*) భీమచాందు యుద్ధము. (*—

సీ॥ వామబాహువు నంటి ♦ వఱలు చాపము, మహారగరాజ దీర్ఘహా ♦ రంబుగాఁగ!
గడలెల్ల దుర్నిరీ ♦ క్షుద్యుతుల్ వెదచల్లు శూలంబు ముమ్మెన ♦ వాలుగాఁగ!
హస్తాగ్రమున దక్షి ♦ ణావర్తశంఖ మయ్యంబుజాసను కపా ♦ లంబుగాఁగ!
గడియయైనను దన్ను ♦ విడక కొల్చెడు భిల్లతతులెల్ల బ్రమథసం ♦ తతులుగాఁగ!

గీ॥ నప్పు డబ్బూర్నబీ తెచ్చు ♦ హస్తదైత్యు భిల్లపశుపతి గదనెత్తి ♦ పిప్పిసేయ
గాయపడి చెందిరపుగొండ ♦ కరణి నదియుఁ గాల్లు పైకెత్తి పిల్లేరు ♦ గంతునైచె.

ఉ॥ భండనభీముఁ డాశబర ♦ పంశ్యశిఖామణి భీమచాందు దో
ర్ణండ గదాభిఘాతముల ♦ దంతిసమూహము కుంభగోళముల్
మెండుగఁ జీల్చివైచుచు వె ♦ లింగెను గండశిలావ్రజంబులన్
బిండిగఁ గొట్టుచుండు నొక ♦ పెద్ద యయోమయ యంత్రమోయనన్.

222

క॥ బరువయిన గదను దాలిచి యరవరలై పడఁగమోద, ♦ నాన్వరదము లే
కరదములై యాపిమ్మట నరదములై కూలె నంగ ♦ లార్పఁగ యవనుల్.

223

మ॥ విబుధేంద్రుండు పవిప్రయోగముల ను ♦ ర్వీధింబులన్ బోలె ని
న్నబడెన్ ద్రిప్పుచు వేయుచున్ యవనసే ♦ నాలక్ష్మి సింగారపుం
గబరీభారముఁ గోసివైచెనొ యనం ♦ గా! దంతిసంతానమున్
శబరస్వామి హరించె దోర్బలకళా ♦ సంరంభ మేపారఁగన్.

224

—*) బుడుతకీచులు పిరంగులను బ్రేల్పుట. (*—

సీ॥ యావన సైన్య దు ♦ ధ్ధాబ్ధిఁ ద్రచ్చినఁ బుట్టు కాలకూటానల ♦ జ్వాలలనఁగఁ!
దురకదండను చిల్వ ♦ దొర ఫణంబులఁ దోచు మాణిక్యపటలసం ♦ పదలనంగ!
కదనానిలమున మో ♦ గలు సరస్సుననుండి రాలెడు శతపత్ర ♦ రాజయనఁగ!
బహుళ శతఘ్నీప్ర ♦ వాళవల్లుల జాటు గుమురైన ఫగడాల ♦ గుత్తులనఁగ!

గీ॥ బతగి తాళ బింబ కపిత్థ ♦ ఫలసమాన నీల భయద తప్తాయన ♦ గోళతతులు
బహుబృహన్నాళికాస్రముల్ ♦ పఱఁగఁజేసి బుడుతకీచులు నడిపి ర ♦ బ్బురముదోఁపు.

- సీ॥ మొగలాయి సైన్య జీ ♦ మూతగర్భమునుండి వెలివాలు పిడుగుల ♦ పిండనంగ!
 యావనసుభట బా ♦ హాప్రతాపమహాగ్నికడ లేచు నంగార ♦ కణములనంగ!
 రణదుర్గ యురిమి నే ♦ త్రిముల రాధ్రము గొక్కఁ బొడమిన గొప్ప నిఁప్పకలనంగ!
 మృత్యుదేవత కోప ♦ మెత్తి తూరుపుపట్టఁ దోతెంచు కొరవుల ♦ తుంటలనంగ!
- గీ॥ నల్ల నేరెడుపండ్లంత ♦ లగుచు యవన భటతతులనుండి వెడలు తు ♦ పాకిగుండ్లు
 రాలె నీలోత్పలచ్ఛాయ ♦ రాజపుత్ర పై నికులకుఁ గన్ణావతం ♦ సంబులగుచు. 229
- క॥ వడివడి నవి తొడరుచుఁ పైఁబడినకొ దడఁబడియు డీలు ♦ పడి యాడిగిలక
 బడి యెత్తువడి బడల్ పడి బుడివడి కడుఁజెడియె రాజ ♦ పుత్తుల సేనల్. 230
- క॥ పనుగురు పదునేనుగు రిర్వదిగురు నలువదిగురు నలు ♦ వదిగురు మఱి తొ
 బదిగురు నూగురు సుభటులు తుదముట్టిరి వేడిగుండ్ల ♦ తొరపు జడికిక. 231

—*) ఖండేరావు యుద్ధము. (*—

- శా॥ చండాగ్నేయ కరాళగోళములు వ ♦ గ్నంబట్లు వీశేర, బ్ర
 హ్మాండంబంతయుఁ బిండిసేయఁగల దై ♦ ర్యాహార్యులు, సుంతయు
 గుండెల్ నిల్వక కుంగు కష్టదశ, న ♦ తుద్రాపభావాధ్యుడై
 ఖండేరావు నిజాప్రయోధు లలరం ♦ గా నశ్వము ద్రిప్పుచు, 232
- క॥ పుష్పసమయావసరమునఁ బుష్పంధయసేన గొలువఁ ♦ బుష్పరథముపై
 బుష్పాస్త్రములఁ జిమ్మెడు పుష్పశరునిమాడ్కి నపుడు ♦ ముందుకుఁ గదిలెక. 233
- చ॥ వెనుక నె రాజపుత్రకుల ♦ వృద్ధపితామహుడై న భానుసిం
 గు నడిచె; శ్యామసింహుడను ♦ గొండవిధంబున వారివెంబడిక
 జనియెను; రామచంద్రనృప ♦ సత్తముఁ డట్టులె చేరె; ధేలవా
 రనృపతి వచ్చి దూఁకెను; జొ ♦ రంబడి రయ్యెడఁ జోహణప్రభుల్. 234
- ఉ॥ అందఱు ప్రక్కప్రక్కలకు ♦ నా రణరంగమునక శతఘ్నికా
 బృందము లున్నచోటు విడి ♦ యేగి తుపాకులవారిఁ జేరి యిం
 దిందిరరాజిమాడ్కిఁ బర ♦ తెంచి కలంచెడి గుండ్ల కోర్చి వా
 రిం దెగవేయసాఁగి! రర ♦ రే! యల వీరుల శౌర్య మెట్టిదో! 235
- మ॥ మురువొ కస్తురి వానలు గురియ నా ♦ పుల్ చుట్టునుండక వధూ
 వరు లూరేగెడు నట్టి మాడ్కిని బ్రతా ♦ పస్వామి సామంతభూ

వరనైన్యంబు తుపాకిగుండ్లను సహిం ♦ పక్షగల్గి యానాటి సంగర
వైవాహిక మండపంబున వెలుం ♦ గజ జొచ్చెఁ గేళిగతి.

236

మ॥ “యమునంశంబులఁ బుట్టియుండవలె! లే ♦ దా యిట్టి బాహుప్రతా
పము ధైర్యంబు మనుష్యమాత్రుల కెల ♦ ర్పక సాధ్యమే!” యంచు ఖా
సిముఖానాది సమస్తయోధులును యో ♦ జంపక మొదల్ పెట్టి సై
న్యము లన్నింటిని జేర్చి రొక్కెడ విప ♦ ట్నాసీకముగ దాకగజ.

237

మ॥ నలిగెఁ హైందవసైన్యధాటికినిఁ బ్రా ♦ వ్హంబందుఁ దొరుష్కసే
నలు; నాహైందవసేన డస్సె నపరా ♦ వ్హంబందుఁ దొరుష్కసే
నల నాశాస్నుల; కట్టిచో నుభయసై ♦ న్యంబుల్ రణోన్మాద మ
గ్గలమై యొడొరు మీఱఁ బోరు సలుపం ♦ గాఁ బూను టాశ్చర్యమే!

238

సీ॥ శూరాగ్రయాని ఖం ♦ డేరావు యవనుల నఱికి మొక్కలనట్లు ♦ నఱికివైచె;
భానుసింహునిధాటిఁ ♦ బరసేన శిశిరంబునం దాకు రాలెడు ♦ నట్లు రాలె;
సింహశౌర్యుడు శ్యామ ♦ సింహభూభృన్మణి చెట్టుకొక్కఁడు పాఱఁ ♦ జేసె రిపుల;
నరిరాజసమవర్తి - యగు మనస్సింహుండు విమతసైన్యము పీల్చు ♦ పెంటచేసె;

గీ॥ మహితయశులు మదన- ♦ మాధవ తుల్యులు ధైర్యరతులు సమర ♦ శౌర్యఘనులు
వెలగపండ్లువోలె ♦ జేడ్ల-కొటేరియా నృపులు రాల్చి రపుడు ♦ రిపుల తలలు. 239

సీ॥ ప్రత్యేక భయదార ♦ వములు శోభిలు రాజపుత్రాశ్వ హేమా స ♦ మూహరుతము!
లహితుల గుండియ ♦ లవియ రేగేడు యోధసముదాయ సింహగ ♦ ర్జాస్వనంబు!
పరిపుష్ట తొరుష్క ♦ భటకపాలములు కత్తులు తాకి పగులు ను ♦ ధ్వరరవంబు!
రాజపుత్రుల చమూ ♦ రాజ హస్తాంభోజ భాస్వన్నహాశంఖ ♦ నిస్వనములు!

గీ॥ భటసమూహాట్టహాస శుం ♦ భన్నినాద మఖిలదిశలను బగిలించి ♦ యడలు గూర్చ
నతిభయము నొంది మానసింహప్రభుండు ‘పద పదం’ డని తనమూల ♦ బలము నడిపె.

—*) భానుసింహ - వీరబలుల యుద్ధము. (*—

ఉ॥ వాడినచేనిపైఁ బడెడు ♦ వర్షము నట్టులు మానసింహుడు
దోడయి వచ్చినంత యవ ♦ నుల్ భృతితోఁ జెలరేగి మూపులు
మూఁడయి పొంగ, వీరరస ♦ పూర్ణుడు వీరబలుండు యోధుల
గూడి యెదిర్చె నయ్యహిత ♦ కుంజరసింహము భానుసింహము.

241

మ॥ కరవాలంబులు కన్నుఁగోనలు స్ఫులిం ♦ గశేణి నల్లిక్కులన్
బరహన్ భీషణచంద్రహాసరుచు ల ♦ భంబుటి వర్తిప ని
ర్వురు గంధర్వములన్ విచిత్రగతులన్ ♦ బోనిచ్చుచున్ దాకి సు
గరమున్ జేసిరి బాహుశౌర్యము సమ ♦ గ్రప్రాధి దీపింపఁగన్. 242

మ॥ తన గర్జారవధాటికిన్ దెసలు బ్ర ♦ ద్వల్బద్వలై పోవ, నూ
తన సంరంభ విజృంభణంబున నమి ♦ త్రశేణి భీతిల్లఁగా
వెనుకన్ జూడక భానుసింహుఁడు రణో ♦ ర్విన్ శాత్రువున్ దాకి, యా
తని యశ్వంబు గళంబునున్ దటిగె ను ♦ దృష్టాద్ధధారాహతిన్. 243

ఉ॥ వీరబలుండు వ్రాలి రణ ♦ వీధి మఱొండు హయంబు నెక్కి 'రా
రో! రణవీరులార!' యని ♦ యోధులఁ బిల్వ నరాతివీర సం
హారపరాయణుల్ సుభటు ♦ లట్టులె దూకిరి; భానుసింహధా
త్రీరమణుండు వారి నెది ♦ రించె నొకండె పరాక్రమమ్మునన్. 244

క॥ కమలసరోవరమున ద్వీరదము విహరించిన పిథానఁ ♦ దనివి సనక వి
క్రమరాశి భానుసింహుఁడు సమయించెఁ దురుష్కభటుల ♦ సమరతలమునన్. 245

చ॥ అదిఁగని మానసింహవిభుఁ ♦ డంబరు వీరుల 'భానుసింహుపైఁ
గదిసి రణంబుసేయుఁ' డని ♦ కట్టడసేయఁగ నట్టహాసముల్
పొదలఁగ వారు పైఁబడిరి; ♦ భూరిభుజాబలరేఖి యొప్పుఁగాఁ
గదనము చేయఁసాగె లయ ♦ కాలయముండన నాతఁ డుగ్రుఁడై. 246

ఉ॥ క్రూరతురుష్క-వీరుఁ డొక ♦ రుం డతనిన్ దరిఁజేరఁ బోయి దు
ర్వారకృపాణ మెత్తి తల ♦ వ్రక్కలుగాఁ బడ మోద, రక్తముల్
వాఱఁగ భానుసింహుఁడును ♦ వ్రాలె ధరిత్రిఁ; దదీయవాజి య
వీరునిపైన నిల్చె నరి ♦ వీరులు పైఁబడకుండఁ గాచుచున్. 247

ఉ॥ అంతట శ్యామసింహుఁడు ర ♦ యమ్మున నచ్చటి కేగుదెంచి జం
భాంతకు నోటువుచ్చి విమ ♦ లామృతభాండముఁ గొన్న యాగరు
త్సంతఁడు పోలె, వీరబలు ♦ దర్ప మడంచుచు, భానుసింహు సే
నాంతరమందునుండి కొని ♦ యవ్వలి కేఁగె సురక్షితమ్ముగన్. 248

చ॥ "పడెఁ బడె భానుసింహుఁ!" డను ♦ వార్త దహనలమో యనంగ నె
ల్లెడలను నాక్రమింప విని ♦ యీనిన బెబ్బలిమాడ్కి, రామచం

ద్రుఁడు, జయమల్లునైన్యముల † తో నొనరించు రణంబు వీడుచున్
వడివడి వచ్చె వీరబలు † పై గిరిపై బడు వజ్రమో యనన్.

249

. —*) రామచంద్రదేవుని ద్వితీయ యుద్ధము. (*—

ఉ॥ కైటభదైత్యుపై నడచు † కంజదళాయతనేత్రుఁడో యనన్
సూటిగ రామచంద్రనృప † సోముఁడు మోగలువీరయోధులన్
దాటుచు వచ్చి, వీరబలుఁ † దాకి తదీయభటాళిఁ జేతులన్
దీట యడంగఁ గంఠములు † ద్రెంచి యనేకులఁ గూల్చె నత్తటిన్.

250

శా॥ గుల్లల్ గుల్లలు గాఁగఁ గొందఱును, ను † గ్గున్ నూకఁగాఁ గొందఱన్
ద్రెళ్లన్ జేయును, రామచంద్రుఁడును ద్వా † ర్వీరుల్ విజృంభించు ను
ద్యస్తీలల్ గని మానసింహవిభుఁడున్ † దౌదవృలందున్న య
బ్దుల్లాఖానునిఁ బిల్చి వారిపయికిన్ † బూన్చెన్ మహాగ్రాజికిన్.

251

శా॥ ధీరోదాత్తుఁడు రామచంద్రుఁడును సం † దీప్తానలజ్వాలయై
తొరుష్కాటవి భస్మసాత్కృతముగా † దర్పించి చెండాడి, యా
శ్రీరామప్రభుఁ డస్త్రభార నసుర † శ్రేణీశిరశ్శ్రేణులన్
నూఱుల్ నూఱులు రాల్చునట్లు రణము † దున్రాల్చె మస్తంబులన్.

252

చ॥ అలయక రామచంద్రపతి † యావనసేనల గీటడంచి, చే
తులకసిపోవఁ బోరి బల † ధుర్యుని వీరబలేంద్రుఁ దాకి, మం
ట లుమియు ఖడ్గరాజము బె † డంగుగఁ ద్రిప్పుచు, దచ్చిరంబు వ్ర
క్కలుగను మోదె! వాఁడు పడఁ † గన్ భటులున్ గొని పోయి రవ్వలన్.

253

మ॥ పొగవోలెన్ దగఁ బాటి యానృపతి య † బ్దుల్లాచమూనాయకున్
దగిలెన్; వాఁడు పరాక్రమించి, నడగొం † డన్ బోలె వచ్చెన్; మహా
రగమున్ దార్మ్యుఁడువోలెఁ బట్టి యిలపై † రాల్పంగఁ, దత్సేనయున్
మొగవిచ్చెన్ గను విచ్చి యంబరువిభుం † డున్ గాంచి శోకింపఁగన్.

254

శా॥ గాసిన్ బెంచుచు రామచంద్రుఁడు తురు † ప్కశ్రేణి ఖండించుచో
ఖాసింఖాను పదాటుమందిభటు లం † గశ్రేణి రక్షింప యు
ద్ధాసక్తు డయి యాతనిన్ దొడరి యు † ద్యద్ధాటిమై ఖడ్గమున్
వేసెన్; భూపతి దాని రాల్చె నవనిన్ † నిస్త్రొశధారాహతిన్.

255

౧౭౭. ఆటడు నేడుమంది యొక్కఁ ♦ డై పయినం బడి; రంత దోర్బలా
టోపముమై నెదిర్చుచుఁ గ ♦ డుం గడు డస్సియు రామచంద్రధా
త్రీపతియున్ దురుష్కభటు ♦ దెబ్బ గళంబున సోకి క్రిందుమీ
దై పడి కూలెఁ; గల్పకమ ♦ హావనిజాతము కూలు చాడ్చునన్.

256

—*) శ్యామసింహాదుల యుద్ధము. (*—

శా॥ ఝాలావీరుల శ్యామసింహాదు తురు ♦ ప్కశ్రేణిపైఁ బూన్చి దా
నాలంబున్ బానరించి రక్తతతు లే ♦ తై పార్శ్వఁ; దద్ధాటికిన్
రాలెన్ మస్తము లెల్లడన్; లయసమీ ♦ రమ్మల్ విజృంభింపఁగాఁ
దాళీపక్వఫలంబులున్ ధరణి పూఁ ♦ దన్ రాలు చందంబునన్.

257

మ॥ పరుషాకారులు, యామ్యకింకరుల లే ♦ వన్ వెల్లు, నాచోహణుల్
సరసన్ గొల్వఁ గొటేరియావిభుఁడు, బే ♦ డ్లాభ ర్తయున్, యావనో
త్కరముల్ భీతిలి నాల్గువెపులఁ జనం ♦ గా, సంగరక్షోణి శౌ
ర్యరసోన్మాదముతోడఁ బోరిరి మృగేం ♦ ద్రారావమున్ జేయుచున్.

258

శా॥ ఆటోపమ్మన రామచంద్రసుతుఁ డా ♦ వ్యాఘ్రంబువోలెన్ నిరా
ఘాటప్రక్రియ వైరిపై న్యమృగసం ♦ ఘాతంబుపై వ్రాలెఁ; ద
ద్ధాటిన్ సై పఁగలేక తుత్తుమురుగాఁ ♦ దందోపతండంబుగా
రోటన్ బెట్టి సడించుమాడ్కి యవనేం ♦ ద్రుల్ స్రుక్కి రవ్వేళలో.

259

చ॥ జలధితరంగమాలికల ♦ చాడ్చున యావనసేన పైఁబడెన్;
జలమున రామచంద్రస్మృత ♦ సత్తముసూనుఁడు శేషనాగ మ
య్యెలుకలపిండుపైఁబడెడు ♦ నేపున వ్రాలుచుఁ బోరుచున్ దురు
ష్కుల తల లేరివైచె, సుమ ♦ గుచ్ఛము లల్లన గిల్లుకై వడిన్.

260

౧౭౮. The exiled prince of Gwalior Ramsah, his son Khandi Rao, with three hundred and fifty of his brave Tuar clan, paid the debt of gratitude with their lives. Since their expulsion by Baber, they had found sanctuary in Mewar whose princes diminished their feeble revenues to maintain inviolable the rights of hospitality. 800 Rupees or £ 100 daily, is the sum recorded for the support of this prince.

“Annals of Mewar.”

మ॥ అతఁడు రెండవభైరవుం డనఁగ బా ♦ హాటోపసాహంక్రియా
రతి నుప్పొంగుచు వీరవిక్రమవిహా ♦ రమ్ముల్ పొనర్పఁ దురు
ష్కతతుల్ మ్రగ్గెను; మృత్యుదేవతయు నా ♦ ల్కజాచెనో నా రణ
క్షీతియెల్లఁ భటశూన్యమకాచుఁ గనుపిం ♦ చెఁ వాని నల్లిక్కులఁ.

261

కా॥ “అండఁ జేరఁగ నీడు! తుత్తుమురుసే ♦ యఁ జొచ్చె మమ్మెల్ల! నీ
ఖండేరావు యముండో! రుద్రుడో! మముఁ ♦ గాపాడి రక్షింపఁగా
రం” డంచుఁ యవనుల్ చమూషతుల మొ ♦ ఱ్టల్ వెట్టి ప్రార్థింప, ను
గ్రుండై యాజయమల్లు దూఁకె! ‘భయముఁ ♦ గోల్పోవుఁ’ డం చార్పుచుఁ.

262

కా॥ చందాటోప మెలర్ప నయ్యెడ భౌరా ♦ సావీరులుఁ వచ్చి యా
ఖండేరాయనిఁ దాకి; రాతఁడు భుజా ♦ గర్వంబుమై మార్కొనెఁ;
బెండై శౌర్యము, కొంద టేగిరి రణో ♦ ర్వివీడుచుఁ; గొంద టు
ద్దండస్ఫూర్తి నెదిర్చి, రప్పరశు కుం ♦ తశ్రేణులఁ గ్రుమ్ముచుఁ.

263

చ॥ తడయక రామచంద్రవసు ♦ ధాపతిసూనుఁ డవక్రవిక్రమా
ధ్యుఁ డయి రణంబు సేయ, నొక ♦ యోధుఁడు ఖడ్గము నెత్తి వేయఁగాఁ
గుడిభుజ మట్టె ప్రీతి బెడఁ ♦ గుం గరవాలము ధాతి దుల్లినఁ
బొడువుఁ డటంచు వైరు లుర ♦ ముఁ బడఁ గ్రుమ్మిరి కుంతసంతతిఁ.

264

—గీ) ఖండేరావు రణరంగమునఁ గూలుట. (గీ—

సీ॥ గగనహర్త్యాగ్రభా ♦ గమున నిల్పుట మాని, యిలఁ జేరు చంద్రమః ♦ కళ యనంగఁ
గ్రాంచభేదనము గా ♦ వించి విశ్రాంతిఁ గూర్చుండెడు పాణ్డాతు ♦ రుం డనంగఁ
గ్రతువైరి ఫాలనే ♦ త్రజ్వాలలకు సామ్మసిల్లి కూలెడు మన ♦ సిజుఁ డనంగఁ!
గల్పంతపవనసం ♦ ఘర్షణంబున కోర్వ కిల వ్రాలు హేమాద్రి ♦ శృంగ మనంగఁ!

గీ॥ నభ్రముననుండి తనదు పు ♦ ణ్యంబుఁ దప్పి సూటి తెగిపడ్డ చక్కని చుక్క యనంగఁ
దనువుఁ దాల్చిన భువనసౌం ♦ దర్య ధనము బవరమందు ఖండేరాయఁ ♦ డవనిఁ గూ

మ॥ వనరాశి జొరఁ బాటు వాహినులటుల్ ♦ బారై మనస్సింహుఁ డా
తనితోమ్మండ్రు సహోదరుల్ యవనమ ♦ ధ్యంబుదుఁ బోరాడఁ జొ
చ్చిన ఝాలాసుభతుంద్రుల్ భటశిర ♦ శ్చేదంబు సేయఁ, విప
క్షునికాయంబులు దిగ్భ్రమఁ దవిలి వె ♦ న్కజాడఁగా సాగినఁ,

265

1 గ్వాలియరీశులు దెగిరి; ♦ వ్రాలెను నేలను భానుసింహుఁ; డి
వ్వేళ జయంబు తప్ప; దొక ♦ పెట్టన వైరులఁ దాఁకి కూల్చుటల్
మేలని మానసింగు నియ ♦ మించె; దురుష్కులు దిక్కులెల్ల గ
గ్గోలుపడంగ నార్చి రిపు ♦ కోటులఁ దాఁకి రవార్యశౌర్యులై.

267

|| భయద యావనవీర ♦ భటు లారభటులతోఁ బ్రళయకాలపయోద ♦ పటలిమాడ్కిఁ
జెలఁగేఁగి నాల్గది ♦ కుక్కలఁ గ్రమ్మ, దావాగ్ని యలమిన మృగములు ♦ కలఁగినట్లు,
లగ్నివర్షించు గ్రీ ♦ స్మాతపోద్ధతికిఁ బుష్పనంబు తలవాల్చి ♦ వాడినట్లు,
వారాశి యుప్పొంగి ♦ మేరమీఱఁగ, నదీ తోయపూరం బెక ♦ దొట్టినట్లు,
|| రాజపుత్రులు పటుపరా ♦ క్రమసమగ్ర మూర్తులై పోరుచున్నను ♦ మొగలువీర
భటులసంఖ్య హెచ్చెట నో ♦ ర్వంగలేక బరువుపడిరి కొండలు పైన ♦ వ్రాలి నట్లు.

—*) చంద్రభట్టారకుఁడు యవనులపైఁ గవియుట. (*—

మ|| అరు లాత్మీయబలంబు నొంపఁ, గవిలో ♦ కైకాగ్రగణ్యండు స
ద్గురుఁడు విప్రుఁడు చాందుభట్టు కర ము ♦ గుండై రణోన్నాద వి
స్ఫురితుండై గజరాజవాహముఁ, గలం ♦ బుగ్గైతము వీడుచుఁ,
గరవాలంబు ధరించి దూఁకెఁ బ్రతిప ♦ క్షుచ్ఛేదము జేయఁగఁ.

269

చ|| అనిలజవంబునఁ విటుగు ♦ నభ్రము లట్టులు, శ్వేనధాటికిఁ
వెనుకకుఁ బోవు నవ్విహగ ♦ బృందము నట్టులు, వేటకాని ద
ర్శనమున నోడి పర్విడెడు ♦ సత్వము లట్టులు, చాందుభట్టు ఘో
ర నిబిడధాటి బెండువడి ♦ మ్రగ్గిరి మోగలు యుద్ధవీరులుఁ.

270

సీ|| కడదాఁకఁగనిన భ ♦ గ్న పాఠానివహంబు! ఖండితాలంకార ♦ మండనంబు!
నసమన్వితోరు ప ♦ దార్థసంఘాతంబు! స్థలిత వ్యవస్థాక ♦ గణయతంబు!
దుష్క్రియాకృత శబ్ద ♦ దోషభూయిష్టంబు! నపరాసహిష్ణు వా ♦ క్వాన్వితంబు!
నధిక విసుధియు! ♦ నపగణ నియతియు! నగణమాన గురు ల ♦ ఘ్నంతరంబు!

గీ|| నపగత రసావకాశంబు! ♦ నత్యనన్వయక్రమముగాఁగ, యవనసై ♦ న్యంబునెల్ల
సరసకవిలోకపతియయ్యుఁ ♦ జంద్రభట్టు కుకవికావ్యంబుఁబోలె నె ♦ కొనఁగఁ జేసె.

మ|| “పిడుగుంబాటున పైన్యగర్భమున నా ♦ వేళించె నీతుడు; చం
పుఁడు పోనీకుఁ” డటంచు నొండొరులు గుం ♦ పుల్ గుంపులై వ్రేలు మో

పెండు సందీయక చుట్టు మూఁగిరి మొగల్ ♦ వీరుల్ తదధ్యక్షు! ల
య్యెడ దేవాసురయుద్ధమట్లు సమరం ♦ బేపారె నత్యుగ్రమై.

272

సీ॥ చంద్రహాసం బెత్తి ♦ జయమల్లు కేడెంబు శీర్షకంబును జించి ♦ చెండి వైవ!
రాయశీలుఁడు సుప ♦ ర్ణప్రాభవుం డౌచుఁ గలవాలఫణిని వ్ర ♦ క్కులుగఁ జేయ!
సింహశౌర్యుండు ఖా ♦ సింఖాను మున్నున్న పరతెంచి యున్నతా ♦ శ్వంబు నఱుకఁ
బులివంటిప్రోడ య ♦ బూల్లాచమూపతి నెత్తిపై ఖడ్గంబు ♦ నెత్తివేయ!
గీ॥ రాజపుత్రశతాధిక ♦ గ్రంథకర్త చంద్రభట్టారకుఁడు యశ ♦ స్సాంద్రమూర్తి
తల పగిలి యశ్వముననుండి ♦ తెలివి తప్పి ముందునకు సోలి ధరవ్రావి ♦ మూర్ఛమునిగె.

చ॥ ఎవని పదాంబుజాతము ల ♦ హీన నృపాలవరేణ్యసేవ్య మా
కవి ధర వ్రావినన్ మెఱుపు ♦ గ్రక్క-న వీచినయట్లు ధేలవా
రవిభుఁడు వచ్చి దూఁకి కరి ♦ రాజ మృణాళముఁబోలె నెత్తి యా
హవతలమందునుండి వడి ♦ నవ్వలఁ జేరిచె నశ్రమంబుగన్.

274

మ॥ 'కవి నిర్యాణమునొందె; మమ్ము నెమరం ♦ గా లేఁ డొరుం'డంచు న
య్యవనుల్ పొంగుచుఁ గేక లార్పులును జే ♦ యన్, దన్నహానాదముల్
దివి మ్రోయంగఁ బ్రతాపభూవిభుఁడు త ♦ తేనాధిపుల్ నెమ్మనం
బవియన్ శోకము నొంది కుందిరి దురం ♦ తాయాసభారమ్మునన్.

275

—*) రాతోడ్ తేజసింహుని మూడవ యుద్ధము. (* —

సీ॥ సాగరాంతర నివా ♦ సము మాని ధరణికిఁ బరతెంచు బాడబ ♦ వహ్ని యనఁగ!
నాప్రతాపేశ్వరుం ♦ డను గజాసురవైరి ఫాలనేత్రానల ♦ జ్వాల యనఁగ!
సచరాచరప్రపం ♦ చముఁ గూల్పఁ బరతెంచు ప్రళయకాలపరేత ♦ రా జనంగ!
యవనసేనారణ్య ♦ మలమి భస్మము చేయఁ దవితెడు నిర్ధామ ♦ దహనుఁ డనఁగ!
గీ॥ ధరకు డిగి వచ్చు చండమా ♦ ర్తాండుఁ డనఁగ! వైరిగిరికోటిపై వ్రాలు ♦ వజ్రమనఁగ!
భూతలంబు నిర్యవనంబు ♦ చేతు ననుచుఁ దేజసిగు హయంబును ♦ ద్రిప్పి కదలె.

మ॥ తనరాతోడులు రెండువేల్ భటులు చెు ♦ తన్ గొల్వఁగా సింహగ
ర్జనమున్ జేసి యజాండకర్పరము పి ♦ చ్చల్ గాఁ బడన్ దూఁకఁ, ద
ద్వనియున్ మృత్యువు నట్టహాసమటు శ్రో ♦ త్రద్వంద్వమున్ జీల్పు 'నిం
డెను నూతేం డ్ల'ని ప్రీతి మోగలుల గుం ♦ డెల్ తేజసిహుగనన్.

277

ఉ॥ మారట రుద్రుడై యతఁ డ ♦ మందపరాక్రమరేఖ యొప్పుఁ గొ
క్కారుమెఱుంగువోలెఁ దుర ♦ గంబు రణాంగణమందుఁ ద్రిప్పి గు
ర్వారజవంబునకొ దలల ♦ పై నడిపించి తురుష్కలోక సం
హార మొనర్పఁగాఁ దొడఁగె ♦ నచ్చటి యందఱ కన్నిరూపులై .

278

మ॥ కృతసర్వాహవసాధనాధ్యము రణో ♦ ర్విజేజసింహాగ్నిప
ర్వత ముప్పొంగుచుఁ దన్మహానలము ప ♦ ర్వక దప్పుకో లేని దు
ష్ప్రితిఁ దొరుష్క చమూమహావనము భ ♦ స్త్రీభూతమై గుట్టునకొ
క్షితిపై రాలెను గుప్ప తెప్పలుగ ని ♦ జ్వస్థితికొ గూలుచుకొ.

279

మ॥ యవనోర్వీరుహకోటిఁ ద్రుంచి ధరపై ♦ వ్యాపింపఁగాఁ జేసి యా
హవసుక్షేత్రము సర్వముకొ జదను సే ♦ యకగల్గి దుర్వారపైఁ
ధవసంఘట్టనతోడ మెత్తఁగను దు ♦ న్నకొ గల్గి రాతోడు పు
గవుఁడుకొ శత్రుల రక్తధార మడవల్ ♦ గట్టెకొ బ్రతాపోన్నతికొ.

280

గీ॥ అహితులందఱు తనదు సా ♦ హసము మెచ్చ పసుగ కంతంతకును విజృంభించి పొంగి
యాకుగుమి దూసి పోసిన ♦ యట్లు నఱకి వైరిసంహార మొనరించె ♦ వాలుమగఁడు.

మ॥ ఖురసంఘట్టన తాళమానముల ని ♦ గ్గకొజూప రాతోడ్బట్టుల్
తురగవాతముఁ బూన్చి యాప్రళయరు ♦ దుల్వోలెఁ దీండ్రించి యు
ద్ధరతొరుష్కచమూసమూహములపైఁ ♦ దొక్కించి స్రుక్కింప, న
య్యరులుకొ వ్రాలిరి పీన్గుపెటలుగ హా ♦ హాకారముల్ చేయుచుకొ.

282

మ॥ తెగియున్నట్టి మనోజ్ఞ హారమున ము ♦ త్రైంబుల్ వలెకొ దిక్కులకొ
మొగలుల్ పాటిరి; మానసింహుఁడు “జయం ♦ బుల్ చేతికికొ జిక్కుచోఁ
దెగఁబాటకొ దగునయ్య! దైర్యరమ సం ♦ ధిల్లకొ రిపుశ్రేణిఁ గూ
ల్పఁగఁ బొం” డంచని మందలింప నట ని ♦ ల్వకొ లేక వా రందఱుకొ,

283

సీ॥ “ప్రళయరుద్రులు గాని ♦ బదనూర్భటులుగారు! తెలియవే రాతోడు ♦ తేజసింగు!
మృత్యుదేవతకైనఁ ♦ గృప గల్గుఁగాక! చంపినదాఁక నీతండు ♦ విడువఁబోఁడు!
నితనితో మార్కొని ♦ యేన్గుతోండంబంత బుసవచ్చె! నొడఘల ♦ నుసురు లేదు!
గొలుసులఁ గట్టి తో ♦ డొనిపోయినను మోము తేజసింహునిదిక్కుఁ♦త్రిప్పఁబోము!

గీ॥ నిలక తూగాడె గాల్లు! నీకొలుపు చాలు! బ్రాణముండిన లాభముల్ ♦ పడయవచ్చు!
“రాము రాలేము మేము పోరంగఁ జాల”మనిన, మానసింహుఁడు దిగులంది నిలిచె.

- శా॥ ఆసప్తఖానుఁడు కొంతసేనఁ గొని డా ధి యన్ వచ్చె నచ్చటి; క
ష్టాసక్తి గని మానసింహవిభుఁడున్ ధి బ్రాణంబుఁ బ్రాపించి పె
ల్లాసల్ బాసలు పెంచి కష్టపడ, నా ధి యా సైన్యముల్ దైన్యముల్
వాసెన్; డాసిరి తేజసింహు నెదిరిం ధి షన్ బూని వా రందఱున్. 285
- మ॥ చిటున వ్యాస్య మలంకరింప; రిపులన్ ధి జేయెత్తి “వేంచేయుఁ డం
దఱు వీరుల్! మిముఁ దాకి పోరుటకు డెం ధి దం బుత్సవం బందె; ను
స్థిరులై పాటక నిల్పుఁ” డంచు బదనూర్ ధి సింహంబు పూరించె ని
ష్ఠురశంఖంబు విపక్షకోటిపయి రా ధి తోడుల్ వడిన్ దూఱఁగన్. 286
- చ॥ ఒకయెడ రెండులక్షలగు ధి యోధులు గుండెలులేక నిల్వ; నిం
కొకయెడ రెండువేల భటు ధి లుర్వి వడుకఁగ వారిఁ దాఁకఁగా;
నొకనికి నూలుమంది భటు ధి లోడెడి యా రణరంగనైభవం
బొకవెయికండ్లఁ జూడవలె! ధి నూటక వర్ణన చేయు పెట్లగున్. 287
- చ॥ ఉదధి తరంగపంక్తులు మ ధి హోన్నతధాటిని శైలపార్శ్వమం
దుఁ దగిలి పాయలై విడిఁగి ధి తోడనె వెన్కకుఁ బాటి శాంతమై
పొదలుగతిన్ దురుష్కచము ధి వుల్ రభసమ్మునఁ దేజసింహుపైఁ
గదిసి తదీయధాటికిని ధి గ్రమ్మిటి వెన్కకు మ్రొగ్గె నయ్యెడన్. 288
- మ॥ పురదై తేంద్రుల నొంచు రుద్రునివలెన్ ధి బోనీక యాలోకభీ
కరుఁ డయ్యుగ్రనృసింహమూర్తి యరులన్ ధి ఖండించి దోర్దర్ప వి
స్ఫురుణన్ వెల్గ, రణాంగణం బఖిలమున్ ధి శూన్యంబుగాఁ దోఁచె; “గు
మ్మరి కేడున్; గుడె కొక్కనాఁ” డనెడు సా ధి మృం బొప్ప రూపించుచున్. 289
- మ॥ అలఘువ్యోమ ధునీప్రవాహభరమ ధి త్లత్యార్భటిన్ దూఱు నా
జలపాతం బటు దేజసింహుఁ డతిభీ ధి స్మృతాభవుం డౌచు ముం
గలికిన్ దూఱఁ; దదీయధాటి నిలువం ధి గా లేక సర్వంబు మో
గలుసైన్యంబు దిశాముఖంబులఁ గలం ధి గన్ బాటె దైన్యంబునన్. 290
- ఉ॥ “ఈ యపమృత్యువున్ దొడరి ధి యీశ్వరుఁ డైన మనంగలేడు! మా
యాయువు గట్టి డాట నొడ ధి లం దనువుల్ గనఁ గంటి! మింటికిన్
బోయియు నాలుబిడ్డలఁ గ ధి నుంగొనువారము! వైరి గెల్వ నే
దో యొకదారి చూచుకొను! ధి మూటక చంపకు కూటిపేదలన్.” 291

మ॥ అనఁగా, సంబరుభర్త యాటుగుర పై ♦ న్యాధీశులక జేర్చి యే
మని తా నాశలు చూపెనో; భటులు తో ♦ డై కొల్వ వారు రణో
ర్విని దూరమ్మునఁ బొంచి పొంచి యనుచో ♦ వేళక వడిక దేజసిం
హునిచుట్టుక వలయాకృతిక గవిసి ర ♦ త్యుగ్ర ప్రతాపాభ్యుతై . 292

చ॥ అది గని తేజసింగు ధను ♦ రాకృతి వార్వముఁ ద్రిప్పి, ఖడ్గముల్
చిదియఁ, నురంగమంబులు న ♦ లిబడ, యోధులు డుల్లి కూల, 'స
ర్వదమనుఁ' డంచు నెల్లరును ♦ బల్కఁగ; వైరుల నొక్కఁ డైన దె
బ్బ దిననివాడు లే డన న ♦ వార్యబలంబునఁ జేసె యుద్ధముక . 293

సీ॥ “ఇదె చెంతఁజేరితి ♦ నిపు డైన నెదిరింపుఁ” డని కొందఱను దాకి ♦ యసువు లూడ్చి!
“పరువు లెత్తెదరేల! ♦ మరణంబు దప్పునే” యనుచుఁ గొందఱ తలఁలవియ మోది!
“యేది మీవిక్రమం ♦ బిట్టిదేనా” యంచుఁ గొందఱ డాసి ను ♦ గ్గుగను జేసి!
“యొదిగియుండెద రేల ♦ కదిసి రా రం” డని కొందఱ నసిధార ♦ మ్రంద నేసి!

గీ॥ “మీరు కంపించు టట్లుండఁమీసాయములు వడఁకె గనుఁ” డంచుఁ గొందఱఁబట్టికూల్చి
మెలఁగె రణమునఁ దేజసిం ♦ గెలుకపిండు నలముకొని పిల్లి చెరలాట ♦ మాడు నట్లు.

సీ॥ ఆననేండువు దర ♦ హాసచంద్రికలీనఁ జని రాయశీలు వ ♦ త్నమ్ముఁ గ్రుమ్మె;
నొయ్యారమునఁ బోయి ♦ యోరచూపునఁ జూచి జయమల్లు నశ్వంబు ♦ సంహరించె;
నిలిచి నట్టులె నిల్చి ♦ చెలరేగి ముందేగి వీరబలేంద్రు ను ♦ ర్విబడ మోదె;
నొర ఖడ్గ ముంచి య ♦ త్యుల్లాసమునఁ జేయి సాచి ఖాసింఖానుఁ ♦ జక్కడంచె;

గీ॥ గరయుగంబున ఖడ్గయు ♦ గంబుఁ దాల్చి, చనుచు నఱికె నబ్దుల్లా భు ♦ జద్వయంబు
మీస మొత్తి యాసపఁఖాను ♦ మేను చించె! దేజసింగు ప్రతాప సంధీపుఁ డగుచు.

మ॥ కడురక్తిక జయలక్ష్మీయుక పధువు, మో ♦ గల్గీరు లాదేవి సం
దడిమైఁ గొల్చెడు చుట్టపక్కములు, యు ♦ ధ్ధంబుక వివాహంబుగా,
బెడగుకగత్తుల పూలమాలలు శుభా ♦ ప్తిక గూర్చుచుక దేజసిం
హుఁడు దేగాటల నాడు పెండ్లికొడు క ♦ ట్లొప్పాతె నవ్వేళలో. 296

గీ॥ దేవ తిర్మ జ్ఞానుష్యులఁ ♦ దేజసింహు నట్టి వీరుడు లే డని ♦ యంద అనఁగ
సమర మొనరించె; శాత్రవుల్ సమసి! రపుడు శిశిరమున నాకు గాలెడుఁచెలువుదోఁచె.

ఉ॥ పోడిమిమీఱ నార్వురు చ ♦ మూపతులుక భటం లెంతకాల మ
ల్లాడినఁ దేజసింహుఁ డిసు ♦ మంత కలంగుటగాని వాజి తూ

గాడుటగాని, కత్తి కర ♦ మందుఁ జలించుట గాని లేద; కొ
వ్యాఁడిమితోఁ దురుష్కభట ♦ భంజనమున్ బొనరించె నుగ్రుడై.

298

మ॥ కదనక్షోణిని మానసింహుఁ డట వె ♦ న్కన్ వెన్న నే పొంచి సా
గి దరిన్ జేరుచు జోడుగుండుల తుపా ♦ కిన్ బ్రేల్పఁగా వర్మమున్
జదుగన్, వెన్ను నగల్చి వక్షమున డూ ♦ సెన్ గుండు; లాదెబ్బతోఁ
జదియన్ మోదెను తేజసిం గతని దో ♦ స్తంభంబు బెండ్లై చెడన్.

299

—*) రాతోడ్ తేజసింహుని నిర్యాణము. (*—

సీ॥ గిరిభేదనము చేయు ♦ తటి నొక్కచో శ్రాంతిఁ బడయు దైవతచక్ర ♦ పర్తి యనఁగ!
గగనహర్మ్యాగ్రభా ♦ గ విహారమును మాని ధరఁజేరు చండమా ♦ ర్తాండుఁ డనఁగ!
దివి నేగువేళఁ గ్రిం ♦ దికి విమానము జాటి పడిన ఫేచరసార్వ ♦ భాముఁ డనఁగ!
భువనముల్ గంపిల్ల ♦ మ్రోఁగి యాఁగిన ప్రతాపబ్జాత్ము పాంచజ ♦ న్యం బనంగ!

గీ॥ నంతదాఁకను మొగలుసే ♦ నాబ్ధి యింకఁ బరమవీర్యంబున జ్వలించు ♦ బాడబాగ్ని!
దేజసిం గశ్వముననుండి ♦ తెల్లి పడియె 'నోజగన్గురు! త్రిజగద్గు ♦ రూ!' యటంచు.

శా॥ ఆరాతోడ్భువనప్రతాపతపనుం ♦ డ స్తంగతుం డై చనన్
భేరీనాదము బొబ్బ లార్పులును శో ♦ భిల్లెన్ మొగల్ సేన; శో
కారావంబుల రాజపుత్రకుల సై ♦ న్యం బుతయున్ స్రుక్కి ని
స్సారంబై స్పృహ తప్పె జీవకళ లే ♦ శంబై నఁ గన్పింపమిన్.

301

—*) ప్రతాపసింహుఁడు విజృంభించి యవనసైన్యముఁ జొచ్చుట. (*—

సీ॥ హారావళీపర్వ ♦ తాంతరమందుండి వచ్చు కేసరిసార్వ ♦ భాముఁ డనఁగ!
యావనభువనసం ♦ హారంబు గావింప నెత్తిపైఁబడు పెను ♦ మిత్తి యనఁగ!
జగము లన్నిటిని ధ్వం ♦ సం బొనర్పఁగ రెచ్చి పరతెంచు లయకాల ♦ భర్గుఁ డనఁగ!
గల్పాంతమున జగ ♦ ద్గణము దుమ్ముగఁజమ్ము సప్తప్రభంజనో ♦ చ్చలన మనఁగ!

గీ॥ దేజసింహుని మృతికి నా ♦ ర్తిని వహించి "యవనసైన్యాంబునిధి మదీయాస్త్రబాడ
బాసలవ్యాప్తి నింకింతు" ♦ నని ప్రతాపవిభుఁ డరాతులపై విజృం ♦ భించె నపుడు.

సీ॥ ముక్కు తోడరమల్లు ♦ భూరిసైన్యం; బసఘ్నాను ఖాసింఖాను ♦ కన్నుఁగవయుఁ;
గంఠ మబ్బుల్లాముఁ; ♦ గడుపున జయమల్ల రాయశీలుల ♦ భట వ్రాతములును;

శాదంబులను వీర ♦ బల-రాయసింహుల సైన్యంబు; రెండుప ♦ క్షంబులందు
 పాబాజుఖాచమూ ♦ సమితి యబ్దురహిమానుసేనాపరం ♦ పరలు బెరసి;
 || యంబరీశుండు పుచ్చంబు ♦ నందు నిలిచి; గారుడవ్యూహ మొనరింపఁ ♦ గాఁ బ్రతాప
 విభుఁడు సామంతులందఱు ♦ విడక కొలువ, దస్యకోటి దండవ్యూహః ♦ ధాటిఁ దగిలె.

౪|| ఉరగాధీశు సహస్రజిహ్వాక లటం ♦ చూహింప దోర్దర్పదు
 ర్భరులై యొప్పు శిశోదియానుభటు లా ♦ రాణాపిఱుండన్ భయం
 కర నిస్త్రింశకతోరధార నిగుడం ♦ గా, గండభేరుండముల్
 హరిణవ్రాతము నట్లు చెండిరి విప ♦ ట్టానీక మత్యుద్ధతిన్. 304

౫|| లోకమ్ముల్ పొడిగాఁగఁ దాండవకళల్ ♦ దొల్కాడ నర్తించు నా
 శ్రీకంఠున్ బురుడించు రాద్రరసమూ ♦ ర్విప్రాభవం బొప్పుఁ బ
 ట్టాక త్తిన్ గొని యాప్రితాపుఁ డరికం ♦ తంబుల్ విదారించుచున్
 జీకాకై పడఁ జేసి; మోగలుచమూ ♦ శ్రేణిన్ సమీకస్థలిన్. 305

౬|| క్రమమై హస్తము లట్టై లేచుటయు, ఖ ♦ డ్గవ్రాతముల్ కాంతిపూ
 రములన్ బెల్లుఁగఁ గ్రమ్ముటల్, భటుల మా ♦ ర్థమ్ముల్ వడిన్ వీలి ర
 క్తములన్ బై కెగఁజిమ్ముటల్, యవనయో ♦ ధ వ్రాతముల్ గూలి ప్రా
 ణము గోల్పోవుట తప్ప వేఱెదియుఁ గా ♦ నన్ రాదు నల్పంకలన్. 306

౭|| తమవ్యూహంబు చొరన్ బడన్ యవనయో ♦ ధశ్రేష్ఠు లిర్వంకలన్
 గుములై పైఁబడఁగాఁ, బిపీలికములున్ ♦ గుం పొచుఁ బై కెక్క న
 శ్రీమమై పాఱు భుజంగరాట్సదృశమా ♦ రాణాచమూదండ మా
 ర! మహావేగముతోఁ దురుష్కభటగ ♦ ర్భం బందు మారెన్ వడిన్. 307

౮|| శతధా ఖండము లొచు రాలె సమర ♦ ట్టామధ్యమందున్, విశే
 ర్ణ తనుత్రాణచయంబులున్, దళిత కుం ♦ తశ్రేణు, లాపై విలుం
 తిత కంఠంబులు; భగ్న ఖడ్గములు; కుం ♦ తీభూత భేరుల్; నిపా
 తిత కేతువ్రజముల్; విఖండిత గదా ♦ దీవ్యన్మహాదండముల్. 308

౯|| తడయక వైరిశీర్షములు ♦ తాళఫలంబులువోలె డల్లఁగన్
 బొడువఁగ నమ్మహాపురుష ♦ మూర్తికె చెల్లును; శాత్రవాశ్వముల్
 వడిఁ దనుఁ గాంచి భీతిగొని ♦ పాఱఁగ వర్జితధార నీత్తి వ
 చెడు పని చైతకంబునకె ♦ చెల్లు ననంగ మెలంగి రివ్వరున్. 309

ఉ॥ అప్రతిమాన సాహసమ ధ హబలవిక్రముఁ డైన రాజపు
తప్రభుఁ డాప్రతాపుఁడును ధ దన్యుసమూహములకు వధించి; బ్ర
హ్మప్రళయంబు చేసె; సమ ధ రాంగణము విడి యంబరీశు నై
న్యప్రతతుల్ గలంగుచు భ ధ యావిలచి త్తతఁ బాటె దిక్కులకు.

310

—*) ప్రతాపసింహుఁడు మానసింహ - సలీములఁ దగులుట. (*—

తీ॥ పూచి పట్టిన నడగొండ ధ పోల్కిఁ దనరి; పట్టు బంగారు జిలుగుటం బారి నెసరి
“పంచమంగళ” గజరాజు ధ వలె; నందు మానసింహ - సలీములు ధ గానఁ బడిరి,
గీ॥ తెఱలి తీవ్రక్రూధాశోణ ధ ద్యగ్యుగంబుఁ బఱపి; యశ్వముఁ గోల్తలఁ ధ బైఁ గవించి;
యుగసింహంబు వేదండ ధ యుగమునట్లు బల్లె మెత్తి ప్రతాపుఁ డ ధ వ్వారిఁ బోదిపె
సీ॥ రాద్రోరసాహుధి ధ శ్రవణముల్ యిక్కించి వీపున నున్న ప్ర ధ తాపుతోడ
నుచికి; ముందరికాళు ధ లున్నతంబుగ నెత్తి; యువరాజమానసిం ధ హుల గజంబు
దంతద్వయంబువైఁ ధ దగ మోపి భయదహేషలఁ జేసి దర్పించి ధ చైతకంబు
నిలిచె; నాపంచమం ధ గళము తద్ధాటికి వెఱచి తొండముఁ దల ధ విసరుకొనుచు
గీ॥ వెనుక కొక్కువ్వుడిగఁ బాటెఁ బృథివియద్రువఁ; గజగమనధాటి గండంబుఁ గడచి పోయి
మానసింహ - సలీములు ధ మనఁ గలిగిరి; మావటులు మాత్ర మిరువురు ధ మడిసి రపుడు
సీ॥ కను లున్న భాగ్య మీ ధ తని యమానుషశౌర్యశ్రేణిఁ గంటి మటంచు ధ రెండుపక్ష
ముల భటు లని మాని ధ నిలిచి; రబ్బూరహిమాను నిల్వెల్ల వి ధ స్మయము గదురఁ

తీ॥ In vain he (Pratap) strained every nerve to encounter Raja Mann. but though denied the luxury of revenge, on his Rajput foe, he made good a passage to where Selim commanded. His guards fell before Pratap, and but for the steel plates which defended his howdah, the lance of the Rajput would have deprived Akbar, of his heir. His steed the gallant Chytuc, nobly seconded his lord and is represented in all the historical drawings of this battle, with one foot raised upon the elephant of the Mogul, while his rider has his lance propelled against his foe. The conductor destitute of the means of defence was slain. When the infuriated animal, now without control, carried off Selim. On this spot the carnage was immense, the Moguls eager to defend Selim, the hordes of Mewar to second their Prince who had already received seven wounds. Marked by the Royal umbrella, which he would not lay aside and which collected the might of the enemy against him, Pratap was thrice rescued from amidst the foe.

“Annals of Mewar.”

“బదునాల్లు భువనముల్ ♦ వెదకిన రాజపుత్రకులట్టి విక్రమ ♦ రాసు లుండ!
రిట్టి పూజ్యులఁ బట్టి ♦ హింసించు మా మొగల్ జాతులు పరమదు ♦ ధ్వాతులగుతఁ!
గీ॥ దనువునను జీవ ముండెడు ♦ దాఁక, వారి చరణసేవ చేయుదుఁ గాని! ♦ మఱచి తప్పి
యైన, నిసుమంత యపకార ♦ మాచరింప” నని ప్రతిన చేసి తనఖడ్గ ♦ మవని వైచె.
ము॥ తనచే నున్న రవిధ్వజంబుఁ గని “ఁయీ ♦ తండే ప్రతాపేశ్వరుం”
డని మోగల్ భటకొటి చుట్టుకొని ఖ ♦ డ్గానీకకుంతాది సా
ధనముల్ వైచిరి; కాని యాతఁ డణుమా ♦ త్రణ వెన్నకున్ బోక, కే
తనమున్ వీడక, పోరుచుండె నరిసం ♦ తానంబు ఖండించుచున్.

315

సీ॥ అరి వీడు, వీడఁపుఁ ♦ డనరాక సంకులరణ మయ్యె; రాణా న ♦ రాతికొటి
మట్టడించెను; రాజ ♦ పుత్రపీరులు క్షీణబలులౌట మేవాడ ♦ భానుని గతి
సందిగ్ధముగఁదోచె; ♦ మందేహగణముతో రణమున రక్తధా ♦ రలను దోఁగు
తపనునిమాడ్కిఁ బ్ర ♦ తాపప్రభండు గాయములతో రక్తసి ♦ క్తాంగుఁ డయ్యె!
గీ॥ విరియఁ బూచిన కింశుక ♦ తరువువోలె వెలుఁగుచుండియుఁ గడు విజృం ♦ భించి వైరి
భలుల శిరములు చిదుఁపలై ♦ వసుధ రాల, నతఁడు రణ మొనరించె భ ♦ యంకరముగ.
సీ॥ వెనుకు ముందులు చూచు ♦ కొనక, యూపిరి పుచ్చుకొనక, యాలోచించు ♦ కొనక, వీరు
వా రనుకొనక, క ♦ న్నడివారలను బట్టి చంపు నా సంకుల ♦ సమరమందు,
❀ నాసఫ్ఖానుతో ♦ నాబదోనియు “మనప్రక్క, వైరులప్రక్క, ♦ రాజపుత్రు
లుంనురుగా; వీరి ♦ యందు శాత్రవు లంచు హితు లంచు మీ రెట్లు ♦ లెఱుఁగుచుందు”
గీ॥ రన, నసఫ్ఖాను “కన్మాసి ♦ కొనుచుఁ జీల్చి వేయుదుము; రాజపుత్రులు ♦ విమతులై న
విహితులై న యావనమత ♦ ద్వేషు లగుట నం దెవరు నీల్గినను మేలె” ♦ యనుచుఁ దెలిపె.
సీ॥ తమరాజరాజు ర ♦ క్తము గన్నడ శిశోదియావీరులును సలుం ♦ బ్రాధిపతియు,
శ్యామసింహాదులు ♦ సంవర్త సమవర్తిమూర్తులై యరిగళం ♦ బులను జీల్చి;
రపుడు మనస్సింహుఁ ♦ డప్రతాపేంద్రుని యడుగులు మ్రొక్కి నూ ♦ ర్యధ్వజంబు
పెఱికి కొండొకదూర ♦ మరిగె; నెచ్చట రవిధ్వజ మున్న నచటఁ బ్ర ♦ తాపుఁడుండు

❀ At one stage in the fierce struggle Badouni asked Asaf-Khan how he could distinguish between the friendly and the enemy Rajaputs and was assured in reply that he could not do wrong if he shot, as sportsmen say "into the brown" because, as the commander cynically observed 'On whichever side they may be killed it will be a gain to Islam.'

"Akbar the Great Mogul "

గీ॥ ననుచుఁ బెక్కురుయవను లంఁదరిగి;రంత,దురము భర మయ్యె;భటులతోఁదొమ్మిదిగురు
స్వ సోదరులతో మనస్సింహుఁ డాదినంబు స్వర్గమున కేగి చెల్లించె డస్వామిభక్తి! 318

మ॥ అవనిక వ్రాలఁగ ధేలవారనర పా డలాధీశుఁ, డుద్యుత్ప్రతా
పవికాసంబునఁ బెల్లురేఁగుచుఁ ప్రతా డపస్వామి రోషించి శా
త్రవవిచ్ఛేదము చేయఁ జొచ్చెను సలుం డబ్రాభర్తతో డాచు నా
హవరంగంబున వైరి వీరభటశీ డర్షాళి విదారింపఁగన్. 319

గీ॥ బల్లెమది మూఁడుచోట్లఁ,దుఁపాకియొక్కచోటఁ,జంద్రహాసము మూఁడుచోటులందు
దాకి రక్తము లురలఁ బ్ర తాపదేవుఁ డొప్పె నంగారవల్లరి డయో యనంగ!

ఉ॥ తూములనుండి ధార లయి డతోయము దూఁకెడు నట్లు; భీష్మదం
బై మెయినుండి తొమ్మిదియు డనట్విది గాయములందు నెత్తురుల్
భీమముగాఁగ దూఁక, రిపు డవీరహయాలి భయంబు నొంది ది
క్సీమలఁ బాఱ, జైతకము డసింహమామాడ్కిఁ జెలుగె నయ్యనిన్. 321

మ॥ “విన! నేఁ డీమొగలాయీవీరుల తలల్ డభేదింతు; నిందుండి రా!”
నని జృంభించుచు వైరిఁ గూల్చెడు ప్రతా డపాధీశు నర్థించి ప్రా
ర్థనముల్ సేసియు విన్నవించియు సలుం డబ్రా భిల్లలోకేంద్రు లా
తనిఁ దోడ్తెచ్చిరి శత్రువీరభట మ డధ్యంబందుఁ దప్పించుచున్. 322

మ॥ తనవంశంబునఁ బుట్టి స్వచ్ఛమగు స్వా డతంత్ర్యంబుఁ గాంక్షించి యా
వనసైన్యంబును జించి చెండుచుఁ బ్రతా డపప్రాభవుండౌ ప్రతా
పునకున్ గల్గఁగనున్న క్లేశము లవం డబున్ జూడఁగా నోడి క్రుం
కె ననంగా రవి పశ్చిమాంబుధి మునిం డగెన్ రక్తకాంతిచ్ఛటన్. 323

§ Manah seized upon the insignia of Mewar and rearing the golden Sun over his own head, made good his way to an intricate position drawing after him the brunt of the battle, while his prince was forced from the field. With all his brave vassals, the noble Jhala fell and in remembrance of the deed his descendants have, since the day of Huldighat, borne the regal ensigns of Mewar and enjoyed the right hand of her princes.

“ Annals of Mewar. ”

§ Three from the spear, one shot, and three by the sword.

“ Annals of Mewar. ”

సీ॥ ఆనాఁడు రణరంగ డ మందుఁ గూడిన ప్రతాపపృథ్వీసుభటు లి డ ర్వదియైరెండు
 ి వేలలో నెన్నిది డ వేల్పంది బ్రదికి; రాతని బంధు లై మవం డ దలు మడిసిరి;
 త్వారువీరులు మూఁడు డ నందలేబదిమంది పడి; రొక్కొకకులాబు డ పందలుగను
 భటులఁ గోల్పడియె; యా డ వనపక్షమందుఁ దొంబదివేలు వ్రాలి రక్కదనమందు;
 గీ॥ మూఁడులక్షల కెక్కుడై డ మొగలుభటులు మనినవారెల్ల గాయముల్ డ దినినవారె
 శత్రులందాఁక నోపక డ సైన్యమెల్ల నిలిచె బెగడంది నింగిఁ జూఁడుకులు నిగుడ్చి,

—*) కృష్ణసింహుఁడు యుద్ధమునుండి వెడలిపోవ్మని ప్రతాపసింహు నశ్ఢించుట. (* —

మ॥ పరమోదారుఁ బ్రతాపుఁ గన్గొని సలుం డ బ్రాభర్త “యెల్లప్పు డి
 తరుడై నీముఖచంద్రునిక దవిలి లో డ కాష్ణదముక బెంచు నా
 దరహాసాంకుర మెందు డాఁగె! నిటు చిం డ తక గుండ నేలా! సునే
 శ్వరుఁడుక గాలము దప్ప నొక్కకరణేక డ వర్తించుటల్ వింతయే! 325

సీ॥ “ఎకలింగేశ్వరుఁ డ డిచ్చిన దానితో నేవేళఁ దృప్తి ప డ హించు తొప్పు;
 సాధనసంపత్తి డ చాలమి విజయ మొందఁగలేక పోయియుం డ డంగవచ్చుఁ;
 బరిభూతి యనినంతఁ డ బ్రళయమంచుఁ దలంప; మపజయంబున సత్యమతిశయిల్లు;
 నీపూట కిది చాలు; డ రేపు మరల వచ్చి భువనముల్ కీర్తింపఁ డ బో రొనర్త;
 గీ॥ మెంతకాల మజేయ మై డ యెసఁగి ధర్మ మహిమ స్వాతంత్ర్యదీక్షయు డ మనల విడువ
 వంతకాలము శాత్రువు డ లంగుళంబు మేర యైనను గదలింప డ లేరు మనల. 326

చ॥ ఇదియుఁ బ్రదోషకాల; మిపు డ డెట్లును యుద్ధము నిల్చె; నిందుఁ జే
 యఁ దగిన దేది కన్నడమ; డ హాయిగఁ గొండను దాటి పొమ్ము; నేఁ
 దుదిమొద లీచమూతతులఁ డ దోడ్కొని నీపదముల్ భజింపఁగా
 నుదయమె వత్తు; నొండుగతి డ నుల్లమునక దలపోయ కేఁగుమి!” 327

మ॥ అనఁ “దండ్రీ! నను నమ్మి కొల్వఁగల నే డ నాధీశ్వరుల్ వాగ్గీలి కూ
 లిన నీచీకటిఁ ద్రోసి నే నెటుల హ డ ల్దీఘాటు వీడంగ నే

§ But the desperate valour on the part of Rana Pratap was unavailing against such a force with numerous field artillery and dromedary corps mounting swivels and out of twenty two thousand Rajputs assembled that day for the defence of Huldighat, only eight thousand quitted the field alive.

ర్తును! మేవాడ్భటశౌర్యలక్ష్మీ రణమం • దున్ దుమ్ము పాలయ్యె! నే
ననిఁ గావించెద; శత్రులన్ దునిమెదన్; • బ్రాణంబు లర్పించెదన్.

మ॥ “గురులున్ మాన్యులు చుట్ట-పక్క-ములు నా • కున్ గూర్చు సామంతభూ
వరు లీలోకమునందు నాకుఁగల సం • బంధుల్ భుజావీర్యవి
స్ఫురణన్ బోరుచు వారి వారి పొడుగున్ • క్షోణీస్థలిన్ గొల్చి పం
డిరి; వీరందఱ వీడి దొంగబలె నొం • టిన్ బోవఁ గాల్లాడునే!

మ॥ ఒడలం దూపిరి యాడునంతకు రణో • ద్యోగంబునందుండి నా
యడుగుల్ వెన్క-కు రావు; సుంతయు శరీ • రాయాసమున్ దోప దీ
కడ; శే యైన దివంబ యైన, నొకఁడై • కన్నట్టుఁ; బూర్వాద్రి సూ
ర్యుఁడు దోతెంచెడుదాఁక శాత్రువుల • నోర్తున్; గూర్తుఁ గీరిచ్చటల్.”

సీ॥ అని ప్రతాపుఁడు పల్క • విని భీమచాంచు “భారతఖండ చండమా • ర్తాండః
యని యొనర్పంగ లే • వనికాదు; భీతిల్లు దనికాదు; సకలలో • కాళి యెఱుఁగ
నినువంటి వీరుఁ దెం • దును ద్రిలోకములఁ ద్రికాలమ్ములందును • గలుగఁ ద
సమయ మట్టిది గానఁ • “జనుట మే” లనెఁ గృష్ణసింఘుఁ నాకట్ల తోఁ • చెడిఁ

గీ॥ గొంతకాలము సంగర • క్షోణి విడిచి యవలఁ దొలఁగుట పొరువ • హాని గా
నీవు గలిగిన నిఖిలార్థ • నియతి గలుగు; దైవ మున్నది యాపై వి • ధానము

చ॥ అనినఁ బ్రతాపుఁ “డేమియును • నాడఁగలేను; పరాభవాగ్ని నా
మనసు దహించె” నంచన, న • మాత్యశిఖామణి కృష్ణసింహుఁడున్
వినయ మెలర్ప వేడుకొని • వేయు విధంబుల విన్నవించి సాం

తీ త్వనములఁ గు స్రరించుచుఁ బ్ర • తాపునిఁ బంపె రణంబునుండియున్.

—* { రణరంగము వీడిపోవు ప్రతాపసింహుని యవన
• సేనాధిపతులు వెన్నంటుట. } *—

సీ॥ కాలిబాటను జైత • కముపైఁ బ్రతాపుఁడు గిరివెంటఁ గొంత ద • వ్వరుగునఁ
జెంత నశ్వఖురాళి • క్షీతి సోకు ధ్వని విని తిరిగి వెన్క-కుఁ చూచి • తురకభ
తఱుముకొనుచు వచ్చుఁటఁగె; గొండొకదూర మరిగి మరలి చూచియం •

⊕ The Rana having been wounded, fled to the hills mounted on his
steed Chytuc and his victors were too exhausted to pursue him.

“Akbar the Great Mogul”

తగ్గియుండుటఁ గాంచె; ♦ దనప్రయాణము సాగఁ జేయుచు మరలి వీ ♦ క్షించె; నింక
 ॥ నొకఁడు లోపించె; నంతలో ♦ నుద్ధరగతిఁ బాటు పదిమూడల వెడల్పు ♦ పేటు దవలెఁ;
 జైతకము దేహముననున్న ♦ సత్వమెల్ల నొక్కచోఁ జేర్చి సెలయేటి ♦ నుబికి దాఁటె.
 మ॥ కడుఁ గవ్వంబున వెన్నవచ్చు భటుఁ డొ ♦ క్కం డేటియందున్ నాయం
 బడుగుల్ మోవఁగఁ జేసి, దాటుకొని “నీ ♦ లాశ్వంబుపై నెక్కిపో
 యెడి యో యోధకులొగ్రణీ! నిలుపుమీ! ♦ యి” ధ్వంచుఁ బల్కన్ బ్రతా
 పుఁడు; “సిద్ధంబుగ నుంటి ర” మ్మని హయం ♦ బున్ డిగ్గి నిల్వంబడెన్. 334

—*) సూక్తసింహుఁడు ప్రతాపసింహుని మన్నన వేడుట. (*—

మ॥ త్వరమై నశ్వము డిగ్గి యోధుఁడును జెం ♦ తన్ వ్రాలి “నానామహీ
 శ్వర శీర్షస్థ కిరీట రత్నచయ శో ♦ భాపూర నీరాజన
 స్ఫురణన్ మించు భవత్పదాంబుజయుగం ♦ బున్ గాంచి సేవించు నా
 పరమైశ్వర్యము గల్గె నేటికిఁ! బ్రతా ♦ పా! విశ్వలోకార్చితా! 335
 మ॥ “ధర, సామాన్యపు శబ్దజాలమున “సా ♦ తంత్ర్యంబు” దా నొక్కఁ జై
 పరఁగెన్; నేడు భవత్పరిగ్రహ మహా ♦ భాగ్యంబునన్ జేసి, స
 ర్వరసాధిష్ఠితరూఢి నొప్పుచుఁ బర ♦ బ్రహ్మప్రభావప్రభన్
 వఱల్ జొచ్చెను; దివ్యమూర్తివి! ప్రతా ♦ పా! విశ్వలోకార్చితా! 336

§ Pratap unattended fled on the gallant Chytuc who had borne him through the day and who saved him now by leaping a mountain stream when closely pursued by two Mogul chiefs, when, this impediment momentarily checked. But Chytuc, like his master was wounded, his pursuers gained upon Pratap and the flash from the flinty rock announced them at his heels; when, in the broad accents of his native tongue, the Salutation “Ho! nila Ghodaca aswar (ho! rider of the blue horse!) made him look back and he beheld but a single horse-man, that horse-man his brother Sukta, whose personal enmity to Pratap had made him a traitor to Mewar, beheld from his ranks of Akbar, the blue horse flying unattended. Resentment was extinguished and a feeling of affection mingling with sad and humiliating recollections took possession of his bosom. He joined in the pursuit but only to slay the pursuers who fell beneath his lance and now for the first time in their lives, the brothers embraced in friendship. Here Chytuc fell and as the Rana unbuckled his caparison to place it upon “Unkaroo” presented to him by his brother, the noble steed expired.

“Annals of Mewar”

- సీ॥ అన్నపు; స్వామివి; ♦ యాచార్యుడవు; ప్రాణమెత్తుగాఁ చూచి న ♦ నేలు నిన్ను
దెగనాడి, యకట! భా ♦ తృద్రోహమును గురుద్రోహంబు నొడిగట్టి, ♦ తురకలండు
గలిసి, మేవాడపైఁ ♦ గత్తిగట్టుటను మాతృద్రోహ మొనరించి ♦ తిట్లు పడితి!
నేలు వాణెడి బాష్ప ♦ నారి నీయడుగులు తడుప నాచిత్త ము ♦ తలము నొండె!
- గీ॥ నఖలభువనవంద్యంబు నీయడుగుఁదోయిఁ దలఁతుడు నాదు పాడుచేతుల స్పృశింపు
బెఁగెఁ గొండలు కొండలై ♦ మరితరాళి; యెట్లు కృపఁ దేల్తువో! నన్ను ♦ నింకమీఁడు.
- సీ॥ మరణదండన మాన్ని ♦ కరుణించి యమృతసారము పోసి తనదుప్రా ♦ ణమున కన్న
నెక్కుడుగాఁ జూచి ♦ యిర్వదేదులదాఁకఁ గ్రింద మన్నని బొజ్జ ♦ యందుఁ జేర్చి
జనకుడై పెంచె శా ♦ శ్వతయశోనిధి సలుంబ్రారాజ్యలక్ష్మి గా ♦ రాపుభర్తః
యకటకటా! నోర ♦ ననరాని విధమునఁ గాటు లాడితిఁ గండ ♦ కావరమున;
- గీ॥ నభినవ కిసాల కోమలం ♦ బై తనర్పు నామహారాజు మది యెంత ♦ యడలె నొక్కొ
యీ పితృద్రోహ మొక్కడే ♦ యెట్టిమర్గ తులకు నైనను గొంపొవఁ ♦ గలదు నన్ను
- క॥ ఈతటి నీపంచమహాభూతమ్ములు సాక్షి; వైర ♦ ము నశించెను నా
చేతమ్మున; నన్నుఁ గృపానీవుఁడవై యేలు” మనినఁ ♦ బృథ్వీశ్వరుఁడు, 33
- సీ॥ “నిర్హేతుకంబుగా ♦ నీవు వాదాడి నన్నెడఁబాసి చని పెక్కు ♦ లేడు లయ్యె!
బోరాని చోటికిఁ ♦ బోతివి! కొలువంగఁగూడని విమతులఁ ♦ గొలుచుచుంటి!
పుదయంబునుండి న ♦ న్నెదిరి తఱిమి పోరు నడిపితి సాయంత ♦ నంబువఱకు!
మూఁడుమాటులు నన్ను ♦ ముట్టి యంతంబునొందింప గట్టిగఁబ్రయ ♦ త్నించియుంటి
- గీ॥ వని ముగిసి గంటకాలేద! యపుడె యొడ్లపొడవున నెసంగు వైరంబు ♦ పాలిసెననుచు
నిచ్చకపుమాటలాడుచు ♦ నిటులువచ్చి! తెలుల నిను నమ్మనగును! నా ♦ కెఱుకపడద
- క॥ మర మొనరించుటకే యిపు డరుదెంచియున్న యుష్మ ♦ దగ్రజుఁ డెపు డె
వ్వరు కోరిన వెనుదీడని యెఱుఁగు” మని వచింప సూక్తు ♦ “డిటు లేమిటికక! 34
- సీ॥ సకలసామంతరా ♦ జసమూహములు సభాస్థానంబునందు ని ♦ ర్జరగణంబు
తెఱఁగునఁ గొలువంగ ♦ దేవేంద్రసమవై భవంబున నీవు మే ♦ వాడరాజ్య
సింహాసనం బధి ♦ స్థించి యేలుటఁగాంచి యెడఁద నోడిమిలేక ♦ యీర్ష్య వొడమె!
గాని యెన్నెన్నియో ♦ గతుల యత్నించి బయల్పడనీక లో ♦ నణఁచికొంటి!
- గీ॥ వేఱుచాలించి కూర్చున్న ♦ వేళ నెట్టులో హఠాత్తుగ నదియుఁ బై ♦ కుబికిరాఁగఁ
బుది నెపమున నీతోడ ♦ వాడుపెంచి యుంటి! నాచిత్తవృత్తి య ♦ ట్లుండె నాడు.

- ॥ సందేహమున నిన్ను ♦ కత్తుపై న్యములు హస్తోఘాటకముగా ♦ ల్నిలుపఁబోవ
నెటనుండివచ్చెనో ♦ యేలుదూఁకినయట్లు మాతండ్రి యాసలుం ♦ బ్రామహింద్రుఁ!
డిరులు క్రమ్మడువేళి ♦ కిరువదిరెండువేళ్లరలు గొల్వంగ నీ ♦ వరుగుదెంచి
సూర్యధ్వజము నిల్పి ♦ జూచితి! నపుడ నామదిలోన నొకగొప్ప ♦ మార్పుగలిగె!
॥ బక్షిసలె నీపదములొద్ద ♦ వ్రాలియుందుఁ గాని రిపుల యుప్పునుదిన్న ♦ కారణమున
రాత్రి నిలిచి పొక్కుటనుండి ♦ రణము నడిపి వాఁబుణ మావిధమున దీర్పంగఁగంటి
॥ అని ముగిసిసాత నగలసే ♦ నాధిపతుల మంబరీశ్వరు శిబిరంబు ♦ నందు నుంటి!
మంత నీవు దేవాత్మత ♦ కాశ్వ మెక్కి యరుగు టందఱమును గంటిమద్రదేసను.
॥ అంబరీశుండు 'బి'దేవ ♦ నడుగో! ప్రతాపుఁ డాతనితలఁ దెచ్చు నీ ♦ రునకు మాశ్వ
ధర యిత్తుననియె; మూ ♦ ల్లాఁ భౌరాసాదొరల్ గదలి; రేకాకి నిఁగించి కరిగి
మొగలులదనఁ గెల్క ♦ పొడమ యాయుగువురఁ దఱిమి గీటడఁచి నీ ♦ దరిఁ దరిసితి;
మూఁడొక్కఁడపున ♦ మునిగి నేటికిఁ గంటిఁ దనివివో భ్రాతృవ ♦ ల్సలుని నిన్ను;
గీ॥ నకట! యొద్దిగ్రహగ్రస్త ♦ మైన హృదయపాపమెల్లఁ బశ్చాత్తాపవహ్ని సమసెఁ
దృష్టపామృతవృష్టి నా ♦ పై నఁ గురిసి ననుఁ గృతార్థుని జేయు మ ♦ నాథనాథ!
గీ॥ అకట! నావంటిపాపాత్ము ♦ నకుఁ బవిత్రమైన మేవాడఁ జోటుండఁదని యెఱుఁగుదుఁ!
గాని నీకువిశ్వవిశాల ♦ మైన హృదయసీమఁ దావుడుననియె వ ♦ చ్చితి తుమింపు.
క॥ మదిఁ గోపము పాయదయే నదె కుంతము నీదుహస్త ♦ ము! దిదిగో నా
హృదయము! సూటిగఁ బొడుపుము! పదసీమను వ్రాలి విడుతుఁ ♦ బ్రాణానిలముల్!"
క॥ అని బడినట్టివవడువుడఁ గనులను బాష్పములు దొరఁగ ♦ గద్గదకంఠం
బునఁ గేలు మొగిచి నిలిచినఁ గనుఁగొని వాత్సల్యరాగ ♦ కళ లుట్టిపడన్, 348
నీ॥ బొను! నాపెన్మ-మూఁ ♦ డశ్వముల్ తఱుముచు నరుగుదెంచుట మున్నెయరసియుంటి!
నటఁ గొంతసేకటి ♦ కగపడ రెండుమాత్రము! మఱియును గొంత ♦ తడవునకును
మిగిలె నొక్కఁగ! డంతఁ ♦ దగిలె నీయే అడ్డమై! దీని దాఁటెడు ♦ నంత నీవు
పిలిచితి! శాత్రవ ♦ పీరులయశ్వంబు లవిగొ! రౌతులులేక ♦ యడవివట్టె!
గీ॥ మంచిమనసున నీవరు ♦ దెంచియుంట కింతకన్నఁ దార్కాణ మిం ♦ కేమి వలయు!
రణపరాజయముఖిని ♦ ర్మగుండనగు నాకు సోదరలాభ మీ ♦ నాడు గలిగె. 349
గీ॥ ఇట్లు లనుతాపపడి యుప ♦ కృతి యొనర్చి సరసఁ జేరితివని విన్న ♦ తుణమె నిన్ను
శిరమునను జేర్చుకొనుఁ గృష్ణసింహవిభుడు! పరమ కోమల మమ్మహాప్రభువుమనసు

గీ॥ మబ్బుతెర జాతి సుప్రభా ♦ మహితుడైన చంద్రునివిధానఁ గిల్మిషఁతూశనముఁ
ద్విగుణిత కళావిభాసివై ♦ తేజరిల్లుచుండు నీ వేరికైన మా ♦ న్యుడవు కొమర

మ॥ నను నీవితగ వేడుఁకోవలెనె! య ♦ న్నా! ర"మ్మటంచున్ బ్రతా
పన్యపోత్తునుఁడు సూక్తుఁ గౌఁగిటను ని ♦ ల్పన్, వాఁడు హర్షించె; నం
తన నిల్వంగనులేక చైతకము క్రిం ♦ దన్ వాఁలె; వీక్షించి గ్ర
క్కున జీనిన్ సడలించి తేడు సరసన్ ♦ గూర్చుండెఁ జింతారతిన్.

—*) చైతకాశ్వము వీరస్వర్గమున కేగుట. (*—

మ॥ అతిదీనంబుగ స్వామిమోముఁ గని యా ♦ యత్యుత్తమాశ్వంబు బా
ష్పతతుల్ వీడుచు మందమందముగ హే ♦ షాధ్యానమున్ జేసి, యం
చితమా భక్తిఁ దదీయపాదములపై ♦ శీర్షంబుఁ బొందించి స్వ
స్థతఁ గన్నూనె; మఱెట్లు మేల్కొనని ని ♦ ద్రానిష్ఠలో మున్లుచున్.

చ॥ 'అకటకటా! జగత్ప్రళయ ♦ మైన, నొకంగుళమైనఁ దప్పుదా
రికిఁ జన కాయరాతిహయ ♦ బృందము భీతిలి పాఱఁ దాకి యా
ర! కుడిభుజంబ పోచు సమ ♦ రంబుల నన్ను భరించుచుంటి; చై
తకమ! ఋణానుబంధములు ♦ తప్పెనె! నీకును నాకు నేటికిన్.

సీ॥ నాయెడ నీకు నెం ♦ తటి భక్తి! యెంత విశ్వాస! మెంతటి మహా ♦ త్సహభ
కొడుకునకన్న నె ♦ క్కుడు ప్రీతిఁ బండ్రెండు నత్సరంబులుగ నా ♦ సంచ గాచె
తకటకటా! శిర ♦ మందుఁ దురాయిలోఁ బెండ్లికొడుకునట్లు ♦ వెడలివచ్చి
కనుపిం దొనర్తువు; ♦ కదనరంగముల నీసరితే దనఁగఁ గీర్తి ♦ నెరపినావు;

గీ॥ బంధులను నాపులను వీడి ♦ వచ్చునన్న విడువఁజాలక యిందాక ♦ పెంట వడి
తోయి! మధురాతిమధురమై ♦ యొప్పు నీమ వీరహేష నాలించెడు ♦ పెంపు చె

—*) సూక్తసింహుఁ డన్న కశ్వమునిచ్చి యవనుల శిబిరమున కేగుట. (*—

సీ॥ అని కుండఁ గని సూక్తుఁ ♦ "డ్రభంబు తలపైన నొఱుఁగ సుంత కలంగిఁయెఱుఁ
చైతకంబు మృతికి ♦ శతపత్రజైత్ర నేత్రముల బాష్పములు ము ♦ త్యంబులట్లు
క్రమ్మ నేఁ గని యోర్వఁ ♦ గోఁ జాల; నిదిగొ నా "యంకారు;" నీసేవఁలవధా
దీనినిఁ గొని భద్ర ♦ మా నెడ కేగు; మంబరుభర్త మో మొక్క ♦ మాఱు చ

- || త్వరితముగ వచ్చి నీపదఁదవ్వయముఁ గొలుతు,” ననుచు, నశ్వము నిచ్చి జోఁహారొనర్చి
యటుతనున్న భౌరాసాను ♦ హయము నెక్కి యరిగి కనె మొగల్ సర్వదేఁనాధినాథు.
- || “ఆప్రతాపుని శిర మేది! ♦ యకట. కానరారె! మూర్తాభౌరాసాను ♦ వీరవరులు!
నీహయం బేది! సూక్త! సంఁదేహమయ్యె! జెప్పు సత్యం” బనిన, మానఁసింహుఁగాంచి,
- || “అల్ల హస్తీఘాటు ♦ నందు సూర్యధ్వజం బెత్తినప్పుడె చిత్త ♦ వృత్తి మాతె;
నాల్గులక్షలు మిమ్ము ♦ నావార లిరువదిరెండువేల్ దొర లెది ♦ రింపఁ గంటి;
నవజయంబున ఖన్నుఁ ♦ డై యన్న యని వీడి యొంటిఁ బోఁ దలను దెఁమ్మంటి వీవు!
పొగిలి నాహృదయంబుఁమూర్తాభౌరాసాను భటులఁ గూలిచి వాదుఁవాజి నిచ్చి
- || వంపి నినుఁ జూచి పో నిట్లు ♦ వచ్చినాడ! నమ్మినను నమ్ము; లేక చి ♦ త్తమ్ము వచ్చు
నట్లు దండిపు! వెఱవ! నాఁప్రాణమాన”యనిన, మానసింహుఁడు కోపఁమంది నిలిచి,
- || “మేమై నీవిపు డాప్రతాపు తలఁ దె ♦ మీ పొమ్మనన్ లేదు; తా
నై ముందున్ బడిపోయి మాహితుల సం ♦ హారంబు గావించి రా
ణా మే లెంచి తొలంగఁ బంపె; నను నిం ♦ గల్ చేయుచున్ వచ్చె; నీ
స్వామిద్రోహినిఁ బట్టుకొందు; చెఱ నుం ♦ పన్ బోలుఁ, బో నీకు రే!”

359

—*) సూక్తసింహుని దండింపవలదని యబ్ధూరహిమాను వాదించుట. (*—

- || అనుచు గర్జింప నచటి నై ♦ న్యాధిపతులు వానిఁ జుట్టి; రబ్ధూరహి ♦ మానుఁ “డిఱఁడు
దైర్యమున వచ్చి యున్న సత్యంబు చెప్పె; నే మనఁగఁ బోకుఁ” డని యంబఁరీశుఁ జూచి
- || “ఇతఁడున్ నేనును రెండువత్సరము ల ♦ య్యెక్ మైత్రిఁ బాటించి; పు
ణ్యతముం డంచు వచింతు నిక్కముగ; ద్రో ♦ హం బుండెనేనిన్ బ్రతా
పు తలన్ దెమ్మనినట్టె నీదగు శిరం ♦ బున్ జెండియే యున్న మా
స్థితి యెట్లుండెడి! నించుకేనియును యో ♦ జి పంగ సందుండు నే!

361

- || భ్రాత, కొలముసామి, ♦ పౌరుషవంతుఁడు, రాజరాజు, రణప ♦ రాజితుఁ డయి
చను ప్రతాపుఁగూర్చిఁసాయంబు చేయు టబ్బురమె!” యని సలీముఁమోముఁ గాంచి,
- || ‘ఈరణమం దిటుల్ మనల ♦ నిందఱ నొంచి కలంచి తోలఁగా
నేరిచె! నాప్రతాపవిభు ♦ నేటి యమానుష వీర విక్రమో
దార విహారముల్ గనినఁ ♦ దప్పక లోకము లన్నియున్ నమ
స్కారము చేయు నన్న, నను ♦ జన్ముఁడు మెచ్చి చనంగ వింతయే!

363

ఉ॥ ఏనును రాజపుత్రుల జ ♦ యించి యశంబుఁ గడింప వచ్చితీ; గాని, తదీయపాదుష వి ♦ కాసము దైవత దైత్యకోటులు గానము చేసి రిప్పుడు: జ ♦ గన్నతశౌర్యఁ బ్రతాపు మానవుఁ డా ననరాదు! దేవుఁ డను ♦ టర్హమటం చని తోచు నామదిన్.

364

సీ॥ హారావళీపర్వ ♦ తాగ్రంబునం దొక్క నవరత్నదివ్య మం ♦ డపము గట్టి! యపరఁజితో నామ ♦ హాభాగు విగ్రహం బమరించి తన్మధ్య ♦ మందు నిలిపి! విశ్వశోభన మైన ♦ వేళలో నాధీరు పరమపావన వామ ♦ పాదమందు సకలజగజ్జేత్ర ♦ సంజ్ఞా మనోహర స్వర్ణతులాకోటి ♦ సంతరించి!

గీ॥ భక్తిమెయి విశ్వవీరప్ర ♦ పంచ మెప్పుడు నర్చ చేయంగవలయు శూ ♦ రాగ్రయామి! యమ్మహారాజుఁ బోలు ధ ♦ ర్మానుయామి! సురలయందైన వెదకిన ♦ దొరుకుటది

సీ॥ జగముసంభవ మైన ♦ క్షణమునుండియు నేటిదాక స్వాతంత్ర్య మిం ♦ తటి మహాశో దీక్షతోఁ గొలిచిన ♦ ధీరుండు గనుపింపఁ; డిప్పుడు మనియున్న ♦ యెల్లవార లడుగులకు మడుగు ♦ లిడి కొట్టు; రాగల యుగములలోఁ బుట్టు ♦ వొందువాడు స్వాతంత్ర్యధర్మదీ ♦ డాగురూ తముఁ డంచు నాచంద్రశారార్క ♦ మభినుతెింతు;

గీ॥ రమ్మహాత్ముని సోదరుఁ ♦ డైన సూక్తుఁ డితకాల మిచ్చట నిల్చు ♦ టెంతో భాగ్య; మీతనిఁ బ్రతాపుజేరఁ బోనిండు నేడు; మన్ననముచేసి, కడుఁ బెద్దమనసు చేసి.”

మ॥ అని భాషింప, సలీము, సూక్తుఁగని “య ♦ య్యా! నీవు మాయుష్పనుక్ దిని మీయన్నకె సేవ చేసితి; నినున్ ♦ శిక్షింపఁగా నొప్పు; నై నను సత్యంబు వచించుటన్ బ్రదికి, తం ♦ డన్ నిల్వ కెందేనిఁ బా” మ్మని శాసించె, “సెబాసు మంచిది సలా” ♦ మా చేఁగె నాసూక్తుఁడున్.

3

—*) బదోని డిల్లీకివెల్లి పావఃషాకు యుద్ధఫలము దెలుపుట. (*—

సీ॥ అప్పు డంబుభర్త ♦ యాజ్ఞ బదోనియు నానాటియుద్ధంబు ♦ నండుఁ జంద్ర భట్టారకుని భద్ర ♦ వారణంబును గొంచు శీఘ్రప్రయాణముల్ ♦ చేసి, ఢిల్లీ కరిగి, యక్కరువిభు ♦ నడుగుఁదమ్ముల వ్రాలి, పూసగుచ్చినవిధం ♦ బునను సమర వార్త లన్నియుఁ దెల్పి ♦ వారణరాజంబు నర్పించి నిలిచిన ♦ యక్కరుపతి

గీ॥ ముద్దుమోమునఁ జిలునవ్వు ♦ మొలకలెత్త నాణిముత్యైంపు హారంబు ♦ నలుత వైచి చంద్రహాసంబు యావనా ♦ శ్వంబుఁ బారి తోషికము లిచ్చి యతని సం ♦ తోషపలు

ఉ॥ అంతటఁ గొన్నినా ధ్లురుగ ♦ సంబరుభర్త; సమస్తవాహినీ
కాంతులు నైన్యముల్ గొలువఁ ♦ గాఁ బయనించుచు శిల్లి చేరి భూ
కాంతుని పాదపంకజయు ♦ గంబు సమీపమునందు వ్రాల, నే
కాంతమునక విభుం డతని ♦ కార్యము మెచ్చక మందలించుచుక,

369

—*) అక్కరుసార్యభౌముఁడు మానసింహునితో నిష్ఠురోక్తులాడుట. (*—

ఏ॥ “నిను మేవాడకుఁ బంపునట్లు మది నుం ♦ డే గొండల ట్లాప్రతా
పుని నిర్జింతు వటన్న యాసలు; సమి ♦ ద్భూమి నినుక వైరి మా
ర్కొనెనో లేదొకా! సర్వముక విడిచి నా ♦ కుక జెప్పుఁగా వచ్చి; తే
మని చింతింతును! మందభాగ్యునకు నే ♦ లా వట్టు! సద్యోగముల్.

370

ప॥ అకటకటా! ప్రతాపు నెటు ♦ లైనను ద్రుంపు మటంచు నేను జె
ప్పుకొనిన యంతసే పయినఁ ♦ బోవలదే! యొకపూటలోనె వె
నక కరుగుదెతురే! యకట! ♦ కట్టిడినై నిను నమ్మినందుకై
వెకలిని జేసి; తేమనుచు ♦ వేయు విధంబుల నిన్ను దూఱుమక!

371

సీ॥ ఎంత కాలమ్ముగా ♦ నీయుద్ధ సంరంభ! మెంతటి సన్నాహ! ♦ మెంత సేన!
యెన్ని శస్త్రాస్త్రంబు! ♦ లెన్ని సంభారమ్ము! లెందఱు సేవకు! ♦ లెంత వ్యయము!
నాస్థితి యకట! కొం ♦ డను ద్రవ్వె యెలుకను బట్టిన చందానఁ ♦ బరిణమించె;
గడకు హస్తీఘాటు ♦ కనుమలో నట! యొక్కపగలట! ఘోరాహ ♦ వంబు గలిగె

గీ॥ నటతుదకు నాకె జయ మయ్యెనట! యివేటి మాటలో! నేను విన నోప! ♦ మానసింహ!
నావెతలు మాన్ని ననుఁ దేర్చునీ వెవండ! వగు నదియుఁ గాక మాన” దటంచు విసిగె.

సీ॥ అప్పు డంబరునేత ♦ యక్కరీశుని గాంచి “జేవ! నీ విట్లు చిం ♦ తింపఁ దగునె!
నాజీవితంబును ♦ నాయభిమానంబు నీయధీనముచేసి ♦ నిలిచినాడ;
శక్తివంచనలేక ♦ క్షణ మేమటఁగఁ బోక యాప్రతాపాధీశు ♦ నని నెమరు;
యముడనై యతనిప్రా ♦ణానిలముల నూడ్చి పీల్చి పిప్పియొనర్చి ♦ వెతలఁబెనుతుఁ;

గీ॥ బలుకు లొకవేయు నేటికి! ♦ భరతఖండ మందు శాశ్వతస్థాయిగా ♦ యవనలోక
రాజ్యసంస్థాపనాచార్య ♦ రాజరాజ బిరుదములు నీకుఁ గూర్చి శో ♦ భిల్లఁజేతు.”

మ॥ అన, నక్కర్విభుఁ డానుగా'కని కరం ♦ బానందము బొంది “యొ
క్కనిమేషంబును నూరకుండకయె సం ♦ గ్రామంబు సాగింపు పా”

మ్మని శాసించిన, మానసింహుఁడును సే ♦ నాధీశ సైన్యంబులఁ
గొని రాణాపయి కేఁగు నుత్సుకతతోఁ ♦ గొల్వఁడె నీర్వాళువై.

374

గద్య:— ఇది శ్రీమత్కామేశ్వరీ కరుణా కటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసవత్కావ్య
నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, దుర్భాకవంశదుగ్ధాంభోరాశి
రాకాకైరవమిత్ర, శాలంకాయనగోత్ర పవిత్ర, సుజనజనాను
గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహృదవధాని
పంచానన్యకావ్యకళానిధీత్యాది బిరుద విఖ్యాత, సుకవి
రాజశేఖర, రాజశేఖరకవి ప్రణీతంబయిన

“రాణా ప్రతాపసింహ చరిత్రం” బ

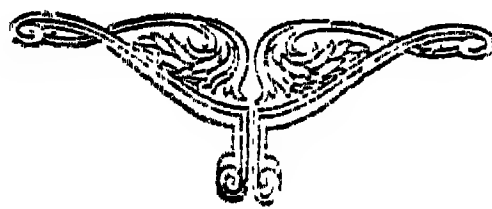
ను పద్యకావ్యమునం

దుః దృతీయా

శ్వాస

ము

సంపూర్ణము.

(శ్రీ)

కామేశ్వరై నమః.

రాజాప్రతాపసింహచరిత్ర.

చతుర్థాశ్వాసము.

మ॥ స్థిరశౌర్యుడు ప్రతాపసింహపతి హా ♦ లీఘాటు యుద్ధంబురా
తిరి సూక్తు విడనాడు నా పిదప న ♦ ద్రిశేషము దాటుచు
మఱునాఁ డయుదయాద్రి సూర్యుఁ డుదయిం ♦ పక బోవు నవ్వేళకు
దరియక బోయెను శైలమార్గములగుం ♦ డక “గైలవారా”ధరక. 1

సీ॥ జాము ప్రౌద్ధైక్కిడు ♦ సమయంబునకు సలుంబ్రాభరత యెదిగి భూ ♦ పతి పదాబ్జ
ముల వ్రాలి “దేవ! వీ ♦ రలు ప్రమరలు; వీరు చోండావతుల్; వీరు ♦ చోహణభటు;
లీతఁడు శ్యామసిం; ♦ గితఁడు ఫేల్వాపతి; బేడ్లా-కొటేరియా ♦ విభులు వీరు;
తమతమ సైన్యశే ♦ షములు గొల్వంగ నీశ్రీపాదసేవఁ గాం ♦ క్షించి వచ్చి;

గీ॥ రాదరింపవె!” యనిన, సై ♦ న్యపతులెల్ల మొక్కి నిలిచిరి; భిల్లులు ♦ ముందుఁగొలువ
వందన మొనర్చె భీమచాం; ♦ దందఱఁ గని కూరుచుండంగ నియమించిఁ త్తోణివిభుఁడు,

—*) వీరస్వర్గమునకేగిన యనుచరులఁగూర్చి ప్రతాపసింహుఁడు విచారపడుట. (* —

చ॥ “మనమును నాలుగేండ్లుగ స ♦ మస్తవిధంబుల నాని పూని చే
సిన బహుళశ్రమంబు ఫల ♦ సిద్ధి వహింపక నేఁడు నిష్ప్రయో
జనముగ నయ్యె! సాటి నృప ♦ సత్తములక దలయెత్తి యెట్లు చూ
డ నగు! విధాతచెయ్య మక ♦ టా వికటించెనె! యిట్లు నాదెసక. 1

సీ॥ భూదేవతాళి క ♦ పురపుహారతు లిచ్చి మంత్రపుష్పము పెట్టు ♦ మహితదేవ
పూజాగృహం బట్టు ♦ పొదలె నాసేనతో నిన్న హాల్దీఘాటు ♦ నికటసీమ!
గంట లిర్వదినాల్గు ♦ కడచిపోకయ నున్న పెండ్లికొడుకులట్లు ♦ వెలయు శూకు
లెంధలు కన్నుల ♦ కందక చాటైరి! పదునాల్గువేలు స ♦ దృటులు గూలి!

- గీ॥ “రక్కటా! కడుపున హల ♦ హలము పోయు వడుపునం దేహమంతయు ♦ నుడుకులెత్తె
నమృతభాండము పలువ్రక్క ♦ లగుచు విరిసె! బెండ్లి చవికె గుభాలున ♦ విఱుగఁబడియె
మ॥ “అదయుల్ శత్రులు గ్వాలియర్ గొనిన, రా ♦ జ్యంబూడి చిత్తూరులోఁ
బదముల్ మోపినదాడి, దండ్రవలె మే ♦ వాడ్రాజ్యలక్ష్మీపదం
బుఁ దలన్ నిల్పుచు, రామచంద్రనృపుఁ డె ♦ ప్పన్ భక్తి సేవించె; నా
సదయస్వాంతు ఋణంబుఁ దీర్పఁగలనే ♦ జన్మాంతరం బందునున్!
- శా॥ “ఆఱు బైఁ బదియేండ్ల ప్రాయమును బూ ♦ జ్యస్వాంతమున్ మన్నన
కారం బొప్పెడు లేతకుఱ్ఱుడు తురు ♦ ప్కశ్రేణులన్ దాకి, కం
గా రై పాఱఁగఁజేసి శాశ్వతయశః ♦ కాయంబునన్ నిల్చె; ఖం
డేరావు బురుడించు పోటరులఁ గం ♦ తే! యే యుగంబందునన్.
- సీ॥ “తొరుష్క విపుల ప ♦ దాతివర్గము దూసి యశాంతముల కేగు ♦ నట్లు దోలె!
యావన బహుళ బృ ♦ హన్నాళికాస్త్రముల్ వేలకువేల్ పిండి ♦ పిండి లేపె!
రెండువేల్ భటులతో ♦ రెండులక్షలు తురుష్కుల లీలఁ దాకి గ ♦ గ్గోలుపఱచె!
నైదువందలు వీరు ♦ లదిమి చుట్టిన వ్రేలు తనపైఁ బడకయుండ ♦ నని యున్నరెప్ప!
- జే॥ జగము పుట్టినదాది నీ ♦ క్షణముదాక బదియు నేడేండ్లప్రాయంపు ♦ బాలుఁ డింత
శౌర్యముం జూప లేదని ♦ జనము మోగడఁ దివిరె! నకట! సామాన్యుడే ♦ జేజసింగు!
- సీ॥ “తనదేహ ధన జీవి ♦ తము లిచ్చి మాతృదేశముఁ గొల్పు భక్తివి ♦ జ్ఞానమయుఁడు!
పదునాల్గులోకముల్ ♦ గదిరినఁ దనపట్టు వీడని పరమగం ♦ భీరమూర్తి!
మృత్యుదేవత నైన ♦ మిత్రునియట్లు వ్రేమించెడు వీర ల ♦ క్షీప్రభుండు!
మత్పదం బేకాగ్ర ♦ మనమునఁ గొలుచు పూర్ణస్వామిభక్తిప ♦ రాయణుండు!
- తే॥ “భారతమునకె కాక వి ♦ శ్వమున కెల్ల యశముఁ జేకూర్పఁ జాలు మ ♦ హాబలాభ్యుఁ!
డార! రాతోడ్కు-లంబు ధ ♦ న్యతమ మయ్యె! దేజసింహావతారసం ♦ యోజనమున!
- తే॥ తండ్రవలె నేలె; మనసు మె ♦ త్తనిది! వీర సమరరంగాభ్రసీమఁ బ్ర ♦ చండభానుఁ!
డకట! భానుసింహుఁడు గూతె!” ♦ ననుచు వగచు నాప్రతాపునిఁ గని సలుం ♦ బ్రాధిపతియు
- చ॥ “అనిఁ బడు భానుసింహవసు ♦ ధాధిపు సాద్రినృపాలుఁ డడ్డె చెం
తనుగల శైలగర్వారము ♦ దాపునఁ జేర్చి సపర్యచేసె; నా
తనికి భయంబు లే”దనఁ బ్ర ♦ తాపుఁడు “కీడున మేలు గల్గె! దే
వుని కృప” నంచు నాత్మఁ దల ♦ పోయుచు మ్రొక్క నిమిలితాక్షుఁడై.

—*) ప్రతాపసింహుడు సేనాధిపతుల సత్కరించుట. (*—

- సీ॥ అల సలుంబ్రాధీశు, ♦ నవ్వల సాద్రీశు, బదపడి భేల్వాన్య ♦ పాలు, బిదప
 బేండ్లా-కొటేరియా ♦ పృథ్వినాయకులఁ బేర్నిని జూచి “మీరును ♦ మీరు మీరు
 సంవర్త-సమవర్తి ♦ సదృశులై నిన్న హల్లీఘాటుకనుమ న ♦ మోఘధాటిఁ
 బరసేనఁ దాకి యు ♦ గ్రరణంబు సాగించి కొఱలేక రిపులను ♦ గూల్చినారు;
- తే॥ స్వామిభక్తి పరాయణుల్ ♦ సరళమతులు మీయెడఁ గృతజ్ఞుడ” నటంచు ♦ సాయము విను
 తించి వేత్వేర సరసకుఁ ♦ దీసి వారి వారికినిఁ గొన్ని ఫలములు ♦ పంచి విభుడు; 11
- సీ॥ “యువరాజ మానసిం ♦ హులయేన్గు చైతకాశ్వము ధాటి కోర్వక ♦ పాటు పిదప,
 వేలు లక్షలు మొగల్ ♦ వీరులు నను మట్టఁ ద్వర వచ్చి నారవిధ్వజముఁ గొనుచు,
 దురకఁచూకలఁ జాల ♦ దూరంబుఁ జేర్చి నాపైని యొత్తడి తద్దఁ ♦ బాయఁజేసి,
 తొమ్మండ్రుగురు తన ♦ తోఁబుట్టువులఁ గూడి స్వామిభక్తిని జూపి ♦ స్వర్గ మేగె;
- తే॥ నామనస్సింహునకును మే ♦ లేమిసేతు! నతని యనుజుండు జ్ఞాతి యీ ♦ శ్యామసింహుఁ
 ౧॥ బ్రధనసీమల నాకుడి ♦ వంకఁ బోరునట్టి యధికార మిచ్చి యి ♦ ప్పాదరింతు. 12
- సీ॥ ఇకమీఁద యుద్ధంబు ♦ లెసఁగుచో సాద్రీన్యపాలురే దినమణి ♦ ధ్వజము వట్టి
 నన్నుఁ బాయకయె వెం ♦ టన యుండెదరుగాక! యాస్థానమును జేర ♦ నరుగునపుడు
 ౨॥ తన్నుండుభులు రాజ ♦ ధాని నాహర్మ్యసింహద్వారమును జేరు ♦ నంతదాక
 మ్రోయుచుండెడుఁగాక! ♦ యాయన్వయమున నిప్పటినుండి సాద్రీన్య ♦ పాలమాఘ
 తే॥ లందఱును దమ నామధే ♦ యములముందు రాజపదలాంఛనమ్ము గౌరవపదమ్ము
 దాల్చుగావుత వంశజుల్ ♦ తరతరముగ” ననిన, ‘బళి’ యనె నైకకంఠ్యముగఁ గొలువు.
- క॥ “దేవా! నీసేవను ఝాలావంశము ధన్య మై చె ♦ లంగె” ననుచు శ్యా
 మావని పతి మ్రొక్కెను; సంభావనమెయిఁ బతియు భిల్ల ♦ పతిఁ గన్గొనుచు, 14

⊕ A splendid act of self devetion of the Jhala chief, when Rana Pratap was oppressed with the whole weight of Akber's power, obtained with the gratitude of this prince, the highest honours he could confer—his daugater in marriage and a seat on his right hand.

“Annals of Mewar.”

§ The descendants of Manah yet hold Sadri and all the privileges obtained on this occasion. Their Kettle drums beat to the gate of the palace, a privilege allowed to none besides and they are addressed by the title of Raja.

“Annals of Mewar.”

మ॥ “తరమే! నిన్ను నుతింప; నీభుజమ యా † ధారంబు నా కుగ్రసం
గరరంగంబుల; దేన నెట్టులు బహూ † కారంబుఁ గావించుఁ! బ్రే
మరసం బోడఁగఁ గాఁగిలింతు” నని సం † భావించె; నట్లే వడిన్
మొరన్ భేరులు, సూక్తుఁడు నిజబలు † బుల్ గొల్వఁ గానంబడెన్.

1.

—*) సూక్తసింహుఁడు ప్రతాపసింహుని జేరవచ్చుట. (*—

ఉ॥ “నిన్న నితండు చేసిన ప † నిన్ దని వొందక వైర మూని, నే
డన్నను దాఁక వచ్చె! దును † మాడరె వీని” నటంచుఁ బల్కి యం
దున్న సమస్తవీరులు మ † హోద్ధతి లేవఁ, బ్రతాపుఁ డంతఁ జే
సన్నను వారి నిల్పి “యొక † సంగతి మీ కెఱిగింతు; నైపుఁడీ!

16

సి॥ అందఱు గూర్చుండుఁ; † డని నిల్చుపై నిన్న గిరివెంట నే వచ్చు † టెఱిగి, యం
రీశుండు ననుఁ గూల్ప † నిరువుర వీరులఁ బంపె; వారు పిఱుంద † వచ్చి రంత!
సూక్తుఁడు వారిఁ గూల్చుచు నన్నుఁ గని మ్రొక్కె; నితని నేఁ గనికరించితని; బిడప
జైతకం బిల వ్రాలి † సమసె; నిజాశ్వము నా కిచ్చి తఱలి, యీ † నాఁడు వచ్చె;

తే॥ గలిగె నాకు హస్తీఘాటు † కదనమందు నిన్న సోదరలాభ!” మ † టన్న హర్ష
మలర నందఱ నెమ్మొము † లడరె నపుడు: నవవికసితారవింద సం † తతుల కరణి.

సి॥ సూక్తుఁ డశ్వము డిగ్గి † సూటిగఁ జని సలుంబ్రాధీశునకు మ్రొక్కి † యన్న కెఱిగి
“దేవ! నీయొద్ద రా † తిరి యనుమతిఁ గొని చని మానసింహు ద † ర్శనము చేసి,
యవనసేనాధినాయకులఁ గూల్చుట, నిన్నుఁ గొలుచుటాదిగఁ, గార్యములను నెలిపి
నన్ను సేవించు నైశ్వము వెంటఁ గొనుచు మార్గమున వచ్చుచు “భిల్సురా” పురంబు

తే॥ గాంచి యవనుల నొంచి దు † ర్గము గ్రహించి దాని గురుదక్షిణగ నీపదద్వయామున
నప్పగింపంగ వచ్చితి; † నాదరించి చేకొను” మటన్న నవ్వి యా † శీర్షదించి,

18

ఉ॥ ఎత్తి కవుంగిటన్ బొదివి † యిష్టు కుమారక! నాకు నీమహా
దాతగుణంబు మిక్కిలి ము † దం బొడగూర్చె; భవత్పరాక్రమో
పాత్రము భిల్సురానగర † వర్యముఁ జేకొని నాకు మాఱుగా
నిత్రటి నేలు” మంచు వచి † యించి ప్రతాపుఁడు మిత్రకోటితో,

19

—*) ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతోఁ గర్తవ్యము నాలోచించుట. (*—

సి॥ “మనము హస్తీఘాటు † కనుమలోఁ జూపిన త్యాగ-శౌర్యములు శ్లాఘ్యములె! కాని,

గుటికి బెత్తెడుగఁ ద ♦ క్కు-వ యశాట జయలక్ష్మి యందనిమ్రాని పం ♦ డై తనర్చె!
మన కపజయము గ ♦ ల్లిన దంచుఁ గుందకుఁ! డపజయంబున దీక్ష ♦ యతిశయించు!
నెంత త్యాగం బున్న ♦ నంతగా దేవుని వాత్సల్యమునకు స ♦ త్పాత్రమగద!

తే॥ యింక రాఁగలవేళల ♦ నేమి సేత! మరివిజయకాంక్ష విడువక ♦ యని యొనర్త
మనుచు మదిఁదోచె నాకు; మీఁయంద తెట్టు లానతిచ్చెద"రన, సలుంఁబ్రాధిపతియు,

ఉ॥ "శ్రీలు తొఱంగి గేహమునఁ ♦ జీఁకటిమూలల గోల్లు మీఁటి వై
ద్యాలయమందు రోగులక్రి ♦ యక శయనించెను మందమన్త్య కం
కాశము లెట్లు లోకహిత ♦ కార్యముఁ దీర్చెను! విక్రమానల
జ్వాలలు నిన్నుఁబోలు పటు ♦ శౌర్యులు దీర్తురుగాక రాణ్డాణ్డే!

21

సీ॥ ఆనాటి కొకమాట ♦ యీనాటి కొకమాట పలుక నేర్చునె సలుం ♦ బ్రావిభుండు!
నామాట యేమి! యం ♦ దఱభావ మెఱుఁగుమఁ; బ్రాణంబు మేన నున్నంతవఱకు
స్వాతంత్ర్య సమర దీ ♦ త్తావృత్తి సాఁగించి మీ దివ్యచరణస ♦ మీపసీమ
నాత్మార్పణ మొనర్చి ♦ యజరామరఖ్యాతిఁ జెంద సేవింపఁ గాం ♦ క్షింతు మెపుడు!

తే॥ క్షణము తడవు సేయకయె ర♦క్త మెగఁజల్లి రణ మొనర్చుచు శత్రుమాఁరణ మొనర్తు;
మెత్తిన ధ్వజంబు దింప కాఁయ త్తపడఁగ వలయు"నన భీమచాండు భూఁవరుని గాంచి,

సీ॥ "జనదుర్నిరీక్ష తే ♦ జశ్శాలి! భారతఖండ ప్రచండ మా ♦ ర్తాండమూర్తి!
నీ వుండుచోటనే ♦ నిఖిలధర్మము లుండు; సత్య ముండును; నిత్య ♦ జయము నుండు;
నాసూర్యభగవాను ♦ నట్టివాఁడవు; దినదినమును నిన్నుఁ జూ ♦ చిననె చాలుఁ;
బావిత్ర్య గాంభీర్య ♦ భావముల్ క్రొత్తందనంబును దఱుఁగ వే ♦ నాఁడు గాని;

తే॥ పూర్ణ సాత్వికానందరూ ♦ పుండ్రు! రాజ పుత్రసంస్థాన మేటికి ♦ భూభువనము
లన్నిటి జయింపఁ గలుగు మ ♦ హాభుజుండ; వనఘ! నీమైత్రి పరమభా ♦ గ్యంబుగాఁజె!

క॥ "మాజీవితములు నీపద పూజకు విడిచితిమి; కొదవ ♦ పొడమ" దనఁగ, భే
ల్వాశాని "సందియం బేలా! జయవెట్టంగ లోక ♦ మని సేయఁ దగుకా.

24

సీ॥ రేఁగెడు సమరభే ♦ రీభాంకృతుల్ విప్రవితతి నాందీవాద ♦ వేదరవము!
గళముల వ్రాలు వై ♦ రుల తీక్షణకరవాలధారలు కల్యాణ ♦ హారచయము!
పొగ రేఁగి క్రాఁగి గు ♦ ఘ్ననఁ బ్రేలు లోహనాశాగ్నులు మంగళ ♦ హారతులును!
దస్యుల గళ గళ ♦ ద్రక్తపూరములు దేహమున స్ఫోకిన వసం ♦ తముల రంగు!

తే॥ కైరినాధ్యస్థలంబు వి ♦ వాహవేది! మొగలుభటవిదారణములు ♦ భూతబలులు!

- గా విజృంభించి సమరరం ♦ గమునఁ బోరి పెండ్లియాడుదు మిఁక వీర! విజయలక్ష్మి." 22
- తే॥ అనిన, బేడ్లా-కొటేరియా ♦ మనుజవిభులు; "మాతృదేశ విముక్తికై ♦ మాయఖలము, నిచుకయు జాగుసేయ కర్పించుకొనఁగ సిద్ధముగ నుండు" మనఁ, గృష్ణ! సింహవిభుడు,
- సీ॥ "విన్నవించెద నొండు ♦ నిన్న హస్తీఘాటుకనుమలో నసమసం ♦ గరము నడపి, వ్రాలిన వారు శా ♦ శ్వతయశస్సాంధ్రు లాదురు; కాని వారి కం ♦ దఱకుఁ దోడు చైతకాశ్వము చిర ♦ స్మరణీయమై యొప్పు; నది వ్రాలిన ప్రదేశ ♦ మందుఁ బెద్ద యరుగును నద్దాని ♦ యంచునఁ గూపసత్రములు ప్రతిష్ఠించి ♦ దానిపేరు
- తే॥ నిలుప సెల వీయఁ దగు" నన్న! నృపతి "యకట! దానియుణమును దీర్చ నా! తర మె! మీఁక కోరినటులు చేయింపుడు ♦ కొఱత వలవ" దని పలికి యందఱను గల! యంగఁజూచి,
- ఉ॥ "పట్టిన పట్టు పట్టినదె; ♦ పాణము దేహమునందు నుండ, నే పట్టున మానఁగాదు; మన ♦ పై కరుదెంచు తురుష్కసేన లీ గుట్టలు చొచ్చు పెల్ల యము ♦ కోటలు చొచ్చుపె యంచు గుండియల్ కొట్టుకొనక మెలంగవలె ♦ లోకులు కన్నులు విచ్చి చూడఁగన్.
- సీ॥ యవనసంగ్రామ మ ♦ హనాటకప్రదర్శనమున నిన్నటి ♦ దినమునందు జరగు హస్తీఘాటు ♦ సమరోత్సవంబు ప్రస్తావంబు చందమై ♦ సాగియుండె; బ్రథమాంక మింకఁ బ్రా ♦ రంభంబు గానుండు; నడుమ వ్యవధి తద్ద ♦ యడరఁ బోవ; దెన్ని యంకంబు! లె ♦ న్నేండ్లాడవలయునో! యెట్టులు ముగియునో! ♦ యెఱుఁగరాదు!
- తే॥ మంగళాచరణము మొదల్ ♦ మంగళంబు వఱకు నుత్తరోత్తర రస ♦ ప్రాణి వెలయ, దేకువ వహించి వర్తించి ♦ తృప్తిపఱుప వలయు నీవిశ్వసభ్యప్ర ♦ పంచకమును. 23
- తే॥ చెలఁగె నొకభంగి మనపరి ♦ స్థితులు నేటివఱకు; "ముం దున్నది ముసళ్ల ♦ పండు" వనెడు కరణి వచ్చుకాలము కష్ట ♦ గర్భిత మగు; నేకలింగేశ్వరుండె తో ♦ డింక మనకు." 24
- సీ॥ అనినఁ "గొండలు పిండి ♦ యైపడ వర్తింతు మింక సందేహింప ♦ నేల! దురము నిలుపక సాగింప ♦ వలె" నంచుఁ బలికి రందఱు; 'మంచి' దనుచుఁ బ్ర ♦ తాపవిభుడు వార్షాశ్రుకలితనే ♦ త్రాంచలుఁ డయ్యె; వా రరిగిరి భూధర ♦ ప్రాంతములకు; వానకా రరుదెంచి ♦ భయదనీలాంభోధరము లాకసమ్మునఁ ♦ గొమ్మసాగె;
- తే॥ వాన జడిపట్టి కురిసె; యా ♦ వనబలములు గిరులఁ డిరుగఁ జాలక వెన్క! కరిగె; నత ట్నాబిడొజన కబ్బె వి ♦ శ్రాంతి కొంత; పెరిమ హేమంతముం బ్రస ♦ వించెఁ బ్రకృతి.
- గీ॥ కాలు మొగిలులతో వాన ♦ కారు దాటె; గెఱలి చలి ప్రకృతికి గిలి ♦ గింత లిడియె;

- గానఁ గోనల షహబాజు ♦ ఖాను గడచి పాజు హారావలీసీమ ♦ పట్టుఁ జేర్చె. 32
- సీ॥ అలసలుంబ్రాసీమ ♦ యందుండి పిడుగుల గేరు వీరులఁ దెచ్చెఁ ♦ గృష్ణసింగు;
 ఝాలూరిసేనల ♦ తో తేచి వచ్చె దుర్వారవిక్రముఁ డైన ♦ భానుసింగు;
 సాద్రియందుండి ఝా ♦ లాన్వవాయులసేన లన్ని దోడ్కొనివచ్చె ♦ శ్యామసింహు;
 డా బునేరా—మాపు ♦ రాధీశులు శిశోదియావీరభటులతో ♦ నరుగుదెంచి;
 ధీ॥ తే॥ రింక బేండ్లా-కొటేరియా♦నృపులువచ్చి; రవల సూర్యమహాలునుండి♦యచటఁజేరె
 దుర్జయుడు; దుర్నివార బం ♦ ధురబలుండు భిల్ల సేనలతో డాసె ♦ భీమచాండు. 33

—*) రెండవ సంవత్సరము యుద్ధము. (*—

- చ॥ తనపయి వచ్చు నైరులఁ బ్ర ♦ తాపమహీంద్రుఁడు మాఖశుద్ధపం
 చమి నెదిరించె, శైలముల ♦ దండ, విశాల సమున్నతప్రదే
 శముల; దురంబు ఘోరముగ ♦ సాగె; గురుఘ్నాలు రాజపుత్రుల్
 సమసిరి వేనవేలుగను ♦ నాటి మహాసమరాంగణంబునన్. 35
- చ॥ యవనులసేన సంఖ్యలకు ♦ నగ్గలమై జలరాశి వీచి పం
 క్తివలెను బొంగి పైబడ ను ♦ దీర్ఘపరాక్రము లయ్యు నాప్రతా
 పవిభుని రాజపుత్రభట ♦ వద్యులు తజ్జ్వలనాస్త్రధాటి కో
 ర్వ వలనులేక డీల్పడి ప ♦ రాజయమొదఁగ సాగి రయ్యెడన్. 35
- క॥ మఱుసటి సంవత్సర మక్బరు మేవాడ్సీమఁ జొచ్చి ♦ స్వయముగ వసుధా
 పరిపాలనాదికమ్ములు స్థిరముగ నేర్పాటుచేసి ♦ చేరె బురికిన్. 36
- క॥ అల బహిరంగసహికంబుల యవనుల నోర్వఁ గప్ప ♦ ముగఁ దోఁపఁగ సే
 నలఁగొని ప్రతాపవిభుఁ డిమ్ములఁ గుంభలేమియరు దుర్గ ♦ మును జొరఁదలఁచెన్. 37
- సీ॥ క్రమముగాఁ గైలవా ♦ రాసీమ దాటుచు, నెత్తైన కొండల ♦ నెక్కి పోయి,
 దట్టంబుగా నాగ ♦ దాళి మొల్పుటఁ గ్లిప్తమగు శైలమార్గంబు ♦ లందు నడచి,

§ We have also amongst the nobility of Mewar, two, who hold independent title of Prince or Rajah, one of whom is by far too powerful for a subject. These are the Rajas of Benera and shapoor, both of the blood royal.

⊙ Akbar himself entered Mewar, arranged the mode of administation, then procceded to Malwa.

—“ G. B. Malleon, C. S. 1. ”

తొలుత బహిర్ద్వార ♦ ములు రెండు గడచుచుఁ జని హనుమద్ద్వార ♦ మునఁ గమిం
చును, విజయద్వార ♦ మునను శోణద్వారమునను రామద్వార ♦ మునను జొచ్చి
తే॥ సేన లన్నియుఁ గోటలోఁ ♦ జేరికొనియె; నాప్రతాపప్రభూత్తంసుఁ ♦ డంబుదముల
నొరయుచు మహాోన్నతమయి సుందరమునైన మేఘభవనంబులో విశ్రాంతిఁజేసెను.

—*) కుంభలోమియరు యుద్ధము. (*—

- ఉ॥ పుట్టలు వీలి చీమల గు ♦ ముల్ వెలికి బరతెంచు కై వడిక
దట్టములై వడిక మిడుత ♦ దండు గుముల్గొని దూతునట్లు పె
గుట్టలలోఁ దురుష్కభట ♦ కోటి చొరంబడి నాల్గుదిక్కులక
ముట్టడివేసి దుర్గమును ♦ ముంచెను పెద్ద పిరంగి వేటులక.
- సీ॥ విక్రమంబున కాది ♦ పీఠమైన ప్రతాపుఁ డడరి నాల్కలు సాచు ♦ నగ్నిశిఖల
వంటి రాజస్థాన ♦ భటులఁ బ్రేరేప, నా మడమ ద్రిప్పని మేటి ♦ కడిమికాండ్రు
గోడలు బురుజులు ♦ గోపురంబుల నెక్కి వీడ కొక్కట శిలా ♦ వృష్టి గురియ,
భిల్లవీరులు లోక ♦ భీకరంబుగ ధనుష్పంకార మొనరించి ♦ శాత శర ప
- తే॥ రంపరలఁ జిత్తజల్లుగా ♦ నింపుచుండ యముఁడు నాల్క సాచినయట్లు ♦ యవనసేన
దిన దినము గంట గంటకుఁ ♦ దేకువ నెడి బలము తఱిగి యంతంతకుఁ ♦ బలుచనయ్యె.
- తే॥ ప్రళయమార్తాండువలెఁ బ్రతాపప్రభుండువహ్నిఁ గురియింప మొగలాయి ♦ భటులుకోట
వైపు చూడలే రైరి; పా ♦ భాజుఖాను రాతిగుడియలోఁ బెద్ద ♦ బీతు దవలె. 41
- సీ॥ గునులుగుదుల్ బాణ ♦ కోటు లాయుధములు కుంభవృష్టిగఁ బెల్లు ♦ కురియుకతన
యవనవీరులు తల ♦ లపిసి సంధులు వీలి గాత్రముల్ రక్తసి ♦ క్రంబుగాఁగ
రణరంగలక్ష్మీయు ♦ రక్తాభిషేకంబు చేసిన చందమై ♦ చెదరె సేన;
క్షణములు బలిసి యు ♦ గంబులై నిలిచె; పాభాజుఖా నేమొన ♦ ర్పొగఁ దోప
- తే॥ కడలు నొంది యాబూపర్వ ♦ తాధికారి నాపుని బ్రతాపఘరు దేవ ♦ రాధిపతిని
ధన కనక వస్తు వాహన ♦ తతులతోడ నడిగి, తన్నుద్ధరింపుమం ♦ చాశ్రయించె. 42
- ఉ॥ క్రచ్చుఁ గోటఁ జొచ్చి నడు ♦ రాతిరి యన్నరూపదానవుం
డచ్చుఁపుఁ జీకటికా 'నవగు' ♦ ణఖ్య రహించెడు కూపమందునక
బెచ్చు విసంబు పోసి కలి ♦ పెక్ నెన రించుకయైన లేక; హ
పచ్చని యింటఁ జిచ్చునిడు ♦ పాపుల కేపని చేయఁ గానిదా!

తే॥ కోటలో నది యొక్కఁడే ♦ కూపమగుట, నంద జానీరమును గ్రోలి; ♦ రం దనేకు
లసువులను వీడి; రిదిచూచి ♦ యాప్రతాపసరపతిని భానుసింహుండు ♦ దరియ నేగి,

సీ॥ “జలముల విసమును ♦ గలిపి దేవరపతి తడిగుడ్డ గొంతుకల్ ♦ తఱిగినాడు;
నెలలుగా మొగలుసే ♦ నలు పోరినను నేడు గలిగిన నష్టము ♦ గలుగలేదు;
నిటఁ దడవున్న ని ♦ స్త్రీతుకంబుగ సంఘమృతి గల్గుటయు ధ్రువం; ♦ బీవు కృష్ణ
సింహాదులను గూడి ♦ శీఘ్రంబె దుర్గంబు దాటిపోవుట మేలు; ♦ తనువులందుఁ

తే॥ బ్రాణములు గల్గుదాఁక నుద్భటులు నేను కోట మొగలాయిబలము చేకొనకయుండ
నని యొనర్తుము; మాటుమాటాడకేగు; మర్దకొనువాడఁ గనుల నీయడుగుదోయి.”

క॥ అని వినయంబునఁ బ్రార్థించిన నందఱు నల్లె యొత్తి ♦ చెప్పుకొనఁ బ్రతా
పసృపతి సమయ మెఱుంగుచు మనమును నొడఁబఱచె నొక్క- ♦ మాదిరిగాఁగన్.

—*) ప్రతాపసింహుండు చేపందా దుర్గమును జేరుకొనుట. (*—

క॥ క్రందుగ మేవాణ్ణిరృతి దిశందగు చప్పన్నసీమ ♦ శబరులదేశం
ర్థి బం దరిగి ప్రతాపుండు “చేపందా” దుర్గంబుఁ జేరె ♦ బలములతోడన్. 47

సీ॥ “మునుపటివలె దుర్గ ♦ ముననుండి పోరాడఁబూనిన విషజలం ♦ బులను ద్రావి
పూటకేనును సైన్య ♦ ములును మ్రగ్గుట ధ్రువం; బిహపరంబులు రెంటికిడియు దూర;
మెటులైనఁ దప్పదు ♦ మృతి; యట్లుగాన దుర్గబహిర్గతుడనై య ♦ రాతిసేనఁ
జిచ్చుట పిడుగట్లు ♦ చీలిచి చెండాడి చిందరవందర ♦ చేయనె తగు”

తే॥ ననుచుఁ దలపోసి తనదుసైన్యముఁగొనుచు ముందుఁగల హనుమద్వార్మునుదెఱచుచు
హరుని ఫాలనేత్రజ్వాల ♦ ననుకరించి భానుసింహుండు వైరుల ♦ వైన వ్రాలె. 48

⊙ Pratap took post in Kumbhalmer which was invested by Koka Shabaz Khan. He here made a gallant and protracted resistance and did not retire till insects rendered the water of the “Nougun” well, their soul resource, impure. To the treachery of the Deora chief of Aboo, who was now with Akbar, this deed is imputed.

“ Annals of Mewar ”

§ ‘ Chaond ’ is a town in the heart of the mountainous tract on the south west of Mewar called Chuppan, containing about three hundred and fifty towns and villages peopled chiefly by the aboriginal bhills.

“ Annals of Mewar. ”

—*) చంద్రభట్టారకుడు భానుసింహునకుఁ దోడుపడుట. (*—

తే॥ అనిలుఁ డనలంబునకును దో ♦ డైనయట్లు సిద్ధహస్తులు విక్రమ ♦ శుద్ధులైన
సద్భటులఁగొంచుఁ గవిరాజు ♦ చంద్రభట్టు భానుసింహునకును సాయఁపడియె నపుడు.

ఉ॥ మండెడు వహ్నికుండముల ♦ మాడ్కి విలోకన విస్ఫులింగముల్
నిండ, హయవ్రజంబుఁ గద ♦ లించుచు భూరిఖురాగ్రఘట్టనా
ఖండ ధరాపరాగముల ♦ క్రందున గాఢతమంబుఁ గూర్చి యు
ద్బంధత రాజపుత్రభట ♦ తండము దాఁకె నరాతికాండమున్.

50

తే॥ వీరకేసరులను బోలు ♦ భిల్లభటుల కర కలిత కార్ముక కదంబ ♦ కములనుండి
పక్షితతి మాడ్కి శితబాణ ♦ పటలి లేచి తురకమూఁతల శిరముల ♦ నఱికివై చె. 51

ఉ॥ అంతఁ దురుష్కసేనల మ ♦ హాహవ శౌర్య విలాసరేఖ సా
యంతన మొందుచుండ, నలి ♦ నాప్పుడు పశ్చిమవార్ధి డాసి సా
యంతనమున్ బొనర్చెను! ర ♦ యమ్మున నాసపుఖాను సేనతోఁ
జెంతఁ గనబడన్ యవన ♦ సేనలు పొంగె సముద్రమున్బలెన్.

52

చ॥ యముని కరాళజిహ్విక కి ♦ యన్ జెలరేఁగుచు భానుసింహుఁడున్
సమర మొనర్చుచున్ మొగలు ♦ నై న్యముఖంబును వ్రచ్చి చొచ్చి గ
ర్భమునను దూటి వైరుల శి ♦ రంబులు రాసులు పోసి పోసి ప్రా
ణమును దృజించె నబ్బరము ♦ నన్ రిపులున్ దను మెచ్చి యార్వఁగన్.

53

మ॥ కవిరా జాదినరాజువోలెఁ గర ము ♦ గ్రస్థారతేజంబుతో
నివమున్ మాపెడునట్లు వైరిగణమున్ ♦ హింసించి మందేహదై
త్యవితానంబులతోనఁబోలె రిపుసం ♦ తానమ్మునన్ జిక్కి, గా
యవడెన్; నిర్గత రక్తధారలు తిరం ♦ బైపాతెఁ బెన్మాల్యలై.

54

సీ॥ బ్రహ్మవంశంబు పా ♦ వనమై పొదల బృహస్పత్యంశమునఁ బుట్టు ♦ బ్రహ్మవేత్త,
పికరాజువోలె గొం ♦ తుకయెత్తి మధురగీతికలు పాడిన మేటి ♦ సుకవిరాజు,
క్రమత హస్తీఘాలు ♦ రణమునం దరికోటి దోమలట్టులు ♦ దోలు భీమసేనుఁ,
డజరామరఖ్యాతి ♦ నవనిపై నిలుపంగఁగలుగు శతాధిత ♦ గ్రంథకర్త,

ఆ॥ వీరరసము వెల్లి ♦ విరియఁ గుంభల్మియన్ రణము నడపు విలయ ♦ రాద్రమూర్తి,
చంద్రభట్టు చొచ్చె ♦ సవితృమండలి, నమావాస్యగాఁగ నాత్మ ♦ పక్షమునకు.

On this occasion also fell the chief bard of Mewar, who inspired by his deeds as well as by his song, the spirit of resistance to the 'ruthless King' and

మ॥ వనధిక్ జేరు మహానదీజలము స ♦ ర్వం బందునక్ లీనమై
చను చందంబున రాజపుత్రులు తురు ♦ ష్కశ్రేణులక్ జల్పుచుక్
జని నిశ్చేషముగాఁగఁ గూలి; రటుపై ♦ మాభాజుఖాక్ సేనలక్
గొని మోగల్ధ్వజ మెత్తి చేరికొనియెక్ ♦ గుంభల్మియర్ దుర్గముక్.

56

—*) మానసింహుఁడు ధర్మేతి-గోకుండా దుర్గములఁ జేకొనుట. (*—

శా॥ నిండెక్ గొండలలోన మోగలుభటా ♦ నీకంబు లందంద; ను
ద్లండప్రాభవశౌర్యధైర్య రతుఁడా ♦ “ధర్మేతి” దుర్గంబు “గో
కుండా” దుర్గము మానసింహుఁడును జే ♦ కొంచుక్ మోగల్ సేన లం
దుండెక్ జేయుచు ఢిల్లికిక్ జనియె న ♦ త్యుత్సాహ మేపారఁగక్.

57

తే॥ ప్రళయకాలాగ్ని శిఖమాడ్కిఁ ♦ బ్రజ్వరిల్లి శత్రుసై న్యాటవులఁ గాల్పఁ ♦ జాలు యోధ
శేఖరుఁడు మహాబత్తాను ♦ సేనతోడ నుదయపుర మాక్రమించి యం ♦ దుండసాఁగె.

ఉ॥ “స్థాణుఁడొ విష్ణుఁడో మతి ప్ర ♦ తాపుని మానవమాత్రు సంగర
క్షోణిని గెల్వ నిట్లు కొతు ♦ కుం బడ నేటికి! నేడు నామ న
క్షీణబలంబు లోకములు ♦ కీర్తనసేయఁగ వానిఁ దాకి స
ప్రాణునిగాఁగఁ బట్టుకొని ♦ వచ్చెద” నంచుఁ బ్రజ్ఞిజ్ఞ చేయుచుక్,

59

—*) ఫరీదుఖాను ప్రతాపసింహునితోఁజేయు యుద్ధము. (*—

సీ॥ ఆఫరీద్ఖాను సై ♦ న్యముల నద్రులనిండ నెక్కించె; నందుపై ♦ నొక్కనాఁడు
రాణాయ వెడలి దు ♦ ర్గబహిఃప్రదేశంబులను జరించుచునుండె ♦ ననుచుఁ దెలిసి
చమువుల నాల్గుభా ♦ గములుగా విడఁదీసి యనుమాన మున్నచో ♦ ట్లాక్రమించి
వేఁగుజామైన రా ♦ ణగారు చిక్కును రిది తప్ప దని నమ్మి ♦ నిమరవోయె;

తే॥ సర్థరాత్రమ్మన మహాగ్ని ♦ యద్రు దోఁచె; నది ఫరీదు దవానలం ♦ బని తలంచె;
రాజపుత్రసేనలు గొల్వ ♦ రాజగురుఁడు ముంగువైపునఁ దాఁకె న ♦ మ్మొగలుసేన.

whose laudatory couplets on the deeds of his lords are still in every month. But the spirit of poesy died not with him for, princes and nobles, Hindu and Toork vied with each other in exalting the Patriot Pratap, in strains replete with those sentiments which elevate the mind of the martial Rajput who is inflamed into action by this national excitement.

“Annals of Mewar”

- ఆ॥ అంటరాని మంట ♦ యాసలుంబ్రాస్వామి యుక్కుతునియ లట్టి ♦ యోధులఁ గొ
యవను లున్న లోయ ♦ యవ్వలి దెస నెల్ల ముట్టడించి త్రోవ ♦ మూసి వైచె.
- ఉ॥ కాకులువోలె వైరులు వి ♦ కావికలై యటవంగఁ జట్టి ద
క్వీకరభీకరంబులగు ♦ పెద్దకటారుల నెత్తి స్వాంతమం
దేకడ జంకులేక వధి ♦ యించి ప్రతాపుడు కృష్ణసింహుఁ డు
గ్రాకృతిఁ దోవఁజేసిరి ర ♦ నావని మోదుగు పూచి నట్లుగన్.
- ఈ॥ పదియనైదువేల్ భటులు వెం ♦ బడిని గొలువ రాయసిం గుదయపురిఁ జేరంగ
బొబ్బ లార్పులు గర్జనం ♦ బులు దనర్ప వ్యాఘ్రులై లంబు డాయంగ ♦ వచ్చె న
- ఉ॥ వచ్చుట తా నెఱింగి శర ♦ వర్షము గుప్పుచు భిల్ల సేన కా
ర్చిచ్చునుబోలి గుట్టలను ♦ జెట్టుల పుట్టలనుండి గుంపులై
వచ్చి హఠాత్తుగాఁ బొదివి ♦ పాయలు పాయలుగాఁగఁ గ్రొచ్చుగా
విచ్చి వితాకుఁ గాకువడి ♦ బెగ్గిలి పాతఁ దురుష్క నైస్యముల్.
- ఆ॥ బ్రహ్మపుత్రనుండి ♦ పంజాబుదాకఁ గన్యాకుమారియును హి ♦ మాద్రి నడుమ
ర్మ మెఱసెఁ బరమశాంతి; ♦ మేవాడ యొక్కండె కదనలక్ష్మి కయ్యెఁ ♦ గాపురము
క॥ మెల్లగ 'మండలగృహ' మబ్దుల్లాఖాన్ మాతస్యమర్గ ♦ మును నా "షేరో
నెల్లా"ధరఁ గలదానిని బల్లిదుఁడగు మానసింగు ♦ పట్టిరి వరుసన్.
- ఊ॥ తే॥ శ్రావణమురాకఁ గొంత విశ్రాంతిఁగొనుచు మార్గశీర్ష మ్మతోడఁగఁమ్మఱఁజ
విసరములు లేగ, నిసుమంతఁవిసుగుపడక రణము సాగించుచుండె నా॥రాజుగ
నీ॥ ఏఁతేట నెలనెలఁ ♦ గృశియించె దేహంబు! నవసిపోసాగె నే ♦ నాబలంబు!
దుర్గంబులెల్ల శ ♦ త్రుగతంబు గాజొచ్చె! ద్రవ్యసంపత్తి త ♦ ద్దయును దఱిగె
భారమ్ముగాఁ గుటుం ♦ బము వృద్ధి యగుచుండె! ననుదినం బాపద ♦ లతిశయి
నానాట నెదిరిసే ♦ నలపెంపు లావయ్యె! దలఁదాచుకొనుచోటు ♦ తక్కువ

§ The ruler of Mewar was being hunted by the imperial troops, but no other part of India was the sound of arms heard.

"The Emperor Akbar."

⊙ Unaccustomed to such warfare the mercenary moguls became disengaged in combating a foe seldom tangible; while the monsoon swelled the mountain streams filling the reservoirs with mineral poisons and the air with pestilential exhalations. The periodical rains accordingly always brought some respite to P

"Annals of Mewar."

శీ॥ జెట్టులను బుట్టలను బ్రాపు ♦ చేసికొనుచుఁ గడుపు నించుచుఁ బూటలు♦గడుపవలసె!
గడియగడియ కరులో వచ్చు ♦ కతన నిజ నివాసముల బెక్కుమాన్లు మాఁర్పంగ వలసె.

—*) అక్కరు సైన్యము నంపి కైలవారాసీమలోని ఫలవృక్షములఁ గొట్టించుట. (* —

సీ॥ “పురములు మార్చి కా ♦ పురములనెత్తించి పదివేలపల్లెలు ♦ పాడువెట్టె!
యవరేఖి యంతైన ♦ నవని దున్నుటయులే! దొకగింజయునుధాన్య ♦ మొదవఁబోదు!
కైలవారానుహా ♦ గహనంబు ఫలముల దినమున కొకఁడుగాఁ ♦ దినుచుఁ బ్రచుకు!
నెన్ని యత్నంబుల ♦ నే నొనర్చినను లోఁబడఁ! దంతకంతకుఁ ♦ బటిమఁబెంచుఁ!

గీ॥ గావునను మీరు కైలవా ♦ రావిపినము చేరి ఫలవృక్షములనెల్లఁ ♦ జెండ్లివైచి
యాప్రతాపేంద్రు వెదకి వెఁన్నంటి వేట లాడుఁ”డని పాడుశాహి సైన్యముల నంపె.

క॥ పొడవును వెడలుపు పెక్కామడలగు నాకైలవార ♦ మహియందుఁ జొరం
బడి యవనులు ఫలతరువులు పుడమిఁబడఁ గొట్టి రొకఁడు ♦ పాలివోకుండఁ. 70

క॥ కొందఱు భటులను వృషభములం దన వెంబడినిగొని ఫ ♦ లంబులకై తో
పుం దరిసి శ్యామసింహుం డంనుఁ బడిన చెల్లు చూచి ♦ యాపులఁ గనుచుఁ; 71

క॥ “మన తిండి చెఱచి యవనులు చనుచుండిరి; వారిఁ గదిసి ♦ సమముంతము రం”
డనిఁగోపి యహితసైన్యంబును దెంపరియగుచు వెన్ను ♦ ముట్టఁగఁ దాఁకె. 72

క॥ అనుచరులఁ బద పదండని తనముంగలఁ దఱిమి తురక ♦ దళవాయి వడిఁ
దనపిక్క-బలముఁ జూపఁగ వెనుదిరుగుచు శ్యామసింహా ♦ విభుఁ డరుదెంచె. 73

క॥ స్థితిగతులెల్ల సలుంగ్రబాపతి కెఱిఁగింపఁగ నతండు ♦ స్వామిని గని “దే
వ! తురుష్కులు ఫలవిటప్రిప్రతతి నఱికి రనచు నేడు ♦ వార్తలు వచ్చె. 74

చ॥ దినమున కొక్కపండు మఱి ♦ తీయని తీర్థము నొక్కచేరెడుఁ
గొని మునిరాజవృత్తిమెయి ♦ గొబ్బనఁ గాలము పుచ్చుచున్న నీ
కును రమఁబోలు నీలలన ♦ కున్ మదనోపమ మజులాంగుతా
తనయుల కక్కటా! చెనఁటి ♦ దైవము తిండికిఁ గర్వుచేసెనే! 75

గీ॥ పౌరుషంబున్న సంగ్రామ ♦ వీరరంగముల మనలఁదాకి దర్పించి ♦ గెలువవచ్చుఁ!
గట్ట! పూచి కాచిన చెల్లు ♦ గొట్టుటయును గౌరవమె! వట్టి కటిక మొ ♦ క్కలముగాక!

సీ॥ అడుఁగులకును మ్రొక్కి ♦ యర్థించి కొనివచ్చి యమృతాభిషేచనం ♦ బాచరించి
బాగారు జిలుఁగు దు ♦ వ్వలువలు గట్టించి నవరత్నమయ భూష ♦ ణములు దొడిగి

- కర్పూరమిళిత సు ♦ గంధచర్చ లలంది పరిమళపత్రపు ♦ వృషము లొసంగి
నవపాయసాహార ♦ నైవేద్య మిచ్చి భక్తిమెయి నాత్మప్రద ♦ క్షీణము చేసి
గీ॥ కొలువఁదగు దేవుడవు నాకుఁ; ♦ గొంతకాల మారఁబండిన పండు లా ♦ హారమిడుట
కై వగలఁ బొక్కుచుంటి; నేఁ ♦ డవియులేని యధికదుర్దశ వచ్చె; నే ♦ మని తపింతు!”
క॥ అని కడుజాలిమెయి వచించిన సచివప్రవరుఁ జూచి ♦ చిఱునగవు ముఖం
బున మొనయఁగఁ “దండ్రీ! యెంతని నీప్రేమంబు మహిమ ♦ నగ్గింపఁగనా! 78
గీ॥ కంచె చుట్టును నెలకొల్పి ♦ కాపు వెట్టి జలము పాటించి పండించి ♦ ఫలము లెల్ల
బండ్లపైఁదోలి మన కిచ్చు ♦ భంగియైన శుభమెకద! యేదిపగ తురు ♦ ష్కులకుమనకు
క॥ తలయెత్తుటాది విమతుల సిలుఁగుల నిడు మీకు వగవఁ ♦ జెల్లునె! మనమున్
వలగొని రాల్ఱువ్విన వారలు పువ్వులు రువ్వఁబోదు ♦ రా! యెందైనన్. 80
సీ॥ కైలవారామహా ♦ గహనంబు సువిశాల! మద్దొకింతయులేని ♦ యారబయలు!
ప్రకృతి యచ్చటఁ బెద్ద ♦ పండ్లతోపును బెంచె! రాకసోకలకు మా ♦ ర్గములుగలవు!
చనుదెంచి యెవరు గో ♦ సిన వద్దనవుచెట్టు! లఖిల జనాకర్ష ♦ మచటి ఫలము!
లందఱ కందెడు ♦ నా తోటపై జీవితమ్ములు మోపి యా ♦ ధారపడుట
గీ॥ మనదితప్పగు! రిపులనే ♦ మనుటకుండుఁ! బగను సాధించి మనల లోఁ ♦ బఱచుకొనఁగ
నింతకన్న వీలగుమార్గఁ! మేదిగలదు! మనమె యాహారమును మార్పుఁ! కొనుటయొప్పు!
సీ॥ ఇందు సం దనకుండ ♦ నెందైనఁ గలదిగఁ! జిక్కింతలేక చేఁ ♦ జిక్కు నదిగ!
నెండకు వానకు ♦ నిత వాడనిదిగఁ! గాల భేదములేక ♦ క్రాలు నదిగఁ!
బాదుషాగాదు దే ♦ వతలెల్ల వచ్చి వాసరవార మాస వ ♦ త్సరములేల
శ్రాంతి నొందక పెక్కు ♦ బ్రహ్మకల్పములు కష్టించిన నిసుమంత ♦ చెడనియదిగఁ!
గీ॥ బారలును గుద్దలులు వట్టి ♦ పని నడిపిన మూఁడు జాములలోపల ♦ మొదటికన్నఁ
దఱిమి విమతుల వీపులఁ ♦ బెరుగునదిగ వెలయు నాహారమును గను ♦ పెట్టువాడ!
సీ॥ పెక్కామడలదాఁక ♦ వెడలుపు పొడవునై హారావళీశైల ♦ మలరుచుండు!
సూదిమోపఁగ సందు ♦ సుంతలేకిచ్చోటఁ బెరుగు “మో” లనియెడి ♦ బీడుగడ్డి;
దీని రుచి యొకింత ♦ తీయనై యుండుఁ! బ్రొద్దుటవెల్లి మనభటుల్ ♦ దోకితెత్తు!
రవిరుబ్బి గొట్టెల ♦ ననువుమైఁ బోయించి ముందుకాలము పొట్ట ♦ పోసికొంద!
గీ॥ మకట! యిదికష్టమని మది ♦ నడలఁరాదు! కొంచె మలవాటుపడిన రు ♦ చించివీఱు!
నాకలి నడంప నే తిండి ♦ యైనఁ జాలు! గార్యకారవమున రుచి ♦ గననిదేది! 83

- || తినఁగాఁ దిండి యొకండె యేటికిఁక! నా ♦ దేహంబును జీవమున్
జ నెడున్ గాక మనుష్యమాత్రునకు శీ ♦ ర్షం బెప్పుడున్ వంచబో
వను; జేనెండగు పొట్టకూటికయి దై ♦ వప్రాయమై కీర్తిమో
సిన స్వాతంత్ర్యము నమ్మివేయఁగల దు ♦ శీలుండు తుంతవ్యుడే! 84
- || ఈగడ్డిరొట్టె తిండికిఁ ద్యాగము స్వాతంత్ర్యయోగ ♦ ధర్మంబును దో
డై గెలుతు! మరులు కను మేలాగున విరిగెదరొ మన బ ♦ లమ్ములమ్రోలన్. 85
- || ఇది సంతసింపనదనగు నెద వగవకు” మనుచు నినకు ♦ తేశ్వరుఁ డన “మే
లిది యాచరణీయము సౌఖ్యదమని యాకృష్ణసింగు ♦ హర్షము పొంగన్; 86
- || “ఫలవృక్షంబులఁ గూల్చి నంతట నె య ♦ భ్రం బంతయున్ ప్రీలుచున్
దలపై వ్రాలు నటంచుఁ గుంది తమచె ♦ తన్ జేరి దోసోహమన్
పలుకుల్ పల్కెదమంచు నెంచి రహితుల్! ♦ పంచాంగముల్ చించి చు
క్కలు లేవంచు వచించు వీఱఁడుల జో ♦ కల్ గావె యీకార్యముల్! 87
- || కానిం డియ్యది యొకగతిగా నున్నది భటుల బీడు ♦ గడ్డిని దెండు
చానతి యిచ్చెద నే”డని యా నూత్నహారనియతి ♦ నారంభించెన్. 88
- || అంత నుండియు నాప్రతా ♦ పావనీశునకుఁ గుటుంబమునకు భటు ♦ లకును “మోలు”
గడ్డిరొట్టెలె గతియయ్యె; ♦ గాలుచున్న కడుపునకు మండు గంజియన్ ♦ వడుపుగాఁగ!
- || ఒకనాఁ డాసపుఖాను నై న్యములతో ♦ నుగ్రాటవిన్ జొచ్చి ముం
దుకు నేతేరఁ బ్రతాపుఁ డాత్మబలమున్ ♦ దోడ్కొంచు నావిద్విష
త్ప్రకరంబున్ నలుమూలలన్ బెదరి పా ♦ టన్ బోర మర్దించి వె
న్నకు నేతెంచి నివాసభూమి దరియం ♦ గా నేగె మధ్యాహ్నమున్. 90

—*) ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులకు “దోనా” పంచి పెట్టుట. (*—

- || ఒక దర్భాసనమందు రాజమణి కూ ♦ ర్చుండంగ సామంతు లిం
చుక దూరమ్మున నోసరిల్లి కరముల్ ♦ జోడించుచున్ నిల్చి; రా
నికటాద్రీంద్రబిలంబునుండి యునురా ♦ జ్ఞీరత్న మవ్వేళ సే
వకుతో నంపెను బండ్లు రొట్టెలు ప్రతా ♦ పస్వామి కర్పింపగన్. 91
- || మ! ఫల మొక్కించుక త్రుంచి చేకొనుచు, నా ♦ పై వొట్టె నొక్కండు ము
క్కలుగాఁ జేసి యొకింత నోర నిడుచున్, ♦ గన్నన్న నందున్న వా

రల సామంతులఁ బిల్వెఁ; దగ్గటి నలుం ♦ బ్రాభర్త కేల్మోడ్పినన్
ఫలమున్ రొట్టియముక్కఁ జేనిడెఁ బ్రతా ♦ పస్వామి దీవించుచున్.

92

సీ॥ సాష్టాంగ మెఱఁగి మ ♦ హాప్రసాదంబని చేదోయి యొగ్గి దో ♦ సిట గ్రహించి
తులకించు భక్తిఁ గ ♦ న్నుల నద్దకొని వెన్కఁ జనుచు యథాస్థాన ♦ మున వసియె
నటుపైన సూక్తసిం, ♦ గంత ఫేల్వాపతి, బేడ్లా-కొడేరియా ♦ విభులు, పిదప
నా-పాపురా-బునే ♦ రాధీశు, లవల దుర్జయసింహుఁడును నల్లె ♦ సంగ్రహించి,

తే॥ పరమభగవత్ప్రసాదంబు ♦ భంగిఁ జూచి యాజగద్గురు చంద్రముం ♦ డారగించు
పిదపఁ దామెల్ల భుజియింప ♦ వేచియుండి రధికభక్తి నర్థనిమిలి ♦ తాత్కులగుచు.

సీ॥ కడుపునిండుగఁ గూడు ♦ కట్ట జేనెడు గుడ్డ, తలదాచుకొన నుంత ♦ నెలవులేక
గ్గ పరమదరిద్రదే ♦ వతలట్టు లుండు నా పటువీరలోకైక ♦ పట్టభద్రు
లాదికాలమున మ ♦ హైశ్వర్య భోగభాగ్యములతో స్వర్ణ సా ♦ ధములలోన
నెంతటి మర్యాద, ♦ యెంతటి విశ్వాస, మెంత మనశ్శుద్ధి, ♦ యెంతభక్తి,

తే॥ యెంత యుత్తమక్రమరూఢి; ♦ యంతకన్న శతగుణము లెక్కుడుగఁ దండ్ర ♦ సహజిఁజూచి
యాప్రతాపునిఁ గొలుచు దృశ్యంబుఁగనఁగఁ గనులు వేయైనఁ దక్కు వే ♦ యనుచుదోచు

—*) యవన సైన్యములు మేవాడపై నెత్తివచ్చుట. (*—

ఉ॥ నైభవసాంద్రుడై యవన ♦ వాహిని చుట్టును గొల్వ నొక్కభ
ద్రోభము నెక్కి యామడ లొ ♦ కేగతిఁ దీవ్రత వచ్చు కాలరు
ద్రోభుని మానసింహుఁ గని ♦ యచ్చట నుండిన వార లున్నయ
ట్లే భుజియింప మాని వడి ♦ నేగిరి మోగలుసేన మీఁదికిన్.

95

ఉ॥ సేనలు రెండునున్ దగిలె! ♦ జేతి కటారులు పూలమాలలై
మేనుల వ్రాలుచుండె! బలి ♦ మీ వల చుట్టిన వేటకాండ్ర ర

§ Yet amidst such complicated evils the fortitude of Pratap remained unshaken, and a spy sent by Akbar represented the Rajput and his chiefs seated at a scanty meal, maintaining all the etiquette observed in prosperity the Rana bestowing the Donah to the most deserving and which though only of the wild fruits of the country, was received with all the reverence of better days. Such inflexible magnanimity touched the soul of Akbar and exhorted the homage of every chief in Rajasthan.

మ్యాననశేఖ యాయవను ♦ లందును, గ్రుద్ధమృగేంద్రశేఖ రా
సైనికులందుఁ దోచె; రవి ♦ జారంగ నిల్పిరి పోరు మోగలుల్.

96

—*) యవనులు రాజపుత్రుల దుర్గములను గొనుట. (*—

సీ॥ అవ్వల యవనసే ♦ నాధీశ్వరులు మూఁగి ముట్టడించిరి దుర్గ ♦ ములను గొన్ని;
నజమీరుదుర్గంబు ♦ నందె ఖాసింఖాన్; పరీదుఖానుఁ డచల ♦ గృహముఁగొనియె;
దోడరమల్లు తో ♦ డ్రోబట్టె “జేవందా” నింతలోపల “నమాఁయిత” గిరింద్ర
దుర్గంబుఁ దవలె న ♦ బ్బుల్లా; శిశోదియావీరులు మార్కొని ♦ పోరి; రిట్లు
తే॥ నెల జరిగె పోరు; కోట మోగలుల కయ్యె; నా“మడేరియా” ప్రాంతమ్మునందు “రాతి
కోట” యను దుర్గమును బట్టు ♦ కొని ఫరీదు యవనసేనా సమూహంబునచట నిలిపె.

క॥ అంతట ఖాసింఖాను “వసంతా” దుర్గంబుఁ బట్టి ♦ సైన్యము నిడి యా
చెంతఁగల “ఛత్రకోట” ననంతచమూతతులు గొలువ ♦ నరికట్టుకొనెన్.

98

మ॥ యవనుల్ నాలుగువైపులన్ గదిసి దా ♦ వాగ్నిక్రియన్ గాల్పఁగా
భువనాతీతపరాక్రమాంకుఁడు ప్రతా ♦ పుం డట్లు సాయంతనం
బవుదాఁకన్ రిపుకంఠరక్తుఁ బ్రవా ♦ హం బూడ్చి చల్లార్చి యా
రవి క్రుంకంగఁ గుటుంబ ముండు గుహఁ జే ♦ రన్ బోయె విశ్రాంతికై.

99

—*) దేవేరీ యుద్ధము. (*—

సీ॥ వటువాత లేచి దై ♦ వప్రార్థనముచేసి, వినతిమై నుదితభా ♦ నునకు మ్రొక్కి,
కలయఁ గన్గొనిన మో ♦ గలు దండుతండంబు లెల్ల దిక్కులఁ గొండ ♦ లీనినట్లు
పరిసర గహన గ ♦ ర్భము లాక్రమించి నిద్రింపఁ గాంచి ప్రతాప ♦ దేవుఁ డంత
నాబునేరా-షాపు ♦ రాధీశ్వరుల, సలుంబ్రాభర్త ఫేల్వాన్య ♦ పా లు సూక్తు.
తే॥ దుర్జయుని గొంచు వైరులఁదొడర నరిగె; శ్యామసింహుఁ గుటుంబర ♦ క్షణకు నిలిపి!
యుభయపైన్యంబులకు నయ్యె ♦ యుద్ధ మమిత తీవ్రభంగి “దేవేరీ” ప్రదేశమందు.

సీ॥ శైలనిర్భరమట్లు ♦ సరభసమ్ముగ సలుంబ్రామహీపతి దాఁకె ♦ రాయసింగు;
ప్రజ్వలజ్వాలల ♦ వలె బునేరా-షాపురాధీశ్వరులు ముట్టి ♦ రసపుఖానుఁ;
బ్రబలదంభోళి సం ♦ రంభంబు వెలయ ఫేల్వాపతొతగిలె షా ♦ బాజుఖానుఁ;
బ్రకటప్రభంజన ♦ ప్రతిమానుడై యెదిరించె దుర్జయుఁడు ఫ ♦ రీదుఖాను;

26209
25373

తే॥ దండధరుడట్లు దాకి బ్రతాపవిభుడు ముందు గలుగు నబ్దుల్లాచమూచయః

భిల్లగణ మెల్ల గొలువ నా ధీమచాందు కడు విజృంభించి ఖాసిముఖానుఁ

క॥ పుడమి యన్రువ యమరాజుల వడువునఁ జెలరేగు నాత్మ ధటు లందఱు

బడి రాగ మృత్యువటు సూక్తుడు మహాబత్తానుఁ దగులు ధ కొనె ఘోరము?

ఉ॥ ఆకలిగొన్న సింహనిచ ధ యంబువిధాన మహాశిశోదియా

నీకిని బిట్టురేగి రణ ధ నిష్ఠుర వీర తురుష్క కోటులన్

దాకి ప్రతాపసింహుని మ ధ నం బలరారగ సుంత సందువో

నీక శిరంబులన్ నటకి ధ యేఱులు పార్చిరి వేడిరక్తమున్.

ఉ॥ అంతటిలో దురుష్కభటు ధ లాసపుఖానుని గూడి లోకదు

ర్దాంతపరాక్రమంబున న ధ రాతులఁ దాకుచు షాపురావనీ

కాంతునిసేన వెన్కకరు ధ గన్ విదళించి యజాండకర్పరం

బంతయు ముక్కలై పడఁగ ధ నార్చిరి వీరరణోత్సవంబునన్.

ఉ॥ ఆధ్వని నాలకించి సుభ ధ టాళులఁ గొంచుఁ బ్రతాపసింగు సూ

ర్యధ్వజమెత్తి ముందఱిమి ధ యాసపుఖానుని దాకి, తత్తురు

ష్కధ్వజిన్ జొరంబడుచు ధ సర్వము నాశనమున్ బొనర్చి, ద

క్షాధ్వరహర్తయైన నిట ధ లాక్షుడు వోలె వెలింగె నయ్యెడన్.

ఉ॥ ముందుఁగలట్టి వైరిబల ధ ముల్ దనుఁ గాంచి తపించుచుండ, మ

ధ్వందినచండభానుని క్రి ధ యన్ జెలరేగుచుఁ గృష్ణసింహుఁ డం

దంద విహారముల్ సలిపి, ధ యందఱు ముందఱ విచ్చి పాటుచున్

సం దొనరింపః శౌర్యరభ ధ సమ్మునఁ బోరె భయానకమ్ముగన్.

తే॥ రాయసింహు సేనావిస ధ రమును దాకి చేను గోసిన చందానఁ ధ జెండ్లివై చ

క్రష్ణసింహేన్రు నుగ్రమూ ధ ర్తిని గనంగ వీరులకునైన గుండె కం ధ పించిపోవు

గీ॥ ప్రళయకాల దవానల ధ జ్వాలయయి ఫరీదుఖాన్ దుర్జయుని మించి ధ రేగి దా

రాజపుత్రనైన్యంబుపై ధ గ్రమ్ముకొనుచు రక్త కీలాలనిధిఁ జేసె ధ రణతలంబు.

మ॥ తనదర్పోద్ధతి కోర్వలేక మహాబ ధ త్తాన్ సైన్యముల్ దిక్కులన్

గని యువ్వెత్తుగఁ బాటుచుండఁగ, ఫరీ ధ ధాన్ కాలరుద్రుండొకో

యన వెన్వెంటనె వచ్చె; సూక్తుడు ప్రతా ధ పాధీశు పేరెత్తి యు

గ్రన్ధసింహకృతిఁ బెంచి తాకెను పరీ ధ ధాన్ మాళి నుగైపడన్.

శా॥ ఆనూర్యాస్వయకాననేశ్వర మహా ♦ వ్యాఘ్రంబు దుర్వారబా
హాసంరంభవిజృంభణంబుఁ గని ధై ♦ ర్యం బూడుచున్ భీతి హే
చ్చె సైరింపఁగలేక యయ్యవనసై ♦ న్యం బంతయున్ విచ్చుచున్
దూసెన్ దత్పతియా ఫరీదు కలలం ♦ దున్ మర్వ లేకుండఁగన్. 110

సీ॥ లక్షలు సేనాబ ♦ లంబున్న, నంతటి యాశ్వికదళ మున్న, హస్తీచయము
లెన్నికకును మీటి ♦ యున్నను, లఘుబృహన్నాశాస్త్రములు వేన ♦ వేల కున్న
సైన్యాధిపులు పోడ ♦ శశతంబుపైనున్న, రాసులురాసులు ♦ ద్రవ్య మున్న,
వలసిన యన్ని సం ♦ బారమ్మ లున్నను, సమర మేండ్లకొలంది ♦ సాగుచున్నఁ,
తే॥ దలను బూ వాడకుండఁ బ్రతాపుఁడుండె ననుచుఁ బాదుషా వగవ, ధైర్యంబు చెప్పి
యవనిఁ దలక్రిందుగాఁజేతుఁననుచు వచ్చి కడకు నిట్టైతి ననుచు సం ♦ కటమునొంది,
ఉ॥ ఖాసిముఖానుఁ డుగ్రభుజ ♦ గప్రభు మాడ్కిని మండి లోకసం
త్రాసకర ప్రతాపుని బ్ర ♦ తాపుని దాఁకఁ దలంప, భిల్లసే
నాసముదాయ మడ్డుకడి ♦ నన్ రణ ముగ్రముగాఁగ సాఁగె; నా
గాసురహర్తృబోలె శబ ♦ రాధిపుఁ డయ్యరులన్ బొర్లెగొనెన్. 112

తే॥ తురకదొరల సైన్యంబులుఁతురగములును పదులు నూలులుగా గుమల్ఁగుమలుగాఁగ
బలి యగుచు నుండె భిల్లభూ ♦ పతిభుజంబు నెక్కిన రించు పెనుపుట్టెఁదుక్కుగదకు.

చ॥ స్థిరతర రాజపుత్రభట ♦ తీక్ష్ణభుజాబలధాటి కాగలే
కఱచి మహమ్మదీయ భటు ♦ లాదలు మారుతధాటి నిల్వలే
కొరుగుచు వ్రాలు పైరుగతి ♦ నోజ తొలంగి కలంగువేళ, ని
ఘ్నరబలశాలి వీరబలుఁ ♦ డున్ బరతెంచె భటాళి గొల్వఁగన్. 114

సీ॥ వడదాకి సోలెడు ♦ వారిపై సమృతవర్షము జాటు రీతిఁ గ ♦ ర్కశ తురుష్క
చమువు లన్నియు రణో ♦ త్సహంబుతో సముద్రములట్లు పొంగి యా ♦ రాజపుత్ర
సేనలపైఁ గవి ♦ సెను; బ్రతాపునిదెస యోధులు పోరాడి ♦ రుగ్రభంగి;
నపుడు చూపిన శౌర్య ♦ మప్పటి సాహసం బమరలోకశ్లాఘ్య ♦ మై తనర్చె!

తే॥ దురకమూఁకలు ముందుముం ♦ దునకుఁ బొంగి యొత్తుకొనివచ్చు నొత్తడి ♦ కోపలేక
యాప్రతాపుని వీరసై ♦ న్యంబులెల్ల వెనుకకును మ్రొగ్గతిలునేమి ♦ యనుచుఁదోచె

క॥ కాలాహిక్కురులు నిజఘాలావీరులును బంచ ♦ శతసంఖ్యగఁ ద
న్నోలి భజింపఁగ శ్యామనృపాలుండు ప్రతాపుఁ జేరి ♦ వైరులఁ దాఁకెన్.

తే॥ శంఖరవములు సింహగ ♦ ర్జారవంబు లతిశయిల రాజపుత్రనై ♦ న్యంబు లెల్ల
 నుబికి యుంకించి యురళించి యూదితాఁక విరిగిపడి వైరిబలము ని ♦ వ్వెఱఁగఁగన్
 తే॥ సూర్యభగవానుఁ డపరాభిఁజొచ్చె; యవన గణము పులి నాకి విడిచిన ♦ కండయగుడు
 గడ్డి కఱచెను; భిల్లులు ♦ క్రమ్ముకొనిరి కడల మునిముని చీకటుల్ ♦ గదియు కరణి
 శా॥ నూఱుల్ మించిన రాజపుత్రకుల దం ♦ డున్ వేలకున్ మించి యు
 గ్రూరుఁ డి యవనుల్ పయిబడఁ బ్రతా ♦ పాధీశుఁ డయ్యందఱన్
 బాఱుదోలుచుఁ బుష్పవర్షము సురల్ ♦ వర్షింప నర్పించె; 'దే
 వేరీయద్ధ మపూర్వ' మన్న నుడి ప ♦ ర్వే లోకవిఖ్యాతమై.

119

—*) ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధరంగమునుండి శైలగుహ కరుదెంచుట. (* —

సీ॥ "ఈనాఁడు మొగలులఁ ♦ బోసక కడతేర్తు! మిచ్చట మీరుండ ♦ నేల! యతఁడె
 శ్యామసింహుఁడుగూడఁ ♦ జనుదెంచె! దల్లి పాశుశ్వరీదేవియు ♦ నేకతంబ
 పిల్లలతో శైల ♦ బిలమున నున్న; దావంతయుఁ బలుకుదో ♦ డైన లేక!
 యీనాటి పోరాట ♦ మెప్పుడు ముగియనో! యెప్పుడు రా నొదవునో! యెఱుంగనే!
 తే॥ మనుచరులతోడ మీరేగుఁ" ♦ డనుచుఁ గృష్ణ సింహుఁడును భీమచారిమను ♦ జెప్పుకొనఁగ
 భిల్లు నొకనిఁ ప్రతాపుఁడు ♦ వెంటఁ గొనుచు శీఘ్రముగ శైలగుహయందుఁ ♦ జేరుకొనియె
 తే॥ కడుపు మలమలమాడు నాఁ ♦ కటికి వెక్కి వెక్కియేడ్చి నిద్రించిరి ♦ బిడ్డ లెల్ల;
 విభుఁడు-పాశుశ్వరీదేవి- ♦ భిల్ల భటుఁడు గంగ మ్రొంగక యారేయి ♦ గడుపవలసె. 121
 సీ॥ లలితసాదామనీ ♦ లతికలు చుట్టు నూగిన ముగ్ధ గోప కా ♦ మినులుగాఁగ,
 రణరణ చ్చారు గ ♦ ర్జానినాదము మనోజ్ఞమైన వేణునా ♦ దమ్ముగాఁగ
 నంచుల మెఱయు సం ♦ ధారాగపటలమ్ము రమణీయ పీతాంబ ♦ రమ్ముగాఁగ,
 నృత్య న్నయూర వి ♦ స్తృత కలాపము శిరస్సందానితావతం ♦ సమ్ముగాఁగ,
 తే॥ నతి విశాలమౌ సంతరి ♦ ట్టాంగణమ్ము చెలువ మమరు బృందావన ♦ సీమగాఁగ,
 బూని విహరించె విశ్వర ♦ ట్టానిరూఢిఁ బ్రావృ డంభోద బాల గో ♦ పాలమూర్తి! 122
 ఉ॥ ఆమలకాభమై చినుకు ♦ లంతకు సంతకు నేకధారలై
 పాములు వ్రేలఁ దీయు గతిఁ ♦ బర్వుచు, నేనుఁగుఁదొండ మంతలై,
 భూమి జలార్ణవం బయిన ♦ జోలిక నిండుచుఁ, గుండపోత గ
 ర్జాముఖరంబులై కురియ ♦ సాగె నభం బవియంగ మేఘముల్!

123

సీ॥ కనులుమూసినఁ జీల్చు ♦ కొని లోనరుగు ధగద్ధగలీను నిబిడ సా ♦ జామచులుచు,
 నొక్కొక్కఁడు జగంబు ♦ వ్రక్కలు న్రక్కలై చనఁ జేయు మేఘుగ ♦ స్థావములు,
 కొండ లొండొంటిపైఁ ♦ గూలి బ్రహ్మాండంబు నగలించు ప్రళయ జంభానిలములు,
 తుణమున విశ్వలో ♦ కపాణితతిఁ గూల్చుగతి జాణు భయద ని ♦ స్థావములుచు,
 తే॥ నగత కంతకు జృంభించి ♦ యావరించి ప్రళయములు కోటి యొకనాఁడె ♦ గలిగినట్లుఁ
 ప్రకృతి కాయువు నిండిన ♦ పగిని, నూపి రాడనీక గాలియు వాన ♦ యలముకొనియె
 తే॥ కోటి కొక్కఁడైన నిలువక ♦ గుదులుగుదులుతరు-మృగ-విహంగములు గూలెఁ ధాత్రివిశ్వ
 గర్భనిర్భేదకమగు నా ♦ కాశరాత్రిఁ దలఁచు మాత్రన నిలువెల్లి ♦ జలదరించు. 125
 తే॥ ఏలు లీతబంటిగ మ్రోత ♦ లెత్తి పాటి కలిసి యుప్పొగి యెకవొట్టి ♦ కొలఁది మీఁజీ
 కొండలును-లోయలును-వనుల్-♦గుహలు నిండి నిఖిల మేకార్ణవముగ ఘూర్ణిల్లెనపుడు
 మ॥ అకటా! గాలియు వాన గూడి నిబిడం ♦ బై రేగఁగా రాతిచ
 ల్వకుఁ గ్రొన్నెత్తురు ముద్ద గట్టుకొని పి ♦ ల్లల్ మంచుగడ్డల్ వలె
 నికటోర్విక శయనించి కప్పకొనఁగా ♦ నీ! జేనెడుకగుడ్డ, క్రి
 దినికిక లేకయ నాటిరాత్రి శివరా ♦ త్రికబాలె నెట్లీడ్చిరో! 127

—*) ప్రభాతము (*—

అ॥ వేగుఁజుక్క లేదు! ♦ వెల్లఁబాటను తూర్పు! కొండకోళ్లగుములు ♦ గూయ వెచట!
 రవి జనింపఁ; డెట్లా ♦ ప్రాభాత మయ్యె! వర్షంబు బల మొకింత ♦ సన్నగిల్లె. 128
 క॥ తడియాటని గడ్డిని శబరుఁడు గొనిరా, రాణి రుబ్బి, ♦ రొట్టెలు చేసెక;
 గడనుండి బిడ్డలందఱ కిడి, పదపడి నొక్కరొట్టె ♦ నిడఁ బతి నెదురక. 129
 సీ॥ పద్మాసనమున దై ♦ వధ్యాననియతి నేత్రయుగంబు మూసెఁ బ్ర ♦ తాపదేవుఁ;
 డంత నొక్కబిడాల ♦ మా గుహకడ నాడుకొనెడు బిడ్డయొడలు ♦ గోళ్ల గీరి
 చేతిరొట్టెను నాచి ♦ శీఘ్రుఁబె యొక్కశాఖని నెక్కి చనె! బిడ్డ ♦ కెప్పుమరుచు
 నటచి భూమిని వ్రాలె! ♦ నాధ్వని కడలి పాటేవ్వరి చని బిడ్డ ♦ నెత్తికొనియె!
 గీ॥ దనయయేఱ్ఱునఁజెవులు చీఁదఱలువోవఁ గనుదెఱచి టొమ్ముఁగ్రమ్మర ♦ క్తంబుఁగనుట
 వజ్రపంజరకల్ప మ ♦ స్పర్థివేంద్ర వీరహృదయము చెదరి ద్ర ♦ వించి పాటె! 131
 సీ॥ “పదియుఁబండ్రెండు సం ♦ వత్సరంబులు సంఘటించు పోరులకుఁ జి ♦ తించలేదు;
 జగము మ్రొంగు నసాధ్య ♦ శత్రు వక్తరు రేగి పగవట్టెనని నుంత ♦ వగపులేదు;

- కోటలు సేనలు ♦ కోశంబు దేశంబు బలము తగ్గెనటంచు ♦ భయములేదు;
 కడు దీర్ఘకాలంబు ♦ గడచినఁగూడ జయము గల్గదని విచా ♦ రమునులేదు;
 తే॥ ఆపదల కోర్పుటకె వీరుఁ ♦ డవతరించు నని విషతోక్తి నెదిరి ధై ♦ ర్యమున నడతుఁ
 గాని యీనోరులేని ర ♦ క్తంబుసొత్తు లనుభవించు కష్టము చూడ ♦ నలవిగాదు. 131
- తే॥ దాసదాసీసహస్రముల్ ♦ తమ్ముఁ గొలువఁ బమరభాగ్యోదధిని దేల ♦ వలయువారు
 కూడు లేకుండ మలమల ♦ మాడుచుండ్రు! తుద కొకండే నదృష్టవంతుండుగాఁడె! 132
- తే॥ అంతిపురి లేదు; తూఁగుటు ♦ య్యాలలేదు; కొండలను గుట్టలను జీఁకు ♦ గుహలయును
 గాలి వాన యెండలఁజిక్కి ♦ కరకురాలఁ బఱచుకొనలేక పడియుండ ♦ వలసె నకట! 133
- ఆ॥ నాయనంతరమున ♦ నీయఖండక్షోణి నంత యేలవలయు ♦ “నమరసింహుఁ”
 డిట్లు లిడుమ పడెడు! ♦ నిది యెట్టికాలమో! క్రోలుపులియుఁ బిల్ల ♦ కూనయయ్యె! 134
- సీ॥ మూర్తీభవించు మ ♦ త్సూర్య పుణ్యఫలంబు, మామక హృదయ సా ♦ మ్రాజ్యలక్ష్మీ,
 పావిత్ర్య మందిరో ♦ పరి పూర్ణకలశంబు, తనువు ధరించు సౌం ♦ దర్యధనము,
 శాశ్వత శాంతి మ ♦ హైశ్వర్యదేవత, ప్రకట సౌభాగ్య ప ♦ ర్యాయపదము,
 కష్టాపనుద మహా ♦ కల్పధాత్రీజంబు, నిరుపమ వరవర్ణి ♦ నీ మతల్లి,
 తే॥ ప్రియతమంబైన మత్రేయ ♦ విగ్రహంబు, సృప మకుట రత్న గోచిః ప ♦ రీత చరణ,
 యైన పాశుశ్యరీదేవి ♦ యకట! యిట్లు పరమ దాఃద్ర్యమున మున్ల ♦ వలసె నేడు. 135
- క॥ దిన మంతటి కొకఫలమును గొని తీరని యుద్ధములఁ ద ♦ గుల్కొని కండల్
 దునిసి యెముకపట్టెను మే;నినుమైన ని టెంతకాల ♦ మిఁక నిలిచెడునో! 136
- ఆ॥ వానకాలమందు ♦ వణకుచుఁ దలదాఁపఁ గూటిపేదకై న ♦ గుడిసెయుండుఁ;
 జక్రవర్తినయ్య ♦ సంతాన మిటు శైల గుహల నిలిచి గోడు ♦ గుడువ వలసె. 137

⊙ It is universally admitted that there is no better criterion of the refinement of a nation than the condition of the fair sex therein Like the ancient German or Scandinavian the Rajput consults her in every transaction; from her ordinary actions he draws the omen of success and he appends to her name, the epithet of Devi or 'godlike' Of one thing we are certain, seclusion of females can only originate in a moderately advanced stage of civilization.....Of all the nations of the world who have habituated the female to a restricted intercourse with society, whether Grecian,* Roman, Egyptian or Chinese, the Rajput has given least cause to provoke the sentiment of pity; for if deference and respect be proofs of civilization, Rajaputana must be considered as redundant in evidence of

ఈ ఉరమునందు రక్త ధ మురలంగఁ దిలకింప మనసు చెడియె నాకు; ధ మఱలఁ దిడి
యొదవు తెపుట! వైరు ధ తెమరౌమ రింత! కీ కడుపుఁగోత యెట్లుఁ పడఁగ నేర్తు!” 138

చ॥ అని వగ నొంది భూరమణుఁ ధ డాకును గంటము దీసి వ్రాసి చె
తను గల భిల్లుచేత నిడి ధ దానిని ‘బామశహ’ కొసంగుము
చనిపి యొకింత కన్నొగిచి ధ ధ్యానసమాధి మునిగె! రాజ్య యొ
య్యనఁ జనుదెంచి యాత్మవిభు, ధ నాతని చెగటి కొట్టె, గాంచుచు, 139

గీ॥ “రాజయోగసమాధి నే ధ త్రములు మొగిచి కడలివలె నీమహారాజు ధ కడల కుండె;
భావగంభీరమైన త ధ ద్వదనమందు నలఁతి యలఁతి చింతారేఖ ధ లలమియుండె.” 140

చ॥ అని తలపోసి నాథు వద ధ నాంబురుహంబునఁ జూడ్కి నిల్చి య
య్యనుపమవీరపత్ని విభు ధ నండనె నిల్పె; బ్రతాపదేవుఁడు
గనుఁగన విచ్చె; విచ్చిన మొ ధ గమ్మున దేవయు డగ్గరించుచు
వినయము నాదరమ్ము గను ధ పింప నకృపితవృత్తి యేర్పడక, 141

—*) పాశుశ్వరీదేవి ప్రతాపసింహుని విచారమునకుఁ గారణ మడుగుట (*—

గీ॥ “రత్న సింహాసనం బెక్కి ధ రాజ్యమెల్లఁ గన్ను సన్నులఁ బాలించు ధ కాలమందు,
నడవిఁ బాలించునేడు, నె ధ న్నఁడునుగననిచింత ఖామోమునను బ్రవేశించెనేల! 142

సీ॥ ప్రాణేశ! నీయుద ధ రము నంటు నాకలి, నీక్షణంబుల నాశ్ర ధ యించు నిద్ర,
మోమునందుఁ బ్రసాద ధ మును గాంతినిరతి, చిత్తములోని దుర్దమ ధ డైర్యగరిమ,
మెట్టి దుర్ఘటకార్య ధ మిపుడు మీయెడనుండి దొంగిలించి యొకింత ధ తొలఁగఁజేసె!
దృష్టిమార్పక యొకే ధ దిక్కుగాఁ జూడ్కులు క్షీతిపై నిగుడ్చి వీ ధ క్షింపనేల!

గీ॥ మీమది నొకింతయును జింత ధ మేకొనంగ నెఱుంగ నెన్నఁడు; మిమ్ము నే నెఱుంగుటాది
నిదియె తొలుసారి; వగపునఁ కేమి హేతు! వెఱుంగఁజెప్పముమానసం ధ బెరియసాగె 143

సీ॥ పదియాఱుకళల వి ధ శ్వమునిండి వెలుగు కళానిధి సహజ క ధ శంకమూర్తి;
నిలువెల్ల విచ్చి వ ధ న్నెల నీను వెల్లదామరకుఁ దుమ్మెదపోటు ధ మానని పని;

it. Where females are honored there the deities are pleased, but where dishonored there all religious rites become useless. “Strike not, even with a blossom, a wife guilty of a hundred faults” says another sage, a sentiment so delicate that Reginald Born, the prince of Troubadours, never uttered any more refined.

Customs of Mewar.

తళతళమెఱయు ని ♦ ద్దపుటద్దము పరాగధూసరమగుట పో ♦ దోయరామి;
యమలవాఃపూర గౌ ♦ రాంగ గంగానది వానకారు కళంకు ♦ వదలకుడు;

క॥ నివి ప్రకృతికి లోనైనవి; ♦ యింతవఱకు నాయెఱిగినంతదాక రా ♦ రాజాప్రతాప
సింహదేవుడు ప్రకృతివి ♦ జేత; యిట్టి ఘనుని మోమున నీవిన్న ♦ దన మిదేల! 144

గీ॥ వైరు తెదిరిప వెన్నిచ్చి ♦ పాట వెపుడు; పాటు వైరులఁ దఱిమి చం ♦ పంగఁబోవు;
కలిమిలేముల మనసు మా ♦ ర్పులనుబొంద;విటుల యోజింపఁ గారణమేమినాథ! 145

ఉ॥ 'ఆపదలందు ధైర్యగుణ' ♦ మన్న నుదాహరణమ్ము నీవ; నీ
ప్రాపున నిల్చె ధీరజన ♦ పట్టము; హేతు వెఱుంగలేక సం
తాపము నొందు నామనసు; ♦ నాథ! వచింపఁగ నర్హమైనచో
దాపక యానతిమ్మని ప ♦ దంబుల వ్రాలుచు విన్నవించెదన్." 146

గీ॥ అనెడుపల్కులు చెవిపోకు ♦ నంతమాత్ర విభుని హృదయారవిందము ♦ విచ్చె;మోము
విచ్చె; విచ్చిన కెందమ్మి ♦ వెడలివచ్చు మధురమధుధారయన జాతెమంజుషశీతి. 147

మ॥ "జననంబందిన నాటనుండియు రహ ♦ స్యం బొండు నేనెన్నఁడై
నను బాటించి యెఱుంగ నింతవఱకున్; ♦ నాయర్థదేహంబవై
చను నీతోడ వచింపరాని దొక యం ♦ శం బుండునే! యింతకున్
మునుపే తెల్పకపోతినే యని మనం ♦ బున్ జింతచే గ్రాగెడిన్. 148

సీ॥ ప్రాకారవలయిత ♦ ప్రాసాదములయందు, శశికాంతమయ చతు ♦ శ్శాలలందు,
ననుపమంబైన శు ♦ ద్ధాంతసీమలయందు, మిగులనెత్తగు గాలి ♦ మేడలందు,
బరమ సుఖప్రద ♦ ప్రమదావనములందు, బన్నీటి కాల్వల ♦ పట్టలందు,
సారాంబుపూర కా ♦ సారతీరములందు, మోదంబు గొలుపు పూ ♦ బాదలయందు,

గీ॥ దాసదాసీసహస్రముల్ ♦ దళముకొనుచుఁ గన్నుసన్న మెలఁగ నెండ ♦ కన్నెఱుంగక
యలరఁదగు మహారాజభా ♦ ర్యవుగనుండి యిడుమ పడుచుంటి నామర ♦ దృష్టవశత.

ఉ॥ వీరరసావతారమని ♦ వేరు వహించు నృపాలపూజ్యుడౌ
శూరుని ధర్మపత్ని యొక ♦ చోఁ దలఁదాపఁగఁ జోటులేక మా
ద్వారికవోలే బిల్లి లుద ♦ రమ్మున వ్రేలఁగఁ జెట్ల గట్లఁ దా
ర్కారగుచుండ నేకతిన ♦ మర్త్యుడు చూచి సహింపనేర్చునో!

మ॥ అకటా! నాకసుగందు లీయడవీ బో ♦ యల్ మోయ నిదందు వే
ళకు నన్నంబును నీరులేక కనువా ♦ ల్పన్ సుంతచో టింత తీ

రికయుఁ లేక తపించుచుండ, నిక యే ♦ శ్రీ లొంది మే లొంద నూ
అక నీనీ యుబులాట మందవలె! పీ ♦ రత్వంబు మే లిట్టిదే!

151

సీ॥ ఎండ్లుగాఁ బిల్లులు ♦ నీవు తపింప వీక్షించి ధైర్యమున స ♦ హించుచుంటి!
దిసమ ల మలమల ♦ తిండిలేక తపించు బిడ్డనోరును గొట్టి ♦ పిల్లి గీర
లోమ్మునైఁ గ్రమ్ము ర ♦ క్తమ్ము వీక్షించి కెవ్వనివేయు కేకను ♦ వినుటఁజేసి
సముదారసప్రళయం ♦ జరసన్నిభంబు నాస్వాంతంబు క్షణము దు ♦ ర్బలత నొంది

గీ॥ 'యాలుమాసముల్ విశ్రాంతి ♦ యవసరమని తోఁచె; నేడవనెల రాఁగఁదురముచేయ
సిద్ధముగ నున్న' నని చిన్న ♦ చీటివ్రాసి భిల్లుచే బాదుమాకుఁ బా ♦ పించినాడ. 152

ఉ॥ వ్రాసితిఁగొని కమ్ము; నది ♦ వ్రాసినదాది నరుంతుదవ్యధా
యాసిగ్గెను మనంబు వెను ♦ కాడుచు నున్నది; నూర్యవంశ మ
భ్యసములేని శ్రొత్తయల ♦ వాటున కాస్పద మయ్యె నేడు; నా
వాసి తోలంగ; నీమిగిలి ♦ వ్రాసితినంచు మదిఁ దపించెదన్."

153

—*) పాదశ్లోకీదేవి ప్రతాపసింహునకు రణోత్సాహముఁ గలిగించుట (*—

చ॥ అనుచు ప్రతాపసింహుడన ♦ నావనితామణి సుంత విస్మితా
నెనయి భర్త మోముఁ గని ♦ "నాథ! ప్రమాదమటన్న మాటయే
తలకడు మిమ్ముఁ; గార్యమును ♦ జేసెడుచో ఫలసిద్ధి చక్కఁగా
మనమునఁ జర్చి నేయ కొక ♦ మార్గముఁ ద్రొక్కని ధీరవత్తునుల్!

154

మ॥ వ్యూఢుఁ యాదఁగఁ గోరి తాటు నెల; లీ ♦ పై యుద్ధముఁ సిద్ధమే
యెఱుంగ లాభ మదేని! యీగడువుచే; ♦ నాయుస్సు హెచ్చించిన
స్థివు; నేడే పద్మనాభ నీదు కరవా ♦ లానాటి కిట్లుండునే
యవనవ్రాత శిరో విదారణ పటు ♦ వ్యాపార పారీణతన్.

155

సీ॥ క్షణకాలమైన వి ♦ శ్రాంతి నొందఁగఁబోక, తనియ నూపిరి పుచ్చు ♦ కొనఁగఁబోక,
సంతలేభ్యాసని ♦ స్థ యెలర్పఁ గార్యసాధకుఁడు రేబవలును ♦ దత్పరుఁడయి
తనరంగవలయు; న్వా ♦ తంత్రయమహత్తమకార్యనిర్వహణంబుఁ ♦ గాంక్షచేసి
సర్వార్పణ మొనర్చి ♦ జంకక పనిచేయు భువనైక వీరపుం ♦ గవుడ వీవు;

గీ॥ పౌరుషోద్యోగజలదప్ర ♦ భంజనమగు శ్రాంతి నైటు కోరి! తాటుమా ♦ సములుకూరు
చున్నయట్టి నిర్వ్యాసరుఁడెన్ని జన్మములు గడిచెనేని పనిచేయఁగలఁడె మఱల! 156

- సీ॥ గతిచెడి యఖిలభా ♦ తతలక్ష్మీ యవనుల పాలయి కడగండ్లు ♦ పడుచునుండఁ,
 గన్న సంతానంబు ♦ కన్న మిన్నఁగ నెంచు ప్రజ దాపులేక చే ♦ డృడుచునుండఁ,
 గల్యాణనిలయదు ♦ ర్గము లెన్నియో కూలిపడి బీడుపడి కాడు ♦ పడుచునుండఁ,
 హైందవాచార మా ♦ ర్యస్త్రీల పావిత్ర్య మడుగంటి మంటిపా ♦ లగుచునుండఁ,
 గీ॥ భారతీయస్వతంత్రత ♦ పట్టుదప్పి నీఁగి నానాటి కుఱ్ఱుఁత ♦ లూఁగుచుండఁ,
 దనకుటుంబముపై నాస ♦ ననిఁ దొలంగ నోపునే! వీరరాజావ్ర ♦ తాపమూర్తి! 157
- సీ॥ భువన ముద్భవమొందు ♦ మొదలుగా నెవ్వ రూహించి కల్పించి సా ♦ గించి యెఱుఁగ
 నట్టి స్వాతంత్ర్యమ ♦ హయోగదీక్ష నారంభించితివి మహా ♦ గ్రహవృత్తి;
 నీయనంతత్యాగ ♦ నియతియును నఖండదేశభక్తి రతి ను ♦ తించె జగము;
 లా యజాండకటాహ ♦ మావరించిన జ్యోత్స్నవలె నీయశంబు వి ♦ శ్వమున నిండె;
 గీ॥ ధరణి నాచంద్రతారకా ♦ స్థాయిగాఁగ నీదు పావననామంబు ♦ నెగడునట్లు
 మెలఁగనేర్చితి; లోపముల్ ♦ గలుగఁగలవె! ధన్యులగు వారిలో ధన్య ♦ తముఁడవీవు.
- గీ॥ సానఁడిచ్చిన కొలది వ ♦ జంపుముక్క, తఱచిన కొలది మంచి గం ♦ దంపుఁజెక్క,
 యిడుమ లందిన కొలది లో ♦ కైకవీరుఁడును, బ్రకాశించునన నెఱుం ♦ గనిచె నీకు!
- సీ॥ కోటలన్నియు శత్రు ♦ కోటి చేకొనెనంచు, సేనాబలంబు గృ ♦ శించె ననుచు,
 జయ మింతవఱకు ద ♦ ర్భన మీయలేదంచు, నాపదల్ మెడబంటియయ్యెననుచు,
 జన నేడ్లుపూండ్లును ♦ దినఁ దిండి లేదంచు, బసికూన లగఁచాట్లఁ ♦ బడుమ రనుచు;
 మదిఁ గుండవలవ! దీ ♦ మాఱు వైరులు రాఁగఁ గవచఖడ్గము లూని ♦ కాసెఁగట్టి
- గీ॥ యద్వితీయబలుని నిన్ను ♦ నీద్వితీయ నైన నేను రణక్షోణి ♦ ననుసరించి
 శత్రుసంహార మొనరింతు; ♦ శంకలేల! యిరువురము నిల్వ జగమెల్ల ♦ నెదురఁగలదె!
- సీ॥ అరులచే, నున్న పై ♦ న్యాధిపుల్ మడిసిన, సామంతనృపులెల్ల ♦ సమసిచనిన,
 భటుఁడొకండును లేక ♦ బలమెల్లఁ దొలఁగిన, నాపదల్ వేనవే ♦ లలముకొనిన,
 నేను బిడ్డలుఁగూడ ♦ నిశితఖడ్గము లూని రణము సేయుదు మీరు ♦ ప్రక్క నిలిచి;
 కొండలోఁ జివర యం ♦ గుళమైన రణములే కక్కరు సుఖముగా ♦ నందరాదు;
- గీ॥ మనకుటుంబములో జనిం ♦ చిన కడపటి నిసువు గళమునఁ గొనయాపి ♦ రెఱఁగియుండ
 వై వసముఁడ వీ విడిన స్వా ♦ తంత్ర్యసమర మజ హరాదు లెదిర్చిన ♦ నాఁగరాదు.
- మ॥ కొఱ యొక్కింతయు లేకు ల్లోకమువ నా ♦ కుఁ; బ్రహ్మకల్పంబుగా
 ధర జీవించెడు వారు లే రెపుడు; మం ♦ దస్మేరముల్ మీముఖాం

బుగుహంబందునఁ దాండవించుచు ముదం ♦ బుక్ బెంచుఁగాకందు నీ
శ్వరుఁ బ్రార్థించెద” నన్నఁ బత్నికీఁ బ్రతా ♦ పస్వామి హర్షంబునఁ;

162

సీ॥ “అనిచేసి మరలి వ ♦ చ్చిసవేళ మొదలంట శ్రీమఁ దీర్పు మధుర వి ♦ శ్రాంతిసీమ!
తలఁగిపోవని యాప ♦ దలు ముట్టినపుడు ధైర్యం బీయఁగల యంట ♦ రాని కోట!
కష్టాంధతమసంబు ♦ గప్పి తోఁపనియప్పు త్రోవఁ జక్కఁగఁజూపు ♦ దొడ్లజోతి!
పదికి వేయిగ వైరి ♦ భటులు పైఁబడినప్పు డసమానబల మిచ్చు ♦ నమృతఘటిక!

గీ॥ యన్ని వేళల సౌఖ్యంబు ♦ లలవరింప నందనోద్యాన మనుచు డెం ♦ దముననెఱతు
నీమధుర ధీర గంభీర ♦ నిబిడఘణితఁ దలఁచి పాఠేశ్వరీ! వని ♦ తామతల్లి!

మ॥ వరసౌశీల్యము నాభిజాత్యమును సౌ ♦ భాగ్యంబు శ్రీయుక్ మనో
వార శాంతి స్థిరధీరతల్ దనరు ని ♦ న్నర్థాంగిగా నిచ్చి యు
ర్వర నాకిప్పు డనన్య దుర్లభ మహా ♦ భాగ్యంబు సంధించె నీ
శ్వరుఁడంచుక్ మది నెంచి పాయని కృత ♦ జ్ఞత్వంబునఁ మ్రొక్కుచుక్.

164

సీ॥ నేనెఱుంగకయున్న ♦ నిరతంబు ననుఁ గాచి నాకోప ముపశమ ♦ నంబుచేసి
మధుర స్వభావసం ♦ పదచే నుడుకుఁదీర్చి యలఘుశాంతతఁగూర్చి ♦ కలఁతదేర్చి
యూరించి లాలించి ♦ యుపచరించి కఱచి యలరించి మించి డై ♦ ర్యంబు నించి
మది హరించెడు గుణ ♦ మాధుర్యమున రూపమాధుర్యమును జెంచి ♦ మమత నుంచి

గీ॥ యండఁ బాయక నీవుండు శ నాతదాఁక వనిత! కోటానఁగోటు లా ♦ పదలు వచ్చి
తలఁబడిన నంగుళంబు ప్ర ♦ తాపవిభుఁడు దారి తప్పునె! స్వాతంత్ర్య ♦ ధర్మనిరతి.”

గీ॥ అనుచు వచ్చింపఁగా “భాగ్యమామెనాకుఁ; బ్రాణనాథ! ప్రసాదంబునారగింపు”
మనెడి పాఠేశ్వరీదేవి ♦ ప్రార్థనమున జనవరేణ్యుఁడు లేచి భో ♦ జనముఁ జేసె. 164

—*) రాజపుత్ర సైన్యములు యవనుల నోడించి ప్రతాపసింహునిఁ జేరవచ్చుట. (*—

క॥ ఆలోన సమీపంబున శైలగుహ భూరి కుహర ♦ సంతతులెల్లఁ
ప్రీలఁగ భిల్లేశ్వరు నాభీలమహాశంఖరవము ♦ వీతెంచె వడిక్.

14

శా॥ ఆకల్యాణ మహారవంబు మధురం ♦ బై వీచి శ్రోత్రేంద్రియ
వ్యాకోచత్వము సంఘటింపఁగఁ బ్రతా ♦ పస్వామి లేచెఁ; సలుం
బ్రాకృష్ణాదులు వచ్చి స్వామిచరణ ♦ ద్వంద్వంబుపై వ్రాలుచు
సాకల్యంబుగ నాటి సంగర విశే ♦ షంబుల్ నివేదించినఁ,

క॥ విని యానందించెను యావనసేనలు దినదినంబు ♦ పైఁబడ సమరం
బొనరించుచు గెల్పుచు వెన్నను బడుచును గొన్ని నాల్గు ♦ గడిపెన్ విభుఁడున్. 169

—*) భిల్లుఁడు ఢిల్లీపురమున కరుగుట. (*—

క॥ వనముల లభించు ఫలములు తినుచును నాల్గ్మడలుగ ♦ దినము ప్రయాణం
బొనరించుచు భిల్లుఁడు కనుఁగొనె ఢిల్లీపురము కనక ♦ గోపురవరమున్. 170

సీ॥ అంజనాచలముల ♦ ననుకరించెడు దంతిసముదాయము రహించు ♦ శాల లొకట!
నుచ్చైశ్శ్రవము మేలు ♦ మెచ్చని యవనాశ్వసంఘంబు లలరారు ♦ శాల లొకట!
స్ఫటికంపుబొమ్మల ♦ భంగి వెలుగు పరంగు లుండెడు మంది ♦ రంబు లొకట!
నిబిడబాహుతోప ♦ నిరతులై దీపించు యవనుల్ వసించు గే ♦ హంబు లొకట!

గీ॥ గోపురంబున రెండు ది ♦ క్కులను భువనవిలయమును గూర్చుఁగాఁ జాలిభీతిఁగొలుపు
పెను పిరంగుల తండముల్ ♦ గనుపడంగఁ జూపులకు వింతఁ గొలుపు డి ♦ ఢిల్లీపురంబు.

గీ॥ హైందవులు గొల్పు శివకేశ ♦ వాలయములు భూరి యావనప్రార్థనా ♦ గారవితతు
లాపుర సరోవరమునఁ బె ♦ ల్లలమి వెలయుఁ గలయ విరిసిన పుండరీ ♦ కముల కరణి.

ఆ॥ సందులందు నడచి ♦ గొందుల విడిచి వీధులను రాజమార్గ ♦ ములను గడచి
వీరి వారి నడిగి ♦ భిల్లవార్తాహరి పురము మధ్యభాగ ♦ మునకుఁ బోయి, 173

క॥ లక్షలు కోట్లు ధనంబిడి లక్షలు పనివాండ్రు వరశి ♦ లాతతిఁ బెక్కిం
డ్లక్షయముగఁ గట్టిన హర్యక్షద్వారాంగణంబు ♦ నాతఁడు డాసెన్. 174

క॥ ద్వారము రక్షించు ప్రతీహరులు కరవాలధరు లు ♦ దారబలాధ్యుల్
'రారా'దని వారించుచు దూరమునకుఁ ద్రోయ నతఁడు ♦ తొలఁగుచు నిలిచెన్. 175

సీ॥ అలఘులక్షణభూష ♦ శాంచితమగు పట్టపంబారియేన్లుపై ♦ నధివసించి,
చామరగ్రాహిణీ ♦ సముదయంబు మనోజ్ఞకరములఁ గనకచా ♦ మరము లిడఁగ,
నాణిముత్యైపు సరు ♦ లలరు విశాల సితాతపత్రంబు చా ♦ యల మునింగి,
బహుశసేనాధీశ ♦ పటలంబు యవనాశ్వముల నెక్కి చుట్టును ♦ మూఁగి కొలువఁ

గీ॥ జెలులు కనకపుష్పములు లా ♦ జలను జల్ల, భువనమోహనదరహాసఃకూర్తియలఁ,
నిలిచి మ్రొక్కు పౌరులదెసఁ ♦ గలయఁజూచు చక్కరీశ్వరుఁ డాత్రోవఁనరుగుదెంచె.

గీ॥ అణఁగి ముమ్మాటులు సలాము ♦ లలవరించి ద్వారపాలకతతి బరా ♦ బరు లొనర్ప,
భిల్లుఁడును సార్వభౌముని ♦ ద్వారదముదెసఁ దరలి జాబున్న తనదు హస్తంబు సాఁచె.

- మ॥ 'ఎమరల్ జేరకు ప్రక్కకు వొలగు'మం ♦ చెల్లెత్తి జావారికుల్
వదరన్ భిల్లుడు నిల్చె బొమ్మవలె; న ♦ కృత్ నేత "యేకార్య ము
న్నది! నీ వెవ్వడ!" వన్న భిల్లుడును "రా ♦ ణాగారు నీకిమ్మటం
చిదె యీ కమ్మను బంపి" రన్న విభుడ ♦ య్యేన్గు దిగన్ బాటుచున్, 178
- క॥ "వా రేకొండలలో సంచార మొనర్చెదరు! వారి ♦ సంతానము దే
వేరియు సేమముతో నున్నారే! యెటుగంగఁ బల్కు ♦ నాతో" ననినన్, 179
- సీ॥ "అందఱు సేమమే" ♦ యని కమ్మ నందిచ్చె; నకృగుపాదుషా ♦ యాదరమున
నంజలి వట్టుచు ♦ నద్దానిఁ జేకొని సంభ్రమాబున నంతఁ ♦ జదువఁదొడఁగె;
నక్షియుగము విచ్చె; ♦ నాస్యంబు వికసించె; జిత్తమందు ముదంబు ♦ చిందులాడె;
వ్యాకోచ పంకేరు ♦ హస్యంది మధుధారలన మోదబాష్పంబు ♦ లతిశయిల్లె;
గీ॥ జేష్ఠులం దింత తొందరఁచెలఁగఁజొచ్చె; నొడల నొకవిత రకమైనఁ హాయిలు పుట్టె;
నంత నంగరేకునఁ గమ్మ ♦ సంతరించి చనియె భిల్లుఁ దోడ్కొని లోనిఁసాధమునకు.
గీ॥ ఐదువేల్ రాణివాసంపు ♦ టబ్బముఖులు వారి వారి నెచ్చెలులతో ♦ వచ్చి చేరి
లలిత దరహాస మధుర వి ♦ లాస మలర భిల్లమూర్తిని గని సంత ♦ సిల్లిరపుడు.

—*) అక్కరు చక్రవర్తి ఢిల్లీపురంబు నలాకరింపఁ జేయుట. (*—

- సీ॥ పురిని నూలులువేలుఁ మొగలు పెక్కెములు వింతగు రంగులనుగుల్కిఁయెగురసాగెఁ
బ్రతిగృహంగణము స్తంభములందుఁ దరుణరంభా స్తంభనివహంబుఁప్రభలు గొలిపె!

§ The imperial harem constituted a town in itself. No less than five thousand women dwelt within the walls and each of them had a separate apartment. The maintenance and control of such a multitude of women necessitated a carefully devised system of internal administration and the organisation of adequate arrangements for discipline. The inmates were divided into sections each under a female commandant and due provision was made for the supply from the ranks of clerks to keep the accounts. A strict method of check was applied to the expenditure, which was on a large scale. The inside of the enclosure was protected by armed female guards.

"Akber the great Mogul."

⊙ Over-joyed at this indication of submission, the Emperor commanded public rejoicings.

"Annals of Mewar."

నల బహిర్వారసీ ♦ మలను బచ్చని మామిడాకు తోరణము ల ♦ ల్లాడఁదొడఁగె;
రత్నసంతతిఁ గూర్చి ♦ రచియించు ముత్యాల రంగవల్లికలు హా ♦ రంగు నెఱపె;
గీ॥ జలువపందిరుల్ పానీయ ♦ శాల తెన్ని యెడలనో నెలకొల్పఁగాఁ ♦ బడి తనరై;
విరులు పునుగు జవాది య ♦ త్తరువుచేతఁ బురము సిరి నించి సౌరభంబులను విసరె.

మ॥ అరుగ్ జొచ్చిరి వీధి వీధి జవనా ♦ శ్వారూఢు లుద్యోగు లెం
దఱొ “యాస్థానమునందుఁ గొల్వమరు మ ♦ ధ్యాహ్నంబుపై నెక్బరీ
శ్వరుఁడు; గాన నమాత్యులు నృపతులు ♦ నై న్యాధిపుల్ పౌరుల
దఱు నాస్థానముఁ జేర రం” డనుచు వా ♦ ర్తక దెల్పు సోత్సాహులై. 173

సీ॥ ఈశ్వరేశ్వరుఁగూర్చి ♦ యెల్ల మసీదులందును భక్తి వెలయఁ బా ♦ ర్థనలు జరిగె;
వైదిక మంత్రపు ♦ ష్పములు మంగళహారతులు సాగె నెల్లదే ♦ వళములందుఁ;
గూటిపేదలు మొదల్ ♦ కోటిశ్వరులదాఁకఁ బురజనుల్ మృష్టాన్న ♦ ములు భుజించి
నూతనవస్త్రసం ♦ దోహముల్ దాలించి పలువిధాలంకార ♦ ములు ధరించి;
గీ॥ రాకలినిగొన్న బీదల ♦ కండఱకును బంచభక్త్యభోజ్యంబులు ♦ పంచఁబడియె;
నీడులేని సౌఖ్యాబ్ధి నో ♦ లాడి, నాఁడు ఢిల్లిపురి స్వర్గపురి మేలు ♦ డిందుపఱిచె.

—*) అక్కరుసార్వభౌముని సభాభవనము. (*—

గీ॥ శకటములపైన యావనా ♦ శ్వములపైనఁ బల్లకీలపై నేర్చుటం ♦ బారిపైనఁ
జెల్లుబడి కల్లు దొడ్డవా ♦ రెల్ల వచ్చి కొలువుసింగంపు వాఁకిట ♦ నిలిచి రపుడు. 185
గీ॥ విలువగుస్తులు ధరియించు ♦ వేత్రధరులు వంగి వంగి సలాములు ♦ ప్రచురపఱచి
తత్తదర్హస్థలమ్ము లం ♦ దఱకుఁ జూపి సమతఁ గూర్చుండఁజేసిరి ♦ క్రమత నెఱపి.
గీ॥ హేమ రుచిర మహాద్వార ♦ సీమచుండి యాసభాప్రాజ్యవజ్రసిం ♦ హాసనంబు
చూపఱకుఁ దోచు నొకచిన్న ♦ చుక్కమాడ్కి ననిన, భవనవై శాల్య మేమనఁగవచ్చు
సీ॥ పలుచిత్తరువులు బే ♦ బరునాఁటి యుద్ధవిశేషముల్ గోడలఁ ♦ జెలఁగుచుండఁ,
బలురకంబుల యద్ద ♦ ముల గవాక్షములలో రవిరశ్మి వింత హా ♦ రంగు నెఱప,
మొఱుఁగారు లోహని ♦ ర్మితకుండమందార మాల లందందును ♦ వేల్చుచుండ,
నొక్కక్కఁడును వేయి ♦ ధిక్కులఁ బ్రతిఫలించెడు కాచదీపంబు ♦ లడరుచుండ,
గీ॥ నేల యొక్కింతయేని గ ♦ న్నింపకుండ మహితకాశ్మీర రత్నకం ♦ బళము లమర,

- నందుపై రెండువేలు ది ♦ వ్యాసనములు దవరఁ దనరారె నక్కరా ♦ స్థానవాటి. 188
- దాని చివర విశాల వి ♦ తర్ది యమరెఁ; గ్రింద మొకమాలు పైన జ ♦ రీపని గల
పట్టుగుడ్డ వెలుంగొందెఁ; ♦ పైననుండి వివిధముక్తాగుభుచ్ఛముల్ ♦ వ్రేలుచుండె. 189
- ఆవిత్తర్దికకు మ ♦ ధ్యమున వెల్లెను మనోహరనూత్నకనకసిం ♦ హాసనంబు;
నద్దాని చివరల ♦ నప్పదిక్కులయందుఁ దనరారె హాటక ♦ స్తంభవితతి;
వైడూర్యమాణిక్య ♦ వజ్రసంస్థగితమై శాంశు లీనెను స్తంభ ♦ గర్భసమితి;
యా స్తంభములపైన ♦ నపరంజిపై కప్పు రేకులు రేకులై ♦ ప్రియముఁ గూర్చె;
నెత్తయిన చుట్టుగోడలఁ హేమ మత్స్య సింహ గజ పక్షి శిరము ల ♦ చెరువు నించెఁ;
బరమభాగ్యాంకమగు నాన ♦ భాభవనము తగె మఘవు సుధర్మాస్థాన ♦ తలముఁగేరి.
- మాత్రు లుద్యోగు లాప్త సా ♦ మంతమణులు పదియు నాఱునూఱులు సైన్యఃపతులు గాయ
కులును బందుగుల్ నిండిరి; ♦ కొలువు దనరెఁ దరగ బారులఁ దూఁగు సా ♦ గరము కరణి.
- కనకపు సింహాసనమునకును గుడిదెస నగ్రపీఠి ♦ గొమరొందెను శో
భన వైభవపరుఁడు 'సలీ' మనఘుఁడు యువరాజు భార ♦ తావని కెల్లె. 192
- బైరాముఖా చమూ ♦ పతి పూర్వజన్మ తపోమహీజాతంబు ♦ పూర్ణఫలము!
యననసంగతభార ♦ తాఖండబహుళి సామ్రాజ్యమేలెడు మహా ♦ మంత్రిమాళి!
విశ్వోన్నతైశ్వర్య ♦ విభవసాంద్రుండైన యక్బరీశ్వరుని వి ♦ య్యాలసురభి!
పరిషియ్ భాష బే ♦ బరున్మపేందు చరిత్ర మచువదించినయట్టి ♦ యగ్రసుకవి!
- కులముగాదు దొడ్డ ♦ గుణమె ముఖ్యంబంచుఁ జాటు సజ్జనుండు! ♦ సరళహృదయుఁ!
- డార్న వర్తనాంకుఁ ♦ డబ్బూరురహిమానుఁ డధివసించియుండె ♦ నవలి పీఠి. 193

§ He classified his officers in thirty three grades ranging from mansab dars of 10 to 10000. Late in the reign such officers numbered about 1600 in all and formed an official nobility.

"Akber, the Great Mogul."

⊗ One of the ablest warriors and most generous of men in the service of Akbar was Mirza Abdurrahim, son of his old Atalik or preceptor Bairam Khan. For many years he exercised the office of Khan-khanan literally 'lord of lords' tantamount to commander in-chief. But he was as learned as he was able in the field. He translated the memiors of Baber, well described by Abul-fazal 'a code of practical wisdom' written in Turkish into the Persian language ther prevalent at the court of Akbar, to whom he presented the copy,

"G. B. Malleson C. S. I.

- సీ॥ ధరణీతలంబెల్ల ♦ దాన మిచ్చినను వేల్చుంచి తాళని రాజ ♦ యోగిమూళి,
 వసుధాంతమునకైన ♦ వాహనం బెక్కక శ్రమచేసి నడచు ని ♦ స్థాపరుండు,
 జైనధర్మగ్రంథ ♦ సార మాస్వాదించి ఖ్యాతి వహించు జ ♦ గద్గరుండు,
 బుడి బడినవారి ♦ బతుల విడిపించి పశుహింస మాన్పు కృ ♦ పానిరతుండు,
 గీ॥ యాత్రీకులపన్ను గోవధ ♦ మణచివై వ సార్వభౌము బోధించు వి ♦ జ్ఞానరాశి,
 ద్రి “హరివిజయసూరి” భువనవి ♦ ద్యాగురుండు వేదిపై నొక్క యపరంజి ♦ పీట నుండె.
 మ॥ పగిలించె రిపుకోటి గుండియల; న ♦ కృష్ణపాదుషా కిచ్చె ముం
 దుగ నాత్మీయతనూజ; సై న్యపతులం ♦ మృ జూడఁగా నింతవాఁ
 డగుపింపండనఁ బొల్పు నంబరువిభుం ♦ డౌ వృద్ధహర్షక్ష మా
 “భగవాన్ దాసు” వసించె జెంతఁగల భా ♦ స్వత్స్వర్ణ పీఠమునన్. 19
- సీ॥ “కచ్ఛహా”న్వయము లో ♦ కప్రసిద్ధ మొనర్ప నవతార నుందు మ, ♦ హాభుజుండు!
 రక్తాబ్ధినుండి బ ♦ ర్మానాఁకఁ దనక త్తి కెదురు లేక జయించు ♦ పృథుబలాఘ్న!
 డపత్రిహతముగా ♦ నర్థశతాబ్ద మంబరుదేశ మేలు నృ ♦ పాలచంద్రుఁ!
 డాఖ్య కక్పరె కాని ♦ యఖిలంబున కితండె యనఁగ వర్తించు స ♦ ర్వాధికారి!
- ॥ జగము పుట్టుటాదిగ నింత ♦ శౌర్యరేఖ యింతటి మహోన్నతౌద్ధత్య ♦ మింత మాట
 తి బలిమి గల సై న్యపతి యెందుఁ ♦ గలుగఁడ నెడు మానసి గృధ్రస్థింపెఁ బ్ర ♦ ధానపీఠి

The Khan Khanan [Abdurrahim] to whose daughter Dāniāl was married, also did his best to restrain his son-in-law.

“Akbar the great Mogul”

§ Harivijaya Suri, the first named, the most distinguished of the three and credited by Jain authors with the honor of having converted Akbar, is placed by Abulfazl along with twenty others, including Sheik Mubarak, in the first of the five classes of the learned, among the select few who understand the mysteries of both worlds. Heravijaya Suri refused all the costly gifts pressed upon his acceptance and in accordance with the rules of his order, started on his long walk to Fathpur-Sikri. He persuaded the Emperor to release prisoners and caged birds and to prohibit the killing of animals on certain days. The Suri, who was granted the title of Jagad-guru or world-teacher returned to Ujjain.

“Akbar the great Mogul.”

⊙ A desire to be rid of the Great Raja Mann of Amber, to whom he was much indebted, made the Emperor descend to act the part of the assassin. He prepared a majoom or confection a part of which contained poison; but caught in

చ తు ర్థ శ్వా స ము.

- సీ॥ మతసహనంబు శా ♦ శ్వతధర్మమని యధీశ్వరునకు నేర్పు పా ♦ వనగుణుండు,
 చతుర చతుస్సహ ♦ స్రహయాధిపతియశాచు నశ్చరుఁ గొలిచిన ♦ యలఘుబలుఁడు,
 తనమాట విభుఁడు వే ♦ దంబుచు మన్నించి తలఁదాల్చు మెలఁగిన ♦ ధన్యమూర్తి,
 తనదు కాలంబునం ♦ దలి చరిత్రలు పెక్కు వ్రాసిన యుత్తమ ♦ గ్రంథకర్త,
 గీ॥ యకలుషోదారవర్తనం ♦ డగు ఘనుండు, దినము పదివీసియల తిండి ♦ తినెను దొడ్డి
 తిండికాఁ 'డబుల్ ఫజ'లను ♦ పండితమణి యలరె ముందట నొక్క స్వ♦ర్ణాసనమున.
 సీ॥ లాహిరీపురస్కృతా ♦ లకవశ ముద్ధరింప జని చిన్త్యి పా ♦ వనగుణుండు,
 హైందవాచారమ ♦ ర్యాద లామూలాగ్ర మెఱిగి యనుష్ఠించు ♦ గురుమనీషి,
 ఘోరాహవంబున ♦ ఘూర్జరేశ్వరు గుండె లవియంగడాకిన ♦ యలఘుశౌర్యుఁ
 డకృరీశ్వరుని నై ♦ న్యాధీశులందు నగ్రస్థాన మొందు వీ ♦ రప్రభుండు,
 గీ॥ తన గొలుసు క్రింద భారతా ♦ వనిని గొలిచి సింహు విధించు నేర్పాట్లు ♦ చేయుటందుఁ
 గలియుగమున వీని సముండుగలుగఁడనఁగ వెలయు 'తోడరమ' ల్లోక్క♦ప్రీతినుండె.
 తీ॥ ధనసేనుడనెడు మం ♦ దస్మితమూర్తి ముం దొక్క పీఠముపైనఁ ♦ నుండె; నితఁడు
 రీవామహింద్రు కూ ♦ రిమి గాయకుఁడు; రాగ మాలాపనముచేయ ♦ యామునజల

his own snare, he presented the innoxious portion to the Rajput and ate that drugged with death himself. We have a sufficient clue to the motives which influenced Akbar to a deed so unworthy of him and which were more fully developed in the reign of his successor; namely a design on the part of Raja Manu to alter the succession and that Khoosru his nephew should succeed instead of Selim. With such a motive, the aged Emperor might have admitted with less scruple the advice which prompted an act he dared not openly undertake without exposing the throne in his latter days to the danger of civil contention, as Raja Manu was too powerful to be openly assaulted.

"Tod's Rajasthan."

Abulfazl: his private life when judged by a muslim standard was considered to be blameless. He had a prodigious appetite rivalling that of Sultan Mahamud Bagarha of Guzarat and is reputed to have consumed daily thirty pounds of food.

"Akber the Great Mogul."

§ He was born in Oudh at a village named Laharpour, and after serving in subordinate office he was appointed Diwan. He is specially remembered for his share in the assesment of the land revenue, which he undertook in that capacity. On the whole, he was, perhaps, the ablest officer in Akbar's service.

⊕ All authorities and traditions are agreed that the best performer in Akber's Court was Miyan Tansen, whom Akber, in the seventh year of his

ముల ముగ్ధ; రెండుగం ♦ టలపైన బాగ లేచి బుగ్గలు పుట్టె; విప్రుండు మడిసె”
నని యక్కరన, వల ♦ లడరించి జాలరుల్ పట్టితెచ్చిరి; కార్య ♦ భంగమునకుఁ

గీ॥ గనలి హిందోళ-మేఘరా ♦ గములు రెండు గానమునకు నిషిద్ధమాఁ ♦ గాకయనుచు
శాప మిచ్చిన గాయక ♦ సార్యభాముఁ! డితని కీతఁడె సాటి యా ♦ క్షితితలమున. 199

సీ॥ పరమశిశోదియా ♦ న్వయ ముద్ధరించు పృథ్వీనాయకుల కూర్చి ♦ పెండ్లి కొడుకు,
త్రైసహస్రగంధర్వ ♦ విసరాధిపతీయయ్య వాహినీపతులందుఁ ♦ బ్రథమగణ్యుఁ,
డకలంకవర్తన ♦ నక్బరుసభయెల్ల దలఁదాల్చు దివ్యమం ♦ దారమాల,
కవిరాజబిరుదసం ♦ కలితుఁడై యనుపమగ్రంథముల్ వ్రాసిన ♦ కవివరుండు,

గీ॥ ధరణి క్రుంగిన నభయెల్ల ♦ విఠిగిపడిన, నడ రొకించుక లేక న ♦ త్యంబు పలుకు
గ్గ పృథ్వీరాజాఖ్యరాతోడు ♦ వీరమూర్తి యలరె ముందున్న యొకయున్న ♦ తాసనమున.

సీ॥ కాలంజరీసమ ♦ గ్రహ్మాతలంబెల్లఁ బాలించుచుండు పా ♦ వనగుణుండు,
ప్రభువతుండు భగ ♦ వాదాసు సేవించి గౌరవం బందు వి ♦ ఖ్యాతకీర్తి,
యక్కరు హృదయర ♦ హస్యంబు లెఱుంగంగ నేచ్చి వర్తిలు చిర ♦ స్నేహితుండు,
కవి గాయకుండు కథా ♦ కథకుఁడై వక్తయై సభ నలరించు ప్ర ♦ జ్ఞారతుండు,

గీ॥ తనదు ప్రతిభానిరూఢి కీ ♦ ధరణిజనుల వదనములు కాపురంబుండు ♦ సదనములుగఁ
జతుర సరసోక్తు లాడు సం ♦ స్తుతమనీషి, ‘వీరబలుఁ’ డుండె నొక దొడ్డ ♦ పీఠమాను.

reign, had required the Raja of Riwa to surrender. Abul-Fazl declared that a singer like him has not been in India for the last thousand years. He was a close friend of Sur-das and like many of his contemporaries received much of his musical education at Gualior. His talents included the composition of verse.

“Akbar the Great Mogul.”

§ Prithwi was one of the most gallant chieftains of the age and like the Troubadour princes of the west could grace a cause with the soul-inspiring effusions of the muse as well as aid it with his sword: nay in an assembly of the bards of Rajasthan the palm of merit was unanimously awarded to the Rahtore Cavalier.

“Annals of Rajasthan.”

⊗ Raja Birbal was a brahmin, a poet and a skillful musician. He was noted for his liberality and bonhomie. His short verses and jokes are still in the mouths of the people of Hindusthan.

“G. B. Malleson. C. S. I.”

|| అలఘు లీలావతీ గణి ♦ తానువాదకుఁడు, నలచరిత్ర వ్రాసిన ♦ గొప్పసుకవి,
 § యా 'ఫయాజి' ముందున్న హేమాసనంబు నందుఁ గూర్చుండె నవిరళానందమూర్తి.
 || పారసీకభాష ♦ భారతరామాయణములు వ్రాసె; నిజమ ♦ తమున దురభి
 || మానశాలి యా బ ♦ దోసకవీశ్వరుం డవలి స్వర్ణపీఠి ♦ నాక్రమించె.
 § నీ॥ బికనీరురాజ్యపా ♦ లకుఁడై చతుస్సహస్రహయాధి పతియైన ♦ 'రాయసింగు!'
 మాభ్యదేశాధీశ ♦ మణి గాయకవిభుండు సౌజన్యరాశి 'బా ♦ జబహదూరు!'
 పలుదేశచరితముల్ ♦ వ్రాసి దిగంత యశస్సాంధ్రుఁడగు 'పెరి ♦ స్తా'మసిషి!
 || యల తులసీదాసు ♦ తుల యీతఁడగునను వాసి గాంచిన "సూరిదాస" సుకవి!

Birbal was at first in the service of Raja Bhagavan Das. He enjoyed the rank and pay of a commander of a 2000.....He then recieved the title of Raja-Birbal. He actually enjoyed the jagir of Kalanjar in Bundel-Khand later in his life.

"Akbar the great Mogul"

§ His abundant leisure Faizi devoted to poetry. It is said that he composed a hundred and one books.

"G. B. Malleson. C. S. I."

The poem rehearsing his adventures under the title of Nal and Damayanti was translated into Persian at Akbar's command by Faizi, brother of Abul fazl and has since been made known to the admirers of Sanskrit literature by Professor Bopp of Berlin.

"Rajasthan Volume II."

The influence of the two brothers Faizi and Abul-fazl dominated as long as they lived.

⊗ Badouni was a remarkable man. Under instructions from Akbar he translated the Ramayana from its original Sanskrit into Persian as well as part of Mahabharata. Badouni to his intense disgust was compelled to labour on the infidal Mahabharata & Ramayana. He could find only faint comfort in the thought that he was a blameless victim of destiny;—

Faizi made the version of the treatise on arithmetic.

"Akbar the great Mogul."

§ Rae singh and the Emperor had married sisters, princesses of Jessulmir. This connexion obtained for him on his introduction to court by Raja Mann of Amber, the dignity of a leader of four thousand horse, the title of Raja and the government of Hissar.

"Annals of Bikanir"

Yet that Hindu (Tulsidas) was the greatest man of his age in India

గీ॥ యట్టె గసగసగింజపై ♦ నాఖోరాను ద్వాదశాధిక శతతమా ♦ ధ్యాయ మెల్లఁ
గ్గి బూర్ణముగ వ్రాసినట్టి “య ♦ బ్ధూస్సమాదుఁ” డధివసించిరి యాణి ♦ ముత్యాల
గీ॥ ‘షేక్ముబారక్’ మొగల్ బుధ ♦ శేఖరుండు, నా ‘హకీం హుమా’ మక్కరు ♦ నాస్త
డిరువు రొకచోటఁ బీఠంబు ♦ లెక్కియుండి రవిరళానందమున సస్మి ♦ తాస్యల
క॥ విరియు వివిధకుసుమంబులఁ బరిమళములు నించు పుష్ప ♦ వాటిక సొబగున్
బురుడించి సభాభవనము దొర లందఱు గొలువ నలరెఁ ♦ దోరపుఁ గళలన్.

—*) అక్కరుసార్వభౌముఁడు కొలువుఁగూటమునకు వచ్చుట. (*—

గీ॥ సకల కల్యాణ భూషణ ♦ సహితమైన చారు లక్షణ భద్ర కుం ♦ జరము నెక్కి
యక్కరు సభాభవనమున ♦ కరుగుదెంచె భిల్లుఁడును పల్లకీ నెక్కి ♦ వెంటరాఁగ.
ఉ॥ అంతటఁ దూర్యముల్ మొరసె! ♦ నక్కరు భిల్లునితోడ డిగ్గి య
భ్యంతరమందుఁ జొచ్చె! దొర ♦ లందఱు నిల్చి నమస్కరించి! రం
తంతనె వారి వందనము ♦ లందుచుఁ జేరెను సింహాపీఠి; దు
ర్దాంతరవం బెలర్పఁగ బి ♦ రంగు లనేకము ప్రేలె నయ్యెడన్.
గీ॥ దుద్దుఁగంబడి బుజముల, ♦ దుడ్డుఁగట్టి కరమున, నెసంగు గంభీర ♦ కాలమూర్తి!
భిల్లుఁడు వసించె నొకదొడ్డ ♦ పీటపైన వేదికాంతమం దక్కరు ♦ విభుఁడు చూప.
క॥ చుక్క-లలోఁ జంద్రునివలె నక్కజముగ వెలిఁగె నక్క; ♦ గందఱు దొరలున్
గ్రిక్కిరియుచుఁ గూర్చుండిరి; చక్కఁగ సభదెసను బాదు ♦ షా కనుఁగొనుచున్
సీ॥ “అఖిలసేనాధీశు ♦ లార! సామంత నృపోత్తమలార! యు ♦ ద్యోగులార!
యిది మహాసుదినమా! ♦ నిపు డనంతానంద మలరించు దొడ్డకా ♦ ర్యంబు జరి”

greater even than Akbar himself in as much as the conquest of the heart
minds of millions of men and women effected by the poet was an achievement
finitely more lasting and important than any or all of the victories gained by
monarch...The second place after Tulsi-Das is accorded by unanimous consent
to Sur-Das, the blind bard of Agra. He is said to have excelled in all styles.

§ Khwaja Abdus Samad, the most notable artist at Akbar's court in the
early years of the reign...enjoyed much influence at court. His skill of eye
hand was so marvellous that he is recorded to have written on a poppy seed
much venerated chapter 112 of the Koran, which is reported to be worth a
of the whole book.

“Akbar the great Mogul.”

నా మహాదివ్యహా ♦ ర్వాంశంబుఁ దెలుప మి మ్మొదట రమ్మొటి ♦ నాదరమున;
నాజీవితమున ని ♦ తటి యమూల్యసువార్త నితవటకుఁ దెల్పి ♦ యే నెఱుంగ;

॥ నందఱును నాలకించి యా ♦ నందమొందుఁ”డనుచు నంగరేకునను దాటాకుఁ దీసి
“యిందలి పవిత్రవార్తల ♦ నిపుడె చదువు” మనుచు లేఖఁ బృథ్వీరాజునందఁ జేసె.

మ॥ వినయం బేర్పడ జాబు దోసిటను బృ ♦ థ్వీరాజు చేకొంచు దా
నిని వీక్షించుచు రాతిబొమ్మకరణి ♦ నిల్చుండె; నకృష్టవిభుం
డనురాగోత్సుకచిత్తుడై “సుకవిరా ♦ జా! యేటి కట్లుంటివో!
వినిపింపకదగుఁ గాదె! లేఖ” యనఁ బృ ♦ థ్వీరాజు మో మెత్తుచున్,

212

॥ “ఆస్థానవాటియం ♦ దడుగిడినది మొద లారోగ్య మొకరీతి ♦ ననువుపడదు;
కన్నులు పచ్చనై ♦ కానరా! వీ తాళపత్ర మించుక కానఁ ♦ బడునె; కాని
యక్షరం బొకడైన ♦ నగపడ; దిట్టి దృష్టితి నివేదింపంగ ♦ సిగ్గు దోచె”
నన “శ్రమ మేటికి! ♦ ననువుగాఁ గూర్చుండి కొంతకుఁ గొంత వి ♦ శ్రాంతి నొందుఁ”

గీ॥ డని వచించి యక్క ♦ ‘రబ్బూరురహిమాను’ వదనసీమ దృష్టి ♦ పఱపి “మీరు
జాబు నందఱు వినఁజదువు”డనఁగ దాని నతఁడు గొనుచు నిలువ ♦ యవనపతియః

క॥ “మీరును జదువఁగఁ దొరకొన! రూఱక యేమిటికి నిలిచి ♦ యుండెద! రిపుడే
ప్రారంభింపు” డన, నబ్దురహిమానుండు వినయ ♦ భూషణుడగుచున్,

215

సీ॥ “పడినాళ్లుగా జ్వర ♦ బాధచే నారోగ్య మనువుగా నుండలే; ♦ దైన నీదు
నాజ్ఞ యనుల్లంఘ్య ♦ మగుట నెట్టులొ కష్టపడి సభాస్థలికి నే ♦ వచ్చినాడఁ;
గొంచెముకాలంబు ♦ గూడ నిల్వఁగనాకు శక్తి లేకున్నది; ♦ సత్య మిపుడు
దేవరకడ నివే ♦ దించితి” నని విన్నవింప నక్కరు నేత ♦ వెత వహించి

గీ॥ యేలముందె తెల్పకపోతి ♦ రీవిధంబు! నుఱక సభకు రప్పింపక ♦ యుండి యుందు!
నైన నిపుడేమి! చతురంత ♦ యానమెక్కి యింటి కరుగుడు! శ్రమమందఁ నేలయిచట!

ఆ॥ త్వరగ వెడలుడనఁ బ్ర ♦ థానమంత్రియు “నిప్పు డింటి కరుగఁజాల! ♦ నిందె కొంత
నేపు విశ్రమింపఁ ♦ దాపంబు శిగ్గు! విచారపడకు” డనుచుఁ ♦ గూరుచుండె. 216

క॥ అనఘుం డక్కరు తనకరమున లేఖను గొనుచు ముఖము ♦ పుల్లంబురుహం
బును గేర మధురకంత స్వనమున ‘వినుఁ’ డనుచు సభను ♦ జదువఁగఁ దొడఁగెన్.

“అక్కరు నృపాలకా!

స్వస్తి! ♦ యవధరింపు!

మెడతెరిపిలేని యుద్ధంబు ♦ లెసఁగె; రుజకుఁ
దనువు పాల్పడె! విశ్రాంతిఁ ♦ గొనఁ దలంతు;
నొడఁబడుదువేని యార్పెలల్ ♦ గడువు చాలు;
వైరి వయ్య నుదారభా ♦ వమ్ము గలవు;
న న్నెఱుంగుదు! వెఱుగుదు ♦ నైతికమ్ము!
హితము యోజించి, నీమతం ♦ బెట్ల తేలుపు!
తప్పక మెలంగు నట్లు... ..

ప్ర ♦ తా ప సిం గు. ”

- సీ॥ అనుచు విశ్వములోని ♦ యవనీశ్వరులయందు నగ్రగణ్యస్థాన ♦ మాక్రమించు
నా పవిత్రశిశోది ♦ యాన్వయాంభోరాశి రాకాసుధాకర ♦ ప్రచురమూర్తి,
ధన్యుండు రాజాప్ర ♦ తాపసింహనృపేంద్రుఁ డాఱుమాసంబులు ♦ వ్యవధిఁగోరె;
నతని ప్రస్తుతపరి ♦ స్థితులెల్ల విషమమై పరిణమించినయట్టి ♦ సరణి తోఁచె;
గీ॥ నచిరకాలమునకు ♦ నామహాభాగుండు సంధి కరుగుదెంచు ♦ జూడ తోఁచు;
నంబరీశు మేటి ♦ యసమప్రయత్న మీ యానుకూల్యములకు ♦ నాస్పదంబు.
సీ॥ అకలుషానందదా ♦ యకమైన కల్యాణవార్తను మీకుఁ దె ♦ ల్పంగఁగోరి
యందఱ నీదిన ♦ మాస్థానమునకును జేర్చితి”ననుచు వ ♦ చించు నంత
“సంధియుఁ దప్పక జరగుఁబా”మ్మని కొంద, “అతఁడు లోబడు సత్య”మనుచుఁ
“తా ‘జలాయద్దీను’ ♦ హరిహరాదులుగూడ నాపంగనేర్తురే!” ♦ యనుచుఁ గొం
గీ॥ “తాప్రతాపుని దశసహ ♦ స్రాశ్వసతిగఁ జేయు”డని కొందఁ తెత్తుగాఁ ♦ జేతుల
యాసభాభవనములోన ♦ నన్నికడల లోకులును మిన్నముట్టంగఁ ♦ గేక లిడిరి.
గీ॥ అంత నక్కరునృపమాళి ♦ “యవును! వారు మైత్రి పాటింతురని తోఁచె ♦ మా”క
❀ బృధ్వీరాజుఁ జూచుచు “నేటి ♦ కిట్లు నిల్తు! రేల కూర్చుండ!” రని పల్కఁబృధ్వీర

❀ He adored the very name of Pratap and the intelligence filled with grief. With all the warmth and frankness of his nature, he told them it was a forgery of some foe to the fame of the Rajput Prince. “I know well” said he “for your crown he would not submit to your terms. He requested and obtained permission from the king to transmit by his courier a letter to Pratap, ostensibly to ascertain the fact of his submission, but really with a view to prevent it.

“Annals of Mewar.

* అశ్వరూపార్యభామునితో లేఖ ప్రతాపసింహునిదిగాదని పృథ్వీరాజు నివేదించుట. *—

- I “సేనకుండ నేను; నాస్వామి ♦ వీవు; నాకుఁ దెలిసినంత నీకడ నివే ♦ దించుటయును
ధర్మువగు! విన్నవించు; బ్ర ♦ తాపసింహ కర లిఖిత లేఖ యిది కాదు! ♦ కాదు! కాదు!
- II అనుల కైలాసశైల శృంగ ♦ గమునకన్న రమ్యతరమైన యామహా ♦ రాజు క్షీ
నై పఁ జాలని యాగర్భ ♦ శత్రుఁ డెవఁడో యిట్లు కల్పించి లిఖించె ♦ నిది నిజంబు!
- III పాణిప్రతిష్ఠ స ♦ దృక్తితో నొనరించి, యమృతాభిషేకంబు ♦ నలవరించి,
కోటి కొక్కఁడు తెచ్చు ♦ కుసుమంబు లర్పించి, సాంబాణి వాసనల్ ♦ సంతరించి,
పూర్ణనైవేద్యంబు ♦ ముందుంచి యర్పించి, కప్రపు టారతుల్ ♦ కాన్క లొసఁగి,
మంత్రపుష్పము పెట్టి, ♦ మమత నాత్మప్రదక్షిణనమస్కారస ♦ త్క్రియలు దీర్చి,
- IV భక్తుఁ డెట్లులు నాత్మదై ♦ వతముఁ గొలుచు నట్లుస్వాతంత్ర్యమును గొల్పు ♦ నాప్రతాపు!
డతని గళమునఁ గొనయాపి ♦ రాదుచున్న నీకు లోఁబడు ననుమాట ♦ నీళ్లమూట.
- V బ్రహ్మవిద్యామహా ♦ త్వరహస్య మెఱిగిన యుత్తమోత్తమ రాజ ♦ యోగిమాళి,
హరిహరబ్రహ్మాదు ♦ లడ్లువచ్చిన సుంత వెనుదీని భువనైక ♦ వీరమూర్తి,
పదునాల్గులోకముల్ ♦ ప్రతిఘటించినఁ బట్టుదల మానని భగీర ♦ థ ప్రభుడు,
తవిలి మార్కొన్న మే ♦ రువునైనఁ బాదుతోఁ బెకలించు దుర్దమ ♦ పృథుబలుండు,
- VI చంద్రసూర్యులు గతిదప్పి ♦ చనిన నాత్మనైభవముఁ గోలుపోని యా ♦ భానుకులుండు
శ్రీఁదొఱఁగితానుగా నీదు ♦ చెలిమి కోర నిలయుఁ గుంగెనె! యంభోధు ♦ లింకిచనెనె!
- VII ఢిల్లీతో మొగల్ సామ్రాజ్య ♦ మెల్లఁగొనుచు స్వయముగా నీవుపోయి త ♦ చ్చరణయుగళ
మును భజించెద నంచు మ్రొ ♦ క్కిననుగాని తగులఁ డాతండు వామపా ♦ దమున నేని.
- VIII తౌరుష్కనృపమహా ♦ స్థానవాటికలోన నిందలు దొరలు నేఁ ♦ డిట్లు చేరి
తనకమ్మఁ బరికించి ♦ తగునంచు నీపట్టపగ లిట్లభిప్రాయ ♦ పడిరటంచుఁ
దెలిసెనేని ప్రతాప ♦ దేవుని కోమల దివ్యచిత్తం బెన్ని ♦ దిశల నొగిలి
జాలినొందునొ తెల్పఁ ♦ జాల; నక్కరటన్న నతనికిఁ గొంత మ ♦ ర్యాద యుండె;
- IX నక్కట పశేంగితజ్ఞాన ♦ మణువుగూడ లేదె! విపరీతవర్తనుల్ ♦ వీరలంచు
సమ్మహాత్ముండు తలపోయు; ♦ నతనిమదిని నున్న మర్యాదయును గూడ ♦ నూడిపోవు.”
- X అని వచింప నతని ♦ యంబుదగంభీర భాషణములు విని స ♦ భాజనంబు
లబ్బరంబు నొంది; ♦ రక్కరు నవమంద హాస రోచియగుచు ♦ నతనిఁ జూచి,

—*) అక్కరుసార్వభౌముడు పృథ్వీరాజునకు బదులు చెప్పుట. (*—

సీ॥ “ఆమహామహాడు పు ధి యస్వరూపుడటంచు, భువనైక వీరపుం ధి గవుడటంచు,
నర్కవంశనృపాల ధి కావతంసంబంచు, ననుపమ శుద్ధవ ధి ర్తనుడటంచు,
గొలఁదిమీఱిన పట్టు ధి దల గలవాడంచు, నసమానధైర్య హే ధి మాద్రియనుచు
నాశలేని యమాను ధి షానందపరుడంచు, బ్రతిలేని యీశ్వర ధి భక్తుడనుచు,

గీ॥ గ్రమ్ముకొను బహుళాపదా ధి ర్ణవములందుఁ గడిమి తగ్గని నెఱయీత ధి కాడటంచు,
నే నొకడ నేల! యీదేశఁమెల్ల భువన మెఱిఁగి యెఱిఁగి వేనోలులఁ నెపుడు మెచ్చు.

గీ॥ సర్వమంగళోదారప్ర ధి శస్త్రమూర్తి శ్రీప్రతాపు స్వాతంత్ర్యల ధి క్షీస్వరూప!
శల్లి పాతేశ్వరీదేవి ధి ధైర్యమహిమ శిశువు లాటలలోఁ బ్రశం ధి సింఛుచుండ్రు. 230

గీ॥ ఆమహీంద్రుపై నెంత మ ధి ర్యాదగలదొ పల్లకీ నెక్కినచ్చి స ధి భాస్థలమున
వేదిపై హేమపీఠిపై ధి వెలసియున్న వననివాసియూ యీభిల్ల ధి వరుడు సాక్షి! 231

క॥ వీరకుటుంబం బగును మహారాణాగారి దనుచు ధి నొదల యూపక
నేరనివాఁ డిలపై మన నేరని వాడందు; నిజము ధి నిజ మిది యెందుక. 211

క॥ ఉన్నదిదె తాటియా; కిం దున్నది నృపగురుని వ్రాత; ధి యున్నది తుది వ్రా;
లున్నాడు భటుడు; పనియే మున్నది లేదనఁగ, లేని ధి దున్న దనంగ! 212

గీ॥ త న్ననిపె మహారాణాప్ర ధి తాపసింగు జాబు నాకియ్య ననుచు నొ ధి సంగె దీని
బొంకనఁగ నెట్టిదో దాని ధి పు ట్టెఱుఁగని మంచి మనసున్న యీభిల్ల ధి మధురమూర్తి.

క॥ “ఇందు నసత్యం బుండదు! సందేహము వాయదేని ధి శబరభటుని మీ
రిందఱలో నడుగుం” డన సందియ్యక పృథ్వీరాజు ధి “శ్రమ మేమిటికిక! 235

క॥ ఈలేఖకిందఁ దవలిన వ్రాలునకును సత్యమైన ధి వ్రాలున కెంతో
పోలిక గల దంతియ; యీవ్రాలును నృపగురుని దనుచుఁబలుకఁగఁజాలక. 215

క॥ వివరం బిది; యీభిల్లుని నెవఁడేనియుఁ బంపియుండు! ధి నీకాలమునం
దివి క్రొత్తలె! ధన మున్నను భువనంబులు మార్పనచ్చు ధి బో! నిమిషమునక. 237

గీ॥ అంత యేటికి! దేవర ధి యనుమతింపఁ బరమవిశ్వాసియైన సే ధి వకునిఁ బంపి
యరయువాడ నిందలిసత్య; ధి మంతదాఁకఁ గమ్మ నమ్మకయుందురు ధి గాక మీరు.”

—*) మానసింహుడు ప్రతాపసింహునిగూర్చి తేలికగా మాటాడుట. (*—

క॥ అని బలము నిగుడవచియించిన వదనంబెత్తి మాన ధి సింహుండు “ప్రతా

పన్యసతియెడ నాకును దీరని వైరంబుంట యంద ♦ అకు విడితంబే!

239

క॥ అతఁ డతిలోకబలోన్నతుఁ డతులితవిక్రమనిధానుఁ ♦ డలఘుత్వాగా
న్వితఁడనుట సూర్యదేవుఁ డతితర తేజస్వరూపుఁ ♦ డనుటయ కాదే!

240

క॥ ఇనచంద్రులు గతిదప్పినఁ దనస్వాతంత్ర్యంబు విడక ♦ ధైర్యంబున డీ
కొని కోటివిపత్తులు గోటను మీఁపెడు ధీరుఁడని దృ ♦ ధమ్ముగ నెంతున్.

241

గీ॥ ధైర్యశౌర్యాదిగుణసము ♦ దాయమునకుఁ దగ్గనిది పెంకెతన మాప్ర ♦ తాపునందుఁ!
గానిచో నందఱట్లు సా ♦ ఖ్యమున మనక యూపిరాడని రణముల ♦ నేపుచెడునె! 242

సీ॥ “అఖిలదేశాధీశుఁ ♦ డగు మహమ్మజ్జలాలుద్దీను సాహాయ్య ♦ మొదవియుండ,
నుదయపర్వతమునం ♦ దుండి యస్తాద్రిమేరకుఁ గల్గు సకల గో ♦ త్రాభరంబు
నెదిరి లేకుండ జ ♦ యించిన నావంటి పటుపరాక్రమశాలి ♦ ప్రితిఘటింప,
మానవమాతృలే ♦ రైన నితటికన్న నిమిషంబు తలయెత్తి ♦ నిలువఁజాల;

గీ॥ రీడకే పాదుషాగారి ♦ తోడి పోరు తలమునుకతాచుఁ బడియెఁ బ్ర ♦ తాపుమీఁద;
నాతఁ డాతకాలమొ యొక ♦ నని యొచర్చఁ బూనఁ; డీమాస మఱి కలఁలోని బాస.

సీ॥ మేవాడరాజ్యల ♦ క్ష్మీ యనాథయయ్యె! దుర్గమదుర్గనివహముల్ ♦ గాలిఁ గలిసె!
భాండారములు పటా ♦ పంచలై చెడిపోయె: సేనాబలం బెల్ల ♦ శిథిలమయ్యె!
సామంతనృపు లన్య ♦ సీమల కేగిరి! బంధుసంతానంబు ♦ పలుచనయ్యెఁ!
దల దాచుకొన నింత ♦ నెలవును గఱవయ్యె! గట్టుగుడ్డలు పేలి ♦ కలుగఁ జిరిగె!

గీ॥ గడుపు మలమలమాడె! బిం ♦ కంబు లూడె! బలము సుడిసె! స్వాతంత్ర్యపిఁపాస లెడసె!
నిట్టి నిరుపేద యని సేయ ♦ నెంచునేని యతని సంరంభ మెల్ల స ♦ న్నన్యసిపెండ్లి.

చ॥ అడిగెను నేటి కీవ్యవధి ♦ ప్రాణము వోవక; నాటుమాసముల్
గడువపు చూడుఁ; డీగడువు ♦ కాలము దాటకమున్నె పాదుషా
యడుగుల వ్రాలి తా నవిన ♦ యం బొనరించిన జాడఁదెల్పి మ్రొ
క్కెడి; నివి లోకమందుఁ బరి ♦ కించిన చర్యలె; నేడు క్రొత్తలే!”

245

క॥ అను మానసింహు మాటలు వినినంత నొకింత వంత ♦ పెరుగఁగ స్వాంతం
బునఁ బృథ్వీరా జడఁపంగనులేక సభాజనంబుఁ ♦ గలయఁగఁ గనుచున్,

246

—*) పృథ్వీరాజు మానసింహుని మాటలను ఖండించుట. (*—

శా॥ “ఏమో! నాకటువంటి భానము రవం ♦ తేనిన్ మదిన్ లేదు! ని

శ్వామేయప్రకట ప్రతాపుడు ప్రతా ! పాధీశుఁ డాబూగిరి
న్వామి గా కొరు మొక్కఁ డెప్పు! శతల ! క్షల్ వీరయోధుల్ సమి
ద్భూమి ముట్టినఁ గెంజివుల్లటు శిరం ! బుల్ గిల్లివైచున్ జమిః.

247

సీ॥ గోచిపాతయులేని ! కుంభసంభవుఁడు సముద్రముల్ ద్రావె నా ! పోశనముగ;
బడుగయ్యు మఱి వసి ! వ్యుఁడు గాధిసుతుసేన బ్రహ్మదండమున లోపలికిఁగొనియె;
బ్రహ్మఁడుఁ డై దేండ్ల ! ప్రాయంపువాఁడయ్యు విశ్వంబు నెల్ల స్తం ! భింపఁజేసె;
నంగముల్ లేనివాఁ ! డయ్యుఁ బంచశరూడు పూవుటమ్మున లోక ! ములు జయించె;

గీ॥ నాత్మబలము ప్రథానమై ! యలరుఁగాని యుపకరణములఁ బనియేమియు త్తములకు!
లేమి యున్న, సాయంబేమి ! లేకయున్న, నాప్రతాపుఁ డధ్యాత్మ ! సత్వప్రభుఁడు.

గీ॥ అకట! యతఁ డేడ! నీ వేడ! ! చుక్క లేడ! యమరగిరి కణువునకున్న ! యంతరంబు!
జగము తలక్రిందయినఁగాని ! జరుగఁబోవ దాప్రతాపుఁడు లొంగుట" ! యని వచించె.

గీ॥ పులకితశరీరులౌచు నాఁ ! దలల నూపు దొరల తలల రుమాలులు ! వఱలె నపుడు;
కమ్మతెమ్మెర గ్రమ్మ వృ ! క్షములతుదల గునిసియాడెడు క్రొవ్విరి!గుత్తు లట్లు. 250

సీ॥ “మానసింహనృపాల! ! మనము పృథ్వీరాజు విన్నపంబును ద్రోసి ! వేయఁబోల;
దిట నుండు వారిలో ! నితఁ డొక్కఁడే మహారాణాప్రతాపు గా ! రాపుఁజుట్ట;
మితఁ డప్పు డప్పు డా ! యినకులస్వామి దర్శన మొనరించిన ! చనువుకలిమి
నామహామహు భావ ! మన్నియంశంబులయెడ నెక్కుడగురీతి ! నెఱిఁగియుండు;

గీ॥ నింత కింతఁడు తొందరమాని ! యెల్ల కార్య గతుల దీర్ఘ మాలోచింపఁ ! గాఁ దగు ననె;
మనకు మాత్ర మిప్పటికి మించినది గలదె!విదియఁ దోపని చంద్రుండు!తదియఁదోచు

గీ॥ ఎదిరి వాదమ్మునకుఁదగు ! నెన్నివసతు లన్నియు నొసంగి సత్యంబు ! నరయు టుచిత!
మాత్ర మేమిటి కిపు” డని ! యవననృపతి దృష్టిమార్చి పృథ్వీరాజు ! దెసనుగాంచి,

ఉ॥ “నీవు వచించుమాట గణ ! నీయమ! యట్టులె నీకు నిష్ఠమా
కై వడి నమ్మ నేర్చిన యొ ! కానొక సేవకుఁ బాపి, యాజగ
త్పావనవర్తనుండగు ప్ర ! తాపుని భావ మెఱింగి, మాకు నా
యానివరంబులన్ దెలుపు ! మందలి సత్యము రూప మేర్పడన్.

251

గీ॥ ‘అంతదాఁడ మేవాడపై ! నరుగేరాదు మొగలు సైన్యంబు’ లని నేను ! ముదలసేతుఁ
బనులు చాలింతమిపు”డని ! పలికి లేచి సభ ముగియఁజేసె; నంతదుం!దుభులుమోసె

—*) పృథ్వీరాజు భిల్లుని దోడ్కొని తన యింటి కరుగుట (*—

సీ॥ కుండంబునుండి ది ♦ కుక్కలనిండ నగ్నికణాబులు చెదరు చం ♦ దంబు వోచు,
నైన్యాధినాథు లా ♦ స్థానరంగము వీడి యాత్మమందిరముల ♦ కరిగి రపుడు;
రాజమార్గమున న ♦ గ్రస్థానమున నిజగృహము జేరఁగఁబోయె ♦ బృథ్వీరాజు;
ద్వారసీమ కతని ♦ భార్య జోషీబాయి స్వర్ణ కుంభంబున ♦ జలము పెచ్చి

ఆ॥ పాదయుగము గడిగి ♦ పై చెఱంగునఁ దడి యార్చె; లోని కిరువు ♦ రరిగి రపుడు;
పావనానురాగ ♦ బద్ధ శోభన రాజహంస దంపతులను ♦ ననుకరించి. 255

గీ॥ “ఆఱుమాసముల్ విశ్రాంతి ♦ యవసరమని పాదుషాకడ కీభిల్ల ♦ బటుని బంపె
నాప్రతాపదేవుం” డని ♦ యతనిఁజూపె బృథ్వీరాజు; జోషీబాయి ♦ వెతఁ గలంగె. 256

సీ॥ “ఏనుంచు నీకిచ్చె ♦ నీకమ్మ! రాణాప్రతాపేశ్వరుం” డంచు ♦ ధవళు నుడువ,
“వ్రాయునప్పుడు కమ్మ ♦ వ్రాయుపైఁ దద్భావ మెట్టులుండె!” నటంచు ♦ నింతియడుగు;
“నామహామహాముఖా ♦ బంత నొచ్చినయట్లు కనుపించెనే!” యంచు ♦ గాంతుడనఁగె;
“బాతుశ్వరీమాత ♦ ప్రభుఁడు లేఖ లిఖించు కతయెఱుంగునె!” యంచు ♦ నతివ పలుకు;

॥ “భక్తమణి సలుంబ్రాస్వామి! పాయకెపుడు విభునిగొల్పు నె” యనిభర్త ♦ పృచ్ఛసేయఁ,
“గసరు మొగ్గలు మాతల్లి ♦ కాన్పులడవి కాకలకుసుక్కిరో” యంచు ♦ గాంతయడుగు.

శ్లో॥ “చెప్పుము చిత్త మిచ్చి యిదె ♦ శ్రీనృపలోకజగద్గురుండు మా
యప్పు ప్రతాపదేవుని ము ♦ ఖాంబురుహంబునఁ జంద్రబింబము
దొప్పెడి వెన్నె లట్లలరు ♦ నుత్తమమా దరహాసరేఖ తా
నెప్పటియట్ల పాయక ర ♦ హించుచు నుండునె! భిల్లశేఖరా!” 258

క॥ అని మఱియు మఱియు నయ్యంగనయును బతి యొత్తియడుగఁ ♦ గా భిల్లుండున్
దనమది కుదురుపఱచి కల్గిన సంగతు లెల్లవారి ♦ కిన్ వినిపించెన్. 259

సీ॥ “తోలిదినంబునఁ జీక ♦ టులు క్రమ్మువఱ కాజి విడకరేగె” నటన్న ♦ వెత వహించు;
“దినరాత్రములు రెండు ♦ తిండిలేక కుటుంబ మలసిపోయె” నటన్న ♦ గళవలించు;
“గాలియు వాన జ ♦ గత్పశయమురేప నుబికె” నన్నను మది ♦ నుమ్మలించు;
“బిల్లి రొట్టెను నాచి ♦ బిడ్డతోమ్మును జీల్చిపోయె” నంచు వచింపఁ ♦ బొక్కిపోవు;

గీ॥ “రాజగురుసార్వభౌము వ ♦ బ్రంపుగుండె కఱకునెడి మెత్తవడి వ్రాసె ♦ గమ్మ” యనిన
వేడినిట్టూర్పు వుచ్చి యా ♦ పృథ్వీరాజు లేమ కన్నీటి మున్నీటి ♦ లో మునింగె. 260

- సీ॥ “తపనీయ ఘటిత సుం ♦ దరమందిరములున్నఁ, బలురకంబుల నుప ♦ వనములున్నఁ,
మదనోపమానుఁడై ♦ మన్నించు మగఁడున్న, దాసీజనంబు వం ♦ దలుగనున్నఁ,
బెన్నిధులనుమీఱు ♦ విత్తసంపదయున్నఁ గరమరుదైన భో ♦ గంబులున్న,
వలువలు నగలు రా ♦ సులు రాసులుగనున్నఁ, దమమాట వేదమై ♦ తనరుచున్న
- గీ॥ మాటవినఁ గష్ట మిప్పటి ♦ మానవతులు; తినఁగఁ గట్టఁగలేక కా ♦ ననము వెంట,
నాథు దేవునివలెఁ గొల్చె; ♦ నాదుపెద్ద తల్లిజూలిన సాధ్వీమ ♦ తల్లి గలదె! 261
- గీ॥ జగములోని వీరులును రా ♦ జన్యవరులు గొలువ విశ్వోన్నతుండునై ♦ యలరవలయు
తండ్రి పడుపాట్ల కకట!యఁ ♦ తంబెలేదె!” యని కలంగి జోషీబాయి ♦ యడలువడియె.
- గీ॥ తనకుల సుధాంబురాశి పూ ♦ తమ్ముసేయ నవతరించిన పద్మాల ♦ యావతార
యలఘుసాధ్వీ జోషీబాయి ♦ యడలు చూడరాదనుచు సూర్యుఁ డపరవా♦రాశి డాసె.
- సీ॥ పలురంగులీను పు ♦ వ్వలచే నలరి మందిరము వెన్క నొక్కయా ♦ రామ మలరు;
నారామమున వట్టి ♦ వేరులతోఁ గప్పఁబడి యొక్క చలువ చ ♦ ప్పరము దనరు;
నద్దాని నడుమఁ గ ♦ మ్రాసనములు కొన్ని వాని నడుమ నొక్క ♦ బల్ల యుండె;
యొకమాలు వలువ సొంపులుగుల్కెఁ బైన; వ్రాతకుఁ దగ్గ యన్ని సాధనములుండె;
- గీ॥ నంతఁ బృథ్వీరా జొక విశా ♦ లాసనమున బల్ల ముందుఁ గూర్చుడిని ♦ లెవ్వల దీర్ఘ
యోజనల ముగ్గి కొంతసే ♦ పుండి పిదపఁ గరమునను గాగితంబును♦గలముఁ గొనియె.

—*) ప్రధానమంత్రి యబ్దురహిమాను పథ్వీరాజును దర్శింప వచ్చుట. (*—

- గీ॥ అంత సేవకుఁ డరుదెంచి ♦ “యగ్రమంత్రిగారు విచ్చేసి”రన వెల్లి ♦ గారవించి
ప్రక్కవాకిటఁ జలువచ ♦ ప్పరమునందుఁ జేర్చి తానును జెంత నా ♦ సీనుఁడయ్యె.
- క॥ “పదినాల్గు నారోగ్యము కుమరుగలే దనుచు మీరు ♦ కొలువునఁ దెలుపక
మదిఁ జింతవడితి; నెటు లున్నది! యి” యని పృథ్వీరా జ ♦ నంగ సచివుఁడుకొ, 266
- సీ॥ “అచటి విశేషంబు ♦ లన్ని మీకెఱిగింపవలెననియే యిట్లు ♦ వచ్చినాడ;
భానుకులస్వామి ♦ వ్రాసిన యాలేఖ నవలోకనముచేయు ♦ నంతమాత్ర,
నామహామహుఁడు లో ♦ కై కాగ్రపీఠంబు డిగ్గి యక్బరుకుఁ జే ♦ యొగ్గునట్టి
దుస్థితి యేర్పడె; ♦ ద్రోవ యిచ్చుక లేదె యని నాకు మనసులో ♦ మనసు లేదు;
- గీ॥ కమ్మఁ జదువఁగ మది జాలి♦క్రమ్ముకొనుచు “బదిదినంబులు బాధించె♦జ్వర”మటంచుఁ
బలికి తప్పుకొంటిని: గాని ♦ బాధ గలుగ; దెప్ప టట్ల నాకారోగ్య♦మెసఁగియుండు.

- సీ॥ పుట్టినప్పటినుండి ♦ బొంకన్న నెట్టిదో దానిరూప మొకింత ♦ యే నెఱుంగ;
నామహారాజు వ్రా ♦ యగలేక వ్రాయు నా కష్టగర్భితలేఖ ♦ గాంచి నపుడు
నాసత్య మెట్లు పా ♦ డై సమసిన మానె, నన్మతంబు పలికి నే ♦ నాచరించు
దోహంబు లేదని ♦ తోచి, యెట్టులొ కష్టమున 'జ్వరం'బని నేను ♦ బొంకినాడ;
- గీ॥ నన్మతదోషంబునైన డై ♦ ర్యమున నోర్తు; నామహాభాగు మదిని డై ♦ న్యమున కోర్వ
తే" నటంచు నబ్ధూరహి ♦ మానుఁ డనఁగఁ, బ్రీతి యుట్టిపడంగ, నా ♦ పృథ్వీరాజు,
సీ॥ "అనందమయ్యె మీ ♦ యారోగ్యవార్తకు; నాకమ్మ సభను నే ♦ నంది చూడఁ,
బుదములక్రింద భూ ♦ భాగ మట్టులె క్రుంగి పాతాళమున కేగు ♦ పదిగిఁ దోచె;
వీరాధివీర ని ♦ త్యారాధ్యదేవతా క్షత్రతేజోమయ ♦ స్వస్థమూర్తి
యవనిని బొరలునే ♦ యని, పెడ్లిపందిరి కుప్పఁగూరఁగ ధాత్రి ♦ గూలునె యని,
గీ॥ దేవ! నాపరితాపంబు ♦ దేవుఁ డెఱుఁగుఁ; గమ్మఁ బరికింప డగ్గుత్తి ♦ కయు జనించి
యింత మాట రాదయ్యె; నే ♦ నేమి నేయరాని, నట నిల్చిపోతి, తా ♦ ప్రతిమ భాతి.
- ఉ॥ అమ్మహనీయు గౌరవము ♦ నంతయొ యింతయొ తగ్గఁజేయు నా
కమ్మ నొకింశయున్ జదువఁ ♦ గా మన సించుక లేక "నాదు నే
త్రమ్ముల పచ్చనయ్యె; లిఖ ♦ తమ్మఁ గనుంగొన లే" నటం చన
త్యమ్మొకఁ డడ్డు వెట్టి యెటా ♦ తప్పుకొనంగను గంటిఁ గొల్వనన్" 270
- క॥ అన, లేసగ వొకయందము ననువుపటప నెమ్మొగమున ♦ కబ్బూరహిమా
నును "జిట్టచివరఁ జక్కని పని చేసితి రందఱును నె ♦ బాసని మెచ్చన్. 271
- ఉ॥ 'ఈకడఁ గమ్మ బొం' కనుచు ♦ నేర్పడ దెల్పి నిజా ప్రభృత్య లో
కై కగురూ త్రమున్ దరియ ♦ నంపఁగ నక్కరునేన సమ్మతిన్
గై కొనివచ్చి గొప్పయవ ♦ కాశముఁగూర్చితి రిప్పు; విన్నయై
కాకరనైన నీదు సమ ♦ యస్ఫురణంబు నుతింప నొప్పెడున్.
- సీ॥ అవిరళత్యాగంబు ♦ నకలంకనర్తన స్వాతంత్ర్యరక్తి దే ♦ శమునభక్తి
సౌజన్యయుక్తి నా ♦ జనపాలకులమౌళి సకలభారతయోగి ♦ చక్రవర్తి;
క సపు రొట్టెలు స్ఫటి ♦ కంపునీరముఁ గొంచుఁ గామధేనువుభంగిఁ ♦ గ్రాలు; నతని
నాదర్శమూని యో ♦ గ్యతఁ బెంప వారు వీ రన కందఱకును బా ♦ ధ్యత యెసంగు;
- గీ॥ హృదయమున వీరరసమున్న ♦ నెవ్వఁడైన దేవపూజాగృహమున నాధీరు విగ్ర
హము నిలిపి మూఁడువేళల ♦ నర్చనేయు టర్హమను సూక్తియందు లే ♦ దతిశయోక్తి.

- గీ॥ ఆశిశోదియా వంశ దు ♦ ద్వాభిచందు చరణములు పూజ సేయ వి ♦ జ్ఞప్తి వాసి
తీసికొనివచ్చినాడ నే; ♦ దీనిఁ జదివి వలయు మాపులు గావింప ♦ వలయు" ననిన,
- గీ॥ "అయ్య! నీకమ్మ కన్నుల ♦ నడ్డుకొనుచుఁ జదివి హర్షింపఁగల యదృ ♦ వ్యంబె చాలు,
గమ్మతావుల వీచు నీ ♦ కవనమునకు మెఱుఁగులను గూర్పఁజాలు నేర్పరులు గలరె!"
- గీ॥ అనుచుఁ బృథ్వీరాజు విశేష ♦ హర్ష మలర సచివు విజ్ఞప్తి పత్రంబు ♦ చక్క విప్పి
విడివిడిగ ముత్తయములట్లు ♦ వెలయుచున్న కమ్మయందలి ప్రత్యక్ష ♦ రమ్ము చదివె.
- సీ॥ తూఁచియుంచిన మాడ్కిఁ ♦ దోచు శబ్దంబుల హాయికి మదిలోన ♦ నలరి యలరి,
సరస స్వభావపే ♦ శల మనోభావంబు లచ్చొత్తినట్లుండ ♦ మెచ్చి మెచ్చి,
యాత్మావబోధర ♦ హస్తాంశములు నిండి యుబుకుటఁ గని తల ♦ యూఁచి యూఁచి
ప్రసరించి నిలువెల్ల ♦ రసముట్టిపడునట్టి ఘట్టంబులను జూచి ♦ కరఁగి కరఁగి,
- గీ॥ భారతీయగౌరవము కా ♦ పాడుమనుచు భక్తి వెదచల్లుచో మోద ♦ బాష్పతతులు
వెల్లువలుగట్టి దూఁక, నా ♦ పృథ్వీరాజు హర్ష జలరాశిఁ దేలి నీ ♦ రై స్రవిం చె. 277
- ఉ॥ "ఎంత మహానుభావులరొ! ♦ యెంత తపం బొనరించినారొ! దు
ర్దాంతపరాక్రమాంకుఁడు ప్రి ♦ తాపమహీంద్రు పదాబ్జయుగ్మమం
దెంతటి భక్తి భావము వ ♦ హింతురొ! వేయును నేల! లేఖ యా
ద్యంతము సద్రసస్ఫురణ ♦ మంది సుధా గురియించుచుండెడిన్. 278
- ఉ॥ ఈరచనావిశేషమును ♦ నిందలి త్యాగము వీరపూజయున్
గూరుచునట్టి మోదమున ♦ కున్ గలిగించెడు దేశభక్తికిన్
బారము లేదు; నిక్కముగ ♦ భారతదేశచరిత్రమం దలం
కారవిశేషమూఁచు ద్రిజ ♦ గంబులు మెచ్చి నుతింప నొప్పెడిన్. 279
- గీ॥ ఒక్కవ్రాసెను నిది దేవ! యోగ్యమగుచు వెలయు"నని పృథ్వీరాజునఁ బ్రేరగడయును
"ననఘ! యాలోపమును దీర్చునట్టి భార మిపుడు మీపైన నుండు; వ్రాలిడఁగవలయు"
- మ॥ అని పల్కున్ విని పృథ్వీరాజు "సచివేం ♦ దా! నీమనోవీధి సం
జననంబౌ మృదుభావసంపదలు ను ♦ త్సహమ్మునన్ జేర్చి కూ
ర్చిన యీయుత్తమ లేఖకున్ జివర మీ ♦ శ్రీనామధేయంబు నుం
చినచో శీర్షముపైఁ గిరీట మిడు నా ♦ చెల్వంబు దీపించెడున్. 281
- క॥ అమలమయి, లోకవిఖ్యాతము సోచు, గురుత్వమందు ♦ త్వన్నామనువ
ర్ణమయాక్షరముల లేఖాంతమునన్ శోభిల్లజేయు ♦ ధన్యప్రవరా!" 282

అని వచియించునంత వద ♦ నాంబురుహంబున వింతభావముల్
మునుకొని తోఁప, నా సచివ ♦ ముఖ్యుఁడు మోమును వాల్చి “లోకపా
వనసుచరిత్రుఁడైన యల ♦ భానుకులేందు” కటాక్షవీక్షణం
బున కిసుమంత పాత్రమగు ♦ పోడిమి గల్లునె నన్ను బోంట్లకుఁ! 283

ఇనకులేశ్వరుఁడు నే ♦ నెవ్వఁడ ననుమాట గూడ నెఱుంగని ♦ కొత్త వాడఁ;
నార్జ మతవిరుద్ధ ♦ మైన మహమ్మదీయకులంబునను జన్మ ♦ మందినాడఁ;
భారతదేశంబు ♦ వాడఁ గాను; బ్రతాపభూరమణునకును ♦ దూరగుండఁ;
బరమశత్రుండంచు ♦ వారు భావించు నకృపపాదుశాహికిఁ ♦ బ్రథమమంత్రి;
నామహాత్ముని దొడరిన ♦ యాపదలకు నంతయో యింతయో హేతు ♦ వైనవాడఁ;
గాన నీకమ్మ నాసంత ♦ కమ్ము మోపఁ గాను; నాకట్టి భాగ్యయో ♦ గంబు చేదు. 284
ఆరవివంశ్యమౌళి జగ ♦ మంతకుఁ బూజ్యుఁడు నాకు; నన్నుబోల్
క్రూరతుగుష్కువ్రాలుఁ గని ♦ కోపము నొందునో యేమొ; శాంతి వి
స్తారము తన్మనం బెరియు ♦ జాడఁ బ్రవర్తిలజాలఁ నెన్నఁడుఁ;
క్షీరఘటంబునఁ విషముఁ ♦ జిల్కెడు కిల్చిపచిత్తు లుందురే!

॥ తలఁతుఁ నే నొకరీతి సుస్థిరముగాఁ ♦ దద్దర్శన స్పర్శనం
బులు పోకున్నను నీభవంబున జగ ♦ త్పూజ్యంబులౌ తత్పదం
బుల ధ్యానింపుచు, దివ్యనామము జపం ♦ బుఁ జేయుచుఁ, గాలముఁ
దొలఁగఁ ద్రోయుదునేని ధన్యుఁడనటం ♦ దుఁ; లేవుపో లోపముల్. 286

రాజకులోద్భవుఁడవు కవిరాజవు, మఱి బంధుతావి ♦ రాజితుఁడవు, రా
రాజహితుఁడవు, వేఱగు యోజన లేమిటికి! వ్రాల ♦ నుంపుము వేగఁ.” 287

। అనఁ బృథ్వీరాజు తనమనమున నాతని భక్తిభావ ♦ మున కాశ్చర్యం
బును బొంది “సచివశేఖర! నినుఁ గొని యాడంగ నెవరు ♦ నేర్తురు! ధరణిఁ, 288

॥ విశ్వోన్నతంబైన ♦ వీరపూజాస్తకి, తనివోని యసమాన ♦ దైవభక్తి,
సముదారభవ్యపే ♦ శలహృదయంబును, బరిశుభ్రమగు నార్జ ♦ వర్తనంబు,
సర్వసమత్వ ని ♦ శ్చల దివ్యభావంబు, స్తుతిసేయఁదగినట్టి ♦ మతసహనము,
సకలదిగంత వి ♦ శ్రాంత భూరియశంబు, స్వాంతంబు నిండ ద ♦ యారసంబు,

॥ నలరు ఘనుఁడవు: యవనుఁడ ♦ వైన నేమి! యుత్తమోత్తమభారతీ ♦ యుఁడవు; నీవు
వ్రాయు నీకమ్మ నాప్రతా ♦ పక్షిఁగింద్రుఁ డాదరించుఁ దప్పక”యన, ♦ యవనమంత్రి.

గీ॥ “కులముఁ దలఁపక గుణ గణం ♦ బులు గ్రహించు జ్ఞానఖని, నిత్యసాత్త్విక ♦
యతనిమదిఁ దావుగలదె కో ♦ పాంకురమున; కకట! యెఱుఁగక యాడితి ♦ ;

సీ॥ అతికష్టమగు పరి ♦ స్థితులందు భక్తిరసోద్బద్ధమైన యీ ♦ యుక్త లేఖ
నామహామహుని ది ♦ వ్యాభిధానంబె యాద్యంతంబు వర్ణితం ♦ బగుట, నిదిఁ
భారతఖండంబు ♦ భావిచరిత్రలో నతులితాగ్రస్థాన ♦ మాక్రమించు;

నట్టి యుక్త మలేఖ ♦ యందు నావ్రాలుంట యసమాన పరమ భా ♦ గ్యమ్ము

గీ॥ భక్తి మెయి నిందు వ్రాసిన ♦ పద్యమాల భువనగురునకు విరజాజి ♦ పూల వ
యగుచు, హృదయమెక్కి కృతార్థమయ్యెనేని మనల మించు ధన్యులు లేరు! త్తై

క॥ సామాన్యాహారం బది స్వామి యెదుర నుంపఁబడి ప్ర ♦ సాద మగు నటుల్,
పామరుడ యవనుడను నా నామ మతనిఁ జేరి పావ ♦ నం బగుఁ గాతల్.

గీ॥ ఆత్మధర్మంబు నెంచి కా ♦ ర్యంబు నెంచి, యన్నిటిని మించు నాపర ♦ మా
లైన మీయాజ్ఞ నెంచి నాస్వాంత మిపుడు వ్రాలిడుటె యుక్తమంచు నిర్ణయమె

గీ॥ అనుచు, వ్రాలుంచె; బృథ్విరా ♦ జల్లె చేసి, దాని నదికించి, “రాణాప్ర ♦ త
దేవునకుఁ, గైలవారాప్ర ♦ దేశ” మనుచుఁ బైన లిఖించి, యాభిల్ల ♦ భట

—*) భిల్లుడు డిల్లీపురము వీడివచ్చుట. (*—

ఆ॥ పలురకముల తిండి ♦ బండాలముల తోడఁ, గంబళమునఁ గట్టు ♦ కమ్మ తోఁ
బైనఁ గురియుచుండు ♦ పలు దీవనల తోడఁ, దరలె భిల్లుఁ డురు ము ♦ దం

ఆ॥ “అల్ల వాడె భిల్లుడంట; యక్బరుశాహి యోలగమునఁ గూరు ♦ చుండె నంట
నాప్రతాపు దూత ♦ యట యితం”డని, మేడ లెక్కి నిక్కిచూచి ♦ రింతులె

క॥ శ్రావణమాసము ముదిరెను! మేవాడ్దేశమున నభము ♦ మేఘాకీర్ణం
బై వాన లలముకొనె! హారావళి విడి ఢిల్లీజేర ♦ నరిగిరి యవనుల్.

శా॥ అంతరాగమెలర్ప భిల్ల పతి డా ♦ యన్వచ్చి “హారావళి
ప్రాంతారణ్యము వీడి రయ్యరులు! సం ♦ గ్రామంబునున్వనిల్చె! వి
శ్రాంతి జెందఁగ నాదు గూడెమునకున్ ♦ ర”మ్మంచుఁ గొంపోయెడు
ర్దాంతప్రాభవు నాప్రతాపుని సభా ♦ ర్యాపుత్ర సైన్యంబుగన్.

గీ॥ రచ్చపట్టనఁ బెనురచ్చ ♦ మానికింద శబరపతి కృష్ణసింగు పా ♦ ర్భ్యముల న
దుర్జయుడు లోనుగాఁగల్గు ♦ దొరలు చుట్టుఁ గొలువఁగఁ బ్రతాపుఁ డొక నాఁడ

లు

గీ॥ ఆమడయు నొక్కయడుగుగానరుగుదెంచి మోము ముసిముసినగవ్రలముడు గలుక
 భిల్లుడధిపులకును బ్రణామిల్లి భక్తి దనరఁ గమ్మఁ బ్రతాపుపాదముల చుంచి,
 సీ॥ “ఎకిమోడ! పాదుషా కిచ్చితిఁ గమ్మ! యాతని యరుసంబింత యనఁగఁజెల్ల!
 దూరు సింగారించె! నొడఁగూర్చె నొకపెద్దసభ! కమ్మ నందిచ్చి చనువు మనియె!
 బృధ్వరా జదిచూచి వెనుక కిచ్చెను! బెద్దమంత్రి గొని చదువ మానె! నొక
 తేడె తానె చదివె! బృధ్వరాజు “ప్రతాపనృపుఁ డిట్లువ్రాయఁబోయిరి! యెవరియో”
 గీ॥ యని పలికె! నక్క “రొకబంటునంపి నిజము నరయు”మనె! బృధ్వరాజును నగ్రమంత్రి
 యిరువురేకాంతముగఁ గూడి యిట్లు జాబు వ్రాసి శ్రీపాదములు చేరఁబండినాట.”
 ౮॥ అనుచు మ్రొక్కి నిలిచె! నందఱు మాన ముద్రా విముద్రితాస్మయమై వెలింగి!
 రాప్రతాపుడంత నా సలుంబ్రాస్వామిఁ గాంచె! గృష్ణసింగు కమ్మఁ దీసి, 302

—*) ప్రతాపసింహునకు డిల్లీనుండి వచ్చినలేఖ. (*—

౯ సీ॥ మేవాడ రాజ్యంబు క్షీణ భారధారేయ పరిణాహి దక్షిణ భాహుదండ!
 కమలబాంధవ వంశ కలశపారావార సంపూర్ణ రాకాతు మానకిరణ!

⊕ The hopes of the Hindu rest on the Hindu; yet the Rana forsakes him. But for Pratap, all would be placed on the same level by Akbar, for, our chiefs have lost their valour and our females their honour. Akbar is the broker in the market of our race; all has he purchased but the son of Oodah; he is beyond his price. What Rajput would part with honor for nine davs (Norcha); yet how many have bartered it away? Will Chittor come to this market, when all have disposed of the chief article of the Khetri? Though Putto has squandered away wealth, yet this treasure has he preserved. Despair has driven many to this market to witness their dishonour; from such infamy the descendant of Hamir alone has been preserved. The world asks, whence the concealed aid of Pratap? None but the soul of manliness and his sword; with it well has he maintained the Khetri's pride. This broker in the market of men will one day be over-reached: he cannot live for ever; then will our race come to pratap, for the seed of the Rajput to sow in our desolate lands. To him all look for its preservation, that its purity may again become resplendent.

“Annals of Mewar.”

It is no affectation to say that the spirit evaporates in the lameness of the translation. The author could feel the force, though he failed to imitate the strength of the original.

“Colonel James Tod.”

- బప్పురాయాస్వయా ♦ భరణ! దుర్మదవైరితామిస్ర చండమా ♦ ర్రాండమ్మా! స్వాతంత్ర్యపూజ్యరా ♦ జ్యరమా స్వయంవరాస్థాన సింహాసన ♦ సార్వభౌమ!
- గీ॥ భవ్య భారతదేశ సం ♦ భావనీయ సన్మత స్థాప నాచార్య ♦ సకల బిరుద! స్థిరతరఃరాక్రమక్రమా ♦ జేయ విమత భూప గజరాజ సింహ! ప) ♦ తాపసింహ!
- గీ॥ శ్రీలః దనరారు విశ్వదే ♦ వాలయమున నలఘు మేవాడ గర్భాల ♦ యంబులో: వెలయు నర్ధేందుకోటీరు ♦ విగ్రహంబ వనఘ: నీపాదములకు జో ♦ హరు లివిగో!
- గీ॥ గజము చర్మంబుఁ జిచ్చట ♦ కన్నుఁ బూప చందురునిరేక కైలాస ♦ మందు వి భరతఖండంబు నుద్ధరిం ♦ పఁగ జనించు ధూర్జటివి నీవు; రాజమా ♦ తుగ్రడవు గ
- గీ॥ సత్యభరితుండవై నిత్య ♦ సత్యమూర్తి వగుచు ననవరతాత్మోప ♦ హరముల నొ సంగి స్వాతంత్ర్యమును గొల్పు ♦ జ్ఞానరాశి! వీపు దై వస్వరూపము ♦ వే! నిజంబు
- గీ॥ జగము గొనియాడు స్వాతంత్ర్య ♦ సాధమునకు వజ్రసోపానపంక్తులు ♦ పఱచు చ నీ యశోవై భవముల వ ♦ నిర్ణితు) నిర్జరాంగనలు స్వర్ణముయవీణ ♦ లాలపించి.
- ఉ॥ తావక ధర్మయుక్తియు ను ♦ దార యశంబును దేశభక్తి హా రావళి యొడుగాక భర ♦ తావని యొక్కఁడుగాక యిక నీ స్థావర జంగ మాత్మకము ♦ సర్వజగంబును వేయినోళ్ళ సం భావనసేయుటల్ చెవుల ♦ పండువుగా వినుచుందు మెప్పుడున్.
- గీ॥ పుష్పరాశినిఁ బడు వహ్ని ♦ పోల్కిఁ, బాలఁ బడిన విసమట్లు, కంటిలోఁ ♦ బడిన నటు హతాత్తుగ నీకమ్మయట్టెనచ్చి స్వాంతములు వ్రచ్చె; గొండొత ♦ వగవు
- మ॥ ఘనసౌభాగ్యము లూడి భారతమహా ♦ ఖండంబు దాస్యాధికా రనిమగ్నంబయి యుండ. 'లోకముల దా ♦ ర్భాగ్యంబులున్ దీతె నే' డని హర్షింపఁ బ్రతాపభానుఁ డుదయం ♦ బై యుండె; మామస్కృతం బున లేమబ్బలు సోకి చాటుపడునే ♦ మో యంచు నొచ్చెన్ మనుల్.
- సీ॥ "సప్తపారావార ♦ సంవృతాఖిలమహీవలయ మేల" నటంచు ♦ వగవ వెపుడు "ధనధాన్యవసనవా ♦ హనకోటి బాత్తుగా లే" దంచు మదిలోనఁ ♦ గ్లేశపడవు పార్వతీసతిఁబోలు ♦ పాతేశ్వరీదేవి పడు కష్టములకునై ♦ యడలఁబోవు! బాలచంద్రకళల ♦ వంటి బిడ్డలు తినఁ గూడులేదని పంతఁ ♦ గుండ వెప్పు! .
- గీ॥ డనఘ! వాతాంబుపర్ణాశి ♦ వయ్యు నిఖిల భువనములు గెల్వఁదగు వీర ♦ మూ కటకటా! నీవు పంపిన ♦ కమ్మలోని జాలియగు పల్కువిని గుండె ♦ వీరె మా

- క॥ “తొలగెను విభవము; రాజ్యము తొలగెను; సిరి తొలగె; హితులు దొలగి” కటంచు
గలగకుమీ! దేవునిదయ నెలకొన్నను విశ్వమెల్ల ♦ నీయదె సుమ్మి. 312
- గీ॥ తెగని కన్యంబు లలము నీ ♦ దేశమందు వెలికి యుబికి నీసత్వమే ♦ వెలుగుగొంత!
కనులు గట్టి మబ్బులు గ్రమ్ము ♦ కాళరాత్రి దళకు తళకుని మెలయు సాదామనివలె.
- గీ॥ క్షతధర్మంబు క్రుంగి నా ♦ శనము నొందె; బీరువోయె వర్ణాశ్రమా ♦ చారణులు;
భారతత్రాణమున కాది ♦ పద్మనాభుఁ డిపుడు నీరూపమున జన్మ ♦ మెత్తినాడు.
- గీ॥ భరతఖండంబులోని భూ ♦ పాలగణము లసమబాహుసమగ్ర పీ ♦ ర్యమును. సతులు
మానమును, గోలుపోయి; రీమాట మేము దేవ! నీమోగిల నటు వివేదింతు మిపుడు!
- గీ॥ తనదు నేల్బడిసంత హైం ♦ దవమహత్వ మ్మృక రంశయుఁ గొను వొడ్ల ♦ యదితికాదు!
మమ్ముఁ గొనె; గాని సంగ్రాము ♦ మనుమనిఁ గొను పెద్ద నాణెముల్ వెలితిగా ♦ విన్నవోయె!
- ⊙ మ॥ ననరాత్ర్యత్సవవేళ వేడుకలలో ♦ నన్ రాజపుత్రాన్వయుం
డెవఁడై నన్ దనయాత్మగౌరవ భరం ♦ బింతేని రక్షించుకొం

⊙ The allusion of the princely poet in the phrase ‘bartering their honour on the Noroza’ requires some explanation. The Noroza or ‘New years Day’ when the Sun enters Aries, is one of great festivity among the Muhammadan princes of the East. But of that alluded to by Prithwi-Raj we can form an adequate idea from the historian Abul-Fazl.

It is not New year's Day but a festival especially instituted by Akbar and to which he gave the epithet Khoosroz ‘day of pleasure’ held on the ninth day (Noroza) following the chief festival of each month. The court assembled and was attended by all ranks. The Queen also had her court, when the wives of the nobles and of the Rajput vassal princes were congregated. But the Khoosroz was chiefly marked by a fair held within the precincts of the court, attended only by females. “The merchants’ wives exposed the manufactures of every clime, and the ladies of the court were the purchasers. “His majesty is also there in disguise, by which means he learns the value of merchandise, and hears what is said of the state of the empire and the character of the officers of government.” The ingenuous Abul-Fazl thus softens down the unhallowed purpose of this day; but posterity cannot admit that the Great Akbar was to obtain these results amidst the Pushto-jargon of the dames of Islam, or the mixed Bhaka of the fair of Rajasthan. These ‘ninth day fares’ are the markets in which Rajput honor was bartered and to which the brave Prithwi-Raj makes allusion.

చవమానంబును బొందకుండెడిని! క ధ్వా! చిత్తురు ఖాత్ర ధ
 ర్మవికాసంబును బాపి యంగడుల న ధ్మ దెత్తువే! నేటికి.
 చ॥ లలిత కళా విలాస శబ ధ్ లంబగు చిత్రముఁ గాంచి యొక్కఁ డం
 దలి యసమాన నైపుణి కె ధ్ దగఁ గఱఁగు; మఱియొక్కఁ డందు 'రం
 గులు నునుఁగుంచె గుడ్డయును ధ్ గూలియు నింతని నిర్ణయించెడు
 వెల; యెవఁ డిం దభిజ్ఞఁ డన ధ్ భిజ్ఞఁ డెవండా జగం బెఱింగెడు.
 గీ॥ ఈవు విశ్వప్రపంచమ ధ్ దీశ్వరుని యనంత లీలాగతులు గొని ధ్ యాడె దెపుడు;
 విలువ గట్టుచు రాజ్యంబుఁగొలుచు నక్క; రెవరిగొప్పతనం బెంత ధ్ మెఱుఁగుజ?

It is scarcely to be credited that a statesman like Akbar should hazarded his popularity or his power, by the introduction of a custom appertaining to the Celtic races of Europe as to these the Goths of Asia and he should seek to degrade those whom the chances of war has made his va by conduct so nefarious and repugnant to the keenly cherished feelings of Rajput, yet there is not a shadow of doubt that many of the noblest of the were dishoured on the 'Noroza,' and the chivalrous Prithwi-Raj was preserved from being of the number by the high courage and virtue of his a princess of Mewar and daughter of the founder of the Suktawuts. On o these celebrations of the Khocsroz the monarch of the Mogula was struck the beauty of the daughter of Mewar, and he singled her out from amidst united fair of Hind as the object of his passion. It is not improbable th ungenercus feeling united with that already impure, to despoil the Sesodi their honor, through a princess of their house under the protection of sovereign. On returning from the fair, she found herself entangled amidst labyrinth of apartments by which egress was purposely ordained, when A stood before her, but instead of acquiescence, she drew a poniord from her c and held it to his breast, dictating, and making him repeat, the oath of re ciation of the infamy to all her race. The anecdote is accompanied in original with many dramatic circumstances. The guardian Goddess of M the terrific 'Mata' appears on her tiger in the subterranean passage of this p of Pollution, to strengthen her mind by a solemn denunciation and her with a weapon to protect her honor. Rai-Singh the elder brother of princely bard, had not been so fortunate, his wife wanted either courag virtue to withstand the regal temptor and she returned to their dwe in the desert despoiled of her chastity, but loaded with jewels; or as Pri Raj expresses it "She returned to her abode tramping to the tinkling sou the ornaments of gold and gems on her person, but "where, my brother!" i moustache on thy lipi"

"Annals of Mewar."

- సీ॥ భౌతికధనము స ♦ ర్వముఁ గోలుపోయిన, రవివంశజనన గౌ ♦ రవ ధనంబు,
నభిమానధనము, లో ♦ కాతీత విక్రమ ధనమును స్వాతంత్ర్య ♦ ధర్మధనము,
కడు సమృద్ధంబుగాఁ ♦ గలవాడవనుచు నీ దివ్యయశం బెల్ల ♦ దిశల మ్రోసె;
నిట్టి మగ్ధమశక్తి ♦ యెటనుండి వచ్చె నీకని జగం బెల్లప్పు ♦ డడుగుచుండు;
- గీ॥ నసి యొకఁడఁ దోడు నీడ నీ ♦ కద్వితీయ ధైర్యసారంబె నీపాలి ♦ దైవమనుచు
హర్ష బాష్పంబు లురల మా ♦ యట్టివార లాడుకొను మాట లగునొ ని ♦ రర్థకములు!
- గీ॥ స్త్రీలఁ బురుషుల రాజ్యంబు♦దేశమెల్ల విలుచు నీ యక్బరను గొప్ప♦విలువకాడు;
బ్రహ్మకల్పంబుగా థాత్రి ♦ బ్రదుకఁ; డంద అపుడు పునరుద్ధరింప ని ♦ న్నాశ్రయింతు.
- గీ॥ కులము గుణమును చూడ కీ ♦ యోజననుల కలుషము లడచి నిత్యని ♦ ర్మలతఁ బెంచు
జాహ్నువియుఁ బోలె యవనసం ♦ సర్గదోష మడచి పునరుద్ధరింప యో♦గ్యుడవు నీవు!
- సీ॥ కానియు మొదలు ల ♦ క్షులుఁ గోట్లు రాసులు రాసులై పెరిగిన ♦ ద్రవ్యములును,
బూరిగుడిసె మొదల్ ♦ గా రమ్య నవరత్న భర్మ నిర్మిత మహా ♦ భవనములును,
బంటు మొదలు సర్వ ♦ పార్థివవర్గముల్ పదము గొల్చెడు సార్వ ♦ భౌమపదవి,
బడుగుగుట్టము మొదల్ ♦ ప్రబలాజిసాధన సన్నద్ధ చతురంగ ♦ సైన్యములును,
- గీ॥ గాలవాహినిలోఁ బడి ♦ కడలిఁ గలియుఁ; బేదవడి బెండుదేలియుఁ ♦ బెంపు నెడని
కర్మవీరుని స్వాతంత్ర్య ♦ ధర్మరతుని యశ మొకఁడె శాశ్వతజ్యోతి ♦ యై వెలుంగు.
- ఆ॥ సూదిబెజ్జమందు ♦ శుండాలములదండు చొచ్చి వెలికిఁబాట ♦ వచ్చు నేమొ!
భాగ్యభోగరతుఁడు ♦ పరమేశ్వరుని కూర్చి నొంద లేడు; సౌఖ్య ♦ మంద లేడు.
- గీ॥ మొగిలు మేసెడుకొండ కాపురము! శిలలు సింహపీఠముల్! పులులు నెచ్చెలులపిండు!
లారఁబండిన పండు లా ♦ హార! మిట్టు లేది యెటు లున్నను గొఱంత ♦ యేది నీకు!
- సీ॥ “శ్రీమించు నీదు ద ♦ క్షీణబాహుదండమే దిక్కంక భారత ♦ దేశమునకు;
నమృత మొలుకు నీక ♦ టాక్షమే యింక నీహైందవులకు జీవ ♦ నౌషధమ్ము;
బెద రెఱుంగని నీదు ♦ హృదయమే భారతస్వాతంత్ర్యలక్ష్మి కా ♦ స్థానవాటి;
తావకనామమే ♦ దాస్యాంధకారమ్ముఁ బోదట్టు దివ్యభా ♦ నూదయంబు;
- గీ॥ నీస్వరూపంబె పరదేవ ♦ తాస్వరూప” మనుచు జగమెల్ల నినుఁ గొని ♦ యాడి కొలుచు!
నీవె విశ్రాంతిఁ గోరుచుఁ ♦ జే విడిచిన నున్నదే! త్రోవ, భారతా ♦ భ్యుదయమునకు!
- సీ॥ శలచూపరాక వా ♦ సలు ముంచుకొనినట్లు యావనప్రళయంబు ♦ లాక్రమింపఁ
స్త్రీల పాతివ్రత్య ♦ దీక్ష పూరుషుల యాత్ర మడంగె శశిసూర్య ♦ భామ మట్టు;

లేకార్ణ వంబైన ♦ యీ విపత్సమయమం దీ విశ్వమున కెల్ల ♦ నీ హాకడవె
ప్రళయంబు సోకక ♦ వటపత్రశాయాయా పురుషోత్తమునిరీతి ♦ స్థిరత నిలిచి!

గీ॥ తిపుడు ససిచెడ్డ సకలధా ♦ త్రీశహృదయ వాటి స్వాతంత్ర్య బీజముల్ ♦ నాటెద వని
యనఘ! మాకుండె బ్రహ్మాండ ♦ మంతయాస! కట్ట! యొనరింతె నట్టేటి ♦ పుట్టిమునుక!

గీ॥ బరువుపడ కిన్నియెండ్లు కా ♦ పాడినాడ వనఘ! స్వాతంత్ర్య కనక గ ♦ రాభలయమునఁ
బ్రజ్జ్వలిల్లు నఖండ దీ ♦ పమ్ము; నిపుడు కొండ యెక్కింతునే! కను ♦ గూర్కి దేవ! 328

గీ॥ పొడమి తోడనె యడఁగు బు ♦ ద్బదమువోలె నరుని జీవితము త్తణభం! గురము సుమ్ము;
శ్రీమ కడలి దేశ మంధకూ ♦ పమునఁ ద్రోయు పాప మొడిగట్టుకొనకు ప్రతాపదేవ!

ఉ॥ చాలని కాలమై చరణ ♦ సన్నిధిఁ జేరి వచింపలేని మా

జాలిని దేవుడే యెఱుఁగు; ♦ జక్కఁగ విప్పి వచింపలేము; నీ

కాలను ముల్లు క్రుచ్చినను ♦ గంటను గ్రుచ్చిన యట్లు నొప్పితోఁ

దూలి యొనర్చు విన్నపము; ♦ దోయకు! పాయకు వీరమార్గము! 330

సీ॥ కడలెల్ల నిండఁ జు ♦ క్కలు రాలఁగాలేదు; కులశైల శిఖరముల్ ♦ కూలలేదు;

గ్రహకోటి సంచార ♦ గతులు మాఱఁగలేదు; గగనంబు వ్రయ్యలై ♦ పగులలేదు;

భూదేవి పాతాళ ♦ మునకుఁ గ్రుంగఁగనులే; దేడు సముద్రంబు ♦ లింకలేదు;

పవమానశక్తి స్తం ♦ భన మొందఁగాలేదు; వహ్ని తేజము చల్లఁ ♦ బడఁగలేదు;

గీ॥ విరిసి బ్రహ్మాండభాండంబు ♦ వీలలేదు; భువన మేకార్ణ వంబయి ♦ ముచుఁగలేదు!

ధైర్య హేమాద్రి రాణాప్రతాపదేవుఁ డాఱుమాసముల్ విశ్రాంతి ♦ గోరె నేల! 331

గీ॥ నీయశోగానమునఁ జిక్కి ♦ నిఖిలజగము చొక్కె-; నానంద మందిరి ♦ సురలుగూడ;

సత్ప్రియత్నంబు! త్తణము విశ్రాంతి వలదు! తండి! మ్రోయింపు విడక స్వాతంత్ర్యభేరి!

గీ॥ ఉదయగిరిపై న రవి కూరు ♦ చుండునట్టు లల్ల హారావళి పర్వ ♦ తాగ్రసీమఁ

గొలుపు దీతెడు నీమూర్తిఁ ♦ గొలుచు జగము; నీకు స్వాతంత్ర్యరాజ్యాభిషేకమగుత.

గీ॥ సంగర తరంగ సంక్షుభి ♦ తాంగమగుచు నలముకొనియున్న బహువిప ♦ దబ్ధియందుఁ

జెక్కు చెదరక చిక్కక ♦ సేమమునను నడచెడును గాక యుమ్మదా ♦ నందనౌక.

సీ॥ నీకటాక్షవిలాస ♦ నియతి యీక్షితికిఁ గల్యాణ తోరణరాజి ♦ యగునుగాక!

ముందు రాఁగల కాల ♦ మందు 'స్వాతంత్ర్యదైవత' మంచు నీపేరు ♦ వఱలుఁగాక!

మూడువేళల జగం ♦ బున వీడలందు నీ కగ్రపూజాస్థాన ♦ మలరుఁగాక!

భారతీయులు హృద ♦ బ్ధములందు నీమూర్తిఁ జేర్చి యెల్లపుడు పూ ♦ జింతుగాక!

- ॥ మాత పాతేశ్వరీ చిరను ♦ మంగలియయి యచలరాజాత్మజవిధాన ♦ నలరుగాక!
యతులితారోగ్య భోగ భా ♦ గ్యములతోడ నర్కకులదీప! నీకు బ్రహ్మయు వగుత!
- ॥ భవ దుదాత్తవృత్తము త్యాగ ♦ వై భవంబు మామదిని గొల్పు భక్తి, యీ మాడ్కియవన
సృపు ఋణముఁగూడ మఱపించినిన్నుఁ గొలువఁ బురికొలిపె; సాహసమని తప్పరయ
కయ్య!
- ॥ నీపదాబ్జయుగము ♦ నిరతంబుఁ గొలుచుచు భక్తిగల విధేయ ♦ వర్తనమున
నలరు వార; విట్టు ♦ ‘లబ్ధూరురహిమాను-పృథ్విరాజు’లనఁ జ ♦ రింతు మెప్పుడు.” 337
- ॥ అని చదివి సలుంబ్రాపతి మనమునఁ నుదయించు భక్తి ♦ మాహాత్మ్యమునఁ,
గనుఁదోయి నొత్తుకొని లేఖను విభు పాదములు సోఁకఁ ♦ గా నిడి మ్రొక్కె. 338
- ॥ అచ్చటి యందఱ మనములు విచ్చి ముఖాబ్జముల నిండ ♦ వింతగు మోదం
బచ్చువడి హర్ష బాష్పము లెచ్చంగఁ బ్రతాపదేవుఁ ♦ డెల్లరఁ గనుచు. 339
- ॥ “నెల దాటంగను జొచ్చె నక్కరునకు ♦ నేలేఖ నంపించి; యీ
నెలగా నక్కట! సూర్యవంశముదెసఁ ♦ నేరంబుఁ గావించి నిం
దలపాతైతి నటంచుఁ బల్కెఱును జిం ♦ తఁ గుందితి; గాని యీ
కలఁతల్ సర్వము దీర్చి హర్ష భరము ♦ గల్గించె నీ లేఖయు. 340
- ॥ శత్రుపురమున యావనా ♦ స్థాననీను నింత నిస్పాక్షికమనస్కు ♦ లింత సుగుణ
భరితు లుండుట యిప్పుడే యెఱిగి, యింత వఱ కెఱుంగనైతినే! యంచు ♦ వగచుచుంటి
- ॥ తన సత్కీర్తికి భంగమా గతిని స్వా ♦ తంత్ర్యంబుఁ బోనాడి శ్రాం
తినిఁ గాంక్షించె బ్రతాపుఁడంచు వగ సం ♦ ధిల్లంగ నాపృథ్విరా
జను నబ్ధూరహిమానుఁ డీయిరువు రి ♦ చ్చో జ్ఞానదీపంబు పెం
పునఁ నజ్ఞానతమంబుఁ బాపుచు యశం ♦ బు బెంచి రెంతేనియు. 342
- ॥ స్మరణీయంబగు వారి సాయము; కృత ♦ జ్ఞత్వంబుఁ బాటించి త
చ్చరితంబుల్ స్మరియింపకున్న ఋణ మీ ♦ జన్మంబునఁ దీఱ; దా
హరిభట్టారకు పేరువెనకఁ గడు పు ♦ ణ్యస్వాంతృతా వీరి యి
ర్వుర నామంబులె యుత్తమోత్తమ పదం ♦ బు బొంది వాసి గను. 343
- ॥ మఱవఁ దగదు; వీరు చిరస్మరణీయు” లటంచుఁ బఱక ♦ సంతోషము పొం
పిరిపోవ సలుంబ్రా ధీశ్వరుఁడును మది భక్తిభావ ♦ వై భవ మలరఁ, 344

—*) సలుంబాకృష్ణసింహుడు డిల్లీ లేఖను గొనియాడుట. (*—

క॥ పరు నుద్యోగులు, మనతో దుర మొనరింపంగ వలయు ♦ దొర లయ్యను, న
కృరు వీడి మిమ్ముఁ గొలిచిరి గురుతుల్యు లటంచు నెంచు ♦ కొందుము మాకు.

క॥ ద్యుతిమంతమయి జగద్వందితమయి యీదివ్యలేఖ ♦ దేవార్పణపా
వితమగు కర్పూరపు హారతివోలెఁ బవిత్రమై వి ♦ రాజులుచుండెన్. 346

క॥ హృద్యములై, యనుభవసం పాద్యములై, సరళ సరస ♦ పాక కళా సం
వేద్యములై, లేఖను గల పద్యములు పదార్థగౌర ♦ వంబునఁ దనరున్. 347

క॥ మావంటి సేవకులు సంభావించి పఠించి దినము ♦ పారాయణమున్
గావింపఁ దగినవై కడుఁ బావనమై వెలుఁగు నిచటి ♦ పద్యచయంబుల్. 348

చ॥ పదిలముగాఁగ నీను పద ♦ పంకజభక్తి మనంబులోపలన్
మొదలెడి వారిలోన నను ♦ మించిన భక్తుఁడు లేడటంచు నా
మొదలిటినుండియున్ గరువ ♦ ముల్ మది నుండెను; నిప్పు “డెందతో
గదర మహానుభావు”లను ♦ కైవడి నా కెఱుంగంగ నయ్యెడిన్. 349

క॥ విజ్ఞాపన మిద్దానిని నాజ్ఞాపత్రముగ నస్మి ♦ దాదులు గొని మా
యజ్ఞాన ముడిపెదము బ్రహ్మజ్ఞమణి! దీని నొసఁగి ♦ మమ్మేలఁగదే!” 350

క॥ అనుచుండ భిల్లపతి యాతనిఁ గాంచుచు “భక్తియోగ ♦ ధర్మరహస్యం
బును మిమ్ముఁబోలె నెఱిగిన మనుజుఁడు లే”డనచు రాజ ♦ మణిఁ గన్గొనుచున్, 351

సీ॥ బాధ్యతగల గొప్ప ♦ పదవి తెరుషు సామ్రాజ్య లక్ష్మిత మహా ♦ మాత్యముద్ర!
యదియొకఁడేగాక ♦ యశ్వరీశ్వరుతోడి వియ్యంబు నెయ్యంబుఁ ♦ బేర్చిపెంపుఁ
దృణముగాఁ జూచుచు ♦ గుణము కోరుచు నిన్నుఁదనతేని గర్భశా ♦ త్రవుని గొలిచి
యేవిపత్తులనైనఁ ♦ నెదిరింప సమకట్టె నబ్జూరురహిమానుఁ ♦ డనఘ గుణుడు!

గీ॥ కమ్మజమవఁగాఁ జమవఁగాఁ ♦ గడ కతండు పరమభక్తి ని న్నేకల ♦ న్య ప్రకార
శిష్యుడై కొల్చి మమ్ము గె ♦ ల్చెననితోఁచె”ననిన నందఱుదెసఁ గలియంగఁజూచి,

ఉ॥ “కమ్మ నదెట్లా వ్రాసితిని; ♦ గమ్మను బంపిన దాదిగా నన
ర్హమ్మగు శ్రాంతి యేల వల ♦ దం చనిపించి తపించుచుంటి; నీ
కమ్మయు నాకుఁ దోడుపడె! ♦ గష్టమొ సౌఖ్యమొ నెత్తి బడ్డ భా
రమ్ముఁ దొలంగఁ ద్రోయఁగను ♦ రాదు; రణంబె శరణ్య మెప్పుడున్. 353

⊕ గీ॥ కమ్మ వినినంత మద్భజా ♦ స్కంధమందుఁ దోచెఁ బదివేల వీరుల ♦ దోర్బలమ్ము;
రణ మొనర్పంగఁ గోర్కు లుగ్రముగ రేగె! వీరవిహరణ మొనరింపఁవెడలవలయు

సీ॥ లోకముల్ తలక్రిందు ♦ లుగఁ జేసి భారతస్వాతంత్ర్యమును నిల్పఁ ♦ జాలుమరని
యందఱు కొండంత ♦ యాసతో మనవైపు చూపులు వఱపిన ♦ చొప్పు దోచె;
నేహేతువుననైన ♦ నిపుడు స్వధర్మ నిర్వహణంబునందు దు ♦ ర్భలుల మైన
మేవాడకేగాక ♦ యీ విశ్వముందలి ప్రజకెల్లఁ దప్పిన ♦ వారమగుదు!

గీ॥ మస్థిరపు జీవితములపై ♦ నాస మాని భారతత్రాణ దీక్షా ని ♦ బద్ధులమయి
దేవదానవకోటి నె ♦ దిర్చియైనఁ గార్యసాఫల్య మొదఁగాఁ ♦ గడఁగ వలయు.

చ॥ పొడమి యధర్మముల్ పొదలి ♦ పొంగుచు దాస్యము వీరధర్మమున్
ముడివడె! మాతృదేశము వి ♦ ముక్తికి నాదు శరీరమందున్
గడపటి రక్తబిందువును ♦ గాని మిగుల్చుకొనంగఁబోక నే
దడిపెదనేని యీధరణి ♦ ధన్యుడ నయ్యెద నీభవంబున్.

355

మ॥ దివమందైనను రేయియైనఁ ద్రుటి శ్రాం ♦ తిన్ బొందఁ గాంక్షింప; నా
హవరంగంబె నివాసమందిరము చే ♦ యన్ బోయెదన్; బ్రాణవా
యువు లీదేహమునందు నుండువఱకె ♦ ట్లొ పూని స్వాతంత్ర్యతే
శవికాసంబును బోవనీనని ప్రతి ♦ జ్ఞన్ జేతు మీముందరన్”

356

గీ॥ అని విభుండనె! భిల్లేశుఁ ♦ “డల్లె యగుత! మీవు చెప్పినంత యొనర్చు ♦ తే నిజంబు!
పిలిచి పిలిచినైన రణంబుఁ సలుపవలయు! వలచి వలచి యాపదల నోర్వంగవలయు!

గీ॥ అఖిలభిల్లరాజ్యము మాత్రి ♦ కప్తగించి పులులఁబోల్ వేనవేలు లెంకలను గొనుచు
ననునిమేషంబు వచ్చి నీ ♦ యండ నుందు; నామహాభుజ మున్న నీ ♦ కేమికొఱత!

క॥ గళమునఁ బ్రాణము లుండఁగఁ దలపూ వాడంగనీక ♦ త్వత్పాదాబ్జం
బులు తల నిడి ముల్లోకంబులు దాకిన సుంత ముల్లు ♦ మోవఁగనీయన్”

359

క॥ అనియెల్లెత్తి వచ్చిచెను! విని యందఱు హర్ష మనుభ ♦ వింప, సలుంబ్రా
వనిపతి “దేవా! విక్రను మన నీసామ్మనుచు జగము ♦ లభినందించెన్.

360

⊕ This effusion of the Rahtore was equal to ten thousand men; it nerved the drooping mind of Pratap and roused him into action, for it was an incentive to find every eye of his race fixed upon him.

“Annals of Mewar.”

- క॥ నీవెంట మాతృదేశము సేవించి విపక్షకోటిఁ ♦ జెండాడఁగ మా
జీవితము లుపకరించిన నీ విశ్వమునందుఁ గొదవ ♦ యేదీ మాకున్! 361
- క॥ తారాగృహమాది, సలుంబ్రాహ్మ్యంతంబుదాఁకఁ ♦ బ్రజలును శ్రీమ
న్నారాయణమూర్తివిగాఁ జేరి భజించెదరు నీను ♦ శ్రీపాదములన్! 362
- గీ॥ ఆగ్రహానల దీప్తము ♦ భోగమైన రణమహాదూర్గ నట్టె క ♦ ర్ణద్వయంబుఁ
బట్టి యాడింపఁగలరు నీ ♦ పాదభక్తు”లనఁ బ్రతాపప్రభూ త్తంసుఁ ♦ డాస్యమెత్తి, 363
- మ॥ “అఱుతోగ్రంబుగ యుద్ధముల్ జరుగు; నా ♦ వంతైన విశ్రాంతి నొం
దము: మీకున్న యమూల్యవస్తువుల వెం ♦ టగొంచు నీనాఁడె నూ
ర్యమహాల్దూర్గముఁ జేరఁబోవలె” నటం ♦ చాజ్ఞప్తిఁ బాలించె; శ్రీ
ఘ్రమె సేనాపతు లెల్లఁజేరి దరియం ♦ గా నేఁగి రాదుర్గమున్. 364
- ఉ॥ “మీరలు నాకు వందులరు; ♦ మీకృతమున్ మఱవన్; రణంబె నేఁ
గోరుదు శ్రాంతి నిచుకయుఁ ♦ గోర” నటంచనీ పృథ్వీరాజు-న
బూరహిమానుఁగూర్చి తలఁ ♦ పున్ బ్రకటించెఁ బ్రతాపసింహుఁ; డ
వ్వారును నక్బరీశునకు ♦ వార్తలు చెల్పిరి సత్య మేర్పడన్. 365

గద్య:—ఇది శ్రీమత్కామేశ్వరీ కరుణాకటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసనత్కావ్య
నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, “దుర్భాక” వంశ దుగ్ధాంభోరాశి
రాకా కైరవమిత్ర, శాలంకాయన గోత్ర పవిత్ర, సుజనాను
గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహుఁడవధాని
పంచానన-కావ్యకళాని ధీత్యాది బిరుదాకర, సుకవి
రాజశేఖర, “రాజశేఖరకవి” ప్రణీతంబయిన
“రాణాప్రతాపసింహచరిత్రం” బ
ను పద్యకావ్యమునం
దుఁ జతుర్థా
శ్వాస
ము.

(శ్రీ)

కామేశ్వరై న ము.

రాజాప్రతాపసింహచరిత్ర.

పంచమాశ్వాసము.

అంతఃపాదము

—*) వసంతము. (*—

- || నునుపారు మెఱుఁగు దీ ♦ దిన గుఱ్ఱలేమావి చిగురాకు బాకులు ♦ చికిలి చేసి,
నన లాని వగరుటె ♦ ల్గునఁ గికారిండు కోయిల హుమాయీల నా ♦ యితము చేసి,
నిలువెల్ల విచ్చి తా ♦ పులు చిమ్ము దాసానిపూలతో నెఱ్ఱజెం ♦ డాల నెత్తి,
యరవిచ్చు తేకుఁదా ♦ మర తుపాకులఁ దేటిగమి యుక్కుగుండ్ల న ♦ గాదు చేసి,
|| పరువపు వసంతుఁడను దొడ్డ ♦ తురకతేఁడు కలయవనపాళి పసదన ♦ మ్ములఁ గఱచి,
లలితరాజాతపత్రమం ♦ డలము బెరయ దళముకొని చిల్కపిండుతో ♦ దండు వెడలె.

—*) యవనులు రాజపుత్రుల దుర్గములను గొనుట. (*—

- || ఈమాటు ప్రతాపుఁడు తనదౌ మానము నిలుపుకొనుట ♦ యరుదని యక్ష్బృ
భూమిశు సైన్యపతు లచ్చో మూఁగిరి బలములెల్లఁ ♦ జట్టును గొలువన్. 2
|| బల్లిదుల భటులఁ గొని 'యంతల్లా' దుర్గంబుకడఁ బ్ర ♦ తాపవిభుం డ
బుల్లాఖానుని దాఁకెను ముల్లోకము లతని ధృతికి ♦ ముచ్చట పడఁగన్. 3
|| తోరుష్కభటులు మ ♦ త్రమతంగజములట్లు తాఁకిరి రిపు సేన ♦ దద్దఱిలఁగ;
రాజపుత్రులు మృగేం ♦ ద్రశ్రేణిఁబోలె బైదూకిరి యవనులు ♦ దొరలిపడఁగఁ;
బ్రళయభానుఁడువోలె ♦ వెలిఁగి ప్రతాపేంద్రుఁ డరిమధ్యమున వ్రాలి ♦ నఱుకసాగె;
వందలువేలుగా ♦ మ్రందిరి రెండుపక్షములందు; సమర ము ♦ గ్రముగ రేఁగెఁ;
|| బ్రాహ్మమాపటివేళకు ♦ మొగలుసేనఁ గొని ఫరీదు వచ్చి కలసి ♦ కొనియె; రాజ
పుత్రులకు సంగరము తల ♦ మునుకలయ్యె; యవవసైన్యంబుల యధీనమయ్యెఁగోల.
|| బారులు బారులు యావన వీరులు శైలంబు లెక్కి ♦ వెడలుచు నవలన్
"దోరణగృహ" దుర్గము "చాందేరీ" దుర్గంబుఁ గొనిరి ♦ ధృతి యేపారన్. 5

- క॥ వేటొక సేనాపతి మార్వారుడెసను సేనగొనుచు ♦ వచ్చి మహాగ్రం
జౌరణ మొనరించుచు బాలిమేరను “అహూరు” కోట ♦ మెట్టెను గడిమి. 6
- సీ॥ నీలకాదంబినీ ♦ నివహంబుచందాన సకలదిక్కుల విష ♦ త్సంచయములు
పేరినకొలది భ ♦ విష్యదాకాశంబు విపులాంధకారసం ♦ వృతముగాఁగ
నై న్య మంతంతకు ♦ సమసిపోయెను; దుర్గసంఖ్య క్రమమ్ముగా ♦ సన్నగిల్లె;
నాప్రతాపుని ధైర్య ♦ మతని సాహసము దైనందినవృద్ధి నొం ♦ దంగసాఁగె;
గీ॥ నింతలోనన వర్షర్తు ♦ వెదిగివచ్చె; బర్వతముల రేగెడు విష ♦ వాయువులకుఁ
గొలకు లందలి విషజలం ♦ బులకు స్రుక్కి, మొగలు సేనలు ఢిల్లీకిఁబోయె మఱి.
సీ॥ విశ్వంబునెల్లఁ బి ♦ ప్పిగఁజేయఁజాలి గుంపులుగాఁగఁబడు పిడు ♦ గులకు నడలి,
జడివట్టి కురిసి మా ♦ సముదాక విడువక చెలరేగుచుండు వా ♦ నలకుఁ జిక్కి,
కుక్షిలోనికిఁ గ్రుచ్చు ♦ కొని పోయి శ్రమఁబెంచు నీదరగాలికిఁ ♦ బేదవడియు;
రక్త మంతటిని బే ♦ రఁగఁజేసి హృదయంబు స్తంభన మొనరించు ♦ చలికి స్రుక్కి;
గీ॥ చిత్తయెడల వేడికి ♦ నత్తమిల్లి రాజగురుసార్వభౌముఁడు ♦ రాణివాస
మనుఁగుబిడ్డలు నలజడి ♦ కగ్గమగుచుఁ బొండవులుగూడఁ బడనట్టి ♦ బాధ పడిరి. 8
- క॥ కొమ్మలకును బల్ల వనివహమ్మువలెఁ జైత్రమాస ♦ మంతట నారం
భమైన యవననృపనై న్యమ్ములు గుంపులయి వెలసె ♦ హారావళిపై. 9
- గీ॥ పాదుషాహి యానతిమెయి ♦ భరతఖండ మందు విఖ్యాతిఁ గనిన నై ♦ న్యాధినాథు
లెల్ల వేంచేసి ‘యుజ్జారఁగృహము’ ‘దేవగృహము’ను “విరాటగృహ”దుర్గఁమిన్నిగొనిరి!

—*) “సూర్యమహల్” దుర్గ యుద్ధము. (*—

- మ॥ సమదేభేంద్ర సమాన వీరభటు లు ♦ త్సహంబుతోఁ గొల్వ; ద
ర్పము శోభిల్ల మహమ్మదీయభటు లం ♦ బర్ నుండి మార్వారుడే
శమునంగుండియు వచ్చి యెల్లదిశలఁ ♦ శైలంబు లందెక్కి సూ
ర్యమహల్ దుర్గము చుట్టుమూఁగిరి సమ ♦ గ్రాటోప మేపారఁగఁ. 11
- మ॥ వితత కరాళ మృత్యుసమ ♦ భీకర విక్రములైన యాత్మ యో
ధతతులనెల్లఁ బూన్చుచుఁ బ్ర ♦ తాపుఁ డరాతులఁ దాకి సంగర
క్షితిని దదీయశీర్షములఁ ♦ జిందర వందర చేయుచుండె; నీ
గతి నొకమాసముఁ గడువఁ ♦ గా యవనుల్ కడుఁ జింత మున్గుచుఁ, 12

సీ॥ కొటలో నొక్కనీ ♦ గూఢమార్గ మెఱింగి గుమిగూడి పోయి ద్వా ♦ రమును దెఱచి
యర్ధరాత్రము లోని ♦ కరుగంగఁబూని; రాసడి యెల్లొ యెఱిగి దుష్టయుడు వచ్చి
యడ్డగించెను; యుద్ధ ♦ మతిభయంకరముగా జెలఁగె; మోగలులు ద్రోసికొని లోనఁ
జొరఁ బూని; రది చూచి ♦ చోండావతుల్ దవాగ్నిజ్వాలలటులు క్రిక్కిరిసి తాకి;

క॥ రక్కుడుదయించుసరికిఁ బో ♦ రగ్గ మయ్యె; నంత భిల్సురాపురినుండి ♦ యరుగుదెంచి
సూక్తసింహుండు తురకల ♦ స్రుక్కఁజేసి సరభసముగ దుగ్గప్రవే ♦ శం బొనర్చె. 13

ఉ॥ ఘోరముగా రణం బెదిగె; ♦ గొన్నిదినంబులు దాటినంత, నా
హారపదార్థముల్ దఱిగె; ♦ నంతట నొక్కయెడఁ బ్రతాపధా
త్రీరమణేంద్రుఁ జేరఁజని ♦ “దేవ! నిగూఢ కవాటమందునఁ
దూఱుచుఁబోయి ‘భీమగడ’ ♦ దుగ్గముఁ జేరఁగ యోగ్య మియ్యెడఁ. 14

క॥ చాలఁగాలము నిలువఁగఁ జాలమ దుగ్గంబు; తిండి ♦ సంబారములుఁ
జాలవు; మీరిపు డరుగుట యే లగ్గగు నాకుఁజూడ ♦ నిందుండి వడిఁ.” 15

మ॥ అని పాదంబులచెంత వ్రాలుచు సలు ♦ బ్రాధీశుఁ డర్థింప, న
జ్జననాథాగ్రణి భీమదుర్గమునకుఁ ♦ సైన్యంబులఁ గూడి పో
యెను; శేషించిన సైన్యముల్ భుజబలా ♦ బేసారగాఁ బోరె; నై
న నెలఁ దాటకమున్న దుర్గమును జెం ♦ దఁగల్గి రామోగలుల్. 16

మ॥ బలమెల్లఁ గృశియింపఁ జొచ్చినఁ బ్రతా ♦ పస్వామి జాంబూనదా
చలముఁ బోలి పరాక్రమక్రమత స్వ ♦ చ్ఛందంబుగా నిల్చె; బి
డ్డల భార్యఁ జెఱఁబట్ట నాతఁడగచా ♦ ట్లఁ మున్గునం చెంచి సే
నలతో ముట్టిరి భీమదుర్గము నమా ♦ దస్థైర్యులై శాత్రుల్. 17

—*) యవనులు భీమదుర్గమును ముట్టడించుట (*—

సీ॥ యవనులదెస ముఖ్య ♦ మై ప్రకాశించె నత్యలఘుబృహన్నాళి ♦ కాస్త్రవహ్ని;
రాజపుత్రులదెస ♦ రాజల్లచొడఁగెఁ బ్రధానమై బాహుప్ర ♦ తాపవహ్ని;
యగ్నిచూర్ణముధాటి ♦ కాకోట నట నట గండశిలలు కొన్ని ♦ పిండి యయ్యె;
క్షణమునకు క్షణంబు ♦ గడియకు గడియ యావనచమూప్రతతిని ♦ బలము తఱిగె;

గీ॥ నిప్పు లుమిసెడు నారక్త ♦ సేత్రములును మండుచుండెడు భయదాస్య ♦ మండలములు
రక్తసిక్తపరిచ్ఛద ♦ రాజ వెలయ రాజపుత్రుల పోరు దు ♦ ర్వార మయ్యె. 18

క॥ నెల దాటుదాఁక యవనులఁ గలనఁ గలఁచి నృపగురుండు ♦ కాపురముఁ దగ్గఁ
దలఁగించి బోయపల్లియ నిలిపి పదిలపఱచి మఱల ♦ నెక్కొనె ననికిఁ.

19

మ॥ పరమప్రీతిని భిల్లలోకపతి యా ♦ పాశేశ్వరీ పాదపం

కరుహద్వంద్వముఁ గొల్చి తోడుకొని యా ♦ 'కావా' ఖనిజ్ జేర్చె; నా
కరుణాసాంద్రమనస్క యత్తఱిని భూ ♦ గర్భమునన్ జేరు నా
ధరణీనందనమాడ్కిఁ బెం పెసఁగె నా ♦ దార్యంబు దీపింపఁగన్.

20

గీ॥ రాణివాసంబు భిల్లరా ♦ స్త్వంబుఁజేరు తెఱిఁగి మహాబతుఖాన్ సేన ♦ నురవడిమెయి
దఱిమె; దుర్గమవనముల ♦ నరుగలేక గరళమున్ దిన్న వేఁదుఱు ♦ గతిఁ గలంగె.

21

గీ॥ విచ్చె మొగిళులు; గగనంబు ♦ విమలమయ్యె; గాపురముతోడ ననుచర ♦ గణముతోడఁ
గదలి బోయగూడెము వీడి ♦ కైలవార సీమలకుఁ జేరె వీరల ♦ క్షీప్రభుడు.

22

గీ॥ విడిదిమార్పులు, పరగ రా ♦ యిడులకూర్పు, లాత్మబలము తగ్గెనునూర్పు, ♦ లలజడిఁగొనఁ
దొడరి, తలఁకును మగటిమి ♦ త్రోపులాడ వెనుకచూడక నృపుఁడు ము ♦ న్నొనిపెనంగె.

గీ॥ ఒక్కమెయి రేయుఁబవలును ♦ గ్రుక్కగొనక జయము దవ్వెనకొలఁదిను ♦ త్సాహశక్తి
రవులుకొల్పుచు నడిపెసం ♦ గ్రామదీక్ష; విమతులకుఁ జిక్కెఁగడమ దుర్గములుగూడ.

సీ॥ మిట్ట మధ్యాహ్నంబు! ♦ మిహిరుఁ డుగ్రుండయి చెలరేగె; నొకచోటఁ ♦ జెట్టునీడ
బోయ గడ్డిని దెచ్చి ♦ యాయఁ బాశేశ్వరి రుబ్బి కాల్పుచునుండె ♦ రొట్టిమలను;
బిడుగుపాటున వచ్చి ♦ పడియె నంబరుదిక్కునుండి ఫరీద్దాను ♦ దండుఁ గొనుచు;
మనుజేశ్వరుండు కొ ♦ మ్మలు నంచి బుట్టల, బిడ్డల భార్యను ♦ బెట్టి విడిచె;

గీ॥ ననుచరులఁగూడి యవనసై ♦ న్యంబుఁ దాఁకి పదులుచూఱులుగాఁ దలల్ చిదిమివై చె;
నంత భిల్లులు వనసీమ ♦ నాక్రమించి పిల్లలను రాణిఁ జేర్చిరి ♦ భిల్లవాటి.

25

సీ॥ షాబాజుఖాన్ గొప్ప ♦ సైన్యంబు తనవెంటఁ గొలువంగ లోయలో ♦ పలికిఁజొచ్చె;
శైలసాంకేతిక ♦ సాహాయ్య మూఁది ప్రతాపుఁడు భటులఁ గొం ♦ దఱను గూర్చి
యాకస్మికమ్ముగా ♦ నరిసేనపై మారి మసఁగినగతిఁ గ్రమ్మి ♦ మట్టసాఁగె;
నీయవస్థను ఖానుఁ ♦ డెఱిఁగి సైన్యము వెన్కమొగము పరవగా ♦ ముదల వెట్టె;

గీ॥ దురకభటు లల్ల నల్లన ♦ మరలిచూచి రాజమణిఁ గానమికి నబ్బు ♦ రమ్ము పడిరి!

యాతఁ డవ్వలిదెస లోయ ♦ నరిబలమ్ము బిట్టుదట్టించె గ్రుక్కఁద్రది ♦ ప్పికొనసక.

26

మ॥ మఱలన్ వైరులు వెన్కకున్ దితిగి; రీ ♦ మాఱున్ బ్రతాపావనీ

శ్వరుఁ డవ్వారికిఁ గానరాక యెటనో ♦ శైలంబు లందుండి ముం

- దఱఁ బోగొడ్డిన శత్రుసేనలఁ బ్రచం ♦ డస్ఫూర్తిమై దాఁకి కొం
దఱ నాత్మీయకృపాధారలను మ్రం ♦ దక్షజేసె నత్యుగ్రుడై. 27
- క॥ “కనబడఁ డెట్లులు వెదకి నఁ; గనఁబడినను బట్టువడఁడు; ♦ కట్టా! యింక నే
మొనరింతు ” ననుచు, ఖానుఁడు తనసేనను గొనుచు గిరులు ♦ దాటుకొని చనెన్. 28
- క॥ ఖాసింఖాను మహాసేనా సంవృతుడగుచు నవలి ♦ నాఁ డరుదేరన్
గా, సడి గని యాతని నిట్టి సిలుగులఁ బెట్టి యినకు ♦ లేంద్రుఁడు కలఁచెన్. 29
- క॥ అటసేన్పుగములనాఁడఁ బొందుటయును బైబుడుట చీలు ♦ నుట కలఁచుటయున్,
విటతొటనమ్ము చేయుట త్రుటిగోఁ జూటగుట నృపతి ♦ ధూర్జటి నేర్చెన్. 30
- క॥ పులి నివసిం దను గుహలోపలి కరిగెను మారణవితతి ♦ వలె, యావన వీ
రులు రాఁగ దివదినము నందలుగఁ బ్రతాపుఁడు కలఁచి ♦ తనువులు సింఁచెన్. 31
- గీ॥ అవిగళాజ్యహుతిల రేగు ♦ నగ్నిహోత్రమన, సలుంబ్రాధిపతి శాత్ర ♦ వాటవి నటు
భస్మ మొనరింప, నిటు ప్రతా ♦ పప్రభుఁడు ననరె సమరాభిసేను మా ♦ ర్తాండుపగిది.
- క॥ ఒకపాలు స్త్రీవృక్షములు కొండకనుమను బ్రతాపుఁదాఁకి ♦ నలిసేయుచు వే
టొకపాలు భిల్లదేశము నికటమునఁ జరించె రాణి ♦ నిన్ జేఱఁబట్టెన్. 33
- క॥ “మూర్ఖకము తెదిరించిన ముల్లైనను మోవనీక ♦ పూనికమెయి నా
భిల్లులఁ గలఁచెద” నని యబ్బుల్లుఖా నేగి నై న్య ♦ ములఁ దోడ్కొనుచున్. 34
- క॥ స్తలహక్తినడుమ ♦ ‘జూరం’ తగరపు గనులలోన రాణి ♦ గారి నుంచి
వేయుఁగనులలోడ ♦ వేయుఁజీతులతోడఁ బ్రీతిఁ గాచుచుండె ♦ భీమచాండు. 35
- క॥ అనుచరుఁ డొకదిన ముదయంబునఁ దగరపుగనులు చేరఁ ♦ బోయి మహారా
ష్ట్రని గాంచి భక్తిఁ దెచ్చుచ పనజములకు మ్రొక్కి నిలువఁ ♦ బాటేశ్వరియున్, 36
- *) పాశుర్యోదేవి భిల్లనితోడన భరనుగూర్చి యడుగుట. (*—
- మ॥ “దరహా సోజ్యుల కాంతి కాంతమయి, యు ♦ ద్య తృద్ధపత్రాభ సుం
దర నేత్రద్వయము, పరాక్రమకళా ♦ ధోరేయమై, సత్కృపా
భరితంబై, రమణీయమై, భువన సే ♦ వ్యంబైన, నా జీవితే
శ్వరు నెమ్మామును గాంచి నేటి కొకమా ♦ సం బయ్యె భిల్లాగ్రణీ! 37
- క॥ వైరులసైన్యము తెంత యపారముగాఁ జట్టుకొనెనో! ♦ వా రేయెడ ను
న్నానో! సమయమునకు నాహారము దొరకెడునో! మాకు ♦ నై వగతు రొకో! 38

మ॥ అకటా! వైరులదాడి తగ్గదని వా ♦ రాయాసమున్ జెందఁబో
రు కదా! యెప్పటియట్ల నవ్వుచునె పో ♦ రున్ దీర్తురా! రాజపు
త్రకు లుత్సాహము వీడరే కద! సలుం ♦ బ్రాభర సర్వాంగర
క్షకుడై భక్తి యెలర్పఁ బ్రాణవిభు ప ♦ జ్ఞు గొల్చి యుండున్ గదా! 39

సీ॥ శ్యామసింహుండు పా ♦ ర్భవునున వర్తించునే! సామంతు లందఱు ♦ సరస నుండె!
స్వాతంత్ర్యసమరదీ ♦ టామహోపన్యాసములు తొంటిచందాన ♦ నొలుకుచున్నె!
వ్యాకోచ పుష్పంబు ♦ వలె నాథుమోమున నానంద దరహాస ♦ మలరుచున్నె!
నాయాస మెప్పుడే ♦ నంది కుందరుగదా! యాగోగ్య సౌభాగ్య ♦ మనువగుగద!
గీ॥ యూర్జితోత్సాహకళలతో ♦ నొప్పెడుగద! తఱచు బిడ్డలదెస మది ♦ మఱలదు గద!
విమతులకు నెల్ల గర్భిని ♦ డేదకముగఁ దీవ్రకరవాలధార న ♦ ర్తించెడుగద! 40

మ॥ “ప్రమదం బొప్పు రణాంగణంబులఁ బ్రతా ♦ పస్వామి స్వాతంత్ర్యయో
గము సాగింపఁ దదాత్మజాతుఁడు భుజా ♦ గర్వంబుఁ బోనాడి దూ
రమునం డాఁగెడు నెట్లు! వైరులతలల్ ♦ రాల్పంగ నన్నాజ్ఞ సే
యు”మటం చెప్పుడుఁ బోరు నియ్యమరసి ♦ హున్ బట్టనేరన్ గదా! 41

మ॥ చుఱకత్తుల్ గొని చెట్లపై కుటికి “ము ♦ చ్చుల్వోలె మామాతృదే
శరమన్ గొల్లలుగొట్టు నీయవనులన్ ♦ శాసించు మి”ట్లంచుఁ జి
దరగాఁ జీల్చెద రీయచుగు నిసువుల్ ♦ నాకన్నసంతాన; మే
కరణిన్ దండ్రకి దవ్వుగా నిలుప శ ♦ క్యం జాను నాబోఁటికిన్! 42

ఆ॥ విశ్వ మెల్లఁ బొగడ ♦ బిల్లరాజ్యం బేలు సత్ప్రభుండు భీమ ♦ చాందు దొరయుఁ
దండ్రవోలెఁ గాచుఁ; ♦ దత్కృప మముఁ జీమ సోక; దెట్టి కొఱత ♦ మాకు లేదు.

క॥ కాని ప్రతాపధరిత్రీజాని పదాబ్జాత దివ్య ♦ సందర్శన సే
వానంద మందఁగోరుచు మానస మొక్కింత వంత ♦ మరఁగి కరఁగెడున్. 43

క॥ ఒకమాటు దర్శనము చేసికొనన్ వలె నంటినని వ ♦ చింపు” మనఁగఁ గం
చుకి పాశేశ్వరి పాదములకు మ్రొక్కుచు వెడలి వనము ♦ లన్ బడిపోయెన్. 44

గీ॥ అవల నొక్కనాఁడు ప్రతాపుఁ ♦ డరుగుదెంచె; బోయదొర స్వాగతాబిచ్చి ♦ పూజచేసె;
బిల్లలను భార్యఁగూడి పృ ♦ థ్వీవిభుండు కతిపయదినంబు లచ్చోటఁ ♦ గడపెవేడ్క. 45

ఉ॥ అంతట నొక్కనాఁడు శబ ♦ రాలయమున్ విడి యాప్రతాపభూ
కాంతుఁడు వీరయోధులును ♦ గాంతయు బిడ్డలు వెంటరా, నహా

- ర్యాంతరసీమలం దరిగి ♦ యచ్చట మోగలుసేనఁ జూచి క
ల్యాంతకుఁడట్లు దాకి సమ ♦ రావనిఁ బెక్కురఁ ద్రుంచె నుగ్రుండై. 47
- || సమరము ముగిసిన సాయంసమయమునకు శైలసీమఁ ♦ జల్లని నటవృ
క్షముక్రింద వసించెఁ బ్రతాపమహీంద్రుం డచట నా వి ♦ భావరిఁ గడపన్. 48
- || ఆరాత్రికొంత కడచనఁ దారాపథమందు నిబిడ ♦ ధారాధరముల్
ధారాపాత్రలకరణి నపారమ్మగ రేగి ఘోర ♦ వర్షము గురిసెన్. 49
- || మాటిమాటికి హెచ్చె దె ♦ బృటువాన; వర్షమునకన్న రేగె బ్ర ♦ భంజనంబు;
నిలువ నెలవైన తరు వట్టె♦కలయనూఁగి తల నొఱగునో యనెడి శంక♦దప్తులజేసె. 50
- || చలికి గాలి కాఁకలికి వ ♦ గ్నమున కడలి బిడ్డ లేడ్వ సాఁగిరి; కట్టు ♦ గుడ్డ లెల్లఁ
దడిసె; నిసుఁగులు తనచుట్టు ♦ వడకుచుండ తెప్ప వాల్చక రాణి యా♦రేయి గడపె. 51
- || తెలతెలవాతె; వా ♦ నల పోటు తగ్గె; రాజ్యయు గడ్డిరొట్టెలు; ♦ చేయుచుండె;
ఖాసిముఖాను చెం ♦ గటఁ దోఁచె, సపరివాచుండయి రాజగు ♦ రుండు తొలఁగి
యొకగుహ చేరి కూ ♦ ర్చుండె; నంతట మహాబత్థాను గనఁబడె; ♦ బ్రభుఁడు చెంత
శైలశిఖర మెక్కె; ♦ పాబాజుఖాన్ కొంతసేపటి కచ్చోటు ♦ చేర వచ్చె;
|| నృపవరుఁడు లోయ కరిగె; ఫ ♦ రీదుఖానుఁ డచటి కేతెంచె; భూపతి ♦ యద్ర దాఁటె;
నచటి కరిగె నబ్దుల్లాయు; ♦ నవనిపతియు నేగఁదొరకొనె 'నాబూ' గి♦ రీంద్రమునకు. 52
- || సీ॥ ఉదయపురమునకు ♦ నుత్తరమ్మన రెండుక్రోసులపైనఁ ద్రి ♦ కూట మనఁగఁ
బర్వతం బలరు; నా ♦ వసుధాధరము చుట్టు నతిసాంద్రమగు నర ♦ న్యంబు దనరు;
నీర మెల్లెడ నూట ♦ యూరి బుగ్గలుపుట్టి ధ్వను లెత్తి సెలయేల్లు ♦ పాఱుచుండుఁ;
ద్రివిధ శీతోష్ణప్ర ♦ దేశంబు లొందు సకలజాతుల వృక్ష ♦ సమితి యలరు;

Within its impervious recesses rose the three-peaked (Tricuta) mountain at whose base was the town of Nagindra, the abode of brahmins, who performed the rites of the great God. The most antique temples are to be seen in these spots, within the dark gorge of the mountain, or on its rugged summit in the depths of the forest and at the sources of the streams, where sites of seclusion, beauty and sublimity alternately exalt the mind's devotion. In these regions the creative power seems to have been the earliest and at one time the sole object of adoration, whose symbols, the serpent-wreathed Phallus [Lingam] and its companion, the bull, were held sacred even by the children of the forest.

"Annals of Mewar."

- గీ॥ మొల్లులును జాజి గన్నేరు ♦ మల్లెచెట్లు పారిజాత మందార చం ♦ పక తరువులు
కసరుఁబూల గుబాళించు ♦ కమ్మతావి విరియ వెదచల్లు దెస లెల్ల ♦ వెల్లిగొనఁగ. 53
- గీ॥ అతి నిబిడమైన గహనమ ♦ ధ్యమున, సూర్యరశ్మి సోఁకని శైలగ ♦ ర్భముల, నదులు
మొలుచుతావులభవునికో ♦ వెలలువెలయు గగనమునఁగూరిపోయుచు ♦ క్కలవిధాన.
- గీ॥ అనుచరసమూహములు వెంటఁనంటి కొలువఁ బ్రకృతిరమణీయమగు నీయఁరణ్యసీమఁ
దాటి భూధర మెక్కి ప్ర ♦ తాపదేవుఁ డరిగె నప్పు డాబూపర్వ ♦ తాగ్రమునకు. 55

—*) ఏకలింగేశ్వరు నాలయ వర్ణనము. (*—

- క॥ పున్నమ సన్నని వెన్నెల మున్నీటను దేలు దొడ్డ ♦ పూమొగ్గటు ల
గీ త్యున్నత సిత గోపుర సంపన్నంబగు నేకలింగ ♦ పతి దేవళమున్.

56

In these silent retreats Mahadeva continued to rule triumphant. The temple of Eklinga, situated in one of the narrow defiles leading to the capital is an immense structure, though more stupendous than elegant. It is built entirely of white marble most elaborately carved and embellished, but lying in the route of a bigotted foe, it has undergone many dilapidations. The brazen bull placed under his own dome, facing the sanctuary of the Phallus is nearly of the natural size in a recumbent posture. It is cast (hollow) of good shape highly polished. and without flaw except where the hammer of the Tartar had opened a passage in the hollow flank in search of treasure.

“Annals of Mewar”

§ The shrine of Eklinga is situated in a defile about six miles north of Udaipur. The hills towering around it on all sides are of the primitive formation and their scarped summits are clustered with honey combs. There are abundant small springs of water which keep verdant, numerous shrubs, the flowers of which are acceptable to the deity especially the Kiner or Oleander, which grows in great luxuriance on the Aravullis. Groves of Bamboo and Mangoe were formerly common according to tradition. There are however still many trees sacred to the deity scattered around. It would be difficult to convey a just idea of a temple so complicated in its details. It is of the form commonly styled pagoda, and like all the ancient temples of Siva, its sikra, or pinnacle is pyramidal. The various orders of Hindu sacred architecture are distinguished by the form of the sikra, which is the portion springing from and surmounting the perpendicular walls of the body of the temple. The sikra of those of Siva is invariably pyramidal and its sides vary with the base whether square or oblong. The apex is crowned with an ornamental figure as a sphynx, an urn, a ball, or a lion, which is called the Kullus.

“Religious establishments.”

- గీ॥ తథుకుఁ బటికఁపు శిలలు గోడలును గోపురములు ప్రాకారములు నాలయములుగలిగి
దేవళం బెల్ల ధవళకాం ♦ తిప్రశస్తిఁ బాలసంద్రంబు చందానఁ ♦ బరిఘ్నిల్లు. 57
- క॥ మురువగు చెవులును, మెఱసెడి గొరిజలు, బెడగారు కనులు ♦ కొమ్ములు, ననుహ
శిరమున నిక్కపు వృషభము పరిమాణం బొంది నంది ♦ వఱలుచు నుండున్. 58
- గీ॥ నందికేశ్వరు దరిజేరి ♦ వందనములు చేసి గర్భాలయముఁ బ్రవే ♦ శించి పన్న
ఁగేంద్ర పరివేష్టి తైకలిం ♦ కేశ్వరునకుఁ బూజ్యభక్తిఁ బ్రతాపుఁడు ♦ పూజ చేసె. 59
- గీ॥ అందఱునుగూడి వచ్చి గ ♦ ర్భాలయమ్ము సరస నొకమండపమున వి ♦ స్తార వేడి
కాంతరమ్మునఁ గూర్చుండి; ♦ రఖలనైన్య నాయకులగాంచి రాజనా ♦ రాయణుండు, 60
- *) ప్రతాపసింహుఁడు దేశత్యాగముజేయుదునని యనుచులకుఁదెలుపుట (*—
- గీ॥ “భరతఖండంబు నెపుడు ముం ♦ పగ వచ్చు యనననైన్య ప్రనాహమ్ము ♦ నడ్లగించి,
పర్వతమువోలె నిలిచి మే ♦ వాడలక్ష్మీ శాశ్వతమ్ముగు విజయంబు ♦ సంతరించె. 61
- సీ॥ భానువంశము వైభ ♦ వప్రభవంబులు తిరమొసర్చెను శిలా ♦ దిత్యనృపతి;
సత్యసంస్థాపనా ♦ చార్యుడై రాజమండనుడయ్యెఁ గనకసే ♦ నప్రభుండు;
నీలాద్ధినుండి కా ♦ బూలుదాకఁ దురుష్క-పతులనెల్ల జయించె ♦ బప్పరావు;
వసుధాతలంబెల్ల ♦ వడవడ వడకించెఁ బురుషసింహుఁడు కాల ♦ భోజరాజు;
- గీ॥ మఱియుఁ గోమనసింహాది ♦ మనుజుపతులు సకల దిగ్దేశ విశ్రాంత ♦ సాంద్రయశులు;
ప్రాణములు మాతృభూమి క ♦ ర్పణముచేసి భారతోద్ధారకఖ్యాతిఁ ♦ బడసి చనిరి. 62
- సీ॥ భరతఖండము నభో ♦ భాగ మార్తాండుండు! రాజపుత్ర కులైక ♦ రాజరత్న!
మాప్రథాదేవీ హృ ♦ దబ్జ మేలెడు దినస్వామి! పృథ్వీసార్వ ♦ భాము బావ!
మేవాడరాజ్య ల ♦ క్ష్మీప్రాణనాథుండు! కల్యాణసింహునిఁ ♦ గన్నతండ్రి!
కర్ణానదీ రణాం ♦ గణ వార్ధి బడబాగ్ని! ఘోరీమహమ్మదు ♦ కుంజర హరి!
- గీ॥ వసుధ న్యాపించు యావన ♦ ప్రళయ ముడుప నవతరించిన యాదినా ♦ రాయణుండు!
సమరసింహాక్షమానాథు ♦ సదృశులైన ప్రభువు లుందురె! యెన్ని క ♦ ల్పములనైన. 63

⊗ The serpent “subtlest beast of all the field” worshipped as the emblem of wisdom (Budha) was enjoined with the symbol of the creative power, as at the shrine of Eklinga, where the brazen serpent is wreathed round the lingam.

“Festivals and Customs of Mewar.”

- సీ॥ రఘుపతిసింహు శౌ ♦ ర్యంబెంతనఁగవచ్చు! మాహమీరుఁడు నృప ♦ మాతుఁడగునె
 లఘురాజు దేశమే ♦ లాగు వృద్ధియొనర్చె! జండుబోల్ ధర్మవీ ♦ రుండు గలఁడె!
 కుంభేంద్రుఁ గని రణ ♦ ట్కోకి నెవ్వఁడు నిల్చు! బృధీశు సాహసం ♦ బెవరు కొఱ్ఱు!
 సంగ్రాము శౌర్యదీ ♦ తారతి యెట్టిది! రత్నసింహుని పరా ♦ క్రమ మలఱియె!
- గీ॥ భానుకులమునఁగాక వి ♦ శ్వప్రపంచ మందు నేవంశమున జన్మ ♦ ముదినార!
 లిట్టి భువనైకవంద్యతా ♦ పృథుబలాధ్యు లిట్టి ధర్మసంస్థాపకు! ♦ లిట్టి ఘనులు!
- సీ॥ చూడనొప్పైయుండు ♦ నేడుకోటలతో! మహాబ్ధిబోల్ సప్తభే ♦ యములతోడ!
 నభ్రంబు సోఁకు జ ♦ యస్తంభతతులతో! గలునపూలట్టి కో ♦ వెలలతోడ!
 వెలయు నెన్నదినాల్గు ♦ విఘ్నమాగ్ధములతో! సముదార రాజమా ♦ గ్ధములతోడ!
 సంఖ్యకు మీఱు ప్రా ♦ సాదసంతతులతో! జలపూర్ణబహుసర ♦ సముతితోడ! !
- గీ॥ బెక్కులక్షల జనులతో! ♦ వేలయేండ్లు యవనులకు గుండెగాలమై, ♦ రవికులంబు
 గుత్తగొను త్రేతరాజమై, ♦ కొమరుమిగులు చిత్తుగునుబోలు నగర మీ ♦ ట్టితినిగలదె!
- గీ॥ మహితమేవాడరాజ్యర ♦ మాసమగ్ర విభవభాగ్యముల్ చూడ్కికి ♦ వ్రేఁగుగొలుప
 వాహినులఁగొంచు బెక్కు సం ♦ వత్సరములు మొగలుపతి “యలాయుద్దీను” ♦ ముట్టపించె.
- గీ॥ వ్రేటుదీటి యొకింత దె ♦ ప్పిఱకమున్నెఘూర్జరమునుండి ‘బహదూరు’ ♦ క్రూరుఁడగుచు
 బచ్చిచిసమును గ్రక్కుచు ♦ వచ్చి లగ్గ పట్టె; జిత్తురుపురలక్ష్మి ♦ కుట్టు వట్టె. 67
- సీ॥ వైరివిశ్వంభరా ♦ పతి దుర్నిరీక్షంబు! యవనభూపాల కా ♦ రాలయంబు!
 భాగ్యలక్ష్మి వసించు ♦ పద్మాకరవరంబు! సౌభాగ్య వైభవా ♦ స్థానవాటి!
 రవివంశనృప మహా ♦ ప్రాసాదరాజంబు! రాజపుత్రుల ముది ♦ రప్రవరము!
 భారతఖండప్రభ ♦ తారావతంసంబు! భువనశౌర్యమునకుఁ ♦ బుట్టినిల్లు!
- గీ॥ లలిత మేవాడలక్ష్మి వి ♦ లాసతిలకము సహస్రాబ్దములనుండి ♦ యశముఁ గనిన
 పురవరేణ్యంబుఁ జిత్తురుఁ ♦ బూదిఁగలిపె; దండుగొనివచ్చియక్బరు ♦ దండధరుఁడు. 68
- సీ॥ రాజసేవితము నూ ♦ ర్యద్వారరాజంబు వీరిలి ముక్కలుగాఁగ ♦ నేల రాలె;
 దన శిఖరము మాల్వ ♦ మునఁ దోచు కుంభుజయస్తంభ మూఁటాడి ♦ యవని మొగ్గె;
 హారతుల్ వేదమం ♦ త్రాసముల నొప్పు కోవెల లన్నియుఁ ♦ గూలిపోయె;
 వీరసంసారు లు ♦ ర్విని బాసి పోవుట భవ్యమందిరములు ♦ పాడు వడియె;
- గీ॥ నటచుఁ జెవి దిమ్ముపట్టఁగా ♦ నడ్డవిరిళ్ళ; బలిసి యెల్లెడ ముండ్రచె ♦ ట్లలము కొనియె;
 విడక బుసబుసలాడె ద ♦ ర్వికరములు: వనమృగంబులు మీఱె; గూ ♦ బలునుజేరె. 69

- చ॥ ఇరువదియైదువత్సరము ♦ లిప్పటి కెప్పుడొ నాటిపోయెఁ జి
త్తురురమ మోముకుంకుమము ♦ తోఁగను పున్నెముదీటి, కేల ని
ద్దర పవ లన్నమున్ విడిచి ♦ దుర్దమదీక్షను నిన్నియెండ్లు సొ
గర మొనరించినన్ జయము ♦ గల్గదుఁ కల్గదు కల్గు నాసయున్. 70
- గీ॥ పట్టభద్రుడనైన య ♦ ప్పటి విభవము సంపదయు మూఁడునాళ్ళ ము ♦ చ్చటగజాతెః
మునుపటి మహోన్నతులు గల్గి ♦ ననుతలఁపులు మెఱపులెడమాపులుగాలి ♦ మేడలయ్యె.
- సీ॥ భాగ్యనివాసముల్ ♦ పదివేల పల్లెలు కళలాడి కాఱడ ♦ పులుగ మాతెః
బరదురాసదము లె ♦ న్బదినాల్గు దుర్గమ లే తొరుక్కవీరల ♦ బారి జిక్కెఁ
బచ్చతోరణముల ♦ భాసిల్లు మేవాడ నహుషుఁ డేలిన యింద్ర ♦ సగర మయ్యెః
ముప్పదియాఱు రా ♦ ణ్ముఖ్యవంశంబు లక్ష్మరుఁ జేరి చరణపం ♦ కజముఁ గొలిచెః
- గీ॥ దేశమెల్ల బోయెఁ ♦ గోశంబు వమ్మయ్యె; సై న్యబలము డించె; ♦ శక్తి కుండెః
నక్కటకట! భార ♦ తావనిపై ధర్మ మెట్లు నిలుచు! గీర్తి ♦ యెట్లు పొలుచు! 72
- గీ॥ హంసతూలికామృదుల శ ♦ య్యలను బూలపఱపులను జేటికలు జోల ♦ పాడుచుండఁ
బెరుగు నాదు సంతాన మీ ♦ కఱకురాల వాన కెండకుఁ బలుపాట్లఁ ♦ బడల వలసె. 73
- గీ॥ కూడు నీరులేక నశింతు ♦ కూరఘణులు గఱచు; నారణ్యవృగములు ♦ పెరుకు ననక
వృక్షముల వ్రేలు బుట్టలఁ ♦ బెట్టి విడుతు; నరులు వెన్నాడఁగాననా ♦ భ్యంతరమున. 74
- గీ॥ రాత్రి కురిసిన ఘోరవ ♦ ధ్నమున వటమహీమహముక్తిందఁ దడిసి మే ♦ మెల్ల నట్లై
నిలిచితిమి; రాణిగా రాఱు ♦ నెలలబిడ్డఁ బొదిగిట నెనిల్పుకొ నెబ్బొద్దు ♦ పాడుచువఱకు 75
- సీ॥ చండాంబుఁ డంతరి ♦ త్తునుహాపథంబునఁ జెల రేగి నిప్పులు ♦ చెఱగు నపుడు,
గడ్డి గాదము సోఁకి ♦ కడలెల్ల దరికొని మెండుగా దావాగ్ని ♦ మండునపుడు,
భూతలం బెల్ల దు ♦ మ్ముగలేచి సుడివడ భీకర వాతముల్ ♦ వీచునపుడు,
హెచ్చుతగ్గులులేక ♦ యేకార్ణవంబగు కరణిఁ బెల్లుగ వాన ౧ కురియు నప్పు,
- గీ॥ డిల వడంక భూకంపము ♦ లెత్తునపుడు, కడకుఁదలఁదాఁప నొక్కయం ♦ కణము నీడ
చిక్కకయె, మేము పిల్లలు ♦ సుగ్రు బాధ లకట! మాగర్భవైరుల ♦ కైన నలదు. 76
- సీ॥ కనకసౌధాగ్రభా ♦ గములందు మూర్ధ్వాభిషిక్తతా రాజయో ♦ పిదవరేణ్య
లడుగులకు మడుగు ♦ లిడి కొల్వఁ గోమలతర హంసతూలికా ♦ తల్పమందు
నెండక న్నెఱుంగక ♦ యుండి యింద్రాణిచాయను దేవభోగంబు ♦ లనుభవింప
వలసిన నారాణి ♦ పాశుశ్వరీదేవి భువనైక సౌజన్య ♦ పుణ్యసాధి

- గీ॥ యకట “యన్నమో రామచం ♦ ద్రా”యటంచుఁ బదియునేడ్వరు బిడ్డలు ♦ పట్టిపెనఁగ
గోడుగోడునఁ గన్నరు ♦ గ్రుక్కుకొనుచు నలమటలనెల్ల దిగమింగి ♦ యడలవలసె. 77
- సీ॥ సారవంతము కైల ♦ వారామహామహీధరపార్శ్వముల, సమ ♦ ధరణిఁ గట్టు
వడి దినమంతకుఁ ♦ బిడికెడు గడ్డియుఁ గ్రుక్కెడు నీరంబుఁ ♦ గోలికొనుచుఁ
బరిశుభ్రతరమైన ♦ స్వచ్ఛందవాయువుఁ బీల్చుచుఁ గడుసాధు ♦ వృత్తి యలర,
నక్కరుతో రణం ♦ బారంభమైన యీ పదియునుదొమ్మిది ♦ వత్సరములు
- గీ॥ నందనోద్యానభాగంబు ♦ నన్ మెలుగు కామధేనుసంతానము ♦ కరణి నెపుడు
‘పిల్లలును మేము బయల జీ ♦ వింపవలసె మానవుల కర్హమగు తిండి ♦ మఱచిపోయి. 78
- ఆ॥ కాళ్ళనిండ గుడ్డ ♦ కడుపునిడుగఁ దిండి, కంటినిండ నిద్ర, ♦ గాన కెపుడు
బిచ్చగాండ్రకన్నఁ ♦ బీదలమై యుంటి; మింక నెంతకాల ♦ మిట్లు కడచు! 79
- మ॥ తఱితో నక్కరుసార్వభౌముఁడు నితాం ♦ తప్రాభవోపేతుఁడై
ధరణీచక్రము నేలు వేళను దరి ♦ ద్రత్వంబు దిక్కేది యు
ర్వరఁ దా నుండఁగఁ జోటుగానక మహా ♦ రాణాప్రతాపావనీ
శ్వరు సంసారము నాశ్రయించినది; యీ ♦ పాపంబు నేమందునో!
- శా॥ భీతిన గొల్పు కరాళవక్త్రమున వే ♦ వేగన్ జరావ్యాఘ్రు మీ
నా తారుణ్యము మ్రొగఁగాఁ దివిరెఁ జెం ♦ తన్ బొంచి లేడిన్ బలెన్!
జేతస్థైర్యముగూడ సన్నగితె! మా ♦ నెన్ సుంత యుత్సాహ! మే
రీతిన్ గార్యముఁ దీర్తు! నేపగిది మా ♦ తృప్తి సుధాచెదన్! 81
- గీ॥ గాలి వాన విధాన న ♦ ల్గడల రేగు కష్టముల కెత్తునడి డస్సి ♦ కడిమి శగ్గి
హృదయకోశంబు తన నైజఃవృత్తి విడక యాడునో! యూడునో! తెలియంగరాదు. 82
- మ॥ చనఁగాఁ జొచ్చెను నిర్వదేడులు మహా ♦ స్వాతంత్ర్యయుద్ధంబుఁ జే
యను నే దీక్ష వహించి నేటికి; భవి ♦ వ్యత్కాల తారాపథం
బున దూరమ్ముననైనఁ గొంత విజయం ♦ పున్ గాంతిరేఖల్ మిను
క్కని చూపట్టవ! యే భగీరథుఁడు డా ♦ యన్ దెచ్చునో జాహ్నువిన్! 83
- సీ॥ సంతత తౌరుష్క ♦ సంగ్రామనహ్నిచేఁ గాలఁగా మిగిలిన ♦ కట్టెనైతి;
నలిగొట్టి కుక్కియై ♦ నక్కి మూలైడు నక్కపైఁ దాటిపం దూడి ♦ పడినయట్లు
రక్త మేదో మాంస ♦ రాశి తగ్గి యకాలవృద్ధత్వ విపుడు పైఁ కెక్కె నాకు;
నింక నెంతయొ కాల ♦ మీ శరీరం బిట్లె యనువుగా నుండునం ♦ చాస లేదు;

౧౧౧ పదమైన మేవాడః రాజ్య పావనాధిపత్యంబు 'నా.వా.మ' యః యః
 త్యమును నావి గావని యదలి యవలః జనెడు కాలంబు వచ్చె; సంశయములేదు. 84
 కలులను బిడ్డలకు సుతుల యేహితులకు గులబంధులకు గృహం
 బుల ధనధాన్యవస్తుచయ యము విడి, కేవలభక్తి నాపదం
 బులు మఱి దేశమాతృపద యము భజించిన మీకు నేటికి
 లుగదె సుంతయేనియు మ యనఃపరితృప్తి యొకింత స్త్రీయుక.
 శ్రమలకుఁ జిక్కి చిక్కి యని యంబును గంపలఁబడ్డ యట్టి కా
 ములకుఁ బోలె ముందుఁ జనఁ గాఁ దెర వింతయు లేదు; గెల్పు పు
 య మదియు సంతయే! కులస యనాతనకీర్తిని నిల్పలేని య
 ప్పివసుతులు మాతృభూమిపయః యబాదము మోపి వసింప నన్న లే!
 ౧౧౨ కట! మాసూర్యాన్వ యప్రభూత నృపాలు రప్రతిహతముగా యభ్యుదయములు
 సలుపుచు బ్రాహ్మణ యంతర్పణంబుల నొనరింప మిగులఁ బా వనములైన
 గుర్తంబులందెల్లఁ దురకమూతలు చేరి సలుపరాని యకార్య యముల నొనర్చె;
 గటకటా! నాకుఁ బ ల్కఁగ నోరురాకుండె; బరదేవతాస్వరూ పము లబంచుఁ
 బనుపుఁ గుంకుము లర్పించి యపాదయుగముఁ గరము భక్తిని సేవించు యంగగోవు
 లను గృపనువీడి వధియింతు యరనుదినంబు; నిదికనుంగొని జీవించి యేమిఫలము! క
 పలుమాటు విశ్వసా యభాగ్యంబు దేశకల్యాణంబు నెలకొల్పు యభిలషించి
 మనము చేసిన త్యాగ యమును మనకృషి బూదిఁ బోసినయాజ్యంబు యపోల్కినయ్యె;
 మన నేత్రములమ్రోల యమన మాతృదేశంబు పరుల యధీనమై యప్రజలు వాన్య
 జలరాశిలోన మున్కలుపెట్టుటలు గాంచి యింతుకయును సహి యింతుకయును;
 గటకటా! పూర్వనృపుల ర యక్తములతోడఁ దడిసి మనరక్తములఁ బులి యంబులైన
 కీర్తిరాశి మేవాడల యక్ష్మికిని మనకుఁ దీతినట్టులె యింక నీ యదినము బుణము.
 ౧౧౩ ఉత్తరాయణ పుణ్య ము యహూర్త మెంచి యంపనెజ్జఁ బండిన భీష్మ యనుసరించి
 వగచి వరుగై వటించి మేవాడమాత కనుంగొనలఁ బ్రాణముల నిల్పుకొనిపడుకొనె.
 ౧౧౪ ఇరువదేండ్లు రణమొనర్చి యెట్టిఫలమునేని మనమెల్ల సాధింప లేనిచో
 నకట! భూమికి బరువుచే యై మనంగనేల! పరువేల! యభిమాన యమేల! యింక.
 ౧౧౫ పావిత్ర్యంబున కాటపట్టయిన యా యపంజాబుకో పక్షి యా
 కో వెళ్ళుక దలఁతుక; స్వతంత్రముగ నె యొకల్పకదగుక రాన్యముక;

నావెంటా జనుదేరఁ గోరినను స ♦ న్నాహంబుఁ గావించి వా
రో వీరో మఱి యందఱో కదలి రా ♦ రో! యింక మున్నాశ్శకున్.

91

గీ॥ యవనసంసర్గమును వీడి ♦ యవలి కేగుటే శుభంబని యెఱుఁగు; మీ ♦ కెట్లు తోచు;
నెమ్మిమెయిఁ దెల్పుఁడిపుడు; మీ ♦ నిర్ణయమును దాల్తుశిరమునమందార ♦ దామమట్లు” 92

—*)సలుంబా) కృష్ణసింహుఁడు ప్రతాపసింహు ననుసరింతునని నివేదించుకొనుట (*—

మ॥ అని వాక్కుచ్చియు నిల్చినంతట సలుం ♦ బ్రాధీశుఁడున్ లేచి భ
క్తిని హస్తంబులు మోడ్చి “భారతధరి ♦ శ్రీ దాస్యనిర్మూలనం
బున దేశోద్ధరణంబునందు హృదయం ♦ బున్ నిల్చి యెఱెంత సే
యను సాధ్యంబగు నంతచేసితివి నీ ♦ వత్యంత దీక్షారతిన్.

93

సీ॥ వేనవేల్ రిపుల నొ ♦ ప్పించుపట్టునఁ గగ్గపేయమై విందు నీ ♦ వీరగర్జఁ;
దలఁ ద్రుంచు బహుళాప ♦ దలు చుట్టినప్పుడు చెవియొగ్గి హుంకార ♦ రవము విందుఁ;
దిండిలేక తపించు ♦ దినముల, విధిఁ జూచి పెడబొబ్బ వెట్టు చ ♦ ప్పడుల విందు;
స్వాతంత్ర్య సమరదీ ♦ క్షకుఁ బూన్చు నీ యుపన్యాసంబులను జెవు ♦ లార విందుఁ;
గీ॥ గాని కొండంత నొప్పితో ♦ గాసిపడుచుఁ బడుగు పడినట్లు హృదయముల్ ♦ ప్రీలఁజేసి
విన్ననై దీనమగువాక్కు ♦ విని యెఱుంగ; ననలమున వ్రేల్చునట్లు వా ♦ మనసుపొగిలె. 94

గీ॥ నీహృదయపద్మపీఠ ని ♦ ర్వాహ మెక్కి యలరి స్వాతంత్ర్యలక్ష్మి స ♦ హస్రభాను
కాంతులను వెల్లెఁ; దన్మహా ♦ ఖండదీప్తి కడలుకొని ఢిల్లి మొగలుల ♦ కనులుగుట్టె. 95

సీ॥ పురము రాజ్యము మాని ♦ మూడేండ్లు శ్రీహరిశ్చంద్రుండు పడిన క ♦ ప్తముల నెఱిఁగి
పదునాలు గబ్బముల్ ♦ వనవాసమున రామచంద్రుండు పడిన క ♦ ప్తముల నెఱిఁగి
పదియు మూడేండ్లుగాఁ ♦ బాండవుల్ గహనాంతరములలోఁబడిన క ♦ ప్తముల నెఱిఁగి
యిరువదిమూడేడు ♦ లీ వీ వనులఁ గుటుంబముతోడఁ బడిన క ♦ ప్తముల నెఱిఁగి

గీ॥ తారతమ్యంబుఁ దూచిన ♦ వారి యిడుమ లత్యగాధాపదావర్త ♦ మైన నీదు
చరితమున నొక్కపుట కొక్క ♦ చరణమునకు సాటిగావని గొంతెత్తి ♦ చాటనేర్తు! 96

సీ॥ అట్టె చూచిన దోసె ♦ డంతైన లేదు మేవాడరాజ్యము; నైనన్య ♦ బలముగూడఁ
జాలనిదే! యుద్ధ ♦ సన్నాహ మల్పంబె! యటులున్న నేఁబది ♦ యెదు లక్ష
లగు కాల్యలము, పదు ♦ నైదు లక్షలగు గుఱ్ఱముదండు విస్తార ♦ రాజ్యలక్ష్మి
యేనుంగులు పిరంగు ♦ లెన్నేనిఁ గలుగు విశ్వంభరాధీశుఁ డ ♦ కృరునృపాలుఁ

గీ॥ డట్టె యుట్టుఁత లూఁగి తూఁ ♦ గాడిపడఁగఁదాఁకఁగలిగితి; వెన్నిసా ♦ ధనములున్న
నిన్నొకని గెల్వఁజాలక ♦ తన్నుకొనెడి ననుచు హాస్యాస్పదంబయ్యె ♦ నతని బ్రదుకు. 97

గీ॥ ఊణము విడక సైన్యము నంపి ♦ రణముపేయ నీపయికి నక్బ రంపించు ♦ నిరతధాటిఁ
బరిషయ్ సేన 'గ్రీసు'పైఁ ♦ బరవలేదు; యవనులు 'జరూసలెమ్ము'పై ♦ నరుగలేదు. 98

శా॥ ఈ విశ్వంభర పుట్టుటల్ మొదలుగా ♦ నిందాఁక సేదేశమం
దేవంశమ్ముననై నఁ గప్టముల నెం ♦ తే నాత్మబుధుల్ వలెన్
భావంబందుఁ దలంచుచున్ వలచుచున్ ♦ స్వాతంత్ర్యమున్ గొల్చిరే!
నీ వొక్కండవు దక్క శాంతినిరతిన్ ♦ నిష్ఠద్ర తేజోనిధీ! 99

తా॥ ఇట్టి దేశబుధుఁ ♦ డిట్టి శూరోత్తముఁ డిట్టి రాజయోగి ♦ యిట్టి త్యాగి
లేడు లేడ టంచు ♦ మూఁడులోకంబుల మ్రోత లీనెఁ; గురిసెఁ ♦ బూలవాన. 100

సీ॥ అక్కరువిశ్వంభ ♦ రాధీశమాళిది ధనసేవ; నీయది ♦ చైవసేవ;
యాతని దెల్లప్పు ♦ డాత్మనై భవము; నీయది నిరంతరము నా ♦ త్మావబోధ;
మతని కుండిన దెల్ల ♦ నై హికబలము; నిన్నాశ్రయించిన దెల్ల ♦ నాత్మబలము;
నతని దందఱ కన్ను ♦ లలరించు భోగంబు; నీది జగముమెచ్చు ♦ నిండుత్యాగ;
మతఁడు జగము గెలిచె; ♦ నాత్మ గెల్చితివి నీ; వాతఁ డితరజనుల ♦ నాశ్రయించు;
నీవు స్వాశ్రయుఁడవు; ♦ నీకు నాతని కెనలేదు; జగముక్రిండు ♦ మీఁదులయిన. 101

గీ॥ కష్టమే మనపాలిటి ♦ కల్పతరువు; దుఃఖ మెఱుఁగని హృదయముల్ ♦ దుర్బలమ్ము;
లతి పరిమితంబయిన శక్తి ♦ యలరు నరుల కపజయంబులు బలవర్ధ ♦ కొషధములు. 102

ప॥ ధర సృష్టించిన బ్రహ్మ, ఫాలమున నే ♦ త్రంబుండు శంభుండు, న
ప్పురుషోత్తంసుఁడు శౌరియున్, నరులుగాఁ ♦ బుట్టొంది యేనూఱులౌ
తరముల్ పోరినఁగాని నీకరణి స్వా ♦ తంత్ర్యంబు నిట్లీంత దు
ర్భర నిష్ఠారతిఁ గొల్వ లేరని వచిం ♦ పన్ నేర్తు వేనోళులన్. 103

గీ॥ శక్తి దాఁపక యాత్మవం ♦ చనము లేక నీయడుగునీడఁ దలఁదాల్చి ♦ నిన్నుఁగొలిచి
త్యాగ మించుక యెఱిఁగితి ♦ నను యశంబు సంతరించితి నర్హత ♦ చాలకున్న. 104

గీ॥ వాసుదేవుని చరణ పూ ♦ జాసుమ మటు నిరత మౌదలఁ దాల్తు నీ ♦ నిర్ణయమ్ము;
నీడ మేవాడ నున్న నే ♦ వాడ నున్న ఊణమునినుఁబాసి యుండ నీ ♦ జన్మమందు. 105

క॥ మూన్నాళ్ళ గడువు లోనన సన్నాహ మొనర్చి మేము ♦ సంసారములున్
నిన్నుఁ గొలువంగ వత్తు"మటన్న "నటులెచేతు" మనుచు ♦ నంద టరుగుచున్, 106

శీ॥ ధన కనక వస్తు వాహన ♦ తతుల నెల్ల బండ్ల నంపి మూన్నాళ్లకు ♦ వచ్చి చేరి,
రాప్రతాపు నానతి నంద ♦ అనుచరులును నశ్యముల నెక్కి కదల నా ♦ యత్తమైరి. 107

శీ॥ వచ్చి యంకారుపైఁ జేయి ♦ వైచి నిలిచి యాప్రతాపప్రభూత్తంసుఁ ♦ డాగిరింద్ర
సమతలమునుండి చుట్టు దే ♦ శంబునెల్లఁ గలయఁ గన్గొ నెఁ గన్గొ లం ♦ కులుద్రవింప.

☉ పాఠాంతరము.

శీ॥ వాసుదేవుని చరణపూ ♦ జాసుమమటు నిరత మాఁదలఁ దాల్తు నీ ♦ నిర్ణయంబు
నీడ మేవాడనున్న నే ♦ వాడనున్న నేను నీవాడ సనువాడ ♦ నెపుడుఁగూడ.

క॥ మూన్నాళ్ల గడువులోపల సన్నాహ మొనర్చి మేము ♦ సంసారములున్
నిన్నుఁ గొలువంగ వత్తుమటన్న “నటులె చేయుఁ”డని ధ ♦ రాధిపుఁ డనఁగన్,

శీ॥ ధన కనక వస్తు వాహన ♦ తతుల నెల్ల బండ్లపైఁ ద్రోవపట్టించి ♦ పంపి రాజ
పుత్రవీరులు మఱల నా ♦ బూగిరింద్రమునకు వచ్చిరి ప్రభుభక్తి ♦ యినుమడింప.

శీ॥ మెఱుఁగు బంగారు పూలువోల్ ♦ కిరణతతుల బాలభానుఁడు ప్రకృతిశో ♦ భలను బెంప
నలసలుంబ్రాధిపతిఁజూచి ♦ యాప్రతాపుఁ “జేకలింగేశునకుఁ”మొక్కి ♦ యిపుడె వత్తు

శీ॥ అంతలోన మీరందఱ ♦ ననుచరులను బయన మొనరింప నాయత్త ♦ పఱచుడనుచుఁ
బలికి గర్భాలయంబులో ♦ పలికిఁజనియె! వగలఁబొగులుచు నాసలుం ♦ బ్రావిభుండు,

సీ॥ చలదన్న సామ్రాజ్య ♦ పట్టాభిషేకంబు సలిపితి భువన మా ♦ శ్చర్యపడఁగ!
బయటికి వెడలుచో ♦ వనిలోన ముండ్లను రాల్ దీసి త్రోవ శు ♦ భముగఁజేతు!
“నా హేరియా”వేట ♦ కరుడెంచునపుడెల్ల నన్ని సామగ్రు లా ♦ యత్తపఱతు!
శాత్రవు లెదురైన ♦ క్షణమున సకలసైన్యము దీర్చి యనికి సి ♦ ధ్ధముగనుంతుఁ!

శీ॥ గాని, గుండెలు బరువెక్కఁ ♦ గా స్వదేశ మట్టె విడనాడిపోవుచో ♦ ననుచరులను
సర్వసన్నాహమునఁబూన్చు ♦ జాలిమాలినట్టి కార్యముచేయు తె ♦ ధ్దైర నెఱుఁగ.

మ॥ అదిరా! దేవుని కన్నమిన్న యని భ ♦ క్త్యావేశమున్ బెంచి యి
ర్వదియైదేండ్లుగ దేశమాతకు సప ♦ ర్యల్ చేసి శుష్కించి క
ష్టదశన్ గుందిన విశ్వవీరునకు దే ♦ శత్యాగమున్ జేయు నుః
ఖదశన్ దెచ్చితే! దుష్టదై వమ! మహా ♦ గ్రం బయ్యె నీచెద్దుముల్!

సీ॥ ఎత్తినచేయి యిం ♦ లేని దింపకే రణాగ్రముల శాత్రవుల శీ ♦ ర్షములు తఱిగె!
విశ్వవిశాలమై ♦ విలసిల్లు హృదయంబు స్వాతంత్ర్య లక్ష్మి కా ♦ స్థాన మిచ్చె!

- సీ॥ విశ్వపావనమైన ♦ వృత్తి వర్తించు గోబ్రాహ్మణులకుఁ దగ్గు ♦ పాటు గలిగె;
 ధాతృనిభుల్ మునుల్ ♦ స్థాపించు వణ్ణాశ్రమాచారవిధు లడు ♦ గంటిపోయె;
 బెట్టని కోటలై ♦ వెలసి నిగొల్చు వీరుల పౌరుషము గంగ ♦ గలిసిపోయె;
 మంగళలక్ష్మీ స ♦ మాసతౌ సాధ్వల సాశీల్యగరిమ కా ♦ ర్భ్యంబు నందె;
- గీ॥ వేయునేండ్లుగ వ్రేటువై ♦ వ్రేటుదగిలి చిక్కి ససిదక్కి స్రుక్కి-కృ ♦ శించి నాదు
 పాలనమున మంచముపట్టి ♦ డీలుపడఁగఁ బాలుపడితివె! తల్లి! మే ♦ వాడలక్ష్మీ! 113
- సీ॥ మాతృదేశము శుద్ధ ♦ మతిఁ గొల్వఁగాఁజాలు సుతుఁడును లోకవం ♦ దితుఁడటంచు
 భౌతికసుఖము స ♦ ర్వము సన్న్యసించి ధర్మైకవర్తనుడనై ♦ యిన్ని నాల్లు
 రక్త మేదో మాంస ♦ రాజ నూడ్చుచు నిన్ను నుద్ధరించి కృతకృ ♦ త్యుండ నగుదు
 నని కృషి చేసితి; ♦ నక్కట! నాపాపి హస్తము లాభాగ్య ♦ మందలేను!
- గీ॥ పూర్వవై భవమున నీవు ♦ పొదలుచుండ నా కలుషనేత్రములఁ జూడ ♦ లేక పోతి!
 నాశ లడుగంటెఁ! బ్రాణంబులవిసిపోయె; బ్రతుకెవృధయయ్యె! దల్లి! మే ♦ వాడలక్ష్మీ!
- సీ॥ పసితనమ్మున లేడి ♦ వలె లాఘవమ్మున నద్రుల కెగఁబ్రాకి ♦ నట్టిచోట్లు!
 పట్టాభిషేకసం ♦ పద్విభూషితుడనై యధికృతి నెఱపిన ♦ యట్టిచోట్లు!
 కవచ ఖడ్గము లూని ♦ కదనరంగమున ఘోరారులఁ గడతేర్చి ♦ నట్టిచోట్లు!
 నొకఁడనై, శత్రుల ♦ నుడికించి జగ మెన్న నపజయంబు వహించి ♦ నట్టిచోట్లు!
- గీ॥ కట్ట బట్టయుఁ దినఁ గూడు ♦ గానకున్న నచలభక్తి నిన్ సేవించి ♦ నట్టిచోట్లు!
 హృదయఫలకమ్మునందు ముద్రితములయ్యె; మఱువలేనమ్మ! నను నేను ♦ మఱచుదా.క!
- గీ॥ వీరు లాత్మీయు లాపులు ♦ పృథ్వివరులు బంధువులు నీగిరీంద్ర గ ♦ ర్భముల నొఱుఁగ
 బిరికిదొంగనుగా నిన్నుఁ దొఱఁగి జాఱ, వ్రాసె నాతల ధాత! మే ♦ వాడ మాత! 116
- గీ॥ తలఁ దఱుగనోపు బహువిప ♦ ద్దశలనైనఁ గాంతి యించుక చెడని నా కన్నుదోయి
 నశ్రుకణములు వొడమె; నీయడుగుదోయినమ్మ! ముక్తాభిషేకంబు ♦ నాచరింతు. 117
- శా॥ నేనే గాక మఱొక్క ధీరుఁ డెవఁడే ♦ నిన్ నిన్ను సేవింప నెం
 తేనిన్ బూనిన, వాని పుణ్యమున నే ♦ నిన్ దల్లి! మేవాడ ల
 క్ష్మీ! నిత్యోత్సవ నిత్య మంగళ జయ ♦ శ్రీ నిత్య సౌభాగ్యరే
 ఖా నిత్యప్రభ లెల్ల నీకుఁ గలుగున్ ♦ గాకంచుఁ గాంక్షించెదన్. 118
- సీ॥ హారావళీలైల ♦ మనుషమస్వాతంత్ర్య వీరమందుభుల శ ♦ బ్దించుఁ గాక;
 గట్టలు పుట్టలు ♦ గుహలు స్వధర్మతత్పరుల యశంబు మా ♦ ర్పరుకుఁగాక;

- మేవాడరాజ్యం ♦ క్షీపరాక్రమ మెల్లవేళల భువి దాడ ♦ వించుగాక;
 త్యాగై కధనుల స ♦ త్యస్వరూపులచే రహించి నీకడుపు ఫ ♦ లించుగాక;
 ॥ భానుకులగౌరవంబు ని ♦ ల్పంగ నోడి త్యాగమునఁ గుంటువడి నీప ♦ దములఁ గొలుచు
 పున్నెములులేకదూరభూములకు నేగు మమ్ముమాపేళ్ళు లోకంబుముఱచుగాక.” 119
 ॥ అనుచు భక్తినిజూపి వం ♦ దన మొనర్చి మఱువజాలక చేరెడు ♦ మట్టి దీసి
 కనుల నద్ది రుమాలునఁ ♦ గట్టి యూర్చి యాప్రతాపుఁడంకారుపై ♦ నధివసించె. 120

—*) పర్షియా ప్రయాణము (*—

- క॥ ఆరీతి నెల్లవారలు చేరెడు చేరెడుగ మట్టి ♦ చేకొని తలలన్
 ॥ జేరిచి మ్రొక్కుచుఁ బయనం బారంభించిరి ప్రతాపుఁ ♦ డందఱ నడుపన్. 121
 ॥ అత్మదేశంబు విడనాడ ♦ నడరు పొడమి గుండె బరువెక్కె; నలుగుడ ♦ గ్గుత్తిక వడె;
 నచలరంగంబు నదలి వా ♦ యవ్యదిశకుఁ దరలి రందఱు మానముద్రలు వహించి. 122
 ॥ ఒకనినొక్కరు పల్కరిం ♦ పకయె త్రోవఁ బ్రకృతిసౌందర్యమిత చూ ♦ డకయె యశు
 ధారలన్ దోఁగి దైన్యము ♦ ద్రలనుదూఁగి వార లరిగిరి గిరిపొలి ♦ మేరఁ జేర. 123

—*) భామాసాహిమంతి) మేవాడకు వచ్చుట (*—

- ॥ ముడుతలువడ్డ మో ♦ మునఁ బట్టెవర్ధనం బఱుత జుదెంబు బ్రా ♦ హ్మణాతఁ దెలుప,
 నిండార నెరసి పం ♦ డిన శిరోజమ్ములు కమియ మాఁగిన వయో ♦ గరిమఁ దెలుప,
 వాల్చిన బొమల వె ♦ ల్వడు వాడి నునుజూపు లెదిరి డెదముజొచ్చు ♦ పదనుదెలుప,
 నధరంబుపై నంటి ♦ యంటని చిఱునవ్వు తొలకని నిత్యసం ♦ తుష్టిఁ దెలుప,

☉ Unable to stem the torrent, he had formed a resolution worthy of his character, he determined to abandon Mewar and the blood stained Chittoor (no longer the stay of his race) and to lead his Sesodias to the Indus, plant “the crimson banner” on the insular capital of the Sodgi, and leave a desert between him and his inexorable foe. With his family and all that was yet noble in Mewar, his chiefs and vassals, a firm and intrepid band, who preferred exile to degradation, he descended the Arawulli and had reached the confines of the desert, when an incident occurred which made him change his measures, and still remain a dweller in the land of his fore-fathers. If the historic annals of Mewar record acts of unexampled severity, they are not without instances of unparalleled devotion.

“Annals of Mewar.”

- గీ॥ బుజమునను బైరవాసము ♦ మొగమునందు బ్రహ్మవర్చస ముదితమై ♦ పరిధవిల్ల
 ❀ నుక్కుఁదునుకఁబోలినయశ్వ♦మెక్కియొక్క శాంతమూర్తిబ్రాహ్మణుఁడుసా♦క్షాత్కరించె.
 సీ॥ ఆగుంపునకు నెల్ల ♦ నగభాగమున వర్తించు ప్రతాపేంద్రు ♦ దెసను జూచి
 యావృద్ధభూసురుం ♦ డశ్వంబు నిలిసి “యోవీరపుంగవ! నేను ♦ దూరదేశ
 మందుండి వచ్చితి ♦ నయ్య! యేకొండలయందుఁ బ్రతాపేంద్రుఁ ♦ డధివసించు!
 నెఱుఁగుదురే కద! ♦ యెయ్యది తోవ! నా కెఱిగింతురె కృప వ ♦ హించి” యనిన
 గీ॥ నాత్మదేశంబు విడువఁ గొం ♦ డంత వగపు దోపఁ దలయెత్త కరుగు ప ♦ తాపదేవుఁ
 డామహీదేవు దివ్యవా ♦ క్యమ్ములపుడు విని వినక తనతోవను ♦ జనుచునుండె. 125
- శా॥ “ఏమయ్యా! దయయుంచి యిట్లు కనుఁగొ ♦ మ్మా! వృద్ధుడ౯; దూరపు౯
 సీమల్ దాటుచుఁ బెక్కు కష్టముల గా ♦ సి౯ బొంది నే వచ్చితి౯;
 భూమిశుండు ప్రతాపుఁ డీగిరుల నెం ♦ దు౯ గాపురం బుండు! నె
 దే మీ రాతనిఁ జూచియున్న నెలవిం ♦ డి”ష్టంచు బ్రార్థించిన౯, 126
- క॥ కనులెత్తి రాజమణి విప్రుని వదనముఁ గాంచి యశ్వ ♦ ముచు నిలుపుచు “నో
 యనఘా! మీరెవ! రెందులఁ జనుదెంచితి”రన ద్విజన్మ ♦ సత్తముఁ డంత౯, 127
- సీ॥ “పరిషియానుండి నే ♦ వత్తు; భామాసాహి నాపే”రనినఁ దత్క్ష ♦ ణమ ప్రతాపుఁ
 డాస్యంబు వికసింప ♦ నశ్వంబు డిగి భక్తితాత్పర్య విహితప్ర ♦ దక్షిణంబుఁ
 జేయుచు నల్లనఁ ♦ జేతులు జోడించి “నిరతంబు నీపాద ♦ నీరజములు
 భజియించు నీదు సే ♦ వకుఁడు రాణాప్రతాపుఁడు మ్రొక్కుచుండె నీ ♦ యడుగుదోయి”
 గీ॥ నని నిలువ నంద అనుచరు ♦ లబ్బురమున నశ్వములనుండి దిగిరి; ధ ♦ రామకోత్త
 ముఁడు తురంగము డిగ్గి యఃస్పృహమితేనిఁ గౌఁగిటనుజేర్చి హర్షాబ్ధిఁ♦దోగి నిలిచి, 128
- శా॥ “నా విశ్వోన్నత దివ్యకల్పతరువు౯ ♦ నా వజ్రకోటీరము౯
 నా విస్తార మనోంబుజాతతరణి౯ ♦ నా కీర్తినిక్షేపము౯
 నా వేల్పు౯మణి నాదు రాజధనము౯ ♦ నా స్వామి దర్శించి నా
 సేవ౯ గూర్పఁగ వచ్చినాడ౯; గృప వీ ♦ షింపంగదే! భృత్యుని౯. 129

❀ The minister of Pratap whose ancestors had for ages held the office placed at his prince's disposal, their accumulated wealth, which with other resources, is stated to have been equivalent to the maintenance of twenty five thousand men for twelve years.

॥ పరిశుభ్రతర సుధాసాగర వీచిక లట్లు నీడు ♦ ఘనకీర్తికళల్

పెరిసె దెసల; నీయంతటి పరమోత్తమభర్మవీర ♦ వరుఁ డుండెడు నే!

130

॥ స్తిమితమై తుదల వి ♦ చ్చి యుదార గంభీరకాంతు లీను వెడద ♦ కనులతోడఁ;

బరువంపు బుగ్గల ♦ పైన రెక్కొను మీసల వెలుంగు మోము వా ♦ లకముతోడఁ;

వీరమహాలక్ష్మీ ♦ విహరించు దగ్గమై విరిసిన బలితంపు ♦ టురముతోడఁ;

దలయెత్తు వాఁడి కుం ♦ తముఁ గేల నూఁది ధీరత యుట్టిపడ నిల్పు ♦ రాణతోడఁ;

॥ నౌదలఁ దురాయి, వీర తే ♦ జోదురీక్ష వదనమునఁ గుంకుమపుబొట్టు ♦ వజ్రవర్మ

మొడల వెలుగొంద నలరు నీ ♦ పొడవుఁగంటి; నెంత కళ గల తొడివోఁయీ! ప్రతాప!

॥ సత్త్వబుద్ధిని రిపు ♦ పడవర్గము నెదిర్చి గెల్చినా; వరులను ♦ గూర్చినావు!

తులలేని దేశభ ♦ క్తులయందు మేటివై హెచ్చినావు; యశంబుఁ ♦ దెచ్చినాఁడ!

విరువదోడ్డుగఁ బైన ♦ నొలగు నాపదలెల్ల నోర్చినావు; జయింప ♦ నేర్చినావు!

కులసనాతనధర్మ ♦ ములను సుస్థిరము గావించినావు; ప్రబోధ ♦ మెంచినాఁడ!

॥ హొక్క పరి నిన్నుఁ గన నెంచియుంటి; నిదియె తరుణ మనుకొంటి; నీదివ్య ♦ ధవళయశము

నెంచుకొనుచుంటి; నితరుల ♦ కిది యలభ్యమంటి; నూతేండ్లు నీకు దీ ♦ గ్గాయు వంటి”

॥ అని యాశీర్వాద మొనర్చిన విప్రోత్తమని జూచి ♦ నృపగురుఁడను “దే

వునియట్లు చేరవచ్చిన నినుఁ గని ధన్యుండ నైతి ♦ నే నియ్యెడలన్.

133

॥ మును చాణక్యయుగంధరప్రముఖులన్ ♦ బోలెన్ మహానీతివి

ద్యను మేవాడనృపాళికిన్ గఱపి రా ♦ జ్యం బూజితంబై వినూ

తన కల్యాణ జయోదయాదికములం ♦ దన్ జేసి మాభక్తి కె

ళ్లరు బాత్రమ్మగు నీకు దివ్యచరణం ♦ బుల్ గంటి నీనాటికిన్.

134

॥ భవదత్యుత్తమనామ మెల్లపుడు మే ♦ వాడేదేశమందెల్ల గౌ

రవధామంబయి యొప్పుఁ; గట్టకడ కు ♦ గ్రామంబులందున్ బ్రజా

నివహం బద్ధమరేయి మాటవరుసన్ ♦ నీపేరు విన్నంత భ

క్తివిరాజిల్ల నమస్కృతుల్ సలిపి నిన్ ♦ గీరింతు రోసద్గురూ!

135

॥ పరిషియా కేగుదెంచి నీ ♦ చరణపూజ సలుపవలెనంచు నెన్నిమా ♦ టులొ తలఁచితి;

నిమిష మూపిరి హోని యు ♦ ధముల మునిగి కాలు గదలింపలేక యీ ♦ లీల నుంటి”

॥ అనుచు వచ్చియించినంత హ ♦ ర్షాంబురాశిఁ దేలి భూదేవమణియు”నో ♦ దేవ! నేను

నిల్లె యనుకొని యనుకొని ♦ యెట్లొ నేఁడు కాలు గదలించుకొనుచు రాఁ ♦ గలిగినాఁడ

గీ॥ అనయ మేఁ గొల్చు పూర్వమ ♦ హామహీంద్ర శుభ తపః ఫలమును నిన్నుఁజూచుకతన
జన్మ చరితార్థమయ్యె; నెచ్చటికి నేటి పయన మోయన్నః”యనఁ బ్రతాపప్రభుండు;

గీ॥ “స్వామి! నినుఁబూజచేసి పం ♦ జాబుకవల నే స్వశంత్రరాజ్యము నిల్ప ♦ నిటువెడలితి;
వెదుకఁబోయినతీవయే ♦ యెదురుపడియె ననఁగ, నిందె నీదివ్యద ♦ ర్శనము గలిగె. 139

గీ॥ మేరువును బెల్లగించి కో ♦ టీర మిడుదు నుదయపురలక్ష్మీకని లోక ♦ మురలఁదాఁకి
యిరువదేండ్లు పోరితి;నా యదృష్ట మెల్లఁజెడియెనీవిధమున; నేమి ♦ చేయువాడ.”140

—*) భామాసాహి ప్రతాపసింహునకు ధర్మోపదేశంబు చేయుట (*—

సీ॥ అని దైన్య మడరఁ బ ♦ ల్కినను భామాసాహి విని విన్నవోయి యా ♦ ననము పంచి
“శ్రీహరీ! నాదుర ♦ దృష్ట మేమందు! నీవలన నింతటి వేడి ♦ పలుకు వింటి;
నీవార్త విని వ్రీల ♦ దే! హృదయము శిలాఫలకమో! లోహమో! ♦ వజ్రమొక్కో!
నూతామడలదూర ♦ మీరీతి వచ్చు నుత్సాహమ్ము సుడిసి వి ♦ ధ్వస్తమయ్యె;

గీ॥ నకట! నామేనఁ గొనియూపి ♦ రాడుచుండఁ బరమపుణ్యస్వరూప మే ♦ వాడలక్ష్మీ
వైభవప్రాభవాంకంబు ♦ భానుకులము చెడిన నోర్తునె! విధివ్రాలుతుడుతుఁగాఁక. 141

మ॥ అకటా! యుత్తమభారతీయుడవు ఘో ♦ రాపత్నమూహంబు నిం
చుక లెక్కింపని విశ్వవీరుడవటం ♦ చుక నిన్ను లోకప్రజా
నికరం బెప్పుడు సంస్తుతుల్ సలుపఁగా, ♦ నీవే స్వకృత్యంబు నూఁ
దక పోనాడిన ధర్ము వెల్లు కొమరొం ♦ దక నేర్చు లోకమ్మునక! 142

గీ॥ సడి యెఱుంగని కర్మవీ ♦ రుడవు నీవు; నీకు జయమైన నదియు లో ♦ కైకజయము;
నపజయంబైన నదియు దే ♦ శాపజయమునై ప్రపంచాపజయమునా ♦ ననఁగవలయు.

గీ॥ పెక్కువేల్ మైశ్మవై నున్న ♦ విందు నెపుడు నీదుపరిపాలనముఁగూర్చి ♦ నీయఖండ
కదనదీక్షనుగూర్చి త్యా ♦ గంబుఁగూర్చి సాహసముఁగూర్చి కర్ణర ♦ సాయనముగ. 144

సీ॥ మాపూర్వు లెప్పుడు ♦ మీపూర్వనరపాలమాళుల చెంగట ♦ మంత్రులగును
వెలలేనిభక్తితోఁ ♦ గొలిచిరి; నిరుపమత్యాగశీలుఁడు చండ ♦ ధరణిపతి ప్ర
ధానప్రధానిప ♦ దము నొందు పిదప రెండవ మూడవ ప్రధాను ♦ లవుచు నాడు
పితరులు నేను సే ♦ వించుచుంటిమి; నల్వదేండ్లయ్యెఁ బరిషియా ♦ కేగి నేను;

గీ॥ పరమ ధార్మికులైన మే ♦ వాడ నృపుల నెమ్మది స్మరింపకయె యీది ♦ నమ్ముదాఁక
దేవ! పిడికె డాహారము ♦ దిని యెఱుంగము; నాశరీరంబె మీదిప్రా ♦ గంబె మీది. 145

మ॥ వితతప్రేమను నేను గొల్చెడు మహి ♦ భృద్వంశము దిట్టి న
 ర్పిత శౌర్యాధ్యుని నిన్నుఁ బోలిన మహా ♦ వీరుండు జన్మించెను
 చతిహర్షమున మండువేసవి నుద ♦ గ్రాయాసభారంబు నో
 ర్చితి; దూర మ్మిటు లేగుదెంచితి; భవ ♦ చ్ఛీపాదముల్ గొల్చితి. 146

క॥ కడు వృద్ధుడ; మేవాడ్ భక్తుడ; సచివుడ; భూమిసురుడ; ♦ దోచిన మాటల్
 నుడివెద; విని నీ తోచిన వడువున మెలఁగంగవచ్చు ♦ వలదనను నృపా! 147

నీ॥ మేవాడ విడిచి యిం ♦ కేవాడలకునైనఁ బరువెత్తిపోవుట ♦ భావ్య మగునె!
 పాదరసమువోలె ♦ బరిపరివిధములఁ బాటిపోయిన దాన ♦ ఫలము గలదె!
 నిలుపుము; ధైర్యంబు ♦ నిలుపుము; నీ పరిస్థితులెల్లఁ జక్క యో ♦ జించుకొనుము!
 ఆత్ర మేటికి? శాంతి ♦ నందుము; నిన్నుండి నీవెప్పు దూరంబు ♦ పోవలేవు!

గీ॥ చక్రవాళాచలము దాటి ♦ చనినఁగాని వనధిసప్తకమున మునిం ♦ గినను గాని
 కడ కెచటికేగినను బ్రతా♦పుడవుగాక మాటి మఱియొక్కరుడవగుమాడ్రి గలదె! 148

గీ॥ చనదు కృషి నిరసింపఁగా ♦ సాధకునకు; నదియ యన్నిట నరునియో ♦ గృతనుబెంచుఁ;
 గృషిని రోయు వానికిఁ జోటుఁక్షితిని లేదు; వసుధ కెల్ల శుభం బట్టివాని పోక. 149

గీ॥ అలజడిని ముగ్ధింపుడె సత్యము జయించు; నపజయంబుల నది పెంచు ♦ నాశ్మశక్తి;
 యనుపమత్యాగమునుసత్య ♦ మాప్తమిత్రులంద్రుఁస్వాతంత్ర్యతత్వజ్ఞులై నబుధులు. 150

గీ॥ అఖిలదిశలందు నాపద ♦ లలముకొనుచు దిక్కుదోపని విషమ సం ♦ దిగ్దశల
 ధైర్యమును జిక్కపట్టక ♦ తలఁగె దేని నీబలము చాల దనియె నే ♦ నిర్ణయింతు. 151

గీ॥ ప్రాణమున కెక్కుడైన మే ♦ వాడ వీడి వెడలిపోఁగాదు; పోఁగాదు; ♦ వినుఁడునాదు
 ప్రార్థనము; కాదు కూడద ♦ టంచుఁ బోవఁదలఁతు వేనియుఁబోనీక ♦ నిలువరింతు. 152

ఉ॥ పూవులు రాలె; నాకులును ♦ బోయెను; ముండ్లును మ్రోడు నిల్చె; నీ
 వీవిధిఁ గేతకి విడువ ♦ కేటికిఁ జుట్టె!దనన్ “వసంత ల
 క్ష్మీవిభవంబు సోకినఁ జి ♦ గిచ్చి తరుల్ కుసుమించునన్న యా
 శావిసరంబుచే నిలుతు” ♦ నంచు వచించుఁ గుమారభృంగమున్.” 153

గీ॥ అని వచియింపఁ బ్రతాపుని కనులను ముత్యైంపు ట్రుశు ♦ కణములు జాల్యా
 రిన విప్రసచివుఁ గని “యేమని నీవాత్సల్యగరిమ ♦ నభినందితున్.” 154

చ॥ పరిమితశక్తుఁ డొక్కడ వి ♦ పర్యయవేళ స్వధర్మ మార్గమున్
 దొఱఁగునయేని నత్సలతఁ ♦ దోచి మహాపురుషాకృతి బరా

- త్వరుడు ప్రబోధ మిచ్చుచు న ♦ పాయముఁ గాచి పథంబుఁ జూపునం
చెఱుఁగుదు మిమ్మువంటి విబు ♦ ధేంద్రుల మూలమునకొ గురుత్తమా! 155
- గీ॥ స్వామి! నాపైనఁ బరమవా ♦ త్సల్యపశత నింతదూరము వేంచేసి ♦ యిటు లపార
పురుషకారము నేర్పు న ♦ మూల్యహితము దైవ నిర్మాల్యమటు శిరఃసా వహింతు. 156
- గీ॥ అఖిలభువనావనంబు నీ ♦ యమృతగీతి నాహృదయతంతులను మీటి ♦ నను గఱంచె;
హరగురు పదంబులటు నీప ♦ దాంబుజమ్ము లనఘ! యనవరతమ్ము సే ♦ వ్యములునాకు.
- సీ॥ అభిలషించినరీతి ♦ నాజ్ఞ సేయుచు దేవ! పనిగొను"మని వచిం ♦ పంగ, విప్ర
సత్త ముండును "క్షణ ♦ క్షణ మమూల్యం బిట్లు; కాలంబు వృథ సేయ ♦ గాదు మనకుఁ;
జర్పింపఁ దగిన వి ♦ షయము కొంచెమె, నిమేషము మాటలాడినఁ ♦ జాలు! ప్రకృత
మనుసరింతము! లేదు ♦ వ్యవధి; జా గేటికి! రమ్మల్ల నిబవృ ♦ క్షమ్ము దరికి;
- గీ॥ మఱచి తింకొకమాట నీ ♦ మంత్రీమాళి యనుభవజ్ఞుండు; స్వామిబ ♦ క్తాగ్రగణ్యుఁ;
డల సలుంబ్రాధిపతిఁ బిల్వ; ♦ మాయనఘుఁడు లేని మంత్రాంగ మదిపూలు ♦ లేనిపూజ."
- మ॥ అని బోధింపఁ బ్రతాపసింహుఁడు సలుం ♦ బ్రాధీశ్వరుఁ హెచ్చరిం
చిన నాధన్యుఁడు చేరఁగా నరిగి "మీ ♦ శ్రీపాదరాజీవద
ర్శనముకొ జేసెడి యీవిధేయుఁడె సలుం ♦ బ్రాకృష్ణసింహుం" డటం
చని సాష్టాంగనమస్కృతుల్ సలుప, న ♦ య్యాచార్యుడుకొ బ్రీతుఁడై; 159

—*) భామాసాహి-ప్రతాపసింహునకు రాజనీతి నుపదేశించుట. (*—

- గీ॥ తెమ్మనెఁ; జని మువ్వుగు వృక్షమ్ముదరికొ జేరి; రథిక ♦ సంతోషము చి
త్తమ్మున వెలయఁగ నృపు నాస్యమ్ముచు గని "యవధరింపు ♦ మవధానముతో. 160
- ॥ స్వామ్యమాత్య సుహృత్కోశః సైన్య దుర్గరాష్ట్రములు ననునివి యేడు ♦ ప్రకృతులండ్రు;
ప్రకృతిబల మున్న నేకాని ♦ పార్థివునకు నించుకేనియు నాస్తిక్య ♦ మెసగఁబోదు. 161
- ॥ ఇన్నిటను నెన్నియున్నవో ♦ యెంచిచూత; ముత్తమకులీనతయు మహా ♦ దాత్తవీర
వర్తనము సత్యసంధత ♦ వఱలు నీకు రాజరాజుగ నుండ న ♦ వ్హతయ కలదు. 162
- ప॥ సువిశాలస్థిరబుద్ధియై యనుభవ ♦ జ్ఞుండై కడుకొ స్వామిభ
క్తివికాసస్ఫురితుండునొ నృపతినీ ♦ తిజ్ఞుండు నుత్సాహవై
భవుడే మంత్రీగ నుండ నర్హుఁడు; సలుం ♦ బ్రాకృష్ణసింహేంద్రువం
టి విశేషజ్ఞు గడింపఁగా నగునె! మా ♦ త్రిత్వంబు సంధింపఁగక. 163

- || బలవంతుం డనురాగవంతుడును శో ♦ భావంతుడు వాహిని
బలవంతుండును ద్యాగవంతుడగు శు ♦ భస్వాంతుడౌ ధీరుని
దలపక బోలు సుహృద్వరుండని! కిరా ♦ తస్వామి నీభీమచా
దలఘుస్వాంతుడు, వాని మించిన వయ ♦ స్యశ్రేష్ఠుడే లేడురా. 124
- || ధన-చమూ-దుర్గ-రాష్ట్రసం ♦ తతుల లోనఁ బ్రథమమే యగ్రగణ్యమై వాని గాఢము;
నది ప్రపంచైక సార స ♦ ర్వాత్మకంబు; దానిబట్టి తక్కిన మూడు విరుదులు. 125
- || ద్రవ్యబలము గలుగఁ ♦ దనరు పై న్యబలంబు; ధన-చమూ బలములు ♦ విరి. 126
రాష్ట్రబలము లలరు; ♦ ద్రవ్య మన్నిట మేలి; యదియ నీకు లోక ♦ మూర్తియని. 127
- || ఆశ్ర-యాసన-విగ్రహ- ♦ యాన-భేద-సంధులను నాటు పుష్కణ ♦ సమకయము.
రెపు డెటులు వీని నడపు కీ ♦ లెఱిగినట్టి ధాతృపతి యన్ని తుల ♦ భవతియని. 128
- || అవసరమైన శక్తిత్ర ♦ యమ్మలోన నతులితోత్సాహవై కీ ♦ కలదు. 129
మంత్రశక్తిఁ బ్రయోగించు మాటలేదు; మఱియుఁ బ్రభుత్వ మొదలు మాటయు. 130
- || స్థిరతరభైరవోప ♦ జీవివై, జంకక, వెనుదీక, శక్తక, ♦ విమలకవళి.
కష్టంబులకును జి ♦ క్కక, ప్రపంచోన్నత ప్రబలవిరోధితో ♦ బ్రహ్మచారి.
సంగ్రామ మిష్టేండ్లు ♦ సాగించి యుంటివి; నిన్నెఱుంగని వారు ♦ సమకీర్తులు
భవ నుదార యశంబు ♦ వర్ణించెదరు; కాని కోశ-పై న్యబలముల్ ♦ కొలువరాని.
- || నెన్నికల్పంబు లని చేసి ♦ యెమిలాభ! మెటు జయము గల్గు! కి కత్త ♦ విష్ణు లోకం
నిర్వదేండ్లుగ నాకాల ♦ మిట్టై వృథగఁ జెల్లెనని మాత్ర మిపుడు చి ♦ త్తెల్లయ్యెను. 131
- || అదియు నాత్మశిక్ష ♦ కై చెల్లె ననుకొను; మింక నిట్లై కాల ♦ మేని కను.
దేశ మద్ధరింపఁ ♦ దివురు; మొదొకమాట వినుతు; నలవ వచక ♦ కని నొనర్చు. 132
- || పరమప్రీతిని దేశమాతృపద సే ♦ వాభాగ్యముక గోరి నా
సరసక గల్లు ధనంబు నీదు చరణా ♦ బ్జాతంబు లందుంతు. సం
బర మొప్పారఁ బరిగ్రహింపదగు; మే ♦ వాడ్ దేశముక లోన్చి య
కృరు సాధించి యపూర్వ వైభవమునక ♦ వర్ధిల్లు రాజోత్తమా! 133
- || నెనరుంచి నాదు ప్రార్థన విని దేశము నోము"మనుచు ♦ విప్రుల వన, నా
తనిఁ గని జనపతి "నీపంపును సలుపుదుఁగాక; త్రోసి ♦ పుత్రుల మెప్పుడు. 134
- || అనఘా! జేనెడు మేర యేనియును రా ♦ జ్యం బొక్క కావేరియక
ధనముక దొల్తరినుండి లేకయ దరి ♦ ద్రవ్యంబునుక వెళ్ళఁబో

యనె లోకమ్మునఁ బుట్టు వొందిన యభా ♦ గృచ్ఛత్రసంపన్ను, నన్
ధనికున్ జేసి కృతార్థుఁ జేయఁ గరుణన్ ♦ దైవంబవై తోచితే!

1'

చ॥ ధనము నొసంగి, వస్తుసము ♦ దాయ మొసంగి, యనన్వరత్నముం
డనము లొసంగి, బ్రాహ్మణుల ♦ నా రవివంశజులెల్లఁ దొల్లి య
ర్చన మొనరించుచుండు; రది ♦ సవ్యము; భూసురమాళినైన నీ
ధన మిపు డేను నైకొనుట ♦ ధర్మువు గాదని తోచె నామదిన్.”

1'

క॥ అని జంకుచు సంకోచించిన భామాసాహి “మిమ్ము ♦ సేవించి గడిం
చిన ధన మీతటి మీకప్పున మొనరించుటయ పరమ ♦ భాగ్యము నాకున్.

1'

క॥ మేవాడదేశ ధనమే మావాడల నుండు; దాని ♦ మాతృపద శ్రీ
సేవావిధి కర్పింపని జీవన మేమిటికి! వట్టి ♦ సిరి యేమిటికి!

1'

క॥ మనసార నిత్తుఁ జేకొను; వినుము కలిగినపుడు మఱల ♦ వృద్ధియు మూలం
బు నొసంగుము కొనెదను; వలదనకుము; నామాట చూడు; ♦ మగును శుభంబుల్

చ॥ తడవున్ జేయక బోయపాలెమునకున్ ♦ ద్రవ్యంబు నంపితు! న
క్కడకున్ మీరును బోయి యాశబరలో ♦ కస్వామి దర్శించి యె
క్కుడుగా సేనలఁ జేర్చుకొం; డిచట నా ♦ కున్ నిల్వఁగాఁ దీర; ది
ప్పుడె నేఁ బోవుదు”నగుచు లేచి తురగం ♦ బున్ డాసి పై నెక్కుచున్,

1'

—*) భామాసాహి రాజపుత్రులకు దేశభక్తి నెఱిగించి పురికొలుపుట. (*—

౩॥ “సిరికిఁ దానకమైన ♦ చిత్తూరు పురలక్ష్మి యనదయై పాడటి ♦ వనట మునుఁగ,
నుర్వియంతయు మెచ్చు ♦ నుదయపురవిభూతి బూదిపాలగు హోమ ♦ ముగఁ జెడంగ
గోటల కన్నిట ♦ మేటి ‘కుంభల్మియర్’ యవనులచేబడి ♦ నవసిపోవఁ,
బావనోన్నతమేఘ ♦ భవనంబు తురకపెక్కిముల గాడ్పులు సోకి ♦ కీడువడఁగ,
నట్టె హారావళీపర్వ ♦ తాంతరముల నిరువదేం డ్లని చేయు పెం ♦ పెల్లఁ బొలియఁ,
గడుపుఁగూట్టికె వంశవి ♦ క్రమము మఱచి వెడలుచున్నారె! మేవాడ ♦ వీరులార! 17

౪॥ శార్దూలరాజభు ♦ జాపీతి స్వారి చేయఁగఁజాలు ఝాలాభ ♦ టాళు లుండ,
బాలురై రిపుసమ ♦ వర్తులై ఖండించు ప్రబలచౌండావన్ను ♦ పాలు రుండ,
విమతరాక్షరభి ♦ ర్భేదకప్రాధి చీపించు రాతోడ్కుల ♦ వీరు లుండ,
ముజ్జగంబులనైన ♦ ముంజేతఁ బోదోయఁ గలిగిన చోహణ ♦ బలములుండ,

|| మాప్రతాపుడు బ్రదికి సేమమున నుండఁ గృష్ణసింహు నొడల నూపిఁ రెసఁగియుండఁ,
గులసనాతనవీర్యంబుఁ ♦ గుంటఁ బెట్టి పాటుచున్నారె! మేవాడ ♦ వీరులార! 179

|| రాజ్యంబు పోయినఁ, ♦ బ్రాభవం బూడిన, సకల భాగ్యంబులు ♦ సన్నమైన
బలమెల్లఁ జెడినఁ, గో ♦ టలు పోయినను, సారె కపజయంబులు క్రమ్మియడ లొదవిన,
గడ్డి యాహారమ్ము ♦ గాఁ జెట్లనీడలు నెలవుగా మృగములె ♦ స్నేహితులుగ
నిల్లాలి నెడఁబాసి ♦ పిల్లల విడనాడి కట్టుగుడ్డలు లేక ♦ గాసి పడియు

|| ఏడక స్వాతంత్ర్యమును గొల్పు ♦ వీరుల నెడి యశముఁ బోవ్రోసి యాభిజాత్యంబు రోసి
కటకటా! దేశ మరుల క ♦ గ్గంబు చేసి విడుచుచున్నారె! మేవాడ ♦ వీరులార! 180

|| తెలువల విమలపా ♦ తివ్రత్యచుహిమాబు సన్నిగిల్లినఁ గనుల్ ♦ చల్లవడెనా!
సకలదిగ్దేశ రా ♦ జన్యప్రతాపాగ్ని చల్లార హృదయముల్ ♦ శాంతిఁగనెనా!
భరతఖండమున గో ♦ నధలు సాగినఁ జూచి యతరాత్మకు పొఖ్య ♦ మలవడియెనా!
దాస్యాంధకారంబు ♦ దశదిశల్ గవియ దేహముల నాప్యాయనం ♦ బలముకొనెనా!

|| కనులు తిరిగినా! బాహువిక్రాంతి చెడెనా! బుద్ధి శతీఁగెనా! చెడువేళముసురుకొనెనా!
కానిచో మాతృదేశంబు ♦ మాని పోవు వెట్టి యెటు గల్గె మేవాడ ♦ వీరులార! 181

|| యవనగజేంద్రసిం ♦ హాఖ్యాతిఁ గాంచిన బప్పురాయనిఁ గన్న ♦ భవ్యమాత!
జీవితం బరికోటిఁ ♦ జెండ నర్పించు హమీరసింహుని గన్న ♦ మేటితల్లి!
భానువంశక్షమా ♦ పతిమాళి యన నొప్పు సమరసింహుని గన్న ♦ చల్లనమ్మ!
యతిదీక్షతో మొగల్ ♦ యాగముఁ దీర్చు సంగ్రామసింహునిఁ గన్న ♦ రాజజనని!

|| యందఱను మిమ్ముఁ బెంచిన ♦ యసమధాత్రి! తల్లి దండ్రీయు గురువునై ♦ తనరుసీమ!
యకటకట! స్వర్గమునకన్న ♦ నధికమైన మాతృదేశంబు విడరాదు ♦ మఱలరయ్య! 182

|| కడుపుకక్కురితి కీ ♦ గతిఁ జేయఁగారాదు; తినినఁ దినకయున్నఁ ♦ జనును గాల;
మక్కటా! పాణంబు ♦ లంత తీపైయున్నె! పిటికి పందలటన్న ♦ పేరు రాదె!
బవరం బనిన నొడల్ ♦ వడఁకెనే మీకు! భార్యాపుత్రులం దంత ♦ యాస తగునె!
చిరకాల మపకీర్తి ♦ చేరదే! హృదయాభిమానధనంబెల్ల ♦ మాసి పోదె!

|| తగడు పయనింప! వెనుకకుఁ ♦ దరలరయ్య! బలముఁ గొనరయ్య! కోటలుఁ గెలువరయ్య!
యరుగవలె నాకు సెలవియ్య ♦ రయ్య;” యనుచు నశ్వమును ద్రిప్పి వెనుకకు ♦ నరుగఁ

గీ॥ విరిసి విరితేన వాఁడ జొ ♦ బిల్వినయట్లు, వీరరసము పొంగి పొరల్ ♦ వీరులెల్ల
వెడలిపోవుచునున్న యా ♦ విప్రుచరణ సరసిజములకు మ్రొక్కి యశ్వముల నెక్కి, 18

—*) రాజ పుత్రులు వెనుదిరిగి భీమచాందు నివాసమునకు వచ్చుట. (*—

మ॥ త్వరమై నద్దమరేయికి జని కీరా ♦ తస్వామి గూడెంబులన్
దరియన్ బోయి బహిఃప్రదేశముకడన్ ♦ ధాత్రీనభోభాగముల్
విరియన్ శంఖము లూడి; రంత శబరొ ♦ ర్వీనాథుఁడున్ మిత్రశం
ఖరవంబుల్ గుఱుతించి స్వాగత మిడం ♦ గా వచ్చె సాశ్వర్యతన్. 18

గీ॥ రచ్చకట్టు మ్రోల మహాగ్ని ♦ రగులఁజేసి పిలపిలని మూఁగి భిల్లులు ♦ బలిసి కొలువ
భీమచాం దండుఁజేరిన ♦ వీరులకును సాత్త్వికాహారము లొసంగి ♦ సత్కరించె. 18

క॥ తెలతెలవాఁడెను; భానుఁడు మొలిచెను బూర్వాద్రి; వీర ♦ పుంగవులు మహీ
తలపతి పదముల కెఱుగుచు నెలవు గొనుచు వెడలి రాత్మ ♦ సీమలు చేరన్. 18

శా॥ “భామాసాహి ధరామరేంద్రుని కృపన్ ♦ స్వాతంత్ర్య దుర్వార సం
గ్రామక్రీడలు పెంచి శత్రుతతులన్ ♦ ఖండింపఁ గాంక్షించె; రా
రో! మీరందఱు దేశభక్తిపరిపూ ♦ ణ్ణుల్ బాలురున్ వృద్ధులు
ద్వామాటోపుఁ బ్రతాపుఁ గూడఁగఁ గిరా ♦ తస్వామి గూడెంబునన్.” 18

చ॥ అనుచును రోదసీకుహర ♦ మంతయు వీరెడుభంగి డిండిమ
స్వినముల రాజపుత్రకులు ♦ పల్లెలు పట్టణముల్ పురంబు ల
న్ని నగరముల్ గిరిద్రము ల ♦ నేక గుహాకుహరమ్మలమనన్
వినఁబడఁ జాటఁజొచ్చి రొక ♦ వేయు విధంబుల దేశ మంతటన్. 18

—*) నలుదెసల నుండి రాజపుత్ర సైన్యములు వచ్చి ప్రతాపసింహుని జేరుట. (*—

సీ॥ అలసలుంబ్రావిభు ♦ డహిత దుర్వార చోండావద్బలంబుతో ♦ నడచి వచ్చె;
బేడ్లా-కొటేరియా ♦ పృథ్వీనాయకులు చోహణవర్గముల్ కొల్వ ♦ నరిగి రంత;
నాపాపురా-బునే ♦ రాధీశులు శిశోదియాభటుల్ గొలువఁ బ్ర ♦ యాణ మైరి;
హరిదాసుఁడు ముకుందుఁ ♦ డరుదెంచిరి మహాగ్రరాఠోడుసుభటవ ♦ ర్గములు గొలువ;

The castle of Bunera is one of the most imposing feudal edifices of Mewar, of the greatest of its chieftains. He not only bears the title of all the state insignia attached thereto.

- శీ॥ శ్యామసింహుండు చనుదెంచె ♦ సాద్రినుండి; భిల్సురానుండి సూక్తుండు ♦ వెడలె; దేవ
గృహమునుండి దూడాసింహుఁ ♦ డేగుదెంచె: దుర్జయుఁడువచ్చెఁజోడావ♦తులనుగూడి.
- శీ॥ అంత నొకనాఁడు సేవకుం ♦ డరుగుదెంచి భిల్లపరివృతుఁడగు నృప ♦ తల్లజుఁగని
“స్వామి! మంత్రీభామాసాహి♦బండ్లు వచ్చి నిలిచె, జూతురుగా”కంచుఁబలికి కొలిచె.
- శీ॥ భిల్లనృపతి ప్రతాపుఁడు ♦ వెడలి సాద్రివైపునను మూఁడు క్రోసుల ♦ పజకు నిలుచు
భటులు నాలుగువేలు, ద్ర ♦ వ్యంబు గలుగు బండ్లు పేయును గని వార్ష♦భరితులైరి.
- శీ॥ నెలకు నైదును - బదిరూ ప్య ♦ ముల కొలంది పదియు - రెండేండ్లదాక ని ♦ ర్వదియైదు
వేల భటులకు భృతినియ్యఁ ♦ జాలుననుచు భిల్లమణి రాజమణి లెక్క♦ పేసి రపుడు. 193

— *). ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధ సన్నద్ధుఁ డగుట. (*—

- శీ॥ “కనఁబడె దివి నింద్రుశరాసన; మిది రణమునకు మంచి ♦ శకునంబని భి
ల్లనృపాలుఁడనఁగ జనపతి యని కాయత్తం బొనర్చె ♦ యాత్మచమువులన్. 194
- శీ॥ ఎలనవ్వు వెలయఁగా నర్మిలి బిడ్డల నక్కు చేర్చి ♦ మేను నిమిరి చు
చులు దువ్వి ముచ్చటల ముద్దులజడి గుఱియించెఁ గూర్చి ♦ వొంతర గట్టన్. 195
- ప॥ పరమప్రేమమునన్ బ్రతాపవిభుఁడున్ ♦ బ్రాణేశ్వరిన్ జేరి “ము
ష్కర తొరుష్క భటాళులన్ దఱిగి నే ♦ స్వాతంత్ర్య సంగ్రామమున్
జరపన్ గోరి ప్రయాణమైతి నిపుడే; ♦ సాపూర్ణచిత్తంబుతో
- శీ॥ నరవిందేక్షణ! సమ్మతింపుము శుభ ♦ ప్రారంభ యాత్రారతిన్. 196
- శీ॥ నీ సుధా స్వాదు లజ్జా వి ♦ లాసరేఖ చిత్తమున హత్తి మెఱయుచు ♦ స్మృతికిఁదెచ్చు;
మనకుఁ గలయిక నెలకొక్క♦మాటు గలుగుఁబరమసంతోషమున నన్నుఁ♦బంపుమిపుడు
- శీ॥ నీవు బిడ్డలు గొన్నాళ్ళు ♦ నిలువుఁ డింగు; భిల్లు లేవేళ మిమ్ముఁ గ ♦ న్నెట్టియుండ్రు;
భీమచాందుగా రిపుడు నా ♦ మెట వత్తు”రనినఁ బాపేశ్వరీదేవి ♦ యాస్య మెత్తి; 198

⊕ Although I cordially unite with Segur, who is at issue with his compatriot Montesquieu on this part of discipline, yet from the knowledge I do possess of the freedom, the respect, the happiness, which Rajput women enjoy, I am by no means inclined to deplore their state as one of captivity.

“ Religious Establishments. ”

—*) బాటేశ్వరీదేవి ప్రతాపసింహుని విజయ యాత్రకుఁ బంపుట. (* —

ఆ॥ స్మితకళామరీచి ♦ మీమోమునన్ దోఁచె; నింతికన్న భాగ్య ♦ మేమి నాకు!
శైలతలమునిండ ♦ సైన్యముల్ చెలరేగె; వెడలి విజయలక్ష్మి ♦ వెంటరండు.

గీ॥ సిద్ధసంకల్పభరితమా ♦ చిత్తమందు వలదు చోటీయ నాకుఁ బి ♦ ల్లలకు” నంచు
వెడఁదకనుల ముత్తైపుజాయ ♦ విరియఁ దుదలఁగప్పు తెప్పల నాసతోఁగొంతుఁగని;

సీ॥ విజయసూచకముగా ♦ భిల్లభటులు చుట్టు మూఁగుచుఁ గైవార ♦ ముల నొసర్ప,
బోయగుబ్బెతలు గుం ♦ పుగఁజేరి చిఱునగ వలరు మోములఁ బాడి ♦ యాడుచుం
బాటేశ్వరీదేవి ♦ వజ్రమ్ములు ప్రవాళములును మాణిక్యముల్ ♦ ముత్తైయములు
హాటక పాత్రంబు ♦ లందుఁ గైకొని నిజేశ్వరునకు మేల్మి ని ♦ వాళి దీర్చి,

గీ॥ రాగ మలరఁ గప్పురపు హారతు లొసంగి, నిరుపమామోదమున నెఱ్ఱి ♦ నీళ్లు దీసి
“జరుగుఁగావుతఁ గణ్యాఁజైత్రయాత్ర” యనుచు శ్రీపాదములు నుదుఁరంట మ్రొకి

సీ॥ “జంభదైత్యేందుని ♦ సమయింప నరిగెడు నపుడు బిడౌజున ♦ కైన జయము,
ఖరదూషణాది ర ♦ క్షశ్రేణిపై కేగు నపుడు శ్రీరామున ♦ కైన జయము,
నరకాసురునితో ర ♦ ణంబు సేయఁగఁ జను నపుడు శ్రీకృష్ణున ♦ కైన జయము,
కాలకేయాదులఁ ♦ గసిమసంగఁగఁ బోవు నపుడు కీటీకి ♦ నైన జయము,

గీ॥ సకలశాత్రవజయము, శాశ్వతజయంబు, భువనజయమును, నిరుపమామోదజయః
వెల యెఱుంగని జయమును, సులభజయము, జయముపై నీకు జయములు జరుగుఁ

గీ॥ అమరసేనాధిపత్య ప ♦ ష్టాభిషేక మగుచుఁ గౌంచాద్రి భేదింప ♦ నరుగు నపు, ద
మా కుమారున కట్టులు ♦ నాకుమార! యమరసింహ! నీక గుత లోకైకజయము.”²

గీ॥ అనుచుఁ బాటేశ్వరీదేవి ♦ హస్తయుగము నెత్తి యభినందనము సేయ ♦ నృపగురుఁ
నగవు మొలకెత్తు చూపులమగువ సెలవు నంది యచ్చోటు విడిచె; సైన్యములున

గీ॥ గూడెముల, నిడ్లకోపుల ♦ గొండవేటులందు, గండ్లోపలములందు, ♦ నధినసించి

శబరసతులెల్లఁ బూలు లా ♦ జలును జల్లి రాప్రతాపునిపైన సై ♦ న్యములపైన. ³

క॥ ఈ రీతిఁ జైత్రయాత్రాప్రారంభము చేసి యర్ధ ♦ రాత్రమునకు ధా

❁ తీరమణు డరిగెను దేవేరీదుర్గము కవాట ♦ వీధి జేరన్. 2

❁ The name of Bhamāsah is preserved as the Saviour of Mewar. W this splendid proof of gratitude and the servante of Prithwi Raj as incitements, again “screwed his courage to the sticking place” collected his band and w

—*) దేవేరి దుర్గ ద్వితీయ యుద్ధము. (*—

- || “బలముల్ లేని కడున్ గృశాంగుడు ప్రతాఁ పస్వామి మాధాటికిన్
గలఁగన్ బాతెను; గోటకున్ భయము గఁ ల్గన్ బోవ” దం చెంచి శ్రీ
మ్ములపైఁ జేయిడి, యేండ్లు యావనబలం ఁ బుల్ హాయి నిద్రించె; వా
కిళ్లులం దెందును మచ్చు పేరుకొనియె ఁ క్కెన్ మూరెడం తెత్తుగన్. 207
- అలకోటగవను దెఱచిన పొలకువఁ గని సకలరాజ ఁ పుత్ర చమూనా
ధులు జొరఁబడ గడఁగిన వారలను “నిలుఁడు పోకు” డనుచు ఁ రాణా యంతన్, 208
- || “తురకలబలము ని ఁ ద్దురఁబోవుచుండు; నీస్థలమెల్ల మిగుల ని ఁ శృబ్ద మయ్యె!
నిదురవోయెడువారిఁ ఁ గదిసి చంపుట ధృత మహితులయందు ధ ఁ ర్మబు గాదు!
బహుశతాబ్దంబు లఁ ప్రతిహతశక్తితో నీకోట మాపూర్వు ఁ లేలినారు;
దొంగపోటున దూఱి ఁ దుర్గంబుఁ బట్టుట నాకు నచ్చిన వత్త ఁ నమ్ము గాదు;
|| పౌరుషమునన దీనిఁ జే ఁ పట్టద” మని యులుము తెఱఁగునఁ దనశంఖ ఁ మొత్తై; నమర
సింహుఁడును సింహనాదము ఁ చేసె; భీమచాండు బూరగ మ్రోయించె ఁ శైల మదర.
|| కంపము నొందె ధారుణిఁ జ ఁ గద్గరుఁ డాతట, “దుర్గమున్ బ్రవే
శింపుఁ డనంగ నయ్యమర ఁ సింహుఁడు గుఱ్ఱముఁ దొల్తలోన దూఁ
కింపఁగ సూక్తు నశ్వమును ఁ గేల్లరికెన్; వడిఁ గృష్ణసింగు గ
ద్దొంపుచు దూకె; గంతులిడె ఁ సేనలు భూపతి వెంట నంటుచున్. 210
- || ఆ రాజపుత్రసే ఁ నారణోద్భటవిజృంభణమహారవము పా ఁ బాజుఖానుఁ
డాతని పదివేలు ఁ యవనభటుల్ విని యదరుపాటున గుండె ఁ బెదరి చెదరఁ
దబ్బిబ్బుపడుచుఁ దొం ఁ దర సమరోచిత వివిధసాధనములు ఁ వెదకుచుండఁ
దనసేనకన్న ముందఁ బ్రతాపుఁడు సింహ మటు వారియెదురఁ బ్ర ఁ త్యక్షమయ్యె;
|| నలముకొనియున్న శత్రుసై ఁన్యముల, విలయదండధరుఁబోలు రాణాప్రతాపుఁ జూచి,
తురకలు పలాయనము చేయుఁ తెరువులేక పెనఁగిరి రణమ్మొ మరణమోఁయని తెగించి
|| కాటుచీకట్లు గొమ్మిన ఁ కాళరాత్రి! దుర్గమునఁ జోటలాతి! యు ఁ ద్దురతఁ బోరు
భటులు ముప్పదియైదువేల్! భయము గొలుపు నాటి రణధాటి యీపాటిఁ నాఁగవశమె!

his foes imagined that he was endeavouring to effect a retreat through the desert, surprised Shahbaz in his camp at Deweir whose troops were cut in pieces

“Annals of Mewar.”

- గీ॥ యవనులని రాజపుత్రకు ♦ లని తెలియక యుభయ సైన్యముల్ తలపడె ♦ నుగ్గరి
నెవరి వారల వారె యా ♦ హవమునందుఁ దఱిగి పోసిరి వేడి నె ♦ త్తురులు దొర
గీ॥ భిల్లభటు లేరితెచ్చి రా ♦ పిడుల రగులఁబెట్టు కఱ్ఱల దివటీల ♦ వెలుఁగునఁ గను
పట్టెఁ బొలికల నొక చౌటఁపట్టు పగిది! నచటి బలములు కొఱవి ద♦య్యముల పోలి
గీ॥ అంటఁగారాని భయద దా ♦ వాగ్ని కీల యతిబలాతోప దుర్దాంతుఁ ♦ డమరసింహ
డెచట రణ మతిభీమమా ♦ నచటఁజేర దాట్లుకొనిపోయి శత్రు♦మధ్యమునఁ దూఁ
మ॥ కరమున్ వెల్గెడు భానుబింబము పతా ♦ కం బొక్కచే నొప్ప, దు
రభిరఖిడ్గంబు మఱొక్కహస్తమున నొ ♦ ప్పన్ శ్యామసింహుండు, కే
సరి మాతంగసమాజమున్ దగులు నో ♦ జన్ రూక్షతామ్రాక్ష భీ
కరుఁడై బొబ్బలు వెట్టి నైరులు వడం ♦ కన్ ముట్టె నత్యుగ్రుడై. 2
మ॥ ప్రశయాంభోధరమున్ హంసించుచు సలుం ♦ బొబ్బర్త చెంతన్ మహా
చలశృంగంబులు వీలి కూలఁ బటుగ ♦ ఙ్జారావ మొప్పన్ దుగు
ఘోలనైస్యంబులఁ దాకి నూర్లు పదు లం ♦ చున్ లెక్కకున్ రాని లీ
లల శీర్షంబులు గుప్పతెప్పలుగ రా ♦ ల్పన్ సాగె నత్యుద్ధతిన్. 21
స్త్రీ॥ ఆగ్రహోదగ్ర భయద దీ ♦ ప్రాస్యఁడగుచుఁ దన ద్విధారాకృపాణ ను ♦ ర్దాంతధార
నృపగురుఁడు చీల్చి రిపులెల్ల♦నేలఁ బడిరి మిడుతగమి చిచ్చుఁబడి మ్రగ్గువడుపు దోఁప
గీ॥ హరిదాసుఁ డాగ్రహమ్మున హరి, రక్షశ్శ్రేణి నొంచు ♦ నట్టులు యవనో
తక్రములపైఁ బడి నఱకెను శిరములు; రాతోడు లెల్ల ♦ జిక్కఁగఁ గొలువన్. 21
గీ॥ ఝాలా 'భూపతిసింహుఁడు' సాలములన్ బోలెఁ దురక ♦ సైన్యము మేనుల్
జీలిచె; మేకొని సూక్తుఁడు కాలాహివిధాన శత్రు ♦ గర్భముఁ జొచ్చెన్. 22
మ॥ దేవగృహదుర్గసీమలఁ ♦ దిరుగు వ్యాఘ్ర ముగ్రమూర్తి మాడాసింగు ♦ యుద్ధమండు
దేరిచూడఁగ రానట్లు ♦ దీప్తి మెఱసి దోమలనుబోలెఁ గూల్చె శ ♦ త్కులను దాకి.
గీ॥ గుణరాశి రాతోణ్ము ♦ కుంద దాసుఁడు షాపురా-బునేరా ప్రభుల్ ♦ ప్రకట బలులు,
మఱియు బేడ్లారాజ ♦ మాళి కేశవదాసుఁ డింకఁ గొఱేరియా ♦ నృపవరుండు

§ But as if the brand of Bhavani was insufficient, he met with another
hermit in the forest of the " Tiger Mount " the Gokurnath, who presented to him
a double edged sword, which with the proper incantation, could sever rocks.
With this he opened the road to fortune leading to the throne of Chittoor.

" Annals of Mewar "

- తక్కిన రాజపు ధ త్రిచమూపతుల్ వారి వారి శౌర్యంబుల ధ పగిది రిపులఁ
బట్టి నిర్జింపంగఁ ధ బగ్గముపాడొచ్చు నొగిలి కగుల సాగె ధ మొగలు తెగలు!
- గీ॥ సమధి కోద్దండ దోర్దండ ధ చాపముక్త భీకరాశుగులై భిల్ల ధ వీరు లెల్ల
నట్టహాసంబు లొనరింప ధ నాశరములు నాలుకలు గోయుచున్ వాల్లఁ ధ కూలి రరులు.
- ఉ॥ వీరులలోన మేటియగు ధ వీరుఁడు భిల్లనృపాలమహాళియున్
బారుపరాశియై యడవి ధ పక్షుల మెత్తని యీకలన్ గరుల్
కూరుచు భీకరాశుగము ధ లున్ దశకంబు శతంబు గుప్పచున్
వైరిభటవ్రజంబుల న ధ పారముగాఁ దునుమాడె సత్తటిన్. 223
- ఉ॥ యాక్షపరాక్రమస్ఫురణ ధ రోజుచు నా పహబాజభానుఁ డా
తక్షకమూర్తియై రిపులఁ ధ దార్కొని పెక్కురఁ గూల్చుగా, ఖగా
ధృక్షుఁడుపోలె బైబడి ప్ర ధ తాపనృపేంద్రఁ డనూనసాహసా
పేక్షఁ దదీయ మస్తకము ధ ప్రేలఁగ నేసె గృహణధారలన్. 224
- గీ॥ తనను సుభటుల నుసికొల్పి ధ దన్యుతతులపైన డీకొల్పి యాప్రతా ధ పప్రభుఁడు
దుర్గమును శుభ్రముగఁజేసె ధ దురుకపురువు పేరు లేకుండఁ దుదముట్ట ధ నేరి వైచి. 225
- మ॥ సలినాపుండును బూర్వపర్వతముపై ధ నన్ దర్శనం బిచ్చె; నా
యిలువేల్పున్ గొలిచెన్ బ్రతాపధరణీ ధ భృణ్మోళియున్; రాజపు
త్రిలు సంతోష మెలర్ప నందుకొని రా ధ దుర్గంబు; నం దన్నిది
కుల సూర్యధ్వజకోటి క్రాలె; జెలఁగెన్ ధ గోలాహలధ్వనముల్. 226
- క॥ వైరులు తుదముట్టి చనంగా రాణా సంతసంబు ధ గడలుకొనఁగ“దే
వేరీజయంబుఁ దన దేవేరికిఁ దెలుపు”మని యొక్క ధ భిల్లుని బనిచెన్. 227
- ❀ చ॥ మనుజవరేణ్యుఁ డంతట ‘న ధ మాయిత’ పర్వత దుర్గ సీమకున్
జని తన రాజపుత్రభట ధ సంఘముఁ దోడ్కొని లోన దూకి శ్రాం

❀ The fugitives were pursued to Amaid, the garrison of which shared the same fate. Ere they could recover from their consternation Kumbhalmer was assaulted and taken; Abdoola and his garrison were put to the sword and thirty two fortified posts in like manner carried by surprise, the troops being put to death without mercy. To use the words of the annals “Pratap made a desert of Mewar.” He made an offering to the sword of whatever dwelt in its plains “an appalling but indispensable sacrifice.

తిని గొను వైరులక బిలిచి ♦ త్రెళ్ళగ నేసి గ్రహించె దుర్గమున్;
దనరె రవిధ్వజంబులు శ ♦ తంబు సహస్రము దృశ్యమానమై.

228

—) కుంభల్మియరు దుర్గమును జేకొనవలెనని ప్రతాపసింహుఁ డాలోచించుట. (—

మ॥ తన సామంతుల నందఱక బిలిచి చెం ♦ తక జేర్చి “యీదుర్గముల్
గొనుటల్ ముఖ్యముగాదు మా కిప్పుడు; మా ♦ కుంభక్షమాజాని చే
కొని నిర్మింపఁ బవిత్రమై వెలయు నా ♦ కుంభల్మియర్ దుర్గమున్
గొనుదాఁక గననొల్ల నిద్దురయు! నై ♦ కో నొల్ల నాహారమున్!”.

229

మ॥ అను రాజేంద్రుని మోముఁ గన్గొని సలుం ♦ బ్రాధీశ్వరుం “డిక్షణం
బుననే పోద”మటంచుఁ గోల్తల దళం ♦ బుల్ రేపి సాగించి శై
లనికాయంబులు లోయలున్ వనులు లీ ♦ లక దాటి యుత్సాహముం
గొని ముందేగఁగ నా ప్రతాపుఁ డరిగెన్ ♦ కుంభల్మియర్ చేరఁగన్.

230

గీ॥ శైల సామాజ్యలక్ష్మీ మస్తకమఃమాడ్కిఁ బర్వతముపైన శృంగంబుఁ పఱలుచుండు;
మూర్ధమున వెల్లు హాటకఁ ముకుటరాజ మట్లు కుంభల్మియర్ దుర్గఁ మలరుచుండు. 231

సీ॥ అచలనితంబంబు ♦ నటు నెక్కుచో దూరముననుండి దుర్గగో ♦ పురము దోఁప,
నా ప్రతాపనృపేంద్రుఁ ♦ డత్యంతహర్ష రోమాంచితగాత్రుడై ♦ మస్త మెత్తి
కనులపండువుగాఁగఁ ♦ గని “పదునాతేండ్రపై నయ్యె నకట! నిక ♦ బాసిపోయి;
నీ “మేఘ భవనంబు” ♦ నీ “భవాసిదేవి కోవెల” నీను స ♦ రోవరంబు

గీ॥ కనులఁ గట్టినయట్లు నేఁ ♦ గాంచుచుండుఁ; గలిగిన దొసంగులకు మనిఁ ♦ గలఁగుచుండుఁ;
గానికాలము నన్నిట్లు ♦ కట్టివెచ్చెఁ; జూచుచుండుమి! యిప్పుడు నీ ♦ సూడు దీర్తు.” 232

క॥ అని మొగిచి కేలుఁగవ మనమున నుత్సాహంబు ద్విగుణ ♦ ముగ, బలమును ర
మ్మని హెచ్చరించి దుర్గమ్మును డాయక దూకి శంఖ ♦ మును బూరించెన్. 233

క॥ కల్లోలాబ్ధితరంగము వెల్లివిరియు గతిని గవియు ♦ విమతబలము న
బ్దుల్లాఖాన్ మార్కొనెఁ గోధోల్లసితుండగుచు నిజభ ♦ టోత్కర మెనయన్. 234

గీ॥ కనులు నిప్పులఁ గురియ ఖడ్గంబు మెఱయ నహిత తొరుక్కనై నృమధ్వమునఁ దూకు
నా ప్రతాపేశ్వరునిధాటి ♦ కాగి నిలువ, నరుల మాటెల! సురలకై ♦ నం దరంబె!

మ॥ అవధూతాఖిల వైరి విక్రమ సులుం ♦ బ్రాధీశ దోఃఖడ్గ సం
భవ దుర్వార దురీక్ష దావ దహన ♦ జ్వాలా పరివ్యాప్తి ద

స్యవితానాటవి నిల్చె భస్మమయి రా ♦ సుల్ రాసు; లవ్వీరుడా
హవభూమిక్ విహరించె నాప్రళయ కా ♦ లాభీల రుద్రాకృతిక్.

236

॥ ఉదధిని రెండుపార్శ్వముల ♦ నుండి యుదగ్రతరంగముల్ భయా
స్పదముగ రేగి తీవ్రరభ ♦ సమ్మనఁ దాఁకిన వీక, శౌర్యసం
పద పొలివోవనీక యిరు ♦ వాగులయోధు లొక శ్లోకశ్లక్షైఁ
గదియుచు హుంకరించి పయి ♦ గొమ్మరి వీర రసావతారులై.

237

॥ యవనబృహన్నాళి ♦ కాస్త్ర నిర్గత ధూమ సంఘాతములు మేఘ ♦ సమితిగాఁగ,
రాజపుత్రకుల ని ♦ ర్భరసింహనాదముల్ ఘన ఘనాఘన రణ ♦ దర్జగాఁగ,
భటహస్త తరళ కృ ♦ పాణధారాతళతళలు సాదామనీ ♦ తతులుగాఁగ,
శబరనాయక శరా ♦ సన నిస్సర త్రీవ్ర విశిఖసంతతి కుంభ ♦ వృష్టిగాఁగ,

॥ నుభయపక్షంబు వీరుల ♦ యొడలఁ దొఱఁగి పాటు రక్తప్రవాహముల్ ♦ పర్వతాగ్ర
గళిత గైరిక శోణ శై ♦ వలినిగాఁగ, సమరరంగంబు నిబిడ వ ♦ ర్షన్తు వయ్యె! 238

५॥ తన ముత్తాతలనాటి దుర్గమును బొం ♦ దన్ దొందరన్ జెంది ద
స్యనికాయంబును జీల్ప నయ్యమరసిం ♦ హుం డుగ్గుడై పైకొనెన్;
దన ముత్తాతలనుండి వచ్చిన యుదా ♦ త్తక్షాత్ర శేజోవిక
త్థనమా వెచ్చని నెత్తురుల్ మరఁగి యం ♦ తర్నాడులం దోడఁగన్.

239

॥ రాజపుత్రుల భయద వీ ♦ రస్వనములు స్రగ్గి మ్రగ్గు యావనభటా ♦ ర్తస్వనములు
రాజగురుమాళి సింహగ ♦ ఙ్జాస్వనములు భూనభోంతరాళమున మా ♦ త్రోతలీనె! 240

॥ పీన వితత వక్షులును గౌ ♦ పీనధరులు కృష్ణవర్ణు లయఃకల్ప ♦ దృఢశరీరు
లాలయస్థ శిలావిగ్ర ♦ హములమాడ్కి భిల్లులు రంజాంగణమున శోభిల్లి రపుడు. 241

॥ బవరం బుగాడిపం ♦ డువునాఁగ జెలరేగి యమరసింహుండు దీ ♦ వ్రముగఁ బెనఁగె;
నతని ప్రతాపాగ్ని ♦ యవనచమూసమూహమ్ములు శలభమ్ము ♦ లట్లు సమసె;
దుర్వారవీర్యుఁ డ ♦ బ్బిల్లాచమూపతి మత్తమాతంగంబు ♦ మాద్రి దాఁకె;
నందఱు వెఱఁగంద ♦ నావీరమణి వాని శిర మూడ్చె ఘోర ని ♦ స్త్రింశేధార;

॥ సైన్యపతులును జమువులు ♦ శబరవీరు లందఱును జేరి యొడఱి ♦ మ్రందఁజేసి
రమరసింహుఁ డొక్కఁడ కూల్చె ♦ నందఱ నన, వాని విక్రమధాటి విశ్వమున కెఱుక.

॥ మెడలు తెగి పుడమిఁ బడఁగాఁ బొడుచుచు మోగులుల యుద్ధ ♦ భూమికి బలిగా
నిడి మోదం బడరఁ బ్రతాపుఁడు కుంభల్మియరు దుర్గ ♦ ముం గైకొనియెన్. 243

గీ॥ ద్వారములఁ గ్రాలెఁ బచ్చనిఁ తోరణములు; నలరె దుర్గమంతటను సూర్యధ్వజములు;
పరగెఁ గ్రమముగఁ బుణ్యాహాఁ వాచనములు; మేఘభవనమ్మునన్ గ్రొత్తఁ మెఱపు
మెఱసె. 244

ఉ॥ పూచిన పూలమొక్క లటుఁ పొంగి బుజంబులు మూడుగాఁగ నే
నాచయముల్ తదీశ్వరు లఁ నంత ముదంబుధిఁ దేలి; రంత దా
నోచిన నోముపంటలగుఁ నూత్నమనోరథ సంచయంబు లెం
తో చలరేగ రాజమణిఁ యొప్పుగఁ గాపుర ముండె నయ్యెడన్. 245

మ॥ మును “పింగ్లాండు”ననుండి ఢిల్లినగరంఁ బుణ్ జేరఁగావచ్చు వ
స్తునికాయంబుల దేవు వీడు పిదపన్ సూరత్ పురీ మార్గమున్
గొని యీశాన్యపు భాగమం దరుగుచున్ గుంభల్మియర్కోట ప
జ్జనె శైలంబుల దాటఁజేయుటయ యాఁ చారంబుగా సాగెడిన్. 246

గీ॥ నొగలపై నాదమఱచి నిఁ ద్రఁగను చోదకులను శకటమ్ములను నందుఁ గల సమస్త
వస్తువుల వృషభములనుఁ బట్టి రాజపుత్రు లిడిరి కోటను మూలఁ మూల లందు. 247

క॥ దినదినము కొల్లగొని కోటను జేర్చిన విలువగల బిఁ డారమ్ముల పె
ల్లన భాగ్యసమృద్ధంబై తనరెన్ సామగ్రి బలముఁ ధరణీశునకున్. 248

సీ॥ అన్నిమూలలనుండి యరుగుదెంచి ప్రతాపుఁ జేరు వీరుల సంఖ్యఁ చెప్పురాదు;
దైనందినప్రవృత్తి ధంబుగ నేనాబలంబును గోశబ లంబు దనరె;
జైత్రయాత్రారతుల్ జరపి ప్రతాపుఁడు శత్రుల సర్వనా శన మొనర్చె;
హారావళీసీమ నచిరకాలమున ముప్పుదిరెండు కోటలు పట్టువడియె;

గీ॥ నా ప్రతాపేంద్రు దిగ్విజ యాంకకథలు గుహలు లోయలు దేశంబు గూడ నిండి
బూరటిలి పొంగి పొరలుచుఁ బోయి ఢిల్లి చేరి సూటిగ నక్కరు చెవిని మ్రోసె. 249

గీ॥ ఆంతరంగికులగు సమా త్యాగ్రిణులను వాహినీపతులను సభా భవనమందు
నవసర విశేష సభకు రం డనుచుఁ జేర్చి కడు విషాదంబు దోష న క్కరువిభుండు,

—*) అక్కరు సార్వభౌముని విషాదము. (*—

సీ॥ “అకట! దేవేరీమ హా దుర్గమున సైన్యపటలితో నోడె మా బాజు ఖాను;
కుంభల్మియర్కోట గురుబోధాముఁ డబ్దుల్లాపతి ససైన్య ముగను దెగియె;

నవ్వల సూర్యమః † హల్దుర్గమునఁ గడు దర్పాభ్యుఁడు మహాబ † త్థాను సమసె;
 నచలగృహముదుర్గ † మందు వాహినులతోఁ గడతేజెను ఫరీదు † ఖానుశూరుఁ;
 డణఁగి వెన్నకుఁ బోయిన † యాప్రతాప సాగర మహాతరంగంబు † సరభసముగ
 నిప్పు దుప్పొంగి యట్టె పై † కెత్తివచ్చె; నింక నెట్లొర్తు! మేవాడ † యెట్లు నిలుచు!”
 అని మోము డిల్లవడిపోయినఁ గని హరివిజయసూరి † “యిన్నేండ్లు రణం
 బును దలుముచు నడపఁగనోపని రాణాగారి కింత † బల మెటు లొదవెన్!” 252

I అనిన నక్బరువిభు † డతని వీక్షించి “భామాసాహియను పూర్వ † ముత్రి యొకఁడు
 పన్ని యాకడనుండి † వచ్చి దూరపుసీమ కరుగుచున్న ప్రతాపు † నడ్డగించి
 కేవల ధర్మదీ † త్నావర్తనము మాన్పి రాజనీతిప్రకా † రమ్ముఁ గఱపి
 గణుతికిమీఱు పై † కము వేయుబుద్ధ నంపించినాడని మొన్న † వేగు లనిరి;

II యాత్మదేశంబు విడి సరి † హద్దు దాటి చనఁగనున్న ప్రతాపుఁడు † మనసు మాన్పు
 కొని సమస్త బలం బొన † కూర్చుకొనుచు నీమహాసంగరారంభ † మిట్లు చేసె.” 253

III అన జైనగురునరేణ్యుం డను! “భామాసాహి త్యాగ † మతివంద్యం; బ
 య్యనఘుండు పాత్రదానంబునను గృతార్థతను గాంచి † పుణ్యం డయ్యెన్. 254

IV పెనుకష్టమ్ముల మున్ని కాంతి చెడి పి † ప్పిన్ దేలు నాదేశమా
 తను సేవించి సకాలమందు నిరతో † ధ్ధారంబు గావించు పా
 వనభాగ్యం బది పూర్వజన్మమునఁ గొ † ల్వ్కరాని పుణ్యంబు చే
 సిన శుద్ధాత్ముల కబ్బు; దక్కొరులకు † సిద్ధింప దెప్పట్టునన్. 255

V భామాసాహిబుధేందునిదా మహిత యశో విభూతి † యజరామరమై
 భూమియు దివమును నిండు; మహామహుఁ డతఁడనఁగ, నక్బ † రార్తి బహుచున్,

VI “మన కీరీతి సభాముఖంబునను “భా † మాసాహి పుణ్యాత్ముఁడం
 చని, కాడంచని” చర్చ యేటికిఁ! బ్రతా † పాధీశ్వరున్ గెల్చి యా
 యన నోరన్ దన కే నధీశ్వరుడనం † చన్నింతు నం చాస లుం
 డెను గొండంతలుగాఁగ; నిప్పు డవి యూ † డెన్ నామనం బేర్చుచున్. 256

VII పదునైదులక్ష ల † శ్వబలంబు పానాతిబల మేబడైదు ల † క్షలును గలిగి
 యుర్వి నెల్ల జయింప † నోపువారు పదాఱువందలు వాహినీ † పతులు గలిగి
 విశ్వం బదరఁ బది † వేల పిరంగులు దశసహస్రద్విప † తతులు గలిగి
 వరుసలు వరుసలై † పరగు భాండాగారభవనముల్ నిండ ద్ర † వ్యంబు గలిగి

గీ॥ రాజరాజుల గెలిచి వి ♦ క్రమము వలచి భరతఖండ మేలెడు సార్వ ♦ భౌముడనయి
పేదయగు ప్రతాపున కోడి ♦ బెండువడినఁ 'జీ' యనఁగఁబోదె జగము! నాసిగ్గుచేడదె!

సీ॥ రాజ్యంబు లేక దు ♦ ర్గబలంబు లేక నైన్యబలంబు లేక ద్ర ♦ వ్యంబు లేక
సాయమేమియులేని ♦ సమయంబున నె మహారాజాప్రతాప దు ♦ ర్వారమూర్తి
యవనుల గళముకొ ♦ ఱ్ఱియు రణంబుల బలిగొఱ్ఱెలుగాఁ జేసి ♦ కోయుచుండె;
బలవంతుఁడును ద్రవ్య ♦ వంతుండు దుర్గవంతుఁడు రాజసీతీచుం ♦ తుండు నయ్యె;

గీ॥ దొలుత నణఁపరాని మహాగ్ని; తోడు దవితె గాలి; యింక లోకమంతయుఁ గాల్పుటచుదె
యతని నెటుగెల్తు నను చింత ♦ యంతకంత కెచ్చె; దెర వేది దోఁప; దిం ♦ కేమిసేతు!

మ॥ కల వా యింద్రునికేని లేని పలు భా ♦ గ్యశ్రీరతుల్; పాద మి
య్యిలపై మోవఁగనీక కొల్వఁగల వా ♦ రెన్నేని కోట్లందా; రే
సిలుగుల్ పైఁబడ; వా ప్రతాపుదెస నా ♦ చితాగ్నియున్ గేతకీ
దళగర్భమునఁ జేరు నాగువలె డెం ♦ దం బాది కారించెడున్.

260

గీ॥ అమరులకు లేని భోగభా ♦ గ్యము లొనరియునా ప్రతాపునిదెస నీర్వ్య ♦ నడఁగుచుంటి;
నేమి లేకున్న దేవుని ♦ కృప గడించి యతఁడు లోకాతిశాయి శౌ ♦ ర్యమున మెఱయు. 261

మ॥ అకటా! యక్కరువాసి లోకములు కొం ♦ డాడంగనే కాని యే
టికి నెక్కున్! నిఱుపేదతేని నొకనిన్ ♦ డీకొంచు గెల్వంగఁజా
లక యల్లాడుచునుండె నంచు జగముల్ ♦ నవ్వంగ జీవింపనే
టికి! బ్రాణంబులపైననే విసువు పు ♦ ట్టె! వేదనల్ హెచ్చెడున్!.

262

మ॥ అని నిట్టూర్పుచుఁ బాదుశాహి కడు దై ♦ న్యం బుద నిర్వాతదీ
పనిభంబై కనుపట్టెఁ గొల్వు; సభికుల్ ♦ పాభాత చంద్రోపమా
ననముల్ వంచిరి; మానసింహుఁ డరిమా ♦ న ప్రాణ విధ్వంసన
ధ్వనితాశాంత యశో విశాలుఁ డపు డ ♦ క్కర్ నేత నీక్షించుచున్,

263

—*)మానసింహుఁ డక్కరు సార్వభౌమునకు మనస్తాపోపశమనంబు చేయఁబూనుట (*—

సీ॥ “అరిరాజమర్దనో ♦ ధ్ధురశక్తి గాంధారసీమ సీసీమగాఁ ♦ జేసినాడ;
నడిగినంతనె పోయి ♦ గడియలో ఢిల్లికిఁ గాశ్మీరమును దెచ్చి ♦ కలిపినాడఁ;
మానవుల కసాధ్య ♦ మైన కాభూలు గెల్చి భవత్పందబులఁ ♦ జేర్చినాడఁ;
గడు విశాలములు వం ♦ గవిహారదేశముల్ గెలిచి నీకు యశంబుఁ ♦ గొలిపినాడఁ;

1 దలలు బలియుట్టి గెలువఁగా ♦ నలవిగాని దేశముల నెన్నియేని సం ♦ దిటనుబట్టి
నీకు లోబడఁజేయు ని ♦ ర్ణిద్రశౌర్యపరుడ నేనుండ! నీకేల ♦ వనట మునుఁగ. 264

2 వ్యవధి లవంబులేని కల ♦ హంబుల పెల్లునఁ జిక్క, రాజకీ
య వితత కార్యజాలముల ♦ యందు మునింగి, విదేశమందు నుం
డవలసి కొన్నిమాసము లె ♦ డంబు జనించి ప్రతాపుతోడి యా
హవము నుపేక్షచేసినటు ♦ తాటయు నిక్కమ! యేమి చేయుదున్! 265

3 అవనిన్ జూడ్కులు వాల్చి నీ వడలి దై ♦ న్యం బాదినన్ నామనం
బవియున్; నాకుఁ బ్రతాపసింహునకు బా ♦ ల్యంబాది వైరానిలం
బు విజృంభించుచు నేటి కింకను మనం ♦ బున్ గాల్పు! జల్లారలే
ను; వితాసేయక తాకి నొంచి యుడికిం ♦ తున్ మూదలింతున్ బ్రభూ! 266

4 చీమయుఁ జొరని కా ♦ శ్రీర దేశములోని కొండలన్నియుఁ బిండి ♦ పిండి యయ్యె;
మనకుఁ బరిషియాకు ♦ మధ్య సాంద్రాటవుల్ పగిలి బీటలువాటి ♦ నాట బొసఁగ;
దక్షిణాపథము విం ♦ ధ్యము పాదఘట్టనగురుత కోర్వక భూమిఁ ♦ గుంగి పోయె;
నీఁగ కనువుగాని ♦ హిమగిరిప్రాంత రాజ్యములెల్లఁ దలక్రిందు ♦ తాచుఁ దిరిగె;

5 నాప్రతాపుఁ డెంత! ♦ యాతని బలమెంత! త్యాగ మెంత! యతని ♦ ధైర్య మెంత!
పోవనిమ్మటంచు ♦ నే వీడితినిగాని కన్ను దెలువ నెపుడో ♦ కాలిపోఁడె! 267

6 ఆఫ్రికాఖండంబు ♦ నంతయుఁ దెచ్చి వంగమహాంబురాశిని ♦ గలిపి వైతుఁ;
బ్రా లేయశైలంబుఁ ♦ బాదుతోఁ బెకలించి యావరణాచలం ♦ బవలఁ దోతుఁ;
నీపదమ్ములచెంత ♦ నీలోత్పలంబుగా నీలాంబురాశి ద ♦ కొలు సేతు;
నుత్తరకురుభూము ♦ లొకక్షణంబున గెల్చి గురుదక్షిణగ నీకుఁ ♦ గుదురు పఱతు;

7 నాసియాఖండ మెల్ల నీ ♦ యాజ్ఞ నుంతు; నిట్టిచో నొక్కమేవాడ ♦ యెంత నాకుఁ;
తెలియవే మద్భుజాబలో ♦ దీర్ఘశక్తి! తలుపుల స్త్రింగువాని క ♦ పుళము లెంత! 268

8 కావరము పెచ్చు పెరిగిన మేవాడఁ బ్రతాపసింహు ♦ మ్రింగుటకై నా
జీవితము మీఁదుదీయుదు; నే వెలితికి సును దొఱక ♦ నీయకు మెడఁదన్. 269

9 ఈపని నెఱవేర్చనిచో నాపేరునఁ బిల్వబోకు" ♦ నా విని యక్బర్
భూపతి యంధఱఁ గనుఁగొని "యాపగిది నికెంతకాల ♦ మిటు వేగింతున్! 270

10 మేవాడజయము న ♦ మ్మి యనేక లక్షలు సేనల నాహుతి ♦ చేసినాడ;
సమరసన్నాహముల్ ♦ జరుపుచో ధనము కోటులుగోట్లు నట్టేటఁ ♦ గలిపినాడ;

- నొక్కొక్కరు జగంబు ♦ నువ్వెత్తుగొనెడు చమూనాయకులను గో ♦ లోపియినాడ;
నిరువదేండ్లుగ క్షణం ♦ బేని వీడని మానసికదుఃఖపరత శో ♦ ప్పిల్లి నాడె;
- గీ॥ బడగరాని కష్టంబులు ♦ పడిన వాడె; నడువరాని దుష్పథముల ♦ నడచినాడె;
నట్టెయాశించియాశించి ♦ యాసలుడిగె; దాల్మియుడివోయె; మిగులసం ♦ తాపమయ్యె.
మ॥ ఎవరైన జెప్పినగాని నమ్మకము నా ♦ కింతేనియు లేదు; నే
నెవరి గోరను సాయము సలుప ర ♦ మ్మా! యంచు; నా కెవ్వరు
లక్షము మేలొనరింపలే; రుఱక కా ♦ లంబెల్ల నందంగరా
ని వృథాశారతి జెల్లె; జింత యొకడే ♦ నిల్పె మదీయాంశమై. 272
- గీ॥ వీడిచనెదె ప్రతాప! మే ♦ వాడ సీమ! చాలు నికమీద “దవగతి ♦ స్తవ”యటంచు
మమగతిర్మను”యనిచింత ♦ మానియుంటి; గూళపాటుండునాకొంప ♦ గూల్చెనకట!
- గీ॥ ఏమి చేయుదు! నాచింత ♦ యిపు డొకింత యణగగల త్రోవలేదు; నా ♦ కతనితోడి
పోరు తలమున్ను లయ్యె” నం ♦ చీరసమున నిలువ, నబ్బూరురహిమాను ♦ గళము నెత్తి,
—*) అబ్బూరహిమాను ప్రతాపసింహుని గుణగణములను గీర్తించుట. (* —
- సీ॥ “రాజు లాత్మాంఘ్రినీ ♦ రజముఁ గొల్వఁగఁబొల్చు రాజయోగానంద ♦ రమ్యమూర్తి;
జన్మదేశమునకై ♦ సర్వస్వ మర్పించు నసమాన దేశ భ ♦ క్తాగ్రగణ్యుఁ;
డంబుజాతాప్త మ ♦ హావంశదుగ్ధాబ్ధి జనియించు సంపూర్ణ ♦ శశధరుండు;
చతురర్థివృత మహీ ♦ చక్ర మర్పించిన నంట నొల్లని మహా ♦ త్యాగ ధనుడు;
- గీ॥ పౌరుషభగీరథుం డట్టి ♦ ప్రభువరుండు మన కులమునఁ గాఁ దిక లోక ♦ మునను గలుగు
నేకులమ్మన లేడు నా ♦ యెఱుఁగుదాఁక; నుత్తమోత్తముఁ డతఁడందుఁ ♦ జిత్తగింపు.
- సీ॥ అంశమందున సహ ♦ స్రాంశు లీనెడు రవిధ్వజరాజము గరుడ ♦ ధ్వజముగాఁగ,
నద్వితీయంబు “ఖాం ♦ డా”ద్విధారాకృపాణంబు దుర్దాంతనం ♦ దకముగాఁగ,
మైండ్ల చొడుగు హే ♦ మతనుత్రరాజంబు రంగారు పీతాంబ ♦ రంబుగాఁగ,
విలువైన మగతాలు ♦ గులుకు కల్కితురాయి రమణీయ బర్హిబ ♦ ర్హముగాఁగ,
- గీ॥ బుండరీకములకుఁ దోడ ♦ బుట్టువైన వెడఁద కనులు కృపామృత ♦ వృష్టి గురియఁ
గడలివచ్చి హస్తీఘాటు ♦ కడఁ బ్రతాపరాజనారాయణుండు ద ♦ ర్శన మొసంగె. 276
- సీ॥ ఐరావతంబువై ♦ నరుదెంచు నిర్జరసార్వభౌముని మేలు ♦ చక్కజేసి,
వృషభవాహన మెక్కి ♦ యే తెంచు కైలాసవాసు విలాసంబు ♦ గాసి చేసి,

హంసరాజము నెక్కి యరుదెంచు భారతీశ్వరుని రూపవిభూతి భంగపఱచి,
శిఖరాజవాహన శ్రీమీట వచ్చెడు స్కందు నందము నెంచు డిందుపఱచి,
మనుజపతిమాళి మన్మథ మన్మథుండు చైతకాశ్వముపైన సా త్కారించి
దివ్యదర్శన మిచ్చె; నా తేజమునకు నంజలి ఘటించి, యాత్మోప హార మిడుచు.
ఆ త్రిభువన కల్యాణ ప రాయణుఁ గనినపుడె, యాత్మావలోకనం బయ్యె నాకు;
నని ముగిసి ఢిల్లి జేరి నే నరసిచూడ నాత్మ యతనికై నీకు దే హంబు దక్కె. 278

అకటా! నీవలె ధర్మముల్ దెలిసి రా జ్యం బేలఁగాలేడో! మ
చ్చికమై భూప్రజఁ బుత్రులఁబలె గృహ శ్రీ జూడఁగాలేడో! పా
యక వర్ణాశ్రమధర్మపద్ధతి తిరం బై నిల్పఁగాలేడో! యె
దుకు నాతండు స్వతంత్రుడై నిలువఁ గా దో! యాన తీ గోరెదన్. 279

తలఁగని రణములఁ దగులుకొన్నను స్వధర్మత్యాగ మాచరిం పంగఁబోడు;
తినఁ దిండిలేక కుం దెడునప్పుడైనను దైవభక్తి యొకింత తలఁగనీయఁ;
డనుపమాన ప్రవ ర్తనమున జగమున కాచార్యపీఠమై యలరినాడు;
స్వాతంత్ర్య సమర దీ తూ నిబద్ధాత్ముడై సతతోపవాసముల్ సలిపినాడు;
|| కలియుగంబున నిట్టి యో గ్యతముఁ గనము! వెట్టినని నన్ను జగము భా వించుఁగాక!
యినకులంబు గాలించి చూచినఁ బ్రతాపు నంతటి మహాపురుషుఁ డుండఁడని వచింతు.
|| ఆ మహారాజు కీర్తించు ద్రాతపమునఁ జల్లఁగా జీవితమ్ములు జరపుకొనుచు
మనము సమకాలికులమౌచు మనఁగలిగితి; మిదియ దేవేంద్రభోగమొచ్చెన్నవలయు.

మ॥ ప్రకటశ్రీకర మామహాత్ముని క్షమా భావంబు త్రిరామర
క్షకదా మీ; కతఁ డాసనొందుచు “వనా శా”నిమ్మగన్ దాటి చె
తకు విచ్చేసిన యానిమేషమె భవ త్రైరుష్క సామాజ్యల
క్ష్మీకి నూతేడులు నిండు నిక్కమని ఘోషింతు నిరాఘాటతన్. 282

సీ॥ ప్రతిలేని వైభవ ప్రాభవంబులు నీవు నెఱపు నీ హస్తినా పురమునందు
గాఢాంధకారసం గతమైన యొక నాటిరాత్రి మొంటరిగ నా రాజమాళి
యడుగు పెట్టెనయేని నాసడి తెలియుచు క్షణమున లేచు న ఖండసేన;
విడక నీ విందుండ వీతానా! పాటిపోవలయునో యోజింప వలసియుండు;
గీ॥ శ్రీరమాభర్త సాక్షాత్కారించినట్టు లాప్రతాపుఁడు కనుపించు సపుడు, నీను
శ్లేవకుండ నేనె నీసేవ చేయఁగలనా! యవలఁ దొలఁగుదునా! తెలి యంగ రాదు.

మ॥ మఱి యేదే నొకకారణంబుమెయి కం ♦ పం బొంది తూగాడి యో
 ధరణీచక్రము సర్వ మొక్క మొగి బా ♦ తాళమ్మునన్ గుంగి యు
 క్కఱినన్ సుంత చలింపబోవను; బ్రతా ♦ పాదీశు సత్కిర్తి కె
 వ్వ రపాయం బొనరింపఁ బూనినను నో ♦ ర్వణబోవఁ బ్రాణాలతో!

284

సీ॥ ఒక నృపాలకుఁ డేలు ♦ నొక్క రాష్ట్రంబులో నొక టంకసాలలో ♦ నుద్భవించి
 పరిపరివిధములై ♦ పరగు నాణెములల్లు మతము లన్నియును నీ ♦ క్షితి రహించు;
 మనుజుల నుద్ధరిం ♦ పఁగ వీని నేర్పఱచిరి బుధుల్ లోకప్ర ♦ సిద్ధమతులు;
 ప్రతిమతంబునను న ♦ ర్హత యుండనే యున్న; దీశ్వరదృష్టిలో ♦ నీన్ని సమము;

గీ॥ లన్యమతమువాడు ప్రతాపుఁడనకు; డతని దుత్తమోత్తమమతము; మర్త్యుండు మాతృ
 దేశమున కప్పువడె నంచు ♦ దెలియని మన యావనమతం బొకండె ని ♦ రర్థకంబు. 285

చ॥ కటకట! యామహాత్ముఁ డొక ♦ కైవడి లోబడఁ; డీవును జగం
 బెటులను నిల్వసీవు; శ్రమ ♦ మింతయు నొక్కని గెల్వనేకదా!
 గుటికెడు పాలకై పొదుగుఁ ♦ గోయుదురే! యొకపండుకోసమై
 విటపముఁ గూల్తురే! ఫలము ♦ వెల్లి శ్రమం బధికంబు గాదొకో!

286

సీ॥ రాజపుత్రకులు దు ♦ ర్వారవిక్రమయుతుల్; తెఱవ లత్యలఘుసా ♦ ధ్వీమతల్లు;
 లాకులమ్మున బాలుఁ ♦ డైన వీరులలోన నగ్గిగణ్యులనైన ♦ నడఁపఁగలఁడు;
 పరిపుల్లసురుచిర ♦ ప్రమదావనవతంస; మనుషమ నిత్య క ♦ ల్యాణసీమ;
 పరమశోభన నిత్య ♦ వైవాహికగృహంబు; ఘ్నాసతీ కంఠ ము ♦ క్తాసృజంబు;

గీ॥ నైన మేవాడపై కేగు ♦ టనుచితంబు; రాజపుత్రిలఁ దొడర ఘో ♦ రతమపాప;
 మాప్రతాప పురోగమ ♦ మైన కులము దండనకు నర్హమే! మొక్కఁ ♦ దగునుగాక.

గీ॥ దైవమును దూరముంచి యిం ♦ దాఁక వారి కాచరించిన కొండంత ♦ యఘమ చాలు;
 నింక భూదేవి భరియింప ♦ దెప్పు డెవరి కెచట నేగతి పట్టునో! ♦ యెవ్వఁ డెఱుఁగు!

సీ॥ నాల్గేండ్లవాని నిం ♦ తగఁజేసితివి; చదువులను నేర్పించితి; ♦ బుద్ధి గఱపి;
 తున్నతోద్యోగ సం ♦ పన్నునిఁ జేసితి; కూరిమి వియ్యంబుఁ ♦ గూర్చి యుంటి;
 వీ దేహమే నీది; ♦ యీ ప్రాణమే నీది; యీ జీవితంబె నీ ♦ దెల్లయపుడు;
 నా శరీరమ్మునం ♦ దలి రక్తమునఁ బ్రతిబిందు వెల్లపుడు నీ ♦ పేరె పలుకు;

గీ॥ నీదు సేమంబు నెంచి ని ♦ ర్హిద్రయశము నెంచి నీయెడ గౌరవ ♦ మెంచి నీదు
 ప్రభుత కేవేళ మేలెంచి ♦ పలుకు నాదు ప్రార్థనముఁ ద్రోసిపుచ్చుకు" ♦ మనెడు నంత,

—*) అద్భుతహిమాను మాటల కందలు హ్నించుట. (*—

|| “ఈమాట లోకమెం ♦ తేని నొడలదాల్చ విహితమా”ననె హరి ♦ విజయచూరి;
“యద్దిరా! యియ్యవి ♦ యమృతవాక్యంబులు తథ్య”మనియె సూరి ♦ దానమకరి;
“రాజపుత్రులతోడ ♦ రణ మొనర్చుట కలుషమ్ము పొ”మ్మనె ఖేరి ♦ ప్రామఁది;
“యాప్రతాపుఁడు దేవు ♦ నవతార మేయని విశ్వసింతు”ననియె ♦ పృథ్వీరాజు.

|| నంద తాడెడు మాటల ♦ నాలకించి, యందు నందును గల యుక్త ♦ లావరించి.
యాత్మభావంబుఁ గొంత గో ♦ ప్యముగ నుంచి, చిటునగవు వెల్వరించె న ♦ క్త రుచిభావము.

—*) మానసింహుఁడు యవనసభను దృఢీకరించి మాటాడుట. (*—

|| అందఱును గలయఁ గని వగ చెందిన మదితోడ మాన ♦ సింహుండును “మీ
గంద తెటులఁ దఱిమిన నాకుం దోచినయట్ల నడచు ♦ కొనఁ గలవాడ౯. 291

|| ఆ ప్రతాపుఁడు భృతి యిచ్చి ♦ యాదరించు భట్టులవిధానఁ బొగడంగఁ ♦ కాలపక్షిఁ;
చొర! యాత్మాభిమాన మిం ♦ తైనలేక యేమి చేయుదు! మీశౌర్య ♦ విజృంభించె.

|| ఇదె నే గాదని పట్టు పట్టినయే, ♦ నిందున్న యామంతుర్లుక
పనునార్వందలు వాహినీశులు ప్రతా ♦ పత్సాధిపుక జేరి న
న్నెదిరింపక జనుదెండు మీర; లిటుపై ♦ నే మాదురో చూతు; ను
న్నదశార్దులము చెంగటక నిలువ వీ ♦ మార్జార గర్జారభటుల్. 293

|| పరు లాతేని గుఱించి యేల పలుకక! ♦ బ్రత్యేక శత్రుత్వముల్
వఱులుక నాకుఁ బ్రతాపసింహునకు; నం ♦ బ్ సేనతో నేగి యు
ద్ధరశౌర్యంబునఁ దాకి యాతని జయిం ♦ తుక; మానసింహేంద్రుఁ డొ
క్కరి సాయంబు నపేక్షసేయమికిఁ దా ♦ ర్కణంబు చూపించెడక. 294

|| సేనలు ధనంబు రాష్ట్రంబు ♦ జీవితంబు నతని గెల్వంగ నప్పింతు” ♦ నయచు రాష్ట్ర
ముల్లసిల విజృంభింపఁగా ♦ నెల్లవార లేమనఁగలేక నిల్చి; రా ♦ పృథ్వీరాజు, 295

—*) పృథ్వీరాజు మానసింహు నధిక్షేపించుట. (*—

|| అతిపావనుఁడు ప్రతా ♦ పాధీశు నెవనిగా విశ్వసించితివో! ద్వా ♦ విశతియొన
రాజపుత్రక మహా ♦ రాష్ట్రంబులకు రాజులకు నగ్గగురుడు; కా ♦ లంబు చిక్క
జరిగియుండినను నం ♦ దఱు రాజపుత్రు లాధన్యు సంఘుల మ్రోల ♦ వాదించె
శ్రీసలుంబ్రాకృష్ణ ♦ సింహేంద్రుచే మొట్టబడి తల దిమ్మొక్కి ♦ పడియెమును.

అ॥ పాదుశాహి ప్రాపు ♦ పట్టి మిన్నందుడు; వా దినములు మఱచి ♦ తయ్య! యిప్పు
డీఁక తోఁక దొడిగి ♦ యీఁగ బెబ్బలియైన సాటి మాట నీక ♦ పాటి కెక్క. 296

సీ॥ నైన్యాధిపతులు ప ♦ జ్ఞనుజేరి “కైలవారాసీమ ఫలవృక్ష ♦ రాజి నరులు
నఱకిరి, తిండి చే ♦ కుర”దన్న నవ్వుచు “వైరులు చెఱుపంగ ♦ వలనుపడెడు
తిండి చేకొనుట సం ♦ ధిలె లోప; మింక శాత్రువులెల్ల సంవత్స ♦ రముల కొలది
పనిచేసి చెడుపనో ♦ పని తిండి జాతుఁ; బచ్చిక రుబ్బి రొట్టెలు ♦ చేసి తింద”

గీ॥ మనుచుఁ బందొమ్మిదేండ్లు తో ♦ యమును గడ్డి తినుచు సతతోపవాస మూ ♦ నిన తపస్వీ,
యతనిదెస వ్రేలుచూపు శౌ ♦ ర్యపరుఁ డున్నె! విశ్వమంతయుఁ ద్రుటినిస్తం ♦ భింపఁజేయు.

గీ॥ దేవపూజార్హుఁ డతని నిం ♦ దించి నీవు గురువులకుఁ బంగనామముల్ ♦ గూర్చుటయ్యె;
రేఁగి గుడ్డు పిల్లను వెక్క ♦ రించుటయ్యె; వినఁగ లేము, పాపాబ్ధిని ♦ మునుఁగ లేము.

సీ॥ భాగ్యంబులెన్ని సం ♦ పాదించియున్నను, నెన్నేని భోగంబు ♦ లెసఁగియున్న,
రవి ప్రకాశించు నీ ♦ రాజ్యమంతయుఁ గొన్న, జయముపై జయ మొంది ♦ చక్కనున్న,
విక్రమ సూచక ♦ బిరుదముల్ వేలున్నఁ, జెల్లుబడియుఁ దద్దఁ ♦ జెలఁగియున్న,
నిది యేమి యని యొరుఁ ♦ డెదురాడకున్నను, ధరయెల్ల మనయాజ్ఞఁ ♦ దాల్చియున్న,

గీ॥ ఫల మొకింతయు లేదు; రాఁ ♦ గల యుగముల దేశవిద్రోహులకు వంశ ♦ నాశకులకు
నాత్మగురుదూషకుల కుదా ♦ హరణముగను నెల్లరును జూపఁగలరు వేఁ ♦ లెత్తి మసల.

గీ॥ బ్రదికి నన్నాళు లీప్రగ ♦ ల్భములతోనఁ దెల్లవార్చితి జీవిత ♦ మెల్ల, నుఱుక
దురముసకు సంపకాడవై ♦ తుఁగ్గిపడెడు; పుణ్యపురుషార్థముల చింత ♦ బుద్ధిఁ జొరదె.

మ॥ అకటా! కానలఁ బుట్టి యందె బలితం ♦ బై జాలియే లేని ఘా
తుకసత్వంబులు గూడ నాత్మకుల జం ♦ తుచ్చేదము మాని వే
ఱొకఁటా గుఱి భరించుచుండు! నిజధ ♦ ర్మోద్వాసము జేసి స్వీ
యకులధ్వంసము చేయుచుంటివి; మను ♦ ష్యత్వంబు చే దయ్యెనే!

201

సీ॥ పాలమున్నీటిలో ♦ పల నెన్నొవస్తు లుద్భవ మొందె; నొక చంద్ర ♦ దర్శనమున
నుస్పృంగుచుండుఁ బ ♦ యోధి; యట్టులె రాజపుత్ర పావనకులాం ♦ భోధియందు
మనమందఱము జనిం ♦ చినను రాణా క్షీరి చంద్రికయే తదు ♦ త్సహకారి;
మేవాడకే గాద యీ ♦ విశ్వమునకెల్ల నతఁడు వీరుఁడు గురుం ♦ డగుచుఁ బాలిచె;

గీ॥ నట్టి స్వకులదీపకు స్వామి ♦ నాత్మవేత్త నిరత మాఁదలఁ దాలిచి ♦ చరణపూజ
సలుపక తృణీకరించు వి ♦ శ్వాసహంత యిలను మననేమి! పరలోక ♦ మేగనేమి! 302

- గీ॥ ఆమహాభాగు కీర్తిగా ♦ నామృతమునఁ జిక్కువాఁ డెల్ల నను నింద ♦ చేసి తీటు;
నతి ధవళమైన యాతని ♦ యశము వోలె నాను దుష్కీర్తి శాశ్వతం ♦ బై దనర్పు.
- గీ॥ నాదు జీవితశేష మం ♦ తయుఁ బ్రతాపు సేవఁ గడిపినఁగాని దు ♦ ష్కీర్తి పోవ;
దాధరాధీశుతోడి వి ♦ రోధమునకు నీళ్లు విడిచి నే నురక శాం ♦ తించువాడ. 312
- ఆ॥ బ్రతికి నన్ని నాళ్లు ♦ బ్రదుకము! రాజ్యతృష్ణకును మేరగ లదె! ♦ చాలు నున్న
దానితోడఁ దృప్తి ♦ దనరుట మేలంచుఁ బలికిఁ మానసింహు ♦ వైపుచూచి,
- గీ॥ వట్టి పాండవబీడు మే ♦ వాడసీమ, పరక పాతికె గాని లా ♦ భంబు గలుగ;
దా మహారాజు దేశంబు ♦ నాతఁడే గ్రహింపని మ్మింక; నష్టం బ ♦ దేమి మనకు!
- క॥ కడచనె నేఁబదియేఁడులు; ముడుతలువడి తెల్లవడియె ♦ మోమును బొమల్లు;
గడిమి చెడె; నొడలు సడలెను; గడు వృద్ధుడ నైతి; శాంతి ♦ గానఁగ నైతి. 314
- మ॥ సకలప్రాభవవైభవంబుల మొగల్ ♦ సామ్రాజ్య మేలంగఁద
గ్గ కుమారుండు 'సలీము' దేహము చెడం ♦ గాఁ ద్రాఁగుబోతయ్యె; మా
మక చిత్తంబును బాయకుండు నిది మ ♦ ర్మచ్ఛేదియై! దుష్టదం
శక సంగంబున సగ్గు మొగ్గ యది పు ♦ ష్పొబై గుబాళించునే!
- క॥ పదియేండ్లప్రాయ మాదిగఁ గదనము కదనం బటన్న ♦ కలఁతలతో న
ల్వదియేండ్లు కడచి చనె; మన బ్రదుకులు పోరులనె తెల్ల ♦ వాతిన వకటా! 317
- గీ॥ ఆప్రతాపుతో నింక క ♦ య్యంబు వలదు వలదు, నలువుర నోళ్ళలోఁ ♦ బడఁగఁజాల;
మందఱము జీవితమ్ముల ♦ యందలి తుది రంగముల శాంతితోడఁ దీ ♦ ర్పంగ నిమ్ము."

—*) అక్కరుసార్వభౌముని నిర్ణయమును మానసింహుఁడు సమ్మతించక పోవుట. (*—

- మ॥ అని యొడ్డోలగమందు నక్కరు విభుం ♦ డాడంగ నా వాక్యముల్
విని యంబర్ పతి "నీవచస్సులు మది ♦ వేధించు; విశ్వంబు భ
స్మనికాయంబుగఁ జేయు నాజ్వలనము ♦ జల్లారె; నే దెట్లు పో
యిన నీ వింతకె యింత మెత్తవడెదం ♦ చే నెంచనైతి బ్రభూ! 319
- మ॥ ప్రమదోద్యానముఁబోలు నీయవన సా ♦ మ్రాజ్యంబునన్ గంటకో
గ్రమహీజంబయి నెవ్వగన్ బెనిచె నీ ♦ రాణాప్రతాపుండు; త
త్సమదౌర్ధత్య మడంపరానియెడ నీ ♦ దర్పంబు నే నొల్ల! ఖ
డ్గము నే నొల్ల" నటంచు నేల విసరె ♦ గాలాహినా రోజుచున్. 320

॥ పరమ గంభీర మౌతని ♦ వదనమందు వీర తేజో మహాలక్ష్మి ♦ ద్విగుణిత కళ
వెలిగె; సభయెల్ల మానముద్రలఁ జెలంగె; నంత నక్కరు నృపమాళి ♦ యతనిఁ గాంచి,

—*) అక్కరుసార్వభౌముఁడు మానసింహుని శాంతిపఁ జేయుట. (*—

ప॥ “మన యబ్జూరహిమాను శీలము జగ ♦ న్మాన్యంబు; స్వచ్ఛందవ
ర్తనుఁ; డేనాఁడు నసత్యదోషమును జెం ♦ దక్షబోని వాఁ; డేను పె
చిన వృక్షం; బితఁ డెల్లవేళలను నా ♦ శ్రేయంబె కాక్షించు; నీ
తని మాటకొ శిరసావహింపఁదగుఁ గా ♦ దా! నాకునుకొ నీకునుకొ. 322

చ॥ సరసుఁడు; పృథ్వీరాజు; కవి ♦ చంద్రుఁడు; మాన్యతముండు; నీకు సు
స్థిరతరబంధువర్గమునఁ ♦ జేరినవాఁడు; ప్రతాపసింహు సో
దరునకుఁ గూర్మియల్లుఁడు; కృ ♦ తం బెఱుగకొగల పుణ్యమూర్తి; స
త్పురుషుఁ డితండు నేర్పు హిత ♦ ముకొ దలఁదాల్పకయున్న సేమమే! 223

॥ హరివిజయసూరియును భువ ♦ నైక గురుఁడు, సూరిదాసమహాకవి ♦ సుగుణరాశి,
యాభేరిస్తాడు లందఱు ♦ నట్టివారె, యెవరి మాటఁ దోయఁగ నేర్తుమిపుడు మనము.

చ॥ వితరణశాలి, రాజులకు ♦ వేల్పు, కుటీరనివాసి, లోకనం
దిత సుచరిత్రుఁడుకొ, భువన ♦ ధీరుఁడు, వీరుఁడు, రాజరాజ సం
హతులను మేటియుకొ, బరమ ♦ హంస, ప్రతాపు నడంపఁ బూనుటల్
చతురతగాఁ దలంపకుము ♦ జాదులు వేతురె! మంగలంబునకొ! 325

॥ ఇప్పుడొక్కడే నిర్ణయమిచ్చి ముగింతునభను; మేవాడగల మొగల్ ♦ నైన్యములను
జేర్చుకొని రాజధానికిఁ ♦ జేరుడనుచు నాజ్ఞ చేయుదు”నని యక్క ♦ రంత లేచె. 326

⊕ The annals ascribe it to a generous sentiment of Akbar, prompted by the Great Khankhanan (Mirza Abdur Rahiman) whose mind appears to have been captivated by the actions of the Rajput Prince. Pratap was indebted to a combination of causes for the repose he enjoyed during the latter years of his life; and though they may be ascribed principally to the new fields of ambition which occupied the Mogul arms, we are authorised also to admit the full weight of the influence that the conduct of the Hindu Prince exerted upon Akbar, together with the general sympathy, of his fellow Princes, who swelled the train of the Conqueror and who were too powerful to be regarded with indifference.

“Annals of Mewar”

మ॥ నెలయున్ దాటకమున్నె వార్త లలమెన్; † మేవాడదేశంబు స్థో
యల దుర్గంబులఁ గల్గు నమ్మొగలు పై † న్యంబుల్ గుడారమ్ములన్
దలఁగన్ బీకి సమస్తవస్తువుల వెం † టన్ గొంచు గుంపొచు మో
ములనున్ వాల్చుచుఁ బోయి ఢిల్లినగరం † బున్ జేరె నల్లలనన్.

327

—*) రాజపుత్రులు మఱలఁ దమ దుర్గములను బట్టుకొనుట. (*—

సీ॥ హారావళిపర్వ † తాభంగశృంగముల్ తునియలుగాఁగ దుం † నుభులు మ్రోఁగె;
నతిమంగళాకారు † లగు రాజపుత్రయోధులు గుంపు గుంపులై † తోచి రపుడు;
వారి సంబరమును † వారి యుత్సాహంబు వారి భక్తి వచింప † వశముగాదు;
తోరణగృహమాది † తుది దుర్గమునదాఁక విడువ కన్నిటిఁ బ్రతా † పుడు గ్రహించె;
గీ॥ నాటుమాసంబు లరిగెడు † నంతలోన నొక్క చిత్తూరు దుర్గంబు † దక్కఁ గడమ
యెనుబదియుమూడు దుర్గంబు, † లెల్ల దేశ, మాప్రతాపప్రభాతంబుఁ † డాక్రమించె.
క॥ తనసామంతుల నొకదినమునఁ గనుఁగొని యాప్రతాప † భూపమణియు “దే
వుని కృప రాజ్యము స్థిరమయ్యెను; యవనులతోడి పోరు † నింక నిలుపుదున్. 329

—*) ప్రతాపసింహుడు మాల్యురమును గొల్లగొనుట. (*—

క॥ మనదేశము సరిహద్దునకును నవ్వల నొక్కపురముఁ † గొల్లగొనఁగ నా
మన సయ్యోఁ గాని, యందలి మనుజుల బాధింపరాదు † మన కెబ్బంగిన్.” 330
క॥ అన “నీయాజ్ఞాపించిన పని శిరమునఁ దాల్చి చేయ † వాడుక యగు; నెం
డున కని యడిగి యెఱుంగము; చని నొంతుము జగము మ్రింగు † శత్రుల నైనన్.”
సీ॥ అని సలుంబ్రాకృష్ణుఁ † డనినఁ బ్రతాపుఁ డౌదల యూచి లేచె; నం † దఱును గదలి;
రుత్తరదిగ్విజ † యోత్సాహులగుచుఁ గతిపయప్రయాణముల్ † దీర్చి యొక్క
దినమునం దంబరు † దేశమునన్ జొచ్చి ప్రతిలేని భాగ్యవై † భవ సమగ్ర
భవనంబునై ముఖ్య † వర్తకస్థానమై వఱలుచు నుండు ‘మా † ల్యురము’ చేరి
గీ॥ ధన కనక సర్వ వస్తు సంత † తతులు మూల్గు గొప్ప యంగళు లన్నిటిఁ † గొల్లగొట్టి
పట్టి సామగ్రి యంతయు † బండ్ల కెత్తి; రాపురము సర్వవస్తు శూ † న్యముగఁ జేసి.

⊗ Determining to have a slight ovation in return for the triumph Raja Mann had enjoyed who had fulfilled to the letter his threat that “Pratap should live in peril” he invaded Amber and sacked its chief mart of commerce Malpoora
“Annals of Mewar.”

- గీ॥ భువన మెల్లెడ నింజి మాఁల్పురము కొల్లగొట్టఁబడెనను వార్త లెఁక్కుచుగఁ బొంగెఁ! |
సిగ్గుచెడి మానసింహుండు ♦ శిరమువాల్చె; నాప్రతాపుఁడు మొలక నవ్వలరఁదాల్చె.
- గీ॥ ధాన్య ధన హేమ వస్తు సం ♦ తతులతోడ నిత్యలక్ష్మీనివాసము ♦ దిరము నగుచుఁ
దొంటిమాడ్కిఁగుంభల్మియర్ ♦ దుర్గ మపుడుమేరుగిరిదుర్గముల కాంతిఁమ్రొంగియుమిసె.
- సీ॥ నెలనెల మూఁడువా ♦ నలు గురియఁగసాఁగె; బదనై యవని సార ♦ వంత మయ్యె;
బొలమును దున్ని విత్తులు చల్లెఁ గృషికుండు; పైరు లన్నియుఁ బోడివడయసాఁగె;
గైలవారామహా ♦ కాననంబున ఫలతరువులు తామర ♦ శంప రయ్యె;
మొల లెత్తు, బీడునే ♦ లల గడ్డి పెంపొందె; గణనకు మీటి గో ♦ గణము పెరిగె;
గోపురములందుఁ బలుకోట ♦ కొమ్మలందు నగరములయందు గ్రామకంఠములయందు
నచలశృంగంబులందు సూ ♦ ర్యధ్వజములు వందలుగ లేచి పూర్వనై ♦ భవముఁజాటె.
- గీ॥ భువనమం దెల్లెడఁ ♦ బూలు పూచినయట్టు లాప్రతాపుని కీర్తి ♦ యతిశయించె;
దేశదేశమునుండి ♦ దినదినం భామహీవిభుని దర్శించి సే ♦ వింప వచ్చు
పుణ్యయాత్రికబృంద ♦ ముల సంఖ్య యంతయు నంతని గణన సే ♦ యంగరాదుః
యవనులుగాక హైం ♦ దవులుగాక సమస్తకులములవారు సే ♦ వల నొనర్చి;
- ఆ॥ రొక్కట 'థా' రెడారి ♦ యొక్కట విధ్యంబు, వేఱొక్కటఁ దుహిన్తలెల, ♦ మొక్కట జలధి,
మధ్యఁ గలుగు నేల ♦ మనుజసమ్మర్దమై క్రాలె నిసుక వేయ ♦ రాల కుండ. 336
- ॥ తనదేశమునుండియు సింహానికాయంబట్టి భటస ♦ హస్రంబును బా
వనమూర్తి కృష్ణసింహుఁడు కొని కుంభల్మియరుకోట ♦ కును విచ్చేసెన్. 337

—*) స్వాతంత్ర్య దినోత్సవము. (*—

- గు॥ ప్రవిశేషోత్సవ సంపదల్ పొదలఁగా ♦ స్వాతంత్ర్యలక్ష్మీమహా
త్సవముల్ దీర్చెదమంచు శోభనముహూ ♦ ర్తం బెంచి దీర్దేశవ
ర్తి విశేషజ్ఞుల నాత్మబంధులగు వా ♦ ర్తి బిల్వ నాహ్వానప
త్రవితానంబులు వ్రాసి పంపెను సలుం ♦ బ్రా కృష్ణసిం గయ్యెడన్. 338
- ॥ ఐదువందలు పుట్లు థా ♦ న్యముఁ దదితర వస్తువులు చేర్చి; రచటికి ♦ వచ్చు హితులు
రాజులును నిల్వఁగా గుడారమ్ము లెత్తి రొక్కొకం డొక్క పురమునా ♦ నొప్పుచుండ.

⊙ Where rain seldom or never falls the land is desert. The Thar Desert with a border of scrubland, lies between the Indus and the Luni Rivers.
"Herbert Pickles B. A. Esq."

గీ॥ గడియ గడియకు వేలు ల ♦ తులుగ వచ్చు బ్రాహ్మణుల సందడి హ్నుమద్దావరమలరె
నూలుతిరునాళ్ల లెసఁగిన ♦ దారిఁ; గోట వేలు మోపంగ సందు గ ♦ నింప దయ్యె.

సీ॥ శుభవాసరమ్మున ♦ శుభముహూర్తమ్మున నభ్యంజనస్నాన ♦ మాచరించి
పాతేశ్వరీదేవి—♦ ప్రభుమాళి, యమరసింహుఁడు నూత్నవస్త్రంబు ♦ లొనరఁ గాల్చి
సకల కల్యాణ భూ ♦ షణములు ధరియించి యవనీసురులు మంత్రు ♦ లాప్తతతులు
పార్థివు లనుసరిం ♦ పంగ ముత్తైదువుల్ పాటలు పాడుచుఁ ♦ బజ్జ నడువఁ,

గీ॥ గూడుకొని భవానీదేవి ♦ కోవెలకును వెల్లి గొని బూజించి ♦ విపిధరత్న
ఘటిత హాటక మకుటంబుఁ ♦ గాన్క యిచ్చి మ్రొక్కి యందలు మందిరం ♦ బునకువచ్చి

సీ॥ వేదిపై డర్భలు ♦ వేసి యాపై రత్నభర్మాసనంబులు ♦ వలుచుండ,
రెంటిపైఁ బాతేశ్వ ♦ రీ-ప్రతాపు లెల్లఁచి; రాహరభట్టార ♦ కాత్మజులును
జంద్రభట్టారకు ♦ సత్పుత్రు లెదురుగా నున్న పీఠములఁ గూ ♦ ర్నుండి; రనల
వెలుఁగు నాసనములఁ ♦ గులపెద్దలును సూక్తుఁ డఖిలసామంతులు ♦ నవనిపతులు

గీ॥ గుంపు గుంపులుగాఁ జేరి ♦ కూరుచుండి; రవ్వల మహాన్నతమగు ది ♦ వ్యాసనమున
నుండె సముదార విక్రమో ♦ ద్దండమూర్తి భిల్లలోకైకనాథుఁ డా ♦ భీమచాందు. 342

గీ॥ అతుల సువిశాల వేదికా ♦ భ్యంతరమునఁ బ్రముఖమగు నొక్కదివ్యాస ♦ నమున నుండె
శాంతమూర్తి తేజోరాశి ♦ సత్త్వగునుఁడు మాన్యతముఁడు భామాసాహి ♦ మంత్రీమాళి

గీ॥ అందు నిందన కాస్థాన ♦ మందు నెందుఁ దానయై కార్యభారంబుఁ ♦ దలను దాల్చి
సలిలతోతాహమూర్తియై ♦ మెలఁగె స్వామి భక్తిపూర్ణాత్మకుఁడు సలుం ♦ బ్రా విభుండు.

క॥ కలనాదమ్మున శంఖంబులు మంగళదివ్యసూర్య ♦ ములు దుందుభులు
జెలఁచేగి మహానందము గొలిపెన్ బహువిప్రవేద ♦ ఘోషము చెలఁగెన్. 344

గీ॥ బ్రాహ్మణులుగూడి రాజదం ♦ పతులచేత గణపతికేఁ బూజ చేయించి ♦ కరముభక్తి
సఖిల దేవతావాహనం ♦ బాచరించి స్వస్తిపుణ్యాహవాచనో ♦ త్సవము నెఱపి; 345

సీ॥ పాతేశ్వరిని బ్రతా ♦ ప్రభుమాళిని నవరత్నసింహాస ♦ నమున నిలిపి
వేదమంత్రాశీర్షి ♦ నాదముల్ వెలయంగ “విపులరాజ్యరమాభి ♦ వృద్ధి రస్తు;
శ్రీరస్తు వైభవ ♦ శ్రీర” స్తనుచుఁ జల్లి రమల ప్రసూస లా ♦ జాక్షతములు;
వందులు జయజయ ♦ భావనముల్ చేసి ప్రతాపునికీర్తి నం ♦ దలును బొగడి;

గీ॥ రచలనందనఁబోలెఁ బు ♦ ణ్యవతులైన బ్రాహ్మణస్త్రీలు పాటలు ♦ పాడుకొనుచు
రాజదంపతులకును హా ♦ రతుల నిడిరి బంగరు హొరంగు దీపాల ♦ పల్లెరముల.

ప్రతాపపు సింహాసనం ♦ మవల నొక్క హేనుమయమనోజ్ఞాసనం ♦ బెక్కజేసి
యమరసింహుని యశావరా ♦ జ్యంబునకును బట్టభద్రుని జేసి సం ♦ బరముఁ గనిరి.

విమలానర్థ మనోజ్ఞ భూషణములు ♦ విలైవిన సౌవర్ణ వ
స్త్రములు హాటక రమ్య పాత్రలు సలుం ♦ బ్రాకృష్ణసింహాది సై
ర్యమహానాథులు కానకలిచ్చుచుఁ బ్రతా ♦ పాధీశు దివ్యాంఘ్రియు
గ్గము సేవించిరి భక్తిపూర్వక సమ ♦ స్కారంబు లర్పించుచుఁ.

348

తన దేశంబుననుండి సేవకుల చే ♦ తన్ గంపలన్ ముంచి యొ
య్యనఁ దెప్పించిన ముత్తియంబులు ప్రతా ♦ పాధీశ్వరున్ ద్రాసునం
మనఁ గూర్పుండఁగఁబెట్టి వాని సరియె ♦ త్తుల్ తూచి మేవాడభూ
జనులం దంతటఁ బంచిపెట్టె శబర ♦ త్మనాథుఁ డత్యాదృతిన్.

349

“మనస్వాతంత్ర్యము దేశభక్తియు నసా ♦ మాన్యంబునా త్యాగదీ
క్షను శోధించియు విశ్వమంతయును మె ♦ చ్చున్ గారణంబైన యా
చనలోకేశ్వరు నకృరీశ్వరు మహా ♦ భాగ్య ప్రభావ ప్రభల్
వనరన్ బ్రోవు మటంచు నీశ్వరు పద ♦ ద్వంద్వంబు సేవించెదన్.

350

‘లనైన నొరుల దెస పగ మొలువకయుండెడిని హృదయ ♦ మున నా”కని క
న్నులు మోడ్చి తుణము దేవుని దలఁచుచు మదిలోన భక్తి ♦ దళము కొనంగన్. 351

) ప్రతాపసింహుఁ డందఱనర్హ విధమున సత్కరించి కృతజ్ఞతను వెల్లడించుట. (—

“గురుఁ డెల్లప్పుడు నగ్రపూజ్యుడని వా ♦ క్రుచ్చున్ శుశ్రూష పెక్కు; లీ
చరణాబ్జంబులు నా కహర్నిశములు ♦ సంసేవ్యముల్; వీని నే
మఱవన్ జేయకుమంచు నీశ్వరుని సం ♦ పార్థింతు; మేవాడయే
మఱువన్ జాలదు నీమహాపకృతి భా ♦ మాసాహి మంత్రీశ్వరా!

352

నను నారాజ్యము నాప్రజావళి నఖిం ♦ డత్యాగమున్ బెంచి ప్రో
చిన దైవంబవు నీవు; సంతతము నీ ♦ శ్రీపాదసేవా విను
తనభాగ్యంబు స్థిరంబు చేయుము; నినున్ ♦ ధ్యానించి కీర్తించుచున్
మనువాడన్ గనువాడ ధన్యతను; భా ♦ మాసాహి మంత్రీశ్వరా!”

353

ని ప్రతాపధరాధీశుఁ ♦ డవనిదేవు చరణరాజీవములు మ్రొక్కి ♦ సరస నున్న
తక్కుగురులకు మ్రొక్కి వస్త్రములు కనకభూషణము లిచ్చి యడుగులుఁపూజచేసి.

చ॥ “ఇరువదియైదువత్సరము ♦ తెన్నియొ బాధల కోర్చి నాపయి
దొరగు విపత్త్రవాహముల ♦ నున్ గడఁబెట్టుచు దేశసేవలన్
గఱపుచు నుద్ధరించిన జ ♦ గన్నుతక్కిరివి! నిన్ను మిత్రుఁడున్
గురుఁడును నింక దైవమని ♦ కూడ భజించెద నాదుపాలికిన్.” 355

సీ॥ గణుతింపరాని భో ♦ గములు గల్గి స్వతంత్రస్వపుడవై కష్టంబు ♦ లెఱుగకుండ
నడుచు మహానుభా ♦ పుడవయ్య ననుఁగూర్చి వలచి వలచి కష్ట ♦ ములకు నూర్చి
ధనము సైన్య మొసంగుచును స్వయంబుగ యుద్ధములు చేసి నాయుడు ♦ మలను నీదు •
నిడుమలుగా నెంచి ♦ యంతకాలమునుండి వరమైతి నాయెడఁ ♦ బరపినావు;

గీ॥ గిరితటములందు భటులను ♦ నెఱపి వేయికనుల నాయూలుబిడ్డలఁ ♦ గాచినావు;
నీఋణముఁ దీర్పఁగాఁజాల; ♦ నీదు కృపకుఁ బారమే లేదుభిల్లస ♦ ర్వజ్ఞమూర్తి!” 356

క॥ అని శబరలోకనాథునకును వందన మాచరించు ♦ కొని కౌఁగిటియం
దను నిలిపి సలుంబ్రా కృష్ణుని జేరఁగఁబోయి పేర్చి ♦ శోభిలుచుండన్, 357

మ॥ “నను వీడన్ జన తెప్పడున్ మెలఁగుచున్ ♦ నానీడయున్ బోలెఁ; గం
టిని తెప్పన్ వలెఁ గాచి ధర్మవితతిన్ ♦ నేర్పించి సంపూర్ణభ
క్తిని నాతోడిద లోకమంచు ననుర ♦ క్తిన్ గొల్పు నీ యీ ఋణం
బును నేఁ దీర్పఁగఁ జాలఁ బెక్కు భవముల్ ♦ పుత్రుండనై పుట్టినన్.” 358

మ॥ కడుదూరంబునఁ దోచు నాపదఁ దొలఁ ♦ గన్ జేయఁగా ముందుకున్
బడి యత్నించుచు, సుంత సౌఖ్యమయినన్ ♦ స్వారాజ్యమే యబ్బి న
ఘోడఁదన్ బొంగుచు, నాయభీప్సితమే నీ ♦ యిష్టంబటం చు; దమా
త్యుడవం చెప్పడు చూడ; దేవుడవటం ♦ చూహింతు నాపాలికిన్.” 359

మ॥ ఇక రా నుండెడు కాలమందున జనం ♦ బేదేశమౌదైన నూ
ఱక ప్రస్తావము పేర్చి నొక్కెడ సలుం ♦ బ్రాకృష్ణసింహుండనన్
మొకముల్ విప్పఁగ స్వామిభక్తి యొకచోఁ ♦ బుంరూపమున్ జెంది వా
రికి సాక్షాత్కృతియై తనర్చెడిని; తం ♦ డ్రీ! యెంత పుణ్యుండవో!” 360

మ॥ అని పాదంబుల మ్రోల వాలుచు నమా ♦ త్యాధీశ్వరున్ బూజచే
సిన నాతండు సమోదబాష్పనయన ♦ శ్రీమీఱ నాష్టాంగ వం
దనముల్ చేయుచు భక్తితో నిలిచె; నా ♦ ధాత్రీశ్వరుం డాతఁ జెం
తనె సూక్తాది సహోదరప్రతతి నే ♦ నాభర్తలన్ జూచుచున్; 361

మ॥ “తిన నాహరమః చిక్కికుండినను భ ♦ క్తిఁ బెంచుచున్ దండ్రినీ
తి ననున్ గొల్పుచుఁ ద్యాగమున్ నెఱపుచున్ ♦ దేశమ్ము సేవించి శో
భన సత్కిర్తి పరంపరల్ నలుదెసల్ ♦ ప్రాకంగ వర్తించినా”
రనుచున్ వారిని వారి వారిఁ గడు నా ♦ స్వాదంబునన్ జేరుచున్, 362

క॥ విలువగల వస్తువుల భూషణ నొసఁగుచు నర్హతీతి ♦ సమ్మానములన్
సలుపఁగ భామాసాహియు నిలుపుచు సింహాసనమున ♦ నృపలోకగురున్, 363

—*). భామాసాహి ప్రతాపసింహు నాశీర్వాదించుట (*—

సీ॥ “బహుళవిద్యదీప ♦ పటలప్రభాభాసియగు రాజమార్గంబు ♦ ననుకరించు
నీజీవితంబును ♦ నిరతంబు హైందవు లనుపమానగు భక్తి ♦ ననుసరింతు;
రసఘ! నిఁబోలు మ ♦ హనుభావుల లోకపావన జీవిత ♦ పటల మెప్పుడు
దేశచరిత్రమై ♦ తేజఃస్థిలమందు; ధారుణీజనుల కా ♦ దర్శ మదియ;
గీ॥ నీచరిత దేశదేశముల్ ♦ నింశియుండు; నీయఖండశోభననామ ♦ ధేయము విను
వార లాపదలకు జుకు ♦ పడక ధైర్యపర్వతముతాచు శాశ్వత ♦ ప్రభ వహింతు.

మ॥ నిను దర్శించుచు నీదరిన్ మెలఁగుచున్ ♦ నీతోడ భాషించుచున్
నిను సేవించుచు నిన్ మదిన్ దలఁచుచున్ ♦ నీపూజలన్ జేయుచున్
మనఁగాఁగల్గుట మేటిభాగ్యమనుచున్ ♦ మాబోంట్ల మెల్లప్పుడున్
నిను దేవుఁబలెఁ జూచుచున్ గొలుతుమో ♦ నిర్ణద్రితేజోనిధీ! 365

సీ॥ కోటికష్టములైన ♦ గోట మీఁటఁగఁజాలు వీక్షలఁ బరమగాం ♦ భీర్య మలర,
నవశరచ్చంద్రసౌం ♦ దర్యమందిరమైన ముఖము శాంతసముద్ర ♦ భూతి నెఱప,
వ్యాకోచమల్లికా ♦ ప్రసవరాజంబట్లు చిరునవ్వు పెదవిపై ♦ సిరుల నింప,
నందమై పుష్పమై ♦ యాజానుదీర్ఘ బాహర్గళయుగళంబు ♦ హానుఁ బెంప,
గీ॥ వార్ధిసంవృతమేదినీ ♦ వలయ మెల్ల వశము చేయంగఁజాలు ప్రా ♦ భవము దనర,
వెలయు నీవిశ్వమోహన ♦ వీరమూర్తి విడక మామనములఁ దాండ ♦ వించుఁగాత. 366

మ॥ అమితోత్సాహము దేశభక్తిరతి నీ ♦ దై యుండు; నీమేని ర
క్తమునందున్ గల బిందు వొక్కొక్కడు “స్వా ♦ తంత్ర్యంబు స్వాతంత్ర్య”మం
చు మహాదీక్షను బల్కు; నీకు సము లీ ♦ క్షోణీస్థలిన్ లేరు; భ
క్తిమహత్త్వంబునఁ గొల్తు నిన్నుఁ గరుణా ♦ దేవీ కుమారోత్తమా! 367

26207
20-3-73

- సీ॥ రవివంశకలశసిం ♦ ధువు రాజరత్నాళిః దరతరంబుగ వెలు ♦ వజ్రచూఁగఁతఁ,
 మేవాడఖనిఁ బుట్టు ♦ పౌ వజ్రమెల్ల స్వతంత్రతాశాణదీ ♦ ప్రమగుఁగఁతఁ;
 రాజపుత్రాన్వయా ♦ రణిజతేజము ధర్మదీక్ష నాహవవేదిఁ ♦ దెరలుఁగఁతఁ;
 పాశేశ్వరినిబోలు ♦ పతిదేవతలకు హైందవభూమి పుట్టిని ♦ ల్లవునుగఁతఁ;
- గీ॥ భూజనులు విప్లవమ్ముల ♦ బుగ్గింగునప్పు డడరు లడఁచి కొందలిరుల ♦ నలవరింప
 నిన్నుఁబోలు మాధవుఁడు జ ♦ స్మించుఁగఁతఁ; దస్యగజరాజసింహ! ప్ర ♦ తాపసింహ!”
- గీ॥ అనుచు నానందబాష్పంబు ♦ లతిశయిల్లఁ జారు నవరత్న సామృత ♦ నారి కేళ
 ఫలము దోసిటఁ గొనిపోయి ♦ పృథున కిచ్చి చేతు లెత్తుచు నిట్టి లా ♦ శీర్వదించె 369

శ్లో॥ “స్వస్తి ప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాం
 న్యాయ్యేన మార్గేణ మహీం మహీశాః
 గోబ్రాహ్మణేభ్య శ్శుభమస్తు నిత్యం
 లోకాస్సమస్తా సుఖినో భవంతు
 కాలే వర్షతు పర్జన్యః పృథివీ సస్యశాలినీ
 దేశోఽయం క్షోభరహితో బ్రాహ్మణా స్సంతు నిర్భయాః
 అపుత్రాః పుత్రిణా స్సంతు పుత్రిణా స్సంతు పౌత్రిణాః
 అధనా స్సధనా స్సంతు జీవంతు శరదాం శతం.”

370

ఉ ప స ం హ ర ము.

- శా॥ నే నెల్లప్పుడు భావనాబలమునన్ ♦ నీరూప నామ క్రియా
 ధ్యానంబున్ గొని తన్మయత్వమున న ♦ న్యాకాంక్ష లేకుంటి; నీ
 వే నేనై తినో! నేనె నీవయితో! రూ ♦ పింపంగ నాకేల! ని
 త్యానందంబు ఘటించె నీకృతి ప్రతా ♦ పా! విశ్వలోకార్చితా!
- మ॥ పదియేం డ్లయ్యెను నిన్నుఁగూర్చి పతియిం ♦ పన్ సాగి; యిన్నేండ్లు నా
 మదిలోనన్ భవదీయ విక్రమకళా ♦ మాధుర్య సౌభాగ్యముల్
 కుదురై నెక్కొని వేరు పాదుకొనియెన్; ♦ గొండతలా కోరికల్
 పొదలెన్ నిన్ను నుతింప; నీదు చరితం ♦ బున్ వ్రాసి హర్షించితిన్.
- మ॥ చదలే రట్టులు ముజ్జగంబుల భవ ♦ త్వచ్ఛంద కీర్తిచ్ఛటల్
 వెదచిందన్ గనుఁగొంటి; భారతమహా ♦ ర్విన్ వీడి మున్నూటము

371

372

వృదియాతేడులు దాఁతె; నీచరితమున్ ♦ వర్ణించు భాగ్యంబు నా
కొదవన్ నేటికి; నన్నుఁ బోలు కృతకృ ♦ త్యుల్ లేరు లోకంబునన్.

373

మ॥ దినరాజుబలె నుగ్రకోపనుడవై ♦ తిండించి శైలంబుని
దిన తొరుమ్మలఁ దాకి నీ నడపు హా ♦ ల్దీక్షాటు యుద్ధాంగణం
బున విశోన్నతమైన నీమ విభవం ♦ బున్ గొంత నేఁ బంచుకోఁ
గనకున్నన్ నినుఁగూర్చి యింత యనురా ♦ గం బిట్టు లుప్పొంగునే!

374

చ॥ ఇలఁ గల వీరపుంగవుల ♦ నిట్టి బలోన్నతుఁ డిట్టి ధీరుఁడున్
గలుగఁడటంచుఁ బేర్గనిన ♦ గండఁడ వీ విక; నిల్లు వీడి వీ
ధులఁ జరియింపలేని కడు ♦ దుర్బలదేహుడ; నన్ను నెట్టులన్
వలచితో! నీ చరిత్రమును ♦ వర్ణన చేసి జగానఁ జాటఁగన్.

375

గీ॥ భువనశౌర్యాంకమైన నీ ♦ మూర్తిఁగాంచి, యనుపమబైన నీకథ ♦ లాలకించి,
రసమునను దేలి పొగడనిరసికు లుండ; రెట్టి నాయకోత్తముడ వోయీ! ప్రతాప!

గీ॥ భవ దుదార శౌర్యమును భావనమొనర్చి రసమునను జొక్కి గ్రంథంబుఁ ప్రవాయనపుడు
త్వ ద్వశుండనై యానంద ♦ బాష్పవితతు లాణిముత్యాలవలె రాల్చునహరహంబు.

గీ॥ నా మహాదాత నాయక ♦ స్వామి వీవు; భవ దనఘ కీర్తిఁ గొనియాడు ♦ కవిని నేను
త్వత్కథామృత రుచిర కావ్యమ్ముతోడ హృదయకుసుమంబు నీకు నర్పించుకొందు.

క॥ ఉత్తమ ధీరోదాత్త నృపోత్తరుడవు; నిన్నుఁ బొగడ ♦ యోగ్యంబని రే
కెత్తు తమి హృదయరస మే నెత్తితి దుత్తలకొలంది ♦ నీచరితమునన్.

379

క॥ వర లోకోత్తర సుగుణోత్తర నాయకచక్రవర్తి! ♦ త్వత్కీర్తికళల్
స్థిరమొందెడుఁగాక నుదాహరణములై చంద్ర తార ♦ కార్క ష్ఠాయన్.

380

మ॥ కరమున్ భక్తిని నా రచించిన మహా ♦ గ్రంథంబు నందెందు నీ
చరితం బాంధువు నిత్యమున్ జదివి నీ ♦ స్వాతంత్ర్యమున్ ద్యాగవి
స్మరణంబున్ సముదారవిక్రమకళా ♦ పూర్ణత్వమున్ నేర్వఁగ
ల్గిరయేనిన్ ననుబోలు ధన్యు లిలలో ♦ లేరంచు హర్షించెదన్.

381

ఉ॥ పూలును సౌరభంబు మధు ♦ వున్ జెడు వృక్షము పోయినంత; శం
పాలత దాని శోభలను ♦ బాయు నిమేషములోన; నీజగ
జ్జాలము లర్చచేయు పటు ♦ శౌర్య పరాక్రమ రాశివైన నిన్
బోలిన ధీరు కీర్తి పొలి ♦ వోవడు లోకము కుంగి పోయినన్.

382

- సీ॥ సంపత్సరములు నీ ♦ చరితంబు పఠించి పరవశత్వమున మై ♦ మెఱచుచుంటి;
 పదపదంబునను నా ♦ హృదయరసము నించి గ్రంథంబు రసమూర ♦ వ్రాసియుంటి;
 వందలకొలది ద్రీ ♦ వ్యము వెచ్చపెట్టి భక్తిని గావ్యమెల్ల ము ♦ ద్రించియుంటి;
 వీరలక్ష్మీప్రభు ♦ త్వారూఢి మెఱయు నీ చిత్రంబు లందందు ♦ జేర్చి యుంటి;
- గీ॥ బ్రతిఫలము గోరఁబోక నీ ♦ గ్రంథములను దేశమంతట నింపంగఁ ♦ ఓవురుచుంటి;
 యత్నలోపములేక నీ ♦ యశముఁ బెంపఁ దగిన శ్రీమమెల్లఁ బడితిఁ బ్రతాపదేవ!
- సీ॥ ఆప్రతాపమహీందురీ ♦ నటు రాజులు స్వధర్మనిరతులై దేశ మూ ♦ నెదరుగాక;
 శ్రీసలుంబ్రాకృష్ణ ♦ సింహుఁ బోల్ స్వామిభక్తిపరులు యశము నొఁదెదరుగాక;
 పాతేశ్వరినిబోలి ♦ భారతాంగనలు సాధ్వలటన్న పేరు చెం ♦ దుదురుగాక;
 యమరసింహునిమాడ్కి ♦ నాంధ్రయువకులెల్ల గురువిక్రమమున వె ♦ ట్లుదురుగాక;
- గీ॥ కమలవనమట్టి భారత ♦ ఖండమెల్ల వీరరసఖండమై ధాతి ♦ వెలయుఁగాక;
 'యాంధ్రు'లనుపేరు ఖండఖండాంతరములఁదజ్ఞు లందఱు శిరములఁదాల్తురీగాక. 384

గద్య:- ఇది శ్రీమ త్కామేశ్వరీ కరుణా కటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసవత్కావ్య
 నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, దుర్భాకవంశమగ్ధాంభోరాశి
 రాకా కైరవమిత్ర, శాలంకాయన గోత్ర పవిత్ర, సుజనాను
 గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహావధాని
 పంచానన కావ్యకళాని ధీత్యాది బిరుద విఖ్యాత, సుకవి
 రాజశేఖర, రాజశేఖరకవి ప్రణీతంబయిన
 “రాణా ప్రతాపసింహ చరిత్రం” బ
 ను పద్యకావ్యమునం
 దుఁ బంచమా
 శ్వాస
 ము

